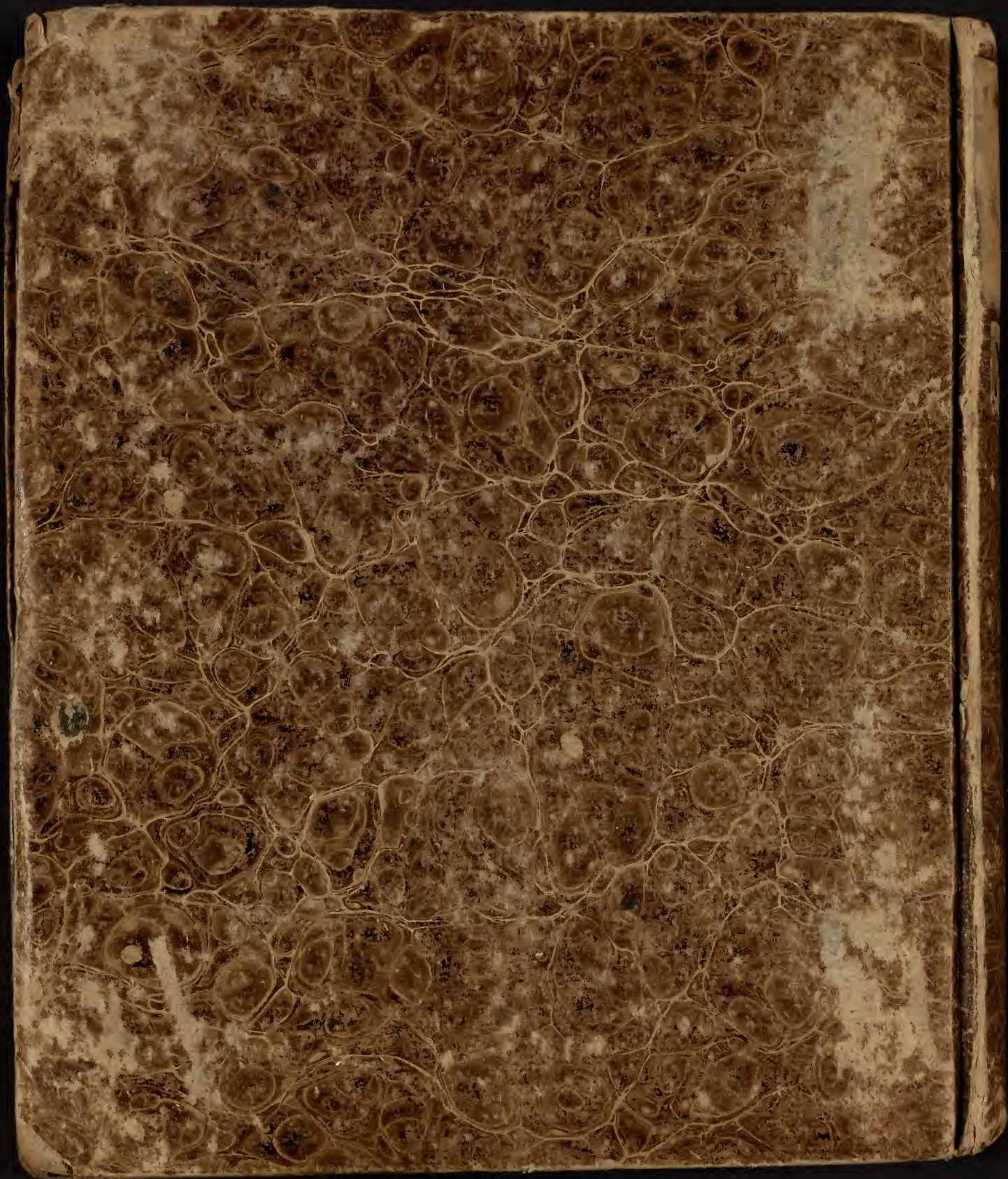
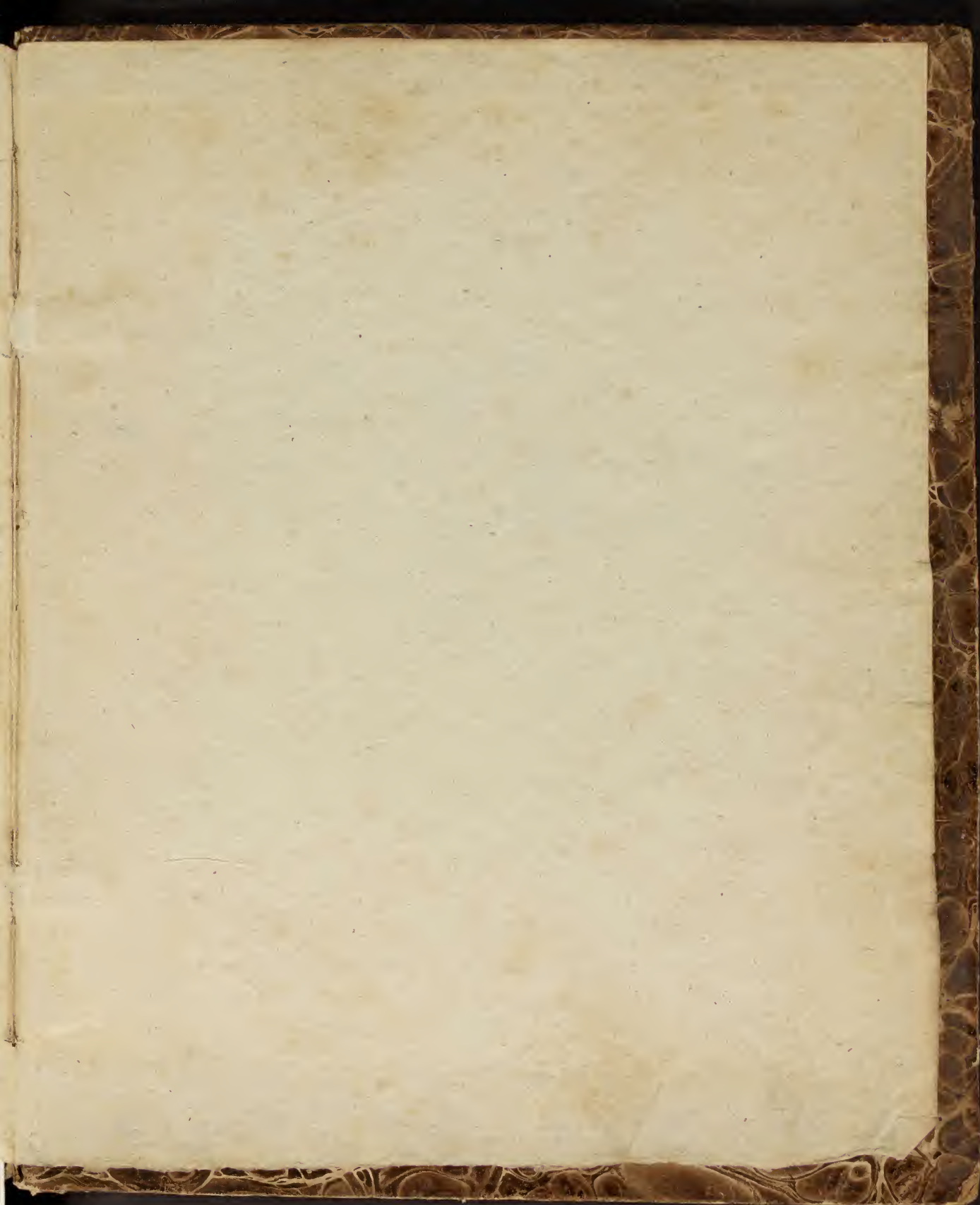

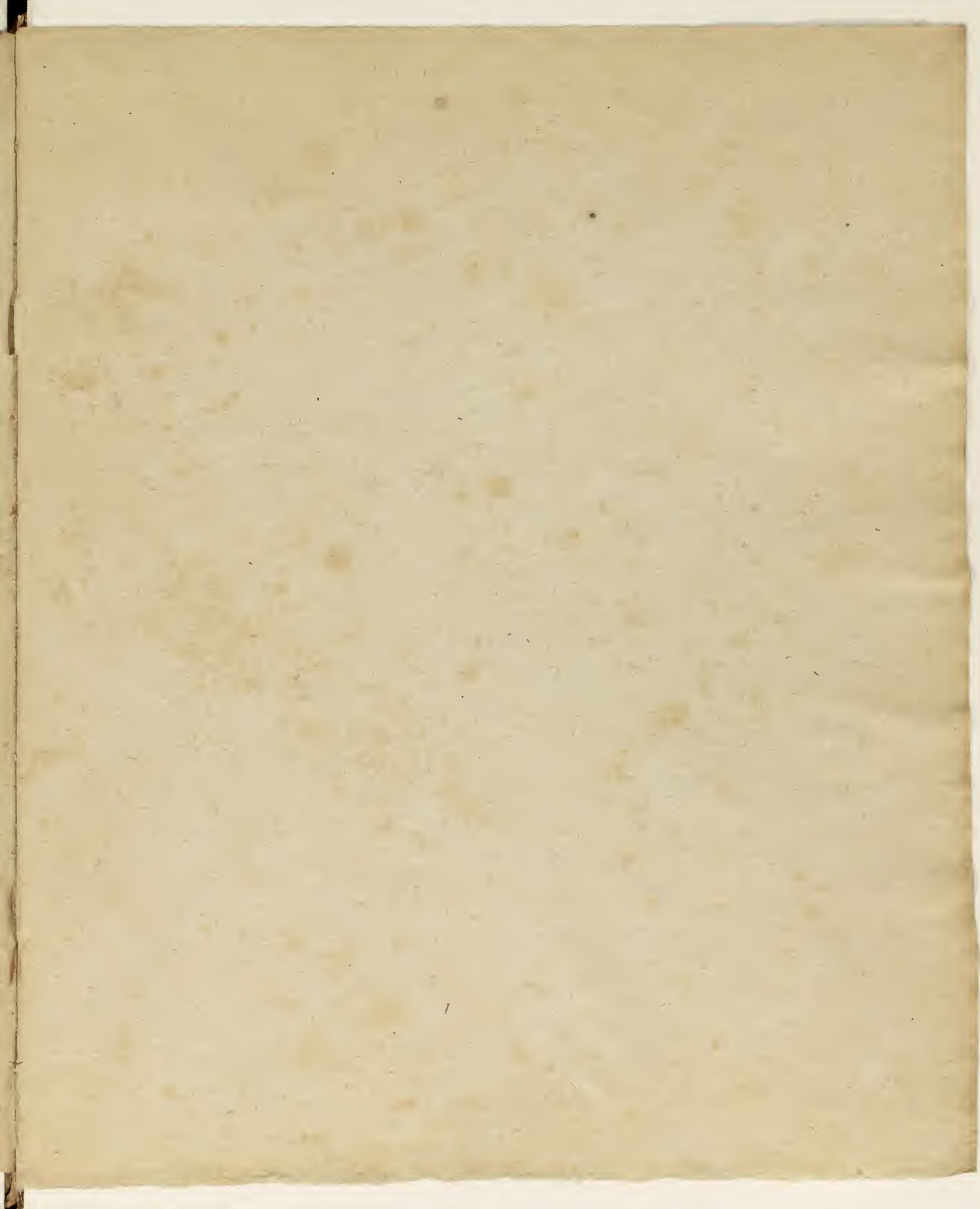
XLVII.

152

54

Notiz

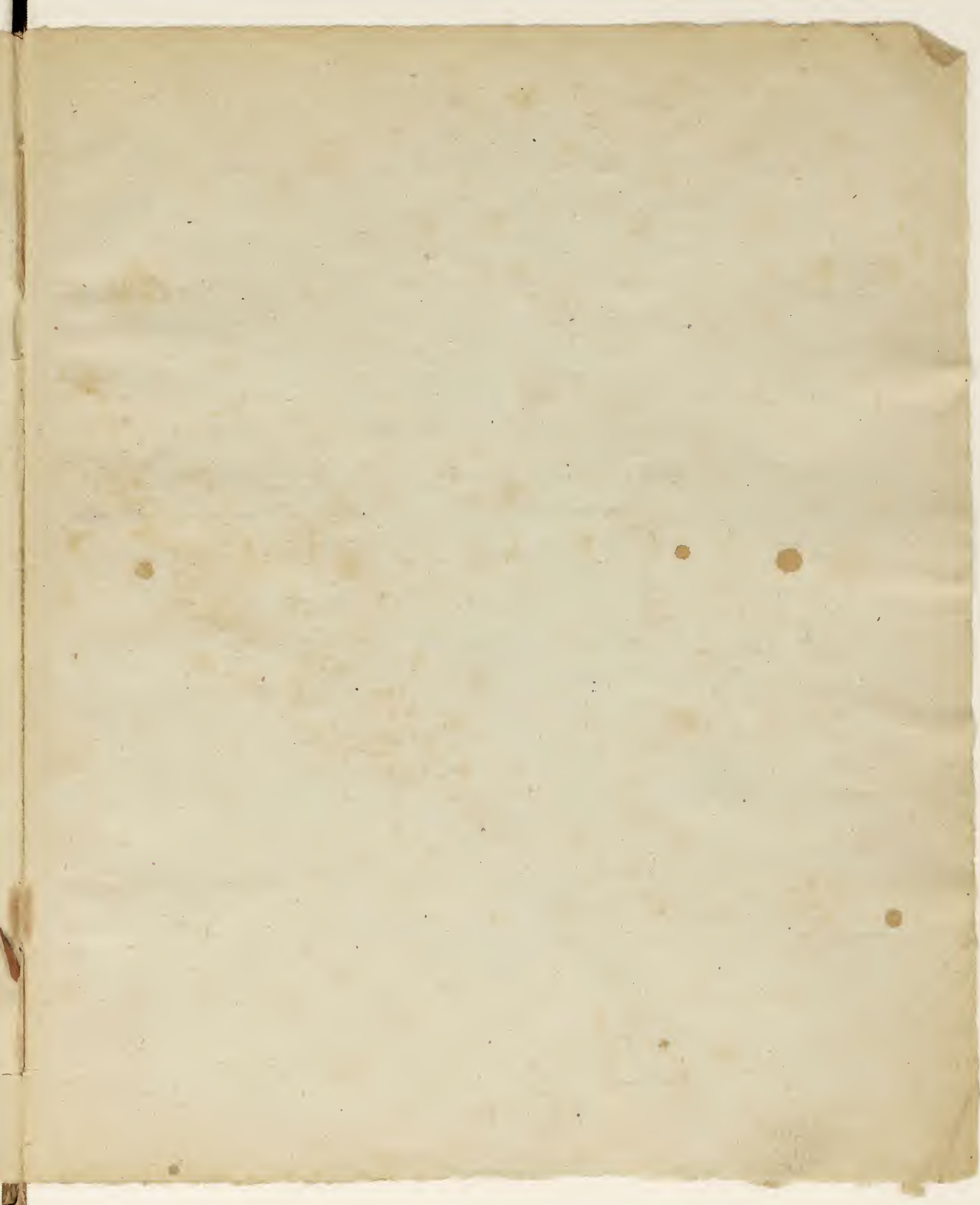
1493 dieser Cod. Lat. B. auf Genova aus Genova stammt ist
 3. werden die in Cod. B. durch Genova zu Genova geleitet sein
 1493 ist der Genova Genova. 1493 ist der Genova Genova ist der
Genova Genova ist der Genova Genova ist der Genova Genova
 1493 ist der Genova Genova ist der Genova Genova
 Cod. Genova ist der Genova Genova ist der Genova Genova

1493 ist der Genova Genova ist der Genova Genova
 lat. Genova Genova ist der Genova Genova

1493 ist der Genova Genova ist der Genova Genova
 1493 ist der Genova Genova ist der Genova Genova

Folio no. VIII. Auf der Genova Genova ist der Genova Genova
 also N. 5.

1801. ist auf dem Genova Genova ist der Genova Genova
 8. Genova Genova ist der Genova Genova
Genova Genova ist der Genova Genova

2
اندر 8. v. 3. است
سراسر همه دل شکسته شدند
تو گفتی که در بند بسته شدند

شنیده جو ... 3. v. 17
جهانوار ... 3. v. 21

4. v. 25
بکیتی ~~مراورا~~ ستایش مراورا کنیم
ببایم و نیایش مراورا کنیم

222^a
از اندر بحاجه ... 2. v. 18

1. v. 3. است
جو کین خسرو آمد بکین خواستن
بباید بر لشکر آراستن
ازین 24. v. 1.

234^a
دران ... 8. v. 1.

234^b
بی انداز لشکر ... 7.

[Large stylized signature or flourish]

100 همه کوه غار و بیابان و دشت. v. i. 24. h.

عنان سبک اندر دگر ساخته. v. 3.

همه رزم را کرد انراختند. v. 4.

در مرد بد ساز با نیک خوب. v. i. 24. h.

جز از رزم جستن بکردار او. v. 2.

habat. m. 2. v. 3. 4. h.

ببهدار ترکان از ان سوی حاج

نشسته بگرام بر تخت عاج

سرافرازان کردن کشان

همه نامداران ...

همه 215. h. v. 3. 4. omitt.

habat. v. 3. 4. h.

بر آورده بد از بر آتش کرده

همه زنده دست بر رازده

در انام گذرید پهلوان

اگر پهلوان سخن نشنود

کنون نام گذر به میکند گشت

زمانه بر از بند داورند گشت

زد بیابان اومی سر پرده بود

فراوان بد و اندوان برده بود

همه 221. h. 3. h.

همان شاه ایلا جو جنگ پلنگ

و کم برز ایلان سواران جنگ

که هر سه توران سواران بدند

بغا پیشه و بشته داران بدند

چنان شاه ایران پیش سپاه. v. i. 5. h.

یکی بر زد بر کمر بند شاه. v. 2.

سبک تر از ایلا جوان زخم شاه. v. i. 7. h.

همه 215. h. v. i. 1. h.

دل کوه ...

بنو کسر از ان فرخ دستگیر. v. 2.

برفتند بر حبش شهریار. v. 2. 4. h.

انهمه 2. v. 3. h.

و کم لشکر کمر خراسانی بدند

جهان فخر به مردم شناسان بدند

ابا شهر شاه ... v. 3.

که رزم بد اندیش بودیش خوار. v. 4.

omitt. v. i. 2. v. 5. h.

omitt. v. i. 2. v. 9. h.

سیاسی ... v. i. 12. h.

سیاسی ز تخم فریدون چشم

omitt. v. 3. 4. v.

سر آفرمان گیو ... v. i. 13. h.

omitt. v. i. 14. v. 5. h.

ازین دشت شمشیر زن سی هزار

جهاندار از تنه شهریار

زواره ... v. i. 17. h.

omitt. v. i. 2. v. 18. h.

omitt. v. i. 20. h.

نخواهد همه هر چه باید ز شاه

بهر کار باشد زبان سپاه

habat. m. 21. h.

هر سو فرستاد کار آگاهان

همی جست پیدار کار جهان

بجا کوه ...

سبه را پراکنده ...

1866

2. v. 3.

سوی میسره ...

جنان در خور آمد جوتن باروان 10. 4.

3. v. i. anapost.

پیاده کی اندر خور کارزار
بفرمود تا پیش روی گذار
صفی برکشیدند نیزه و ران
سبه دار بریاد بایان سران

4. omitt.

سر آرمزان بشت لشکر بود 3. 4. v. 3. 4.
بود جای کردان برخاسته

15. v. i. 2. et 3. 4. anapost.

بدان سواران لشکر آراستند 22.

25. v. 3. 4. anapost.

1874

2. v. i.

بهامون ...

و کرد دست لهار و فرشید ورد 4. v. i.

2. v. 2. لشکر همانا که بودند مرد

5. v. i. جو پستین کرد و کلباد را

15. v. i. 2. anapost.

18. v. i. نه خورشید ...

20. v. i. بلاون که ...

25. v. 2. که بر نیست جنگ اید پیش خنک

1876

5. v. i.

بر آواز گفت ...

12. v. i. جو باید جهان ...

anapost. 3. v.

با سود کی رزم بهتر کنم
بدانیش را خاک بر سر کنم

24. v. i. anapost.

چهارم که لشکر میان دو کوه
فراز آورید ست و کرده کرده

3. v. 3. anapost.

بکوشید باید بدان در کم
ازان کوه پایه بر آید سر

1884

14. v. i.

بگفتند گین ...

14. v. i. anapost.

همه دست نیزه گذاران ز کار
فرماند از فرمان نامدار

22. v. i. 2. et 3. 4. anapost.

23. v. i. پیاور دیامون پیامد بگشت

1888

3. v. 3. anapost.

ولیکن جو فرمان سالار شاه

نباشد بساز و کسی رز سخواه

7. v. i. سواران و پیلان و زرینه کفش

2. v. 2. ترا بوده با ...

9. v. 1. anapost.

یکی باسن ...

بیادیت گشتن به پیش سباه

تو باشی ...

بکینه ...

من از تنه ...

بگو هر ...

خورشید تابان بر آمد سرت

المر رزم را بر نهی مغفرت

و مکر تو ...

170^{هـ}

transp. 11. v. 3.

تکر روزگار اورازیه درست
همی بگذراند سخنها ز دست
که داند کزین کنند تیز کرد
در سور چند دست و چندت نزد

که تادیو و پیل آدستش نیکو 14
ندادی 4. v. 25

176^{هـ}

transp. 9. v. 3.

خجسته بروم زاول که شیر
همی نوراند کیا ترا دلیر

transp. 11. v. 1.

بتو دارد
که هستی

شناسی نزدیک من جاشان
زبان و دل رای عشقارشان
بتنها تن کینو کز انجمن

به رنج و ده سختی رسیدن ز من
سزد کمر
بخواه

73.

21. v. 1.

براه پیاپی نهاده روی
همی شو قلیده دل راهجوی 2.

23. v. 1.

جو عودند بشنید

178^{هـ}

transp. 3. v. 3.

کنون جاره ...
که اورا ...
بدین کار کز تو ...

نیامد بدیره هنر بر زبان

ز اسیر و صلاح و ز مزدان کنج
بر هر چه باید فزون زمین بر تیغ
جو رستم ز ...

زمین را ...

جو خورشید عجب جای گسترده کام
برو آفرین کرد کای بیکنام
ز تو دور بادا ...

دل بر سکه سکه سکه ...

74.

8. v. 1. 2. omit.

179^{هـ}

4. v. 1. d v. 4. omit. rect. 4. v. 2 d 3.

12. v. 1. 2. transp.

18. v. 1. transp.

ششم کرد چون اشکش عشقش

جو فرهاد رهام ان نیکبار

بدین کار باید که بند و میان

هر آنکس که دارد دل بهلوان

نماد شدن نامستن بدر

عنه نامداران ما نام وفر

184^{هـ}

12. v. 3.

4.

13. v. 1. 2. omit.

نخوشی مسا بکوش

بلندی ...

.. 3. Copy. The Disposit :

که از جان رستم بر آیم هوش
نه آواز بارو شد و رو نکوش
ز ایران بر آیم بر آمد خروش
جواز جان رستم بر آیم هوش

نه آرام ...
هم آورده جنگش واشکیوس
خروشین ...
لهمی از بی ...
بارید ...

بسی گفت ازین بس خوشم خواب
نه آرام خواهم نه نان و آب
مگر سیستان را پراشتد کنم
..... کنم

سر رستم ...
بر آریم ...
سزد کمر بخوانند ما را ببرد
اگر بر نیارم ازین سرز کرد
تنش ...
کعبه ...

72.

10 p. 159^a / h. l. v. 2.

ابا انکه اندر دلم نشو در ستن

h. 18. v. i. antepont:

و هم روز لشکر بهامون کشید
جهان سرا سر سیه گسترید

h. 14. v. i. 2. omitt.

li 18 v. 3. subpoint:

مکرو پیانند جای نشان
میان دلیران و کردگان گشتان

fol. 163^a tr. 10 v. 3. antigraphat:

زمانه ماند بآرام خویش
چنین بود تا بود آسیر و گیش

le 13. v. i. seg. ita Disposit :

۶۶۱
کنون ای کز کارها

کمزور و زهر ...

پیران زنده
مهر آینه

کے مرنے سے پہلے

بیس آشکار و نهان آفریده

سببه بود هم گنج و آباد بود

... من الشجر

ریزدان شناس و بیزوان سیاه

دو کردهٔ مرد نیکی شناسم

کمز و بود روز فرو هنر

از رو سود مندی از و کام قر

کتنوں! یہی بزرگان . . .

نیزیده زهر ---

رایدر ...

سے کہ کئی چیزیں

...
...

یہی لاکھ

میں نے

122. v. 17.

21 et 22. vint. 19.

جو شد دست بر ... 3. v. 22. تا

152^a

3. v. 7. anteposit:

ز تخت مهری بی کمان مهری

که بی تو مباد اسر و سروری

جو دیدم کفون خوب جهر ترا 3. v. 8. تا

هوان بر شش و کرم و مهر ترا 4. v. 10. تا

ز یکدشت نبشت 1. v. 19. تا

ز منشور ... 1. v. 23. تا

152^b

بیارای ... 1. v. 10. تا 153^a

2. v. 10. anteposit.

17. v. 17. loca cor. habet

کشفانی و حیثی و مردی سیاه

و کمر کونده جوش و کمر کون کلاه

کهنانی و سنگی و سقلاب کهن

جغانی و سور و ورومی و سندر

زبان و کمر کون و کوشده

در نقش نوامین و نووشده

153^a

4. v. 8. loca cor. habet.

بد و گفت رستم که هشتیار باش

باوردای ترک پیدار باش

مشو عرقه ز آب هفتدای خویش

نکه دار بر جایکه پای خویش

چه گفت آن سخن گوی دانای پر

سخن چون ازو بشنوب یاد گیر

جو قطره بر ... 1. v. 9. تا

جو الوای آهنگ ... 3. v. 10. تا

کفون ایوب ... 1. v. 24. تا

ازین کوه ...

مکر رستم ...

بفرمان ...

تخت ...

جو داری ... درم ...

151^b

2. v. 6. anteposit.

1. v. 7. anteposit.

همی رفت ازین کونه با بال و کفت

4. v. 3. anteposit.

2. v. 10. anteposit.

3. v. 15. anteposit.

جو شنید ...

بر آشت ...

جو نزدیگر ...

که این ...

که دارند ...

که با من ...

به پشند بالا و رزمرا

برو ...

کمان ... زیزدان ...

بکاموس ... کمانرا ...

جو کاموس ... بزیر ...

نیز ... زمین برز کرد ...

جو آمد بنزدیک بد خواه اوب

یکی نیزه زد بر کمرگاه اوب

برون او فتادش دو باز رکیب

بجیب بر پشت زمین از نهیب

جو شد کیو ... ازان ...

م.

1. v. 22. anteposit.

جو طوس آن جنان دیده گفت که آه

نباید کند کیو را رو نباه

149^a

استهلاک 3. 23. تا

جو بر بندگان کار کرد و دراز
کشاید خداوند بیشتر باز

150^a

3. 14. تا

بتنازیم شبگیر تا نیم روز

151^a

استهلاک 3. 15. تا

جو نوماها لهماک فر شید و رد
بزرگان
بگفتند گامد سیاهی کران
از ایران سواران و نام آوران
از کار کهران
برفت
فرپرز
سیاهی
جو رستم
ابا آنکه
نعمی پیل
مبادا
جنین گفت پیران
شدم

۲۴.

استهلاک 3. 22. تا

بباشیم
که چون مرغ
کسی
یکی جمله سازیم چون شیر نر
شوند ازین که مکرزان ستر
سپید کین
سخن زین

استهلاک 3. 21. تا

به بر سید از پیشتر گریزان سیاه
که دارد نکین و که دارد کلاه
کدامست جنگی و کردان کبید
نشسته برین کوه سر بر جنبید
جنین داد باسخ بدو پهلوان
که پیدا دل باشر روشن روان

استهلاک 3. 23. تا

و دیگر بتخت جهانوار شاه
خداوند و شمشیر و تخت و کلاه
استهلاک 3. 23. تا

همون
جو بی نان و بی کام و بی تن شدند
کرزان

۲۴.

habes repetitum 3. 4. 25. تا

149^a

4. 1. تا اگر نشان

استهلاک 3. 6. تا

نوار جهان
جو رستم
نباشد
از انوشه
بسی تخم نیکی
بیکروز
که آید
بدیها
اگر شب
ترا
جهان
مکن

۲۴.

برازیه 3. 14. تا

استهلاک 3. 15. تا

مکر رستم آید از ایران بجای
و کمر نه بگوهند مان پر بابی

غو 3. 16. تا

6
 24. v. i. independent.
 شمارا عهد شادمانی بود
 مرا اختر آسمانی بود
 جو فرخ بلند ارسیه ساج کرد
 25. v. i. ...
 4. ...
 10. خیمه‌ها و ستان ساختند

145⁶
 14. v. i. ...
 21. v. i. ...
 22. v. i. independent.
 بکوه ~~مهاون~~ هماون که دادش توید
 بدین بودن اکنون چه دارد امیر

23. v. i. independent.
 از ایران بتوران زمین آمدی
 دمان از بی رنج و کین آمدی
 کنون از بی چه تشینی همی
 ز کار پیهری به پینی همی
 تو دانی که آمد زمانه ~~فرخ~~ فرار
 نجره سرآورده سوی گواز

v. i. کنون ما عیون

146⁹
 1. v. i. ...
 8. v. i. ...
 10. v. i. ...

10. v. i. ...
 نه ضیحه نه خرکه ...
 جنین ...
 نه یکسو ...
 سه روز ...
 کنون چون ...
 بدید ...
 بیاید ...
 زبالا ...

بخورد کبیر و کورز و چندین سال ...
 19. v. i. independent.
 بهر یک از ایشان زما سید است
 بر آورد که خواب خوردن بدست
 24. v. i. ...
 سزد کمر بگز و پین دهم
 4. ...

146⁶
 3. v. i. ...
 5. v. i. ...

independent.
 زبزدان دادار خواهم در سن
 که چشم بدان دور دار و کست
 بیا هم بدوینست تا جاودان
 که مارا برون آورید از میان
 امیر بدوینست هر چند ~~بدر~~ زود
 بس ما پانید لشکر جو دود
 فرستاده ام نزد شاه جهان
 که تا گویدش آشکار و تهران

25. v. i. ...
 بکنوب و دل مغز ...

148⁹
 16. v. i. 2. 3. 4. independent.

19. v. i. independent.
 فرستاده اینک سوی کارزار
 بر ازند از طوس و خسرو دمار
 20. v. i. ...
 کشانی

148⁶
 1. 2. unit.
 11. v. i. 2. unit.

تو با نامور پهلوان سیاه
 خراسی پهلوان نیز دیکشته
 تو با خوشتر ...
 همه ...
 بخیره ...
 مباد که بند ...
 کمرین کینه ...
 نیاسود ...
 سزاوار ...
 کمان ...

143^a li 6. v. i. anteposit.
 نه کیتی شود بگر ویزان سن
 سخن راند باید بدین انجمن
 دگر طوس کرد برستم بشته
 یکی زه نیاید بایران ز راه
 وزالی جل بستند عمود کران
 سران شان جو سندان آسم کران
 li 11. idem - omitt.
 ز نیروی کردن ...
 همه کام ...
 li 14. v. 4. ita habet
 کمر بند یکسست فرمان گشت
 یکی اسب آموده برتر نشست
 بشست اندر آورد تر خدک
 li 15. v. 2.
 چنان چون ز شیر گشته سر باس شد
 تو گفتی که کشور بر آساست
 li 19. v. 3. anteposit.
 که آید دگر بار بارزم طوس
 بدار سن جهان گشته چون آبتوس

141^a li 9. v. i. anteposit.
 نبود دست مارا بدین خود گناه
 بر آزار از مادل پادشاه
 li 19. v. i. حوش
 زمین بنده ...

142^a li 11. v. i. anteposit.
 چنین گفت با طوس کور ز پر
 که ای پهلوان این سخن یاد گیر
 شده روپ کلامون بر ...
 li 18. v. i. anteposit.
 چنین گفت پیران بنوران سیاه
 که چون دو سر شد باوردگان
 بنا کام سیرفت باید زده
 li 20. v. i.
 li 21. v. i.
 li 22. v. 3.
 جو گفت زیور زره شد بین
 li 23. v. i. 2. anteposit.
 li 25. v. 3. 4. ita habet
 که یکسر ...
 چنین گفت کلامون ...
 ex omittitur, quare deletur signat, et per
 repetitum vel ... چنین گفت کلامون

142^b li 8. v. 3. 4. li 9. v. i. 2. omitt.
 li 19. v. 2. fgg. ita diffinit.
 چرا آمدستی بدین رزمگاه
 دلت کمر ویرد یکی شد من
 بگوید بدین بند پیوند من

از و شاه گشتند ایران سیاه
که آورد بازان تو این کلاه
من رزم شد ~~مردان~~ مر زمان تیره تیر
نه میچد یکن از ان رزم سیر

139
بداوش همیست از تا خوشی
چنان تنگدل ...

بدانست بهرام چون یافتند
که او را بران جای بشتافتند

شمارا بنزه ...

بیاید سر از کشاد دلیر ...

جو بهرام دیدش که آمد سیاه
که پیدا نمود در تشنه ماه

بلرزید ...

نشست از براره شداره رخت

پیامد بدو ...

پیاده جرا ...

و هم با سیاوش بتوران بدی

فغان مایر خاش توران بدی

مرا با ...

نشستن ...

14

تو گفتی زمین رو بر زکی شد ست
ستاره دل پیل جنگی شد ست
یکی تیر باران کردید تخت
جوباد ختران بگذرد بر دختر
بند تیر بر تیره را جایگاه
ز تیر و زگرز و زگر دیب سیاه
در خشنیدن ...

بگردار ...

ز بس نیزه ...

بر آمد ...

ز قلب ...

خروشان ...

138
2

که بارفت باید بتوران سیاه

ر بودند از ایشان همی تاج و گاه

چنان گفت کورز با آن کوان

که ای نامور مهتران جوان

پیامد بدو ...

پیاده جرا ...

و هم با سیاوش بتوران بدی

فغان مایر خاش توران بدی

مرا با ...

نشستن ...

جو بهشتید پران سران بهلوان

چه گفت از بی تاج با آن کوان

بتازید یکسر بدان انجمن

کراید و نکه او را بدست آوریم

بایرانین بر شکست آوریم

سیاه از دوریه برون تاختند

جو شیر زیان جنگ بر ساختند

هف. 1356

independent: 3. v. 3. تا

بروز نخست سید را براند
سپهبد برفت و جهان هم نهاد

independent: 2. v. 7. تا

به پیوست گفتار کار آگاهان
به پیران بگفتند یکیک مهان

independent: 3. v. 8. تا

جو بشنید پیران یلانرا بخواند
ز لشکر فراوان سختها براند
ک در جنگ مارا چنین دستکاه
نبودست هرگز بایران سپاه

independent: 3. v. 13. تا

نه ببارد زین نه مردان بهش
تو گفتی همه جز شان کشت کشت

3. v. 14. تا
بزمین بود بر پیش پرده سرای

independent: 1. v. 19. تا

سوی خیمه پور شد دل نزن
نشسته بزم اندران شاد مند
گرفته بکف جام می پز نش
زاران او چند پرامنش
بکین جنگ با پزن ...

هف. 1360

independent: 4. v. 3. تا 4. v. 4. تا

نبو ...
قهه کوه ...
ز دعامون ...
ز پیکان ...
فروماند ...
یکی را ...
سپاهی ...
شده ...

independent: 5. v. 5. تا

جوان دیر پیران ز بس بازگشت
بشکر که آمد و پن دشت

independent: 1. v. 15. تا

ز کار برادر ...
پیران ...
جو شاه دلیر ...
بجو شیر ...
زبان ...
شیر تیره ...
دیگر خردمند ...
دل افنده ...

independent: 1. v. 24. تا

ز کرده مرد را بد رسد
اگر بد رسد از جهان باند رسد

هف. 1366

بندوب ...
همی باش ...
ترا پیش ...
که ...

سپهدار سالار ...

تو باش ...

سبک طوس ...
فرمان ...
سرافراز ...
ز هر کار ...
مکن ...
زمی ...
مبادا ...
فراز ...

هف. 1379

یک امروز ...
آوریم ...
آوریم ...

کترین تنک ...
که از ماهرها شد این نیست راه
دو لشکر بروی اندر آورد روی
همه سر پر از کینه و کفت و کوی

8 $\text{li } 23. \text{v. } 3. 4. \text{ transposit.}$

$\text{fol. } 131^b \text{ li } 13. \text{v. } i. \text{ aneposit.}$

نشست از براردهای درم
خرامان پیامد بران جرم

$\text{li } 20. \text{v. } 3. 4. \text{ li } 21. \text{v. } 1. 2. \text{ ornitt.}$

$\text{li } 22. \text{v. } 3. 4. \text{ li } 23. \text{v. } i. 2.$

$\text{li } 24. \text{v. } 3. 4. \text{ li } 25. \text{v. } i. 2.$

جوان دید پزن پیامد جو پیاد

سنگهای ناخوش خوش همیگرد یاد

$\text{fol. } 132^a \text{ li } 3. \text{v. } 4.$

پیرود هر کو ترا پرورد

$\text{li } 7. \text{ li } 8. \text{v. } i. 2. \text{ ornitt.}$

$\text{li } 13. \text{v. } i. \text{ aneposit.}$

کم ایدونکه کنایه بر باید کدشت

جنان بر فراز نشیب است و ستر

مرا بارکی آنکه جوشن کشد

و ماند ست زمین گریکی را کشد

نیایم یکی نیز همتا او

نیز درونک و پیوی و بالای او

$\text{li } 15. \text{v. } i. 2. \text{ transposit.}$

$\text{li } 18. \text{ ornitt.}$

$\text{fol. } 132^b$

$\text{li } 7. \text{v. } 3. \text{ aneposit.}$

که تا من بهر دی میستم کم
ندیدم فرون زینا بهردان هنر

$\text{li } 11. \text{v. } 1. \text{ aneposit.}$

همان دختر ایران نام فرود

روان بر زینار و دل پر زود

$\text{fol. } 133^a \text{ li } 24. \text{v. } 3. 4. \text{ li } 25. \text{v. } i. 2. \text{ ornitt.}$

$\text{li } 29. \text{v. } i.$

سبهد بسوی بشد کوه شد

$\text{fol. } 133^b \text{ li } 6. \text{ ornitt.}$

$\text{li } 14. \text{v. } i. \text{ aneposit.}$

نشسته برو کیو پزن ام

همی رفت هر گونه از پیش و کم

$\text{li } 24. \text{v. } 3.$

مرا پیشه گشتست این کارزار

$\text{fol. } 134^a \text{ li } 10. \text{v. } i. \text{ aneposit.}$

همیشه بری شاد و بر تر نشتر

ز تو دور بادا بد بر گشت

$\text{li } 13. \text{v. } 3. \text{ aneposit.}$

از انسو پیامد ز تو روان سیاه

که پیدانه بدیج خورشید و ماه

$\text{fol. } 134^b \text{ li } 7. \text{v. } i. 2. \text{ transposit.}$

$\text{li } 8. \text{v. } i.$

کمر کرد بودی نشست شراو

$\text{li } 16. \text{v. } 3.$

ترازد ست شاهها فرمته ام

$\text{li } 21. \text{v. } i. \text{ aneposit.}$

شراو سبهد بشد با سباه

بایوان خروش آمد از دیده گاه

که آمد ز تو روان سباهی بچنگ

سبهد نهنگ درفش بچنگ

ز کردن کشان پیش او رفت کیو

تن جند با او ز کردان نیو

$\text{li } 24. \text{v. } i. 2. \text{ ornitt.}$

منه: 130^{هـ} 7. v. 3. ni

جز این هدیه ...

بزر ...

جو بهرام برگشت با طوس کفر

که با جان پاکتر ...

بدان کو فرو دست ...

سپاوش ...

نمود آن تشا ...

ز کاوس ...

جنین داد ...

که من دارم ...

ترا گفتم ...

ز من عیج گونه ...

م

ازو باز گشتی برگرد فریب 12. v. i. ni

منه: 22. v. i. ni

ولیکن بگو نام این بر فسوس

بگفتا که ریوست دانا و طوس

منه: 131^{هـ} 7. v. i. ni

به بین ...

یک شریار ...

ز اسیر ...

دل ...

جنین گفت با شاه ...

که آمد که گردش ...

که این بر طوس ...

منه: 132^{هـ} 7. v. i. 2. ni

کجا سینه مرد بجان شود

که ای بر بنویم ما با فسوس

دلیم بیکمانست کایدش مرک

دلی طوس کرد زغم پرز برک

منه: 21. v. i. 2. ni

بدو گفت بهرام ...

توئی بار آن ...

سپاوش که شد گشته بر پیکناه

وزان داغ دل گشت ایران سپاه

فرودب ...

که جاوید ...

بدو گفت آری ...

ازان ...

بدو گفت بهرام ...

برهنه ...

جو بهرام بنمود ...

ز عنبر ...

کزان گونه بتر کر به ...

ندانند ...

بدانست ...

ز تخم سپا و خشت ...

برو آفرین ...

بر آمد ...

فرود آمد ...

تشت ...

به بهرام گفت ...

جهاندار ...

دو چشم من ...

کهانا ...

که دیدم ...

هنرمند ...

بدان آمد من بدین تیغ کوه

که از نامداران ایران گروه

پیرسم ز کردیه که سالار چیست

برزم اندران نامبر دار چیست

یکی شور سازم ...

به بینم ...

م

128⁶ f. 16. v. i. antepenit:

بدو داد مهری به پیش سیاه
که سالار اویست و جوینده راه
ورا رفت باید به پیمان من
نباید کدشتن ز فرمان من

128⁶ f. 14. v. 3. antepenit:

کران سو فرودست با مادر ست
یکی لشکر کشتن کند آوست

129⁶ f. 2. v. 3. antepenit:

بدو گفت رای تو ای سوزن
در فشان کند دوده اتیمن
یکی دیده بان آمد از دیده گاه
سغن گفت با او ز کار سیاه

130⁶ f. 1. v. i. antepenit:

جو خسرو از ایران بتوران رسید
یکی مغفر شاه شتر نا بدید
کمانی همی آن بزم سرش
زره نامیان خسروانی برش
یکی لبر ...

130⁶ f. 2. v. 3. 4. antepenit:

سغن بزم کوی ای ...
چو کز دهم ...

130⁶ f. 9. v. 2. antepenit:

بدو گفت کز چه زهرام نام
نگفتی و بکذاشتی کار خام

130⁶ f. 12. v. i. antepenit:

همین اند همشیر کان پدر
سزد کز بچوئی بر ایشان گذر

127⁶ f. 5. v. i. antepenit:

ز در خوشای و ز بر جد کم
بیازو دو باره زیاقوت وزر
یکی طوق پر کوهر شاهوار
فروخته شده از تاج و از گوشوار

127⁶ f. 4. v. 4. antepenit:

سپهدار لشکرش کودرز بود
که سالار آن لشکر و مرز بود

127⁶ f. 24. v. i. antepenit:

جز این نامداران لشکر گذر
بر آورد هر یک بخورشید سر

128⁶ f. 6. v. 3. antepenit:

که تو شاه دشمن جگر سوز باد
همه روزگار نوروز باد
بسر اندر نبرده ...

128⁶ f. 11. v. 3. antepenit:

به بین بینک ...
فرومند ...
هر آنکس ...
بر ایشان ...
هر جایکه ...
همه را د یا مردم ...
بیخشش ...

128⁶ f. 19. v. 3. antepenit:

پیاموختش رزم و بزم خرد
همی کز دانشش برامش برد

128⁶ f. 22. v. i. antepenit:

کجا تور ...
بتیغ از عدو باز خواهیم گین ...

74-

بسم بریکي تاج وکرزي بدست
2. v. 2. 124⁷ 124⁷ 124⁷

یکی نامه بنوشت بر پرملوی
جناب ...

بفروغفرمان . . .

v. 3. *sum. & signat:*
... 1010j

بس آن جرعهٔ تیز رو کرد یاد
شمار آن نامه ...

خروشن . . .

کھانکھ... ازان بارہ...

تو گفتی ... فروشنده ...

جهان گستر . . . جہاں بارہ . . .

چنان جوان شب تیره تاریک شد
تو گفتی که بشت روز نزدیک شد
برانگیخت ...

خسین کفر ...

که بروز ...
برآمد یکی ...
هوارا ...
تکرکی ...

ز دیوان بسی شد ز ~~پیکان~~ پیکان فلک

وزانبیس ... شد آن ...

جهان نشر ... بنام ...

برآمد ... هوا گشت ...

برفتن دیوان بنزدیک شاه
در دزدید آمد از جایگاه

fol. 125^b
in 18. v. 3. anteposit:

توانا توئی بر همه دارها
توانسان کنی نزد شاه دارها

هسيگفتز کاي v. 3.

hi 22. v. B. anseponit:

به پیدار خون سیاوش بر سخت

پرین مرزبان را آتش به سخت

دل شهریاران بر ازیم اوست

دل پکنائے امان براز کین اوست

~~1264~~

۱۲۴۹ هـ ۲. ص ۳. شد
 ۱۲۵۰ هـ ۴. زد

6.4. v. i. 2. low cor. Cabinet:

اکبر لشکر آید نترسم زرزم

بزرگ اندران حکم کس آرام بینم

کمان خواسته کیو را داد شاه

بدو گفت کای پهلوان سیاه

که بی تیغ تو تاج روشن مباد ۳۰۰

12. 10 v. v. antepoint.

برینسان همه هدیه های مهران
بدان ای خردمند شاه جهان

is its habit:

بجند - - - کاوسار

فروغشته

بدر و بیاقوتی کمر و نہکار

بگفتند اورا ز حال خیره
ازان داستان و گذشته نشیر

fol. 119^a ha 4. v. i. 2. ita habet:

برد نزد او نیک بنمای جهر
نخون و بر و بال و دستتر بهر

ha 13. omitt.

ha 17. v. 3. transponit

ز اسب اندر آمد جهاندار کیو
نهی آفرین خواند بر شاه نیو

ha 22. v. 3. transponit

هم از گنج و کوبال بر گشتوان
همان خنجر و تیغ و کمر ز کران

fol. 121^a

کسی کردش از نگاه باشد براه
براه و کمر شد همان کیو شاه

جو از خسرو آکه ... v. i.

بند آهی نزد جنک آوران ha 9. v. 3.

نه درنده کمر و نه ببر بیان ha 15. v. 4.

ha 16. v. 3. transponit

تو گفتی که ما را فلک بسته دست
و یا ایند یک ما را شکفت

ha 19. v. i. transponit

همی هر زمان بر جو شان شدی
بنوی جریل خروشان شدی

ha 23. v. 3. transponit

یکی تن بر آمد ز جندین موار
همانا که بردارد این روزگار

ha 12. v. 3. 4. ha 13. v. i. 2. ita habet

زواره جو بشتید زو رفت هوش
جو گفتار آن برکش آمد بکوش
بجوش آمدش مغز دل زان سخن
برد تازره روزگار کهن

جو خیره ... ha 23. v. 3.

نداند کسی کان سپید کجاست ha 24. v. i.

سوی مهر ز قبحار ... ha 25. v. i.

fol. 117^a ha 5. v. 3. 4. ita habet:

تو سکر شوی او که او دشمنست
کرت دل نه بر برای آهرمنست

که فرخنده موبد زوان داستان ha 6. v. 4.

ha 17. v. i. 2. transponit.

بختک آسمان زیر پای آوریم ha 18. v. 2.

بیک رزم اگر باد ایشان هست ha 18. v. 3. transponit.

نباید چنین کرد اندیشه بست
زهر سو سلیم و سلاح آوریم
بیوی یکی بویه راه آوریم

بدان اسب تازان خجسته مروش ha 21. v. 3.

ha 25. v. 3. 4. transponit.

fol. 118^a

ha 1. v. i. 2. omitt.

ha 8. v. 9. ita transponit:

v. 3. 4. 5. 6. 1. 2. 7. 8.

یکی تیغ هندی ... ha 20. v. i.

ha 21. v. 3. 4. ita habet:

سوی کاخ رفتند هر دو بهر
فرنیس بر جمعت دل پر زغم

113 iii 2. 15. v. 3. 4. omitt.

دیر و خردمند با هوش نبود

113 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

جو در بزم بود بهاران بدی

بزم افسر نامداران بدی

113 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

114 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

بدرگاه هر پهلوانی که بود

بر آمد خروشیدن کاو دم

114 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

114 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

که آمد بکین ...

از ایران بزرگان شدند آنچه

در آزاد ...

بر آورد از مرز ...

وز اتسو ...

بزدیک ...

جو بشنید ...

غمی گشت ...

که بشنیده بد ...

زاختر ...

سید را سراسر ...

بیوم ...

ماند ...

بیاورد ...

در کنج ...

همان ...

ز کشور ...

درم ...

زد ستور ...

همان کاخ ...

جو لشکر ...

بریشان ...

114 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

114 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

114 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

زیر کشته افکنده هر سویران

موانش نه بینی ...

114 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

همان طشت و خنجر زوان بید

جوانرا بدان روز بانان سپرد

115 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

115 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

به بینی کنون زخم جنگی نهنگ

کزین بصر بسنجی عنان سوی جنگ

115 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

116 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

116 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

که داد کن تو بکیتی درون

که از داد هرگز کن

که از داد هرگز نشد کس نکون

116 i. 2. 15. v. 3. 4. omitt.

بگفتند ما بنده و چاکریم

زمین جز بفرمان تو نسیریم

چرا توار تو را تو کجای

همانی همیشه بکیتی به جای

li 6. v. i. 2. et 3. 4. *transposit*

li 10. v. 3. 4. *omitt.*

li 11. v. 3. *independant*

نیایی تو زو جزوه در دورنج
پراکنده دوده و نام و کنج

li 15. v. 3. 4. *omitt.*

جوزو این کز ی آشکار شود.

li 20. v. i. 2. *omitt.*

li 22. v. i. *independant*

بخوانی که ایدر مران بنده باش
نخواری بجز من آکنده باش

li 25. v. 4.

نشیبست جایی که بالا بود

fol. 107^a li 5. v. i.

همانا هست از خجی زجای

fol. 109^a li 1. v. 3. ... تو خورشید

... کز ویست

li 2. v. i. *independant*

زیر پای تابوی زنده پیل
همان چشمه آید و دریای نیل

li 6. v. 3. 4. *omitt.*

li 22. v. i. *independant*

همه با بیاض و تر گرفتند جنگ
ندیدند جایی فسق و درنگ

fol. 109^b li 5. v. i.

... از ایوان ... *li 6. v. i. 2. ita habet.*

سراسر گرفتند نشان در میان

همه کشته کشتند ایرانیان

همه کشته کشتند ویرگشتن کار

بسر آمد برایشان بران کارزار

li 11. v. 3. *independant*

چه کردند با تو مگوئی همی
که بر خون او دست شوی همی

li 18. v. 4. نشاید برید ای فرستد شاه

li 19. v. i. 2. *transposit*

li 24. v. 3. 4. et li 25. v. i. 2. *transposit*

fol. 110^a li 5. v. i. 2.

اگر خود نیاز زده بودی نخست
بشایست با آب این را شست

v. 3. 4. *omitt.*

li 16. v. 3. 4. *omitt.*

li 18. v. 3. 4. *transposit*

li 19. v. 4. 2. *transposit*

fol. 110^b li 7. v. 4.

که بخروشدی زار بر من بسی

li 8. v. i. *independant*

جو از شاه و از لشکر اندر گذشت
گشتاقتش ببردند هر دو بدشت

li 9. v. 3. 4. *omitt.*

li 11. v. i. *independant*

یکی باد با نره کردی سیاه
بر آمد بیوشید بر هور و ماه
کسی یکدگر را ندیدند روی
گرفتند نفرین همه بر کروی

li 13. v. 3. ... چه خوابی

li 14. *omitt.*

12 *fol. 104^a hi 2. v. i. 2. d 3. 4. transpuit*
hi 21. v. 3. ... صد داشتند

fol. 104^b hi 5. v. 4. همه خارسان ازو شاد کام
hi 5. v. i. antepant:

جو پرون پیامد زهند وز چین
 سخن رفت ازان شهر یار گزین
 حنده بتوران سیاوش کرد
 گز اختر چنین کرده شد روز ارد

hi 10 v. i. antepant:

بگشتند هر دو بدان خارسان
 ک بد پیش ازین سر بسر خارسان

hi 16 v. 3. 4. transpuit.

hi 18 v. i. فز نکیس با افسر کوشوار

hi 19 v. i. جو آمد بشادی بایوان خویش

hi 20 v. 2. d 3. 4.

hi 21 v. i. antepant:

بگوش و به پمان ...

برو خارسان ...

خداوند آن شهر نیکو برست

تو گوئی ...

fol. non habet.

جو خورشید ...

نشسته ...

وزانیا یکد ...

چ

fol. 105^a hi 14 v. 3. antepant:

بایوان کشیدند ازان جایگاه

سیاوش پیار است جای میان

hi 21 v. 3. 4. hi 22 v. i. 2. transpuit

hi 22 v. 3. 4. omitt.

fol. 105^b hi 11 v. 3. 4. hi 12 v. i. 2. omitt.

hi 13 v. 3. antepant: ...

سیاوش بر آورد و آن نیز داشت
 زره را سپیداخت زان سو که خواست

hi 14 v. 3. ... یکی در گیان

hi 22 v. 3. 4. loco cor. habet.

ز بازی نشانی نماند بروی

که آورد بگیرند یک با دگر

بگیرند هر دو موال کمر

hi 23 v. 2.

نزد تر در جهان جای نیستند

hi 24 v. 3. 4. hi 25 v. i. 2. omitt.

fol. 106^a hi 4 v. 3. antepant:

سیاوش برو گفت که تو کدشت

نزد دلبران خوار گشت

hi 5 v. 2. ita habet pluribus

سیاوش بر آورد بنهاد روی

ببند و میانرا گروی زره

فرور و جنگال بر زد کمر

ز زمین بر گرفتش بمیدان فکند

نیارش نماید بگوش و کمند

hi 6 v. i. 2. omitt.

hi 10 v. i. 2. فراوان بگفتند با یک دگر

که ما را از ایران بد آمد بسر

hi 10 v. 3. 4.

چنین گفت که سبزه نامجوی

که ما را از ایران بد آمد بروی

fol. 106^b hi 4 v. i. 2. omitt.

li 16. v. i. 2.

مرا بوم و برست و هم کوسند

Prof. 1006 li 6. v. i. 2. anit.

برروار

همیشه

که کنی

که شاد

li 8. v. i. 2. anit.

که دیدم ترا زنده و تندرست

شده زار و کین را کمرگاه بست

Prof. 1007 li 14. v. i. 2. anit.

چنین گفت باشیده

که چون سیر بر اید سیاوش ز خوا

تو با پهلوانان

کسی کو

برو داد جان

همی بی سیاوش

همی خورد می تا جهان

سر

بشکیر

۱۱.

Prof. 1019 li 2. v. i. 2. anit.

پاسو سیاوش را افراسیاب

بلوی و بجوگان گرفته شتاب

li 14. v. i. 2. anit.

Prof. 1016 li 9. v. i. 2. anit.

li 11. v. i. 2. anit.

li 14. v. i. 2. anit.

همی رفت بایوز و یا باز شاه

نامی زده کونه با او براد

li 15. v. i. 2. anit.

Prof. 996 li 7. v. i. 2. anit.

li 9. v. i. 2. anit.

li 13. v. i. 2. anit.

li 15. v. i. 2. anit.

li 18. v. i. 2. anit.

li 19. v. i. 2. anit.

بدو گفت کای سرفراز دلیر

برون رو از ایدر بگردار شیر

من اکنون هیون فرستم بیلاغ

یکی نامه با او ستمی تلخ

li 22. v. i. 2. anit.

زبان تیز و زخار

Prof. 998 li 3. v. i. 2. anit.

li 7. v. i. 2. anit.

li 8. v. i. 2. anit.

li 11. v. i. 2. anit.

li 15. v. i. 2. anit.

li 16. v. i. 2. anit.

li 20. v. i. 2. anit.

Prof. 999 li 5. v. i. 2. anit.

li 12. v. i. 2. anit.

li 14. v. i. 2. anit.

Prof. 1000 li 2. v. i. 2. anit.

li 4. v. i. 2. anit.

li 8. v. i. 2. anit.

li 10. v. i. 2. anit.

li 12. v. i. 2. anit.

1340p. 94^h ¹⁴ 7. v. 2. یکی را سر اندر نیامد خواب

----- بشاد کرد 9. v. 3.

ربند عثمان بسر دل آزاد کرد 4. v.

anleponit. 10. v. i. ¹⁴

از ان نامه شاه دل کرد شاد

بنامه درون نام شه کرد یاد

anleponit. 2. v. i.

نکه داشتش رای و فرمان اویب

anleponit. 13. v. i. 2. ¹⁴

anleponit. 15. v. i. 2. ¹⁴

anleponit. 20. v. i. 2. ¹⁴

1340p. 95^h ¹⁴ 7. v. 3. 4. 8. 9. 10. v. i. 2. ¹⁴

locos cor. habet:

یکی تخت بودی سرش مر جاه

نشسته

جوانی بگردار رخسار ماه

نشسته بدی نزد کاوس شاه

دو شش توی بحر سال پیش

جودیدی مرا

دمیدید 10. v. 3. ¹⁴

کرازنده 12. v. 3. ¹⁴

کسانی که از دانش آگه بدند 13. v. 3. ¹⁴

براکنده یا بر درشته بدند 4. v.

anleponit. 17. v. 3. 4. ¹⁴

که بر طالعش بر کسی کرد شاه 22. v. 3. ¹⁴

4. v. کند بوم مارا یا بر سپاه

4. v. 23. یا رسا

1340p. 95^h ¹⁴ 14. v. i. ترایر شد دل ز جنگ و بدی

بنخشیم 2. v. i. ¹⁴

anleponit. 5. v. i. 2. ¹⁴

anleponit. 8. v. i. ¹⁴

سیاوش کو بیلتن را بخواند

وزین داستان چند گونه بر آید

جو کر سیوز آمد بر گاه شاه

بهر مود تا بر کشادند راه

بوسید 3. v.

سیاوش بر نشاند شر 9. v. i. ¹⁴

1340p. 96^h ¹⁴ 2. v. 3. 4. ¹⁴

جو پیمان همی داشت خواهی در ست

کسان هم که بیوستند چون تست

anleponit. 3. v. 3. 4. ¹⁴

نیاید بدی خون بلنگی زیان 5. v. 2. ¹⁴

فرستاد او را جو باد دمان 6. v. 2. ¹⁴

anleponit. 8. v. 9. ¹⁴

anleponit. 10. v. 3. 4. ¹⁴

شکفت 12. v. i. ¹⁴

1340p. 97^h ¹⁴ 9. v. 3. 4. anleponit. ¹⁴

همه رازهای 10. v. 3. ¹⁴

سلیح و درم 13. v. 3. ¹⁴

یمایی که وی بسته از پیکناه 20. v. 3. ¹⁴

بر آتش آن خواسته هر چه هست 23. v. 3. ¹⁴

anleponit. 24. v. i. 2. ¹⁴

li 17. v. i. 2. omitt.

li 23. v. i. 2. omitt.

li 24. v. 3. 4. et li 25. v. i. 2. transp.

91^a li 17. v. 3. ... بدستاره

li 20. v. 4. ... پیاوینخت

91^b li 1. v. i. ... کرکین نشنود

li 3. v. i. 2. omitt.

li 7. v. 3. 4. omitt.

li 13. v. 2. همیواشت اندیشته اندر نهفتن

v. 3. andeposit:

بدین کار بکوشت یکرفته نیز
جهان را برآمد ز جادوب قفیز

li 16. v. i. 2. omitt.

li 23. v. 3. andeposit:

جو خستو نشد نیامد میانش بار
بریدند و اینست و آئین و فر

li 24. v. 3. 4. omitt.

92^a li 6. v. 3. 4. omitt.

li 10. v. i. 2. transp.

li 12. v. 3. نکر کاشی تیر پیدا کند

v. 4.

کند کار را جرخ رسو کند

93^a li 2. v. i. 2. omitt.

li 8. li 9. v. i. 2. omitt.

li 10. v. i. andeposit

ازو شادمان گشت و بنواختش
سوی یکی مانده ساختش

li 13. v. i. 2. omitt.

سیاوش بیامد کمر بر میان v. 3.

94^a li 1. v. 3. وز انجا یک کوس بر پیل تستن

li 9. v. 3. ... سویه طایقان

li 10. v. 3. andeposit:

وزان روی کرسیوز بازمان

کفیدند لشکر جو باد دمان

سبه بمر بد و بازمان پیش رو

خبر شد از ایشان سالار نو

که آمد سیاه و شاه و جوان v. 3.

li 11. v. i. 2. transp.

li 12. v. i. 2. سبه کس هیون جو رستم کو پیل تن

li 14. v. 2. بیاسخ نشایست کردن نگاه

v. 3. 4. omitt.

li 18. v. i. نویسته نامه مشک و پیر

li 19. v. i. 2. omitt.

li 20. v. 2. ... فرازنده

li 21. v. i. andeposit:

چرا نه بفرمان او در برخون

خرد کرد باید بدین رهنوت

li 23. v. i. سبید سپهر شد بارمان

v. 2

بکار ناوک ...

v. 3. گفون یا کچور سباه منست

v. 4. منست

li 24. v. i. ... بسعد سن

li 25. v. i. 2. omitt.

جنین طوش

خروشی خروش

li 21. v. 3. 4. li 22. na 23. v. i. 2. lvs cor.
habet.

که نخجیر جوید زدشت دعوی

هم از باز دیدن زن نخجیر خوب

ff. 87^b li 2. v. i. 2. omitt.

li 7. v. 3. جو کشیار

بدو گفت کیوای سپهارشاه li 9. v. 3. omitt.

li 10. v. i. 2. omitt.

li 11. v. 3. anteposit. v. 1. li 10. v. i. 2.

li 15. v. 3. 4. li 16. v. i. 2. omitt.

li 19. v. 3. 4. li 20. 21. 22. 23. 24. 25. v. i. 2.
omitt.

ff. 89^a li 8. v. 3. 4. li 9. v. i. 2. omitt.

li 11. v. 3. anteposit.

بس پرده درم ترا خواهر است

وسوداده چون مریان مادرست

ff. 89^b li 16. v. 3. 4. omitt.

li 17. v. 3.

. خوان

ff. 90^a li 2. v. i. 2. omitt.

li 3. v. i. 2. omitt.

li 6. v. 3. 4. omitt.

ff. 90^b li 1. v. i. 2. omitt.

li 2. v. 3. 4. omitt.

li 13. v. 3. 4. omitt.

li 15. v. 3. 4. omitt.

ff. 87^a li 1. v. 2.

بسی دمش از نیمه اندر درید

li 1. v. 3. 4. li 2. v. i. 2. lvs cor. habet.

بدرویش دادان همه رختاو

بگردش در آمد سر تخت او

li 5. v. 3. 4. li 6. v. i. 2. lvs cor. habet.

جنین گفت بهرام نیکو سخن

که با مردگان آشنا ممکن

نه ایدر همی ماند خواهی دراز

بسنجیده باش و درنگ مساز

بنود او که یک نوبت بدر

سزد کرد ترا نوبت آمد بسر

جنین است و رایش باید بدید li 6. v. 3.

v. 4. جو خوب کلید

li 7. v. 3. anteposit.

یکی داستانست بر آب چشم

دل تازک از رستم ایدر چشم

li 8. v. i. 2. lvs cor. habet

دل اندر سرای سنجی ~~مید~~ میند

سنجی نباشد بدین سودمند

li 9. v. i. 2. et 3 (repet.) omitt.

ff.

li 18. v. 3. ~~anteposit.~~ li habet:

همان برک کارب همان بدروی

سخن هر چه . . .

درشتی . . .

بجز نیکوی در زمانه محبوب

بگفتار زدهقان کنون باز کرد

نکر تا چه گوید سراینده مرد

ff.

آغاز داستان

li 23. v. 3. 4. omitt.

جه سازیم ... li 24. v. 3.

برین رفته ... v. 4.

fol. 86^a li 2. ita habet:

دل من

خواهم از ایشان همی یاد کرد

از ایشان بهن ...

وگر ...

li 6. omitt.

li 8. v. i. anteposit:

همی گفت زال این چه کار شکفت

که سهراب گرزگران بر گرفت

نشانی شد او در میان جهان

نزد جنین مادر اندر جهان

v. 3. anteposit

همه رخ کبود و همه جامه یار

بسر برفشاندند برین سوی خاک

همی گفت مزگان پراز آب کرد

زمان برز گفتار سهراب کرد

ازو بیخ ... li 9. v. i.

li 10. v. 3. 4. li 11. v. i. 2. novo
omitt

li 12. v. 3. 4. li 13. 14. 15. omitt

li 17. v. 3. 4. omitt.

li 19. v. i. 2. omitt.

li 20. 21. 22. 23. omitt.

fol. 86^b li 1. v. i. anteposit:

گرا در جهان هستن هوش و خرد

لجها زو قریب زمانه خورد

v. 2. بدان آتش غم همی یافتند

ازو مابده برسان شکفت

v. 2. اندازها

بدو گفتار منم که اکنون چه سود li 6. v. i.

پیاوشت مرا سر باکوس داد li 13. v. 4.

li 14. v. 3. 4. omitt.

li 15. v. 4. سار و سهراب با ما بدید

li 16. omitt.

li 18. v. 3. 4. li 19. v. i. 2. loco cor. habet novo
supra omitt. li 16. v.

کجا کنجد بدان ...

کجا باشد

جو افراسیابش بود رهنمای

li 20. v. i. anteposit:

کر ایرانیان سر میرم هزار

کنم ز تو کاوس کی را مدار

li 21. v. i. 2. transposit: انهایه
که روشن ...

li 24. v. 3. 4. omitt.

li 25. pro non habet.

fol. 85^b li 2. v. 3. 4. transposit.

li 4. omitt.

li 5. v. i. برش کرانمایه پهلوان

v. 2. چه گوید بدان وقتگاه جوان

v. 3. 4. omitt.

li 6. v. i. نه تنه سام ...

li 7. v. 3. 4. li 8. omitt.

li 13. v. i. sup. ita dicitur:

همی ریخت خون و همی ریخت خاک

بتن جامه خسروی خاک خاک

... همه پهلوان

... نشسته

... زبان ... نهتن

... جنین است ... بدست کلاه

... جوشاران ...

بسر را بکشم به پرانه سر
بریدم بی و غیغ ان نامور
دریدم جگر گاه پر و جوان
بگریه بر رخ با جادوان

کنون گریشت که پیاره گشت
سر سیر جستم بدو خوار گشت
v. 2. v. 3. 4. ha 2. ha 3. v. i. 2. omitt.

85 1. v. 3. 4. omitt.

18 ha 2. v. i. anteposit.

ز فعل بد خود بگفتی و را
با تش زوی جان و دیده مرا

anteposit. v. i. 3. ha

زواره پیاسد هم اندر زمان
همومان سخن راند از پهلوان
بپاسخ چنین گفت همومان کرد
که بنمود سهراب را دست برد
همچیر ستیزنده بد کمان
که میداشت از سپهر نهان
نشان بدر جست با او بگفت
روانش به بی داشتی بود جفت
با این بد از شویج او رسید
جنان نیزه دل در جهان کس نرید
زواره بیامد بر پلتن
ز همومان سخن راند با انجمن
ز کار همچیر بدید نهاد
که سهراب یل را پاد او بداد
تو متن ز گفتار او خیره شد
جهان پیش چشمش شیر تیره شد
نرده همچیر آمد از دشت کین

گر پانش بر گرفت و زد سر زمین
یکی خنجر آبگون بزر کشید
همینخواستن از تن سرش را بدید
بزرگلی بیوزش فرود آمدند
همچیر از در مرکب باز استند

ha 4. v. i. anteposit.

بنالید و گریان بیرسید از وی
بدو گفت کای شیر غور شید روی
ازین بس دلم شاد مباد
بکیتی مرا خود زمانه مباد

anteposit. v. i. 4. ha

نباید ...
ازین دزد لیرید ...
گرفتار ...

بسی زو نشان ...

جز آن ...

جو گشتم ...

به پین ...

تشنای ...

جینیم ...

جو برف ...

ز سخنی برستم فرو بستم

بر آتش دل و دیدگان ز زخم

تشت ...

پراز خون ...

anteposit. v. i. 25 ha

1. ha 85 2. v. i. 25 ha

جو رستم برادر بر آن کونه یافت

بدو کونه گریان سوپ او شتافت

یکی ناله از جگر بر کشید

بگفت آنچه از بور گشته شنید

که گشتم بشیطان ز کردار خویش

پایم مکافات از اندازه پیش

v. 3. *anteposit:*

ازو باز گشتم بی گاه بود
که شبر سخت تاریک کوتاه بود
بدان تا بکردم فردا یکی
بکیتی کمر ائیم ما اندکی
بکشتی ...

v. 4.

fol. 83^a

lin 2. v. 2.

ترب ...

بالم فراوان رخ اندر زین

lin 3. v. i. *anteposit:*

کنوینست فیروزید و فروزور
بفرمان او تاید از جرخ هور

v. 3. *anteposit:*

جو بشنید رستم ز خسرو سخن
بدانست سخنها از سر تا پیرین

lin 4. v. i.

بمتر لکھی خویش ...

پیرانیش جان و سرش کینه جوی

ورایدون جز اینا گویند باشد سخن

تو زاری مساز و نرنیدی مکن

v. 3. *anteposit:*

همانند مکنتر باوردگاه
مسازید جستن سوی رزم راه

lin 12. v. 3. 4. lin 13. *omitt.*

lin 15. v. 3. ز مشته همه گفت ...

lin 16. *super non habet.*

lin 18. v. i. 2. *omitt.*

lin 22. v. i. کمان من آنست کین رستمست

lin 25. v. i. بیامد خروشان بدان دشت جنگ

fol. 83^b

1. v. 3.

ز کف بگلن این نیرو ششیر کین

v. 4.

lin 2. v. i.

بپا تا نشنیم هر دو یزم

v. 2.

همی تازه ...

lin 3. v. i. 2.

تو شادان همی باش با جام بزم
همان تا کسی دیگر آید بزم

lin 4. v. 3. *anteposit:*

زمن نام بنهان نبایدت کرد
جو کیتی با من کنون در بند

lin 5. v. 3.

ز گشتی ...

v. 4.

نه مرد فریم از ایدر مگویش

lin 10. *super*

lin 11. v. i. 2. *omitt.*

lin 13. v. i. *anteposit:*

مگر فتن ز جان من پیل مست
بر آوردن از جای نهاده مست

v. i. 2. 3. 4. *anteposit.*

lin 18. v. i. 2. *omitt.*

lin 19. v. i. *anteposit:*

یکی از دلیرید دگر آرمان
سیم از جوانمردی و بیگمان

lin 25. v. 3. *anteposit:*

نخواب و روی تن خود شست
به پش جهان آفرین شد خشت

همای شب از ان راه در کردیم
 برون شد همه دوده با او سهر
 فرستاد نامه سوید دست راست
 بس از نامه آنگاه بریاب خواست
 بنه بر
 بدان راه ...
 جو خورشید برزد سر از تیره کوه
 سیانها بیستند توران گروه
 سپهرار ...
 یکی باره ...

Transposit.
 19. v. i. 2. Transposit.
 3. v. 3. 19. 14. Transposit.

که زیر زمین در یکی راه بود
 که دشمن از ان ره نه آگاه بود
 جو سهراب
 بخصن اندران بسوگسی را ندید
 نیامد در در ...
 ندیدند در ...
 بفرمان ...
 بجان هر کسی رزمساز آمدند
 گهی جسته ...
 دلش ...
 بدل ...
 که ...

وزان ...
 مهر

24. v. 4.
 برسیو بسیار خیره بماند
 25. v. 3.
 بزشکان که کردند ...

از ایران رود نزد سالار نیو 1. v. 4.
 2. v. i. 2. 3. 4. Transposit.

82 a
 5. omitt.

12. v. 3. 4. 13. omitt.
 17. v. 2. ...
 3. 4. omitt.
 19. v. i. 2. 3. 4. Transposit.
 24. v. i. 2. 3. 4. Transposit.

82 b
 3. v. i. ...
 8. v. i. ...
 11. omitt.
 12. omitt.
 13. v. i. 2. 3. 4. Transposit.

فر صا مرد بر
 11. omitt.
 12. omitt.
 13. v. i. 2. 3. 4. Transposit.
 16. v. 3.
 17. v. i. 2. 3. 4. Transposit.
 18. v. i. 2. 3. 4. Transposit.

20. v. i. 2. 3. 4. Transposit.
 به تنها نشد کس برش رزمجوی
 سپردیم میدان کینه بدوب
 23. v. i. 2. 3. 4. Transposit.
 به تیغ و به تیر و بکز و کهند
 و را آزمودم بدین هر سه بند
 3. v. 3.
 سرانجام گفتیم
 25. v. i. 2. 3. 4. Transposit.

lin 20. 21. 22. 23. 24. loco cor.
 habet tantum :
 جو گفت این عتافرا بناید و رفت
 سری جای خود راه را برگرفت
 جو برگشت سهراب گشت
 کز ده شیر
 پاور و بنشانند مرد و پیر
 lin 25. *Galv.*

lin 1. v. 3. 4.
 که آمد بعیره سباهی گران
 همه زمین و جان کند آوران
 lin 4. v. 3. 4. *onitt.*
 دل از بیم شمشیر او چون شود
 از آوار و کوه کمانها شود
 4. 3. 4.
 بشو پیش سهراب و نیزه گرفت
 فروماند ازان بازو اندر شکفت
 مانند ازان بازو اندر شکفت
 lin 6. v. 4.
 که امروز بازار بازار او ست
 lin 7. v. 2.
 lin 8. v. 3. 4. lin 9. v. i. 2. loco cor. habet
 tantum
 مرد که بیخفا پیش آرد زمین
 که او اسب راند بر این روز کین
 تراند ...
 lin 9. v. 4.
 lin 10. loco cor. habet tantum
 ز ما مایه گیرد که خود رور هست
 نکیرد کسی دست او را بوست
 lin 12. v. i. 2. *onitt.*
 lin 14. v. 3. 4. *onitt.*
 بریر دز اندر یکی راه بود
 کزان راه لشکر نه آگاه بود

fol. 76^a
 lin 5. v. 2. دز گشت
 lin 3. 4. *onitt.*
 lin 6. v. i. 2.
 در دز بستند و غمگین شدند
 بر از غم دل و دیده خونین شدند
 v. 3. 4. *onitt.*
 lin 7. v. i. 2.
 از آزار و کردار کرد آفرید
 بر از درد بودند هر کس بود
 lin 8. v. i. 2.
 بگفتند کین نیک دل شیر زن
 بر از غم مکن این دل آتین
 lin 9. v. i. 2. *onitt.*
 v. 4. ... پاره پیامد
 lin 11. lin 12. lin 13. v. i. 2. *onitt.*
 جنین گفت ...
 lin 14. v. i.
 v. 3. 4. *onitt.*
 lin 16. v. 3. 4. *onitt.*
 lin 19. v. i. *onitt.*
 جو بشنید سهراب شک آمدش
 که آسان همی دز بچنگ آمدش
 بدیر دز اندر یکی جای بود
 کجا دز بدان جای بر بای بود
 بتاراج دادن برویم در ست
 پیکار که دست بدید شست
 v. i.
 جنین گفت ...
 v. 4. ... است روز نزد
 به بستند

17 hi 21. v. i. بیالای سام نریمان بود
 hi 23. hi 24. v. i. 2. onitt.
 hi 25. v. i. ... جو گفته شد این مرده
 v. 4. زیردان نیکی دهش کرد یاد

f. 74^a hi 1. v. i. 2. loco cor. habet:

وزانجا سوب شهر ایران کشید
 همه باز گفتن آن همه بر دوید

hi 3. v. 3. ... جو شش سال
 v. 4. ... بهنم دل

hi 10. v. 3. 4. hi 11. v. i. 2. onitt.

hi 12. v. 3. جو داند بخواند ترا نزد خویش

hi 13. v. 3. 4. et hi 14. v. i. 2. longuiss.
 نبرده ...

hi 16. v. i. 2. onitt.

hi 17. ~~leg.~~ usque ad f. 74^b
 hi 8 v. 3. exclus. onitt.

f. 74^b hi 1. ad hi 8. v. 3. exclus. onitt.
 hi 8. v. 3. et nunc

v. 4. ... که باقم

hi 9. hi 10. hi 11. v. i. 2. onitt.

hi 11 v. i. 2. onitt. et f. non habet.

hi 17 f. non

hi 24. et hi 25. onitt.

f. 75^a hi 2. v. 3. 4. onitt.

hi 3. v. 4. hi 4. v. i. 2. loco cor.
 habet ita:

سید دید جنوان دلش گشت شاد
 سید دید جنوان ورا دید مال سفت
 فردمان قهان ازو در شکفت

hi 5. v. i. 2. onitt.

hi 6. f. non habet.

hi 7. onitt.

hi 9. v. i. 2. longuiss.

v. 4. بر اندیش کرد نکش و نامدار

hi 10. v. i. 2. onitt.

hi 11. v. 2. 3. 4. hi 12. hi 13. v. i. 2. onitt.

et loco cor. habet hemitt. v. 3. hi 11. v. 3.
 ita habet

برون رفت بویان دشت نبرد

hi 14. v. 4. که بار و زرد بود بادار و کیر

hi 15. v. i. 2. onitt.

hi 16. v. 3. 4. onitt.

hi 18. v. i. 2.

بخنوبیر سهراب کین گفت کوب

بکوش آمدش نیز بنهاد روی

hi 19. v. i. anteposit.

جو آتش بر آمد کوب پیل زور

جو کوهی روان کرد از جاستور

hi 20. v. 3. 4. onitt.

hi 24. onitt.

hi 25. v. 3. 4. ita habet:

که بر نام آن دقت کرد آفرید
 زمانه ~~نور~~ ز مادر جهان ناوردید

f. 75^b hi 1. v. 3. ... جنان

hi 4. v. i. 2. که کردان کدامند چنگر آوران
 دلیران کار آزموده سران

v. 3. 4. hi 3. v. i. 2. onitt.

hi 18 f. non

v. 3. 4. onitt.

hi 21. v. 3. 4. onitt.

hi 25. v. i. anteposit.

نهانی بسازیم بهتر بود
 خرد داشتن کار بهتر بود

فریدون 20^{هـ} تا 15^{هـ} فر

نامه فرستادن فریدون پیش بصران
فریدون non habet. 16^{هـ} تا

فریدون 21^{هـ} تا 15^{هـ} فر

عقد بستن فریدون با دختران شاه یمن
و باز کشتن ایشان

فریدون 3^{هـ} تا 15^{هـ} فر

آمدن بصران فریدون پیش بدر

فریدون 19^{هـ} تا

نام نهادن فریدون بصران خود عروسا را

فریدون 6^{هـ} تا 16^{هـ} فر

بخش کردن فریدون مملکت به بصران

فریدون 7^{هـ} تا 16^{هـ} فر

نام سلم و تور و پیوزش پیش فریدون

فریدون 4^{هـ} تا 17^{هـ} فر

باسخ دادن فریدون پیغام سلم را

فریدون 14^{هـ} تا 17^{هـ} فر

نامه سلم و تور نزد فریدون

فریدون 25^{هـ} تا

فرستادن فریدون ایرج را و پیش برادران

فریدون non habet. 18^{هـ} تا 21^{هـ} فر

فریدون 25^{هـ} تا

کشته شدن ایرج بردشت تور و سلم

فریدون 18^{هـ} تا 19^{هـ} فر

زادن منوچهر و از مادر نیک بخت

فریدون non habet. 16^{هـ} تا 19^{هـ} فر

نامه فرستادن تور و سلم

فریدون 17^{هـ} تا

و طلب کردن منوچهر

فریدون 2^{هـ} تا 73^{هـ} فر

فریدون 3^{هـ} تا 2^{هـ} omitt.

فریدون 8^{هـ} تا 3^{هـ} omitt.
فرانکسر که ...

فریدون 10^{هـ} تا 10^{هـ} omitt.

جو کز کران اندر آبی بچنگ

بدر دل شیر و جرم بلنگ

زدیوان همه شیر مازندران

تپ کردی از زخم کز کران

نه از رنگ مادی نه دیو سپید

نه برادر سنج نه عندی و پید

سراسر همه بوم هاماوران

مهرزدی از کران تا کران

سواری ز مصر و ز بهر بناد

که منشور تیغ ترا برخواند

نیار متر کاوشه چرخ گفت

ز اندر جهان هیچ یکس تر جفت

بترسید جز داد کسته ز کس

نه بر تو کسی را بود دست رس

فریدون 13^{هـ} تا 3^{هـ} omitt.

فریدون 14^{هـ} تا 3^{هـ} omitt.

فریدون 16^{هـ} تا 17^{هـ} non habet.

بدر داد شه دختر نیکخواه

بجفت و خودش کروان رخ جو ماه

جو بسپرد دختر بدان پهلوان

بدوشاد کشتند پرو جوان

la 15. v. 3. 4. omitt.

fol. 9^a la 1. et hi 2. v. i. 2. omitt.

la 18. v. 3. 4.

فریدون نژاد از مادر
la 18^a fol. non habet.

معرف کردن ضحاک بزور با بزرگان
la 20^a fol. مناظره کاوه با ضحاک از ستم او

la 13^a fol. رفتن فریدون بجنک ضحاک
ستکاره

la 18^a fol. داستان کنور و کید با ضحاک و فریدون

la 19^a fol. جنگ ضحاک با فریدون

la 13^a fol. پادشاهی فریدون با قصد سال بود

la 20^a fol. فرستادن فریدون جندل بشاه یمن

la 25^a fol. آمدن بصران فریدون پیش شاه یمن

la 10^a fol. گفتار اندر جادو کردن شاه یمن م بصران فریدون

fol. 4^a la 20. v. 3. anteposit.

بود دیده بنهاد و بنواختش
وگر مکریه افزاختش

la 21^a v. i. anteposit:

بکار سیامک زگر دارد
لان مکریه زان مکریه

la 24. v. 3. 4. la 25. v. i. 2. omitt.

la 25. v. 3. 4

رفتن کیومرث و هوشنگ نکیس خواستن سیامک

fol. 24^a la 3. v. 2. او سرود و بنمود خود مایه خورد

پادشاهی هوشنگ هر سال بود

fol. 7^a la 20^a fol. ut neque.

la 2. v. i. 2. omitt.

la 3. v. i. fol. de dipposit:

... صد سال زوزب

... بدید

... جو ضحاک

... یکبار

... باره

... جهاندار

... نهان بود

... بفرجام

... شد آن تخت

7p.

پادشاهی ضحاک هزار سال بود
و ستم و ظلم او در جهان

جو بشنید پرن سبه کرد کرد
 ز ترکان سواران روز بزد
 ز قحطار باشی پاد دمان
 بجست آنچه گونه بره بر زمان
 جو نزدیک شهر بخارا رسید
 همه دست یکسر سبه گسترد
 بیا این چنین گفت کاکنون شتاب
 مدارید با او بدین روی آب
 به یکار پیش من آرد سباه
 مکن باز خوانم گزوه کینه شاه
 وز انیس بترسید گز نامدار
 همان آنچه فرزند گاید یکار
 جهاندار شاه می بر او نداشت
 بسر گز نبود آنچه دختر نداشت
 که او را پیازیم و یارب دهیم
 ماهوی بر کامکاری دهیم
 بدو گفت بر سام گای شهریار
 سر آمد بدین تمهید روزگار
 بدان شهرها تازیان راست دست
 که نه شاه مانند آتش برست
 جو بشنید پرن سبه بر گرفت
 ز کار جهان دست بر سر گرفت
 طلایه بیاو که آمد سباه

(20 نیا)

به بیکند سازد
 سباه یکیتی بر آمد ز آب
 که از گرد پید رو افتاد
 سپه دار پرن
 پیامد که سازد
 جو ماهوی

P.

22. v. i. independent:
 شتر و ارها نیز بر اشتران
 ز لشکر همی شد بدیکر کران

23. v. 4. loco ev. habet:

سبه را ز لشکر بیکسو گشتید (25. v. 9 نیا)

25. v. 4.

بدانستن کو جست خواص گزید

(23. v. 4 نیا)

2. v. 3. independent: 1. v. 1. 5. 10. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

مر او را بر یک حرب در سافت
 و کینش کران کرد و اندر شتافت

3. v. i. independent:

همانکه رسو نو یاران اوی
 همه دست ازو شد پراز گفت و کوی
 بر سام گفتند کین را مبر
 بیاید زدن گردنش از تیر
 چنین داد پاسخ که این راه نیست
 ازین تا فتن پزن آنکه نیست

loco ev. 2. v. i. 5. 10. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

جهانجوی ماهوی شوریده قش
 پراز آروبی دین خداوند کشت
 شراعی زدند از بر یک نرم
 همی رفت ماهوی چون باد گرم

6. v. i. independent:

شتر از پیم همچو تنی بی
 بسر بر برانگند ریک روان

7. v. i. independent:

بد بر بدر شاه و خود شهریار
 زنوشیروان در جهان یادگار

lin 1. v. i. antepost:

جو بشنید بر تخت شاهي نشست

باقسونش آمد خراسان بدست

lin 1. v. 3. post: ita diffinit:

بهرتر بسر داد

فرستاد

براندیشگانرا همه برکشید

براشنان که بد کوهراوسرید

بدان را بهر جای سالار کرد

خردمندرا

جوزیر اندر

بدید

جولشکر

دل مرد بی دین شد

سبه را

سردوده خویش برید کرد

بشکر یکی پهلوان کرد مرد

بدان بد که جوید زیران برد

اباموی شد پهلوان پیش رو

ابا لشکر و جنگ سازان نو

طلایه به پیش ساه اندرون

جهان دیده نام او کرسیوت

بشهر بخارا

چنان ساختند

همی گفت ما را

بیاید

بفرمان شاه جهان یزد کرد

به سالار بد زیران هفت کرد

زیران

کزو تیره شد تحت شاه زمین

چنین تا به

که ماهوی گرفت شاهنشاهی

lin non habet:

کنون سوب خنجر نهادند روی

به برخاش

به بر سیر

بدو کرد ازان

lin 12. 13. 14. 15. v. i. 2. omitt:

بدو گفت برسام

lin 16. v. 3. antepost:

ترا باد اندر جهان تخت و گاه

همان تاج و تختش فرستم بشاه

lin 18. v. i. antepost:

جو ماهوی کنج خداوند خوش

بلورد و بی کنج رنج بنهاد پیش

جو آکنده شد مرد بد تن کنج

ما خود تو گفتی ندید ست نیز

lin 19. v. i. post: ita diffinit: habet:

سواری که گفتی جهان سیاه

همی بر کردار سراز جرخ و ماه

زترکان کعب پیش گزشت رفت

همی زد دل نامداران بگفت

جو آکنده شد پادشاهی گرفت

ازین گونه نابار ساهی گرفت

طلایه همی که بد آمد سیاه

نباید که برینا بگیرد راه

جو بد خواه جنگی بیالار رسید

نباید ترا با سیاه آرمید

که کل جز بیالین شاهان میاد

جو باشد نباید زیالیز مایاد

جنین گفت با اسبابان که خیز
سواران بر چون شمن بریز
که آیت هر ساد دست
جواز من جنین آشکارا هست

hi 19 et hi 20. transport

hi 23 . . . 3. 4. ontt.

hi 25 . . . 1. hi 23.

. . . 3. 4. ontt.

fol. 509¹ hi 1. . . . 1. 2. 3. 4. ita habet

سرد نبرد مهر در پیشکار
کشیدند بر خون تن پیشکار
لججارج آن گشته نشناختند
بدریا رزق اندر انداختند

hi 2. . . 3. 4. ita habet:

ازان سوکواران برهیزکار
سیاه یکی از لب رودبار

بشورید و آمدیم hi 3. . . 2.

دوان تادر خان روح رسید . . . 3.

hi 4. ita habet.

که شاه زماند بیرق اندرست . . . 4. . . 1.

. رزق اندرست . . . 2.

hi 7. . . . 1. ita transport.

دریغ این تن و شاخ بالایی اوی
دریغ این سر و دانش و رای اوی

دریغ این سر قشده

دریغ این سوار

که بر شهر یاری

سکین بر نزار دی

... برورد

... وزین

... ننومند بودی

نبودی جز زمین بنوشیوان

17.

hi 11. . . 3. 4. ontt.

hi 12. . . 3. کشاده تن

hi 15 . . . 3. 4. hi 16 . . . 2. ontt.

hi 16 . . . 3. یکی گفت اگر چند

hi 19. . . 3. 4. ontt.

fol. 509⁶ hi 2. . . 3. ستغز

hi 7. . . 1. 2. loco ear. habet.

در خوردن خیره کن بر نهاد

اگر خون مای دهد آنکه داد

مرا دخل و خورتن برابریدی

زمانه مرا چون برادریدی

تکر استر اسمال 3.

hi 8. . . 3. 4. ita habet:

می آورد که از روزمان بس ماند

جنین بود تا بود بر کس ماند

hi 10 دست آوردن ماهوی ملک خراسان را

بطاسم و یار کردن لشکر را

hi 11. . . . 1. ontt.

برفتند با صوبه بر نادر
تن از شاه بردند اران آبگیر

hi 13 1. 2. ontt.

li 23. v. 3. *andepont.*

بدین نیز بگذشت چندین سپهر
جدا شد زمزم بداندیش مهر

ناصد فرستادن ماهی بجانب *li 24. ~~li 24.~~*
نیزان و طلب کردن اورا

li 2. v. 3. 4. ~~li 2.~~

li 8. ~~li 8.~~

نکر کردن ماهی بر تخت
و گشته شدن بنام شاه

li 13. v. 3. 4. ~~li 13.~~

پاراست تا منتهی مسیره
ببنگ اندر آمد سبه یکسره
همی بود مایزه در قلبگاه
شد از کرد کیتی سراسر سیاه
جو یروید بر خاش ترکان بدید
بزد دشت و تیغ از میان بر کشید

li 20. v. i. ~~li 20.~~

بجستش ترکان خروشان شدند
از ان اسب وان ساز خوشان شدند

li 21. v. i. ~~li 21.~~

بدانکه که پیدار بد بخند اوی
بکردن کشید و فلک رخت اوی
کنون آسیائی نیامدش بهر
ز شهش ~~فلک~~ داد زمر
چه بندید (د) اندر سراجی مسوس
که هزمان بکوش آید آوای کوس
خروشی بر آمد که بر بند رخت
نیایی جز باز تنهء دلو رخت
بمان ناچیده دو دیده بر آ
همی بود تا بر کشید آفتاب

li 23. v. 3. 4. *li 23. v. 3. 4.*

بیکر یکی گفش زرین بای
ز خوشاب دور استین قبای

li 4. v. 3. 4. ~~li 4.~~

li 8. v. i. 2. ~~li 8.~~

li 3. 4. ~~li 3. 4.~~

4. 3. 1. 2.

li 17. ~~li 17.~~

li 6. v. i. ~~li 6.~~

افسندیار *li 12. v. 3. ~~li 12.~~*

li 14. ~~li 14.~~

li 23. v. 3. ~~li 23.~~

ز تو بود مهر بکشور بسی
نکرد اینچنین باد هرگز کسی
جو بهرام را زی که سیصد هزار
عنان دار و بر گشتوان و سوار

li 12. v. i. ~~li 12.~~

چپور است رنجست و اندوه درد
نکه کن کنون تاجه بایدت کرد
سر گفش گای یاب فرخنده رای
جو دشمن کنی زو بیروار جای
تو این را چنین خورد کاوب بدان
جو خیره شدش کار مردان بدان
سباه آورد او ز ما چین و چین
بدیشان کند سگ روی زمین
بگراز ~~طی~~ دامن او در فشی کنند
ترا با ساه از جهان بر کنند

نمک خوردن سر بوسه چون چهل هزار
پارندمانچه باید بکار
شتروار سیصد ز غنای سباه
پارند بر مارها تا دو ماه
پاید یکی موبدی با کروه
زکار و ز طغماج در راه کوه

وزم روز نامه برزها نهند 7. v. 3. ن
یکی نامه کنجور مارا دهند 4. v.

درفش بزرگ و چندان سباه
نشانده 14. v. 4. ن
نشانده 16. v. 4. ن
نشانده 17. v. 1. ن

پاده شدش با سباهی کران
بران کهرتری بندگی را سران
جو پدار شد ...
که از مرز طوس اندر آمد براه
بدیره شدش با سباه کران
همه تیره ...
کعبی رفت از برخاک کرم
دو دیده پر از آب گرده ز شرم
زمین را ...
کعبی ...
فرخ زاد چون ...

سویه وی 21. v. 2. ن

نشانده 22. v. 1. ن

که چون من فراوان باوردگاه
شد از جنگ ان تیره داران تپاه
جو رستم سوار بیگیتی نبود
بگویش خردمند هرگز نشود
بدست یکی زاغ سرگشته شد
هم بر چنین روز برگشته شد
کو بزدان در جای نیکان دهداد
سبه زاغ را درود بیکان دهداد

حنیده ... 7. v. 2. ن
نشانده 8. v. 1. ن

بویزه نژاد شها که زنجی
فزونست نزدیک شاهان زکنج

بدین باسیان باغ ... 9. v. 1. ن

نشانده 12. v. 1. ن

بسی کنج و کوه برانگنده شد
بسی سر بخاک اندر انده شد

نه هوش و نه دانش 4. v.

نشانده 13. v. 1. 2. ن

انوشیروان ... 3. v.

نشان شبر تیره آید بدید 18. v. 1. ن

پیش روی روشناسی خواهد برید 2. v.

تا با کینه رای 4. v.

نشانده 23. v. 3. ن

جو بازو جو محمور من روی شکل
ز خوبی نمود آنچه بودش بدل
وزین بار که شد بهر جای کس
بزدیک ماران فریاد رس

5064

نشانده 2. v. 3. 4. ن

نشانده 3. v. 3. 4. ن

نشانده 5. ن نشانده 6. ن نشانده 7. ن

شتروار ازین هر یکی دو هزار
بود شعله و راست کرده شمار
ز خرم ...

عیون ...

ده و دو هزار انگین کرده
بدرها کشیدان همه یکسره

hi 11. v. 3. andepunt.

همه بوم آباد و فرزند گنج
نمانیم و با تو گریه کنیم

hi 12. v. 2. ... جه یاری کند دزدان ...

v. 3. ~~4 hi 13. v. i. 2. omitt.~~

hi 13. v. 3. m. c. andepunt. versum

m. hi 6. v. 3. 4. hi 7. 8. 9. v. i. 2.

c. v. 4. add. : ita dicitur :

ز خاقانیان آنکه بد ...

بخاک سپه ...

که ما بود آباد ...

جهان در ...

کنون داغ ... شویم

ز بازی سرب میز دهقان شویم

شهنشاه میزگان ...

جنین ...

که یکسر ... ستایش

مگر ... شمارا یکی

شود تیروی مازسان اندکی

همه بگر پروردگار منید

همه از پیر یادگار منید

hi 14. v. i.

به پیتیم تا کرد کردان سپهر

ازین بس کنون با که کردد بهر

hi 15. v. i. andepunt

وزان یس بیبازارگانان چنین

گفتد کاکنون بایران زمین

مباشید یکجند گز نازیان

بدین سود جستن سرآمد زیان

hi 16. omitt.

عصبی بود یکجند با شاد و شاد

نامه یزد کرد با هویت خسرو

hi 18. ~~omitt.~~ خداوند دانا و پروردگار

hi 20. v. i. 2. omitt.

~~omitt.~~ hi non habet.

hi 21. v. i. andepunt :

خداوند کرده بگرام و هور

خداوند پلر و خداوند مور

کنند چون نخواهد زنا چیز چیز

که آموزگارش نیاید میتر

hi 22. v. 4. نه بوم و نه زاد و نه دانش ننگام

hi 23. v. 2. عصبی داغ ...

hi 24. hi 25. v. i. 2. omitt.

hi 26. ~~omitt.~~ 506

نامه یزد کرد بطوس و احوال باز

نمودن

hi 3. v. i. andepunt :

نخست آفرید کرد بردادگر

گرفتد نیروی تخت و هنر

خداوند پرورزی و فرعی

خداوند دیهیم شهنشاه شهنشاهی

پیش نشسته تا برو جنگ عقاب

بخشگی جو پلر و نهنگ آمد ز آب

ز پیمان ~~خسرو~~ فرمان او میگذرند

دم خویش بی رای او بگذرند

hi 5. v. 3. 4. omitt.

hi 7. v. i. andepunt :

نادا کردند سپهر بلند

به پیکار آهر من برگزند

ز کافور و منشور و ماء معین . 3 .

.... رواست . 22 . v . 1 .

بشاهی و شادی و دو عالم و است . 2 .

همان بوی هم طعم و رنگ و نثار . 4 .

بیاید بباغ وفا کینه کشت . 4 . v . 23 .

504¹ . 1 . v . 1 . aneposit :

جیبانی کجا شتر بوی آب سپرد

نیز تو زو دل چه داری بدرد

آمدن رسول بدرگاه رستم با . 2 .
نامہ سعد و قاصد

2 . v . 3 . 4 . anitt .

10 . aneposit in habit :

بدو شعر گفتا علیکم السلام

اگر دین بدیری سوی شاد کام

به مجید ...

برو عاشق ...

12 . v . 3 . aneposit :

سخن نزد داندگان خوار نیست

ترا اندرین کار دیدار نیست

اگر تاج را سعد را تاج ساسان بود .

13 . v . 3 . aneposit :

مرا اگر محبت بود پیش رو

برین کهن آیم از دین نو

جهان کز بر کار این گوز پشت

خواهد همی بود با ما درشت

14 . v . 3 . 4 . anitt .

جوانش بر پردم و الجرد . 2 . v . 16 .

non habet .

17 . v . 1 . aneposit :

عجب نیز بر مغر آیدار

نیامد بزخم اندرون بایدار

18 . v . 1 . 2 . anitt .

.... و نزد . 4 . v . 19 .

گشته شدن رستم بر دست سعد . 24 .

و قاصد و کربختن لشکر ایران

505² . 4 . v . 3 . 4 . anitt .

6 . anitt . 5 . v . 3 . 4 .

21 . v . 3 . aneposit .

بدان دوستی نیز پیشین کنیم

که با دخت فغفور خویشی کنیم

بزرگان ترکان و خاقان چین

بپاسد و مرا کند آفرین

22 . v . 1 . 2 . anitt .

505³ . 3 . anitt .

5 . v . 1 . aneposit

بیود آن شب و بامدادان بکاه

کرانمایگان برگرفتند راه

6 . v . 3 . 4 . 7 . 8 . 9 . v . 1 . 2 . anitt . (winif)

10 . anitt .

... و زایشان

و کز خویش سپرد خاقان بدند

همه دیده خون حوی مار آمدند

خروشان بر شهر بار آمدند

جینان بر کمر اندازہ ... ۷۰۳
جبین بر کزافہ نکوئی ۷۰۴

- 14 v. i. antique:

سینه جهاندار نوشیروان
که باد او پر کردد جوان
بدر بر بدر شاه و خود شهریار
زمانه ندارد جز یادگار

.. B. and deposit:

که تخت کیان چون نباشد نژاد
نخوید خداوند آیین و داد

lin 18. v. 2. loco eius nepotib. ver. procerd
... بخویر

زایران بزرگان و روشن روان

li 14. v. 3. and deposit:

عصر از شاد و مستور از لشکرش
از سال بید از و از کشورش

li 18 v. i. anteposit:

بدنیا نکویند مردان مرد

برار و بسیم و بخوان و بخورد

سخنرها نشر بشنید و . . .

بیا سنخ فراوان سخنها براندر ۱۰۲.

la 19. omnia.

جواب نامه رستم از سعد و قاصد

از چینی ستم ... ۱۰. ۵. ۲۰

ز. روحبد ... 21. v. i.

زتاویل و از ~~رسم~~ ^{رسم} جدید ۱۰۲۰

1. B. antepoints:

ز قلم ان و ز آتش و ز مهر بر
ز فردوس و جوی می و خوبی شیر

in 18 v. 3-4. omitted.

le 16. s-3. anteyonit:

بریزید خون از می خواسته
شود روزگار بد آراسته

hzi. v. i. ... 3/1/

Fol. 504^a in 1. Biber.

نامه نخستین رستم سیه داریزو کرد و بجانب
سعد و قاصد

hi 2. hi 3. u. i. 2. ita habet.

از ایوان پیر از بور هر مزد شاه
جهان پهلوان

سوی سعد و قاص جویند جنگ
چرمان کرده بر خویشش تار و تنک

لی ب. و. ر. ... یزد

187. v. i. adposit:

نه پیا و نه تخت و نه بار و نه
نه بانی تو شیرین و هم گریسته

شاه نیست

Li 10 . v. 3. anteposit:

کہ اورا نباید بیوز و سیک

که برداشت نخجیر کیم د تنک

سک و یوزاو پیشو ترزان خورد

کہ شاہانِ بحیرہ بھی تشہد

h'ii. v. i. 2. two cor. habet.

ز شیر شتر خوردن سوسمار

بیجا رسیدن تان روزگار

که ملکر عجم تان کند آرزویا

تقریباً بر جرّح کردن ~~محو~~ نقویب

2. i. i. 2. loco con. habet: 19. ha 20. ha

ندان کسی را ز کردان سپهر
که جز گونه ترکشتر با ما میسر
کزو شاد مانی وزو با نهیب
زمانی فراز و زمانی نشیب

21. v. 3.

سخن هر چه گفتم بهادر بگو

2. loco eius habet:

نه سپید همانا مرا نیز اوی
درو شده از ما و بسیار بند
بدان تا نباشد بکیتی نرزد

کر از من بد آگاهی آرد کسی 22. v. i. ha

23. omitt.

همیشه بیزدان رسان کرای 24. v. i. ha

4. v. 4. سرا

25. v. 4. loco eius habet:

شیر تیز او را ستایش کنی
بکشید و بخشید و باشید نیز
ز خوردن بغدا نمایند چیز

5036

2. v. i. anteposit:

جو کیتی شود تنک بر شریار
تو کنج و تن و جان کرامی مدار
کزین نخه نامدار چمنند
ماندست جز شریار بلند

4. v. 4. کزین بسر

4. v. 3. post. ita disposit:

بوشید از ایشان
زدپا

نه تخت و نه تاج و نه زرینه گفتش
نه هر گونه افسر نه بر در نقش
جو با تخت

همه نام عثمان و عمر کلند

تبه کرد

شود شان سر از خواسته بوی نیاز

برنجد یکی

بود

شیر آید

جر

2. loco eius habet: 10. v. 2. ha

نژاد و هنر که تر آید بسر
و باید همی این از ان آید ازین
ز نفرین برانند باز آفرین
نهان نیز از آشکارا شود

دل شاه شان سکه خارا شود

بی سر صا بهینر 11. v. i. ha

4. v. 4. زبان

2. v. 2. 13. ha

3. v. 3. anteposit:

بود زاهد زاهد و دانشمند نام
بکوشن ازین تا کی آید بدام

4. v. 4. جو کوشش بهنگام کور

2. v. i. 14. ha

نه جشن و نه رامش نه کوش و نه کام
همه جامه و زرش و ساز و وام

3. v. 3. anteposit:

بدریا بسر کین سیم آورد
خورش گفتش و کوشش کلیم آورد

3. v. 3. زمان کسیه از

lin 11. v. 2. نهاده همه یاد کردد بوست

v. 13. *andepouit*:

جو بگذشت ازو شاه ~~شد~~ شد یزد کرد
بروز سفند یار بر ماه آورد

lin 12. *fuls*. سخن چند اندر وعظا گوید

v. 1. ... که یارب

lin 13. v. 1. *andepouit*

بیر کار تنگ و میان دو کو
چه گویم که جز خامشی نیست روی
نمافی همی ... v. 2.

lin 15. v. 1. *andepouit*

پارای خوان و به پمان نام
ز تیار کیتی مبر هیچ نام
اگر جرخ کردان کند زین تو
سر انجام خشتست بالین تو

lin 16. v. 3. 4. *habet ita*:

تو از آفریدون فزون تر نه
جو پرویز با تخت و افسر نه

lin 17. *fuls* نوشتن یزد کرد بر تخت
پادشاهی

lin 17. v. 3. 4. *low cor. habet*

جو بر خسروی تخت بنیشت شاه
کلاه بزرگی بسر بر نهاد

lin 19. v. 1. *andepouit*:

بزرگی دم هر که کمتر بود
نیاز آرم انرا که مهتر بود

v. 3. *andepouit*

که بر کس نافه همی روز تخت
نه کنی و نه دیهیم شاهمی نه تخت

lin 20. lin 21. v. 1. 2. *omit*.

lin 22. *omit*.

lin 23. v. 1.

عم سعدو ...

v. 3. 4. lin 24. lin 25. *omit*.

fuls 503. ^a

... برادر بدر v. 3. بر نیا

نامه نیشش خسروستم بر برادر خود
خسرو

ز چارم یکی بنکرد آفتاب

v. 5. *andepouit*:

ز بهرام وزهرست مارا کنند
نشدید که شش ز جرخ بلند

v. 3. ... همه ماه و کیوان

lin 18. v. 1. 2. *omit*.

v. 3. همه بود بهنا به پنم همی

lin 18. v. 3. *andepouit*:

شهنشاه را نیز فرمان بیرم
گرازا بخواهد که و کان بریم

lin 17. v. 1. 2. *low cor. ita habet*

جو مردوب و طبروب و جرن ارمنی
بجنگنو با کیش آهر سنی

جو کیلوب سورب و این مهتران
که کوبال دارند و کزگران

نهانی
فریدون که ...
که اکنون بکیتی تویی تا جور
مراور که ازو نامور
سزاوار شاهی سپاهست و کنج
جو با کنج
جهانرا سپه بود فرخنده داد
که اندر جهان او نوارد بیاد
عرض را ...
سپه را ...
شبه تیره ... بسی خلعت ...
قراین همان تا جوانمرد گشت
ابی داد و می بوسش خور گشت
همی زو بر ...
جهانرا بدینار ...
نماند اندر ایران کس دوستدار
شکست اندر ...
همیرخت ...
ازان پس ...
بدشنام ... جهانپ ...

جنین یافت با مرغ ... hi 23. v. i.
بازای کرب ... hi 25. v. 3.

fol. 502 hi 4. nullus uerf. dest, v. 4. emm
non ponit sed vult quidem.

جوزین شاه کارها گشت خام ... hi 5. v. 2.
نشستن توران دختر بر تخت
نشستن ماه بود

hi 6. v. i. andeposit.
بران تخت شاهیش بنشانند
بزرگان برو کوهر افشانند
جنین گفت بس دختر شاهان که من
نخوهم برانکهن انجمن

hi 9. v. 3. 4. omitt.
همی داشتش ان جهانرا بمر ... hi 14. v. i.
بجست ... v. 2.

hi 16. v. 3. 4. omitt.
نشستن آرزوم دختر چهار ماه بود ...

hi 21. v. i. andeposit.
رز آرم کیتی بی آرم گشت
برفتی بی آخر تن کرم گشت
hi 23. v. 2.
بران تخت پادشاهیش ...
نشستن فرخ زاد بر تخت راد

hi 23. v. 3. andeposit.
جو بر تخت بنشست کرو آفرین
زنیکی دهش بر جهان آفرین

hi 24. v. i. andeposit.
زکیتی هر انکس که دارد گزند
جو من شاه باشم نکرد بلند
hi 25 omitt.

fol. 502 hi 1. v. i. 2. omitt.
hi 2. 3. 4. 5. 6. 7. omitt.
hi 8. v. i. 2.

هر بود از رزم و آرم بهر
یکی بنده می برانکیخت زهر

hi 9. v. 3. 4. omitt.

جنین داد باسغ ... v. i. 8. na

na 12 v. i. 2. omitt.

موانع ... v. 4. 25. na

ف. 500⁶ na 1. v. 3. 4. omitt.

دو حاجت ... v. 3. 5. na

na 12. v. i. independent:

همه مردمان را بدان جای خواند

مران مریکی را تجویب نشانند

بشر جهره بر جهره ... v. 3. 25. na

ف. 501⁶ بر تخت نشستین اردشیر
قباد بر شیر و بی

na 9. v. 3. 4. omitt.

نامه قیصر از سر لشکر ایران f. 12. na

من آرزوم ... v. i. 22. na

na 24. v. 2. 3. 4. na 25. v. i. 2. 3. omitt.

ف. 501⁶ na 3. v. i. independent:

بداندیش ناروان او را بزداند

چو از شاه پروز خسرو بزداند

جفا پیشه از پیش خانه بگسند

بر شاه برگرفت ناکه بدست

همی داشت تا شد تباه اردشیر

همه کاخ شد پر ز شمشیر نیز

نا 6. f. 501⁶ نشستن فرا این بر تخت

v. i. ... قرائین

ف. 499⁶ na 3. v. i. ... یکی کینه

v. 2. همان چیز بسیار دارم ترا

v. 3. independent:

همان خنجر سردادش جو آب

پیامد گشوده هم اندر نشتاب

na 10. f. 500⁶ گشته شدن خسرو بدست آن
تابکار که فرموده بودند

na 11. v. i. ... سبک باز

na 12. v. 3. 4. na 13. v. i. 2. omitt.

na 14. v. i. ... همه بر کتاهان

na 20. f. 500⁶ طبله کردن قباد شیرین را

na 23. v. 3. independent:

بترغای کنه کار رشیر من آب

بایوان جنین شاد و ایمین

na 24. v. i. 2. omitt.

v. 4. ... بالا و بر

na 25. v. 2. ... چه هنگام

ف. 500⁶ na 1. v. 3. 4. omitt.

na 2. v. 1. 2. 3. 4. transposit

na 3. v. i. 2. omitt.

v. 4. ... شیرین و بود سن

na 4. v. 2. که باوین ازین جادوی تازه بود

na 6. v. 3. independent:

زدادار نیکی دهش یاد کن

به پیش کس اندر مگو این سخن

na 7. v. 2. همه در زمانه سخن ماره سن

خبر یافتن مینا و زار ب ... 20
کردن بر حال خسرو

... 21. v. i. 2. omitt.

... 4. ... پیداگاه

... 499 ... 3. v. i. 3. ...

کجاست آن سرو خود روسی زر
ز کوه ...

کجاست اسب ...

که زیر تو ...

کجاست آن سواران ...

که دشمن ...

کجاست آن سخن گوئی شیرین زبان

کجاست آن دل و رای روشن روان

همی نلدن ...

همه کشور از ...

ز هر چه تنها ...

زدفتن ...

مبادا که ...

... 9. v. 3. 4.

کنون نیز ایران چو پیران شود

کنام پلنگان و شیران شود

... 11. v. i. 2. omitt.

... 16. ... خسرو

... 19. v. 3. ... اندرین

... 4. ... پش این را بسیر داستان

... 20. v. i. ... بترسیر

... 27. v. 2. 3. 4. ... 28. v. i. 2. 3. omitt.

... 24. v. i. ... دو چشمش

... non habet.

ز بی دانشیت ... 7. v. i.

... 11. v. i. 2. ... بر کنند

... 15. v. 3. ... که هر کس سلیمش

... 16. v. 3. 4. ... 17. v. i. 2. omitt.

... 25. v. 3.

... خوشاب شد

... 498 ... 1. v. i.

... 2. ... habet pluribus

بدادی درم مرد گونه نیکار

همان تازه در پاپ چینی هزار

ازو بتی زربفت کومر نیکار

مران هر یکی را درم سد هزار

بیا کرد استاد برهیز کار

... 3. ... صد است

... 4. ... همه کرده از آخر ما گزین

... 12. v. i. ... که بد رود بادی تو تا جاودان

... 3. ... شمارا گرامی

... 19. v. i. ... کجا کند دز

... 20. ... 21. ...

... 5. 6. 3. 4. 1. 2. 7. 8.

... 25. v. 4. ... نکردش تحت

... 498 ... 4. v. i.

... 5. v. i. ... جو اشتاد

... 11. v. i. 2. omitt.

... 13. v. i. 2. omitt.

hi 20 an ~~prof~~ hi 21. 22. 23. 24. v. i. 2

omitt.

prof. 494^b

hi 3. v. 3. 4. low con. habet

بیاز از مهره گوشت خر

دکمران و بی راه جایی کدر

بدون آتیا گفت کین رایها

hi 4. v. i.

ندارم ...

hi 5. v. i. independent:

چو داننده آن مهرها را بدید

بدو گفت کین را نیار و خرید

hi 3. 4. omitt.

hi 6. v. i. ... بر زاد

hi 25. v. 3. ... بدان کوهده

prof. 495^a hi 2. ~~prof~~

فرستادن خسرو را در شهر طیسفون

hi 4. v. i. ... برو بر

hi 2.

... کلینوس

hi 5. ~~prof~~ non habet

hi 7. ~~prof~~

سنایش کردن ایرانیان قباد را

hi 8. v. i. 2. omitt.

hi 3. 4. ~~prof~~ independent

چو شیروی بنشست بر تخت عاج

بسر بر نهاد ان کهن زرتاج

hi 9. v. 2. ... برو خواند

hi 19 ~~prof~~

فرستادن قباد و زاری کردن

پیش بدر خود خسرو

hi 20. v. i. independent.

بغراد گفت کمر مقنوب

بویزه که دستور محشر توئی

hi 24. v. i. 2. omitt.

prof. 495^b

hi 3. v. 3. ~~prof~~ non habet.

بکینتی دو خال نکو خواه را

کز ایشانتر بفروخت آنکاه را

هران نه که پیداورا پیش کرد

بدار زر و این جهان زود کرد

تو داد کمر بودی و راست کوی

تو کرد داد کمر تخت نمود روی

جواز خواسته بی نیاز آمدی

بدی را بجنکال از آمدی

بزدان که از من نبود این گناه

بخستم که ویران شود کاوشگاه

بدان بد کزین ...

سخن را ...

بیزدان شناس ...

بر اندیش ...

کنون بوزش ...

بدی نامداران ...

زبدها ...

مهر

hi 18 v. i. independent

کلینوش گفتی جهان دیده مرد

که داند سخنها ~~چون~~ چنین یاد کرد

ولیکن مرا شاه ایران قباد

بسی اندرین بند و اندر واد

که کهد استانی مکن روز و شب

که کسر پیش خسرو کشاید دوله

27

نهانی هم برد از شهر یار 4. v. 4. li 8
 li 9 omitt.
 li 10 v. 3. ... جوان دانی
 li 21 v. 3. ... و کرم دیو بودی نکستی سرود
 li 23. *fuler* نواختن خسرو و بارید را و دختر
 کردن بر آنکس که مانع بود بارید را
 li 24. v. i. 2. omitt.
 v. 3. ... جنین گفت

fuler 491 li 2. *fuler* non habet.
 li 8. *fuler* عمارت فرمودن خسرو و راست
 کردن کار یکران ولایت
 li 13. *fuler* non habet.
 li 14 v. 4 li 15. 16. 17. 18 v. i. 2. 3. omitt.
 li 23. v. 3. ... بفرمود باشی

fuler 492 li 1. v. 4. li 2. v. i. 2. omitt.
 li 19. v. i. *andependent*;
 که ای زیر دستان شاه جهان
 مباشید نیز دل دید نهان
 هراکس که او سوب بالا نگاه
 کند کرد اندیشه او تباہ
 ز تخت گیان دور تر بنگری
 هراکس که گهتر بود بشهرید

li 21. v. 4. ... شده
 li 22. v. 3. ... که ای پرهز نامور سرکشان
 li 23. li 24. v. i. 2. omitt.
 li 25 *fuler* non habet.

fuler 492^a

li 1. *fuler* non habet.
 li 4. v. 3. 4. omitt.
 li 5. v. 4. ... زمانی زمزمزل جد یاجرد
 li 7. v. 3. ... گزان
 li 11. v. 2. 3. 4. ... زمین وز و طاس وز ورم و روس
 li 12. v. i. 2. omitt.
 li 14 v. 3. ... *andependent*;
 ... در کنج کرد
 ... که بالاش
 ... که خضر
 ... همان
 li 14 v. 3. ... دگر آنکه بد شاد ورم و زک
 ... که کویتد رامشکران سنزک
 ... بسی سرخ کوهر برو یافته
 ... بدر انرون ریش یافته
 li 15. v. 2. 3. 4. li 16. v. i. 2. 3. omitt.
 li 16. v. 4. ... دو صد

li 19 *fuler* non habet
 li 20. v. i. *andependent*;
 اگر تخت یابی و کرتاج کنج
 و کرم چند بوینده باشی برنج
 li 22. *fuler* زوال مملکت خسرو و برگشتن
 امرا و ملوک و بر تخت نشستن
 بسرا و شیر و بی

fuler 493^b li 1. v. i. ... یک بر کهر
 li 3. v. 2. ... نه مہتر نه کهنتر از نیکخواه
 v. 3. ... بید شاه
 li 25 v. i. ... کله کرد
 v. 3. ... تازان

تغیبه شکار

قلاده بر بسته صد نور
که بردشت ...

ز کمری و خرگاه برده سرای
همان خفیه را خرگاه جای
شتر بود پشتر اندرون پنج صد
که کرده این رسم را نامزد
دو صد برده با شجر ...

... 3. 4. ...

... 16. 3. 4. ...

... 17. 3. 4. ...

... 20. 3. 4. ...

... 23. 3. 4. ...

488

... 2. 3. 4. ...

... 14. 15. 16. ...

... 16. 3. 4. ...
بدو یکی و مادر بود بر کفر
چنان دان که یکی نیاید بر

... 14. 3. 4. ...

... 24. 3. 4. ...

... 2. ...
... 3. ...

... 3. 4. 5. ...
... 5. 6. 7. ...

... 3. 4. 5. ...

... همان ...
... جنین کفر خسرو ...
... کنون تفت ...
... زین کشتن ...
... موبد جنین ...
... بدو کفر موبد ...
... که مهتران ...

...

... 20. 3. 4. ...

بسی دیگر از مهتر و کهتران
که بودند با او بند کران

... 23. ...

489

... 2. 3. 4. ...
... 2. 3. 4. ...

... 5. 6. 7. ...
... 6. 7. 8. ...
... همان شاه مرز و سوزن نیز

... 7. ...
... 15. 3. 4. ...

... 15. 3. 4. ...
... 16. 3. 4. ...

... بدین گونه بد تا پیر ویز شاه
رسیدان کرامی سزاوارگاه
ز کفر کشوری مهتران را بخواند
وزان تخت جنید سخنها براند

li 10. v. i. 2. omitt.

li ii v. i. 2. loco
cor. habet pla.
fibre

نامه نبشتن خسرو قیصر
و خبر کردن از تولد شیرویه
بقیصر یکی نامه فرمود شاه
که برت سزوار شاهی کلاه

li 19. v. i. andepoint

جدا از جامه سرم رومی حریر
ز دروز برجد یکی آب گیر

li 20. v. i.

کوب شیردل نام او خانگی

li 23. ~~prof~~

رسیدن رسول قیصر با نامه
و قدیها بدرگاه خسرو

fol. 486^a

li 3. v. i.

مینیا

li 10 ~~prof~~ non habet.

li 20. v. i. andepoint

که چون او یکی شاه اندر جهان
نبود و نباشد ز تخم جهان

~~li 21. v. i. 2. andepoint~~

li 22. v. i. 2.

روارو چنین تا بهر خز
زار مینو

li 23. v. 3

که شاهان

fol. 487^a

li 3. v. 2.

نیایش

li 4. v. 3. ~~delet. et ven non habet.~~

v. 4. ut nou.

v. 5. (scand. h. a. m. i. m. p. s.)

ut nou.

li 13. ~~prof~~

باسم نامه قیصر رومی
از شاه خسرو

ازینرا ... non habet.
li 18. v. 3. 4. omitt.

li 25. v. 3.

بدانمش

fol. 487^b

li 1. v. i. 2. andepoint

در اندیشه ... بهستی

حسی را که ... که کردند

که گوید که ... بران دار برگشته

جو فرزند بد رفت سوی بدر

تو اندوه ...

هران دین که ... بران دین

li 11. v. 2. 3. 4.

همیشه ... سزاختر اندر

نهادند بر نام بر

همی داشت

li 16. v. 3. 4. li 17. v. i. 2. omitt.

li 18. v. 3. 4.

هم از جام و هم تخت اسب ستام

بر دیم نام

li 19. v. 2.

ازان یک شتر دار

li 21. ~~prof~~

آغاز دانستان خسرو و شیرین

li 25. v. 3. andepoint.

خسرو برد بر کوی در کار من
تبه شد بر شاه بازار من

fol. 488^a

li 1. v. 4.

مگر تخم رنج من اید بیار

li 3. v. i. 2. andepoint, et

زهر شور لختی بیاید جشید

رسیدن بدرگاه خسرو با خواسته

شدن خسرو او را

li 19 v. 4. *l'us seant. l'usit (m. 2. m. 10)*

درم دار و دینار هر گونه چیز

li 25. *l'us non habet.*

fol. 484⁶ li 1. v. i. 2. *omitt.*

v. 4. ... آمد

li 7. *delet. etiam non habet.*

li 13. v. i. ... همی گفت

v. 4. بند کرده را بخیز نیاز

li 14 v. i. ... چنین همی

li 21. v. i. 2. *ita habet pluribus*

تنش زشت و بینی کز و روی زشت

یکی دوزخی مرد دور داشت

یکی دوزخی مرد و بی نام وزرد

بدانیش

li 24 v. i. *omitt.*

بدیدم بیارم بفرمان کی

بدان تا فرستدش مرید سرب

li 25. v. 3. چنین گفت با شاه که کار بد

fol. 485⁸ li 9. *l'us non habet.*

آوردن کرده کودکی

از پیش خسرو رسوای فرمودن خسرو

li 14. *l'us non habet.*

li 18. v. i. ... فرای مردی

li 20. *l'us non habet.* li 21. v. 2. 3. 4. *l'us non habet.*

وگر ناودان یک بیک بر کند

فرستاد کس زشت رخ خوانو

همه چشم ری را بوی بر براند

بگشتند او را بزار بی و درد

که بود او بداندیش و بیکیش را

وزانیس جو گسترده شد دستر شاه

سراسر جهان شد و را نیکخواه

همه تاجدارانش کهنتر شوند

همه کهنتران زو توانگر شدند

li 25. v. 3. 4. همه ناسداران ده و دو هزار

همه جنگجوی از در کارزار

fol. 485⁶ li 1. v. i. *omitt.*

که پیچیده شد رای را سر ز راه

بیاید که کشور شود زو تنباه

li 14. v. i. ... نبود

li 23. *omitt.*

li 24 *l'us non habet.* اندر زادن شیروی بسر خسرو
و کیفیت طالع او

fol. 486⁸ li 2. v. 3. *omitt.*

جو دیدی و فریام این کار چیست

زرنج اختر این جهاندار چیست

چنین داد پاسخ ستاره شهر

که بر چرخ کردان نیانی کور

ازین کودک اشوب گردد زمین

خواند سباهش برو آفرین

هم از راه یزدان نکرد بنیز

ازین بیشتر چون سرایم خیر

دل شاه غمگین شد از کارشان

وزان ناسزاوار گفتارشان

چنین گفت با مرد داننده شاه

که به زمین کند امین سخن را نگاه

کزان رای باتاج ...

کنون جان ...

مهر

li 11. v. i. 2. omitt.

li 20. v. 3.

li 25. v. 3.

بکیتی ...

برشته

f. 484^a

li 2. v. 3. anteponit.

جوان شیرزن نامه ز شاه دید

تو گوی ~~بر~~ بروی زمین ماه دید

li 4. f. 484^b

گشته شدن گسستم یار خسرو

بدست گردیده

li 9. v. i.

دوات ...

li 10. li 11. v. 2. 3. 4. habet.

ز هر گونه انداختن ماکروفت

سر نامه کرد افزین از نخست

براکس که او کینه از دل بیشست

نخست کنون تاج فرماندهی

به آویز از کشور ره

جوان نامه ...

ازان زن ...

دگر گفت کاری که فرمود شاه

پیامد بکام دل نیکو نیکخواه

برکنده ...

تخت ...

بلند ...

فرستاده ...

زن شه ازان ...

li 15. v. 3. ...

li 14. v. i. (sever. bent. 1. ...)

سبه را بدو خواند روزی براد

جو ... شهر بار ...

سبایی بدیده شوش بی شمار

li 4. v. i. li 10. v. i. f. 484^b ...

f. 484^b

برآمد برین کرد به با سباه

روان کرد لشکر بران قلب گاه

li 14. v. 3. 4. omitt.

li 18. f. 484^a

رفتن بکرد بخواهر بهرام با لشکر

بجانب ایران و فرستادن خاقان لشکر خود

بجنگ روم و عزیمت شدن لشکر خاقان

li 25. omitt.

f. 482^a li 1. v. i. 2. omitt.

li 5. v. 3. 4. li 6. 7. 8. 9. omitt.

et f. 484^a non habet.

li 16. v. i. anteponit

بروز چهارم باموی شد

ندید زنی کو جهانجوی شد

باموی بنشست و یکجند بود

بدلش اندرون داورها فرود

نشستم باموی تا باستم

li 19. v. 3.

v. 4.

بیارد ...

li 23. f. 484^a non habet.

f. 483^a li 21. li 22. v. i. 2. omitt.

f. 483^b li 4. v. 2. f. 484^a ...

همه کاخ او را بیاراستند

بدو گفت ازیدر ...

بامل ...

همی رفت کنز روی خسرو هم

همی رفت هر گونه از پیش و کم

ز پیکانه مردم ببرداخت جای

نخست از بر تخت بارهنمایی

همه خسته ...

برازناله ...

کنون رای مارا بدین در یکست

39

fol. 479^b li i. li q. uq. ad li q. v. 3. cum praeu. mitt.
li q. v. 3. 4. ut mens. Et inde
cum huc uel. n. aipit illi. non praeu. mitt.
folium. Ego itaque potest, ut folium
non allig. pendens sit, hinc nulli
curmadi indicium adest.

li 13. v. i. fol. ita diffinit.
بفرمود یزدان شد هفت روز
شد آدخت
... بیاورد
... یکی بدرد و جامه زر بفت بخت
بفرمان یزدان جوان آورند
... همان تره

... تنش خواست
... کجا تره
li 15. omitt.
li 16. v. 4. تا مسا با
li 17. omitt.
li 18. v. i. شود تا میانش
li 19. v. i. بنیکی

fol. 480^a li 15. fol. non habet.
li 17. v. i. fol. ita diffinit.

... بشو پرده
... چنین تا
... چنین گفت بهرام
... که هم زان
... بیامد قلمون
... در
... بکاخ در
... چنین گفت کامد
... فرستاده
... موی گوید
... رسانم
... جویدیش
... بدو گفت

۴۰

li 20. v. 4. بگویم نهانی بهانه مجوی
li 22. fol. فرستادن خاقان و خراد بر زمین
قلمون را باد شده و کشته شدن
بهرام بدست قلمون
گفت آه
li 22. v. i.

fol. 480^b li 7. v. i. 2. et 3. 4. transponit
li 11. fol. non habet.
~~li 23. li 24. ita diffinit.~~
~~li 25. li 26. v. 1. 2. 3. 4.~~

fol. 481^a li 10. v. i. 2. omitt.
li 13. fol. گریختن خراد بر زمین و رفتن
پیش خسرو
li 19. v. 3. همه مردان
li 24. v. 3. 4. omitt.

fol. 481^b li 6. omitt.
li 7. از آن پس مرا تا
li 10. v. 3. anteposit:

یکی ناکهان مرک بود این خرد
که کسر در جهان آن کمانی نرد
بسران نامه بنهان خواهرش داد
سخنهای خاقان همه کرد یاد

li 17. v. i. 2. omitt.
li 18. v. 3. 4. li 19. omitt.

fol. 482^a li 5. v. i. 2. omitt.
li 8. v. i. نترسو
li 13. v. 3. anteposit:
جو صبح از سر جرخ برزد سنان
بر آورد خرشید ز بهر عنان

که از کوهر شترستان برادر 4. v. i. hi 4756
..... ارر ۷۰۲۰

hi 18. v. i. 2. omitt.

نیاید خورش بامداد ان نگاه ۷۰۳۰

شده من بیاید ز ۷۰۴۰

قصه حال خود از درد فردوسی ۲۰ تا
گوید

فتح کردن بهرام و رفتن ۵. v. i. hi 476
بسوی ترکستان

سخن گفتن بهرام خاقان ۱۰. v. i. hi
و نواختن و ولایت دادن بر او را

ز شمشیر و از دنیا اید کار ۱۵. v. ۳. hi

hi 19. v. i. and point:

نهادند بر کشتن سور خوان

چنین گفت بر رویا نرا بخوان

چو سرو فرود آمد از بخت مار

ابا جامه روم کوهر نکار

خرامید جندان بران خوان نشست

بشد تیز مندوی برسم بدست

شهنشاه برگرفت باز نهان

برزم غمی رای زد بامهان

بر ایشان ۲۲. v. i. hi

hi 24. v. 3. hi 476

که از ما هر انگش که جنگی بدست

بهنگام ترست

چنین بدو گفت

..... بنخشش ۷۰۴۰

hi 476 ۵. v. ۳. hi 476

بدو گفت بهرام

جراید مقانوره دینار خواه (hi. penges. ف)

بخنده برو هیچ

برده پاستش

کدشت آون شب و امداران نگاه

بیامد مقانوره دینار خواه

چرا نرا از خاقان

نه گفتن ان ترک جینی شنید

ز خاقان

هر

hi 10. v. 3. 4. reject. chi non habet.

hi 13. v. i. and point

بهرام گفت این نشان مست

برزم اندرون تر جهان مست

چو فردا بیایی بدین بارگاه

غمی داد پیکان مارا نگاه

چو بشنید بهرام بازید جنگ

یک تیر بولد پیکان خدنگ

hi 15. v. i. hi 476 non habet

hi 14. v. 3. and point

تو خواهی برین جنگ در پیش دست

و کر شمر دل ترک خاقان برست

بدان کار تا زمین دو شیر زیان

کرا پیشتر خواهد آمد زیان

hi 476 ۵. v. ۳. hi 476

برادر دو بایش برین برست

که او خفته خفته تن

hi 476 ۵. v. ۳. hi 476

hi 9. v. 3. and point

hi 476 ۵. v. ۳. hi 476

31/40p. 473^a li 1. v. 3. تن غار

li 6. *habet*

نیایش کردن خسرو بخدا تعالی و
اجابت کردن و هوشستن دادن خسرو را

li 9. v. 2. *ita habet plurim.*

همی گفت جندی و جندی گریست

فرشته بدو گفت نام سروش

چرا این شدی دور باش از خروش

تو زین بس سوی در جهانی پادشا

نباید که باشی از بزرگوار سا

بگفت این بس کشتن از تو نا بدید

کس اندر جهان این شکفتی ندید

بدان بدو که حنکم کنون یا زنی است

بدین تخت تیره نباید گریست

li 10. v. 3. 4. li 12. v. i. 2. *omitt.*

li 12. v. 3. *merim* *merim* *merim*

جنین گفت گای شاه قیصر نژاد

40p. 473^b li 2. v. 3. غو

li 8. v. 5. بدان چشمها

secundus habet. (v. 2. mag.)

جز ازو نیز بهرام تنها و بس

v. 24 delet. etiam non habet.

li 9. v. i. *supra* *ita* *habet.*

... بیامد ... جو بهرام

... برآید ... بیاران

شده خواست از ساریان سه هزار

سیونان کفل افکن و نامدار

ز چنین ...

habet. non

li 22. v. 4. ... گیسر

li 23. v. 2. *omitt.*

40p. 474^a li 2. li 3. li 4. v. i. 2. *omitt.*

li 6. v. 3. 4. li 7. v. i. 2. *omitt.*

li 13. v. 3. 4. li 14. v. i. 2. *omitt.*

li 22. *habet* نامه خسرو بوم با کیفیت بهرام

li 23. li 24. *omitt.*

40p. 474^b *ok* یعنی شتر بار دینار بود

li 12. *omitt.*

li 14. *habet* *ita* *diffinit.*

v. 5. 6. 7. 2. 3. 4. 7. 8.

li 16. v. i. نوشتم

v. 3. 4. *et caetera* *arg.* 475^a

li 9. *exclus.* *omitt.*

40p. 475^a li 1. *arg.* li 9 *exclus.* *omitt.*

li 11. v. 2. 3. *omitt.*

li 13. v. 4. *habet* *ita* *diffinit.* *omitt.*

nam li 14. 15. 16. v. i. 2. 3.

omitt. *et addit ante*

li 17. v. i. *verba:*

جو خسرو همان داد پیغام نیز

که بندوبست دامن ندارم بخیز

که دارم ازودرد در دل سبب

نه آگاه بد زان سخن هر گشتی

li 19. v. i. *habet.*

تو بس کن بدین نیاکان خویش

خردمند مردم نکرد ز کیش

li 20. *omitt.*

li 22. *omitt.*

نهاد و بگفت و بهرام چشم
v. 1. 3. ...
v. 2. ... آب و آیین زختم

تن کوه از و بر پشت زمین
v. 3. 11. ...

anapoint. v. 3. 12. ...

دل خسرو از کوه شد دردمند
گشادند از آن مرد بنو کهند
بر آن خسته کیش اندر اکنده مشک
بفرمود بس تاش گزیند خشک
بگر باس در دوختش همچنان
رزه در بد و تنک بسته میان

anapoint. v. 3. 4. ...

anapoint. v. 2. 14. ...

anapoint: v. 1. 23. ...

جو خسرو پیارا است در قلبگاه
همی بر گزیند یکسر سیاه
و را سینه کار کرد و بود
که کرد و دلیر و جها نجوی بود

ideogram

anapoint. v. 25. ...

fol. 472^a li 2. *super*

حمله بزدن بهرام بر لشکر خسرو گشتن سیاه خسرو را

anapoint. v. 4. ...

anapoint. v. 2. 10. 11. 12. ...

anapoint. v. 1. 12. ...

همان نیز ...

بدان ...

بیاده جو بهرام ...

کمانها ...

super non debet.

سپهر بر آورد شمشیر نیز

بر آورد از آن ...

بیاده شد آن ...

زره دانش ...

یکی بار ...

سپهر ...

خروشی همی ...

بجای کجا شد یل با سیاه

همه قلنگه ...

درفش ...

وزانچایک ...

بس پشت ...

نکتهای آن ... که ...

...

fol. 472^b li 1. v. 3. 4. *omitt.*

li 17. v. 3. ... بایزد گشتن

anapoint: v. 1. 18. ...

نباید که ما پیش باشیم جار
خسرو نباید مرا گس بتار
یکی بر کجا نام او جان فروز
که تیره شبان بر گزید و روز
سبه را بدو داد و خود پیش رفت
همی رفت با این سبه پیدار تفت

جو ایرانیان دید خسرو ز راه v. 1.

بایرانیان گفت کاند سیاه v. 2.

anapoint. v. 3. 24. *super*

بدو گفت گستم کاند سوار
تو تنها شدی چون گنی کا زار
نکه کرد خسرو بس پشت خویش
از آن چاره بهرام را دید پیش
بگستم گفت انزمان شهریار
که تنگ اندر آید مرا روز کار
که بایستد ...
بدیدند او دشمن کینه ریز

li 20. v. 3. 4. omitt.

li 22. *fuls* non habet.fol. 470^a li 1. v. i. 2. omitt.

li 2. v. 3. ... برو سوي

v. 4. ... وزين

li 3. v. 3. anteposit

جنين گفت خسرو بکستم شير
 که اين گمي بوداي سوار دلير
 برادرم بنوي جنگاور ست
 همان يار شر از لشکر ديگر ست
 بيايد هر انکس که نيکي نخست
 مبادا که او دست ببرد
 هر انکس که او رايزدان گزيو
 سر از ناسيبي بايد کشيد

v. 3. 4. ... برادرم

... همان

et mact.

li 4. v. i. 2. omitt.

li 7. omitt.

li 8. v. 3. ... بسي گفت

li 13. et li 14. omitt.

li 15. v. i. 2. که ايمن بيوسم رکيب ترا
 ستايش کنم فروزيب ترا

li 22 *fuls* آگاهي يافتن بهرام از لشکر
 خسرو و نامه فرستادن بهرام بجانبد
 سران ايران

fol. 470^b li 6. v. i. 2. omitt.

li 13. v. 3. 4. li 14. omitt

li 15. v. i. anteposit:

جنين گفت با خود گزيو انجمن
 زماني نديدم بهال و يتن

v. 3. 4. li 16. v. i. 2. omitt.

li 16. v. 3. ... بد انديش

li 25. *fuls* رسيدن نامه ايرانيان به بهرام
 و ساخته شدن جنگ

fol. 471^a

li 3. v. 3. 4. omitt.

li 10. v. i. 2. omitt.

li 11. v. 2. بيايان همي جست بر کوه راه

li 12. omitt.

li 14. li 15. li 16. v. i. 2. omitt.

li 16. v. 2. anteposit

ز فرشيده تابان جو گام بر بر
 همان نتيغ باريد گفتن برابر

li 17. v. 5. (n. m. m. m.)

که داند جنين از تو اي بگر زاد

li 23. v. 3. anteposit:

جنين گفت زين گفت را شير بار
 که او پشتران مرد ابلق سوار

v. 3. جو پنيده تا پشت اينک جنگ

v. 4. تو مکرين مان بجاي که ننگ

li 24. v. 2. جو بشنيد گفت اين سخن را ز کشته

v. 2. ... همساز گشت

fuls non habet

li 25. v. i. هميرفت شادان و نيزه بدست

fol. 471^bli 2. *fuls*

جنگ کردن بهرام با کرت روين و خسته شدن
 کرت روين و منهنزم شدن ايرانيان

جو خورشید تابنده او بریست
 همه کار کردار او ایزد بیست
 همه یاد کرد این بنامه درون
 برفتند بارانش بار همتون
 ستاره شهر پیش باره نمای
 که تارفتنش کی بیاید ز جای
 بخشید قیصر به بهرام روز
 بنیکر اختر و فال کیتی فروز
 دو سنزل همی رفت قیصر ز راه
 سد بکر بیامد به پیش سپاه
 فرمود تا مریم آمدش پیش
 سخن رفت باروز اندازه پیش
 بدو گفت تا مرشد پیرانیا
 نکه دار و نکشای شد از میان
 بر کفنه نباید که خسرو ترا
 به پند که کاری رسد نو ترا
 بگفت این وید رود گیرش بهر
 که یار تو بادا برفتن سپهر
 نیا طوس جنگی برادرش بود
 بدان جنگ سالار لشکرش بود
 بدو گفت مریم بچون خوش تست
 برین بر نهادم که هم گیش تست

نیاطوس
 نیاطوس

نیاطوس یکسر
 برفتند کریان سپاهی مجوب
 ندیدی ~~بود~~ برین گونه آراسته
 سبدم ترا دختر و خواسته
 جو می رفت لشکر
 نیاطوس
 جو یشتیر

12. v. i. 2. omitt. 4. v. 5. 4. 20. *lucius vacuus.*

سریگر و کسی
 20. v. 3. 21. v. 1. *andepont*
 بزوبوم دارد ز دشمن نگاه
 جز این را بخواند خرد مند شاه
 همان باره
 469. 3. v. 1. 4. v. 1. *andepont*
 چهل مهد دیگر از ای توس

واز آرام و از کام بایستی
 هم از نجش و خورد و شایستی
 بمران خواسته کرد رومی شمار
 فروز بد ز سیصد هزاران فرار
 فرستاده م کس که بد بردش
 ز کوه هر نکار افسری بر سرش
 نهاد و همان اسب و دنیار داد
 درم داد و هم چیز بسیار داد
 فرستادن قیصر دختر خود با چهار برابر
 وزیران خسرو

یکی نامه فرمود بر تا دیر
 تنسید هم انجش بود تا کزیر
 بدو در کند باز هم نیک و بد
 که به را چنین که تر اندر خورد
 ز گشتم شایسته بر در جهان
 خیرد کسی از کهان و مهران
 جو شایور مهر کرا نخی بود
 که اندر سخنها میانی بود
 یکی رازدارست بالوی نیز
 که بفروشد ازادگان بجیز
 جو خراد برزین نه پند کسی
 اگر چند ماند بکیتی بسی
 بدان افریدش فدای جهان
 که تا اشکارا شود رو نهان

رسیدن وزراء با نامه
نزدیک قیصر روم

466^a *prof.* *li 2. v. i.* خسرو و قیصر

li 3. v. 3. 4. omitt.

li 5. v. i. 2. omitt.

li 19. prof. non habet.

466^b *prof.* *li 1. v. 3. 4. omitt.*

li 8. v. 3. 4. et li 9. omitt.

li 10. v. i. 2.

کرفتیم و کشتیم ازین مرز باز

شمارا میداد بایران نیاز

li 13. v. 5. ... چو نردت نیام

li 16. v. 3. 4. من آن نامه را زود پاسخ بنشت
ز هر گونه اندرون خوب ورست

li 18. v. 3. anteponit:

ردانرا و کند آورا را بخواند

ز کار گذشته فراوان براند

467^a *prof.* *li 1. v. i.*

چو خسرو سوي مرد خلقان شود

v. 2. ... وزو باز خواهد

li 4. prof. نامه بنشتن قیصر بنزدیک خسرو

li 12. v. 2. uq. ad li 21. v. 3. in claf.
omitt. (ex errore itaque)

li 24. v. 2. همانکه که بگذشت روز دراز

v. 3. ... بیاد

v. 4. جهان دار پیمان شکن کس میاد

سیح پیمبر چنین کرد یاد
که پسر خرد چون نه پچی زداد
بسی چاره کرد اندران خوشنواز
که پرو را سر نیاید بکاز

467^b *prof.* *li 10. omitt.*

li 16. v. 3. 4. anteponit, et li 19.
بفرمان تا ...

با سخنامه از خسرو بقیصر و

قبول کردن دختر او را

li 19. v. 2. et neus.

li 21. v. 3. ... بهندوستان بدر

468^a *prof.* *li 5. li 6. v. i. 2. omitt.*

li 9. v. 3. 4. li 10. v. i. 2. omitt.

li 14. prof. non habet.

li 25. v. 3. ... بنزد

468^b *prof.* *li 5. v. i.* ... چه دیدی

li 7. v. i. ... شوی

li 13. li 14. v. i. 2. omitt.

li 18. omitt.

li 20. v. 3. anteponit neus li 18. omitt.

469^a *prof.* *li 8. v. i.* ... بکتر خورش

li 13. v. 3. anteponit.

چو بنشتید خرد بر زمین سفین

نکر تا پاسخ چه افکند بین

چنین گفت و لوراز مردم سرشت

li 16. v. i. anteponit

که هست او ز فرزند بی نیاز

بنزدیک او آشکار ست راز

li 18. v. 3. ... همان نام شان

404

..... کر خه ... 1. v. i. ...

lia 3. v. 3. 4. omitt.

lia 8. v. 3. 4. lxxv cor. habet.

نشانش یکایک بخسرو بگفت
همه رازها برکشاد از نهفت

lia 10. v. 3. 4. lxxv cor. habet.

lia 12. v. 3. ... بیان تازه

lia 25. v. 3. ... که او رنج بر

405

به بی راه ... 1. v. i. ...

lia 1. v. i. ...

lia 3. v. i. ...

خراز دیر دیر بر این فرود
ز کیش دهش باز بر تو درود

lia 14. v. i. ...

وزان دام جامی قند دوردست

بسازد بران جایکه نشست

جو دوری گزیند ز پیمان تو

بر بزند خویش بفرمان تو

بدو لغت خسرو جزین خود مباد

که کردی تو اب پیر داننده یاد

lia 1. v. i. ...

پیر سید خسرو و بموید و مزده داد

موید خسرو را بباد شاهی

406

lia 3. v. i. 2. omitt.

lia 6. v. 3. 4. et lia 7. omitt.

lia 8. v. 3. ... بخزاد

lia 12. v. 3. ... بخزاد

lia 19. v. 1. 2. et 3. 4. lxxv cor. habet.

lia 1. v. i. ...

جو بشنید قیصر کرایشان مرهان

lia 13. v. i. ...

جو خسرو بدانجا یکه پیش دیو

سبه را بدان سبزه اندر کشید

lia 14. v. i. 2. omitt.

v. 3. 4. ... جارم

... وارم

lia 16. v. 3. ...

که ناماند کاینم و هم کمر سینه

نه نوشته است نامانه مار و بنه

v. 3. ... بدو گفت تازی که اید نژدیه

v. 4. ... مرا با تو ... یکی است

lia 22. v. 3. ...

تراد داد ایزد چنین فرو جهر

که افزودست بر هر یکی داد و مهر

که نیکی در جهان مایه بخردی

جو شد ز آفرین مران شاد شاه

بول آمد اندیشه راه باد

شاه شاد

lia 23. v. i. ...

هشتاد

lia 24. v. 2. ...

نوشه

v. 3. ...

حصونی

lia 25. v. i. ...

عمی تاخدا اندر پیا بان و کوه

بر از رنج و تیمار با این گروه

یکی کاروان نیز دیگر بر راه

بود آمد از دور پیش سپاه

کرایه و تک شاید بدینسان خورش
مبادات برتن جز این برورش
زاسب اندر آمد سبک شهریار
نمان آنکه بودند با او سوار
جوانمیر با این دو خسرو برست
گرفت از بی باز برسم بدست

میسر آنکه بر زمزم همی گفت زود v. 3.
نخوردند بشتای چیزی که بود v. 4.

id. habet. v. 3. f. 18. 18.
بدو گفت بندوب که ده شهریار
یکی جاره بازان بدین روزگار
ولیکن فدا کرده باشم روان
به پیش جهانگیر شاه جوان
که هر کو کند بر در شاه گشت
نباید بران گیتی اندر بهشت
بدو گفت خسرو که دانای جنین
یکی خوبتر داستان زد بدین
جو دیوار شد اندر آمد ز جای
کلابه نباید که ماند بیای
چون چیز خواهد شدن سارستان
مماناد ...

بپوشید ... v. 1. f. 25. 25.

id. habet. v. 1. f. 461. 461.

... گشته ام اسیرای v. 1. f. 462. 462.

شوی زود و خوانی مرا راستن کوی v. 2.

تویی در جهان مهتر بود مند v. 4. f. 5. 5.

id. habet. v. 4. f. 16. 16.

...

به هزارم ... v. 3. f. 462. 462.

کس اندر جهان ... v. 1. f. 18. 18.

و نشست گردان بدرد ... v. 1. f. 19. 19.

که به هزارم ... v. 1. f. 24. 24.

سر دشمنان را به پی بسپریم v. 2.

... v. 4. f. 25. 25.

id. habet. v. 3. f. 463. 463.

تخت نشستن بهرام در این اتفاق ایرانیان

برفتند ایران بیای جو عاج v. 3. f. 6. 6.

بیاوینتند از برگاه تاج v. 4.

id. habet. v. 4. f. 7. 7.

به پنجم ... v. 4. f. 25. 25.

بخشای بر جان ... v. 3. f. 463. 463.

موسیل (sic et p. v. 1. f. 464. 464.)

id. habet. v. 1. f. 6. 6.

جو خسرو نزد پادشاه رسید
کمی تاختر رخساره چون شنید

عنا را ... همیراند ...

بغیره ... کسی را که از ...

جو خسرو بنزدیک ایشان رسید

بدان شهر لشکر ...

...

مهمان کردن خسرو را بازگان و کیفیت
بر رسیدن خسرو

fol. 458^a li 1. v. i. همه مرده
 li 4. v. i. 2. onitt.
 li 13. v. i. 2. onitt.
 v. 3. ایا مرد
 li 14. v. i. رخشنودی وایزد
 li 15. v. i. توکویی که کسری بر از راستی
 v. 2. جرادل بکسری

fol. 458^b li 9. v. i. اگر تخم
 li 14. v. i. anteposit:
 یکی تیغ کسینم زد بر کنند
 سر شاه رازان نیاید بگزند

fol. 459^a li 5. v. 3. 4. onitt.
 li 13. v. 2. سر تخت تو در کلاه منست
 v. 3. بدان گفتن این
 v. 4. نیاید مکر مرد پرور سخت
 li 16. باز گشتن بهرام خسرو از رزمگاه
 در ایاب زدن با بزرگان لشکر
 v. 1. اگر به شوم

v. 3. anteposit
 جو خورشید بر کرد زرین کلاه
 بخود باز گشتند شاه و سپاه
 یکی پسران دیشنه دگر یکین
 هراسان ز راز جهان آفرین
 ازین بوی بهرام شد سوی کاخ
 دلی پسران بیش رخ شاخ
 li 17. v. 4. چنان دید
 li 22. v. 4. نه اندر سر نامور لشکرش
 li 24. v. i. فداوند که من

fol. 459^b li 10. v. 4. جو نستوه
 li 11. v. i. 2. hangpoint.
 li 13. v. 3. 4. سه راند از برد و اردیل
 که از ارمینه بست و
 li 23. li 24. onitt.
 fol. non habet.
 li 25. v. i. 2. چنین تا سبیره بر آمد ز کوه
 شد از رخ شمشیر لشکر ستوه

fol. 460^a li 4. v. 3. 4. li 5. — is. notaf.
 onitt.
 li 16. v. 3. pour quind. fed. detetam
 notat
 v. 4. pour vent. m. li 17. v. 2.
 fol. detet. notat.
 li 17. v. i. 2. abray. ut neas.
 fol. notat. locus vacuus.
 v. 3. pour c. m. neas.

fol. 460^b li 6. v. i. که کردم
 li 12 v. 3. بسازند یکسر
 li 22. v. 3. 4. el. li 23. v. i. 2 hangpoint
 ut etiam neas corrigat
 fol. non habet.
 li 25 v. i. بیاشند
 v. 2. آمد نیاز

fol. 461^a li 6. v. 3. 4. onitt.
 li 7. v. 3. بگردان چنین
 li 12 v. 3. anteposit
 سکو باید و گفت کای نامدار
 فطیر ست مانزه و جوی بار

35 *li 11. v. i. aneposit*

مکر تا چه فرمایم اکنون مرا
که بر من تویی ~~حاکم~~ و پادشا

li 12. v. i. aneposit

نشسته یکی دفتر آورد مرا
بدان درد سختی سر آورد مرا

آگاهی یافتن بگرام از کار *li 43. v. i.*

خسرو و لشکر کشیدن بچنگ
li 25. v. 4. بزمرد و

fol. 455

li 1. v. 3. 4. li 2. v. i. 2. omitt

li 6. v. 3. aneposit

بگفتند کای سرور سر فرار
بگویم پسر توان جمله راز

li 23. v. 3. 4. li 24. v. i. 2. aneposit

fol. 455

li 2. v. i.

برابر شدن خسرو و بگرام جوین و گفت کوی
کردن میان خود

li 14. v. i. نشسته و گندی ...

li 20. v. i. 2. omitt

li 25. v. 3. بدیده نه ...

fol. 456

li 3. v. 3. aneposit

چو از جنگ جویند راه نیست
بر لشکر اندر و داد از جای نیست

li 8. v. i. مرا ز آشتی سودمندی بود

li 13. v. i. 2. omitt

li 16. v. i. aneposit

li 16. v. i. 2. aneposit

چنین گفت کای سرور شاه
بافسون بشاهي نیایی تورا

li 20. v. 4. بدانست ...

fol. 456

li 15. v. i. حرکت ...

li 16. v. i. بدارم ...

li 21. v. 2. aneposit

دل موید و هیبر خوش کنم
بگفت این و از حال بر بایی خاست
سندیده کوینده و بود راست

li 24. v. i. 2. aneposit

چراغ خرد پشتر مغربه برود
زبان و دلتر روشنائی برود

fol. 457

li 1. v. 3. 4. omitt

li 4. v. i. aneposit

چنین داد پاسخش بگرام باز
که ای بر خرد و زمین دیر ساز

li 1. v. i. بزدت ...

li 3. v. i. چنین مرد را ایرج نشاختی

li 7. v. 3. 4. aneposit

li 11. v. i. aneposit

fol. 458

li 13. v. 3. 4. li 14. v. i. omitt

li 15. v. i. که چون باز خواهم ...

li 21. v. i. omitt

li 22. v. i. aneposit

li 23. v. i. بزرگان ...

li 24. v. 2. نهانم ...

li 25. v. i. بایران ...

fol. 453⁶ ha 6. v. i. antepont

رغائید یزدان ازان سختیم
ازان کرم و تیمار و بد بختیم

ha 13. v. i. antepont:

جو آید کسی را زمانه بتنگ
نسازد سپهرش زمانی درنگ

fol. 454⁷ کشته شدن آیین کششیر * بر دست

همسایه که برابر آورد و تفرقه شدن سیاه
به پیش آورد هر کز نوبی که هست
نیارد کشیدن کس از مرگ دست
کشیده برو تیغ همسایه نیز
نواست پچاره راه گریز

خروج کردن بایرانیان بر هر مزد

و کفر کردن او را و طلب کردن خسرو را

که برده فرومشت از بارگاه

ha 22. v. 2. antepont

fol. 454⁹ سیاه انوکی شو ...

ha 6. v. i. antepont

بگفتند گای سروان سیاه
یکایک سخن را بجوئید راه

v. 3. 4. antepont

ha 7. v. 2. ita habet pluribus

بس پادشاه از بی تاج و کلاه
هر آنکس دارید آیین و راه
ازین بس مراورا بخوانید شاه

بیادافره ان بازید اسیر
برو بر کنیز آب ایران کشید

ha 9. fol. non habet.

ha 16. v. 3. 4. antepont

کترین ...

ha 22. fol. باز آمدن خسرو از زابل

و نشستن بر تخت خسرو

ha 23. v. 4. deest. (el rade shen)

ha 24. v. i. antepont:

چه گویم ازین گنبد نیز کرد
که هر کز نیاساید از کار کرد
یکی را قصی تاج شاهی دهد
یکی را بدیلم بپا بدهد
یکی را دهد نوشه و شهد و سیر
بپوشد بدیلم و خرد و حیر
سر انجام هر دو بجا آورند
تبارک بدام هلاک اندرند
اگر خود نژادی خردمند مرد
نبودی و را روز سنگ و زرد
ندیدین چنان ازین به بدی
اگر که بدیلم مرد اگر چه بدیلم
کنون رنج در کار خسرو بریم
خواننده آگاهی نو بریم

ha 24. v. 2. هنر ...

fol. 455¹⁰ طلب کردن خسرو بزرگان

ایران را و نصیحت کردن برایشان

fol. 455¹¹ 2. v. i. 2.

ابا هر یکی رای ما را بستی است
تهی است ...

نیازم ...

36 fol. 451^b hi 1. 2. 3. 4. ita habet:

نبودند یاران ...
 همه ...
 به بستند ...
 همه دل ...
 بآیین شاهان ...
 سخنپهوان ...
 بسی بد ...
 تکرید درو ...
 جهانرا ... یکی چشم ...
 هراکس ... زعفر ...
 نبودند یاران غت کبان (repetit.)
 نه رستم نه طوس و نه آن پهلوان
 نه پیکانه زبایب افسر بود
 بزکبی و شاهي بگوهر بود
 زکاور

hi 5. v. i.
~~ضاحک~~

hi 5. v. 3. anteposit

که بر آسمان اختران بشرد
 خم چرخ کرده را نیکرد

hi 14 v. 3. بگفتار بد گوهر ...

hi 17. v. 4. بیامد که جوید نکی و کلاه

fol. 452^a hi 23. v. 3. 4.

خزند تا آن درم ...
 برتد و کند مهر او را نگاه

بر کشتن بهرام از هرمنز و سکه زدن
 بنام خسرو و بسر و نامه نشتن بجانب
 خاقان و هرمنز خسرو

hi 25. v. 2. 3. 4. ita disposit
 3. 4. 2.

fol. 452^b hi 8. v. 3. anteposit

بپاسخ چنین گفت این کشش
 که بی تو بنیاد میدان و اسب

hi 11. v. i. کنون زهر ...

hi 12. fol. non habet.

hi 15. v. i. نوا ...

hi 17. v. i. و باران پرور و جون شیریل

hi 20. v. 2. که با بخش دریا بد و رود نیل

hi 24. v. 4. برست
 ز شیراز دستان یزدان

ز همان جو خیمت از پیل مست

hi 18. v. 2. ز شیراز جون سام اسفندیار

fol. 453^a hi 3. v. 3. anteposit.

جوروز دگر کوب زرین مهر

روان گشت براوج صحن سپهر

بر اندیشه نشست هرمنز نگاه

جوهر مردی سراپه کم کرده راه

فرستادن هرمنز آیین کشش را بر بهرام
 و باز نمودن آیین کشش احوال خود بهرمنز

بر آیین کشش انکری شاه گفت. v. 3.

hi 10 v. 4. hi 10 v. 4. ita disposit

بزنزان شاه اندرون جاره جوی

جو بشنید کآیین کشش سوار

همی رفت خواهد سوی کارزار

کسی از زندان نیز دیگر اوی

فرستاد کای مهر جارجوی

hi 16. fol. non habet

hi 24. v. 2. که مد مفر ...

hi 25. v. i. anteposit
 که از گفت اختر شناسان شنید
 همی کرد با خورشید تا بدید

زدانندگان کمر بروشیم راز

نا 18. v. 3. ~~habet ita~~ : na 19.

گمنون دردمندم من اندر نهان

بگویم بدانندگان جهان

برفتم زایران چنان کینه خواه

بدان مایه ...

ازان پیش دشمن نه پند کسی

دگر جند ماند بکیتی کسی

نا 20. v. 1. ~~ita fames~~ جو برموده ~~ten~~ برموده

نا 22. v. 1. ... بوی

na 23. omitt.

نا 25. v. 4. ... بری رخ دلارام

na 26. ~~superfuit non habet~~, et ~~usq.~~ ita habet pluribus.

... جوار پرده

بر آشفقت و از کین دلش بردمید

دران انجمن شد دلی بر سخن

زبان پرز گفتارهای کهن

برادر جو گفتار خواهر شنید

ز گفتار و پاسخ فرود آرید

Prof. 451^a na 1. ~~superfuit non habet~~

نا 9. v. 1. ... جو پیروزی

نا 13. v. 1. ... بزر کیست

na 21. v. 3. 4. omitt.

na 24. v. 3. 4. ita habet pluribus

چنین گفت پس بادیر بزرگ

که ای مرد بی سار چون پیر کرک

کمانت چنانست کین تاج و تخت

سباه فرزنی و پرور بخت

نا 25. v. 4. همان سر فرزی سر افکند کیست

Prof. 450^a na 5. li. 6. omitt.~~superfuit non habet~~

نا 10. v. 3. هر گونه رای

نا 11. v. 1. ... هر نیز نگها اندر آمیختند

نا 22. v. 1. ... همان نیز

na 23. v. 3. 4. omitt.

Prof. 450^b na 6. v. 3. ~~anteponit~~ :

سر سایه چون کرد بهرام باز

بدیدان سر تیغهای دراز

na 7. v. 3. 4. ita habet pluribus

... چنین گفت

به پیش و آنرا مدارید خوار

همی گوید این لشکر بی ریاست

سر خنجر این که گفتم رواست

پیر اندیشه شد لشکر از کار شاه

ز گفتار آن پهلوان سباه

که یک روزمان مدیه شهریار

بود دوک با جاسه و پرنکار

na 8. v. 3. 4. omitt.

na 17. v. 3. ~~anteponit~~

کله ای نامداران گردون فراز

برای شاه هر کسی را نیاز

Prof. رای زدن بهرام با بزرگان

لشکر بیاد شاهی خود

ز نامتر آزرده شد بی گناه

همی سر به یحید زاکین و راه

... چه دارد درمان

... نباید که

نشسته

ازو ...

بخوردند ... بیزدان ...

نواختن هرگز خاقانرا و خلعت

دادن و عهد کردن

بدو گفت سوگند ...

همه کار ...

مهر

449^{هـ} *na habet* ...

نوانی همی خویشتن را تو باز

چنین از بزرگان شدی بی نیاز

هم از مغز ... *na habet*

چهره انداز بر ... *na habet*

طلب کردن بهرام بزرگان لشکر را *na habet*
واحوال باز نمودن

449^{هـ} *na habet* ...

کرا زین و بهرام و مارید کور

باچ اندرون عرق گشت است و

ازان دشتت بهرام چون سگرید

یکی کاخ پرمایه آمد بدید

na habet ...

دیدن بهرام عجایبها و خوشدل *na habet*

شدن از کار خویش و تاج بر سر نهادن

زیگوشن ... *na habet*

نهادن بطوق اندرون تخت زر *na habet*

نشاده بر پایه درو کمر *na habet*

نشسته ... *na habet*

برون تر روان شیردل را بکوی *na habet*

37^{هـ} 448^{هـ} *na habet* ...

بسی نامبردار دارد بیاد *na habet*

na habet ...

na habet ...

دیران برفتند دل بر هر اس

ز شبگیر تا شبر گذشته

سیر شد بسی نامها از شمار

نشسته نشد هم بفرجام کار

بزر در راه ازان خواسته

گذشته برو سال تا کاسته

همان شوشه وزر ... *na habet*

شمران شمر دار بر ساروان *na habet*

فرستادن بهرام خاقان را *na habet*

بدرگاه هرگز بر ایرانیان

به پندش و بر کرد از پیش او *na habet*

448^{هـ} *na habet* ...

نشست از بر تازی اسبی سیاه *na habet*

خرامان پیامد ... *na habet*

na habet ...

بایزد کشش *na habet*

آیین مسا ایزد *na habet*

انسیه *na habet*

بخاقان ... *na habet*

چو دیدم بزم من از چهر تو

نمودند ...

بقشاند ...

بگفت این دهر موده ...

بدان ... نشانند

omitt. 2. v. i. 23. na 4. v. 3. 22. na

fol. 446^b

omitt. 4. v. 3. 6. na

وزان سوب خانان در درویشین

omitt. 4. v. 3. 6.

جفتین گفت از آن بزرگ که بر دشت جنگ
زبونینست در کار کردن درنگ

omitt. 2. v. i. 13. na

جو. تاب. ... 2. v. 14. na

omitt. 3. v. 5. 17. na

در ایدونکه رازیست نزدیک تو
که روشن شود جان تاریکو

بجست. ... 3. v. 23. na

شو اندر دم پرده آسیا

fol. 447^a

omitt. 3. v. i. 7. na 4. v. 6. 1.

... خوارب شوستر 4. v. 7. na

omitt. 4. v. 3. 12. na

از ایوان ... 1. v. 25. na
که بر صوده ... 4. v. 6.

fol. 447^b

omitt. 1. v. i. 1. na

بر آن در فرستاد نزدیک او
در خشنده شد جان تاریک او
فرود آمد از باره آن نامدار
بسی آفرین خواند بر شهریار

از ایران شد بخوارب شدم 2. v. 5. na

omitt. 3. v. 6. na

بکر با من امجون برادر شود
بر درو از بهر من سبکتر شود

اسیران دانی خواسته هر چه بود
همی داشت اندر هر چه نابود
بدان تاجه فرمان دهد شهریار
فرستاد ما سر فراوان سوار
همان تابود نیز دستور شاه

سوی جنگ بر صوده راندن سباده
وزیران روی ترکان همه بر هنده

برفتند بی اسب و ساز و بنه

رسیدند یکسر عواران زمین

سواران ترک و سواران چین

نوکوئی چه بود و چه شاید بدن 3. v. 22. na

همه صفا برین 4. v. 1.

fol. 448^a

... 3. v. 2. na

ببردند صفا بنزدیک 3. v. 15. na

omitt. 2. v. i. 22. na 4. v. 3. 21. na

fol. 448^b

omitt. 8. v. 8. na

بدان رخنه ... 1. v. 22. na

چو از در غروش ... 3. v. 15. na

omitt. 2. v. i. 16. na

omitt. 3. v. 18. na

کریزان همی کرد مهتر جو کرد
دهان خشک بها شده لاچورد

شیخون افتادن بر صوده و بر سباده
بهرام و شکست رسیدن بهرام را

omitt. 1. v. i. 27. na

بریدی سر ساه شاه آنکه سر
بدو داشت تا بود کردان سپهر

li 7. v. i. anteponit:

دگر آنکه گفتیم تو از دخترت
هم از کشور و گنج و از لشکرت
مرا از توانگاه بودی بسیار
ترا خواندی شاه مردم شناس

li 13. v. 3. anteponit

اکم تو بگوی در شارسان
بشاهی نیایی مگر خارسان

li 15 v. 3. 4. li 16. v. i. 2. omitt.

fol. 443^b

li 2. v. 3. 4. li 3. v. i. 2. omitt.

li 4. v. i. بیاد مده جان

li 7. v. i. 2. omitt.

li 9. v. i. anteponit:

شمرند بر میمنه سه هزار
زره دارو کار آزموده سوار
فرستاد بر میسر همه چین
سواران جنگی و مردان کین
بیک دست بر پور ایزد کشش
که بکداشت آب دریا بر اسب
بدست جیش بود بدو کشش
بر ستند و فرخ آذر کشش

v. 3. بقلیر اندرون

v. 4. که در پی زدی آتش از نعل اسب

li 13. v. 3. 4. omitt.

li 14. v. 2. اگر بشمیری زمین سخن تازه نیست

li 18. v. i. anteponit

ز بیم شهنشاه دباران تیر
همی دور گشتند هر دو دیر

li 22. v. 3. 4. omitt.

li 23. v. 3. 4. li 24. v. i. 2. omitt

fol. 444^a

li 4. v. i. 2. omitt.

li 7. v. i. anteponit:

ندار تو شرم از خدای جهان
نه از نامداران فرخ مهان
وزانبس پیامد سوی میمنه
چو شیر زیان چون بود کرسنه

li 9. omitt.

li 19 omitt.

fol. 444^bli 3. *super*

جنگ کردن بهرام جوین با ساوه
شاه ترکستان ترکستان و طغر یافتن بهرام

li 13. v. 3. anteponit

بهر جای خرد بر زمین بکشت
بهر برده و خیمه برگدشت
کم آمد ز لشکر یکی نامور
که بهرام بد نام آن بر هنر

li 14. omitt.

li 19. omitt

li 25. *super. non habet.*fol. 445^ali 10 *super.*

نامه فرستادن بر هرمن
از فتح بهرام و خوشدل شدن هرمن

li 14. v. i. 2. *loc. coram plantatus ita habet:*

بفرمود تا بر ستور نهند
بزو دبه بر شاه ایران روند

Infer. locus vacuus.

جنین گفت من بی بهانه شدم
بفر تو نام زمانه شدم

م.

li 24 v. 3. ... سباهی

li 25. c. *Infer. omitt.*

fol. 441^a li 7. v. 3. تیز

لشکر ... تا کشور ...
li 20 v. 4.

li 21. v. i. 2. omitt.

v. 3. ... ما حوالی

li 24. v. 3. 4. li 25. v. i. 2. *Insuper*

fol. 441^b li 1. v. i. *Insuper*:

خروشی برآمد ز پرده سراپ
که ای نامداران یا مجیزه راب
هر آنکس که او برگ خاهی ز کس
ستاند نباشدش فریاد رصر

v. 3. 4. omitt.

li 4 v. i. ... که بر ساز

li 5. *Insuper* non habet.

li 9. v. 3. 4. omitt

li 12. v. 5. *Insuper*

جو آمد بدشت عربی نامدار
سراپرد ز دبر لب جو پیار
طلایه جو دید آن دلاور سیاه
بیامد دمان تا برد ساوه شاه
بگفت آنکه با نامور مهرت
یکی لشکر آمد بدشت عربی

li 16 v. 3. *Insuper*

در ایدونکه بازار گانی سیاه
پایرد تا باشد این راه

که باشد که آمد بروی تو روی
اگر کوه دریا شود کینه جوی

li 18 v. 4. بقتور فرمود تا با سیاه

li 19. v. i. 2. *delict. chin non habet*
v. 3. 4. omitt.

fol. 442^a li 10. v. 3. ... که چون

li 18 v. i. 2. omitt.

li 23. v. 3. 4. li 24. v. i. 2. omitt.

fol. 442^b li 3. v. i. سپه شد همه کشور از کردستم
v. 2. ... کاو دم

li 4. *Insuper* non habet.

li 10. v. i. *Insuper*

اگر میسره چهل هزار و کمر
همه نیزه داران بر خاشختر

li 13. v. i. *Insuper*

فرستاده نزدیک بهرام گفت
که بختی سهر ترا کیست جفت
کهی بشنوب بند من در سخن
خرد یاد کن چشم دل مار کن
دو تن یافتستی که اندر جهان
جو ایشان بنود از ترا و مهان

li 21. v. 3. *Insuper*

که شناسد این چشم تو نیک و بد
کزاق از خرد یافته کهی مرد
زما این بگفتار ...

li 25. v. i.

وزایشان جز
 به پیرایه ...
 که از کمر شاه فغفور بود
 بر لب چهره و از کارید دور بود
 کیمی مادرش ...
 که فرزندش از خانه شد دور دست
 دژم ...
 کسی ...
 تکه داشتیم ...
 مراورا گزین ...
 مرا گفتن خاقان ... که هر ...
 مرا باسخ ... جو دیگر ...

omitt. v. 3. 4. 25. na

fol. 439^a na 2. 3. 4. omitt.

کنون همه رنج دیدم ... v. 4. na
 بهر شهرت این ... v. 3. 4.
 بچونده هر سوگریش بیو می
 اگر ساعتی دیگر آورد می
 بر دید و بسیار غمخورد می
 anleponit: v. 1. 2. na
 هیونی تگاور بر افکند شاه
 بیهرام ناسرته میزد ز راه
 سوی بارگاه آید از اردیل
 بتنها تن فریش بی کوس و خیل

locus vacuus. fol.

جهانجوی تنها ز بردع برفت v. 1. 3. na
 بدرگاه هر مهر خرامید تفت v. 2.

باز دادند v. 4.

anleponit: na 1. 2. 3. 4. na
 و دیگر که بد خواه کرد دلیر
 پیفتند ...
 جو او جنکرا ...
 عزیزیمت ...
 بدو گفت هرگز که ...
 درنگ ...
 چنین داد باسخ ...
 درنگ آورد بهتر آید بقال
 و گر خود ...
 شه نو گزین ...

Not ep enna
 ut videtur

fol. 440^a na 12. v. 3. 4. omitt.

na 15. v. 3. 4. omitt
 na 17. v. 1. 2. omitt.
 na 19. v. 1. ^{ditte} chum non habet
 v. 5 (in marg.) ut mens.
 na 23. v. 3. 4. na 24. na 25. omitt.

fol. 440^b na 1. 2. 3. omitt.

بار جاسبر ... na 4. v. 3.
 سپید بیامد ... na 12. v. 1.
 na 13. v. 3. 4. na 14. omitt.
 جو بیسود خندان ... na 16. v. 1.
 anleponit: na 17. v. 3. 4. na
 درفش ... که پروز ...
 کمانم ...
 بر دین ... (in marg.)
 برو آفرین ... که پروز ...
 زبیدان ... سپید ...
 مراکنده ... لکان ...

li 5. v. i. pag. di sopra ha habet:

چنین گفت کامد زمان سخن
 از آن گفته روزگار کهن
 بپرسیدم از پیرمهران ششاد
 گزین روزگاران چه دارم بیاد
 چنین داد پاسخ که شاه جهان
 اگر برسدم باز گویم نهان
 سپهبد فرمود تادر خطب زمان
 شنو نامداران برآوردان
 مران پر از روز بد داشتند
 مهادندرون سیر بکداشتند
 پیامد بر شاه مردی کهن
 سرش پر از گفتارهای کهن
 بپرسید هم مرزمران شناد
 چه از روزگاران چه داری بیاد
 چنین داد پاسخ بود مرد پیر
 لای شاه داننده یاد گیر
 بدانکه کجا مادرت راز چین
 فرستاد خاقان بایران زمین
 بدزت آن شهنشاه باداد و راست
 فرستاده جز من کسی را نخواست
 مرا گفت جز دختر خاتون صفواه
 نرسید بر ستار و ریشکاه
 برقمم بر تخت خاقان چین
 بشاهی برو خواندم آفرین
 و را بنج دختر بداند نهان
 همه خوب و زیبای تخت مرهان
 مرا در شبستان فرستاد شاه
 شدم من در آن نامور پیشگاه
 رخ دختر از پیا راستند
 سر زلف هر کل به پر استند
 مگر مادر تو که افسر نداشت
 همان باره و طوق کوه نداشت

که دور خدیو رخ در آید تیغ
کند تار مانده و تار میخ
جو این کرده باشیم این رزمگاه
بیای فرستیم زی ساوه شاه
سخنهای جریب و دراز آوریم
بصلح از بزدش فراز آوریم
بس راز بشنویند و اندر ز شاه
سپهر دلاور برافرو سپاه
از اندک سیه دل برارد دشت
برانده باز افکند شاه شمشیر
جو بشنید هم میزند آمدش
سخنهای او سودمند آمدش

~~Dec 25. v. 3. 4. Isaacson habet onit.~~

فرستاد شای سوب مرز حزر
که آتش زدند اندران بوم و بر

سران سبه کرد خرداد بود

li 4. v. i. 2. omitt.

v. 3. at meet,

خود را با ندیده اندر نشانند. ad. secund. hinc.

et v. H. anteposit :

یک بندہ بر شاہ جو خوش کام
 خردمند و پدار و دستور ام
 بشاہ جهان گفت نوشہ بدی
 ہمیشہ ز تو دور و رست بدی
 بدزم ان خردمند مہران شتاد
 بسیری بسی چہ دارد بیاد
 بکنجی نشیبتست بازند و سنز
 از ان اسیر کردون شدہ پروست
 درین جنر روزہ براوشدم
 شیر و روز یکسر براو بدم
 ہی گفتم ادا سن از ساوہ شاہ

از آن آسبر گردون شده پیروست

li 13. v. 3.

li 18 v. i. 2. omitt.

li 23. v. 3.

li 24. v. 3. anteponit.

ستاپد ...
بسالمی ...
سه ماه حریفان بودی باصفهان
هواسی خوش و جایکای مهران
زمستان بودی جای او طیسفوت
ابا لشکر و موید رهنمون
بهاران بدی او باورند و شت
بدین گونه جندی برو برگشتند
ازان رفته بودند دل اندر هراس
نیایش گنان بودند نشیسه یاس
نه خون رینختن زان پس نه پیدا کرد
نه از بدروانش همی یاد کرد

fol. 438^a

li 2. v. i. ... مه و سال کردان

li 4. v. i. 2. omitt.

li 5. v. i. 2. omitt.

li 7. v. i. 2.

نکبهاتش گفت اسب برویز شاه
خداوند دیریم و کنج و سباه

li 9. v. i. زبان باز

v. 2. اگر صد ...

v. 3. 4. omitt.

li 12. v. i. 2. omitt.

li 19 v. i. anteponit.

بزرگان بخواهش کری پیش او
برفتند و دادند بر بوسه رو
بخواهش بدادند او را کمر
بسی بوسه دادند بر حشم و سر

li 21 v. i. بهار و زمستان و وی ماه نیز

v. 2. نیاسوی آن خسرو کرد گیر

v. 3. 4. transponit

li 25. v. 3.

fol. 438^b

li 3. v. 3. anteponit.

بدان شهرها شاه لشکر کشید
سرایت از ماه برتر کشید

li 5. v. i. و از رسیدن تا در اردیبل

li 6. v. i. ... عمرشان بشیر و

v. 2. سباعی همه سر فرازان کو

li 7. v. i. از رسیدن تا برود فرات

v. 2. مانند اندران پادشاهی ثبات

li 8. v. 3. 4. li 9. v. i. 2. omitt.

li 10 v. i. ماضی

v. 3. 4. et li 11. v. i. 2. transponit

li 12 v. i. 2. omitt

li 22. v. i. anteponit

اگر بشنود شهریار زمین
بسی رنج سپر ز ترکان و چین

v. 1. ز خسرو بسال از جه ما که تیریم

v. 2. نوکوریم

li 22. v. 3. 4. li 23. v. i. 2. anteponit.

از بنیای بقیصر پیامی فرست
همان تیغ زوین بنیای فرست

لجاء شهرهای که بگرفت شاه
سیروم بدو ...

v. 3. anteponit.

از انیس دلیر و بمرز خزر
فرستیم بالشکری نامور

fol. 435^b li 6. v. i. ... دگر گفته بود ...

li 8. omitt.

li 9. v. 3. بدان بند و اندر زهر کس کمر بستن

li 11. v. i. 2. omitt.

li 12. *super non habet.*

li 13. v. 2. ... مستی ...

li 20. v. 3.

چهار نوید نام او بود ماه

سخن دان بابر و یارک و شاخ 4

Inscriptionis locus varius.

li 21. v. 3. بور خراسان

li 24. v. i. 2. *leo cor. habet.*

کسر از بد کند برد یاری کنیم

جو رنج ایدش پیش یاری کنیم

li 25. v. 4. ... بیازد ...

fol. 436^a li 6. v. 3. 4. omitt.

li 9. v. i. 2. *leo cor. habet.*

هر آنکس که او ندما داشت خوار

بسوید دل از خوبی روزگار

جو شاه از تو خشنود شو راستی است

وازو سربه یچی در کاستی است

li 10. v. 3. اگر عفت دیهیم بر سر نهی

li 16. v. i.

قاشر

v. 2.

بر پادشا شو

li 17. *super non habet.*

li 25. v. 2.

شکم

v. 3.

بدن یکی

fol. 436^b li 1. v. i. 2. omitt.

li 5. v. i. 2. *leo cor. habet pluribus.*

بشد بر بی خوردنی با شتاب

ز بیم سبیه دلش برز تا

نگر بان زنجان جو او را بدید

شد از بیم رنگ رخسار بدید

نیارست گفتن بزنجان مرو

که او شهر یارست جو شان و نو

فرود آمد آن پیر کریان ز اسیر

در آمد بزنجان آذر کشیر

li 7. v. 2. ... بز مزم ...

v. 3. 4. omitt.

li 12. v. i. andeposit

سختیاء موبد فراوان شنید

برو بر کرد انج گونه بدید

v. 1. ... کهی راند ...

li 14 omitt.

li 21. v. i. بدو گفت موبد که پیمان شاه

v. 2. ... نیاید بماند ...

li 22. omitt.

li 24. v. i. 2. omitt.

li 25. v. 3. 4. omitt.

fol. 437^a li 1. v. i. 2. omitt.

li 10. v. 3. 4. omitt.

li 12. et li 13. omitt.

li 22. v. 3. andeposit

که ان بر نخستین تو خواهی درود

ز آتش نیابی مگر تیره دود

fol. 437^b li 7. v. i. 2. omitt.

44 $h^2 10 \text{ v. } 3.4. \text{ ita habet}$

کردانی ای شهر بار زمین
که از ترک بر که کنند آفرین

$h^2 11 \text{ v. } 3.4. \text{ omitt.}$

$h^2 14 \text{ v. } 3.4. \text{ omitt.}$

مهندس مراوراهی بیشتر $20 \text{ v. } 2.$

$3.4. \text{ et } h^2 21 \text{ v. } 1.2. \text{ omitt.}$

fol. 431^a

$h^2 3 \text{ v. } 1. \text{ foy. ita habet:}$

هر کار کو شایید بدن

بدانش بنو شایید بدن

بکاری میادی که فرجام اوب

بشیمانی

بمشتای از

نیاری دلش سوری درد و گزند

خردمند ... نباشد ...

بدانکه ... ~~بنا~~ نوازه ...

که افزون ... بختوب ...

همان مرد ... و گزند ...

$h^2 7. 8. \text{ et } 9. \text{ omitt.}$

non sequit

fol. 434^a $h^2 3 \text{ v. } 1.2.$

بنیک و بد آرم مردم مجویی

سخن تا توانی کزنی مگوی

ازان کوش تا بر دل هر کسی 3 v.

ز نورنج و اتده نباشد بسی 4 v.

که هر کس کجا از تن خوشتر داد $4 \text{ v. } 1.2.$
دهد باش از تخت و اوخت شاد

$h^2 5 \text{ v. } 3.4. \text{ omitt.}$

$h^2 8 \text{ v. } 3.4. \text{ et } h^2 9. \text{ cum } \text{infer} \text{ omitt.}$

$h^2 13 \text{ v. } 3.4. \text{ et } h^2 14 \text{ v. } 1.2. \text{ omitt.}$

$h^2 18 \text{ v. } 3.4. \text{ omitt.}$

$h^2 20 \text{ } \text{infer} \text{ non habet.}$

بیالابر ... 2 v.

fol. 434^b

$h^2 3 \text{ v. } 3.4. \text{ et } h^2 4 \text{ v. } 1.2. \text{ omitt.}$

$h^2 5 \text{ v. } 1.2. \text{ omitt.}$

کسی کو فزونتر تن زاد تر 3 v.

$h^2 10. \text{ et } h^2 11 \text{ ita diffinit.}$

1. 2. 3.

که برن باز جوئی ... 4

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

جو کزنی کند مرد بیچاره خوان

جو پیکاره آری ستمکاره خوان

$h^2 16 \text{ v. } 1.2. \text{ omitt.}$

میوید سیردان و پیش ران $h^2 14 \text{ v. } 3.$

$h^2 21 \text{ v. } 3.4. \text{ et } h^2 25. \text{ loco } \text{con-habet} \text{ habet:}$

چه گفت آن سرانیده سالخورده

جو اندرز نوشیروان کرد کرد

fol. 435^a

$h^2 1 \text{ v. } 2.$... و کز نوبت

3 v. ... بنرمان سه رای

Intercept - locus vacuus.

$h^2 3. \text{ omitt.}$

$h^2 5 \text{ v. } 3.4. \text{ omitt.}$

$h^2 6 \text{ v. } 3.4. \text{ omitt.}$

... بارگاه سرا $4 \text{ v. } 3.4.$

بزرگی و گردی و را سرا

li 21 v. 3. 4. omitt.

li 23 v. i. 2. tranposit.

li 24 v. 4. ... زد پای

li 25 v. 3. 4. omitt. idem

fol. 433^a li 1 usque ad li 17 exclusive
solum omitt.

li 17. fgg. et mss

li 22 v. i. 2. omitt fgg.

~~li 22 fgg~~ ita habet

بیاده برفتند در پیش شاه
بزرگان همه تاد در بارگاه
همه سهربران خوانند و آفرین
فرمان سهربران شاه و بادادین
چو تنگی
بدان سهربران شاه ...
برفتند کردان بآرام خویش
برافراخته در جهان نام خویش
Jesumpt. non habet.
جهانجوی ...
چه گفت ...

li 25 v. 3. 4. omitt.

fol. 433^b li 1. et li 2. omitt.

li 3 v. 3. 4. omitt.

li 5 v. i. 2. omitt.

li 6 v. 3. 4.

ز ایران بسی ماند و جندی گذشت
تو یحیام همواره مانده بدشت

li 7. 8. 9. omitt.

li 10 v. i fgg. ita habet.

زمانه که بندگان
که این داستانها چندین سخن
گذشته برین سالیان کهن

زگاه کیو مرث تا یزد کرد
ز گفت من آید برانگنده کرد
به پیونوم ...
سخنهای ...

از انیس روان اندر آرم برنج
اگر بگذرم زمین سرایید سببخ
چه گوید گفون مرد نوشیر و این
زرای ...

~~fol. 433^b~~ locus vacuus.

جو سال ...

li 14 v. i. anteponit

و کم گوید رویش بر مهریان
بود تیرزی رنج و روشن روان

li 18 v. 3. anteponit:

بیودن نامد فراوان امید
چو جندی گذشت از برم مادشید

li 19 v. 4. جو داند که هست این سرای سببخ

li 20 v. i. 2. omitt.

li 22 v. 3. بر اندیش و آزمایش کنیز

li 24. fol. non habet.

fol. 434^a li 2 v. 3. 4. omitt.

li 3 v. i. anteponit nunc penon supra

omissum, fol. 430^b usque ad 431. li 10 excluf.

Et quidem

fol. 430^b

li 1 v. 3. 4. omitt.

li 2 v. 2. کز شرم

li 4 v. 3. 4. et li 5. omitt.

li 6 v. i. 2.

بدو گفت کین از خرد راز نیست
بدو نیک از ان دان کس انبار نیست

418 li 12. *fuler. locus vacuus.*

li 13. et li 14.

loco cor. habet tantum

جنین آمد از گفته باستان

ز گفتار آن دانشی راستان

li 18. v. 3. 4. *omitt.*

li 20. v. 3. 4. *omitt.*

~~li 21. v. 3. 4. *omitt.*~~ li 22. v. i.

زید چه ...

431^a li 7. v. i. 2.

ز پیکانه خیده برداشتند

بد بر فرستاده را خواستند

li 9. v. 3. 4. *omitt.*

li 14. v. 3. 4. *omitt.*

li 18. v. 3. 4. li 16. v. i. 2. *loco cor. habet*

نیم از نژاد دلاور قباد

مگر پیشتر مردان ز سن نیز یاد

li 17. v. 3. *anteposit.*

بیزدان پاک و بنجور شید ماه *(sup. omitt.)*

بآذر گشتبر و تخت و کلاه

که هر چه در پادشاهی اوست *(sup. omitt.)*

ز گنج ...

بسیار سزنیغ مارا نیام *(sup. omitt.)*

حلال جهان بآذر ما حرام

li 18. v. i. ... چهل گوشت

li 19. *omitt.*

li 23. v. i. *anteposit.*

بی اندازه گشتند از ایشان به نیز

برزم اندرون چند شد دستگیر *id est.*

li 24. v. i. 2. *nunc omitt.*

432^a

li 3. *fuler. locus vacuus.*

li 5. v. i. ... صوا از گنج

v. 3. 4. li 6. v. 1. 2. *omitt.*

li 8. v. 3. 4. li 9. v. i. 2. *omitt.*

li 11. *fuler. non habet.*

li 17. 18. 19. 20. 21. 22. *omitt.*

432^b

li 1. et li 2. *loco cor. habet tantum*

که چون گفتگر زاده کرد و دیر

هنرمند و پاداش و یادگیر

li 3. v. 3. 4. *transposit.*

li 4. v. 3. 4. *omitt.*

li 5. v. i. ... بام بر بس

هم اکنون شتر بار کردان ز راه

درم خواه در موزه دو نان مغواه

li 9. v. 3. 4. *omitt.*

... بی خرد با طوع ...
li 18. v. 3. 4. *omitt.*

روانش را وانش را گرفتند *id est.*

li 19. v. i. *anteposit.*

همه هوشمندان اسکندری

سترکی گرفتند و کند آوری

کسی کو نکرد و فرمان ما

به میجد سرازای و میان ما

از ایاد بومش بر آریم خاک

ز گنج و ز لشکر نداریم یاک

v. 2. ... چابلو س

v. 3. *anteposit.*

که ای شاه پروز و برتر مناش

ز کار گذشته کن سرزنش

li 12 v. i. 2. omitt.

چو در باختر ساختن ساز جنگ. li 22. v. 1.

li 23. v. 3. 4. li 24. v. i. 2. omitt.

fol. 430^a

li 6. v. 3. anteposit.

بحا بست دار و نباید مکار

نکه دار و دش کردش زوز کار

بدو گفت جنوین نیایش کنی. li 7. v. i.

..... ستایش کنی. v. 2.

نیاسود li 17. v. i.

li 19. v. i. 2. omitt.

li 21. omitt.

ز مردان تبرانکه li 23. v. 3.

li 24. v. 3. anteposit.

شود پیش یزدان سی بی کنه

ز بهر کا دل خویش کرده ساه

بدو گفت مردم کدامست راست

که جان و خرد برد او گواست

چنین گفت ای ناگوسود و زبان

بگوید به بند و بدی و امیان

بهر سید کان چه که نیکوترست. v. 3.

کجا بر سر مردمان افسرست. v. 4.

بود مرد افسون نباید مکار. li 25. v. 2.

fol. 430^bfol. 431^a li 10 epilogue omitt.fol. 431^a li 10. v. 2.fol. 431^a

به یچو ز کثیری و از کاستی

بدین رو ب بر شاخها یافت دست. v. 3.

همنم و دینی و ایرد ~~بشیر~~ ^{برست}. v. 4.

ز کمیش تیار
همان یزدانش به از فر شاه
که فرو برز کیست زیبای گاه
بدو گفت شاه که زیبای تخت. li 20. v. i.
دگر بخشش و li 21. v. i.

تقوم انکسی را دهد مهری. v. 3.
هم آنکس که سستی کند آرزوی. li 25. v. i.
بدان دیوید باز کرد و بجوی. v. 2.
..... بر گزیند ز گنج. v. 3.
گزیند بران گنج اکنده رنج. v. 4.

fol. 439^b

li 1. v. 3. 4. li 2. v. i. delet.

etiam non habet.

که شهری li 2. v. 3.

دگر مهره تا جست و گنجست و نام. v. 4.

ازان مستندی ازین شاد کام. li 3. v. i.

بخشید و اندیشه افکنند بین. v. 3.

..... li 4. v. 4. ^{4. v. 4. li 4. v. 4.}

چهارم سراینده ...

جو پیوسته اگر نو ...

که جندان آید شکار

وزو ماند اندر جهان یاد کار ^(4. v. 4. li 4. v. 4.)

جو باشد سخن ...

ازو ماند اندر جهان آبروی

به بنم که باشد ...

بشیرین ...

سخن چون یک اندر دگر یافتی

ازو ...

بدو گفت چند آنکه آموختی

روانرا ...

lin 21. *Interp. non habet.*

lin 23. v. 2. که رایج *locus* کراید

lin 25. v. i. ... زمین بستو

v. 3. *anteponit*:

کنون نامه شاه نوشیروان

نخوان و نه کن بر دوش ~~دش~~ روان

جنین گفت ~~کین~~ کین نامه دل بستد

همه حکمت و دانش ~~دانش~~ ورمزد

v. 3. ز شاه سرافراز خورشید دهر

v. 4. هست و سرافراز پدram شهر

fol. 428^b

lin 1. *Interp. non habet.*

lin 5. v. 3. *anteponit*. ... کمریم یاد

که بر تاج ناکر و فرخ قباد تو سپدار باش و جهاندار ~~باش~~

خردمند را و بی آزار باش

بر دانش شتاب و یزدان کراید

که او یست جان ترا رهنمای

lin 10. *omitt.*

lin 14. v. i. 2. *omitt.*

lin 14. v. i. ... ده مرز بی

lin 20. v. 3. 4. lin 21. v. i. 2. *omitt.*

lin 23. v. i. *Interp. non habet*

v. 4. d. 5 (in marg) *omitt.*

lin 24. *omitt.*

fol. 429^a

lin 1. v. i. *Interp. non habet.*

diffinit:

... خداوند کیتی

... زمین و زمان

... بکام تو ... ز تیار

جو بنوشت بسپرد آزا بکنج

هر اسان بد اندر سرای بسنج

جهانگیر گورای و داد و خرد

بکوشد که با شرم کرد آورد

دلیر بزم اندر و زبردشت

همان باک دیتی و یزدان پرست

ز کیتی ...

جو دیوب ...

کنون لاجرم ... جو شاه ...

اگر بزم ...

جهانجوی را اینا ...

ابو القاسم ...

زمانه ...

یک پی ...

بگفتار و کردار گشته کهن

Interp. non habet.

جنین گفت از ...

که برسیو ...

lin. 11. *Interp. non habet.*

lin 12. v. i. *hic anteponit supra habitus*

versus ad fol. 428^a lin 14^{v. 3} *sed in ligatura*

cum Reniti dno ... درم بستو (lin * vid

supra) ; *utique pergentem textum*

fol. 428^a lin 21. v. i. *ad usque fol. 428^b*

lin 5. v. 4. *inclusive. At vero omnia*

haec totam paginam conficiunt replentia

signo ۛ ۛ pro delictis delectant.

Restitutus c. meo pergit cum versu fol.

429^a lin 12. v. i.

lin 12. v. 2. بدان با سخش بخت فرخ دهد

lin 15. v. 3. بکوشش نباشد ...

lin 16. v. i. 2. *omitt.*

v. 3. بگفتش خرد را ...

lin 14. v. 3. 4. et lin 18 *ita habet*

برسیو دانش کمر اسود مند

و گفتم گفت که هر سرفراز
 چرا شاه ایران بیوشد راز
 چنین داد باسخ که او را خرد
 بیوشد همی و ز هوا بر خورد
 یکی گفت کای شاه که پتر نواز
 چرا گشتی اکنون چنین دیر باز
 چنین داد باسخ که ای بخردان
 جهان بیده پیکر دل موبدان
 چرا آواز آهر من آمد بکوش
 مانند دل و رای با مغزو و هوش
 جهان بیده موبد ز شاه زمین
 برسید از پادشاهی و دین
 چنین داد باسخ که گفتم من این
 شنیدم این سخن موبد باکدین
 جهانجوی بی دین جهان را بدید
 و گفتم کسی رای دیگر ~~کنید~~ کنیزید
 یکی بتر پرست و یکی پیکر دین
 یکی جست نفرین و گم آفرین
 ز گفتار ویران نکرد جهان
 بگوئی آنچه را این بود در جهان
 هر آنکس که شد تخت بی پادشا
 خردمند دینی نیار و بها
 یکی گفت کای شاه خورم تهران
 سخن گفته چند پیش مرهان
 یکی آنکه گفتی زمانه منم
 بدو نیک او را بهانه منم
 کسی گو کند آفرین بر جهان
 بها باز کرد ز دوده مرهان
 چنین داد باسخ که آری رواست
 که تاج نرمانه سر پادشاست
 جهان را چنین شهر یاران سبزید
 از ایران چنین بر سران افسرد

بهمن نامه
 429 *

درم داد مزد دور درویش را
 بسر مرده ویزه تن خویش را
 چنین گفت کای هم بفرمان ماست
 بارزایان بخش چیز رواست
 و گفتم کای شاه تا دیده رنج
 از بخشش تهری ماند یکباره کنج
 همی داد باسخ که دست فراخ
 همی بردم زانو کند پنچ و شاخ
 جهانجوی چون گشت یزدان پرست
 بدو برکشاید جهان هر چه هست
 جهان تنگ گیریم بر تنگ خوی
 مرا از دستت نکرد آرزوی
 و گفتم کای نامور شهریار
 قراخان سالار سیمو هزار
 درم بستد از تلخ نایم برنج
 سبرد و نهادیم یکسر بکنج
 چنین داد باسخ که ماما درم
 نباید که کرد کسی زان درم
 از آنکس که بستد همورا دهد
 و گفتم نیزش از کنج بر سر نهاده
 که کرد دل مردم زیر دست
 نخواهد سپیدار یزدان پرست
 بوی کاخ آباد را بر کشید
 بدینار او را توانگر کشید
 شود کاخ ویران در رنج سود
 بهاند پس از رنج نفرین زود
 ز دیوان بانام او بستید
 بدر بر جواد آنکس بشمید
 و گفتم آنکه کای شاخ فرخ نر
 بسی گیرم از جم و کاوم یاد
 بباسخ چنین گفت نوشیروان
 که بادا همیشه روانش جوان
 کمران گویم آن تابس از مرک من
 نکردم نهان افسر و ترک من

صلیبت بر خاشق ... li 22. v. 4.
 نر شاهان دگر گونه خواهو سیاه ... li 23. v. 2.
 کد است چون بایوش مرد جنگ ... v. 5.
 ز تیر افکن و چهره و تیز جنگ ... v. 4.

همی شادمان زوی و شتر جوان ... li 25. v. 4.

... مرد بود از نشنا ... li 1. v. 1. 2.
 بسندیده و کاروان با ستا

... li 8. v. i. ...
 از آنکس که بسندیده ...
 وزان یس میرد اندر آوازده ...
 بفرمایید ...
 پیه سیدادی و لشکر و کشورش ...
 ستمکاره ...
 دو پایش ...
 بدان ... نه ...

جرا باید ... که او شاد ...
 دگر گفت ... بدر بر سویی ...
 همی داد شه را ستایش کنید ...
 جهان آفرین را نیایش کنید ...
 جنیه داد ... که از ...
 فزون ... اگر ...
 وگر گفت ... چنان ...
 توان که همه مردم زیر دست ...
 شیر و زور شاند و افتاده مست ...
 جنیه داد ... با شاد ...
 دگر گفت ... همی عیب ...

...
 li 17. v. 3. 4. li 18. li 19. d. li 20.
 cum loco habet finem usque, ut sequitur

44 li 20. v. 3. ...
 نکه بان کنجور دانش منم
 بگویم که مالش با فزون کنم

4276 li 4. v. i. ...
 یکی گفت کای شاه کهنتر بسر
 نکرد همی کرد او بدر ...
 بریزد همی بر زمین درم
 که باشد فرو شده آن درم
 چنین داد پاسخ که آن مرد گفت
 بهار زمین مر فرو شیده راست

li 5. omitt.

li 8. v. 3. ...
 چنین گفت کورا بگوئید شست
 که با مهر خود جرا شد در ست
 در آویز او را ز گاه بلند
 بدان تا بد و نیاز کرد کزند

li 14. v. i. ...
 چنین داد پاسخ که او را از
 کمر میانست و دور از نیاز
 کسی را کزینید کز کنج خویش
 بنید شد و داد کید به پیش
 یکی گفت سالار خوالیکران
 همی باید از شاه و از مهران
 که چنانکه او خود کند آرزوی
 سبازم هم کاسه بر چهار سوید
 ببوید بساید بدین نیز دست
 بلرزد بروم و خسرو پیرست

li 17. v. 3. 4. ...
 که کمر اسب ما باز ماند ز کار
 چه پیشو دران کار با شتر پار

li 18. v. 3. 4. omitt.

که در جنگ یا تو نواریم تا
و کرم از ما نگیرد ازین مایه چیز
مخوابید ازین بس ز ما باز نیز

خردمند باخت و هم راه باد *lin 23. v. 2.*

lin 24. v. i. antepoint

یکی آرزو بیست آن نایبند

نخند و برینا مردم هوشمند

ندانند نهان جز یکی کرد کار

خداوند پرور و پروردگار

ولیکن باورند نه شیر و ان

بفر خدائی که روشن روان

بدین بنده داد و روان و خرد

که تا ازین داد او بر خور

بداند همه آشکار و راز *lin 24. v. 1.*

lin 25. v. 2. antepoint

بفرش بگویم که در درج چیست

نه سحرست کین فره ایزد بیست

سیوم آنکه *lin 25. v. 2.*

fol. 427⁹ lin 5. omitt.

ز چز که بر ارج یزدان نشست

بیایدش *lin 7. v. i.*

lin 8. omitt.

lin 13. omitt.

lin 14. omitt.

lin 14. Infirmitatis locus vaquus.

lin 13. omitt.

کناهی که تو بگزانی همی

ببر نام

lin 17. v. 2.

پیشه

lin 19. v. 2.

سروکار با سوبدان وردان

فرستاده بر *lin 22. v. 3.*

فرستاده آمد *lin 24. v. i.*

fol. 426⁹ lin 2. v. i.

و کرم باره شه گفت با پیشکار

همان میخ و صندوق و هم بنده *lin 6. v. 4.*

lin 7. v. i. antepoint

فرستاده آمد بر مرد راد

بیام سبهدار کسب بداد

lin 8. v. 2. antepoint

بوزین خاک آن بست خواهیم رخت

چه قلاج و چه تخت و چه زندان سخت

lin 8. v. i. 2. omitt.

چه سخت *lin 9. v. 3.*

lin 10. v. i. 2. loco cor. habet.

بفرمود کسب کزان تنگ جای

بایوان بریدش ابا رهنمای

فرستاد خلعت ازو عنبر خواست

بسنویده از خواب گفتار راست

lin 11. v. 1. 2. loco cor. habet.

دلش تنگ تر کشش و تاریک شد

از انده و راحتش تاریک شد

lin 12. v. 4. omitt.

fol. 426⁶ lin 6. v. 4.

lin 7. omitt.

lin 10. loco vaquus.

lin 22. v. 3. antepoint

فرستیم هم زان نشان باز ساو

45
li 17 v. 3. 4. li 18 v. 1. 2. omitt.
li 19 v. 1. andeposit:
هرگز آن کلاه این کلید است و پس
کنون ای شه هندی فریاد رسد

v. 3. بدستور فرمان
li 21. et 22. ita habet:
ولیکن بخوانی مکر پشتر ما
بدان ناروان بداندیش ما
تکبیر بدل کان بنشست کسر
خوان نزد من بکن از دل ~~مولا~~ مولا
در گفت بر زوی کای شهریار
خوادم بجز پشتر تخت تبار
کلید بیاورد ...
همی بود کنجور باره نمایم

Infinitivus locus naoms.
هران در گزان نامه بر خواندی li 23 v. 1. 2.
ز دفتر جز آنکس گرفت پیاد v. 3.
پیش ~~سدا~~ نیز v. 4.
کلید برو در نوشتنی زبان li 24 v. 1. 2.
li 25. omitt.

Inf. 425^a li 1. v. 1.
از ایوان بیامد ...
جو بکشد لیرا و بنواختش v. 3.

همان ساده و محمل و تیغ هندی li 2 v. 3.
روا کنون ... li 5 v. 1.
li 9 v. 3. 4. li 10 v. 1. 2. omitt.
li 16 v. 3. andeposit

دل موبدان داشت و رای گیان
بهردانشی تنگ بسته میان
بگفتند بر بارسی و دری li 18 v. 1.
بدینسان و گونا شد داورب v. 2.

li 22. *Inf.* locus naoms.

ازین در یکی بنو جاوید نیست li 23 v. 3.
li 25 omitt.

Inf. 425^b li 4 v. 1.
بغض اندران سایه که شهریار

li 5 v. 1. 2. loc. naoms. habet

سبب بر بخلطید بر جبر و راست
زخم بند نکستن کان بود خواست
کست و جدا شد ز بازوی اوی
کجا خواست کز شد تر ازوی اوی

بدو گفت ای شه ترا این که گفت li 9 v. 3.
li 10 v. 1. andeposit.

نه من اور مزد و مکر بهمن
ز خاک است و از باد آتش تنم
جها تیغ چندین سفین زنجیر کرد
نویز آنچه باسخ جز از باد سرد

li 13 v. 1. 2. ita habet plurim.
دران خانه بنشست بوزر جهر
عجب ماند از کار کردان سپهر
یکی خویش بودش دلیر و جوان
برستنده شاه نوشیروان
شیر و روز با شاه در کاخ بود
برستنده امش بود و گمستخ بود
ببرسیو یک روز بوزر جهر
ز پرورده شاه خورشید چهر

li 15 v. 3. andeposit.
چنان هم بر انسان که رسم منست
فر کرد مش آب ~~تنگ~~ روشن بدست
جها نیوی با من چنان شد در شز v. 3.
کجا مست نشو آب ... v. 4.

la 7. v. 3. anteposit.

بگردان چنین گفت کین جنگ نو
بدرا کجا آرزو کرد کو

la 8. v. 3. 4. جو در جنگ لشکر بودم کرده
جه دشت وجه هامون جه دریا جه کوه

la 9. v. 4. la 10. v. i. 2. 3. omitt. *(ex arri
ne mitta)*

la 16. v. i. 2. omitt.

la 19. v. 3. 4. و کوبال کین
تو گفتی فتاد اسهان بر زمین

la 20. v. i. 2. جو کرد از بر سر دامن کشید
ز گردان کسی یکدگر را ندید

v. 3. 4. la 21. v. i. 2. transport

la 22. v. 3. جه دشت

la 24. v. 3. anteposit

همی تاخت مر جایی منجر بکفر
ز خون جگر بر لب آورده کفر
همی کشت مردو همی خست اسب
تو گفتی کجا بود اندر کشید
بکوشید جندی نمی یافت راه
زیر و که میکرد شد دست شاه

Proprietary locus vacuus.

fop. 423⁴

la 5. v. 3. 4. x la 6. v. 4

la 7. v. i. 2. 3. omitt.

la 9. v. 5. *(in marg.)*

اگر نه نزد بر تو باری درشت

la 10. v. 3. بخوبی بسی ...

la 19. v. 3. anteposit

مریزید خون و مسازید جنگ
مگیرید بران سبه کار تنگ

یکی تنگ نظر تابوت - - - - - سالج. 3. v. 20

v. 4. بر در طر پرورده نیز عجاج

la 21. v. i. 2.

پاسد بر همین ز کمر سارهند
بپوشید ...

v. 3. بدیق و ...

la 24. omitt.

fop. 423⁶

la 3. v. i. همه جامه

la 17. v. 3. 4. transport.

la 18. v. 3. 4. omitt.

la 23. v. i. همان نیز از کنده

fop. 424^a

la 1. v. i. شاه در قند کاه

v. 3. زد و دست شاهان نهاده میل

v. 4. کرد هوا تفت

la 2. v. 3. به بلوی استر دو اسب دو مرد

la 3. v. 3. برفتن هوا بروی

la 4. omitt.

la 5. v. 3. برقتی

v. 4. و دندان

la 6. v. 2. او به پیش سیاه

v. 3. همی تاخت ...

v. 4. ... کسی کم و پیش

la 7. anteposit

جو بر دی یکی جمله بر دیگر
نکه داشتی مرد را یا ورپ

جو خصمش در آوردی او را ز بای
سبک خون او خواستی ره نهی

اگر خیره کشنی برون آمدی
و کمره کشنی بخون آمدی

بدی رسم آن نامور مهنران
نکه داشتی گشت یکدیگر آن

lin 6. v. i. 2. antit
v. 4. ... بکشتند

lin 7. v. 8. antit.

lin 9. v. 3. anteposit.

جو بر کینه بر میان راست
طلخند و لشکر بر آمد شکست

lin 10. *Galatiplicus locus maxim.*

lin 13. v. 3. ... برآمد از دشت

lin 17. v. i. anteposit

جو بشنید گویا پیام درست
روان از مهر برادر برفت
دشمنان سخنها شد اندوه کین
فرزانه گفت این شکفتی به پین

lin 20. anteposit

اگر جنگ جوید بیارای جنگ
که با او شتابست و با ما درنگ

lin 21. *Passer non habet.*

lin 25. v. 3. anteposit

ورید و ننگ نیستی این نامور
که مهر برادر به پیشش کم
بند و اوالست با من بگو
بدان تا نشانم ترا آرزوی

v. 3. روان ما بیشه جز داد نیست

v. 4. مباد آنکه از ...

fol. 422a

lin 5. v. i. anteposit

هر آنکس که بکند تیغ و مهر
بند بر کشتن او کم
سرا و کس اندر نیارد نکرد
جو بکند کویا و در و برز

lin 6. v. i. ... سخنها گوید بیک باز گفت

lin 22. v. 3. ...

ازین کردش جز و این کارزار
همی خواهد ...

و را گفت رو پیش طلخند شو
بگویش ...

که کرداند اندر دلت هوش و مهر
تباوی ...

که فرزانه ...

که او دشمن جان ...

اگر چند تیز و کند آوری

هم از کردش جز بر نگرایی

ببر من ...

که چون ...

همه جگر بر کرد ...

جهانی ...

fol. 421a

lin 1. v. i. ... هم از شاه ...

lin 4. v. i. ... که اسیر و پیا و پیا و گنج

lin 5. v. i. ... نه کمتر

v. 3. anteposit.

اگر بند من یکسک بشنوی
بفرجام ترسم ششمان شهوی

فرستاده آمد جرات روان

بزدیک طلخند نیزه روان

lin 17. v. 3. ... که بر بای

lin 24. v. 3. ... که کر رنگ باشم پرور کم

fol. 422a

lin 5. v. i. ...

چنین گفت طلخند جنگی بگو
که از پیش کمر گران دور شو
جنگ ...
ز طلخند جنگی نکه دار خویش

شتر وار باشد که هم زمین نشان
کند رای قنوج ره کاروان

li 21. v. 9. 2. ... اما بازو

li 23. v. i. 2. جو آن نامه زایران نزدیک رای
پیورد و اندر باریک مراب

v. 4. بدیدان سرواخر و بخت اوید

li 25. v. i. 2. omitt.

fol. 418^b li 9. *Inter*

آموختن رای قنوج نزد از بزرگوار حکیم

li 12. v. i. 1. کرای نیست ...

v. 4. همه بزرگ قنوج ...

Inter تولد شدن رای بخت زمانش
حسری

li 21. *Inter* قصه مهوود و مانند فرزندان ایشان
کو و طلخند و سبب پیدا کرد شطرنج

li 22. et 23. v. i. 2. omitt.

li 24. v. 9. andeposit

جو آن نامه بر شاه هندو بخواند
که اینهمه در شکفتی بماند

li 25. v. i. 2. omitt.

v. 4. که چندین بدو داد دانش سپهر

fol. 419^a li 1. v. i. 2. omitt.

li 2. *Inter*. non habet.

li 3. v. i. 1. که در قند ...

li 4. v. i. 1. شاه کامران کشته

v. 3. زمای وز کشمیر ...

li 6. v. 3. 4. et li 7. v. i. 2. omitt.

li 12. v. 3. جو دغیر برادر بدان شاه را

li 13. omitt.

li 14. v. 3. زد نیز ...

li 16. v. 3. و را مادرش نام ...

li 19. v. 4. et li 20. *Inter* cap. habet habet,
et perperam ut videtur:

کسی را کجا از خرد پیورد

li 21. v. 3. 4. omitt.

li 22. v. i. 1. همان بر این زن بود شهریار

v. 3. سراسر بدین رام کشته انجمن

li 23. v. 3. 4. li 24. v. i. 2. omitt.

fol. 419^b li 5. v. 3. andeposit.

که از نادر و فرزند کشور گراست

همان کنج با بخت و افسر گراست

li 7. v. 3. 4. omitt.

li 10. v. i. 2. omitt.

li 11. v. i. 2. سخنها بر سیر از رهنمون
به نیکوست گزین بکار اندرون

li 16. v. 3. 4. omitt

li 19. v. i. 2.

زمین یکسر آباد و آباد

برادرش بود مردم و هر شاد

v. 3. که فرجام ...

li 20. v. 3. نه هنگام ...

li 23. v. i. 1. کند و بشنو از رانک مهر توئی

v. 2. بهتر توئی

fol. 420^a

هه کاخ ساج و هه ساج تاج. hi 14. v. 4.

هه کاخ گاه و هه گاه شاه. hi 15. v. i.

هه فاند برمود ... v. 3.

hi 17. v. 3. 4. et hi 18. v. 4.

hi 20. v. 3. 4.

فزون بیاراندرون سیم وزر

چه از نمود و غیر چه از منکر تر

زیاقوت الماس و ز تیغ فند. hi 21. v. i.

نکه کرد سالار پدار بخت. hi 22. v. 2.

v. 3. 4. hi 23. v. i. 2. v. 4.

کسی کو بر آتش برورغ پیش. hi 24. v. 4.

بفرمود تا تخت شطرنج پیش. v. 4.

hi 4176

hi 6. v. 3. andequant

به پینی چو یابی بیازیش راه

رخ و رای و آرایش رزمگاه

بدو گفت یک گفته خواهم زمان

به ششم بیارم بروشن کمان

hi 14. v. 3. 4.

بخت جهانداور کدخدای

بخوبی ...

hi 16. et 17. loco cor. habet lantun

فرستاده را خواند بر سید شاه

بنزدیک نبشاند در پیشگاه

hi 20. v. i.

کر این ...

hi 22. v. 3. 4. loco cor. habet

بدانش بود شهر یار ارجمند

نه از رامش و کنج و تخت بلند

پیاورد و بنهاد شطرنج و تخت

بنزدیک آن شاه پدار بخت

hi 24. v. 3. 4. v. 4.

hi 418

hi 1. v. 1.

آوردن تخت شطرنج بوزر جهر بر کسری

hi 2. v. 3. 4. post hi. 3. v. 1.

hi 4. v. 3. ... یکی جامه

hi 5. v. i. ... جوده بدره

hi 6. v. 3. ... سه بامره ... زعاج

v. 4. ... عاج ... ساج

hi 9. v. i. 2. زمین تار و لشکر کسری چهار سو

خوبی ...

v. 3. 4. et hi 10. v. i. 2. v. 4.

hi 13. v. i. ... ازان دفتر شاه

hi 14. v. 3. 4. hi 15. v. i. 2. v. 4.

hi 17. v. 1.

نزد فرستادن کسری بجانیر رای

قنوج بدست بوزر جهر حکیم

hi 19. v. 3.

هه کار شطرنج و پیمان و رای

v. 4. hi 20. v. 1. 2. v. 4.

شنیدم و فرمایش ~~یک~~ آمد بجای

زدانای هندوی زمان خواستیم

زبانها بدانش بیاراستیم

دران رای زد موید بای رای

بزوهنده آورد بازی بجای

کنون آمد این موید هوشمند

بقنوج نزد یکشاه بلند

شتر وار بارکران دوهزار

بسنده آن از در یادگار

نهادیم بزجای شطرنج نزد

کنون تا بازی که آرد نزد

بر همین فراوان نزد نیک رای

که این بازی آرد بدانش بجای

جو سید برستار یا ماه روی 3. v.

فرستادن خاقان دختر را بخودت
کسری با تحفه و هدیه

li 22 v. 3. 4. omitt.

fol. 413^a

li 2. v. i. anteponit:

که دادی کسی از ~~مهران~~ مهران جهان
فرستاده را آشکار و نهان
همان تیرا رانش را هدیه داد
ز شکر و ز دینارشان بهره داد

li 4. v. 5. ita anteponit:

دل شاه

همه مهران ...

یکایک ...

ابر ...

جو آگاهی ...

همی ...

بپسند ...

درم ...

li 14. v. 4. ... بقیچقار (Calis khat)
قیچقار

li 15 v. i. 2. omitt.

دعا کردن رعیت و سباه بر جان کسری

li 20. v. 3. anteponit

که با نام او اختر شاه بود
که با تخت و با بخت همراه بود

li 24 v. 3. 4. et li 25 omitt.

fol. 414^a

li 8 v. 3. 4. omitt.

li 9. v. i. 2. li 10 omitt.

v. 3. 4. li 10 omitt.

li 12. v. i. rursi anteponit omitt. v. li 9. v. i. 2.

li 18. fol. non habet.

li 23. v. i. 2. 3. 4. anteponit, et
v. 1. ... همه و بیسه

li 24. v. i. 2. 3. 4. anteponit: ... ز کوه و بلوچ زد ست مروج

li 25. v. 3. anteponit:

جهان تا جهان بد بلوچي بنود

مکر شهر ایران بر از باغ و دود

بفر جهانجوی کسری مهر

دگر کوه تر شد با شین مهر

بشهر کجا بر کوشتی وآه

نیاز روی گشتندی سباه

بجستی کسی از کسی نان و آب

بره بر نیار استی جای خواب

v. 3. ... برینسان

fol. 414^b

li 3. v. i. ... بمنزل

li 4. v. i. ... بیازی

رسیدن نامه قیصر بر درگاه خسرو

li 6. omitt.

li 7. v. i. 2. ... سپهبد بدید آینه بر دیده رنج
از انیس فرستاد یکسر بکنج

li 9. v. i. ... توان نزد یزدان نیایش گرفت

li 12 omitt.

li 13. v. 3. 4. ... ز بغداد سرب مداین کشید

li 14. v. i. anteponit

گلستان یا چهل او ستاد

همی راندی پیش مهران شتاد

li 16. v. i. ... ندانست کسی

li 17. v. i. ... کسی کو بصر ادرم

li 18. v. 3. 4. omitt.

li 25. v. 3. 4.

زد و مرید و بخرد انرا بخواند

برکنده زان بار کاهش نشانند

سخن هر چه بودش همه بر فشانند. 16. v. 2. li

نامه فرستادن خاقان بر کسری
بجهت پیوند کردن

li 22. v. 3. 4. li 23. v. 1. 2. omitt.

412^a li 1. v. i. andeposit

برفتند زان بارگاه بلند
بایران بنزدیک شاه بلند
سه و ستار دینار چو سی هزار
ببردند و کردند پیشش تبار

li 73. ad mens.

یکی را فرستادند
et li 19. v. 1. 2. omitt

یکی را فرستادند ... li 19. v. 3.

گرفتند li 18. v. 1

li 20. v. i. andeposit

شهبستان او که کهر بار میخ
شود او ز کسری بر و بر دریغ
یکی را زین موبدان برگزین
که آید بنزدیک خاقان چین

جواب نامه خاقان کسری
و پیوند فرستادن موبدان li 21. f. 1

چو نیکی نخواهد بد و کار کار li 23. v. 4.

li 24. v. 3. andeposit.

نخواهم که جان باشد اندر دلم
که بیم و امید زو بکسم

فرستاده زینجا یکی ... 413^a li 1. v. i.

li 2. v. 3. andeposit

ز غنیر جو قرطاس بیکار گشت
بیاراست ایوان و اندر نشست
هوای چون شتر سکر قلم کرد خشت
نهادند مهر بر و بر ز مشک

li 4. v. i. andeposit

چنین گفت کسری بهر ان شتاد
که روشاد و پرویز با مهر و داد
روان و زبان بایدت جرب کوی
خرد رهنمای و دل آرزجوی

li 21. v. i. 2. omitt.

li 22. et 23. transposit

413^a li 2. v. i. andeposit

تو این را بسندی که بر تخت ساج
ندارند زمین بار و طوق و تاج

li 3. v. 1. 2. omitt.

v. 3. اگر مهتران ...

li 6. omitt.

li 12. v. i. 2. ~~andeposit~~ omitt.

li 13. v. 3. andeposit

چهار راز دسپای ز رفیق کون
کشیده ز بر جد بر زان و رن

v. 3. صد اشتر - -

li 17. v. 3. andeposit

در فشان در فشان ز دسپای چین
که پیدا نبودیم زو پیا زمین
بصد مردش از جای برداشته
ز قهقرون بگردون بر افراشتی
بدیا پیار است مهربی بزر
بمهد اندرون هر شهرای کهر

li 19. v. 3. *antepont:*

بودند یکماه نزد یکستانه
بایوان در رزم نخبیرگاه
یکی باره صاختر روزی بدشت
ز کرد سواران هوا تیره گشت
همه پهلوانان زرین کمر
بلوخی و کیلی و زرین کمر

پراکنده ... li 19. v. 4.

فرستاده بر دوع زهند و زاروم li 22. v. 1
زهر مزد هر شهر آباد بوم v. 2.

li 24. v. 1. *antepont*

بدشت اندر آورد که ساختند
سواران جنگی همی تاختند
همه دشت ... v. 3.

همان چهره و ... li 25. v. 4.

fol. 41i. a li 1. *luc cor. habet tantum*

زبان بر کشادند بر موبدان
فرستادگان زهمه بخردان

li 3. v. 1. 2.

بکیتی چون شاه نوشیروان
تدیر و نه پند و پرو جوان

li 9. v. 3. 4. *in habet*

بایوان شد از دست شاهان چین
مهان سر بر خواندند آفرین
بایوان جو بنشست شاه جهان
یکایک بر رفتند

با سغ نامه خاقان از کسریج li 10 *fol.*

li 12. v. 1. 2. *omitt.*

بوی مور او بر زمین بسپرد v. 4.

li 15. *luc cor. habet tantum*

دگر اندک گفتی از تخت و کلاه
ز پر و زین و فرو کنج و سپاه

شکفت آیدت کشترو کنج و تاج li 16. v. 4.

li 17. v. 1. 2. *omitt.*

v. 3. دیده اند

v. 4. همان در بزرگی بسندیده اند

li 18. v. 3. *antepont*

سراسر زمین زیر کنج منست
کجا فکر و آبست و کج منست
بدیدار ما بین پیار استی v. 4.

li 19. v. 1. 2. *omitt.*

جو تو بزم جوئی مرا نیست رزم
غزد کسی رزم هر کز بزم (منه) v. 2.
و دگر که با نام ااران مرد

v. 4. بویزه که خو ...

بکین زونه میجد بدریا نهنک li 20. v. 1.

v. 2. باشو

v. 3. نباید که رزمش آموز کار

v. 4. دل خویش در جنگ آورد صفت

(in many) *omitt.* *antepont*
چنان رام دارد که با تاج و تخت

li 21. v. 1. 2. *antepont*

ترا یار بادا جهان آفرین
بتو شاد بادا کلاه و تکی
نهادند بر نامه بر مهر شاه
پیار استند خسروی تاج و کلاه

li 23. v. 4. ...

که دارد ز کردان تکی و کلاه li 24. v. 4.

fol. 41i. b

li 8. v. 3. 4. li 9. v. 1. 2. *omitt.*

li 16. v. 1. ... درم نام را

نظارا بر سخن رفت ز افسون دهند
ز جادوی و آهنگرین برکنند

روانرا بدیدار نوشته بدی 23. v. 2.

li 25. v. i. anlepoint

کران روز در خوردنی شکر بود

کزان مرد و بدکوی ازیر بود

~~7. 408ra~~
~~ti 3. onutt.~~

key v. i. 2. smooth.

lit 12 v. 3. anteposit

جهود یداندیش یکسر بگفت

مانند از بزرگان سخن در نهفت

ظاهر شدن عذر با مهربود و انتقام

کشیدن کسری از آن بد کنش و ترتیب

کردن از برای مهیود و رفتن موید یرو

جہاں نما بیاید سپردن بید

Feb. 22. Febr. now habet.

li 23. omitt.

Pop. 408⁶ li 2. fuer non habet.
li 6. omitt.

12 10. v. 3. pag. in opposit:

از آن عصر یکی را یکی خانه حرر

عبد شاورسان . . .

بر آراستہ ہر گھر :-

... (عین)

وراسروسان

که در سرد یابد ...

جواز داد ...
نبودی دلش آشکار ...

زمانه . .

کھان جاپ او دیکریب / سپرد

کلمه رنج ازت فزونست بمهر

بلنری . . .

کنون رزم . . .

جو رزم . . .

نامہ فرستادن کسبی رادادن
جنتالیان و جنگ کردن بخاقان و ظفر یافتن
خاقان برایشان

... کویده ...
... شاه و ...

... سخن ...

ه ای شاه فیروز دانش پر

داوند تاج دلی او ~~بهر~~ سریر

... از معدادان ...
م.

فای 409^a 1. v. 3. 4.
یکی نامه بر آفرین بر هریر
ز فاقا بکسی نبشت از دیر

hi 2. v. i. 2. loco cov. habet

گذر مرد را سوی احتیال بود

کمی رای بر تیغ و کوبال بود

ز سقر ۳۰

عائف
li 3. v. i.

Li 4. v. i. 2. low cor. habit

جنین کفر با مرتزان سپاه

فوعا مع کرد لشکر نیاہ

ازین صله را دوستی بهر ما

چهارم دیدگان و زبان را

سخن سر بسر بیشتر است

ز نیرنگ و از نیل جادویی
ز کشتار کزب داز بد خوئی

بخز پیش ... li 22. v. 2.

بزرگي li 23. v. i.

که عزمان ... li 24. v. 4.

li 407. v. i. *andepoint*

نکر تا بود هیچ شر اندر وی
بدیره شود خوردها بیوی
همان بر کس شتر منم زدور
نه مه بود میستی تو زنده نه یور
و کز ان خوردها بیکمان روی ستر
بر بزرگم اندر زمان پدیر نک
نکه کرد از روان بکفتار اوی
دلش گشت تازه بدیدار اوی
همی رفت با او بدر که جهود
خور و خواب و آرام بی او نبود
چنین تا بر آمد بدین چند گاه
بد آموز بویان بدرگاه شاه

li 10. v. i. 2. *two cor. habet*

که کید ازین خورد قی جاشنی
چه پوشیده بر راه آهر منی

li 11. v. 3. *andepoint*

بخفتند بر خاک هر دو جوان
بدانند جان پیش نوشیروان

v. 3. جو نوشیروان اندران بگرید

li 12. v. 4. نه مه بود بادا نه

li 16. v. i. 2. *omitt.*

~~li 21. v. 4. 4. *omitt.*~~

52 *andepoint* li 2. v. 3.

جو بازه بگفتی زیبازه بهم
نخل بدره بودی ز کنجش درم
جو کنجور باشاه کردی شهار
هر بدره بودی درم ده هزار

چهل بره نزدیک بوزر چه li 3. v. 2.

li 3. 4. *two cor. habet*

سپاسم از خداوند خرشید و ماه
که رستم ز بوزر چه و ز شاه

li 4. v. 2. بدستور مه بود پرداختیم

داستان غدر مه بود که با خاندان
اورفت

li 5. v. i. 2. *omitt.*

li 6. v. 3. مه بود *two* دهقان

li 7. *non habet.*

قصه مه بود و هلاک شدن فرزند او *non habet* li 11.

li 14. v. 4. تن خویش ...

li 16. v. i. یکی حاجی بود ...

li 17. v. 3. *non habet*

همی ساختی ...

چگونه کند کار او را تباه

بید ... که کردی ...

کهن بود ...

فرو زنده ...

زم مه بود ... همه ساله ...

خرمند ...

هر

li 20. v. i. 2. *omitt.*

li 21. v. 3. *andepoint.*

زدستور

li 6. v. i. 2. onitt.

li 14. v. i. 2. onitt.

li 21. v. 3. 4. li 22. onitt.

li 24. v. 4. کند دل از

fol. 405^b

li 2. v. i. 2. onitt.

li 7. v. i. onitt.

دگر دانشمند کوه از بزه

ترسد جو چیز بود نامزه

li 8. v. 2. 3 onitt. et v. 4. habet tang.

scand hant. v. 1. ita piden

دریغ آیدش هم ز دریای آب

li 9. v. 3. fgg. ita habet:

هر آن بد کنش کوند ارد فرد

بشیمان شود هم ز کردار بد

دل مردم بیتحد ز آرزوی

بدین گونه او میزدان نیکوی

جو آتش ...

کهرش ...

دل شاه نوشیروان ...

جهان سر بر پیش او بنده باد

صم.

li 16. v. i. onitt.

چنین گفت بس بزد کرد دیر

که ای مرد گوینده یاد گیر

سخن گوید و رای دارد تنبیه

li 18. v. 4. onitt.

li 19. v. 3. onitt.

جو گوینده مردم نه بر جایگاه

سخن گفت زو دور شد فر جا

li 20. v. i. بدو گفت بس

li 23. v. 3. 4. onitt.

fol. 406^a li 4. onitt.

li 7. v. 3. onitt.

تو پر وزب از پیش دستنی کنی

سرت گشت کرد جو سستی کنی

بدانکه که اسیر افکنی هوشدار

سلیح هم آورد با کوشدار

li 9. v. i. 2. onitt.

li 12. v. i. 2. onitt.

li 14. v. 3. 4. onitt.

li 16. v. 3. 4 onitt

li 21. v. i. 2. onitt

v. 2. ... بفرمود کسری

li 23. v. 3. onitt.

یکی خواست بزدان زدستور شاه

و کم نزد فرخ دیر سپاه

همان ساوه ویزد کرد دیر

به پیش اندرون آیدن تیز دیر

li 25. v. 3. 4. onitt.

fol. 406^b

li 7. v. 1.

عمانکه بتاید ز تو تخت روی

li 9. li 10. li 11. onitt.

li 16. v. 3. 4. onitt.

li 21. v. 1. دل و در

li 22. v. 3. 4. onitt.

li 23. v. 3. onitt.

بهنگام دیگر از نوش کهر

بدیکر زمان چون کز آینه زهر

li 25. v. 3. 4.

جهان زنده از فر نوشیروان

همیشه بفرمان ایوان روان

fol. 407^a

li 1. v. i. 2. onitt.

53 *la 11. i. 2. omitt.*
مستحق فن از رنج درویش را 4.

la 13. el 14. la diffinit
5. 6. 1. 2. 3. 4. 7. 8.

la 18. v. i. anlepoint
وگر آنکه دولت ورا یار نیست
ورا در جهان هیچ بازار نیست

la 20. supscriptionis locus vacant.

fol. 404. a *la 2. v. i.* خوب

فروتن بود 3.
la 3. v. i. 2. loco cor. habet

خرد در جهان چون درخت وفاست
ازو در نخستین دل پاوشاست

جو خورشید کبیتی تن آسان شوی 4 3.
دگر ازورزی هر آسان شوی

la 6. v. i. anlepoint

سیوم یار بایدت هنگام کار
زینک وزید بر کف تن شهر
چرا که هست هوشندی بود
به بنجم نه کوشش بلندید بود

la 7. v. 3. anlepoint

چو کوشش از اندازه اندر گذشت
چنان دان که کوشنده بسید گشت

la 9. v. 3. 4. la 10. v. i. 2. omitt.

la 17. v. 3. anlepoint

جو نامرد داننده باشد نشست
زبردست کرد و تن زیر دست

زدانش بود جان و دل با فروغ
نکر تا نکردی بکرد دروغ

fol. 404. b *la 1. v. i. anlepoint*

چه سازیم تا هر کسی بر خود
دگر سایه او به بی بسپرد
چنین داد پاسخ که هر کوزمان
زید بسته دارو بر بخد روان
کسی را ندارد ز گفتار بوست
بود بر دل انجمن نیز دوست

بیرسید کانکوز راه گزند 4. 3.
بکرد و بزرگست یا ارجمند

la 17. v. 3. 4. omitt.

la 18. v. i. 2.

هر آنکس که باشد بکس زیر دست
نباید که یابد جای شکست

بزم از دین ... *la 19. v. 2.*

la 20. v. i. 2. omitt.

la 25. omitt.

fol. 405. a *la 7. v. i. sup. la habet.*

فروتن
کشتودن پرورد در کنج خویش
جو در آب
نباید که بی بر شود رنج خویش
ز فر هفتک

دل و رای او را بر افروختن
جو بر بد گشت رنج کرد دراز
ساید بفرمان یزدان ساز
وگر دشمنی باشد اندر دلش
کای باشد از بوستان بکیش
که کمر دیر ماند ...

ازو باغ ...
جو باشد ... نباید ...
هر آنکه بازو به پهلاد دست
دل شاه رنجو نباید شکست

لی 21. v. 4

به ...

لی 22. v. 3. 4. لی 23. v. 1. 2. omitt.

فول. 403^a لی 10 v. i. anteposit

جنین داد با سغ که آفستکی
خرمی و خری و شایستکی
دگر گفت گزما چه نیکو ترست
بنیکی و پیشی کرد در خورست
جنین گفت گانکس که گوشنده تر
بنیکی و کردارش آید میر

لی 13. v. i. 2.

بداد و دهش کمر کند راستی
نه بندد در کزب و کاستی

لی 19. v. 3. 4. omitt.

لی 23. v. i. anteposit

بکوشش جو زین کار آیدت
جو خواهی که رنجی بیار آیدت
ز کردون که بر سر همی بگردد

فول. 403^b لی 4. v. 3. 4. omitt.

لی 9. v. i. anteposit

منش بستنی و کام بر بادشاه
به پیروده جستن دل پارسا
زبانرا بدین دیده بی آب و شرم
گزیدن خروش اندر اوای نرم
خردمند بنجم که دارد روا
خرد دور کردن ز به هوا

جنین داد با سغ و را مرد داد
که ان می گزندست پرور شاه

لی 10 v. i. anteposit

کجا راه یزدان چیست و نخست
بدان نیز خشنودی از شاه جست

لی 13. v. 2. ز شرم ...

لی 14. v. i. 2. omitt.

لی 22. v. 3. 4. لی 23. لی 24. v. i. 2. omitt.

فول. 402^b لی 3. Super non habet.

لی 8. v. i. anteposit

همی دوستی مردم از راستست
ز تار و کزب بیاید کمرست
بجو هر کس اندر جهان دیگرست
ترا با او امیزش اندر خورست

همی دانشی دانش ایدست
جو او را بدانی نترسی بدست

لی 10. v. 3. ~~fol. 402. b. anteposit~~

لی 11. v. i. ~~fol. 402. b. anteposit~~

مدارا ... خرد ...
توانگر بود ~~مرد~~ آزیشت
حنک مرد کش بود ابتاز نیست
جو بردانش ...
خردمند دانا بود افسری
جو دانا ترا ...
به از دوست ...

توانگر شد که او سندر گشت
از آزی تیار در بند گشت
با موختن ...

لی 13. v. 3. 4.

بگفتار اگر خیره شد رای تو
نکرد کسی خیره در رای تو

لی 14. v. i. anteposit

هم انکس که دانش فرامش کند
روانرا ز گفتار خامش کند
نهرینه چنان کن که بابت کرد
نیاید قشاند و نباید فشرد
جو داد از تن خویشش داد مرد
چنان دان که پرور شد در برد

خواب دیدن نوشیروان و بر سید *h. 24*
بجنان و گفتن بوزر چهر حکیم

h. 40j. 6. v. i. 2. omitt.

یکی هدیه ... *h. 8. v. 3.*

یک براد از درم ... *h. 9. v. i.*

بدان تا کند از جهان ... *h. 2.*

خواب ... *h. 3.*

بهر دانشی راه بسته بسی *h. 4.*

h. 14. v. 4. h. 13. v. 4.

بدان دفتر از مهر بنهاد

عناز به مجید صوبد ز راه

بیامد بر رسید از انخواپ شاه

چیننده گفت این نه کار منست

بهر دانشی ترش یار منست

ز صوبد جو بشنید بوزر چهر

بدان دفتر از مهر بنهاد

که مایاد کردن بر افراختی

کراز دیدن خواب را ساختی

h. 403. 9. v. i. 4. omitt.

گشته شدن بدست کسری *h. 8.*

غلامی که از حرم بوزر چهر بیرون آورده بود

h. 11. v. i. 2.

کنیز را با خود آورده بود

چنین جری دستی بر آورده بود *h. 3. 4. omitt.*

چنین گفت زن کین رمی که ترستر *h. 12. v. i. 2.*

چوانست با من ز هم مادر بست

عصین جامه ... *h. 3.*

h. 13. v. i. 2. omitt.

بدو شاه گفت ای سگ خاکسار

پالود از تو نژاد و تبار

54

یکی نیمه گردش اندر زدند

همه شهر از آن خاک بر سر زدند

جو تابوت بر کشت نزدیک شد

ز کرد سپه روز تاریک شد

ز پرده برهنه دوان مادرش

بیامد بر از خاک فرق و سرش

h. 17. v. 3. omitt.

بقندق همی بر کل را نخست

موی بریده میانرا بست

فروشان بر آمد بر مرد ساج

همی گفت زاری خداوند تاج

افکنند ازین افکند مایاد

بجنگال شیان تنش کند مایاد

برسیم رنگت باهن که هست

که یادش بریده بشمشیر دست

سزد گردین و هر نفرین کنم

من از درد تو خاک بالین کنم

نخواهم جهان بی تو مادر کثوت

هم اکنون جز تو عرقه کرد و بگون

ز خادم یکی تیغ بسته بر آب

که در زد جگر گاه خود در شتاب

برستندگان و در آویختند

یکی رستخیز برانگیختند

زبش زاری ~~و تاب~~ بی تو ش کشت

چاک اندر افتاد پیهوش کشت

بگرفتند تابوت از اشتر بزمیر

بزرگان برو بر گریستند زیر

برسم مسیحا و آیین روم

نهادند صدوق در خاک شوم

h. 21. v. 3. 4. h. 22. h. 23. v. i. 2. omitt.

یسی شیه و بر ...

همان چایی با او ...

بدانکه ... بنالید ...

چنان شه که از راه رفتن مانند

زما شد رستی بارون نماند

کسی بر زمین نوتش ...

که تیره ...

چنین داد پاسخ و را مردیم

که کمر شادی از مرکز تو من میر

بسر کو ز راه ...

ستمکاره ...

هم.

چنگ کردن نوش زاده با *fol. 16. omitt.*

لشکر کسری و افتاد بنزخ نیز نوش زاده

na 14. omitt.

na 21. v. 3. 4. omitt.

na 23. v. i. omitt.

جهانجوی پیداد کمر ابرود

جهان جهان و دیگر را سپرد

زمرک بسر شاد شد نوش زاده

که هرگز در نام روشن مباد

هم از نوش زاده ... *v. i.*

از ایشان همه بندها بر گرفت *na 25. v. i.*

fol. 399^b na 3. et 4. ita habet

همه شهر ایران ترا شد جو روم

همه درین آفرجه آباد بوم

بد از موزانیس که بهار شد

سرخت بر گشته پیدار شد

جز زین شهر مداین رسید

که آمد ز فرزند کسری بدید

نکته بان

سوار عیب

na 7. v. 3. 4. na 8. v. i. 2. ita habet

بسر آن نامه رازود پاسخ نبشت

سخنماء با باد فرخ نبشت

na 9. fol. non habet.

جه افسونهای ... *na 15. v. 3.*

na 16. v. i. 2. omitt.

نکردد کسی شاد جز ... *na 17. v. 4.*

na 18. v. i. omitt.

سر نوش زاده آن زمان باز گشت

که دیوی چنین با وی انبار گشت

نباشد بر وی در این سخن

نباشد بر وی در این سخن

برافراخت چون خواست آمدن

اگر رای خشم ... *na 25. v. i.*

fol. 400^a na 2. v. 3. 4. omitt.

na 11. v. i. 2. omitt.

na 12. v. i. fol. ita habet.

جه جوی ز کردار ...

که کمر نبشت یابی تو که گاه اوی

توانا بنز باد و بازی مدان

کزان تو زمان و را می بران

عمر انکس ...

همی از ~~بدر~~ بدید ...

بدانکه بود ...

که کردون ...

کرومی که هستند با نوش زاده

که جندین به عید سراز داوراد

چنین است ...

زنی ...

na 18. v. i. 2. omitt.

na 23. et 24. omitt.

na 25. v. i.

v. 2.

همه داغ کرد سرافتم

مبادا زبان و مبادا دهن

fol. 394^b li 1. v. i. *andepant jän oniff. v. 4.*
cl ita gñden transprofite.

جو خورشید تابان ز کعبه بکشت
 شد آن باره در بر بگردار دشت

li 2. onitt.

li 5. v. i. 2. *langquit, el bapit*

ز قیصر برآمد

li 6. v. 3. *cl li 7. ita habet*

بهر دی سران باره راستند

بشهر و بذر آتش اندر زدند

ز روی روان در هجر در نهادند

بدان بوم ویر خاور و خاور نهادند

که کنج

سبهر را --- و تاج داد

li 11. onitt.

li 17. v. 2. --- که شد

li 18 onitt.

li 20 onitt.

~~li 25. v. i. fol. 398a ita diffinit.~~
~~onitt.~~

fol. 398^a ~~li 1. v. i. fol. ita diffinit.~~
~~onitt.~~

li 5. v. 3. 4. onitt

li 8. onitt.

li 9. v. 2.

v. 3.

Et sic sequitur بقالینوس

--- بدان مستمندان

li 13. 14. 15 ita diffinit

v. 1. 2. 7. 8. 9. 10. 3. 4. (تپا) 4. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 11. 12.

5. 6. 11. 12.

li 17. v. i. --- بگردید

li 19. v. i. --- زمینش زیاتوت

li 20. v. 4. --- یکی توده بد

fol. 398^b li 11. *fol. 398b*
 آوردن خراج قیصر روم
 پیش کسری و نواختن کسری او را

li 13. v. i. 2.

فرستاده با سوار باز کران

گرامی ز خویشان و جنگی سران

li 3. *andepant*

جو مهر اس پیغام قیصر شنید

بدید آمدن بنو بدرا کلید

بیامد بنزدیک نوشیروان

جو الماس کرده زبان روان

v. 3. 4. جو نزدیکی تخت کسری رسید

مرومی زبان آفرین کسری دید

li 19. v. i. 2. onitt.

li 20. v. i. 2. onitt.

li 24. v. i. --- تو پیوار

fol. 399^a li 1. *fol. non habet.*
 li 5. v. 3. 4. onitt.

li 6. *fol. non habet*
 زاده شدن زاد از دختر
 قیصر رومی

v. 3. *andepant*

بیدار ماه و بیلابی ساج

سرافراز دیهیم و اوزنک تاج

v. 4. نخستین بران جون رخ شاد باد

li 8. v. i. 2. *transposit*

v. 3. *andepant*

دل مردم بیخ دزار زوی

برین کوه آویز دای نیکوئی

li 10 v. i. *fol. ita habet*

نشستن کمرش کند شایر بود

وزایران و از باختر دور بود

56 li 25. v. i. antepoint

سپهدار بر کشت از آن جایگاه
همی رفت با پیل و اسب و سپاه

رفتن نوشیروان در شهر بلخ و
گیلان

fol. 395^b li 9. v. 3. antepoint

سراسر بشیشیر بکداشتند
ستم کردن کوچ برداشتند

antepoint li 10. v. i.

بند ایمن از جنگ ایشان جهان
بلوخی نماید آشکار و نهان
چنان شد که بر کوه ایشان کله
بر بی نکره یان و کرده یله

همه رنجها خوار بکداشتی
من آن خانه را کوه پذیرا شتی

antepoint li 12. v. i. 2. li 11. v. 3. 4.

ششیر اندران ...

li 17. v. 3.

جو خندان خروش ...

li 21. v. 3. 4. habet

چو مندر بیاید بنزدیک شاه

همه مهتران برگشادند راه

بیرسید از شاه شد روی زرد
زدیدار او روشنائی فرزد

مر گفت li 25. v. i.

v. 3. 4. ز گفتار کو از نداری خرد

ز را تو مغز تو کیفر ببرد

fol. 396^a

li 13. v. 3. 4. omitt.

نامه نبشتن کسری بجانب
قیصر رومی

با سخنامه کسری از قیصر رومی

سر نامه ... li 25. v. i.

fol. 396^b li 4. omitt.

li 11. v. 1. lacus vacuus.

li 18. v. i. هیربد

antepoint v. 3.

بزرگان برو آفرین خواندند

همه زر و گوهر برافشانند

رد و هیربد را ستایش گرفتند v. 4.

که ترسیده ... li 21. v. 3.

li 22. v. i. 2. omitt

از آخر کرده ... li 23. v. 3.

li 24. v. 1. li 25. v. 1. habet:

۴۴. یوم و بر کو ...

ز هر سو پیام و درود آمد

۴۴. یوم و شهریه که لشکر کشید

جز از بزم و تخمیر شادی ندید

چنان شد که هر شش بر شهر یار

ببزم آمدندی ز گردان هزار

جو نزدیک ...

سینه را ...

fol. 397^a li 6. v. i. 2. omitt.

li 7. v. 3. که در خیم برد میانش تیغ

li 8. v. 3. 4. li 9. v. i. 2. omitt.

li 10. v. i. 2. بگفت و عنادی شود ز دل

li 10. v. i. 2. omitt.

li 25. v. i. 2. omitt.

hi 14. v. 3. 4. omitt.

hi 21. v. 3. ... کنون اوی

fol. 393^a

hi 13. v. 3. 4. omitt.

hi 14. v. 3. 4. omitt.

hi 23. v. i. 2. omitt.

hi 24. v. i. antepoint

بند دادگر ترز نوشیروان

ک جاوید یادا روانش روان

fol. 393^b

hi 1. v. i

... زدرگاه بابکر

hi 2. v. 3. antepoint

فروخته از ترک رومی زره

زره بر زره پهلوانی کمره

hi 3. v. 3. 4. hi 4. v. i. 2. omitt.

hi 6. v. i. ویر

v. 2. بابکر

hi 7. v. i. 2.

دگر بار گفتا که با مهر و داد

همه باز کردید پرورش داد

hi 9. v. 3. 4. hi 10. v. i. 2. omitt.

hi 23. v. i. ... کجا در صف

hi 24. v. 3. 4. omitt.

hi 25. ~~fol.~~ non habet.

fol. 394^a

hi 11. v. 3. 4. omitt.

hi 15. v. 3. 4. hi 16. v. i. 2. omitt.

hi 17. v. 3. antepoint

اگر میکساریم با انجمن

کر آهسته باشم بدوای زرا

بکاخ و برشت و بخیرگاه

شمارا بر من کثرت است راه

hi 18 omitt.

hi 23. v. i. باشادی

hi 24. v. 3. ... درو دشت

hi 25. v. i. 2. omitt.

fol. 394^b

hi 1. v. i. 2.

بدانست کس این سید را شمار

که کرد آمده بود یا شهریار

hi 5. v. 3. 4. omitt.

hi 11. v. 3. 4. hi 12. v. i. 2. omitt.

hi 13. v. i. ... درو دشت

~~fol.~~

رفتن نوشیروان در اطراف

ولایت و کردن آوردن خراج

hi 16. v. 3. 4. یکی مرد را دید یزدان پرست

بدان کوزه و کوه کرده نشست

hi 17. v. i. 2. omitt.

hi 20. v. 3. antepoint

سیاه آوریدی برین جایگاه

بگردان بد از ما و بنده بر بند راه

v. 3. 4. کنون چون زده هفتان آزادگان

ز روم دری اورا آبادگان

hi 24. v. i

برازات و بخیر ورود روان

v. 3. نماینده کین

fol. 395^a

hi 16. hi 17. omitt.

hi 18. v. i. 2. 3. 4. transept

hi 20. omitt.

hi 22. omitt.

hi 24. v. i. 2. omitt.

v. 3. وز انبیر بو آگاهی آمد بشاه

v. 4. سیاه

57 fol. 391^a ^{lib. Excerpta} hi 2. v. 3. موبد سوا کسری

hi 5. v. i. 2. et 3. 4. ~~omitt.~~

که باشد ... م. v. i. 2. ~~omitt.~~

چه مردم جدا ماند از به نیز

کسی کو مرد چیز و مالش کمر است

جو شد شاه با موبد و بنده راست

hi 9. v. i. ~~omitt.~~

بر آواز شد انجمن سر بسر

که مزدکی مبادا از با جور

کمی دارد او دین یزدان تپاه

مبادا برین نامور پیشگاه

ازان دین جهان جوی تیرا شد

ز کرده دلش بر ز تیار شد

hi 11. v. 3. ~~omitt.~~

هر آنکس که او داشت ازین بد

همان رسم ناساز و آئین بد

v. 4. ... نبر بای

hi 12. v. 2. ... تماشا بیاف

hi 13. v. i. 2. ~~omitt.~~

v. 4. مکر بر چمن بسند او بارور

hi 23. v. 3. 4. ~~omitt.~~

hi 24. ~~fol.~~ non habet.

hi 25. v. i. ... جو بر شش شد

v. 3. نرفت و جهان رام زی ماند او بی

v. 4. کنج ~~lib. Excerpta~~

fol. 391^b ^{lib. Excerpta} hi 2. v. 2. ... به بستن

hi 3. v. 3. 4. hi 4. hi 5. ~~omitt.~~

hi 6. ~~fol.~~ non habet.

et verba hi 6. v. i. 2. claudunt

Letter III. et legat

n. v. i. 2. hi 6.

نو شیروان
که خسران جوان بود دولتیوان

Antipr. Letter II.

and Excerpta

fol. 392^a ^{lib. Excerpta} hi 6. v. i. 2. ~~omitt.~~ id. q. n.

hi 7. v. 3. ~~omitt.~~

سخنهای ز دستور باید شنید

بدونیک با او باید برید

نکه دار قاجستر و تخت بلند

ترا بر ...

hi 10. v. 4. ~~omitt.~~ hi 11. v. i. 2. ~~omitt.~~

وراز ... بد بود ...

چهارم جو اهواز و مرز خزر

ز خاور از بود ...

به بنج عراق ...

جنین ...

وزین ... نیازش ...

hi 15. ~~fol.~~ آغاز داستان

fol. 392^b hi 3. v. 3. 4.

هر ز بر از سیم برش دزم

بخز ماستان بریدان هم رحم

hi 4. v. i. زریون و انکور و میوه دار

hi 5. ~~omitt.~~

hi 8. v. 2. بشش روز ...

v. 3. 4. hi 9. v. i. 2. ~~omitt.~~

hi 11. v. 3. 4. ~~omitt.~~

hi 12. ~~fol.~~ نامه بنشین کسری بجانب

کاروانان همانک خود

hi 14. v. i. 2. et 3. 4. ~~omitt.~~

et legat n. v. i. 2.

انزو ویشه آباد هر بدم و بر
که یزدان داد اورش و او فر

lin 13. v. i. antepoint

بیاوردم او را و سوید زیند
همانا نیایدش کسر از کزند

lin 19. v. i. antepoint
کشدان قباد سپهسالار ایرانیان
و کشدان زمره قباد را از تیل

جو آگاه گشتند ایرانیان
..... ریان

lin 25. v. i. antepoint
کشدان قباد و سپهسالار خود را
و قتنه انکیختن ایرانیان و بستن قباد را

lin 389. v. i. antepoint
lin 8. et. 9. antepoint
lin 10. v. i. antepoint

شب تیره زدیدار
سوی شهر از اندیشگان
بدین گونه سرگشته این هفت مرد
با اهواز رفتند تا ز آب کرد
رسیدند بره در یک
بران خان بی بودند
یکی ز مشک
جهانگیر ز مغز
همانکه که با تو

بدین دختر دهقان شدم متیلا
به سجد دل از درد ورنم غنا
برو باز گوی این دهقان نزار
مگر گوید اد کرد قباد
چو بشنید زمره نزدیک
شد و گفت کای مهتر و زمره
تو این ناز برورده ماه روی
بدین مرد بر مایه بر می بگوی
اگر جفت او کرد این دخترت
بر آید بگردون گردان سرت

مراد تو آید سراسر بجای
با صواژ کردی مگر خدا ای
اگر مایه دهقان بزرگتر گفت
که این دختر خود را نیست جفت
اگر هست نشایسته فرمان رواست
تو او را بدوده کمر او را بخواست
که بر جهره او نشان کنیست
تو کوی همان فری ایزد یست

خواستن قباد دختر دهقان
ورقتن بر هتیا و تولد شدن کسری
بیا سخره مند ...

بدو گفت کین ...
بدیر قتی و نا ...
بر انسان ...
قباد آن ...
بزانوب ...
ایا ... که ...
بوداد ... بود ...
بدان ده یکی هفته نزدیک ماه
همی بود ...
بر شاه ...
کدشته سراسر بدو کرد یاد
بگفت آنچه کردند ایرانیان
بدیرا ...
بدو شاه ... همانا ...

lin 25. v. 3. 4. omitt.

lin 389. v. i. antepoint
lin 1. v. i. 2. et 3. 4. antepoint
lin 2. v. i. antepoint

بدو داد شش هزار و چهار هزار
که نامدار از در کارزار
سیر مرده ...

385^a

شاهی 3. v. 2. li 4
 مرید کردن بلاش در جنگ و نامه
 فرستادن بر سو قزاق
 که سو جان بدش نام بی گذار 4. v. 2. li
 بگویم 9. v. 3. li
 آنها 1. 3. 4. v. 1. 2. li 17
 بزرگان ایران و جنگ اورا 3. 4. v. 2. li
 سن اکنون سیاهی نیارم کران

385^b

بدلش اندرون داد نامد فرار 2. v. 2. li
 فرستاده را گفت جناب سخن 3. v. 3. li
 بگوید جهان ندیده مرد کهن
 کمر از جای یکی نه پیش رود
 بنوک سنانش فرستم درود
 فرستاده بر کشت زب ~~خوشنواز~~
 سر او را بگفت این سخنها بر از
 5. v. 5. li
 8. v. 9. li
 جوهر مرمر 10. v. 3. li
 11. v. 3. 4. li
 13. v. 3. li
 ورنجایکه شاد دل خوشنواز
 بر سر فراوان همی کشت باز
 18. v. 1. 2. li
 19. v. 3. 4. li 20. v. 1. 2. li
 یاد شاهي بلاش پنج سال بود 23. li
 جو بنشست بر تخت شاهی بلاش 24. v. 3. 4. li
 ستاند بر تالیال و بباش 25. li

فرستاد اورا بایوان خویش
 برو خواند ان عهد و پیمان خویش
 بیامو تخت کیبی بر نشست
 چنان جرن بود شاه یزدان برست
 چنین گفت با نامور کشته تران
 که ای برهنه کشت و مژگان
 همی خواهم ...
 که باشد ...

۳۰

11. v. 1. 2. li

نبرخی 18. v. 3. li
 بدشت 21. v. 2. li

3. v. 3. li
 همی آسمان اندر آمد خروش
 زبس کریمه و ناله و بانگ و جوش
 ۴۰۰۰ بردشت بر کوه عمار
 یزدان همی خواستند زمینها
 برین کوه بر هفتست سال از مهان
 ندیدند سیرب کهای و مهان

۳۰۳ چون بر آمده نور دیدن 3. v. 3. li

22. v. 3. 4. li 23. v. 1. 2. li

شده زاله در کل بومل در قدح
 همی یافت از جرخ قوس فرخ

24. li 25. li

1. 6. 7. 8. 5. 2. 3. 4. li
 که اکنون تو خوانی و اریل 7. v. 7. li
 ۸. v. ۸. li
 ۵. v. ۵. li
 جهان حوی فرزانه گوید دی است ۵. v. ۵. li

59 386^a 1. v. i. 2. loco car. habet

چنین گفت بر تخت کای بخردان

بجویم رای دل موبدان

hi 6. v. 3. 4. omitt.

hi 8. fulv. non habet.

hi 12. v. 2. ... بر از غم نشستن

v. 3. 4. et hi 13. ita habet.

فراز آمد سر تیغ زن صد هزار

همه رز محبوب و همه نامدار

درم داد و ز لشکر آباد کرد

درا مردم کینه در شاد کرد

hi 14. v. i. 2. happet

et leg. m. v. i. ut meae.

... خردند

نامه نبشتن بلاش بجایر سو فرای

hi 15. v. 3. 4.

فرستاده را گفت کورای بلاش

که از مرک خسرو تو غمکین مدار

hi 19. v. 3. 4. ... که تا کینه خون پرور شاه

نماید عجمی بر فلک هور و ماه

hi 21. fulv.

با سخن نامه سو فرای از خوشنواز

و آمدن بچنگ و شکسته شدن

386^b 1. v. i.

نه کین باشد این جنو ...

v. 3. 4.

شود زیر خاک سیه در تیره

زدوخ روانش بود داد خواه

hi 2. v. i. fulv. non habet.

v. 3. 4. omitt.

hi 3. v. i. 2. ... سپه دار بر شد سوي خوشنواز

فرود آمد و برد پیش نهاز

با سخنامه سو فرای از

خوشنواز و جنگ کردن سو فرای

hi 16. v. i. ... غو

hi 19. v. 3. 4. ... نخست از کین سو فرای خوشنواز

hi 20. v. i. 2. omitt.

hi 21. v. 3. 4. hi 22. v. i. 2. omitt.

hi 27. v. 4. ... زمین همی گردون بر آراسته

hi 23. v. 4. ... تری

hi 25. v. 3. 4. omitt.

387^a 1. v. 3. 4. omitt.

hi 2. v. 2. ... نشست از بر زده سو فرای

hi 8. v. 3. ... که بهرام کشور بنشیند راست

hi 9. v. 3. omitt. ... 2. fulv. non habet.

بیارد کشور برده سرای

فرستاده را گفت پیش سپاه

بگوید آنچه بشنیدی از زخمخواه

پیامد فرستاده خوشنواز

بگفت آنچه بود آشکار از راز

چنین گفت لشکر که فرمان تراست

بدین ارزد رای رای و پیمان تراست

ز کردان نداند ...

اما بر تو شاهی و سالار مه

hi 11. v. i. ... کشت

hi 15. v. 3. 4. hi 16. v. i. 2. omitt.

hi 19. v. 3. fulv. non habet.

... از انیس بکشتن نیازیم دشت

... که ما بی ...

برو بر زودش که بکدریم

و کمرز تو را به بی بسیریم

جو خورشید گفتی ... li 23. v. i.

1. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

li 25. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

388^a li 1. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

li 3. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

چنین بود تا سیصد سال گذشت

li 5. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

چو دستور ساز کسیه ساز کرد

بزد کوس و آهنگ هم از کرد

li 9. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

شیر اید سخن شاه نیز گرفت

li 14. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

li 21. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

li 25. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

بدان تا نیارد نو بایست به بند

بدین نامور بارگاه بلند

388^b li 1. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

نمیسند ... نامه فرستاد تا تابور و سوزنای

li 1. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

بر انسان سخنها که تابور گرفت

نیشتر و به چید اندر نرفت

li 4. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

همانکه بیده درون شد دوان

ابا او بزرگان فرخ کوان

li 6. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

li 7. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

زنومیدی شهریار جهان

v. 2. شاه و به پیش

li 8. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2. تو دانی مرا این با مشخ بهلوان
که داند مرا شهریار جوان

سخنها که گفتیم همه گوش دار

یکایک شنیده برو بر شمار

فرستاده ...

بیامد ...

هم انگاه ...

هم از مرید ...

بزرگان که بودند بر نا و پیر

همان تخت ...

هر آنچه از برگزیده بد بر بنیاد

فرستاده ...

بدست ...

چو لشکر ... ز دیدار ...

بزرگان همه دست برداشتند

یکبارگی خیمه بکشد استند

li 25. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2.

387^b li 1. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

ابا نامور مرید کی قباد

li 2. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

li 3. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

چو آگاهی آمد بایران زمین

ازان نیکی مهتر بافرین

که پور شهنشاه بی کردند

برون او برید او ز زندان و بند

همان چنگ و پیکار با خوشنواز

ز رای وزند بران سرفراز

که از چنگ و پروز هر کشت شاد

گشاد شد از بند بای قباد

li 6. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2.

چندیده ...

li 10. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

li 13. v. 1. 2. v. i. 2. v. i. 2.

پادشاهی قباد هشت سال بود

li 17. v. 3. 4. v. i. 2. v. i. 2.

li 21. v. i. 2. v. i. 2. v. i. 2.

جو شکر آورد ... li 12. v. 1.

باد شاهي عمر من يكسار ^{وگشته} ~~li 22. nullus vesp. deest~~
نقدان بر دست ^{li 24. el li 25. ita habet}
برادر خود

تو پروز ...
همي آب ...
جغتاني شهري ...
جهانيوي ...

شمر نيزه پروز از ايران برفت
بر از غم به پيش فغانيش رفت
سوي شاه ...
ابا ...
فغانيش ...
دو ...

384 ^{li 1. v. 3. f. 1. ita diffinit}

مراگرتو لشکر دهی گنج هست
بزرگي و گزوب و نيروپ دست
فغانيش گفتا که آري رواست
فزون زين تو پادشاهي سزااست
به نيماي ...
نمايم ...

که باشد ... که ...
بدو داد همتياليان سي هزار
همه نامجوي از در کارزار

سياهي ... که از کرد ...
بر او بخت ... فراوان ...
سپهبد فرزند گرفتار شد
برتر تاج و تخت مهی خوا شد
جو پروز ... دلش ...

~~بسند~~ روي سپهر درویش مبت
وز انيس بفرمود تا بر نشست

پادشاهي پيروز هفت سال بود
و خط افتادان در ولايت

^{li 14. v. 1. adpauit}
خورد مرد درویش می ناي ورد
ستم خود همين است بای درود
^{li 15. v. 3. 4. li 16. li 17. v. 1. 2. omitt.}

^{li 19. v. 3. 4. omitt.}
^{li 21. v. 3. adpauit}

همه سال کردید کرد جهان
نکو هیده نزد کهان و مهراي

~~li 22. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.~~
سکر و کرک و همسایه دهلم راه ^{li 22. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
بزدري همه ساله بويان يراه ^{li 23. f. 1. non habet.}

سر شست و سه سال آمد پير ^{li 24. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
خرد ستر موبد که ... ^{li 25. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}

که هستي ... ^{li 25. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
384 ^{li 26. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
~~ita habet~~

فزوني چه جوئي که بکرايت
در يغا جنان شاد و آن داد روي
مبادا که کيريد بيداد اوي
ز نپناه خسرو ز تخم کيان
که بستند بر تخت ايران مهراي
بند همچو مانند بهرام کور
بياد و بزرگي و فرهنگ و زور
و رار ستم شاه خواندي وزير
که بشکافتي کوه آهن بتر
جو زورش سرآمد در کفش نبود
ازان روز مرد و کردی چه سود

پادشاهي يزد کرد بهرام هزاره سال بود ^{li 26. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}

^{li 27. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
هر آنکه دايه کرد در شک
مران در درايو باشد رشک

تکونیم نخواهم
 گشا ور
 برهائیک شد زهنکام داد
 ز خوششان
 کمر از دیگر و نامداران من
 سوری نیکبختی ...
 بدینا
 برین نیز ... دل روشن ...
 زیزدان شناسید و از داد تخت
 یکی کنج نواهم نهان ز تخت
 کسی رفیع تر دیر و بامن بکفت
 همی دارد ...
 ورا از تن خویش
 بزه کی بسند کسی ...
 منم ...

ترا سردی ...
 که آزادی ...
 که پش ...
 برین تخت ...
 سردانکی و بکنج و بداد
 جو تو شاه کیتی ندارد پاد
 کنون آفرین ...
 خداوند ...
 آمدن شنگل با شاهان و دیگر بخدمت
 شنید
 رفتن در خدمتش بخ شاه
 که بودند هم رای شنگل برای
 یکی شاه کابل و کرسند شده
 سیوم شاه خندل ایابا و سیه

یکی ...
 جو بامن ...
 دگر آنکه گفتی که با خواسته
 از انجا فرستمت آراسته
 مرا کرد ...
 بجز کسان دشت ...
 نیایش ...
 جهام ...
 سبینود را گفت ...

سبینود گفت ای سرافراز تخت
 خرد و جرب و از راه دانتش نکرد
 سبینود گفت ای سرافراز تخت
 ره ایستد کو باشدت نیکبخت
 که سازی پدر من بدین جای سوز ...
 سبینود ...
 یکی سوری خشتی دگر سوری آب ...
 برادرت ...
 که او داد پیروزی و دستگاه
 خواند کردنده خورشید و ماه

...

ز کندید و تیزی نهادند روی
 بر آزار کشتند و پیکار جوی
 جو آن نامه بر خواند بهرام کور
 بدو اندر افتاد زان کار بشور
 بغر نمود کانهها که ریزند خون
 گرانند گزنی بکار اندرون
 بدانند فرمان یزدانی بروی
 بدان تا شود هر یکی جاره جوی
 بر آتو بران کار بروز کار
 یکی نامه فرمود بس شهر یار
 ۴۰۰ گشتوری مرز باغی گزید
 بر از داد ...
 ز درگاه ...
 زیزدان ...
 سویی کار جویان و کار آگاهان
 کجا شان بر اکنده ...
 ۴۰۰

۳۸۳^۶ *diff. point* ۲۰۰۰۰
 دگر نیده ...
 و گسر ...
 کسی کو ...
 زنی از مردم مجوید از
 که پیکاری ...
 به بی دانشی ...
 هر آنکو ندارد ...
 تو با او ...
 بخوبی ... کس از ...
 ۴۰۰

۳۸۳^۷ *Palae. non habet.*
 ۸۰۰۰۰۰۰ *and point*
 ازین هر که گفتم نخواهید چز
 و گسر گس نشان از آن یک بشیز
 ۹۰۰۰۰۰۰۰ *point*

۳۸۳^۹ *1. point*
 ۴۰۰۰۰۰۰ *point*
 ۶۰۰۰۰۰۰ *point*
 ۸۰۰۰۰۰۰ *point*
 در اکثر او کنیاریا به بین
 که تا چند سالان بود بر زمین
 جو بشنید کنیور شد سوی کنج
 زهر شهر دن همی برد رنج
 جو کنیور ...
 ۳۰۰۰۰۰۰ *point*

۳۸۳^{۱۰} *2. point* ۱۰۰۰۰۰۰
 ۹۰۰۰۰۰۰ *point*
 ۱۰۰۰۰۰۰ *point*
 ز خورد و زبوسش کز قتم شزار
 بیامد بر نامور شهر یار

۳۸۳^{۱۱} *3. point* ۱۰۰۰۰۰۰
 که از داد و پیکاره و خواسته
 خورشید بهفر اندرون کاسته
 زبیر جنگ و خون ریختن در جهان
 جوانان ندانند ارج از جهان

۳۸۳^{۱۲} *4. point* ۱۰۰۰۰۰۰
 کتاو زود دهقان پیکار مرد
 همه رزمجوید تنک و نرد
 برین گونه چون نامه پیوسته شد
 ز خون ریختن شاه دلخسته شد

۳۸۳^{۱۳} *5. point* ۱۰۰۰۰۰۰
 بشتن ماه بسند بشتن باز داد
 بر ویش بی کام و مرد نژاد
 بدین جاره تا مرد پیکار چون
 نریزد نباشد بید و همنوع
 و گسر تو شستند کار آگاهان
 که از کار و از ایمنی در جهان
 که هر کوردم با خراجش نبود
 بسرش ...

62
li 2. v. 2. جو بهرام شد پسر در کینه خواه
li 3. *Jeffer non habet.*
li 6. v. i. انتقام.

بدو گفت تنها بدین بارگاه
همی رنج به باید شدن می سیاه
خرامید و بهرام ~~مطلب~~ داورا بدید
بدان تخت و تاج آفرین گسترید
نشسته من موبد و انجمن v. i.

li 9. v. i. 2. ~~non habet~~ *lucis cor habet*

بدل گفت خود کرده ام جاره نیست
بکس بر ازین کار پیغاره نیست
مکن بر ازین کار تم شک نیست
جو شنکل خسر باشدم جنگ نیست

v. 3-4. ودیکر جانرا ساسم ازین
اگر نه سرآید مرا آرام کین

li 10. *ita habet.*

بر آویخت بر دار و باده شیر
گفون جاره باید بودن دلیر
سزاوارم از پیشم از شاه بد
سپهبد فرستاده سازد مرد
از انبیس که دیوم که شاه بود کرد
ازین کار کرد و ز قیصر که برد
جنین داد باسخ که فرمان گتم
ز فرمانده آرا نیشت جان گتم

li 11. v. i. بر کنزید

که چون همیشه خوانمیش آفرید v. 2.

li 12. v. i. 2. *mitt.*

عقد شمع و با بهرام و شنیدون قغفور ~~مطلب~~
چین او را بجین و بد گفتن بهرام با زن نمود
و گریختن ایرانیان و رفتن بلیران زمین
و طلب فرستادن بهرام

li 13. v. i. 2. et 3-4. *transposit.*

li 19. *ita habet*

بدو داد شنکل یکی دخترش
که بهرام سایید همی آفرش

li 20. *Jeffer non habet.*

فرستاده ان مرد باد شکاه v. 2. li 20.

نیزه فرستاده باری v. 3. li 21.

li 22. v. 3. 4. et li 23. *mitt.*

fol. 380⁶

li 7. v. i. *Jeffer non habet*

چه خواهی برو شاد و با خواسته
خود و نامداران آراسته

ترا آمدن ...

که با شاه ...

مکن هیچ بر آمدن نیست رای

جو خواهی که برگردی اندیشه یاب

جو نامه ...

بدل ... زن کار شور

نویسنده ...

بیا لیز ...

سر نامه ... دو چشم ...

شهرستان بهرام ...

۴۰

li 7. v. i.

که موبد به پروز ...

li 9. v. 3. *Jeffer non habet*

و گرانکه گفتی که خیز ایدر آب

بهر نیکی ...

مرا شاه ...

چنین امین از مهر خسرو برود

نباشد ...

که ...

و گرانکه دختر ...

بهر دی ...

همان شهر درنده را مشکرد v. i. q. ۲
li 10 v. 3. 4. omitt. et li 1. 2. et li 11. v. i. 2.

transposit.
li 11. v. 3. 4. omitt.
li 13. v. 3. 4. li 14. v. i. 2. omitt.

li 17. v. i. 2.
میازید چهره با نقش دودست
..... دانا پرست

v. 3. مریزید هم چون کاوان بازار
v. 4. که تنگست

li 18. v. i. نر بیر
li 22. v. 3. 4. li 23. v. i. 2. omitt.

ف. 377^a رفتن بیهرام شنک
و بطریق نا شناختن و موافقت
گرفتن شکل بیهرام

li 7. v. i. 2. transposit.
li 8. v. i. anteposit.

سر نامه کرد از نخست آفرین
که میزدان بر آنکس که جست آفرین
خداوند هست و خداوند نیست
همه چیز جفتست و ایند یکست
از چیزی کجا او دهد بنده را
بر مستنده و بکل وارند را

li 12 v. 3. (in marg.) ut neq.

li 13. v. 4. (in marg.) sum. hem.

بذر پیش شاهان با بنده بود
li 14. et 15. omitt.

li 23. جوازن بایوان
..... در و برده یار
..... بر آورده بود سر در هوا
..... بذر بر

جنین گفت که مشتاق
..... همان بی کران
کر او را بدانش نوانی بدست
ز خون پشتش بدان را

ف.

ف. 376^a li 3. f. non habet.

li 9. li 10. li 11. et 12. v. i. 2. omitt.

li 15. v. 3. ~~li 16. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.~~

ز گفتار شد دانشمند سهر

بمشکوی شد شهریار دلیر

~~بفرمود تا خلعت گریه آراستند~~

جو مرزد شعاع بلند آفتاب

سر شاه ایران برآمد ز نوای

در بار بکتاد سالار یار

نشست از بر تخت خورشید یار

بفرمود تا خلعت

فرستاده را

شکیبانشد گنبد تیز کرد

سر خفته را زود پیدار کرد

ز شمشیر هندی وزیرین نیام

ز بالای نامی وزیرین ستام

زدنیار

فزون

فرستاده را داد پیدار شاه

ببرد خد ز اتیس بکار سپاه

بفرمود

بشد

ف. 376^b دل نیکو کران

بدوی بپنداد نازد دست

بند بکل پیداد یزدان برست

نه پند

برستنده بای کاران او 2. 25. 25. 25.

که از پیش ... 3. 3.

فرستاده دم تابدین بارگاه 4. 4.

3776. 3. 4. 3. 4. 3. 4.

habut: 5. 5. 5. 5. 5. 5.

بر تخت شذرود و ...

به پیش همی بازمانی دراز

زبان نیز بکشد گفت ارگست

سرافراز بهرام یزدان پرست

یکی نامه دارم بر شاه یار

نیشته همی بد زبانی دراز

چو بشنید آواز بهرام شاه

بفرمود ز زمین یکی زیرگاه

بران ز زر کرسیش نشاندند

ز درگاه یارانش در خواندند

چو بنشست ...

چین گفت ...

بگفتن رهی را چه فرمان دهی

که بی تو مبادا کلاه مهری

17.

12. 12. 12. 12. 12. 12.

17. 17. 17. 17. 17. 17.

21. 21. 21. 21. 21. 21.

همه کشورم کوه و دریا ست و جاده

بدینا بدیدم بوم و من دیوار

ز قنوج تا مرز و سغلاب چین

وزان مرز تا روم ایران زمین

شاهان تاج ... 22. 22. 22. 22. 22. 22.

3. 4. 3. 4. 3. 4. 3. 4. 3. 4.

habut:

ممشکوی من دخت خاقان چین

مرا خواهند اندر جهان آفرین

بسر دارم از وی یکی شیر دل

که بستاند از که بشیر دل

سوار آنکه خواهد مرا شریار 24. 24. 24. 24. 24. 24.

3789. 8. 8. 8. 8. 8. 8.

9. 9. 9. 9. 9. 9.

گشتی گرفتن بهرام پسر شنگل و عفر 13. 13. 13. 13. 13. 13.

نمودن بهرام بدو

15. 15. 15. 15. 15. 15.

habut: 16. 16. 16. 16. 16. 16.

جوشیری که تازد بگور ریای

گرفت او تنوی یکی را میان

چنان بر زمین بر ز دشمن گاستخوان

شکست و بگردید ز نکر زجان

شده همدوان ماند وز در شکفت 17. 17. 17. 17. 17. 17.

ازان برز بالا وان مال گفت 2. 2. 2. 2. 2. 2.

3. 3. 3. 3. 3. 3.

برندی برو نام ...

19. 19. 19. 19. 19. 19.

شده همدوان بر سندی نشست

کمند کیمانی گرفته بدست

3796. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

زمیدان جو برگشت و آمد براه

فرود آمد باز گشت از سپاه

بدستور گفت آنکهی خیز رو

بزد یک ان مرد سیکانه شو

که این مرد بهرام را خوش نیست

کراز بهلوانان ...

شکفت این در دل مرد راد

بدین داستانها نشاید نهاد

بگو تا باشد بدین جایگاه

که او را کنم بهلوان سپاه

بفرزیدگان که می باید شدن
 همه چیزم اورا بفر آردن
 که از ور آعاید این بوم دمر
 بفر تو ای مرد پروزم
 یکی دشت . . .

li 22. v. 3. 4. li 23. v. i. 2. loco cor. habet

کہ اور انشیمین بدانتست جای
نخون عرقہ پنی صہ دست و پای
فرستادہ با او یکی رهنمای
کہ اوراہ پیشہ فرانتست جای

li 25. . . i. 2. Fringont

ف. 379^ا i. v. i.
بکتنه باو که شاهان

li 2. omitt.

گشتن کمر را بهرام و شرمند شدای شکر

h. ii. . . i.

که من ز بی فرستاده شیر دل
که بی شادمانم که بی دل کسل

v. 3. 4. *omn.*

li 12. v. 3. 4. smitt.

fol. 379^b li. 1. paper.

فتن بهرام بچند ازدها و کشتن ازدها را بهرام

li 1. v. 3. 4. Langport.

ln 3. v. 2. ^{ab} ^{mitte} ^{der} ^{Seite}
ln 3. 4. etc ln 4. ita differ.

5. 6. 7. 8. 3. 4.

li 9. usque ad li 21. v. 3. exclusive
scripto.

fol. 380^a l. 2. v. i. entepoit

کرا این مرد را سربیکاز آوری
بدین سز و نجه دراز آوری

بکوشید جو قنوج اندر جہان
یکی جای بی آشنا و نہان
بجائی کہ ... بہار
نسیم ...

70.

hi 10. ita habet:

جوابین گفتند با شی بر سرش بنام
که بی نام پاسخ نکرد بنام
بیامد جهان دیده دستور شا
بگفتند این بهرام بنود راه

6. 14 ... i. ... the deposit ...

فداوند تاج ...

کہ بیشتر ...

الحجبا آن ... نژاد

جہاندار ...

مکرانکد وانی ...

جهانجوی و پیدار خود کام را
همانند ازین کینه هنر و منتان

بایران ---

کم من ---

هردي ...

... بنیاد بہ کہ

... ستر ...

وزانچا بیابم شتعلجان براه
سنایش کنم در جندی سیشگاه

کرم نام برسی تو پروز نام
چنین خواندم شاه و هم یاب و نام

دستور ---

یکایک بشتک همی برشورد
ز باسخ ...

—

li 21. v. i. antepositi: 18.

بهرام گفت ای بسندیده مرد
برآید رتخت تو این کار کرد

نامد فرستادن *فرام* *فرام* *فرام*

و خاقان چین

تا 9. v. 3. 4. *mitt*

تا 10. v. i. زایران براندم باندک سیاه

تا 13. v. 2. نیشتر ...

تا 14. v. 3. فرستند ...

تا 15. v. 3. *mitt* ...

هم از گنج مایی نیازم دهید

همه مندر سراقزایم دهید

تا 16. v. 3. *mitt* ...

همه بندگانی که هستند

که هستند ...

زیزدان ... دل ما ...

وزیران ...

همه با فرد زندگانی کنید

زچیز ... بی آزار ...

بکشید و گفتار ما بشنید

بی و بی پیوتد بر بر کنید

بیزدان ... *mitt* ...

مجویید ... همان بزرگان ...

همه ... وزاندازه ...

بزرگش ... سرب باز کردد سوی بد ترب

همان چیزگان ...

بر خورش انرا بخوانید

زگوینده ... که از مردی ...

بسر اندر نیشتر رختان حریب

سر تاسه کرد مشکین دیر

بعنوان بر شام خسرو نیست

دل و داد داننده خوب و رشت

خداوند ... شهنشاه ...

سوی *mitt* ... خردمند ...

بر کار داران فوند و هیون *mitt* *mitt* *mitt*

سه سن باید او باده سالخورد *mitt* *mitt* *mitt*

تا 21. v. 3. 4. *mitt*

تا 22. v. i. مرا بپوش ...

تا 23. v. 3. *mitt* *mitt* *mitt*

بپرسید *mitt* ...

بر تخت ...

بکش کرده ...

بر تخت ...

بیامد سخن کوی دانای پر

سخن گفت با دانش و یادگیر

ورا گفت کاید بر کاندی تر

دلش گشت زین مردم و مرد سیر

fol. 375^a *mitt* *mitt* *mitt*

فرستاده برون گرفت آفرین

که بی تو میداد زمان و زمین

v. 3. 4. *mitt* *mitt* *mitt*

تا 2. v. 3. *mitt* ...

هران پادشاهی که دارد فرد

زلف فردمند را مش برد

به پیش هر مند نزدیک تر

تا 3. v. 3. 4. *mitt*

تا 7. v. i. *mitt* *mitt* *mitt*

mitt ... سخن کوی

سخنهای ...

چه چیز ...

جزاین نیز ...

که تا چیست ...

که او می پرسید خواهد بینز

بشد مرید ...

زیر چیست ... همان بی ...

372⁶ li 3. ~~prof~~ non habet.

آمدن قیصر روم و خاقان چین
در جنگ و حیده کردن ایرانیان

li 6. v. 3. ~~anteponit~~

درم داد سر سوی ایران تهاد
ز بهرام بر دل نیارد یاد

li 7. v. 2. ...
ز ترک وز چین

v. 3. ~~anteponit~~;

که قیصر سید کرد لشکر کشید
ز ترک وز چین لشکر آمد بدید
ز ایران هر آنکس که بد پیش او
ز بهرام و از مرزداران تو

li 9. v. i. 2. ~~omitt.~~

li 14. v. 3. 4. ~~omitt.~~

li 15. v. 3. 4. li 16. v. i. 2. ~~luc. cor. habet~~

~~habet~~
چهارم جو بهرام بهرامیان
خرلوان و رهام با ابرزمان

li 16. v. 3. 4. همه شاه خوران همان شاه کی
که بفشاردندی که رزم بی

li 17. v. i. 2. دگر رام بر زن که رزم آزمای
کزوید همه زاولستان بیای

li 25. ~~luc. cor. habet~~ ita:

که تا کم کند غارت و تاختن
ببیداد کردن برافراختند

جنین گفت نرسی که این رومی نیست
مرین آب را در دهان جوی نیست

که زنهار خواه من از شاه چین
بیایان و لشکر بد موسم زمین

prof. 373^a

li 1. v. 3. 4. ~~non omitt.~~

li 6. ~~prof~~ نامه نبشتن ایران بجانب خاقان
و تعیین نمودن

li 16. v. 3. 4. li 17. v. i. 2. ~~omitt.~~

li 20. ~~prof~~ تاختن بهرام کور بر ایرانیان
و گرفتار شدن خاقان بازگروان

li 21. v. i. 2. ~~omitt.~~

prof. 373^b

li 4. v. 3. 4. ~~omitt.~~

li 5. v. 3. ~~anteponit~~

سرخام خاقان گرفتار شد
برو روز روشن شد تار شد

li 11. v. i. 2. ~~omitt.~~

li 14. v. 3. 4. ~~transponit~~

li 22. v. 3. 4. li 23. ~~omitt.~~

li 24. ~~prof~~ non habet.
li 25. v. i. 2. ~~luc. cor. habet~~

جو شهر از بر تخت زریه نشستن
کمر بر میان بستر بکشد و دست
نه ند کار توان زمین ساخته
دل شاه ازان کار برداخته

prof. 374^a

li 1. v. i. ~~anteponit~~

خداوند پم و زنی دستگاه
خداوند کیوان و بهرام ماه
خداوند گردنده جرخ بلند
خداوند آورنده خاکر نزنند

prof.

نامه نبشتن بهرام بجانب نرسی و

فرستادن نامه برو

li 3. v. 3. 4. ~~luc. cor. habet~~

کنون پیشه آورد مشر بر هیبت
مگر خسته و دیدگان بر زخون
همه کردن سرکشان کشتن نرم
زین حرب دگها بر از خون کرم

نهاد زدن تیر جز بر سر
که بیکانتر آید ز سینه بروت
یک بملوان گفت کای شهر یار
نکه کن بدین لشکر نامدار
که مالد ازین گونه تیر و کمان
بدان پیش با مرد نیکی کمان

hi 22. v. 3. 4. hi 23. v. i. 2. onitt.
hi 25. v. 3. 4. haco cor. haket
نه خسرو شناس و نه یزدان شناس
نواند کردن بجز سیاس

hi 25. v. 3. 4. onitt.
فرف. 372^a hi 3. v. 3. ...
شاه ...
بهر دم دهند این همه رایگان
زور کوی و از نار ان کز
بسی کور برد و بی ناز و خن
بسی هدیه بردند نزدیک شاه
ببردند ~~بهر~~ زری سروانی سیاه

فرف. 370^b hi 1. v. i. 2. onitt.
hi 2. v. 3. 4. none onitt.
hi 3. v. 4. ...
hi 6. v. 3. 4. et hi 7. v. i. 2. onitt.
hi 8. ~~فرف~~ نامه فرستادن بهرام بر زمین
برای دادن خنجه مستحقان
بدان دشت ...

فرف. 371^a hi 3. v. i.
جو کافر شد مشرک معیوب کشتن
hi 15. ~~فرف~~ کشتن بهرام کور شیران را
و نیشتن در چشنگاه
hi 18. v. i. ...
بدو گفت موبد کای خوب چهر

hi 13. v. 3. 4. onitt.
hi 16. antepoint
همین قام را زرد گوهر دهیم
همان باره و طوقه انتر دهیم
hi 17. 18. 19. haket
منم زنده ...
که از راز ...
سخن زمین ...
توانگر کنم ...
توزیم ...
نیاشد دل ...

فرف. 371^b hi 5. onitt.
hi 6. v. i. ...
hi 13. v. 3. 4. onitt.
hi 17. v. i. 2. onitt.
hi 18. v. 3. antepoint
برفتند بازار کانان ز شهر
ز خرزگوی و ز مردم دوی
hi 20. et hi 21. haket

و کمر که دارد نهفته نیاز
بدو بر کشایم در گنج باز
و راز کار داری بود تیر رنج
که او از بدتر مرده خواست گنج
ز دار اندر آویزمش سر نکون
بدان تا جراح شد بیدر همت
کشادش از این بس ...
توانگر شد آنکس که بودش نیاز

سبه را همی گفت بهرام شیر
که ای سرفرازان کود و دلیر
آنکس که گیرد کمان را بدست
باید کشادن بهنگام شست

بگفتار دختر بسته نگرد

بهرام گفت ای سوار نبرد

بزرگی نکه کن ...

همان دانش ...

نکه کند ...

سگین گفتنش سودمند تو هست

اکر بشیر ...

م.

نه یزدان یکن لب ماهیار *li 10. v. 4.*

بگفت او سوی حجره شد آرزو *li 11. v. 1.*

li 2. 3. 4. li 12. v. 1. 2. 3. omitt.

تورو باش پسر کشید سوار *li 14. v. 3. 4.*

جویدار کرد فقاء و می آ

ببایدت این پر کوهر فروش *li 15. v. 4.*

li 16. v. 1. li 17. v. 1. li 18. v. 1.

برستند را گفت پسر شهریار

ک تازانه را بر سوی رهگذار

ببر و جونی را سپهر کشان

بخشد از آن تازانه نشان

بدیدند بر در که ماهیار

جنان شست بر کوهر و پیکار

سپاه ...

جنان ...

هر آنکس که تازانه داشت باز

همی رفت و می برد پیش نماز

جو دربان ...

سپردار ...

بیامد سر ...

li 22. v. 1. 2. 3. 4. li 23. v. 1. 2. 3. 4. li 24. v. 1. 2. 3. 4.

li 25. v. 1. 2. 3. 4. li 26. v. 1. 2. 3. 4.

خیزد بیاورد جام نهد

منش رخ و جامش دل سنبلید

ببازید دهقان بهام از نخست

بکافور و مشک و کلابش پشت

بهرام داد آن دل آرام جام

همان با همان کیزد اندر نیام

هم آنکس بدین ماتو همان کنم

بهرام شاهست کروکالی کنم

نکه کرد باید بروی تو بس

بیکتی جز او را نمائی بکس

سیانت جو غر دست و بالا جو سرو

خرامان شده هم چون ندر

بدل نره شیرین بتن زنده پل

در آورد خشت افکنی بر دو میل

زحانت بکلنار ماند درست

چه کوئی بهر ک کل را پشت

دو بازو ...

بیای ...

برنج آورد این فلک چون تو مرد

نه پندو بیان تو در کس نبرد

که دختر مرا ده بایین و دین

که یابی بهر کس برو آوین

چنین گفت با آرزوها هیار *li 368. v. 1.*

کزین شیر دل چند خواهی شکار *li 369. v. 1.*

نکه کن بدوتا ...

برو سوی را سودمند آیدت

چنین گفت ...

که ای پر ...

مرا کم ...

همانا ...

ی باشد که ...

بهرام گوید که از راه برد

li 16. v. 3. 4. *lost ear - habet*

یکی طوق زرین زبرد تنکار

چهار باره سی ...

فرستاد یاقوت سیصد تکیه

li 18. v. i. *1774*

هر آنکس ...

سوی آب ...

پیامد ... همی ...

بیاراسته ... بدو ...

چهارنجوی بهرام ... بدان آب ...

۴۴
رفتن بهرام بشکارگاه
تنها و رفتن در خانه و برزین
و خواستن دختر او

Prof. 3666 li 4. v. 6. *omitt.*

هلا جام پیش ... li 15. v. i.

li 20. v. 3. *omitt.*

سیاهی که بند کنند ترا

کمان بازوی زورمند ترا

li 21. li 22. 23. 24. *omitt.*

چو بشنید زان جام بهرام کور

li 25. v. i. *omitt.*

برزین چنین گفت کای زادمرد

Prof. 3679 li 1. v. 2. همه شهریاران بهر انجمن

li 2. v. 3. که یارست ...

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

~~li 15. v. i. *omitt.*~~

v. 3. *omitt.*

چنین گفت کین تیز می پر بود

بتدیر میکان او بر بود

Prof. 3676 li 2. v. i. *omitt.*

بدو گفت بهرام کین کوسبند

که دارد برین جای ناسودمند

li 17. v. i. 2. *omitt.*

li 20. v. 3. 4. li 21. v. i. 2. *omitt.*

li 25. v. 3. 4. *omitt.*

Prof. 3688 li 1. v. 4. li 2. li 3. li 4. v. i. 2. *omitt.*

li 5. v. 3. 4.

بیلا بیفکند و مندر نهاد

زدیداران ناسور کشت شد

li 6. v. 3. 4.

پیامد یکی مرد بهمان برست

بر اسب او را باخ بیست

li 8. v. 3. 4. *omitt.*

بیوزش ... بیس سر زمان

بهرام گفت ای بر بهلوان

توئی میهمان اندرین گاه من

بیارای باز ای گسناخ من

Prof. 3690 li 9. v. 4. *omitt.*

بدو گفت ...

بنام چنین تازه رخ میزبان

بیزدان نباید شدن تا سیاس

دل ناسیاسان شود بر اس

چو نان خورده شد جام باید گرفت

شیر تیره آرام باید گرفت

کینز کی ببردند دستان و پشت

زدیدار میهمان همی خیره گشت

چو شد دست شسته می جام خواست

همی نامش نام و آرام خواست

زن بگو تر گفت با کد خدای 4. v. i. ha
habet. 10. v. i. fpp. 14. habet.

بزانو همه پیش شبیب دراز
برفتند و بردند پیشش نماز
زن و شوی گفتند کین هست شاه
سزاوار تاج است و زپهای گاه
برفتند و کردند هر یک نماز
کای شاه گردن گفت و سر فراتر
بدین خانه درویش بر میزبان
زن بی توا شوی بالزمان
بدین بندگی
هم از ...

که چون تو بدی خانه مهان رسید
بدین بی توا نیز فرمان رسید
بدو گفت ...
ترا دادم ...
همیشه ...
برین باش ...
بگفت ...
نشست ...

Sequitur versus:

خرامان شد تا بمشکوی زر
بخلوت همی بود و بانوش خور

(*Datum in h. c.
versus ad proinde
supra pertinent
an ad sequens
in fol. 366^a*)

fol. m. 366^a vid. fpp.

h. 8. v. 3. 4. non habet.

خرامان هر *Sequitur versus* (q)
بروز چهارم برون رفت شاه

v. 3. 4. et h. 10. omitt.

ده اشتر 11. v. 3. ...

h. 15. omitt.

چنین تا رسیدن بجای دگر
پاهون سوی در سرای دگر
زنی ...

م.

fol. 362^a

h. 2. v. 2. 3. 4.
laco cor. ita habet.

همی بود زان زهر تا تن در ست
بیامد نشست از بر آن حصیر
بدر خانه تریای مرد دیر
بیاورد زن خواب و نهاده راست
بدونره و سرکه و نان و دماست
بخورد اندکی شاه و نالای گفت
بوستار

h. 9. v. i. دشت

h. 14. v. 2. ... که ناخوش

h. 15. omitt.

h. 16. v. 3. ... درشتی

h. 17. omitt.

h. 20. v. 4. h. 21. v. i. *delet* chin non habet.

h. 20. v. 3. ... پ.

h. 22. v. i. *anteposit*

ستمکاره شد شریار جهان
دلش دوش بجان شد اندر نهان

h. 25. v. 3. *anteposit*

تراید بهر نکام در دشت کور
شود بجای باز ا دیده کور

v. 3. ... بتر نبود

v. 4. همان خوردن نش تر کمتر نبود

fol. 363^a

h. 3. v. 3. *anteposit*

بنام خداوند تر شست گفت
که بیرون که ارب جهان از نهفت
زمستان کاوک ببارید شیر
زن میزبان گفت کای دستگیر

تسبیح 8000

بسان می در خورشید بود
 کزان هر یکی قطره آب بود
 یکی کرد بر کرد او شیر و کور
 یکی دیده یا قوت و دیگر بلور
 تدروان زرین و طاوس نیز
 همه سینه و چشمها شان کهر

یکی کاخ بر ...
 منتر ...
 نویسد کسی کس بود رای و کام

بنالد ...
 که نور سرش ...

بزرگان زجم سخن را نند ...
 ...

...
 ...
 ...

...

ز خورشید ...
 دوم هفته تنها نخچیر شد
 دزم با ترکش و تیر شد
 بس دختر فسر و ان زین سخن
 سپه کرد دوم نباید بین
 سرب کاخ ...
 تقیه بد نک کرد او را پدید
 بی بازار کان ...
 توان ...
 چو بازار کان نش ...
 نک کرد و یک جایکه بر گزید

...

3659

یک جام ...
 رسید ...
 بدوشیز ...

برادین وزیرین پیش ...

...

...

...

بران ...
 نعه شاه ...

شهنشاه ...
 نکه کرد ...
 عتار ...

کنون دختر ...
 بر آرام ...
 تویند ...

ازان اسامان وزیرین قهره ماند
 بدان هر کسی نام یزدان بتواند
 چنین گفت بر شوی و ان مو دروی
 ز جرخ ...
 دگر هفته ...

ابا مویا و اردان پید

3659

شراغی ...
 دگر روز چون مهر بر زد درفش ...

چو مقصود بکش آن درفش نقش ...

ندید ...
 کاخی چو کوه ...

...

چو موید پدید اندر آمد ز در
 ابا او یکی ابر مانی دگر

خبر آوردن بهرام و از دهقان از کنج
 جمشید و بیرون کردن بهرام گنجه را

فرمانده شاه ۱۵۰۰/۱۶۱۱
(فرمانده)

گرفتند ...
جو برخاستند ...
بپایانند ... بشو ...
چو نایک شد ... بریدند ...
همه یک ... براه ویدی راه ...
همه ده ... درختان ...
همه دشت بی گشت و بی برآید ...
رسیده از مردم ...
چو یکسال بگذشت و آمد بهار ...
سوی دشت بخیز شد و بهار ...
بران جای آباد فرخ رسید ...
نگه کرد بر جای کاخی ندید ...
مخ شاه ... زیزدان ...
بهوید ... دریغست ...
بدونیز آباد کرد آن بکتهج ...
چنان کن کنز انبیس بگزید رنج ...
زنزدیک بهرام موید برفت ...
بدانند یای ویران خرامید تفت ...
زیز زن ... بفرجام ...

مردو پر گفتا که مهر بود - ۱۰۰۰ - ۱۵۰۰
انسانه ۲۵۰۰/۱۰۰۰

خود و مرزداران بگو شیر سخت
بگشتند بر جای جندی درخت
چو یک بهر زان مرز آباد گشت
دل هر که بودند رو شاد گشت
از آنجا کسانیک بگریختند
بهرگان همی خون دل ریختند

~~فرمانده~~ ۱۵۰۰/۱۶۱۱

به د گفت بهرام کای روز به
چو هر سر برفتند بر نزد ده

۱۶۰۰/۱۰۰۰/۱۰۰۰

ولیکه چنان خور که بر پشت شیر
نشینی رشیت نیارد بنزیر
نه جو ناکه جشمت کلاغ سیاه
ز سر بر کند مسفت خفته براه
خروشی ... که ای ...
نژادش ... که دانست ...
بخندید ... که این ...
برود استانی ... زجم ...

سپهبد بهرامون نکاری ندید
بر آنکه خور سوپ خاور گشت
چو مهره در افشان درم ساز گشت
زنجیر که تنگدل ... به پیش اندر آمد ...
براز خانه و مردم چهار بای ... ازان ده ...
نظاره ... نکردند مر شاه را آفرین ... تو گفتی ...
ازان مردمان ... بخوبی ...

بهوید جنین گفت بهرام شاه
که جوین ز اختر یکی جایگاه
کنام ... چون اندرون آب نات قیر باد
براست ... چه بود ...

۳۶۴

۱۵۰۰/۱۰۰۰/۱۰۰۰

بیاد شهنشاه جام ...

چومن ...

بگفت ...

ازان می ...

بدستور ...

که داند ...

ازان شهر خورم ...

جودر ...

برانکیتخت ...

زها موی می تاخذ تا پیش کوه

دو چشمش ...

جنان مرده افتاد در سایه گاه

که کیروی ...

زمستی بگندیت در پش زانغ

رخ شهریار ...

ز تیار ...

همانکه ...

که ای ...

Fol. non habet

hi 13. ... گفت ...

همی یاد کرد ...

بگفت وز انجایکه ...

بایوان خرامید بازی بدست

اکرم من همی نیک ...

ترا دادم ...

~~جو برخاست می خواست از راه~~

~~بزرگان لشکر بر پشت شاد~~

~~تخت آن شب ...~~

~~همی یاد کرد ...~~

~~شتر و ارها کرد سیر و سهری~~

~~ز کل دستها کرده شاهتسری~~

hi 14. v. 3. *ergo ad p. 363 a*

hi 15. *exclusio. omitt.*

~~non si simile~~

ex errore

confundente aut. m. 363 a

12. v. 4 et v. 15. hi 363 a

hi 13. v. 4.

hi. fol. m.
368 a

fol. 363 a

hi 15. v. i.

جو برخاست می ...

v. 3. *fol. 363 a*

تخت آن شب تیره در بوستان

همی یاد کرد از بر راستان

hi 15. v. i. *fol. 363 a*

شتر و ارها کرد سیر و سهری

ز کل دستها کرده شاهتسری

بیامد همانکه یکی مرد مه

و را میوه آورد چند زده

چو شد مرد جرم ز دیدار شاه

وزان ...

یکی جام را دید ...

بدلش ...

زییش ...

بران جام ...

بیاد شهنشاه ...

منم گفت ...

*ad hoc dictum
ex error
translationis, inter*

fol. 363 b

hi 7. v. i. 2.

عنوزان زمان گفتگر ...

بدو باده انکشت او شست بود

hi 8. v. i. *anteposit*

اگر جنو شیر یله شیر بود

جوان از بر شیر در زیر بود

همی شد بسش شیر بان چون نونو

hi 9. v. i. *omitt.*

دلیراندر بدان بارگاه

که خود ...

hi 12. v. i. 2. *omitt.*

hi 14. v. i. *anteposit*

نکار اندر رش تا بره شست بود

زنش گفت کین سست خود رست بود

v. 4. ... نه سر ...

li 19. v. i. *pepp. m. habet*

بشد لبتک ---
یکی آبکش را بر سر کشید
که دستار ---

ببازار ---
خمی گشت ---

یکی آبکش نیز در سر کشید
باندام کان تویه بر نهاد
وزان ---

بخشید و خوردند ---
دگر باره مجلس پیار استند

م

li 23. li 24. v. i. 2. *omitt.*

fol. 360^b

li 3. *leo ev. habet:*

بدو گفت لبتک گای نامدار
برد جای خوشی همان تنک و تار
بدین خانه ---
کران --- هر اسان نه

li 7. *pepp. non habet.*

و لشکر جدا کرد بهرام گفت li 8. v. i.

li 15. v. 3. 4. *omitt.*

li 16. v. i. ---

li 21. v. i. ---

li 25. v. 3. 4.

بدو گفت بهرام کین سر شکفت
مگو تا بیادم بیاید گرفت

fol. 361^a

li 3. v. i.

li 4. et li 5. *omitt.*

li 6. v. 2. --- یکی تازه

v. 3. 4. یکی خوب زریند بودش مزر

چنان چون بود در خور تاج و

برون کرد سر کین بدو کرد پاک li 7. v. i. 2.
بپنکند با خاک اندر مغای

براهام رفت و سیک بر گرفت v. 3. *omitt.*

ازو ماند بهرام اندر شکفت

v. 3. *et mens.*

v. 4. کمر ارادت بشنود پادشا

میان یلان سرفرازی دهد li 8. v. 2.

v. 3. *omitt.*

برفت و بیامد بایوان خویش

همه شیر همی ساخت دران خویش

v. 4. بر آسود وان

li 23. *pepp. non habet.*

li 24. v. 3. 4. *leo ev. habet.*

یکی پیشه دیو سبزه دروید

ضین گفت سالار دیهیم جوی

که این جای و ماوای شیران بود

برد کوان و دلیران بود

pepp. رفتن بهرام برای کشتن شیران
و کشتن در اورده شیران

fol. 361^b

li 8. v. i. *pepp. m. habet*

چونان خورده ---

نهادند ---

یکی خورد و دیگر ---

ازان جام زرین بارام داد

جو شد مهر پیداد شان بر زمی

بهرام گفت ای کونیک بی

چنان دان که مانده شاه

اگر نه شیر چهارده ماه را

بدو گفت بهرام ---

نکارنده جهر ---

نه دریا بیدست و دشت نه راغ
نه اندر هوا هستن برد ز راغ
جو اصل نشان شد هوا هر زمان
ن سازد همی این ...

نه انعم بکشور نه همی نه جو
نه چیزی ...
بدین هوش کز روزیم و خراج
زمین ...
همه کارها ...
مکر دست بکشد خدای حبیب

بر تخت نشستن بهرام و داد و ...
عدل ~~کشد~~ گستردن

... 22 4. 3. 22

برو آفرین کرد کیوان و هور ... 23 2

... 359 ...
... 11 2. 1. 2

که او یستر جاوید و بر ما کرد
توازا رو بهر مغیر و انده مخور

... 13 4. 3. 14 ...

هر آنکس که با ما ...
ز من پیش ...

بهفتم ...
خردمند ...
هر آنکس که فرمان ...
غم ...
جو با مردم ...
همان با خرد ...
بهشتیم ...
جو ...

چنانکس خردمند بکشد بیاد ... 16 4. 1. 16

آمدن موبدان بر منذر برای
عذر پیش بهرام

ز کنج نهاده خشم بر گرفت ... 9. 1. 4
تنت را بخیره تبااهی مده ... 11 2. 1. 2
... 13 3. 1. 3

بیک روی ز ...
پیامد بر ...
چنین کرد گو گفت بهرام شاه
دلش پاک شد توبه کرد از گناه
همی رفت با گززه ...

جو دیدند ...
بزد بر سرش ...
ز جنبش همه ...
برد بیکر ...
فرو ریخت ...
چهار اندر ...

بسر ...
بشد خسرو ...
چنین ...
نشست ...

یدان ...
تو شاهي و ما ...
تجویب ...
بیزدان پناهم ...
نماینده داد و کم ...
برزگان ...
بدان تاج ...

ز کیتی ...
بارزید از جشن و نورش

کنون داستانی بگویم شکفت
گزان بدقر اندازه توان گرفت
برآمد بکی ...
همی تیر ...

بیامد جوان جو سینهها بگفت
رخ منور از رای او بر شکفت
چو بشنید ...
مران نامه ...

hi 15. v. 3. 4. *luc. cor. habit*

شنیدم همه هر چه دادی پیام
وزان نامداران که کردی سلام
جنین گفت کین بد که کرد از نخست
که پیرو ده پیکار بایدت هست

hi 17. v. 2. ... بر ابرائیلان

hi 21. v. 3. ... شنیدان

hi 25. v. 2. ... جوانجوی نزد دلیران رسید

بر از آذر تیز برزین شدند ۵. 4.

fol. 354a

hi 9. v. 2. ... فرای

hi 10. v. 3. 4. *et hi 11. v. 1. 2. ~~frangit~~*

که شایان تاجی وز پهای گاه ۱۱. ۵. ۲. ۲.

fol. بر تخت نشستن بهرام و آمدن

خسرو و بهرام و جنگ کردن با بهرام

hi 12. v. 1. 2. *omitt.*

hi 13. v. 3. ... نشستن

hi 24. v. 1. ... ازین

hi 25. v. 1. ... زینچاه باز آوریده بسی

۵. ۲. زایران و از رومی و پارسی

fol. 357b

hi 1. v. 2. ... جاره

hi 8. v. 3. 4. *omitt.*

hi 10. v. 1. 2. *omitt.*

hi 11. v. 1. ۵. ۱. *et hi 12. v. 1. ۵. ۱. ~~comit~~*

hi 13. v. 3. *app. de app.*

که تا هر ... بشویم

هنر هستند ... ندارد

یکام دل ... بر آیین

تن آسانی ... شبان

لشکر و کز ... بپیراد

بدر ...

م.

hi 17. *omitt.*

hi 18. v. 2. ... سوار و مردی و نیز دست

hi 21. hi 22. *de app.*

3. 4. 5. 6. 12. 17. 8.

hi 24. v. 2. ... سنان

hi 25. v. 3. ... بکفیم شما نیز باسخ دهید

fol. 358a

hi 21. v. 3. 4. *omitt.*

hi 24. hi 25. *ut mens.*

fol. 358b

hi 2 v. 1. *antiquit*

بدان گشت بهرام هداستان

که خود آورید انجان بر داستان

hi 3. v. 3. *antiquit*

زهادی بنام کیان بر سرش

بسوی بشاردی ووزخ بر برش

hi 5. v. 1. *omitt. nec habit ref. repetit ad. 2. i. ang.*

v. 2. 3. *facit Xitichon. et sic pergit*

hi 7. v. 1. (*hent. ferd.*) بر شیر باد (بر از خون شدند)

v. 4. ... همه موبدان

v. 5 (*hent. ferd. = morque*)

من اواران شد که شاهی گشت

hi 8. *fol.*

گرفتن شهر ایران بهرام از دست بهرام

از دست ایران

فول. 356^a li 3. omitt.

بزرگ ... li 6. v. i.

... v. 3. 4. omitt.

کز تن نیمه هر که نخواهم شاه ... li 7. v. 2.

که بهرام ... v. 3.

ازان بدر ... v. 4.

خبر شنیدن از مرک روسوگ داشتن ... فول.

در شهر یمن و آسمن یا سنذر هم در ایران

نجسته کسی که ز مادر نژاد ... li 11. v. 3.

مهرش چون ستم ... v. 4.

بمنذر چنین ... li 12. v. i.

یلان دشت را بر سر دو ستار ... v. 4.

li 14. v. 4. loco eius habet pluribus

نکر تا بیاسخ چه افکند یمن

چنین گفت کین روز کار منست

بدین دشت روز شکار منست

تو بر تفت بنشین و نظاره باش

همه ساله با تاج و بایره باش

همه نامداران برین کم ستر

که منذر بهردی فکند دست یمن

ز سینان قنیا ده و ده هزار ... li 16. v. i.

ز شورستان تا در طیسفون ... li 18. v. i.

فول. 356^b li 9. v. 3.

سفر کوی بی دانش و دهوش گشت

li 12. v. i. pp. 14

سختها همه گفت و نامه براد

پیامی که آورده بد کرد یاد

وز انیس نکر تاجه دارد پیام

ازو بشنود باشخش ده تمام

فرستاد ...

که او را ...

بگوید ...

بیاسخ ...

فول. 355^a li 5. v. i.

فرود آوردش همانجا که بود ... li 11. v. i.

مکر ... v. 4.

بر سیدین بنجامنا از احوال مرک خود

و جواب دادن بنجامن

li 16. v. i. omitt.

ستاره شهر گفت کین خود مباد

که شاه جهان کرد از مرک باد

li 17. v. 2.

بخز او بر زمین و خرسید زرد

li 18. v. 3. 4. omitt.

تو گفتی ... li 20. v. 3.

فول. 355^b li 6. v. 4. li 7. v. i. omitt.

چنان رام شد خنک بر جای خویش

که بنهاد دست از بس کار خروش

بهزین بر نهادن همی بود رام

ز شاه جهاندار بستو لکام

v. 4. خروشان ...

li 10 فول آوردن تابوت یزد کرد در بارس

و غیر یافتن بهرام و منذر

li 13. v. i. 2. loco eius habet

چنین است رسم سرای سپنج

یکی شادمان دیگری زورنج

درین تیره فلک از سپهر یلند

جو آرام یابی بترس از کزند

li 18. v. i. چنین گفت کو با کشیب دیر

li 22. فول. non habet.

li 23. omitt.

li 24. ut mens.

بايران ... 3. v. 7. h
جو بر شد ايران نامور بر سر شتر 18. v. 18. h
ازان هر يکي ... 20. v. 20. h

253. 5. *Super non habet*
10. v. 3. 4. *omitt.*

16. *Super*
شکار بر من بهرام کنیزک جنگي را
و نبشتن مندر کيفيت بر يز دکرد

14. v. 3. 4. *omitt.*
ابا سرو آزاد جنگي بدش 18. v. 2. h

22. v. 3. *omitt.*
جنين گفت ازاده کاي شیر مرد
باکھو بجويند مردان بزد
توان ماده را تير کردن بتير
لهاي ماده از تير تو نزد پر

23. v. 1. *omitt.*
همان مهر ماند ز ناگوش خویش
لند همچنان خوار بردش خویش
لها نکه ز سره بخار دش گوش
بی آزار بایش بر آرد بگوش

24. v. 2. *omitt.*
برشت ... 3. v. 3.
همانکه جو آغو شد اندر گیر
بتیر دو سپکان ز سر بر گرفت 25. v. 1. h
جنانکش همیخواست آزاد کشت 4. v. 4.

354. 1. v. 1. *omitt.*
2. *et h. 3. transposit*
3. v. 2. h
خدنکي نهاد انرمان در کمان

4. *omitt.*
بتندي بکشت و سه برز دکره 7. v. 4. h
8. v. 3. *anteposit*

دگر هفتد نجان منور راه
همی رفت با او بخیر کاه
بسی نامور مردم تا و بیان
گزارشان بدی راه سود و زیات
همی خواست مندم که بهرام کور
بدیشان نکاید سوار و زور

17. v. 1. 2. *omitt.*
18. v. 3. *omitt.*
پدر ... 4. v. 4.
3. بهرام

20. *Super*
آرزو کردن بهرام بدیدن بدر و آمدن
یز دکرد بر بهرام

354. 2. v. 1. *anteposit*
بشیر کس فرستاد داور را بخواند
برابرش بر تخت شاهی نشاند

6. v. 3. 4. *detet. et non habet*
12. v. 3. *omitt.*
14. v. 3. *omitt.*
بدیها الصیر از مهران

21. *Super*
فرستادم یادگار مندم بر بهرام
و خشم کردن بر بهرام و بند کردن بهرام را
و برهانیدن طینوس
جو بود ست بر بای خواب آمدش 23. v. 3. 4. h
همی از بر ستش شتاب آمدش
25. v. 3. h
بایوان همی بود خسته چکر

جودستورزان آگهی یافتی
بذات کارها تیز بشناختی
بگفتار کرم و آواز نرم
فرستاده را راه دادی بشرم
بگفتی که شاه از درکار نیست
شمارا بدو راه دیدار نیست
نمودم بدو هر چه در خواستی
بفرمانش پیداشد آن راستی
ز شناعیش ...
همه موبدان ...

سر سال فوردین
که پیدا کند در جهان هوردین

زاده شدن بهرام یزدگرد و
بردن نعمان بجهت پرورش بهرام را

ز گفتار شان مشا دشت سرپار
بغشید شان کوهر شاهوار

ni 8. v. 3. 4. onutt.

ni 12 v. 3. etiam non habet.

v. 4. ut neus

v. 5. [همان]

ز فرمان او شاد گردد جهان

همانکه فرستاد ...

ستاره شهر نیست از ما کسی

ni 23. v. i.
ni 1. v. i.
تشریح

تشریح را خلعت پیا راستند
ز در اسب شاه یمن خواستند
ز ایوان شاه جهان تا بدشت
همه ۱ شتر و اسب هورج گذشت
برستند و دایه بشمار
ز بازار که تا در شهر یار

v. i. 2. onutt.

به پچارگان برستم سازد اوی
که از خیر کردون برافزاد اوی
بکوشیم و نیزوش پیرون کنیم
بدرویش مانا زش افزون کنیم
کسی کو بیر هیزد از چشم ما
دگر بگذرد تیره بر چشم ما
همی بستر ...

همان ...

همان ما چشم روشن کنید

خرد را برین رزم ...

بتن ...

که کوبال ...

جوشد ...

بزرگی ...

خردمند ...

همه رسم ...

گنا زنگ ...

همان دانشی ...

یکی گشت ...

جفا ...

نستود شد از جان او مهر و داد

بهیج آرزو نیز پاسخ نداد

کسی را بند نزد او بایکاه

بزرگی سکافات کردن نگاه

هر آنکس که دستور بد برد رس

فزاینده اختر و افسرش

همه عهد ...

که هرگز ...

همه یکسر از یم پیمان شدند

ز هوش شهنشاه پیمان شدند

فرستادگان کامدوب ز راه

همان زیر دستان فریاد خواه

جهاندار مید ساز کیتی برقت
بدو سالیان برگدشته دو هفت
ابا شست و سه سال مرد کهن
نوازیاده تا چند رانی سخن
همان روز نونا کهان بگذرد
در سوخته کزین و راه خرد
جهاندار زمین بنده خشنود باد
خرد مایه با دو سخن سود باد
اگر در سخن موی کافر کھی
بتاریکی اندر شکافد کھی
کراوان سخنرها که اندر گرفت
به پری سر نباشد شکفت

بفر شهنشاه شمشیر زن
ببالا سرش برتر از انجمن
زمانه بکام شهنشاه باد
سر تخت او افسر ماه باد
از واد سخت کیی شاد کام
کز ویست کام و از و نان و نام
بزرگی و دانش و راه باد
وز و دست بد خواه کوتاه باد
بکین دول شاه محمود باد
جهاندار زمین شاه خشنود باد

یادشاهی یزد کرد چهل سال بود

در جهان
بدانرا نمایم که دارند هوش
مع من فیما فیما ut nec. (The same figure)
in 18. v. i. 2. ut nec. (The same figure)
in 18. v. 3. fig. 2. finis pagina
ita habet:

سکالشر بگویم عزرا رادان
خردمند و پیدار دل مودبان
کسی را کجا برتن آغو بود
روانش ز غسستی بنیر و بود

داد و عدل کردن شاپور بر
تخت شادمانی و فات شدن شاپور
یکشت ...

جنین گفت ...
جهان دیده ...
بدانید ...
ازان کس نگیرد ...
دروغ ...
که از رابع ...
همان مرتن ...
۴۰

ساز و مناز و سیار و مرنج
جه نازی ...

Julia non habet.

جهانرا چنین است و هم و نهاد
نباشد ز کارش خرد مند شاد

یادشاهی بهرام شاه نه سال بود
که گاهنده ...

پیکند که دیر پیمان بود
آغاز داستان

کجا یزد کردش نهادند نام
جوانی سرافراز جوینده کام
بفرمود تا بشد سرش برد کرد
سبه را سراسر هبه کرد کرد
بدو دادش انگاه تخت و کلاه
همان ختر شاهی و دیهیم و گاه

hi 20. v. i. 2. omitt.

چهارم که باز بردستان خویش
همان بالهن

hi 21. v. 3. نباید

اگر تخت آباد ... hi 22. v. i.

hi 25. *fulv* non habet.

چو این دین سمرزد ... hi 1. v. i. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

بدین کاخ ... hi 2. v. i. 2.

می لعل پیش او رای هاشمی
نم جایی که خمشر نیکو گوی

v. 3. نبو شست و سه سال بر کوثر کر

v. 4. ز کینتی چرا ...

hi 3. v. 2. habet v. 4. hi 4. v. 2.

et hi 4. v. 2. habet v. 4. hi 3. v. 2.

simulq. hi 3. v. 3. 4. et hi 4. v. i. 2. *transposit.*

hi 3. یاد شاهي اردشیر ده سال بود

hi 5. v. i. چنان کم شود ...

v. 7. بیستند تیزی و آرام سن

v. 8. تسازم ...

hi 6. v. i. برادر ...

hi 8. v. i. *independ.*

مها این بخت را با بکار آورم

همراز بدرید کار آورم

hi 9. v. 3. *independ.*

نخست آنکه از بازو ساو و خراج

همی رایگان داشت آنکاه و نواج

مراورا نکو کارزان خواندند

که هر کس تن آسان ازو ماندند

سخنیا ...

... بدین

... ز محدث

... که باد

... فرو ماند

... بزمرد

... زمانه

... ~~بر تخت~~

... بدو نیک

... بفرمود

... بخوارید

... جنین گفت کین

... نکنید

... که آشوب

... ببايد

... همان حرمش

... بدان تا

... پیاوختن بردر شارسان

... دگر پیش دیوار پمارسان

... بکردند چون که فرمود شاه

... پیاوختندش بدان جایگاه

... جهانی

... همی خاک

... م.

hi 4. v. 3. *sebard*

v. 4. بخوید جز از نیکو نواهی را

hi 6. v. i. *independ.*

... سپردم بدو تاج و تخت مهی

... بدو گفت فرمان برم چون

v. 2. که کار جهان بر دل آید تنه

hi 11. v. 3. دگر

hi 12. v. 3. 4. hi 13. v. i. 2. omitt.

hi 18. v. 3. 4. omitt.

hi 19. v. i. 2. et 3. 4. *transposit.*

جو اندر قیصر بپایین ... 13. v. i. تا
 بیک هفته اینجا ... 17. v. i. تا
 سر انجام قیصر بزدان مرد ... 23. v. i. تا
 انفسانه ... 24. v. 3. fagg. تا
 یکی را هم ز قتی ...
 یکی را ...
 برین و بران روز هم بگذرد
 فردمند مردم چراغ خورد
 جو شایور شده کارها کرد راست
 همه کین ایرانی باز خواست
 بتخت ...
 همی بود ...

فرشاهیش ... 350 تا 5. v. i. تا
 آمدن مانی بنزدیک شایور
 و وصیت کردن شایور بر برادر خود

6. v. i. 2. omitt.
 بگوئید ... 9. v. 3.
 10. v. i. 2. omitt.
 13. v. 3. 4. omitt.
 14. v. 3 fagg. ita habet:
 برهان صورت جرابکروب
 همی بندیدین و را بشنوی
 بدانی ...
 ندارد ...
 کربین صورت ...
 سزد ...

که گوینده گوید که یزدان کسنت
 جز از بدکی کردنت جاره نیست
 بدان کاهرسن جفت یزدان بدی
 شب تیره چون روز رخشان بدی
 همه سال ...
 بگوش ...
 تکمید ...
 که او بر ...

آمدن یانرس روی در جنگ ... 19. fagg. تا
 شایور و شکستن رسیدن از شایور

349 تا 2. v. 3. omitt.
 سویر لشکر رو میان حمله برد
 برزگش یکی بود و مزد فرد
 7. ita habet.
 که ما را جنوینز مهرت میاد
 بروم اندرون نام قیصر میاد
 بروم اندرون جای مذبح نماد
 صلیب و مسیح و موشع نماد
 جوانار قیصر شو سوخته
 جلیبان مطر زت برافروخته

8. v. 3. 4. omitt.
 برانوش مردین خردشد بود 9. v. i. تا
 روان و زبانش بر آید بود 2. v. 2.

14. fagg. تا
 نامه فرستادن زانوس
 بر شایور و مطالع کردن شایور نامه را

15. v. i. 2. omitt.
 18. loc. cor. habet sens:
 و کرکین قیصر فزاید همی
 بزدان ...

19. v. i. 2. omitt.
 نباشد بسند ... 21. v. 3.

25. fagg. تا
 طلب کردن شایور برانوس را
 مامال و خدمتها و بازگشتن شایور

350 تا 2. v. 3. ...
 برانوش ...
 انوش ...
 12. v. i. 2. omitt.

li 10 s. 3. legg. : ita differe.

که دانست
 نه بیند ...
 سباسب ...
 جهاندار ...
 جو شیب ...
 ستاره ...
 فروز آمد ...
 حایع ...

بگویم ز آغاز آنرا شعر
از آن گفته کودک برادر بدر
یکی خم می کرده دارم کهن
سرش را بکل دارم از یک سخن
بخوردم یکی سخت سوختن من
همی با دل خویش می انجمن
که این مهر آنکه کشایم زخم
کجا بشنود بانگ بولاد سم
همان شاه شهابور و با گوش پیل
رونده سپاهش جو دریای نیل
به پشم شهرنشا شهابور را
کمان مرزبانان دستور را
شنشان گفتش سخن شد تمام
ببر سوخت جرئت درود و سلام
می آورد تو شاد کامی کنیم
همه دل سوخت نیکنای کنیم
جو می را بشادی دهیم و خوریم
بی روز تا آمده نشمریم
سرخم جو بالیزبان برکشاد
همه خانه کشتند زان باد شاد

که از قیصر ... 10. v. 4. h.

نمانند اندران ... 11. v. 2. h.

16. v. 3. h. 18. v. 3. h. 10. v. 3. h.

lws cor. habet:

بیانش ... خورد جام
جو کرد دلتر رام بدکوی نام
بدو گفت شهابور برکوبه راست
با بر ...

نکر تا نداری سخن جز برار
میران زانرا بنیکی فراز
مرا نام شهابورین اورمزد
که چون لاله رخشان آور فرد
بدم 4

جو بشنید بالیزبان جمله راز
سبک بود سبکش ز شادی غار
بگفتا که سوختن من گفتش راست
بدان 4 رسیدم ازین من اگر هواسن
نمود انکری فره ایزدی
زرای غولکشی هشیواری و بخردی

بودان خورد و بگفت و شنید 18. v. 3. h.

... کوه سر بر کشید 4. v. 4. h.

... برآور مراغ 19. v. 6. h.

... سرت برتر از ابر 4. v. 4. h.

... 23. v. 1. h.

... جتین داد ... میزبان

... کای پاک ...

... دو چشم ...

... بدان خانه ...

... نهانی ...

... که ای مهر دید و کل مهر و خواه

... جو بشنید ...

... کل مهر آورد و آمد و مان

... چهار نوار ...

... جو باغبان ...

... بدو گفت ...

... نکر ...

3489

... 4. v. 3. h.

درست مست جز در شهر پور

تو این کار ایدر گمانی بدار

آمدن موبد ایرانیان در خانه باغبان
و دیدن شهابور را

8. v. 8. h.

... 9. v. 5. h.

... سپهبد بدو اندرون بدنهان

... شبستان ابوی بره میزبان

... سرش برز کین ... 4. v. 4. h.

بدین آگهی ... 25. 0. 1. ...
جنین تاختن ... 2. 0. 2. ...

347^a ... 3. 0. 1. ...

نکوئی ...
کئی یاد ...
بدو گفتن شایور ...
کرت ...
بسو کند ...
کزین ...
بگویم ...
بگفتار ...

مهر

347. 0. 1. ...

بدو گفت اکنون چه فرمان کنی
بدین راز من دل کوکان کنی
سرازیان توان برتر آید ترا
جهان زیر پای اندر آید ترا

347. 0. 1. ...

روان کرده شایور برابر کینک

از روم و کفرتن دیدبان و کشتن شایور دید بازرا
وسلامت گذشتن از اینجا

347. 0. 1. ...

دوازید بان نکهبان بدند
ازان رفتن شاه آکه شدند
شخی خون برفتند هر دو سوار
رسیدند زیب هر دو ان نامدار
عنانش گرفتند هر دو بدست
بدین اندرون شاه از جای حست
گرفت ان بر دو جوانرا بدست
سبک بر زمین خواب نهند بست
چو هر دو نهادند سجان شدند
زهر فستونی هر دو بویان شدند

347^b ... 2. 0. 1. ...

جو دید آمد او نار فرخنده شاه
همی کرد در باغ هر سو نگاه
یکی کودک خورد دیو او روان
کجا بود او بود آن باغبان
شهرنشا گفتا که باینت کجا است
بگفتا بگویم به پیش تو راست
نکاری بزدن رفت او برشتاب
که پیش تو جوید بران آفتاب
کران چیز باید شود شادمان
جو دیدان که باشد شما هر دو ان
و کربس نیامد که بجمله خوریم
من و ماد و یای زان نکریم
عمه با توان چیز کردیم شاد
ازان خود نشتر در شکفت اوشاد
ز مانی نبود آمد میزبان
سخن گوی بر مایه بالیزبان
می آورد نهان جو برداشت جام
ز سهان شده خورم و شاد کام

ولیکن تو باشی بزورش برو ... 8. 0. 1. ...

که پرپ ... 2. 0. 2. ...

بخرشید مانند همی روی تو ... 24. 0. 2. ...

347. 0. 2. ...

بنمورد ان می ساقی و جام داد
بپالیز بر همه کرد یاد
ازان چیز کز کودک وی شنید
بگفتش که معنی دگر کردید
بدو گفت بر مایه بالیزبان
که ای فرخنده سرو میهمان

77 li 4 *Poster. non habet.*
 li 13. v. i. ... جو بر هشتت
 li 16. v. i. ... سباهی بحرین و ...

... 2. ...
 جو آگه شد از تخمه شربار ...
 ... 4. ...

li 18. v. i. 2. *ita habet*
 بیامد بایوان آن ماه روی
 همه طیسفون گشتت بر کفت و کوب
 ز طایر یکی دخت آمد جو ماه ...
 ... 4. ... که کفتی ...

li 20. v. i. 2. *omitt.*
 یکی ماه 4 رخ گشتت خورشید فاش ...
 رزم شایبور با طایر درین و کز ...
 کردن شایبورین را و غدر کردن
 بر سر طایر

li 22. v. 3. 4. *omitt.*
 برفت از بس شاه ...
 ... 2. ... سرافراز طایر ...
 li 24. v. 3. 4. *omitt.*

Poster. 345
 ... 3. v. 3. ...
 جو کلبرک رخسار جون مشکبوی
 برنگ طبرخون جو کل مشکبوی
 بشد خواب و آرام ازان خواب چهر
 برو دایه شمع بادی بر زهر

... 3. ... بدانت کین شاه ...
 ... 4. v. 3. ... بزرگشتت و ...
 بیامد بنزدیک برده سرای ...
 ... 10. v. i. ...
 بود کفت اگر نزد شاهم بدی
 بیای زسن تاج و انگشتری

... 20. ... li 21. *ita diffinit*
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 3. 4.
 ... li 21. v. 4. ...
Poster
 کابر سما طایر
 با طایر ...

Poster. 346
 ... li 1. v. i. ...
 ... 4. *Poster* ...
 با دختر طایر و کشتن طایر را
 ... 12. *Poster* ...
 پرسید و شایبور منجمان را
 و ترک کردن تخت و رفتن بنجارت
 در روم

Poster. 346
 ... 7. v. i. ...
 بفرمود تا برده برداشتند
 ز در سویی قیصرش بکداشتند
 جو شایبور ...
 بکرد ...

Poster
 شناختن قیصر شایبور را و بند کردن
 او را و ناختن بسوی ایران
 ...
 نکه کرد ...
 ز خوبی ...
 بفرمود تا خوان ...
 همه کاخ و ایوان پیار استند
 جفا دیده ایرانی بد زرم
 چنان چون بود ...

... 12. v. 3. 4. *omitt.*

Poster. 34
 ... 24. ...
 رسیدن شایبور را کنیزک قیصر و عهد کردن
 شایبور با کنیزک

تخت نشستن بهرام اورمزد
و نصیحت کردن بر کردان

لی 4. v. i. *andepant*
سه سال و سه ماه پس بد سه روز
تهی گشت بر تخت کیتی فروز

لی 5. i. ...
لی 6. 2. ...
همه نامداران
برفتند کمریان کمر بر میان

لی 7. v. 3. ...
ستیزه ...

لی 8. v. 3. *pey* ...
همه راست گوئید و نیکی کنید
دل نیک بر مردمان مشکند
مرا گنجی ...
بزرگی ...

چو دید آنکه دارید آنرا که نیست
بدانید کمر گنج داران بگست
سر بدره ... باز
نباید که ماند کس اندر نیاز
بدونیز بگذشت روزی دراز
یکی بوزش آورد آرام بود

م

لی 18. v. 3. 4. لی 19. لی 20. v. i. 2. *onitt*.

لی 22. *pey* *non habet*.

لی 23. v. i. *andepant*
ازان پس بشند ...
که گیرد ...
بیکوخته با او ...
همی بود ...

یکمی بود ترکی جو کوری بتن
کری بر کوی منک او شست تن
جو بهرام ...
چهل روز ...
برفتند ...
براز ...
نشستن ...
دورخ ...

محمد رسول خدای و امین
که راه مسلمانی آورد دین

جو نشست شاه اورمزد بزرگ
در تخت نشستن اورمزد شاپور
و سپردن بهرام خود را

لی 10. v. i. 2. 3. 4. *andepant*.

لی 14. v. 3. 4. *onitt*.

لی 19. v. i. ...
نه پینو ...

لی 23. v. 3. *andepant*.

بگستزد فرش اندر ایوان خویش
بفرمود تا رفت بهرام پیش
بدو گفت کای بکل زاده سر
بهر دی و دانش بر آورده سر

لی 343⁹

لی 12. v. 3. 4.
هم آرایش تاج و گنج و سیاه
نمایند کردش هور و ماه

لی 13. v. i. *andepant*
تگر تا نسازب تو بانار و گنج
که بر تو سراید سرای سنج
مکن رای جز با خداوند مرد
ز اینین شاهان بشن کرد

لی 14. v. 3. 4. *onitt*.

لی 18. v. i. ...
کشاده بدت باشد ...

لی 21. v. i. ...
کسی را کجا ...

لی 25. v. 3. ...
چهار روز بد ...

لی 343⁶

لی 2. v. 2. ...
تو گفتی بیارای ...
کنون کار دیمیم بهرام ساز ...
که در باد شاهان بهرام دراز ...

کرامتاید دینار اندر شماو ۱۶. ۰. ۴. *li 16. 0. 4.*
 زبالونه در بندوی و روز هفت
 آرزم اندر ... ۰. ۴. *li 16. 0. 4.*

li 19. 0. 1. 2. omitt.

در خوزیان دارد این بوم و بر ۰. ۳.
li 24. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

بزانش بر کرده هر سودران
 فرستاده بای روشن روان
 بدان تازند کار کار بکران
 ردان مهندش سر مهندران
 بسازند یکسر همه کار بکران
 مکر دور کرد ز کمر و نشغل
 فرستادگان رفت و آمد دمان
 همان تیر مردان کاری جوان
 یکی پل کردند چون بانک شاه
 برور کند راه او با سباه

چو پل شد تمام او ز لشکر رفت
 سوی خان خود روی بنهاد تفت

li 3426. 1. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

عفی بود شاپور باداد رای
 بلند اختر و تخت شاهي بجای

بفرمود تا رفت بس او رمزد
 که شو نیز کون روی گفت فرد

li 7. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

li 8. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

درو از تو بر کور سفرش
 که صلوات تاجست بر منبرش

نخیز کسان نیازم نیز
 که دشمن شود دوست از هر چیز
 بر ما شمارا کشادست راه
 بمیریم با مردم داد خواه
 هر سو فرستیم کارا گمان
 جوئیم پیداد کار جهان
 نخواهیم هرگز جز آخرین
 که بر ما کند سود با کدین
 مهان و مهان باکی برخاستند
 ز بانها خوبی بیاراستند
 بشا بور شد آخرین خوانند
 ز بر جدش احش بر افشانند
 همه نازده شد رسم شاه اردشیر
 بدو شاد گشتند بر ناویر

li 7. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

جو آگاهی آمد بشا بور شاه
 بیاراست کوس و درفش سباه

li 7. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

وصی کردن ولی لو سور بود
 تمام نامه

عفی راند تا پیش کیوتیز
 سباهی سبک بی عیون و تیز
 سباهی ز قیضانه آمد برون
 که خورشید از گرد شد تیره خوت

زبالوینه ...

بزانش بد ...

زمین جنب جتبان لشکر ز کرد ...

li 12. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

زبالوینه در صف کارزار ...

دادن قیصر کنج و سلان و بار گشتن
 شاپور و رفتن در اعواز

کعبه باری بودند بر همین کار
سخنهارا و بر گذشت از شمار
نباشد بجزوی بد و شمش
که یزدان باش بسوزد نقش
کنون بر سخنها فزایش کنیم
جهان آفرین را نیایش کنیم
ستائیم زان بسر شهرنشاه را
که تختش در افشان کند ماه را

با برو نیکی
که او تاج ...
v. 2.

چو چشم آورد کوه ویران کند
سبزه از بر خاک ارزان کند

ز دیدار و تاج ...
زبدها ...
v. 2. 4. omitt.

ببزم
v. 4.

پادشاهی شتابور سی سال و دو ماه بود
و مشورت کردن شتابور با بزرگان و رفیقان
محکم و میان

چو رسم و آیین شاه اردشیر
بجا آورم بر شوم ناکزیر

ز دهقان خواهم جز از صدیکی
درم یا بشکرده اندکی
مرا خوب و کنج آباد هست
دلیری و مردی و بنیاد هست

antepont: v. 3. 16. 17.

توبند بر همچنین یاد کار
نیکی گزای و بدی یاد دار
بخیره ...
باتش ...

بید کردن خویش آزار کس
مجوی ای بسر درد و تیمار کس
جودام اردشیرست شیری هکر
v. 24. 1. 2.

بدوشاد شد کشر لغوزیان
پراز مردم ...
و کمر شارسان بر که ...
پراز باغ ...

دو بوم می ساز و آب سزات
بر از خیمه و ...
و کمر شارسان او بر مرد اردشیر
که کرد ...
که خوانی

fol. 341b

هم انجام زو نیست و فریام زوی
وزد بر روان محمد درود
بیارانش بر هر یکی بر فرزند

توحید باری و عز اسم و نعت
پیغامبر علیه السلام و صفیته یاران او
و ستایش باد شاه

antepont: v. 3. 16. 17.

antepont: v. 3. 16. 17.

سراخمت بد زیاران علی
که سعیش بخواند علی و ولی

ز مانی غم باد شاهي برد
 خود و سربویش رای پشتر آورد
 ببرد هم از کار پیداد داد
 کخو آن سخن بر دل شاه باد
 بروزی که رای شکار آیدت
 اگر میخوری پشتر بگزایدت
 و باری هم درفشاند زدن
 می و ...
 که تن ...
 نکه ...
 و کردشمن ...
 از بی کارها ...
 درم ...
 رهبر ...
 جو کنیده یاران بکار آیدت
 ه پشتر اندرون کار ز آرایدت
 فردا ...
 رختخت ...
 بجوی ...
 ان جست ...

341. a1
 C. v. i. z. ornitt.
 C. v. i. ardeipoint
 قواء جو پر بخت حشیدہ نشست
 بنائند خرد منو یزدان پرست
 C. v. i. ornitt.

بیزدان کرای
که او بیست بر نیک و بد رهنمای
کند بر تو
از وی دل افروز بندان و محنت

3396
 3. v. i.
 3. v. i.
 زده یک که من بستم پیش ازین
 زیرا باز آنجه کم بود یا پیش ازین

نصیحت کردن ارشیر بر موبدان
H. 22. v. i. 2. omitt.

fol. 340^a
 li 1. v. 2. 3. omitt. (ex errore et videtur
 li 20. v. 3. 4. et li 21. v. i. 2. omitt.
 li 20. v. i. 2. et 21. v. 1. 2. tranquis
Guse شکایت دهر و پیروای او و
 بادشاهی اردشیر هفتاد سال بود
 li 21. v. 3. 4. li 22. v. 7. 2. omitt.
 li 22. v. 3. اگر شهریان جرخ بکنار آید
 li 23. v. i. andepois

شکایت دهر و بیوفای او و
بادشاه محیی اردشیر هفتاد سال بود

21. v. 3. 4. 22. v. 7. 2. omitt.
 22. v. 3. آخر شهر بان جرخ بگزایدت
 23. v. 1. andepois

جو مرد دلاراي كرد بخم
خوشان شود نرگسان دژم

3406
 بشان بصر 1. v. i.
 ... عفتاد و هشت 3. v.
 شمس 6. v. v.
 بزم اندرون روی اردت فسوس 4. v.

li 7. ornitt.
li 8. v. i. 2. et 3. 4. transpind
li 10. v. 3. جينين باسبانان يکديگرند

80

v. 4.

شبان بود و برخاسته بود

fuler

وصیت کردن اردشیر بر سرش را

lin 16. v. 2.

که چون کرد تدبیر کار دیر

lin 19. v. 2.

چو دید بدگاه مرد دیر

v. 5. (in margin)

هم از رای او گنج ببر انقدر

fol. 338

lin 4. *fuler*

بسنیدن رعیت ~~برجان~~ اردشیر

lin 5. *omitt.*

lin 6. v. 3. ... شنیدنی سخن

lin 10. v. 4. ... رسیده برانکس

lin 11. v. 3. ... کمر کسان

lin 12. v. 5. ... اگر زخم باشد

lin 18. v. 1. *omitt.*

بود لشکر قلب بر جان خویش
که از قلعه بکسلد بای خویش

lin 19. v. 3. 4.

چو تو بشت دشمن زاین شوی

سخن گفتن کس مگر نشنوی

lin 20. *omitt.*

lin 22. *fuler*

آمدن موبدان بدگاه اردشیر

lin 23. v. 1. 2. *omitt.*

که او باشدت بی گمان رهنمای
به پیروزی اندر یزدان گمراهی

lin 24. *habet non verba*

رسولان چون آگهی داشتی
چنین کارها فرار بگذاشتی

fol. 339

v. 3. 4. *omitt.*

lin 6. v. 1. *omitt.*

... بنجیر ...
... شوی ...

fuler

داد و معش کردن شتابور بر رعیت

کسی کوه گش را فرستاده کار ...

منم ویزه زنده گین نام اوی ...

... اوی ...

lin 12. v. 3. 4. lin 13. *ita habet.*

همان کوه کانرا بفرهنگیان

سپردی جو بودی از جنگیان

سپهبد زن اندر بدستان بدی

همان جای آتش برستان بدی

نهادی که بودی کسی را بنماز

مگر داشتی سنجی خویش باز

lin 16. v. 3. 4. lin 17. v. 1. 2. *omitt.*

lin 18. *fuler non habet.*

lin 20. v. 3. *omitt.*

چه خواهی که آزاد باشی زرنج

بی آزار و آکنده پیرنج و گنج

lin 22. v. 3. *fuler ita habet:*

بدانید کین تیز ...

هر آنرا که خواهد برارد بلند

همورا بسیار بخاک نثرند

نماند کمر نام او در جهان

همه رنج با او شود در نهان

بیکیتی نماند حر نام و ننگ

هر آنکس که خواهد سرانجام نیک

چنین گفت کای نامداران شهر

ز رای و خرد هر که دارد بهر

ترا روزگار اورسزدان بود

که خشنودی بکل یزدان بود

li 14. v. i. 2. non habet.

li 15. v. i. 2. omitt.

li 17. v. 3. 4. omitt.

li 19. v. i. بکفر آنکه باو بی شهنشاہ گفت

li 21. v. i. فرستاده را ...

li 22. v. i. بشنید بآرام ...

li 23. v. 3. 4. li 24. et li 25. v. i. 2. omitt.

fol. 337^a li 5. *super*

رفتن اردشیر در محرم و خواستن دختر مهری
بعفر گفت بدر

li 8. v. i. *omitt.*

بنجیر شد شاه روزی بگاه

خردمند شاپور با او برآه

هر سو سواران همی نداشتند

زنجیر دشتی بیرون داشتند

li 12. v. i. *omitt.*

بدو گفت رو پیش دانا بگو

که ای مرد نیک اختر و راه جویی

پرستنده را گفت کای نیمروز

نه زن داشت این و از چندین رسن

li 3. *omitt.*

همی بر کشید آب چندان ز چاه

تو گشتی بر از رنج فریاد خواه

پیامد برین مستوران پیشکار

شدان کار دشوار بر شهر یار

v. 5. که باشند ...

li 14. v. 3. جو دارش کران ...

li 15. et li 16. *omitt.*

li 17. v. i. بر تاب کشت ...

li 18. v. i. 2. زدار کران ...

کنیز که چو شد ازارا برگرفت

پیامد یرو آفرین برگرفت

li 24. et li 25. *omitt.*

61.

fol. 337^b li 3. v. i.

بدو گفت کیم دختر خوب چه

تولد شدن او رمزد و نپهان

داشتن شاپور را اردشیر

بر آیین آتش پرستان او بی

li 7. v. 2. بشد تر شاپور بخیر کیر

li 3. *omitt.*

نپهان او رمزد ...

باید ...

دوان شد بیدان ...

کمانی ...

ابا کودکی ...

همیدان ...

چهاردار ...

بیامد ...

li 9. v. 3. 4. li 10. v. i. 2. *omitt.*

li 11. v. 3. 4. li 13. v. i. e. *omitt.*

li 16. v. 3. *omitt.*

نخترید ...

بدو گفت ...

بسر باید ...

که گوینده ...

بفرمود ...

پرستش ...

بترسید شاپور آزاد مرد

و لشکر گشت بر درد و رخساره زرد

بدو گفت شاپور تو شه بدی

li 23. v. i. همی تخت ...

fol. 338^a li 4. *super*

دهش کردن اردشیر در مملکت خرد و آبادان شدن

رعیت

li 5. v. 3. زفر و خردمند ...

li 6. v. i. که با ...

li 7. v. i. جوهر ...

۶۱

اندر پند ...

نماید که از کارداران من
از سر عتک و جنگی سواران من
بخشد کسی بدل آزار از وی
کز اینده با مردم نیکو یی

li 13. v. 3. 4. li 14. v. i. 2. omitt.

li 15. v. 2. ap. li 17. v. 3.

ita habet:

بهر نیک و بد گشته همه داستان
دور بند ...

بدر گشته ز فتنه خسته بتیر

به هندوستان بود مهرتر بسر

که بهمن بدی نام آن بر کفر

فرستاده جغتو بارامیه و هوش

جوانی که دارد بکفتار کوش

چو از باد شاهی ندید آیمه بهر

بدوداد بیکاه یکباره زهر

بدو گفت رو پیش خواهر بگوید

که از دشمن این مهر پانی محبوب

تراد و برادر هندوستان

برنج و بلا گشته همه داستان

و زانچا بزندان شاه اردوان

دو دیده بر از لید دل بر از خون

تو از ما ...

مهر

li 25. v. i.

چو آن مرغ بر بست بگداشتند

fol. 335

بدین گفت ...

li 15. et li 16. omitt.

li 18. fol.

بزدون شایور دختر اردوان

داشتن بهمان وزیر بر خود

li 22. v. i. 2. et 3. 4. Langp.

li 25. ita habet

سر تا بدی پیشم اکنون بای

که دل خون من بودی و زهنت

بذری سر شد بسری بدر

جنین روزگارش پیاده بشیر

fol. 336

li 1. v. 3. 4. omitt

li 2. v. i. 2. omitt

چرا بایدم جان تو رنج کرد

برو یازده ...

li 5. v. 3. ... li 6. v. i. 2. 3. omitt.

بدیده ...

li 7. v. 2. ... li 11. omitt.

کهنون سر بسر کریم ار سال اوی

بیاو گذشت و پرو بال اوی

چو یک دست کودکی بود چو بهر

li 14. v. 3. ... li 16. v. i. omitt.

پیامد صد کودکی خویر وید

ببالا یکی و بروید و بهوید

fol. 336

li 6. v. i. 2. omitt.

کرا نه بید ...

li 10. v. i. andeposit

نکه کرد جاسی که زیدرخشان

ازو خورم اید یکی شارسان

کجا چند شایور خوانی همی

جز این نیز نامش ندانم همی

چو شایور شد همی سر بلند

ز چشم بدش بودیم و کمزند

li 11. et li 12. ita habet.

چو حاشی ز دشمن جهانرا بدست

بیاشم مگر پاک بزدان پرست

بدو گفت فرخنده دستور اوی

که ای شاه روشن دل و راه جوی

نکه کرد یکتا بن باواز گفت 3. v. 3. تا

خزوبارس آورد اندر حصار 7. v. 7. تا

سرباز یکشاد ... 3. v. 3. تا

8. v. 8. تا

9. v. 9. تا

به یکید ... 3. v. 3. تا

11. v. 11. تا

برآمد یکی کلبه سازم فراخ 12. v. 12. تا

15. v. 15. تا

بیاورد از زیر روشن دید

برافراخت آتش بروز سپید

جو آن کرم بود گاه خویش

از از زیر جو شان روشن

طراقت بر آمد ز حلقوم اوی 17. v. 17. تا

که از از آن شد آن گنده و کرم اوی

بردند ششیر و کوبال و نیز 4. v. 4. تا

پروان آمدن اردشیر از در و 18. v. 18. تا

شنیدن و آتکرم و کشتن هفتنواد را

24. v. 24. تا

سرب لشکر کز بر کشت یاد

کرفتار شد در میان هفتنواد

همان نیز شاهوی عیار اوی

که مهر سر بود سالار اوی

فرود آمد از دزد و از اردشیر

پیاده شد از پش او شهر گیر

335. v. 335. تا

7. v. 7. تا

نسازد توانا جارتا و بساز

ک زوزی است و روزی فراز

نشستن در شهر بغداد اردشیر و دادن

زهر دختر اردوان و دریافتن اردشیر و فرستادن

برای کشتن و دانستن وزیر از جهت حمل

1. v. 1. تا

بدان قحط سگی بدان زمگاه

زهر خورشها بر و بسته راه

زهر سر ... 8. v. 8. تا

همه گنج اورا بناراج داد

بلشکر بی بد و تاج داد

جو آگاه آمد بشاه اردشیر

بر اندیشه شد بر بر آبگیر

همی گفت تا ساخته ... 8. v. 8. تا

جرا ... 8. v. 8. تا

بزرگان ... 8. v. 8. تا

زهرک ... 8. v. 8. تا

چه پسند گفت ای سران سپاه

که ما را چنین تکر شد دستگاه

جشیدم ... 8. v. 8. تا

14. v. 14. تا

یکی جای خورم پیراستند 24. v. 24. تا

بسنیده خوانی به پیراستند 2. v. 2. تا

334. v. 334. تا

آمدن اردشیر در چهرم و کشتن مهرک

و آمدن بسوی کرم

نهان گشت ز مهرک پیوا 14. v. 14. تا

بدانید ... 21. v. 21. تا

جو لید رفی جامها کرد راست 21. v. 21. تا

ز سالار آخر خری ده خواست 4. v. 4. تا

334. v. 334. تا

جو از راه نزدیک آن دزد شدند 2. v. 2. تا

بودند بر کوه دم بر زدند 2. v. 2. تا

9. v. 9. تا

82

سواران فرستاد ...
ازان جای تا خره اردشیر
برفتند ...
بر شاه ...
بگردان ...
که تا کار ...
سید را ...
همه شاد ...
که ایشان ...
نوارد ...
بوانند ...

۲۳۰

۳۳۲^۶

۱. v. i. 2. onitt.
2. v. 3. 4. onitt.

۳. ۳۳۲.

شنیدن کیفیت هفتواد اردشیر و رای کردن برای
تقصیر آن

2. onitt. ۳. v. 3. ۳. ۳. ۳.

ز شهر کجاران بد ریارس
جگویم ز بلای و بهنای ریارس

که شهر بد و تنگ مردم بسی ۳. ۳.

بکوشش بدی خوردن هر کسی ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

که جندی برشتی مکر یا بری
کرقتستی ای ماه رخ خواهری

۳۳۳^۹

۱. v. 3. 4. ۲. ۳.

بسی نامدار انجمن شد بروی
بدان هفت فرزند پیکار جوی

ز شهر کجاران برآمد نفیر
برفتند بایره و تیغ و تیر

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

همان رخت اود نکه دار کرم

بدگشتند جنگی سپه دار کرم

پیارامتنندش و پرویز بر

کرختش بدی خوردن شهید و شیر

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

چو آگاه شد زان سخن هفتواد

از ایشان بدل برتیا دروید

تو کفتی زمین بای اسپان مستر ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

۳۳۳^۶

بدی کونه تا روز برکشت زرد

بر آورد شیر جادر لا جور

ز نرسو سید باز خواند اردشیر

بسر پشت او بد یکی آبگیر

۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴. ۳. ۴.

آمدن مهرک در جنگ اردشیر
و یافتن کیفیت کرم از دوغزیران

رفتن لشکر بس اردوان *سفر* ۱۱۰۵
یا اردشیر و کشتن گور اردشیر
بزد بر سر وی ۱۱۰۵
کدر کرد بر تکر پیکان و بر ۱۱۰۴

نام *سفر* ۱۱۰۵
جنین دار با سنج بدو اردشیر
که دشتت فراخست و هم کور و تیر
نامه نبشتن اردشیر بنزد بابک *سفر* ۱۱۰۵
و جواب فرستاده بابک بدو

سفر ۱۱۰۵ ۳۲۹
عاشق شدن کنیزک اردوان بر اردشیر
وقات یافتن بابک

ز دیوار تو لبر بر از خنده ام ۱۱۰۵
۱۱۰۹
۱۱۰۴

بر از غم شد و تیره جانش از ان
گرفتند هر مهنری یاد بارس
سپید بهتر سرداد بارس
بفرمود تا کوس پرون برد
ز درگاه لشکر ها مون برد
جهان تیره شد بر دل اردشیر
از ان شاه روشن دل و بادگیر
دل از لشکر اردوان بر گرفت
وزان آگهی رای دیگر گرفت
که از درد او بردش بر ستیز
زهر سو صمیرفت راه کبریز
وزان بس جنان بد که شاه اردوان

۱۱۰۵ ۱۲
سفر ۱۱۰۵
۱۱۰۵

جواب دادن حکیمان بابک را *سفر* ۱۱۰۵
و داماد کردن ساسان را و زادن اردشیر
بهر آری ۱۱۰۵

تولد شدن اردشیر و شنیدن اردوان *سفر* ۱۱۰۵
و طلب کردن او را

مانده ۱۱۰۵
..... بدر نام کرد ۱۱۰۵
بدیدار و راضی کام کرد ۱۱۰۵
نام *سفر* ۱۱۰۵

همی بروردیش بر نیاز
مانند زمین روزگار دراز
مر اورا کنون مردم تیز دیر
همی خواندش بابکان اردشیر

سوی بابک نامور *سفر* ۱۱۰۵
۱۱۰۹
۱۱۰۴

سرافراز مهنتر ۱۱۰۵
۱۱۰۹
۱۱۰۵

برفتب بجز ما جوانمرد شاه
همی داشتش همی چون خویشت
خدا ایی ندادش ز فرزند خویشت
جنان بد که روزی بنخیر گاه
پراکنده بد لشکر و پور شاه
همی اردیا اردوان اردشیر
جوانمرد بد شاه راد لیدر
بسر بود مر اردوان راجهار
از ان هر یکی چون یکی شهر بار
مها مورت بدید آمد از دور کور
از ان لشکر کشت بر خاست سور
همی یاد بایان
همی کرد ...

که اکنون ...
 همی خواندش ...
 یکی جشده بد ...
 فراوان ...
 بر آورد زان ...
 بر تاز ...
 بکشت اندر ش باغ و ایوان و کاخ
 بر آورده شد جایگاه فراخ
 چون شد شهر بکشت با کشت فرور
 همی خواندش مرزبان شهر نور
 بگرد اندر شهر ...
 جو آباد ...
 بجائی ...
 همی کوه ...

رفتن اردشیر بچنگ اصطخر و خبر یافتن انجا
 سباعی ز اصطخر ~~چند~~ می برد
 که ریزد بران بوم و بر خون و درد ...
 بشد ساخته رزم تا مرز کرد ...
 چو شاه اردشیر اندر آمد بچنگ ...
 انمزد ...
 بد آن بود کین دشت راه تو بود
 نه آرام را خواب گاه تو بود
 بپر سید از سر شایان راه
 گراید رجا بایم آرام گاه
 چنین داد پاسخ که آباد جای
 نیامی ...
 از ایدر ...
 جو رفتی ...
 دزان روی ~~چند~~ ...
 بهره ...
 جو بشنید ...
 برز از رعد ...
 سبهد ...
 از ان ...

وز انبیس کنی رزم با اردوان
 که اختر جوانست ~~و~~ خسرو جوان
 که او را از ملوک طوایف بکنج
 فرو تست زو پنی اندوه و رنج

فرتن اردشیر بچنگ ~~بهر~~ اردوان
 و آمدن بنگ بر اردشیر

...
 کز نختن ~~بهر~~ اردوان از پیش ...
 اردشیر و کز نختن اردشیر بار س را
 ...
 انمزد ...

در مها ...
 بنیر و شد ...
 جو آگاهی ...
 دلش ...
 ز کیتی ...
 زهر ...
 مرا و را ...
 کجا ~~که~~ آکنده بود آن برنج
 ...

همی کرد لشکر بر آمد بهاه
 بطرقید ...
 بترسید ...
 کشتن اردوان اردشیر و بند
 کردن بمران او و خواستن
 اکثر تا ستاره
 یکی شارسان کرد بر کاغ و باغ
 بدو اندرون جشده و شوق و دشت و راع
 انمزد ...

327^a li 1. v. 3. کنون گفت که ماه و پنج ساله

327^a li 23. v. 1. اند جو بر تو ماند

328^a li 1. v. 3. 4. 4. li 6

328^a li 9. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 14. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 19. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 23. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 24. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

328^a li 1. v. 1. 4. 4. li 6

84

327^a

li 1. v. 36
 که بر کس نماند چو تو ماند
 v. 3. 4. et li 6. v. i. 2. onitt.

li 9. *super*
 زاری کردن مادر سکندر
 و دفن کردن سکندر را در زمین سکندریه

li 14. onitt.
 li 19. v. 3. 4.

چو با کینه و یکر کرد سرشت
 پایبی
 li 23. *super* non habet.

li 24. v. 3.
 چو بودم

327^b

li 10. v. i. ita differt
 جزا و را
 ...
 فروزنده
 ...
 وزو بر روان
 ...
 بیارانش بر هر

super

در مدح محمود شاه
 گوید انا از شاهانه
 کنون پادشاه ...
 برزم و نیزم ...
 سرافراز ...
 کفر و نیست ...
 جهاندار ...

li 19. v. i. 2. onitt.

li 20. *super* v. i. 2. *super* 328^a
 li 5. v. i. 2.

nivenimus in Cod. u. G. A.
 in fine operis. vid. Excerpta

328^a

li 1. onitt.
 در تخت نشستن اردوان
 li 6. *super*
 و بر دین ساسان بر بابک و جواب
 دادن بابک

li 7. v. i. 2. (repetition) non habet.
 li 12. v. 4. habet de versibus pluribus

چو پزن که بود از نژاد کیان
 چو نرسی چون اورمزد بزرگ
 چو آرش که بد نامدار و مفرک
 کرد بگذری نامدار اردوان
 خرمند بارای روشن روان
 چو نمیشست بهرام شکانیان
 بخشید کنجی بر ازانیان

li 14. v. 3. onitt.

چو کوناه بد شاخ هم خشیان
 بگوید جهان دیده تار و خشان

li 16. *super* non habet
 v. i. ...
 چو دانا بود

li 17. v. i. ...
 چو دارا برزم

li 20. v. 3. onitt.
 برون جیست همی جیست کاری برنج
 مکر باید از رنج بادا شکی کنج

li 3. ...
 چو نزد شبانان بابک رسید

li 22. v. i. ...
 چو شد کاو کرم و آمد بستد

li 24. v. 3. ...
 اندر چو

li 25. v. 4. ...
 فروزان

328^b

li 3. v. i. onitt.
 زمین را بخوبی پیار است
 دل تیره از غم به پیراستی

Antiquities v. 3. p. 15.

بیارید مر پر فرتوت را
هم ایدر بدارید تابوت را
ببرسید کز کوه باسج دهند
شمارا بدین رای فرخ دهند
برفتند بویان بگردار غم
بدای پشه کو نامزد کرد خرم
بگفتند باسج چندین داد باز
که تابوت شاهان چه دارب دراز

Antiquities v. 3. p. 18.

Antiquities v. 3. p. 19.

Antiquities v. 3. p. 20.

Antiquities v. 3. p. 22.

دگر گفت کز دست تو کس گشت
چرا سودی ای شاه بامرک دست
دگر گفت کاسودی از درد رنج
همی جستن بادشاهی و کج
دگر گفت چون پیش داور شوی
همان بر که گفتی همان بر روی
دگر گفت پدستگاه آن بود
که ریزنده ...
دگر گفت ما چون ...
که بودی ...
دگر گفت چون ...
بیامرزد ...

دگر گفت از مرگ جوره او گشت
به شتی سزدگر نمازیم دست
دگر گفت کای ...
چرا بوشی از انجمن ...
دگر گفت مرد ...
بگوشت ...
کنون ...
ترا ...

کنون زود بپوشید گی
نوشید رایت رخ دید گی

fol. 326a

4. p. 14.

وصیت نامه نیشتن بر مادر خود سکندر

از هر نوع رسیدن بر مادر

Antiquities v. 3. p. 14.

بجویند جز رای و فرمان تو

کسی بر نکرد ز پیمان تو

هر آنکس که بودت ز ایرانیان

کز ایشان بدی رو میا ز زبان

سپردم بهر مهربان کشور

جو کرد بران بادشاهی سر

همانینا ش نیاید بوم

براساید از دشمنان مرز و بوم

و کز دختر آید ...

بپزند با ...

بمالی ...

ببخشید ...

کراید یکی ...

شود یکمان ...

تو فرزند ...

بدو تازه ...

دگر دختر ...

فرستید ...

ایا بدره دبره ...

عمارید ...

زیر انکیین ...

Antiquities v. 3. p. 16.

Antiquities v. 3. p. 19.

Antiquities v. 3. p. 25.

همه دشت ...

fol. 326b

4. p. 14.

وفات یافتن سکندر در شهر بابل و بردن تابوت
اورا در روم

بیاریم چند آنکه بایدت چیز
 کزین پیش کاری نداریم نیز
 سکندر پیامد نکه کرد کوه
 پیورد زان فیلسوفان کرده
 بفرمود کاهنکران آورید
 مس دروی یک کران آورید

323^h 4. v. 3. 4. omitt
 6. v. i. 2.

جوزد نماندت بیای
 کنار جهان خواندش رهنمای
 انسیفید من 344. v. 2. 8. h
 فنی کوید این شاخ و برگ درخت
 که چندین سکندر
 که برداشت از
 ز شاهنش جرن سال شد برد دست
 ز تخت ...
 سکندر ...

4.

ز از فراوان کنی همی 15. v. i. h

روایت برابر شکفتی همی 2. v.

سر نامداران به پیرون کشید 23. v. 4. h

سیمر ... 24. v. 4. h

23. v. 4. h

رفتن سکندر بنزدیک فغفور باسیم
 رسالت و دریافتن فغفور او را

نویسند ز اسکندر شهر گیر 25. v. 2. h

324^h 13. h 14. h 15. h
 14. 13. 15. h

همه باره و برده ... 14. v. 3. h

24. h 2. v. i. 4. h

رفتن سکندر از فغفور چین
 و آوردن سکندر کنجها

25. v. 3. 4. omitt. h

زدارای داراب ... 2. v. 3. h
 324^h 9. h

11. v. i. 2. h 3. 4. h

19. v. i. h

21. v. i. 2. omitt. h

3. v. h

رفتن سکندر در زمین هند باسیم
 رسالت و یافتن کنجها و هدیهها

325^h 13. v. i. h
 9. v. i. h

16. h omitt.

21. v. h

2. v. h

3. 4. omitt. h

25. v. i. 2. h

نه پنی بر و اندر ایوان و خان
 مکر پوشش او زما استخوان

325^h 1. v. i. h

ببردند پیلان و هندی درای

بزرگی و مردی و آهنک رای 2. v.

8. h
 رسیدن نامه اسکندر بر ارسطالیس
 حکیم و جواب نبشتن او

9. v. i. h

15. v. i. h

23. v. i. h

ف. 321^ا

li 8. v. i. 2.

زره گفت آزادگانرا بسوخت

زنعل ستوران

li 9. v. 3. 4. omitt.

~~ترا و سباه تو دیدم پس~~

li 10. v. i. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

بسی پیل

همان

بگفتند کین برف و باد دمان

زما بود کامد شمار ازیان

که هرگز بدین راه نکدشته کس

ترا و سباه تو دیدم پس

وزانجا

دل

دریا کدر

همه یار

یکمی پشته

ف.

li 25. f. 322^ا

رفتن سکندر بطایر آب حیوان

و رای زدن یا مهتر خضر علیه سلام

ف. 322^ا

li 12. f. 323^ا

نزدیک رسیدن سکندر باب حیوان خضر علیه سلام
جدا افتادن سکندر

li 18. f. 324^ا

رسیدن سکندر در شهر جانوران و نامید باز کشتن
از تاریکی

li 19. v. i. 2. non habet, sed vero esse

چنین دار پاسخ که زمین مردودست

زء برین گونه جای تشست

v. 3. 4. ut meum.

At vero,

ad vero hunc vers. meus hab. li 21. v. i. 2.
ubi ille cum omitt.

li 21. v. 3. 4. etiam omitt.

li 22. v. i. 2. omitt.

v. 3. دگر گفت دانیایی و راستی

v. 4. کزی

li 25. v. 3. بجنکار

ف. 323^ا

li 11. v. i. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

جوزان آب حیوان برامون شدند

ز تاریکی راه پروت شدند

بجستند هر کس بدین راستی

بدیدار شد کز پی و کاستی

کنار یکی بر زیاقوت بود

یکی را بر از کوهر ناسود

بشیمان شد آنکس که کم داشت او

ز برجد جنان خوار بکداشت او

دو هفته بران جای که بریاند

جو اسوده ترکشست کز تراند

رسیدن سکندر در شهر آب حیوان

و ماجوج بودند و راست کنایند

سد سکندر

li 15. v. i. 2. omitt.

v. 3. 4. دلم

li 16. v. 3. 4. omitt. نکسلم

ف. 323^ا

li 1. v. i. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

بدارم من این راه ایشان برای

بنیوی نیکی دهش یک خدا اب

همه شهر گفتند کای شهریار

ز تو دگر باد ایدر روزگار

زما هر چه خواهی همه بنده ایم

بر سنده باشیم تا زنده ایم

جنین داد باسخ که آرزو نیاز
دو دیوند پیناره و دیوم ساز
یکی راز ...
پ.

li 13. v. 3. 4. onitt.

li 15. v. i. anteposit

بجز نیکوئی در زمانه مکن
که نمر کس ز تو خوب راند سخن

ندیدند ... li 20. v. 3.

رفتن سکندر در کناره دریا
و دیدن عجایبها و جنگ کردن در جیش
بدیره li 25. v. 4.

li 320^a 6. v. i. 2. (transposit)
یکی بر فزون بود نهایی اوی
چهل رزش ... اوی

li 7. Fulcr non habet.

li 11. v. i. ... ز دست

کشتن سکندر بایانرا و شنیدن خبر ازدها
و دفع کردن اورا li 20. Fulcr

جواز نرم بایان فراوان بماند li 24. v. i.

v. 3. 4. onitt.

li 25. v. i. 2. d 3. 4. transposit

li 320^b li 1. v. i. 2. onitt.

li 5. v. 4. d li 6. v. i. 2.

ita habet

دو کیسو بود پیل رادام اوی
همه شهر با او نداریم تاو
خورش بایدش خورشید رخ کاو
بجویم و بر کوه خارا بریم
بر اندیشی و بر مدارا بریم

بدان تاناید برینا روی کوه
برنجاند از ما کوهها کروه

li 8. v. i. 2. onitt.

رفتن سکندر در کوه و کشتن
ازدها و شنیدن آواز همسنگی

جو کار ... li 10. v. i.

بران کوه پیم لرزان شدی li 17. v. i.

رفتن سکندر در شهر روم
و شکست خوردن سکندر اردو شنیدن آن شهر li 20. Fulcr

321^a li 8. v. i. anteposit

زهر سو که آتشی بدین بوم ویر
بخود زرق دریا پیای کرد
نباید گذشتن بر پیای زرق
اگر خوش بود روز اگر یاد و برف

که دو شیر کانی پر شیده روی li 9. v. 2.

legimus hoc ita :

زهر زنی کو گراید بشوید
از انا بر کس اورا نه پشم روی
اگر دختر آیدش چون کرد شوید
زن آساو ...

li 9. v. 3. 4. super proposita non
d li 10. v. i. onitt.

li 12. onitt.

li 18. v. i. claus
non habet.

v. 4.

با جاسه

v. 5.

(non negare)

همی رفت با جوید رخ ده سوار

li 22. v. i. 2. onitt.

ز کاره نشان ببریم نهان li 25. v. i.

سبیده جو برزد زبالا در قشر
جو کافور شد روی جبرخ سفش
زمین تازه شد کوه چون سندروس
ز درگاه برخاست اوای کوس

در ... بران ...
که آب روان بود جندی درخت ...
که نومید بود لشکر ...

رفتن سکندر بنزدیک بر همتان با نامه خود
بطریق رسولان

که دارب بدین مرزنی از رای ...
نشستر بر شندکان خدای

خود و نامه اران روی براند ...
ز خوشی کیتی چه دارم زهر

زکروان خدا نیست تریاک زهر

روان شد ترکه دوزخست از روی
مکر زمین سخن ...
دگر گفت بر جان ما شاه کیست
بکریم هر جای همراه کیست
جنین دار باسخ که از دست شاه
سر مایه کین و بر جان کناه
بر رسید و گفتار ...
که از هر پیشی نباید گریست

li. 14. li. 15. v. i. 2. omitt.

li. 23. v. i. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

بر رسید ...
بدان جادویی ...
یکی بیک دستور ...
بدین ...
سکندر ...
بدین عهد ...
بدو گفت ...

بیا مدبران ...

برزم و بایکین دین بزرگ
بجان و سر شهریار سترک

بزار سماس و روح قدوس
گرفتن یس را خاک در اندک

ازو چار صد ...

ز فرشته برو ...
دگر بنی صد پاره دندان سل ...
چو دندان درازیش چون میل

ازو چار صد بوسه برتری ...
صد اسیر کرانه های آراسته

زمیدان بیدنو با خواسته
برو تیغ هفتد و بروی هزار
بفرمود تا جوشن کارزار
همه خود و معقر هزار دوست
بکنجور فرمود کاکوت باست
همه بگر بر یلقوت بر شما
بکوش که شیکر بر عاز کار

87 fol 316^a

lin 2. omitt.
lin 3. 4. 5. v. i. non habet.
lin 5. v. 4. ... چنان پور ...

v. 5 (in marg)
پاورد گریان و کرده اسیر

lin 9. v. 3. anteponit
برآشت از انیس بدرخم گفت
که این هر دو در خاک باید نهفت
چنین هم به بند اندر و بارش
بششیر کند ی زن کردتش
سکندر پیامد زمین بوسه داد
بدو گفت کای شاه قیصر ترا د

v. 3. چه باشد کم اورا بخشش من

v. 4. ... کردم برین ایمن

lin 10 v. i. ... سر بی ...

lin 11 fol.
رفتن سکندر بنزدیک قیدافه با سپاه
ورفتن پسر او بطریق رسولان

lin 21 v. i. بدو قندروس

lin 25 v. 3. ... بود آن

fol 316^b

lin 6. v. 4.

نوارده رود می خواستند

lin 7. lin 8. omitt.

lin 19. v. 2. دوان برز خنده دل از غم تیره

v. 3. 4. lin 20. omitt.

lin 22. v. i. anteponit nunc omitt.

عقیق

میان

همه پوشش و صندل و جوی عود

ز جرج

سکندر فروماند ...
ازان فردا و رفتن دان دستگاه

fol 317^a

lin 3. v. 3. secund. hemitt.

چنین بجه فیلقوس^{شاه} مخوان

lin 4. fol.
نشر منده شدن سکندر از دیدن
فیلقوس صورت خود در حیر
و بنهای داشتن قیدافه

بدندان سکندر مانند لبر

lin 6. v. 2. secund. hemitt.

میاد که باشد کسی در جهان

lin 3. 4. ut near.

چنان دان بلینوس ...

یکی ماسارست و اعداد فور

fol 317^b

lin 1. v. 3.

نبودش ز قیدافه چنین در بر

* v. 4. برداشت هرگز دل آزاد او بی

lin 2. v. 1. بود او شبر و بامدادان بکاه

v. 2. زایوان پیامد بنزدیکشاه

* v. 3. 4. omitt.

lin 3. v. 1. 2. et 3. 4. anteponit

lin 4. v. 1. 2. omitt.

lin 5. v. 1. ... از پیش تو

v. 3. ... برکشی

v. 4. ... و راز دشمنان

lin 6. v. 2. ... ندانم

lin 12. v. 1. انکون مسا امشیر

lin 13. v. 1. 2. omitt.

v. 3. بطینوس (Et sic sequi)

ع. س.

جو بر نامه

در خشان

فرستی

بدانی

وگر هیچ

نه پشیم

چو اندازه گیری ز داراء فور

خود آموز کارت نباید زدور

چو از باد عنوان او گفت خشک

نهادند مهری بر زرمشک

پیامد هیبت نکاور براه

بنزدیک ان نامیردار شاه

باسفامه اسکندر از قیذافه

جو قیذافه ان نامه او خواند

ز گفتار

هم

انتیپون v. 1. 12

مرا با جویانشان برابر نمی

بسر بر زیر و زیری افسر نمی

مرا از ان فرو بست

همه لشکر

بترسم

14. انتیپون

رفتن اسکندر در شهری که آنجا

بسر قیذافه بود

خردمند بطعون

تو بنشین

من ام بر پشت بخواهشگر

بدانست کار را چه باشد بهتر

انتیپون v. 3. 12

چو برگشت

ببخشید

تو بگر

وگر خوردش

پیاده پیامد

هماعیلیان

هری که برداشت قیصر براه

همی ریخت

وز انجا یکده شاد

بسجده در آمد فراوان ماند

سبه را بفرمود

بسا زند

huc non habet.

v. 2. 16

ز سجده

v. 3.

قیطون

Et sic portat

Antipon v. 3. 18

بصر اندرون بود یکسال شاه

بدان تا بر آسوده شاه و سباه

زگی بود در اندلش شهریار

خردمند با لشکر نامدار

فرستادن قیذافه تصویر کمر برای نگاریدن

صورت سکندر

جهان روی گشوده قیذافه نام

ز روی سهی یافته نام و کام

Antipon

قیذافه

که نیسپارد آنرا چنگس بلنگ

نامه نیشتن سکندر بر قیذافه

و فرستادن بر قیذافه

huc non habet.

ز شاهنشاه اسکندر شهرگیر

بنزدیک

شده

نخست

فروزنده

hi 72 v. 3. independent:

وزان بس سکندر عجمي خواسته
کجا داشت که کنج آراسته

v. 3. ... دود بارکش

v. 4. ... صد افسر

hi 16. *fulse* باسخ نامه نبشتن فور بجانب
سکندر

hi 25 *fulse* باسخ نامه سکندر از فور هنديا
آمدن سکندر بجنگ

fol. 313⁶ hi 8 v. i. independent

زدارا جو روی زمین پاک شد
تراز هر برنده تر پاک شد

hi 14 v. 2. گروهی رفتند نزد یک شاه

v. 3-4. non habet

hi 18 v. 5. independent

مکران عهد نام مارا به تنک
نکردست کس جنگ با کوه و سنگ
نماین شد سکندر ز گفتارشان
برآشت و بشکست بازارشان
جنین گفت که جنگ ایرانیاں
ز روی کسی کونیامد زمان

v. 3. ... بدر اید از بندگان

hi 20 v. 3. ... مرا یار یزدان

hi 25. *omitt.*

fol. 314^a hi 1 v. i. ایرانی
hi 1 v. 3-4. hi 2 v. i. 2. *omitt.*

hi 3. *fulse* آگاهی یافتن فور از آمدن
سکندر و برون آمدن از جهت جنگ سکندر

جو آگاه ... hi 5 v. i.

hi 6. *fulse* non habet

hi 11 v. 3-4. *omitt.*

hi 15 v. 3-4. *omitt.*

fol. 314¹ hi 2 v. 3-4. *omitt.*

hi 4 v. 3. independent

بود گفت اینست آیین راه

بگردیم یکپا و گری سیاه

v. 3. بازور شیر

fulse از آمدن تنها گانه فور با سکندر
و گشته شدن فور بدست اسکندر

hi 5 v. 3-4. *non omitt*

hi 9 v. i. بر رسید پابر سر و کرد نقش

hi 12 v. i. independent

سر فور هنديا بنیای اندرست

تن بهلوارش بنیای اندرست

hi 22 v. 2. برو بر گذشت

fulse

رفتن سکندر در بیت الحرام
بنامه اسماعیل علیه سلام

hi 22 v. 3. independent

بشیکر برخاست آواز کوس

هوا شد بگردار چشم خروس

v. 3. ز بس ناله ...

hi 24 v. i. که خانه حرم را بر آورده بود

hi 25 v. i. 2. *omitt.*

fol. 315^a hi 9 v. i. جراحه

hi 10 v. i. ... سر از راه چید

hi 11 v. i. ز قصر این

سکندر رنکه کرد و را خواند
بر سپید و بر زیر کاهش نشاند

Transport v. 1. 2. li 21 v. 3. 4. li 20
بیاسخ بلاتا ... li 22 v. 1

سکندر فرستاده را گفت رو
بنزدیک آن نامور باز شو
یکویش که آن چیست اندر جهان
کسی را نبود آشکار و نهان

نا بودنی li 19 v. 3
بدو کید فرمود کین جارجز li 20 v. 3
چنودر ... li 25 v. 2

fol. 312⁶ li 5. et li 6. v. i. non habet
..... کین li 6 v. 4
بدین (v. 5) li 10 omitt.
پاهوزم ... li 11 v. i
omitt. li 12 v. 3. 4. li 13 v. i. 2.
زکس ... li 14 v. 4

fol. 311⁶ li 1. v. i. دگر چز جامی که بر میکتی
li 7. li 8. li 9. omitt.
نپسند بمل نامه بر پرت li 11 v. i
Transport li 14 v. i. 2. et 3. 4.
omitt. li 18 v. 3. 4.
omitt. li 20 v. 3. 4.
omitt. li 21 v. i. 2.

fol. 313⁹ li 1. v. i. 2. low cor. habet
بدو گفت ای خسرو دادگر
زدادن شده کوش بیدادگر
بدانم که شاه جهان دوش حق
خسب و شربت تیره تنها گفت

نامه فرستادن سکندر بروسن li 23. Julius
بخردان و آوردن چهار چنبر سکندر

li 3 v. 3. 4. omitt.
li 7 v. i. Transport
بر کید بودند کین جام کرد
بروز سپید شب لا جور

fol. 312⁹ li 1. v. i. جوان
جن تکر جو
li 2 v. 3. Transport

li 8 v. i. 2. omitt.
li 10 v. 3. 4. Transport
که اندر جهان کید را نیست جفت
بران فیلسوفان زمان شاه گفت
بکوه ندارید چنبر فروت
شکفت اندر برین شد کندن فسوت
ازین بس بخوانیم گفت و ستان
مکر خانه کید جادوستان
همی گفت بران میلا در
م

برو خوانند پاسخ نامه را
چه پیام آن شاه پیکانه را
کزین کرد صد مرد زان هندوان
خردمند گویا و شیرین زبان
فغانستان li 6. li 7.
که لیر ایاوند li 14 v. i
li 14 v. 3. 4. li 18. li 19 v. i. 2.
low cor. habet
خردمند بردود آهن حوا
فرستاد باز شخم اندر تناب
زدوش بدار و کرا اینس رنم
نکردد بروزب سیاه و درم

یکی نام دهقان ... 8 v. 3. na

دگر دین یونانی ... 9 v. 3. na

13 v. i. na

بگردار ماهی بدو یا شود

گزان بدگنش بر شش شود

همی تشنگانرا بخواند آب

کسر او را بدانش سار و خواب

گرنیزد از ان مرد دانش نروه

کشایند لپها بید هم گروه

ز عاقبت پیامد که مردم بخیز

شود ثقاد و سیرب نباید تیر

نه درویش باید ازو بهره

بدانش نروهی دگر شهره

14 v. 3. na

زمانی پیاد کمره کمر انسان شود

که دانا پرستار نادان شود

15 v. 3. na

همی داند انکس ...

16 v. i. na

شش انکه دیدی ...

17 v. i. na

18 v. 3. na

جزاز ...

19 v. i. na

بهفتم که ...

یکی دگر از آب و هم گشته کم ...

21 v. 3. na

دگر شهر دیدی همه درو مند

شان شان همه خوار و ناسود مند

بیرسیدن تندرستان شوند

زمانی پیامد کمر استمان شوند

نرم انکه کاهی جنان ...

ز نو ساله ...

جو کیوان ...

جهان ...

بود کار سپار و درویش رست

ازو خیر خواهد ...

هران کمر کشاید سر کنج خویش

نه زرباز دارد بتن رنج خویش

دغم چشمه ...

بگرد اندرش چشمها آب و شش

نه رو بر میدی یک روشن آب

نه آن ...

ازین بس پیامد یکی روزگار

که باشد بکیتی یکی شهریار

که دانش ...

پراز غم بود جای تاریک اوی

جهان سر سر تیره از رنج اوی

ز سکی تریب مال و از کنج اوی

همی هر زمان تو ...

که ماروار و ناعذار اضرع

سر انجام ...

پیامد ...

fol. 311a

نامه فرستادن سکندر بنز وید

کید هندی

7 v. 2. na

که میداد ...

3 v. 4. onutt.

15 v. i. na

ولیکن ...

fol.

باسخ نبشتن کید هندی سکندر را

و فرستادن چهار چیز بر اسکندر

19 v. 3. na

نباشد بسر از من کسی را به نیز

بدین گونه اندر جهان جاو چیز

فرستم جو فرماید پیش اوی

وزان تازه کرد دل و کیش اوی

وزان بس جو فرماید شهریار

پیام برستش کنم بنده وار

فرستاده آمد بگردار یاد

بگفت آنچه بشنید نامه بداد

li 13. v. 3. 4. ita habet

که فرجام ... روز ما بکورد
زمانی زکی ماهی بشود
کز کوز فرمان ما بکورد
بفرجام آن کار کیفه برد

li 14. v. 3. 4. omitt.

li 15. ~~fol~~ non habet.

li 20 ~~fol~~ نامه نیشتن اسکندر بر مادر
روشنک و نیشتن بدو
نخوتش به چو دشمنش
li 25. v. 3.

~~fol. 309^a~~ li 7. v. i. ~~چنین گفت~~

li 10. v. 3. ... برستنده

li 13. ~~fol~~ باسخنامه سکندر از مادر

روشنک فرستادن سکندر مادر خود را

li 22. v. i. ... درودت

li 23. v. i. 2. omitt.

~~fol. 309^b~~ li 6. v. 3. ... چو آمد

li 10 v. 3. 4. ~~transponit~~ اینها

زکوب (ازین) و کز و کمان

li 11. ~~fol~~ عقد روشنک با اسکندر فیلقوس

li 18 خواب دیدن کید هندی و بر سیدن ~~fol~~
معبران را و جواب گفتن معبران

~~fol. 310^a~~ li 5. v. 3. 4. li 6. v. i. 2. ~~transponit~~

اینها li 5. v. 3. 4.

نه در خانه پیدانه در کاخ بود
به پیش اندرون

li 7. v. 3. 4.

که بر در نشستنی بران تخت عاج
نهادی بر بر دل افروز تاج

li 13. ~~omitt.~~ v. 2. همی جاره تندرستان درست

جو بر داشتی از دور و به دهن

li 16. v. 3. دو بر لیز خمی تهر در میان

li 22. v. i. نه کهنتر ...

جواب معبران کید هندی را با انواعها ~~fol~~
و آمدن اسکندر

li 24. ~~fol~~ non habet

li 24. v. 2. کز و ناید اندر ...

li 25. v. 4. بداندو کجی نام ...

~~fol. 310^b~~ li 1. v. i. چهارم قدر گاندور و ریزی آب

li 4. v. 4. جواز نام ...

li 5. v. i. ~~fol~~ اینها

دگر نخت دیدی یکی شادمان

آهی مانند نخت از که بد کمان

نشستی یکی را کسی بر سر پیر

شد آن کیتی نخت را ما کز پیر

... اولین بس پیامد

... چنان مست

... چنان زیر دستا نش

... پر از غم

... بدل سفته

... بآزاند

دگر آنکه دیدی ز کرباس نغز

... کز فتنه

... نه کرباس نغز

... نه آمد ستوه

ک. 6. --- بدر را ندید. 3. نیا
--- بدرگاه شاه 10 نیا
به پینیل تاراه این کار جیمتر 16 نیا

به از 3. نیا 207. p.
بازی همی 5. نیا
کنون سوم 7. نیا
... تاج بر سر گرفت. 9. نیا
بباید 10. نیا
... و مرد کردند اسیر. 12. نیا
... بر ناو پیر 13. نیا

مدار او از انبیس بکیتی امید 9. نیا 208. p.
ببندند 4. نیا 209. p.
سلیح 6. نیا

4. 506^a 20. nia
آگاهی یافتن سکندر از حال دارا و
رفتن در جنگ و ارا و کشتن رسیدن دارا
بسررا بدر 24. v. 3. نیا
..... 25. v. 4. 4. omitt.

4. 506^b 1. v. 1. nia
جریاندار لشکر بگرامان کشید
خرد را سوی روشنی ره گنید 2. v.
..... 2. nia 3. nia 4. v. 3. 2. nia
.....
شکر زمین 8. v. 3. nia
..... 9. v. 3. nia
..... 10. v. 3. 4. nia
..... 1. v. 3. 4. nia
نه کشترونه تختونه تاج و نه گاه
نه شاهي نه فرزند و کتج و سپاه
کسی کز کرانیایه
همی پیش
.....

چه سستی کند بدم آید بدست 1. nia 198. p.
..... 2. 3. 4. 5. omitt.

بدین فرخی زال ما شادایند 5. نیا 199. p.
... کابادایند 4. نیا 1.

از آرا شاهي و کتج آوریم 13. نیا

ز شاهان که باریزی یار تو 6. نیا 200. p.
سکندر بر بشنید گاه سپاه 14. نیا
بزد کوس و آمد ز لشکر براه 15. نیا

تو کتتی هوا جون خروشد همی 13. نیا 201. p.

ببوسید ایران ~~ببوسید ایران~~ 10. نیا 202. p.
وید او شاه

11. 12. 13. 14. nia habet.

سپاه از لب دور بر گاشتند 4. نیا 203. p.
به پیر و زب آمد بدین رزمگاه 6. نیا

آمدن دارا بجنگ سکندر
و منهنم شدن دارا و رفتن در شهر اصطخر

سر مارا لشکر آباد کرد 12. nia
سر نامداران بر از باد کرد 13. nia
دگر باره ای ازین سو گذشت 14. nia

چنان شو که از کس بند جای تنگ می 1. nia 204. p.
..... 6. 7. 8. 9. omitt.

..... رشته اند 6. نیا 205. p.
(Wilkeni) 7. 8. omitt.

پیر و سپاه شد آراسته 13. نیا
ببود اندران بوم بر چهار ماه 14. نیا

کراز 1. نیا 206. p.
..... چون بسرانید 2. نیا

نشستن اسکندر بر تخت بادشاهی
و مشورت کردن با ارسطاطالیس

ز نو هر ... li 6. v. i. fol. 304^b

li 8. v. 3. 4. li 9. v. i. 2. onitt.

li 12. v. 3. 4. onitt.

li 13. v. 3. 4. onitt.

li 17. v. i. ... ز دینار و دینار

خبر یافتن دارا از حال اسکندر
و آمدن اسکندر پیش دارا

quodam folio li 20 non habet.

Inde a li 18. v. 3. arg. ad. n. fol.

300^a li 20. v. 3. sequitur perfolium

in Chrestomathia Wilkensis. Hanc

textum igitur nunc propono, quodam

rectificans. (Wilkensis Cod. B. est hic Cod. Græc. quæ per exemplum)

Wilkensis p. 190.

li 8. و پیش او ...

p. 191. li 3. خود و نامبردار ده بخردان

li 10 ز دیدار و از فرو فرستاد اوی

p. 192. li 12. نه آگاهی از راه کم و پیش من

p. 194. li i. 2. transponit .. et legat

از آنجا

li 5. پیام بفرستد برین گونه داد

li 9. 10. 11. 12. onitt.

li 14. می و خوار را مستوران خواستند

p. 196 li i. بفرمود تا کفش پا بر نهند

p. 197. li i. 2. onitt.

li 4. دلیر آمدست او برین مژ و بوم

li 13. پیاسد بدکلین برده سرای

191 آمدن لشکر هاب و مهرا نند fol. 5. li
از آب و سر هاب و شنیدن کیفیت از کارزار

li 21. v. 2. یکی تیغ هندی بر زمین بیا

li 22. v. i. 2. onitt.

li 23. v. i. 2. transponit

fol. 303^b li 5. v. 3. 4. onitt.

li 18. v. i. جر بشنید دارا شد شاد کام

... v. 3. دیگر بر شنود

li 19. v. i. in hoc codice, ut jam monuit

27, sequitur post ~~fol.~~ m. fol. 303^b

v. 2.

li 24. v. i. می تنکش آمد بکشتش بکس

v. 2. که دارا از فرزند من کرد گس

fol. 304^a li 3. v. i. 2. transponit

li 7. fol. وصیت کردن دارا بر لشکر

و دادن ~~تخت~~ بر دارا

li ii fol. non habet

li ii. v. i. transponit.

نمانی همی در جهان یادگار

خود را همیشه دلا رای دار

fol. li non habet.

li 12. v. 2. بگردون کلاه کیی بفراشت

v. 4. شوی ...

fol. نشستن دارا بر تخت بادشاهی

و عرکشی کردن بر اسکندر

li 14. v. 3. transponit

و هر هیچ تا اندر آید بدل

بشیر باشم و را دل کسل

li 24. ... 2. نهی دست و منته بدانرا بستر

li 21. v. i. 2. omitt.

v. 3. ... بیایرد بر تارک

f. 300^b

li 6. v. i. ... ببردند جنوان

li 13. ~~f. 300^b~~ آغاز داستان

li 15. v. i. 2. omitt.

li 16. ~~f. 300^b~~ بادشاهی داراب پسر همای
چهارده سال بود

li 19. v. i. ... ندانیم

li 24. v. i. 2. ... جواز دیو شهر اندر
وراناب

f. 301^a

li 11. v. i. ... *Et finem per
ome Tefkidi.*

li 16. v. i. ... ابا بدره و درده

li 18. v. i. ... عمرویه گنجی نقش متست

li 25. v. i. ... بر من فرستیش با باز روم
... مانی بیوم

f. 301^b

li 6. v. i. ... ده اشتر

li 12. ~~f. 301^b~~ باز کرد اندین داراب دختر
فیلقوس را و تولد شدن اسکندر

li 13. v. 3. ~~f. 301^b~~ *ad f. 303^b*

li 19. *exclusive. omittit, quin*

li *supra* *intersequit n. f.*

299^b *v. 4. post ut sequitur:*

li 14. v. 3. 4. omitt.

li 16. v. i. ... مردم جز

v. 2. ... چهار سراسر

li 25. v. 4. ... برانده کستردها بر گرفت

~~f. 301^b~~ یافتن کازر صندوق را و بیرون

آوردن نچه و پیرویدن کازران بچه

f. 302^a

li 3. v. 4. ... که کودکی

li 4. v. i. ... زن کازر

v. 4. ... بدو گفت

li 8. v. i. ... جو آن

li 13. v. i. ... سیوم

v. 3. 4. et li 14. v. i. 2. omitt.

li 23. v. 3. 4. et li 24. v. i. 2. omitt.

li 25. v. 3. ... شوی روز کارش

f. 302^b

li 12. v. i. 2. omitt.

v. 3. ... شمارا که باشم بگوهر که ام

v. 4. ... ز بهر چه ام

li 18. v. i. 2. ... بدو گفت از آن تو هست پسر از این
دترم

li 20. v. i. ... خردمند داراب

li 22. v. i. ... جو آگاهی

li 25. v. 4. ... تن و نام

f. 303^a

li 3. v. i. *andeposit*

بیرسید گفت این سوار از کجاست

بدین شاخ و این برز بالای راست

نماید که این نامدار بی بود

خردمند و جنگی سوار بی بود

16. ? دلیر و سرافراز کنداور ست

و لیکن علیجش نه اندر خورد

جو داراب را فرود مند آمدن

سبه را سراسر بستند آمدن

از اختر یکی روز کارش گزید

ز بهر سببید چنان چون سزید

جو جنگ آوران را یکی کشت راب

ببردند لشکر زیش همای

li 4. v. 3. *andeposit*

همین فنز داراب اندر میان

بسان در فشی نکونین

در زمین 4. v. 13. hi

برداشتند 14. v. i. hi

ز این چون باد بگذاشتند 2. v.

antepont 5. v.

بده روز و ده شب بزا بل رسید

کشتش بر زمین نهاده ندید

زمانی شد از درد او بر خروش

تو گفتی که خامون براند بجوش

کسی نیز شنید آواز کس

همه بوسه ها موه کمر بوده بس

بکسری 3. v. i. hi 297^a fol.

non habet 7. fol.

3. 4. v. i. hi

antepont 3. v. i. hi

چو بر خاست آواز از دور روی

بارام شد مردم جنگجویی

فرامرز یا ~~فرامرز~~ خوار مایه بپناه

بزد خویشش نیز بر قلب گاه

رفتن فرامرز بر شاه کابل و هلاک کردن

شاه کابل را

دریده برو یک گراز آمدند 4. v. 21. hi

ut neque. 5. v.

تا پاک داشت 7. v. i. hi 297^b fol.

که بودند 3. v.

3. 4. v. i. hi 8. v. i. hi

وصیت شاه کساست بهرمن 13. fol.

در باد شاهی و عدل کردن

antepont 3. v. 20. hi

یکی دخمه کردند از شیر و عاج

پا و بختن از بزرگ تاج

همی بودند از بختن و از رنج پر

بدید از بس باز تریاک دهر

که من 9. v. i. hi

که پیرید فی و سیافش باز 2. v.

نه از فریدون 3. v.

کزوی 2. v. 20. hi

گشته شدن رستم بر دست برادر خود

شفاد و کشتن رستم مر شفاد را

فربرز پور 3. v. 11. hi

بلرز مکر 1. v. 14. hi

... نامداران 3. v. 21. hi

omitt. 2. v. 23. hi 3. 4. v. 22. hi

omitt. 26. hi 4. 5. v. 25. hi

1. v. i. 2. omitt. 296^b fol.

2. fol.

رفتن فرامرز در کابل و آوردن تابوت رستم

وزوار در زابل

بفرمودند بس تا نهادند تخت 1. v. 5. hi

omitt. 4. 5. v. 7. hi

نقش دوز 8. v. 8. hi

nullus v. 8. q. hi

یکی سر تابوت 3. v. 10. hi

4. v. برو هیچ زربین و بیکرش عاج

1. v. 11. hi همه در زهایش گرفته بقین

4. v. بشست برو جامها کستید

12. v. 1. hi جو آشتنند کردش بزبیا کفن

3. 4. v. 2. hi

بجستند جاسی درخت کشتن

برفتند پیداردل در کران

بدیدند ازو تختها و کران

دو روز اندران کار شد روز کار

تن و حشر بر پیل کردند بار

..... شهادت
 همان و کما فرا یکایک بخوانند
 بخوان کرانمایه شان بر فشانند ۴-۵

فول. ۲۹۵
 بدانم
 فرستاد کنون پیش خواهند خوان ۳-۵
 ز کابل فراوان گزیده سران ۲-۵
 اندک ۳-۵ ۹-۵

که آمد کوب پیل تن بی سیه
 تو پیش ای واز رفته ز نهار خواه
 سپیدار کابل پیامد ز شهر
 زبان بر ز کوش دل بر زهر
 جو چشمش بروی تهنیتن رسید
 پیاده شد از اسب کورا بدید
 ز سر شاه هندوئی بر گرفت
 بیاره شد و دست بر سر گرفت
 همان موزه از بای پیرون کشید
 بزاری بزرگان ز دل خون کشید
 دورخ را بنگ سیه بر نهاد
 همیکرد بوزش ز کار شهاد

..... ۱۴-۵ ۱۵-۵ ۱۶-۵ ۱۷-۵ ۱۸-۵ ۱۹-۵ ۲۰-۵ ۲۱-۵ ۲۲-۵ ۲۳-۵ ۲۴-۵ ۲۵-۵ ۲۶-۵
 یکی بای دارم
 همه بنقه و مور در
 کمی راند بر دست با او شهاد ۲-۱۹
 فول. ۲۹۵ ۲۰-۵
 خرد را ۴-۲۳
 یکی تازیانه ۱-۲۴
 ۲۶-۵ *fratium vacuum - mane*

فول. ۲۹۶
 بدیدان بداندیش روی شهاد ۴-۱۰

۹۳ فول. ۲۹۴
 ۱-۹ ۲-۹ ۳-۹ ۴-۹ ۵-۹ ۶-۹ ۷-۹ ۸-۹ ۹-۹

همی گفت کینم جهاندار داد
 غمین بدم از بهر تیار داد
 ۳-۴-۵ ۱۹-۵
 تنش دور از آسیب و جان از گزند ۴-۲۰
 ۱۹-۵ ۲۱-۵
 ز اسپند یار آمد این داستان
 بیایان شد از گفته یا ستان
 خبر نامه اسپند یار و دولت یافتن
 بهمن از گستاخ شاه
 ۲۲-۵

۹۴ فول. ۲۹۴
 ۲-۵ ۳-۵ ۴-۵ ۵-۵ ۶-۵ ۷-۵ ۸-۵ ۹-۵
 دو کوس ۳-۵
 بینم ۴-۵
 ۱۱-۵ ۱۲-۵ ۱۳-۵ ۱۴-۵ ۱۵-۵ ۱۶-۵ ۱۷-۵ ۱۸-۵ ۱۹-۵ ۲۰-۵ ۲۱-۵ ۲۲-۵ ۲۳-۵ ۲۴-۵ ۲۵-۵ ۲۶-۵

ستاره شمرکان شکفتی بدید
 همی این بدان آن بدید بگرید
 بتفتند با زال سام سوار
 که ای از بلند اقتران یاد کار
 گرفتیم و جستیم راز سپهر
 ندارد بدین کودکی خورد مهر
 کیفیت زادن
 شهاد برادر
 رسم و آسودن خرابی
 در خانواده زال
 و خبر کردن منجمان
 و از احوال شهاد

۳-۴-۵ ۱۷-۵ ۱۸-۵ ۱۹-۵ ۲۰-۵ ۲۱-۵ ۲۲-۵ ۲۳-۵ ۲۴-۵ ۲۵-۵ ۲۶-۵
 بده سال برافراختن مال ۱-۲۱

فول. ۲۹۵
 ۱-۵ ۲-۵ ۳-۵ ۴-۵ ۵-۵ ۶-۵ ۷-۵ ۸-۵ ۹-۵
 جو هنگام بار آمد آن یستند
 همه شهر کابل بهم بر زدند
 دژم شد ز کار برادر شهاد
 بکردان سخن پیش او نیز داد

fol. 292^b

جو زی بهمن پیش داور شویم

که با تیر و با کیر چون باد بود

li 11. v. i. 2. onitt. *Excerpta*

li 70. v. i. and *Excerpta*

بیالود یک روی آهن یقین

پراکنده ...
li 22. v. i. 2. *onitt.*

... 3. 4. *diff.*

... دو اشتر بوی

... جبر

... برونهاد

... زیر اندر

... ~~...~~

... بریده پس پیش و دم

... بشوتن

... همه خسته روی و همه کنده مو

... زبان شاه کوی و ران شاه جوی

... همای نامور

... همای جوشن و مغر و جنگجوی

... سیه رفت

... زشتگان

... تپمن

... لکمی

fol. 293^a *Excerpta*

خبر شنیدن از آوردن تابوت

اسپندیار و زاری کردن

li 2. v. i. *onitt.*

خروشی بر آمد ز ایوان بزار

جهان شد بر از نام اسپندیار

li 6. v. 3. *onitt.*

سرت را ز تاج کیان شرم باد

برفتن می احترت شرم باد

li 9. v. 3. 4. *onitt.*

جو سادرش *onitt.* *Excerpta* *onitt.* *Excerpta*

منقوله 14. v. i. *onitt.*

همی گفت مادرش لای شوم می
نیست تو بر گفته شاه کی

li 15. v. 3. 4. *onitt.*

بشوتن جو دیدش نزدش نماز

جو شد تنگ نزدیک بختش فراز

li 22. v. 3. *onitt.*

تو اموختی شاه را راه بد

ابا پیر بر مغر دور از خرد

li 23. v. i. *onitt.*

بگفت ...

همه بند ...

... جواند ز بهمن

... برآورده رازی

... جو بشنید

... بشیمان

کیفیت گفتن بشوتن با بزرگان

ایران و یاد کردن هنرهای اسپندیار

و بشیمان شدن کستاس شاه

بشوتن بگفت ...

... با آواز

... جو بردن شد

... برفتند

... به پیش

... زدند

fol. 293^b

li 15. v. i. *onitt.*

پوزش کردن و نامه نبشتن رستم

بجانب کستاس شاه و تربیت

کردن بهمن را

li 21. v. 3.

جوان نافه شد

باسف نامه رستم از کستاس

شاه و عذر پذیرفتن و طلب فرستادن بهمن را

و آمدن بهمن برابر رستم بخودت کستاس شاه

یکی تیز بیکان بدو ...
 برها بدو بر تقاعد ...
 سبیده ...
 بیابان شیر تیره ارجمید ...
 بیوشید ...
 همی از جهان ...
 جوامع ...
 سلیج جهان پیش بر کشت خوار
 چنین گفت پیش بشوین ...
 نباشد ...
 کجانی ...
 بایوان ...

Inter. hic non habet.

سیان یلان ...
 بیوشید ...
 بختک اندرون کارزار ...

hi 20. v. 3.
 hi 21. v. 3.
 v. 4.

آمدن رستم پیش اسفندیار و بدعا گفتن
 اسپندیار ویر انداختن رستم و بر اسپندیار
 در سیون در چشم اسپندیار ان تیر و مجروح شدن چشم

hi 22. v. 3. 4. omitt.
 hi 23. v. 3. 4. omitt.

تو از جادو ...
 و کفری تنی را همه دخیه جیست ...
 v. 2. 4. omitt.

بگویم از ان کمزنده امروز یک
 v. 2. v. 3. v. 4. omitt.

fol. 291^a hi 1. v. i. 2. 3. etiam omittit.

ابا باره و طوق با گوشوار
 هزار انت زیری دهم نوشکیر
 بر بسته نه تخت تو نوروز و شب
 هزاران کنیزک دهم خلجی
 نزار بلستان
 همه مرا ترا یکی فرمان برند
 بشکند ...

hi 10. v. 2.
 v. 4.
 hi 11. v. i.
 hi 12. v. 2.
 v. 3.
 v. 4.

جز از بند بارزم ...
 بدانست ...
 جوان تیز کمر اندر کمان
 تو این مرا هم روان مرا
 بباد افرو این کفام میگیر
 جو خود کامه جنگی بدیدان درنگ
 که رستم همی دیر شد پیش جنگ
 ... گای سگری بد کمان
 ... جانتر ز تیر و کمان

fol. 291^b hi 1. v. i. 2. omitt.
 hi 4. v. i.

همانکه بهمن رسید آگهی
 زاری کردن بهمن و بشوین از جهت
 زخم اسفندیار و بند دادن اسفندیار
 هر دورا دلدار یی

فراوان گرفتندش اندر کنار
 چنین بر وانش اسپندیار
 تن مرده را خاک باشد نهال
 زیاد آمده باز کرد بدیم

hi 8. v. i. 2. omitt.
 hi 10. v. 3.
 hi 13. v. 3. 4. omitt.
 hi 15. v. 3. 4. hi 16. omitt.
 hi 17. v. i.
 hi 18. v. i.
 v. 2.
 v. 4.

fol. 292^a hi 5. v. 3. 4. et hi 12. v. i. 2. in def
 omittit. Item et *Inter non habet*

در بد زمان
 نه رستم نه سیم نر و تیر و کمان
 زمین تو بدروارش اندر بدیر
 زمین مرا ترا
 همه مرا ترا یکی فرمان برند
 بشکند ...

hi 13. omitt.
 hi 15. v. 3.
 v. 4.
 hi 20. v. i. 2. omitt.
 hi 25. v. 3. 4. omitt.

Inter hic non habet.

li 13. v. i. 2. tranqnit

تدیر ساختن سیمرخ از جهت
گزند و سلاکت اسپندیار و دادن کز بدست رستم

li 14. v. 22. adf. ita habet.

جرازم ...

که او هست روین تن نامدار
بدو گفت رستم کز آواز بند
نبودی من او نکردی نزنند
مرا کشتن آسان نزیاد رنگ
اگر باز مانم بجای درنگ
جنین داد باستم کز اسپندیار
اگر سر بنجا آورم نیست عمار
اگر با من اکنون تو پیمان کنی
سر از جنک جستن ...

~~نه جویی فزونی~~ ...
که کوشش و جستن کارزار
گراید و تک با او باید زمان
میگذشت از نورش بی گمان
بس آنکه یکی ...
بخورشید ...

جو بشنید ...
وز اندیشه بستن آزاد کشت

که هر کس که او خون اسپندیار ... li 22. v. i. 2.

li 24. v. i. 2. onitt.

fol. 290⁶ li 1. onitt

li 2. v. i. 2. tranqnit

بیامد ز دریا بایوان و دز ... li 5. v. 2.
بدان راه سیمرخ بدو همنامی ... 3.

خشم است ... li 9. v. 4.

تن زال ... li 10. v. i. 1. adf. ita habet.

از و تار و از خویشین بود کرد
از انجایکه ...

جو آمد هوا ...

بگزاشتی جو ب برتاب کرد
کران اب و ز رشت شاداب کرد

li 15. v. i. 2. lico car. habet

که هر چند من پیش بوزش کنم
که این شیردل را فروزش کنم
بجوید همی جز همه ناخوشی
بگفتار و کردار کردن کشتی

v. 4.

جز یافتن ...

li 14. v. 3. andepont

بنابم همی معز اسپندیار
از ان روز و ان بخش کارزار

li 15. v. 2. lico car habet

جنان بد که بر سنگ ریزید خار
اگر بر دمی دست را سوی سنگ
بدستم بدید سک چون باد رنگ
گرفتم کمر بند اسپندیار
کمر اینده دست مرا داشت خوار

همان تیغ من کمر بدیدی نهنگ ... v. 3.

نبرد می همی جوشن ... li 16. v. i.

اگر چه زید سیر دیراید او ... li 19. v. 4.

li 20. v. 3. 4. et li 21. v. i. 2. tranqnit

et li 20. v. 3. 4.

یکی جام دارم ...

... باز خوانم ...

li 22. v. i. 2. onitt.

li 23. fol. non habet.

ز بالای آن پر لختی ... li 25. v. 2.

fol. 290⁶ li 1. v. i. 2. onitt.

li 7. fol.

آمد سیمرخ بدیدن زال و رستم جاره کردن

بر جراحیهای برستم

li 9. et li 10. v. i. 2. onitt.

li 12. v. i. andepont

همه سیمستان بکن پیران کنند
کدام بلندکان و شیران کنند

li 6. v. i. سواری که ...
li 11. v. i. سندی سر ...
v. 3. 4. onitt.

li 12. v. i. یکی نامور بود الو بنام
li 13. v. i. جوان دور ...

v. 3. 4. بزد بر سر و ترک آن نامدار
بدو نیمه شد تا بیان سوار
li 14. v. 2. بتندی نو شادر آواز کرد
li 15. v. 2. جو الوای را ...

per non habet.
li 16. v. 3. 4. li 17. v. i. 2. onitt.

li 20. v. 2. نبودش همی بر فراغش نوش
v. 3. 4. li 21. onitt.

fol. 288^b li 2. v. i. کای بد نشان

جنین استر پیمان کرد نکتان
v. 3. 4. onitt.

li 3. v. i. تو گفتی که لشکر ...
li 11. v. 5. *ansequen*

من از پند با تو جگویم کنون
دو پورت قباد بجنک اندرون
بر جای با سودم تیز رای
جگونه توانم بدن رهنمای
کنون بهید و گفتار گویت جسود
که این هر دو پور ترا کار بود

li 14. v. i. خواودست ...
v. 3. 4. onitt.

li 18. v. i. 2. onitt.
li 19. v. i. 2. onitt.

li 20 *per non habet*
li 24. v. i. 2. v. 3. 4. *ansequen*
li 24. v. i. 2. *ansequen*

توانی که ...

fol. 289^a li 1. v. i. متن مرد جنگی چنان ...
li 3. v. 2. سر بر سر ...
v. 3. 4. onitt.

li 9. v. 3. امشب
li 13. v. 3. امشب

v. 4. بایوان رسی کام کثرب مختار
li 16. v. i. *per non habet*

که خواصد ...
که میرد ...
جواسپندیار ...
بدان روی ...
همی گفت کای ...
گراز ...
همی گفت کین ...
یکی زنده ...
کدر ...
ازان ...
شکفتی ...
همی گفت ...
چنان آفرین ...
زمان ...
بدانکه ...
خروشیدن ...

li 24. v. 2. که آن شاخ ...
per non habet.

fol. 289^b li 1. جوتا بوت ...
به پنی ...
بجرم ...
نرانم ...

li 7. v. i. برانم که چون او بایوان شود
li 8. v. i. 2. onitt.
li 9. v. i. 2. ز سر بر همی کند رود ایه موی
وزا و رایشان همی خسته روی
v. 3. 4. *ansequen*

lin 2. v. 4. بر او نشسته یکی رهنمون

lin 4. v. i. *aneposit*
همان جام پانصد منی بدر گران
بر از نافه بر مشک با زعفران

lin 5. v. i. *aneposit*
همی کشت زشت اندران مرغزار
جنین گفت برهن که این رستم است
و کوه البرز در جوششست

lin 8. v. 3. *aneposit*
نه بگذشت آن جام نه آن مای زن
بدیدن که آن مشک آن پلتن

lin 10. v. i. *aneposit*
جوزیر وی آن کودل اندر گذشت
یدو گفت پیش این به کوه وجه دشت

lin 13. v. 3. 4. *omitt.*

lin 14. v. 3. 4. *omitt.*

lin 25. v. 4. نشاید شکفت

Prof. 281^a lin 1. v. i. 2. *omitt.*
lin 5. *passer non habet.*

lin 15. v. i. 2. et 3. 4. *transposit*,
بشیم ...

lin 16. v. i. ... نه

lin 24. v. 3. *aneposit*

بیستم همه دیو جادو مهان
زخم کنند اشکار و نهان
که گفت ترا دست رستم به بند
نه بندد مرا دست جرخ بلند
چنان بملوان نام رستم منم
سپه صد هزاران بتنها گتم

lin 25. v. i. ... بر دی زدل

Prof. 281^b lin 5. v. 3. ... بخواه آنچه

lin 6. v. i. 2. *omitt.*

lin 9. *passer* فرستادن برهن را بر اسفندیار
و آمدن رستم بدیدن اسپندیار
و شنیدن اسپندیار کلمات رستم از برهن
lin 20. *passer non habet.*

Prof. 283^a lin 4. v. 3. *aneposit*
پیامد دمان تالبر خمیر مند
بقتل بر کمر کرده گمند

lin 10. v. i. *aneposit*
دژم تخت انکس که با تو برد
بجوید ز تخت اندر آید نکرد

lin 14. v. i. *aneposit*
خنک را کش بگذرد روزگار
بکیتی بماند جز تو یادگار

Prof. 282^b lin 7. v. 2. *passer non habet*
مرا تابش روز کرد سیاه
یکی آنکه من با تو جنگ آورم
ببر خاشیو ببلند آورم
فرامش گتم مرزبان و ملک
ز باکی نژاد افدر آمد مشک
و کمر سر به تم ز فرمان شاه
بدان کیتی آتش بود جایگاه
ترا از رو ...

lin 16. v. 4. که یکنامو را دگر کین نخست

lin 25. v. 3. 4. *omitt.*

964 283^a li. 1. v. 3. 4. omitt.

li 3. et 4. ita habet

که اینست آمین...
که اوکار...
بفرمود تا رخش...
همان...
نشسته...
خروشیدن...

li 5. *Inter non habet.*

li ii. v. i. ... جوامع

li 24. *Inter* نشستن رستم و اسفندیار
در مجلس و گفتن سخنها و رشت یکدیگر

fol. 283^b li 2. v. i. 2. omitt.

li 5. *Inter non habet.*

li 5. v. i. anteposit:

برستنده بد مشکوب سام
که راندی بدو یک کپی سام کام
شنیدم جو دستان مادر زراد
برآمد حم کام ایران به باد
که چون او ز مادر جدا شد یقال
جهان سر بسر گشت بر قیل و قال
ز زادن جو مادرش بردخته شد
روانش از آن دیو بردخته شد

li 8. omitt.

li 25. v. 3. ... زکاووس

fol. 284^a li 12. v. i. anteposit

هم آورد کمر کوهر کی شین
که کردی بدر بر بدر آخرین
شین آن که از کوهر کی قباد
خردمند شاهي دلش بر داد

همی رو حین تا فریدون شاه
که اصل کیان بود و زیبا به گاه

li 14 v. i. ... نو دانی

li 16 v. i. ... که تا شاه

li 20 v. 2. یکی به یلی

li 21 v. 1. 2. 3. 4. omitt

li 22 v. i. anteposit

بجستم همه خون ایرانیان
بکین بزرگان میتم میان

li 23 v. i. ... یکی نند در

li 24 v. i. ... که از ~~بزرگ~~ برتری دور از

li 24 v. i. anteposit

ز هنگام تور فریدون کرد
کس اندر جهان نام آن در برد

li 25 v. 1. 2. 3. 4. omitt

برافراختم آتش زرد هشت
که با صحر آورده بود از هشت

li 25 v. 2. ... بتنهای تن

fol. 284^b li 2. *Inter non habet*

li 5 v. 4. ... سنوران بریدند

li 6 v. i. ... در آن رزمها یار من رخش بود

li 10 v. i. ... کجا زخم ششیر جان بخش بود

li 22 v. i. ... شب تیره تنها بر قسم ز پیش

li 25 v. 3. 4. omitt

جو من زمین زمین مهم بر سباه

fol. 285^a li 1. v. i. 2. omitt.

li 3. ... غر کوهر

li 13 v. 13. ... چرا لب بر جام می بکنید

li 4. ... که تیزی بنید کهن بنشکند

کرایه گفته از دات پیرد کتی

li 18. v. 3. anleprant

کرامی کتی خانه ماسپور
مباش از برستنده خریش دور

li 20. v. 4.

بایوان

li 21. v. 3. 4. li 22. v. i. 2. onitt.

li 22. v. 3. شهر کایل

li 25. v. i. هم از بندید سود نام من

v. 2

برآید

v. 3.

بکیرد

a. 4

نکو هیدلی من کردد کهن

fol. 285^b

li 1. v. i.

دست جوانی بخت

v. 2. بزایل شد و بای او را بیست

li 5. v. 3. 4. li 6. v. i. 2. onitt.

li 7. v. 3. 4. onitt.

li 12. v. i. 2. onitt.

v. 3. 4. مکن شهر بارادل مانشند

میاور بجان من و خود گزند

li 14. v. 3.

باند یکیتی

li 17. v. 3. 4. et li 18. v. i. 2. anspant

li 19. v. 3.

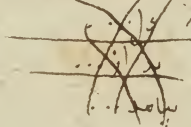
چنان دان که من

fol. 286^a

li 6. foler non habet.

li 13. v. 3. 4. et li 14. v. i. 2. onitt.

li 14. v. 3. 4. et li 15. v. i. 2. onitt.

fol. 286^b li 7. v. 34. et li 2. v. i. 2. anspant

li 7. foler non habet.
li 8. v. 3. 4. et li 9. v. i. 2. onitt.

li 16. v. i. بزاولستان

li 24. v. 3. 4. et li 25. v. i. 2. lous cor.

uno vespe connectet

جو من م بوشم

سر جرخ

fol. 287^a

li 7. v. 4.

نم بر سرش بردل افروز تاج

li 8. v. 3. تو دانی که من

li 9. v. i. 2. onitt.

li 10. v. i. بجدید از گفت

li 11. v. 3. 4. onitt.

li 14. onitt.

li 16. foler اسندیار

و برابر ماندن در زور و مردگی

li 23. v. i. 2. onitt.

li 25. v. 3. خروشنید کای قرخ اسندیار

fol. 287^b

li 6. v. i. بس از

li 7. onitt.

li 8. v. i. بران گونه

li 11. v. 2. زره دار با خنجر کابلی

v. 3. 4. onitt.

li 12. v. 3. بباشند

v. 4. بباشند نکا

li 19. v. 4. مه منع جوشن

li 20. foler non habet.

li 23. onitt.

li 25. onitt.

fol. 288^a

li 2. foler آمدن زواره و فراغ از جنگ کردن

بالشکر اسندیار و افتادن مرد و پسران اسندیار
و زخمی کردن اسندیار رستم دستار را

97 fol. 279^a lin 1. v. i. 2. et 3. 4. transponit
lin 5. v. i. 2. et 3. 4. transponit
lin 6. v. 3. anteponit

زمن کمر بخند بدر در نهان
نه مرا پشست استغنی این جهان

lin 8. v. i. anteponit

چوناید به بندم و را مرد و دست
بیام به پیش بدر خوار و بیست
ببارید چون از مژه مادرش
همی باک بر کند صوی از سرش

v. i. - - - - - زنده پیل جوان

v. 2. همی خوار کیری زیری روان

lin 10. v. 3. 4. omitt.

lin 11. v. 3. 4. lin 12 loco cor. habet

چو بازن بس برده ماند جوان
بماند منش بست و تیره روان

روان کردن اسپند یار طرف
زابل بمنگر رستم دستان

lin 19. v. i. - - - - - وز پنجا پامد

fol. 279^b

lin 1. v. i. - - - - - بحر بی

بگویش - - - - - که کرد و بلند
جهان داردش از بدی بی کنند

lin 10 v. 3. anteponit

همان بر که داری همان بد روی
سخن هر چه کوی همان بشنوی

lin 14. v. i. - - - - - صوی او یکی

فرستند ازین سرزها باز و ساو

fol. 280^a lin 3. v. i. 2. omitt.
lin 16. v. 3. 4. omitt.

lin 13. ~~prof.~~

زقتن بهمن بنزدیک رستم و مهراون داری کردن
رستم و باز گشتن بهمن از مقام رستم و آمدن
بر اسپند یار

lin 16. v. i. anteponit

مگر شهر ایران لایمی براد
که آمد دمامد سوی من جو باد

lin 22. v. 3. anteponit

نماید همی رستم زال را
بگویم پیغام شد حال را

v. 3. 4. چنین داد باسخ که نام تو چیست

همی مگدری تیز گام تو چیست

lin 24. v. 4. ~~anteponit~~ - - - - - بر سپید

lin 25. v. i. anteponit:

بدو گفت بهمن چه داریت نام
تو ای پیر دیده جهان شاد کام
بدو گفت من پور سام سوار
ز تخم نریم از جهان یاد کار
همی زال را در کنارش گرفت
همی ماند ران برز بالا شکفت
بدو گفت زال ای خداوند رای
بتندی مزین کام ایدر پای

v. 3. anteponit

چه دادی ز رستم ز دل گوی راز
چه پیغام شاه هست ای سرافراز

fol. 280^b

lin 2. v. 2.

صم اندر زمان باز گشت او براه

v. 3. anteponit

یکی کوه بد پش مرد جوان
بر انکینج از نامور بهلوان
نکه کرد از انیس نخچیرگاه
بدید آمد آن بهلوانی سپاه

fol. 378⁶

hi 9. v. i. andepoint

تو خوب بودی ای شاه جهان او
برستم دو سه ماه در خان او
ز شاهان ایران نه برگشته است
مگر بندگان را مگر بسته است
که او بادشاهی لهراسب داد
همان زال سام فریمان نژاد
ز بهر ششاه خورند حال
نشانند برکت با تاج ماک
ترا شهر یاری ز لهراسب شاه
رسانید یزدان خداوند ماه
برایشان افتادن حکم را
بهشت اندر آمدنی تاج و گاه

v. 3. andepoint

هر آنکس که از عهد شاهان بکشت
همان عهد اور همان ماد و شتر

v. 3. ... شنیدی همانا که

hi 10. v. 3. ز ناموران ویران برید

v. 4. ... نبرد

hi 12. v. i. 2. انوا ...

... رد شیستان

اکم ... با کلاه

hi 20. ~~fol.~~ non habet.

hi 23. v. i. ... نر بهتر شنیدم

v. 3. ... بتندی

hi 25. v. i. ... بدرد جگر

v. 3. andepoint

هم او شاهان ماوران را بکشت
نیراست گفتی کس او را داشت

hi 8. v. 2. ~~fol.~~ ita prout

بخشد بدو نامور کینه خواه
بدو گفت که ای درنج دیده بسر
ز کیتی چه جوید دل تاجور
مگر کینج و فرما و رای و سباه
تو دانی برین بر فروئی مغواه
یکی تاج دارد پسر بر بدر
تو دای دگر کشور و بوم و بر
کرو بکردد تاج و تختش بر سر

م.

hi 12. v. i. 2. anitt.

hi 13. v. 4. همه فال گیران لهراسب را

~~hi 14. v. 4.~~ hi 21. v. 3. 4. hi 22.

ita habet.

هلا زود شتاب با من بگری
کزین دانشم سختی آید بروی
ورا در جهان غموش بردست کیست
کزین درد مارا بیاید گریست

fol. 378⁷

hi 7. v. 3. 4. anitt.

hi 10. v. 4. صبا جام می خواستی روز نرم

hi 12. v. 4. ... گویا تیز لهراسب را

hi 18. v. i. andepoint

زد ادا از ترسیدم ای تاجدار
ز خودنی شکیم بادم ترار
چه نمایم این روی را بر خدا
که از باب شاعر بگردم زجا

hi 20. v. i. andepoint

همه نیکوئیها تنهادی بکنی
مرا مایه خون آمد و سود رنج

hi 25. v. i. andepoint

که او راست تا هست زابلستان
همان است و غزنین کابلستان

بسر از نعره از هر سو زین نشان
برآو از شد کوش کردن کشان
بشکر چنین گفت که خواب شاه
دل من بر از رنج شد با سباه
کنون بی گمان ...

li 23. v. i. 2. omitt.

fol. 276^a li 10. a. b. *Excerpt*
بر جانب بوده آغشته بود
رخون و یک همپون کل آغشته بود.

li 3. v. 3. omitt.
همه دست بی تن سر و بال بود
بحایب دگر کز و کوبال بود

li 4. v. 3. *Excerpt*
همی موج ...
سری ...
سر از تیغ ...
یکی ...
هو بر از مرک و زمینی بر ز مرک
همی کز ...
کسی بخش ...
کریزان ...
ندان ...
نخواهد ...

li 7. v. i. 2. omitt.

li 10 v. 3. ... مرابرده

li 11. v. i. antepoint

بدان روی در بر سر برده زد
چو پیداشد از بر در بر نیکی زد
سر اندر میان نکوسار کرد
برادرش را برد کردار کرد

li 12. v. i. omitt.
پاورد بر اندر میان بزند
همان کرم دست کرده بیدند
دو نرگ سرافراز خاکان نرزد
که از جامب این هر دو تن بود شاد
وز ایشان بدستی گستاخ بلخ
که گشتند سیران او را ببلخ

li 13. *Excerpt* non habet.

li 15. v. 2. سرایزانیان را پاورد دید

li 16. *finita clauditur* *Excerpt* 11.
El proso incipit *Excerpt* 111.

li 20. v. 3. 4. li 21. v. i. 2. omitt.

li 21. v. 3. برویین

li 24. v. 1. هومان کفل افکن و تیز رو

li 3. v. 4. کاند از بی نامه باسخ گشت
که یابنده بود آنکه نیکی گشت

li 25 omitt, et *Excerpt* non habet.

fol. 276^b li 1. v. i. 2. omitt.

li 9. *uogues ad* fol. 277^a li 16. *induf.*
omitt.

fol. 277^a li 17. v. 2. زمی ...
li 19. v. 3. بیالین ...

li 25. *Excerpt* آغاز داستان

fol. 277^b li 3. v. 3. همان خواهران را پیاری ز بند

همی با سببان بر خورشید سخت
 که گستاخ شد شاه نیست پرور تخت
 جو با سببان آمد از دیوگاه
 که کم شد مهر و تاج ارجاسد شاه
 همیشه جوان باد اسفندیار
 در اباد جرم و مروخت یار
 جو ترکان شنید از ایشان خروش
 نهادند یکسر با آواز کوش
 دل کهرم از با سببان خیره گشت
 روانش را آواز او تیره گشت
 جو بشنید ما اندر میان بگفت
 که تیره می آواز نتوان نهفت
 بیاید فرستاد تا هر که هست
 سر ایشان بخنجر برید بگشت
 که کرمی که امشب چه خواهد بدن
 نباید همه داستانها زدن
 که دارد کشادن بدین گفته لبر
 ببالین شاهیم چنین تیره تنب
 با آواز بد گفتن و فال بد
 بگویم مغزش بگو بال بد
 جو باز بد کند با سببان زور
 برین نامداران شود کار تنگ
 و گز داشتی نان بود خانگی
 که جوید همی روزگار نگی
 سبه گفت و آواز بسیار گشت
 ز اندازه با سببان بر گشت
 برین گونه آواز پیوسته شد
 دل کهرم از با سببان خسته شد
 دل کهرم از با سببان تنگ شد
 به محید رایش بر از رنگ شد
 کنون دشمن از خانه پیوست گنیم
 و ز انیس برین گونه افسون کنیم

۲۷۵۶

تسمیه ۲۰۰۱۰ تا

در کنج دینار را مهر کرد
 بد آنجا نهادن کسی هم نبرد
 پرامد سرب آخر و بر نشست
 یکی تیغ هندی گرفته بدست
 بدان باری اسبی گشت آمد کزین
 بفرمود تا بر نهادند زمین
 برفتند زانجا صد و شصت مرد
 گزیده سواران روزی نبرد

غوا ۴۰۰۰ تا ۵۰۰۰
 ita habet

به پرور زیب انکاره کاخ باش
 بد اندکی بک میزدان شناس
 سر شاه ترکان ازین دیدگاه
 پیروخت باید به پیش سپاه
 سپاه زور یا صد و شصت مرد
 خروشان و جوشان بدشت نبرد
 و زانجا بفرمود تا با سببان
 بداروز بالای باره فغان
 که پرور شد فرخ اسپند یار
 سر شاه ترکان بیرید زار
 بخاک اندر افکند از جلیب را
 بر افراخت او نام گستاخ را
 و زانجا دلاور بهامون شتافت
 بگشت از دلیران کسی را که یافت
 میزدان سپاس بشنودن رسید
 بدان نامدار آفرین گسترید
 سپاهش همه ماند اندر شکفت
 که مردی جوان از دلیر بگرفت
 که از کین لهر اسب از جاسب سر
 بریدیم و این است آیین و فر
 چرمه از بر تخت فروین نشست
 سپاس از شربتیره اندر گذشت

li 19. two cor. habet sanct

سپید بشوتن بقلیر اندرون

همیراند با پهلوانان کنون

li 22. v. i. 2. omitt.

بدو گفت نوشادر تیغ زن

همی جستن بیکار آن انجمن

v. 4.

li 23. v. i. ut mens.

non habet.

li 25. v. i. ut mens.

li 27. v. i. ut mens.

بیالایی

برین در

همان نیزه

که در

چنین گفت

که ای نامور

از ایران پیامد سده سیاهی بختک

سپید یکی پیش رو جویا بختک

غمین شد

li 6. v. 3.

جو تاریک تر شد شب اسپندیار

li 7. v. i.

سرتنگ صندوقها

li 10. v. 2.

بسازید بادشمنان کارزار

v. 3. 4. omitt.

li 11. v. i.

دو بهره از آن بر در دز شوند

v. 2. ریختن بر شوند

v. 3. 4. 2. li 12. v. i. 2. omitt.

li 12. v. 3.

خود و پیستر

v. 4.

بشد تیر و لشکر

li 16. v. 13. 4. omitt.

li 18. v. 3. omitt.

ابا خواهر خویش بختک به آفرید

بجود مزه هر دو رخ نابدید

li 20. v. i.

بکست از در کاخش اسپندیار

کشته شدن ارجاسید بدست اسفندیار

li 27. v. i.

کرم شاه

بدین حوش امروز نامی کند

li 6. v. i.

چنین ساختنم

وزین حواصر آرایش جان کنم

li 7. v. 2.

وزین مهتران آنکه نایب تر است

v. 3. omitt.

بایوان خرامید جهان شوید

و کرمس برد یکل مستان شوید

li 8. v. i.

مرا خانه

li 13. v. i. omitt.

بشوتن بدو گفت کر پیل و شیر

تشتیل فرو بست مرد دلیر

که چشم بدان از تنش دور یاد

همه روزگار آن او سر یاد

li 13. v. i. li 14. v. i.

بزد نایب

بر آمد

جو از راه

بگفت آنچه

بجای که

تو گفتی

ز قاصدوت

شد از

همه زیر

م.

li 16. v. 3. li 17. v. i. 2. omitt.

بالید بر جنگ بسیار جنگ

li 17. v. 2.

بطرفان

v. 4. li 18. v. i. 2. omitt.

همه ناهنجویان خنجر گذار

li 18. v. 3. 4. omitt.

سفر. 273^a ... 3. v. i.

li 5. *Passer non habet*

li 10. v. i. 2. *laco cor. habet*

با برآمدن بزر بنگرید

یکی باد سرد از جگر برکشید

یکی سایه در آفتاب باره دید

که همندای او را ندید و شنید

li 11. v. 3. ... جو اسپند یاران

v. 4. فرو ماند ازو کین دلش بر دمید

li 12. v. 3. 4. *omitt.*

li 13. v. i. 2. 3. 4. *transposit*

سفر. 273^b ... 4. v. i

v. 2. دگر گنج دیبای چین بار کن

v. 3. *anteposit*

دگر بنج هر گونه کوهران

یکی تخت زرین و تاج کمران

li 7. v. 3 *leg. in diff.:*

همه اندران نامور کاروان

بدان سرفراز جوان ساروان

بزر نامداران

... فراوان

... جو نزدیک

... بدید

سفر. رفتن اسفندیار برویش در

بدستور بازار کان

... که آمد یکی

... دم کان

... همرفت پیش

... جو بانگ

... بزرگان در

... خریدار

یکی جام بر ... 13. v. i.

v. 2. ز دین دار چندین زهر نثار

li 14. v. i. بران جام برسدیای مهر

2. حیر از بروزیر

li 14. v. 3. 4. li 15. v. i. 2. *omitt.*

li 23. v. i. *leg. in diff.*

ببردند صندوقها را بست

مخزن نهادند خست و درست

بیردان شب و با صد ادان بگاه

از ابوان روان شد

زهر سو فراوان

... بدان

... تکی کلبه بر ساخت

... پارس است

۱۶.

سفر. 274^a ... 2. *omitt.*

li 4. v. i. ... بخرا گفت

v. 3. 4. li 5. v. i. 2. *omitt.*

li 11. *omitt.*

li 12. *leg.* آمدن خواهران نزو اسفندیار

نزد او

v. 3. جو نزدیک

... 4. بر از خون دل و سو کوار آمدند

li 13. *anteposit*

چنین گفت کای مهر ساروان

نخست از کجا آمدی کاروان

بهر مستقر گزشتند کای ساروان

که ناگزایران ایید ساروان

li 16. v. 4

li 27. v. i. 2. *omitt.*

... بنذر

جبین گفت کاید بر باید و باز
صدارید جز الت کارزار

نسخه ۳۰۰

هر آنکس که او هستند سر هفتک فشر
که باشند و را باره صد ابکش
به بخاه آب و خورش بر هیز
دگر الت لشکرش بر هیز
فرزونی همیدون نباید بکار
گشادست بر مادر کارزار

چو سب چادر زرد بر سر کشید
..... پسنبید

دامل ما جرا داری از آب تنکر ۴. ۵. ۸. ۱۰. ۱۱. ۱۲.

ازین آب مرغم دوانراست بر ۴. ۵. ۸. ۱۰. ۱۱. ۱۲.

جبین گفت سالار کمر کمر کسار ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰.

گرفتند دوان و کشیدش ز کل ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰.

تو گفتی ... ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰.

شما دارم انرا که فرزند تست ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰.

نه آنرا که زردور پیوند تست

بگفتار که بنایم من گذار ۴. ۵. ۸. ۱۰. ۱۱. ۱۲.

۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰.

نسخه ۳۰۰

بود گفت با اهن از آب گیر

نباید گذر پرو سیکان تیر

هم اندر زمل بند ازو بر گرفت ۴. ۵. ۸. ۱۰. ۱۱. ۱۲.

۴. ۵. ۸. ۱۰. ۱۱. ۱۲.

(۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰.)

سهرید بفرمود تا مشک آب

بریزند در آب بر ماغتاب

بود گفت شاه ...

ز گفتار خامه بگشت آب دشت

۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰.

۱۰۰
۳۰. ۲. ۱. بمر دی نباید کسی هم دهم
۲. ... جان دهم

۳۱. ۲. ۲. وزور دست

۳۲. ۲. ۱. ... باید همی

نسخه ۳۰۰

۳۳. ۲. ۱. که با و رجه کردم بدستان و رور

۳۴. ۲. ۲. بریدند جهره و را برز خشم

۳۵. ۲. ۲. که کم شاه پند بخت و گناه

۳۶. ۲. ۲. نه بر کوشش و ...

۳۸. ۲. ۱. ز ما تا ... نه هیچ سر از در کارزار

۳۹. ۲. ۱. از ایشان سخن

۴۰. ۲. ۱. ... آفرین باد گفت
که هر کتر مانده سخن در نفقت

۴۱. ۲. ۲. زانجی گذشته پیام بر

۴۲. ۲. ۱. بگردد ... رنج شان

۴۳. ۲. ۱. کنج شان

۴۳. omit.

۴۴. ۲. ۲. بگشت از بر کوه باد اسبک

۴۵. ۲. ۱. ... سپوز

(۲۷۲. ۲۷۳. ۲۷۴. ۲۷۵. ۲۷۶. ۲۷۷. ۲۷۸. ۲۷۹. ۲۸۰.)

۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰.

شیر آن جادر شعور بر کشید

۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰.

بهار ی یکی خوش منش روز بود

دل افروز با گیتی افروز بود

خوان ششم رسیدن اسفند یار

بجای برف

۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰.

۲۷۲. ۲۷۳. ۲۷۴. ۲۷۵. ۲۷۶. ۲۷۷. ۲۷۸. ۲۷۹. ۲۸۰.

۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰.

نمودند

یکی جام
بدو داد

یکی سلک بولاد زنجیر داشت
نهان داشت از جادوان زیر داشت
بران آهن از جام اسپندیار
بیدی کمان بید روزگار
پنداخت زنجیر بر گردنش
بدان سان

زن

جهانجوی

بدو گفت کرم من پیاری گزند

اگر

بدو گفت اسپندیار دلیر
که زشتست پناه کندیر
پاری از ایشان که هستی رخت
بشیشیر

کتاب 271

1. v. 3

بوسید دیدار خورشید و ماه
ز رستی آن کنده پری سپاه
یکی تیر تیغی بزد بر سرش
مبادا - - - - - با برش
جو جادو

بران سان

یکی بادو کردی پیامد سپاه
که تاریک شد ز آسمان هوا و ماه

۲۵

دو بنجه استر با او بیلا و او

13. 14

تختن

به سیکان

جو خورشید تابنده بنمود بشت
دل خاور از بشتن او تندرست
جنوب هوا رفت و گسترد بر
(271)

اگر باز کردی

نیاز به

بخاک اندر آرم زبالا سرش
بهرم بشمشیر هندی برش
سر جنگجویان سبه بر گرفت
سخنهای سیمرخ در سر گرفت
همه شیر
جو خورشید

جراغ زمانه زمین تازه کرد

نبرد اسفندیار با سیمرخ

نه خورشید بر تیر روشن نه ماه

نیمه ماه

بدان به که گردون بگیرد بچنگ
بدانسان که نجیر گیرد پلنگ

دو بای و دو بر

نماند آنچه سیمرخ را زور و فر

بچنگ و بمنقار جندان طپید

پیش بچنگ

برآمد به پیش خداوند ماه

که او داد بر هر دوی دستگاه

خداوند کی مرغ و میحاره کر

نیمه ماه

سلیع و برادر سپاه و برسر

بزرگان و ایران و تاج و کمر

ازان کشته کسر و و بهامون ندید

جز اندام چنگ اوران جوی نوید

کوه بر بر بود

ز برش همه دشت بر فر بود

برخ ماه را

li 9. v. i. ... به پنی ... li 10. *super non habet* li 15. v. i. *andem*

li 12. v. i. 2. *transp*
li 14. et li 15. *omitt.*
li 16. v. 3. 4. *luc cor habet*

بشوتن پيامك نامجری
بسربا بزرگان و خویشان اوی
بوسید و جفتان جهاندار کرد
سبه را بفرخ بشوتن سپرد
ازم اسفندیار با ازدها *super*

li 18. v. i. *transp* ut *meas. 50.*
دو چشمش دو چشم تابان بخوت
همی آتش اندر ز کامش مگوت

ad transp c. v. 3. 4. li 17. v. 3. 4.
li 18. v. 3. 4. *omitt.*
li 19. v. i. 2. et 3. 4. *transp*
li 20. v. 3. 4. *transp*

دکن بد ز کرده جو عادی سباه
همی غزان بد و در نگاه

li 21. v. i. *transp*
به سرون کردن بواسطه کام
جو شمشیر بد تیغ و کامش بنام

super non habet.

fol. 271^a li 10. v. i. *transp*
v. 2. مشو *luc cor* مرو

li 10. v. 3. 4. li 11. et 12. *luc cor habet*
transp

چنین باسغ آوردش اسپندیار
که ای داغ دل مرد ناسازگار
super - *hic non habet*

li 14. *luc cor habet transp*
سبه را بدانجا بشوتن سپرد
زیزدان نیکی دهش مار برد

شیر تیره لشکر همی رانوشاه
جو خورشید بفروخت زرین کلاه
گرفتند اسفندیار جادورا *super*

li 17. v. i. 2. *transp*
بزد دست طنبور بر بر گرفت
li 18. v. i. *transp*

سراپیل زو کام دل بر گرفت
همی ماند از اختر اندر شکفت
به پند همی زین جهان یر
بدیدار فرخ پری جهره
پيام زیزدان همه کام دل
مرا کرد دهد جهره دلکسل
بیاد جو سرو جو خورشید روی

فرو هشته از مشک تا گهای هوی
زن جادو او از اسپندیار
جو بشنیر چون گل شد اندر بهار
چنین گفت *transp* کامد هنر بدام
ابا جامه درود بر کرده جام
برازک روی و می تپای رشت
بران تیرکی جادو نینامشت

بسان یکی نرک شد خوب روی
بد پای چینی بر از مشک و بوی
پيامد نزد یک اسفندیار
دورخ چون کنار و کل اندر کنار

جهره نجرب چون ...
سرود ...
چنین گفت ...
بکوه ...

چشم هم اکنون بری جهره
بفتن شوره و برخ هم زهره
بداد آفرینده را داد بکل
دل و جامه بکل و بر ستوده بکل

افتن اسفندیار برویشی دز

براه هفتخوان

که شاه جهان ...

بزرگان کیتی ورا بنده باد

جو خورشید ...

برآرسته ~~برای~~ زمین را بهر

به برج ...

از داور ...

پراز غلغل ...

پراز نرگس ...

زاله فریب و نرگس عتاب

ز سد نریب و رکلزار ناب

بر آتش ... چشم

جو پیدار ...

که صحرانش ~~نقش~~ ناقش

که باران ...

نه همچون گذشهراران بود

بخرشید ...

که اندر حل ...

24. v. i. 2. omitt.

(lone vacuus ~~perit~~ perit.)

2696

سخن کوی دهقان ... 1. v. i.

آغاز داستان

4. v. i. omitt.

ز پش بدرفت اسفندیار

سوی راه ترکان براه کرکسار

6. v. 3. 4. 7. i. 2. lone vac. habet

همه شهر توران و ترکان چمن

اباکنج و باتاج و تخت و نکی

10. v. 3. omitt.

بدو گفت روین و ز اکنون کجاست

که آن مرز از مرز ایران خداست

11. v. 3. 4. omitt.

ترا در خورش نکی آید براه 12. v. 4.

13. v. i. 2. omitt.

سه تن را بید بیکهفته راه 3. v.

15. v. i. 2.

یکی سوید دریا برآید براه

یکی بر پیابان بی آب و جاه

بدر در فراوان سلیح و سباه 16. v. 4.

22. v. i. 2. omitt.

25. omitt.

definit non habet.

2709

نریشک یکی نامور بر کزید 2. v. 4.

.... بیدار بود 3. v. i.

3. v. 3. 4. lone vac. habet

بدو گفت که ای مرد پیدار مغز

بگویم بتو نیل فرجند مغز

بس و پیش لشکر بایشین مدار

همی بچم از گفته کرکسار

6. v. 4.

ازم اسفندیار با کرکان

براهن میان نیز باران گرفت 7. v. i.

10. omitt.

18. omitt.

21. v. 4.

ازم اسفندیار با شیران نزو معاده

22. v. 3.

یکی نر بود دگر

24. v. i.

ز خفتان بر

3. v.

بر نکر اندر ...

25. v. 4.

برستم دوانرا ...

2706

که گشتند ترکان همه نازنار ۱۱. v. 2. ۱۱

بنام ... ۱۲. v. 3. ۱۲

۱۴. v. 3. 4. ۱۴

۲۰. v. 1. 2. ۲۰

پاسد بدرگاه او کرکسار ۲۱. v. 2. ۲۱

ز جانش روانش شدند اما ۳. v. 3. ۳

۳. v. 3. 4. ۲۲. v. 1. 2. ۲۲

۲۶۹. ۵. v. 1. ۵

جبین باسغ ...

که بی ...

شوم ...

نهانم ...

بخت آورم ...

باز آمده شادی زورمند

به پیش بدر ...

روانرا بغرمانش آکنده ام

فدای ...

نخواهم ...

نخواند آن زمان ...

بجای ...

از ایشان گزیدش ده و دوهزار

سواران ...

بودشان ...

بکرد ...

ببخشید ...

یک تاج ...

خروشی برآمد ز ایران سباه

شد از کرد خورشید ...

کنون زمین ...

سختیهای پرو جان آوریم

بر از کین داد و بر از نرم جرم

بر از سازید و بر از عزم و کزرم

اگر بخت ...

بودین طبع ...

بگویم ...

بران فر ...

سوی میسر بود شاه جنگل

که در جنگ او خواستی شیردل

خوش آمد ...

رفتند ...

تو گفתי ...

ز خنجر ...

کران رجبیت بر اسفندیار

بگریه ...

پیشتر در کز بولاد مست

ز قلم سیه مرد سبکدشت

جنین گفت کرکین فرشیده ورد

زد ریا ...

دگر گفت کین کینه چون نیاست

کران شاه را دل ...

صد و شست ...

جو کهرم چنان دید بنمود بشت

زان روی بر میمنه حمله برد

عنان باره ...

عنانرا ...

زمین شد ...

بکشت از ...

همه نامداران ...

۴۰

۲۵. v. 4. ۲۵

دلی برستیز درخی بر زرنگ

۲۶۸. ۲. v. 1. ۲۶۸

که آن نیز بکشت بر جوشنش

۳. v. 3. 4. ۴. v. 1. 2. ۴

۳. v. 3. 4. ۷. v. 1. 2. ۷

۲. v. 1. ۹. v. 1. ۹

ز تیغ دلیران هوا شد بنفش

پنداختن کز پیکر درفش

خود و سرکشان بادلیان حسن ۳. v. 3. ۹. v. 1. ۹

کز بختن ارجاسید از اسفندیار ۱۰. v. 1. ۱۰

103
 267^a li 2. v. 3. anlepoint
 شبنمی که کس بدو نکند
 بر دگور و تخیر می نهند

~~li 3. v. 1. anlepoint~~

li 4. v. 4. پنجم بر کس بدو خوش کار

li 3. v. 1. anlepoint

پنجم بکنج و درم صد هزار

بدرویش و بر مردم خوش کار

li 4. v. 3. 4. omitt.

li 5. v. 3. 4. omitt.

li 12. v. 1. ... بر نیم

li 14. v. 3. 4. li 15. v. 1. 2. omitt.

li 16. v. 1. ... جو چندان

li 18. v. 1. 2. omitt.

v. 3. 4. et li 19. v. 1. e. transport

li 19. v. 4. نخستش و خسته ...

li 21. v. 1. anlepoint

چنین گفت با گشته اسندیار

که ای مرد نادان بد روزگار

267^b li 3. ~~anlepoint~~ non habet.

li 9. v. 1. habet

بر آن بود تاج و تخت و سیاه
 که خشنود کرد ز من پادشاه

چنان دار داند که بدست زرم

بدرد دل شاه بر آن شدم

li 18. et li 19. v. 1. habet

غمین گشته ...

بسی ...

که بودند گشته یلان رزمگاه

بخون بر سرش تاج و رسان کلاه

کنون کاملان دیو جنگی نزنند

که از یم کیتی شود برگزند

که مارا ...

بدانکه ...

که کرد ... li 20. v. 4

بر دند نزدیک از صد هیون li 23. v. 1

li 24. v. 1. 2. nite non habet.

li 25. ~~anlepoint~~ آمدن گستاخ بنزد ارجاسب
 و دل دادن او را

268^a li 1. v. 3. 4. et li 2. v. 1. 2 transport
 li 5. v. 3. 4. omitt.

li 9. v. 1. omitt.

~~li 10. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.~~

li 7. v. 4 li 8. li 9. v. 1. 2. 3. omitt.

(et errore qitms)

li 10 v. 1. 2. etiam omitt.

v. 3. li. ita diffinit

زبس ...

هوا ...

268^b حال اسفندیار با کرسار و کرفتن او

بران روی ارجاسب ...

ستاره ...

شده قلب ...

سوی ...

جو ارجاسب ...

کفریده سواران ...

بر آمد زهر ...

به پیش ...

چنین گفت با ...

که کردیده بر ما چنین بد دراز

پیامد یکی تنو ...

یکی سوویش لشنکر ...

جو اسفندیار از میان دو صف

جو شیر زبان بر لب آورده کفر

خود و سرکشان بر هیونان مست

بسیاریم ...

تو گفتی همه دست بالای او سن

روانش غمی ...

همیشگی ...

بدست اندر و کمره ...

گفتند هم چنین ...
 بیزدان ...
 که بر من ...
 ز گفت ...
 مبادا ...
 خرد ...
 بدو گفت جاماسب کای شیر مرد
 بازار گستاخ جان بدرد
 دلت ...
 سر سخت ...
 ز لهراسب ...
 که ...
 بکشتند ...
 بر ستوده ...
 ز خویشان ...
 چنین ...

۴۴.
 بتوران ۳. ۲۴. ۳۰.

۲۵. ۲۵. ۲۵. ۲۵. ۲۵.
 ببردند هر دو تن را کنان
 برایشان شده چهره مردم کنان
 چنین پاسخ آوردش هوسمند
 که با من گرفتار گشتم به بند
 بیامد از ایشان کسی نزد من
 چراغچه دارم کنون خویشتم

۲۶. ۲۶. ۲۶. ۲۶. ۲۶.
 بدست جهاندار روشن روان

۵. ۵. ۵. ۵. ۵.
 بیارید ...

۲۱. ۲۱. ۲۱. ۲۱. ۲۱.
 همه روز اندر شد و روزگار
 که نیرو گرفتست اسپندیار
 که در زیرشان خاک بالین و حشت

چنان دانم ای شاه کاسفندیار
 همی بندو ساید بید روزگار
 برین لشکر انکه سوب کامکار
 که از بند بکشاید اسفندیار
 جو بشنید زو این سخن شریار
 رخسار گشت جوی کل بوقت بهار
 بدو گفت شری خرد مند پیر
 برای و دانش حکمت کز پیر
 بگفتار بد کو به بند کمران
 به بستم بسیار آهنگران
 همانگاه من زان ...
 و لم ...
 کی اورا ...
 بگفتار ...
 که آورد شدن پیشتر آن ارجمند
 رخاند مرا یی کنه ارجمند
 بدو گفت جاماسب ...
 منم ...

۲۲. ۲۲. ۲۲. ۲۲. ۲۲.
 که چون هنر هات رامش بدرد

۲۶. ۲۶. ۲۶. ۲۶. ۲۶.
 بر ستش بود زمین کسی کار من
 جو لهراسب پیش جهاندار من
 که ...

۴. ۴. ۴. ۴. ۴.
 بدان در همی بود ...
 که خود ناکه آید ز توران سیاه

۱۰. ۱۰. ۱۰. ۱۰. ۱۰.
 بدادش درود بسر بسر
 پیای که آورده بود از بدر

۱۲. ۱۲. ۱۲. ۱۲. ۱۲.
 درودش ...

۳. ۳. ۳. ۳. ۳.
 بدو گفت جاماسب کای راست کوی
 خردند کرد اوزن و راه جوی
 مرا بند ...
 همانا ...

کنون پشت ... 5. 5.
 وزن بر سلیخ ... 5. 5. i
 همه زند ... 6. 5. i
 7. 5. i. 2. onitt.
 آگاه شدن گستاخ از آمدن جاماسب ... 8.
 ز آخر جهان ... 9. 5. i
 جفتی بمنزل ... 11. 5. i
 12. 5. 3. onitt.
 همی گفت ایدر چه نای همی
 چرا سوید کشور نیای همی
 همی بلخ ... 13. 5. i
 14. 5. i. 2. onitt.
 23. *fuler nas lobet.*
 ز ایران ... 24.
 25. 5. 3. 4. onitt.

26. *fuler nas lobet.*
 که با شیر درنده جیتی نزد
 3. 5. 3. *fuler nas lobet.*
 سوید میسر هر تیغ زن
 بقلید اندر ارجاسب یا انجمن
 بر آمد هر سو ...
 زمین ...
 تو گفתי ...
 زمین ...
 از آزاد اسبان دلاز خم بتر
 همی گوه خارا بر آورده سر
 همه دشت سر بود فی تن بنگار
 سر کز داران همه چاک چاک
 درخشید تیغ و باران نیز
 فروشان یلان زده و دارد گیر

سنار ...
 همه دشت ... 24. 5. 5.
 7. 5. i. 2. *fuler nas lobet.*
 بد ز را بنده بر سر آورده
 که از جوشن ...
 به بودند ...
 برانز ...
 ابا کهرم ...
 بر او سخت ...
 ز کرم بران کونه دل خسته شد
 کما از جان پیشش سر گشته شد
 از ایران ...
 جنان ...
 بر بود ~~همه~~ گستاخ بنمود بیشتر
 دلیران و کوه سواران رشت
 بکشتند ...
 نیک بار کی تیره شد بخت ماه
 سر انجام ...
 بد آنکه ...

م.
 13. 5. i. 2. *fuler nas lobet.*
 بران کوه شو داغ دل با سباه
 ز گردان نشستند چندین براه
 کرا ساخته لشکر و کوش نیست
 مراور از را بنده طوس نیست
 14. 5. i. 2. *fuler nas lobet.*
 همه کشت هر مهتری بار کی
 نه اند دلها به چار کی
 جو کردش جنان لشکر اندر گرفت 3. 4. 5.
 یکی بر منفر ...
 رفتن گستاخ بکوه بهر مهتر ارجاسب ... 15.
 18. 5. 3. 4. onitt.
 19. 5. i. 2. *fuler nas lobet.*
 بد و گفت جاماسب ...
 سخن بشنو از من یکی هوش آر

lin 24. v. 3. anlepoint

بخشنش بدانش بفر و هنر
نبد دیگر ب زو سزاوار تر

نفس ... 4. v.

fol. 264⁶

lin 1. lin 2. lin 3. omitt.

et loco cor. habet

همیشه سر تختش آباد باد
وزو جان آزادگان شاد باد

lin 5. anlepoint

چو از جاسید آگه شد از کار جاه

که هست او سوری سیستان با سباه

بفرمود تا کهرم تیغ زن 5. v. i. lin

افراز داستان تا ختن
کهرم بسر ارجاسید بر بلخ

کی ارجاسید ... 6. v. i. lin

که از بلخ شد روز مآثر و نذخ
4. v. 2. lin

ازان کاح گمتاسیر ... 8. v. 3. lin

همان کوش که ... 21. v. i. lin

مسازید ... بکابل .. 4. v.

fol.

گشتند نقدن لهر اسیر بگشتن ترکان
هم کرده

lin 25. v. 4

کلاه زمهر ...

fol. 265⁶ lin 3. v. 3. 4. omitt.

lin 4. v. 3. anlepoint

چنین بر کین خود پرستنده بود
دل از تاج و از تخت برکنده بود

13 lin 12. fol. تاریخا دقتی کرد آیدیم باز
شعر فردوسی

..... نظم سست آمد i. v. 13. lin

ناتن 2. v.

v. 3. anlepoint

(cf. 264⁶ 49.)

من اینرا نبشتم که تا شهر بار

بداند سخن گفتن تا بکار

دو کوهر بدین بادو کوهر فروش

کنون شاه طرب دارد بگفتار کوش

سخن چون برین گونه بایت گفت

ملکوب و مکن رنج با طبع جفت

چو بند زبان سپنی و رنج تن

نکاتی که کوهر منای مکن

چو طبع نباشد چو آب روان

بسر پیش آن نامه خسروان

دهان کمر زو خوردن ماند بنی

ازان به که تا ساز خواندنی

lin 14. v. i. بسان کوهر ...

طبع راز پیوند ... 2. v. 4. omitt.

lin 15. v. i. 1. شش هزار ...

fol. non habet.

lin 16. v. i. anlepoint ref. omitt. nich lin

14. v. 3. 4.

lin 21. v. i. 2. omitt.

lin 23. v. i. 2. loco cor. habet

نیاید کنون جا کوهر بدید

بدیدم در کنجها را کلید

ابوالقاسم آن شریار جهان

کزو تازه نقد رسم شاهنشهران

1078-262^b li 1. Inf. non habet
li 2. v. 2. ... کی
li 3. v. 3. 4. omitt.
li 5. v. 3. 4. et li 6. v. i. 2. omitt.
li 7. v. i. ... نهی

v. 3. 4. loc. cor. habet
جواز راز دار این شنیدم سخت
پیامد مرا این کهای درست
جهاندار پس گفت این جست باز
خداوندان رزم و این هم چه راز

li 9. v. 3. 4. et li 10 omitt.

li 11 v. 3. 4. omitt.

li 18. Inf. فرستادن گستاخ جاماسیر را
نزد اسفندیار

li 20. v. 3. 4. et li 21 v. i. 2. transposit

Inf. li 21 non habet.

li 23 v. 2. repetit ut videtur ex eodem
v. li. 19. 2.

Inf. 263^a li 2. v. i. 2. نوشاد را
v. 2. که بنهاد او کبند آذرا
li 3. v. i. یکی باد خنده ...

v. 3. 4. omitt.

li 5. v. i. کرانه های فرزند گفت ای پسر

v. 2. ندانم کی که بیجائی بذر

li 7. v. 3. 4. omitt.

li 8. v. 3. 4. et li 9. v. i. 2. omitt.

li 9. v. 3. 4. زیاره جهانده فرود آمدند

li 20. Inf. loc. varior.

263^b Inf. 263^b li 1. v. 3. 4. omitt.
li 2. et li 3. v. i. 2. omitt.
li 5. v. i. anleperit non:

نباشد بران بور هم داستان
شما خود بسندید این داستان

li 6. Inf. non habet.

li 7. v. 2. که کردستم اندر همه روزگار

li 8. v. i. 2. omitt.

که من بنده ام ~~نشد~~ بنده وزندان نراست

li 13. v. 2. دو دیده بر از آب وخسته جگر

v. 3. 4. loc. cor. habet v. li 14. 3. 2.

ببستند او را برانجای سخت

ز تختش پیچیدند و برست رفت

li 14. v. 2. سر اندر هواش و بن اندر زمین

v. 3. 4. ~~non~~ ponit v. m. li. 15. v. 3. 2.
pen deinde omitt.

li 16. Inf. رفتن گستاخ بر ابلستان

li 23. v. 3. anleperit
نبرده گزینان اسفندیار
از انجا بر رفتند بیمار و زار

li 24. v. i. 2. omitt.

li 25. Inf. تاختن ارجاسب ~~بایران~~ زمین

Inf. 264^a li 4. v. i. 2. omitt.
li 9. Inf. non habet

فرا خاشاک گفتا بایران خرام
نکره بار نکر که خسرو کدام
بزو کنند ...

ببلخ ...

بشد ...

بشد پیش او بر زمین راه رفت

ندید ...

پرستنده ...

کمان زادگان را جوانان خویش
 بنا بر آنها اندر افتند پیش
 بایران زمین باز بردندشان
 بدانان نرسکان سپردندشان
 همه گشتگان را ...
 هستند از آن خفتگان کس چیز
 بایران زمین ... روی
 همه چیزه ...
 سبده را ...

عجم ...
Supplication locus vander

pergit nunc in n. 21.

in 22. v. i. 2. omitt.

... باره ... باره ... 25. v. 2. in

شبان سیه زهره مان روز کرد 4. v. i. in 4. 262^a

ابردشمنان جمله پرور کرد 4. v. 3. in 6. 3. v. 3. in

سینه بر برستان و آزاد هندی 4. v. 4. in

گزینش بدیدند شاهان سندی 4. v. 4. in

چو بردخته شد شاه از کارزار 7. v. i. in

نشست از بر تخت که شاهوار 2. v. 2. in

نهادند ... 8. v. 3. in 8. v. 3. in

جو پیش اندر آمد کو اسفندیار 11. v. i. in 11. v. i. in

همی ارزو بایدت کارزار 12. v. 3. in 12. v. 3. in

بردای کردان بربر اندر آرد 13. v. 4. in 13. v. 4. in

همه کشور را بدین اندر آرد 14. v. 1. in 14. v. 1. in

وزو دین گذارش همیخوشتند 15. v. 1. in 15. v. 1. in

که دین بری را پیارا ستند 16. v. 1. in 16. v. 1. in

ناید سرمرکس از پیش اوی 17. v. 4. in 17. v. 4. in

کسی را بریز کسی 18. v. i. in 18. v. i. in

زیر دیگران گشت میکاشتند 19. v. 2. in 19. v. 2. in

جولشکر ...
 شدند ...
 بلشکر ...
 بیروز ...
 همه شب ...
 که ...

همه کردان گشتگان را بگشت
 اگر دید و بگریست اندر گشت
 برادرش ...

بر آورد ...

فرو آمد ...

بریش ...

همی گفت کای ...

همه ...

در اینجا ندارا کو را شمار

کزیده سوارا زده کدار

ستون سیه برده ...

چراغ چهل افسر لشکر

بتابوت ...

تو گفتی ...

بگشتند ...

بدشت ...

بفرمود ...

کسی را ...

چو خسته شده ...

جنین های ...

از ایرانیان ...

هزار و صد و ششت سر نامدار

هزار و چهل نامور خسته بود

که از باب پلان برون خسته بود

وزایشان همی گشتگان صد هزار

ابا که قصد لشکر نامدار

کزیده سپید ...

بزد نای روی بنه بر نهاد

کی نامور کرد کستاسپ شاه

سوی گاه باز آمد از رزمگاه

به پیش اندر آمد میانرا به ست
گرفت آن همایون درفش بدست

نکر تاج کویم زمن سنوید
بدین خدای جهان نیکرید

li 3. 4. omitt.

li 14. v. i. 2. omitt.

li 15. v. i. ... سر نیزه‌ها را برزم

بماند برین کالبد جان مند

li 3. 4. idesque non habet.

li 18 (delet) l. v. cor. habet

بدین خداوند اسفندیار

بجان زیر کمرای سوار

li 25 *Infra* non habet

fol. 260^a li 1. v. i. 2. omitt.

li 4. v. 3. 4. omitt.

li 6. v. 2. ... بنزدیکی آن

li 10 omitt.

li 11. v. i. کنون کر بکیتی پیروخت نام

li 2. شوی گشته کر تا برسد بکام

li 12. li 13. li 14. li 15. v. i. 2

l. v. cor. habet.

نشست از بر آشوب و شد تازبان

بنزدیک شد رفت زاری کمان

شه خسروان گفت کای جان تاب

چرا کرده دیدگان بر ز آب

کمازاده گفت ای جهاندار شاه

برو کینه ما بکم باز خواه

li 16. v. i. ... یکی آتش انگیزم

fol. 261^a li 5. v. i. 2. omitt.

li 6. v. i. ... برانگیخت اسب

Inscript. locus vacuus

li 7. v. 3. 4. omitt.

li 12. v. i. ... سر نیزه

li 14. v. 4. کیا نکش همی کیتی او را بداشت

li 15. v. i. جونستور زان شاه لشکر شکن

li 2. جونشادر بهلو رزم زن

li 15. v. 3. 4.

افزون سر بکر را بنستور داد

سران سبهدار فرخ نژاد

li 20. v. i. خوا کرد کس

li 3. ... شینهمان نشن

li 4. چنان تا سر بر کشتافرا کشت

li 25. *Infra* non habet

fol. 261^b

li 2 (id est) li 20 (id est)

multum variat lectus a l. v. cor.

Ha minium:

از آنکه بیستند چندان سوار

~~بششید چون دیدشان زینهار~~

بدان لشکر فرخ آواز داد

کو تره من شاه فرخ نژاد

که ای نامداران ...

بکر دید ...

کمانه‌ها حاجی بتر کشت تهرید

همه تیغها در نیام آورید

که بس زار ...

دعید این ...

بیدار ...

منید ...

پیامد بسر آن بی در قشتر بزرگ 10. v. 3. تا

که بر آهین کود کرد سوار 13. v. 4. تا

شده آن ترک جادوی تا بگل کار
سرپ آن فرد متد کرد سوار
14. v. 1. تا

سرپ آن کزیده دلیر و سوار
15. v. 4. تا

پیکر زخم روین بر کرد کار
وزان بشت اسبش نکون کرد سار
16. v. 3. تا

بسر جادوان ...
مراورا ...
جو آگاهی ...
بشاه ...
چه جامد ...
بودان ...

همی گفت داننده که کستامید را

جکوم بران پرفتن اسیر را

25. v. 3. 4. تا

26. v. 3. 4. تا

27. v. 3. 4. تا

28. v. 3. 4. تا

29. v. 3. 4. تا

30. v. 3. 4. تا

31. v. 3. 4. تا

32. v. 3. 4. تا

33. v. 3. 4. تا

34. v. 3. 4. تا

35. v. 3. 4. تا

36. v. 3. 4. تا

37. v. 3. 4. تا

38. v. 3. 4. تا

39. v. 3. 4. تا

40. v. 3. 4. تا

41. v. 3. 4. تا

42. v. 3. 4. تا

43. v. 3. 4. تا

44. v. 3. 4. تا

45. v. 3. 4. تا

46. v. 3. 4. تا

47. v. 3. 4. تا

48. v. 3. 4. تا

پیامد بسر ...

بسر شهریار ...

بزرگ و اندر یکی شویکی 13. v. 1. تا

که باید چنین از هزار اندکی

پیامد بنزدیک آوردگاه
باواز گفت اب کزیده سباه
14. v. 1. تا

کدام است مرد از شما نامدار
15. v. 1. تا

سواران چنین زمین بر شاختند
16. v. 1. تا

در افکند شتر چاره می ساختند
17. v. 1. تا

18. v. 1. تا

19. v. 1. تا

20. v. 1. تا

21. v. 1. تا

22. v. 1. تا

23. v. 1. تا

24. v. 1. تا

25. v. 1. تا

26. v. 1. تا

27. v. 1. تا

28. v. 1. تا

29. v. 1. تا

30. v. 1. تا

31. v. 1. تا

32. v. 1. تا

33. v. 1. تا

34. v. 1. تا

35. v. 1. تا

36. v. 1. تا

37. v. 1. تا

38. v. 1. تا

جو شبر رفت و آمد سپیده بدید
برد کوس بر پیل و لشکر کشید

(Frangipane)

چنان جون
فرستاد
نیامد سوارب ...
که شاهها ...
سباهست ...
که هرگز ...
سپهدار ...
فرستاد ...
بسر ازاد ...
سپهبدش ...

بگریه روزار کرد و نرزد
بر انگیزد اسفندیار ستمد

107

li 12. v. 3. 4. mitt

ابر دشت ---

li 19 v. i. mitt

بسر آن در رفتن ...

به پیش ...

باید پس ...

سباه از پس ...

ابری ...

سر برز کینه دل پرستیز

مراورا ...

برین ...

بگیر ...

بنا بدان ...

بیک جمله ...

چ ...

بکرد سر انجام ...

از اسفندیار ...

۱۲۰

li 1. v. 3. 4. mitt
li 5. v. 3. 4. et li 6. v. i. 2.

li 10 v. i. mitt

جو کردان بر رفتن از پیش من

زین کنیز این دل ریختن من

li 8. v. 3. 4. et li 9. v. i. 2. Frangipane

li 9. v. 3. 4. et li 10. v. i. 2. Frangipane

کزین کوه کردید خرشید و ماه

li 11. v. 2. mitt

جو خورشید کون گشت گستاخ شاه

پیامد ازین جایکه بارگاه

از انجا ...

فرود ...

از اندیشه ...

برزم ...

۱۲۰
li 24. v. i. mitt

نشستش بران جای تابنده گاه

همی کرد زانجا بلشکر نگاه

که کوثر --- وز تکیه بنفش

li 25. v. 2. mitt

بآیین بیستند هر دو سباه

همی دیو ...

جو لشکر برانز فرود آمدند

li 10 v. i. mitt

li 11 et li 12. v. i. 2. mitt

li 14. v. 3. 4. et li 15. v. i. 2. Frangipane

li 15 v. 3. 4.

پیامد پس آن شاه ازاد مرد

کجا رو گرفتنی تنه شد برد

li 16. v. i. 2. mitt

li 22. li 23. li 24. v. i. 2. mitt

li 2. et li 3. v. i. 2. mitt

li 4. v. 3. 4. mitt

li 10. v. 3. 4. mitt

li 11. et li 12. v. i. 2. mitt

سر انجام بر گشت

به پیش ...

بگشتش ...

که ...

پیامد هم نگاه

نبرد ...

جو تو نیست ...

م.

نیمه ۱۷۰۰۰۰
که نه هرگز نت نام دشمن کنم
نه فرمان دهم کس نه هم خود کنم
از گفتن جاماسب از کار لشکر ۱۸۰
که چه خواهد شد

نیمه ۱۰۰۰۰۰

زنده میازار بندار و خشم
خنک آنکسی که نه بندار خشم
لکوش اندر ...
کها ...

بسی بی بدر کشته ... ۲۲۰۰۰۰

بیکر دشمن ... ۴۰۰۰۰۰
نیمه ۱۷۰۰۰۰

سرانجام تیرش رسد بر میان
شدان کرده نادیده جاودان
بس آزاده نشود شاه زیر
به پیش ...

بسی دشمنانرا ...

شکفتی ...

جو آمد سرانجام ...

ابر دشمنان دست کرده فراز

بیاید بس ...

بسر شهر یار ...

نیمه ۱۰۰۰۰۰

ابا جو نثر زرد خشان جو ماه
بدواندرون خیره گشته سیاه
بگیرد ز کردان دشمن هزار
نه بندد فرستد سوی شهر یار
هر جا که بنهد همان شاه روی
ضمیر اند از خون بدخواه خوب
نه ایشان پهلوی شاه را
شود آورد شاه هرگاه را
بس افکند پند بزرگ اردشیر
سینه گشته رخشان و تن چون زیر

جو آگاهی ...

م.

نیمه ۱۷۰۰۰۰
بپایید یکسر بدرگاه من
که بر مرز بگذشت بدخواه من
زهر بها نوار ...

ببستند ...

فراز آمد ...

کی نامدار ...

نیامد برین ...

که بور هزاران کزیده سوار

نشست و سکاید از هر دری

بخشد هر گاه بر هر سر

بشکر که آمد ...

کسی را که شایسته بد برگزید

سباهی نیامد ...

که چندان ...

کشادان در گنج بر کرد جسم

بدادش سبه را دو ساله در

ز کشتن بکشتور همی شد سیاه ۲۰۰۰۰۰
نیمه ۱۷۰۰۰۰

سر نیزه از ابر بگذشتند

در قعر درفشان پیفر افتند

جو از بلخ با می بخیجوج کشید

سپهدار لشکر فرود آورید

بشنو شهر یار از میان سیاه

فرود آمد از اسب ...

غواند آن کرانیا به ...

کجا ...

شاه موبدان بود شاه روان

جراخ بدان بزرگان بدان

جنان بک ...

که بودی ...

ستاره ...

با ...

جنین گفت کستاسب نا کاروان

که ای بگدل مرد بسیار دان

... پنداخت

نکر زین سبش راه من شیرید

اگر نیستی اندر استاوند

فرستاده را ...

از آن خوب ...

همه زنده ...

هم

بدادندش آن ... li 21. v. i

بیاغ نیشته زیر سوار v. 2.

v. 3. anstt.

و پراشتش را گفت شاه از نخست

سراسر خوا مید بر من درست

دیرش مران نامه را برگشاد

نخواندش هران شاه پیروزاد

خداوند کیتی نکر دارگاه v. 4.

li 22. fagg. non habet

li 22 v. i. 2. loco cor. habet

نیشته درو خامه شهریار

سراهنک مردان نبرده سوار

برار جاسد ترکان بلند مسترک

کجا پیکرش پیکر پر کرک

رسیده بدو کوری بابلیم li 23. v. 2.

li 24. v. i. 2. non anstt.

نه بشنیدنی ... li 25. v. i.

نه افکنده نی بد نه بوشیدنی v. 2.

fagg. 286 li 1. li 2. li 3. loco cor. habet

Lantun

جهانی فرمود رنج و نیاز

همه شیر کیرد همه اسب باز

همه بکل کردان لشکر شکن li 4. v. 2.

همه دیبا بدیرفته از شهریار v. 3.

همه از دره و باره و کوشوار v. 4.

سواران و ترکان و کردان چین li 12. v. 5.

برفتند هم سو پتوران زمین v. 4.

li 13. v. i. anstt.

همه باز خواندند لشکرش را

سر سواران کشورش را

v. 3. 4. anstt.

li 15. v. 3. 4. fagg. ita diffonit

یکی ترک بد نام او کرکسار

گدشته بروی مزه روزگار

سبه را ...

تو گفتی ...

برادرش نام آنکه بدیدرقتش

پیارا منته سرخ زردو نغش

باندربیان داد دست دگر

جواندو میان رفت خود نابسر

بدادندش آن گوش پیل و درفتش

سراسر همه بر نیای سفش

برادرش نام آنکه بدی درفتش

بدادش یکی کرک پیکر درفتش

یکی بود ناشش خشناختن دلیر

بدیر بر رفتی و رانزه شیر

سبه دیدبان کردش و پیش رو

درفشان کشیدند باسل و کو

نکر تا بدارب برید کار هشت

برینسان ...

براز خون ...

یکی ترک بد نام هوشنگ دیو

سایش فرستاد ...

نکر دار ... باشی سباه

که از ره کسی ...

یکی کرد غارت ...

درختار ...

در آورد ...

شده ...

آوردن ارجاسد بیجند کستانبیر

شد از پیش او کینه و بر بی درفش
سوی بلخ بامی کشید ان بنفش
ابا بار خود خیره سر نام خواست
کرد بکنند ان نگواه راست
جواز شاه نوران بلخ آمدند
بدرگاه او برپاده شدند
پاده برفتند در پیش او بی
بدان آستانه نهادند روی
چو رویش بدیدند سگاه بر
چو خورشید نیز از بر ماه بر
نمازش بیرونند چو بندگان
ز پیش کیان شاه فرخندگان
دادند شکر آن نامه خسروی
نشسته در در خط پهلوی
چو شاه جهان نامه را باز کرد
بر آشتی بچیدن آغاز کرد
بخواند شکر انمایه را اسیرا
ز زیر کزیده سپیدش را
بخواند آن همه بدان پیش خویش
ز آستانه سپاورد بنهاد پیش
پیا پیشش را گفت و موبدش را
گنج رهنمون بود کمتاسب را
ز زیر سپهبد برادرش بود
که سالار کردان لشکرش بود
جهان پهلوان بدش روزگار
که کودکی بد استندیا ر سوار
جهاندار گفتی بفرخ وزیر
فرخنده زراسب پدرم
جهان از بدان ویژه برداشتی
فرز اندرون نیزه او داشتی

13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 53

lin. 25. ^{nil} Exemple
fol. 355b ^{nil} Exemple
lin 3. v. 3. و فرخنده
v. 4. و فروغزنده
lin 4. et lin 5. v. i. 2. omitt.
lin 7. v. 3. aneposit
نیشتم یکی نامه دوست را
که هم دوست بودی و هم دوست را
v. 4. بس آنکه که او را بسنجیده گو
lin 8. et lin 9. v. i. 2. omitt.
lin 9. v. 3. زمین کیانی
lin 10. v. 3. 4. lin 11. et lin 12 loco cor. habet
من آن بند را از میان باز کن
بشایدی روشن آغاز کن
که ای و نکته این بند من بغنوی
زمن خود نیایدت هرگز بدی
و اگر ای و نکته بندیرد این بند من
ببایت رسد آهنگین بند من
lin 14. v. i. زمین شان
v. 2. کفن شان
v. 4. کسان بند کردن نباشد برزیر
زمین شان همه شهر ویران کن
v. 2. درختان میوه زمین را کنم
lin 17. v. 3. 4. et lin 18 v. i. 2. omitt.
lin 18. v. 4. بتاج گویی خست او نگرید

fol. 256a ^{Exempla} l. v. i. 2. et 3. 4. Transjunct
 l. 8. v. 3.
 که با سق کتم چادواز جاسبر را
 بسند آمدن شاه گستاخ، 1. v. 4.
 نامه ار جاسبر ار گستاخ l. ii. fol.

جوهر دو باشد در پیش روی
صورت نافع نباشد ار در روی
بگویند پیغام فرخنده را
وزدکوش دارید با سنجش را
جو با سنجش را سربس بشنوید
زمین را ببوسید بهرون شوید

نیمه اول ۱۴. ۵. ۳. تا
 همه اذرا را بدانجا نکاشت
 تکر تا جنین کامکاری که داشت
 بسوی بند چین دارد دست ۲۰. ۵. ۲. تا
 بنویسد ... ۵. ۴
 نیمه دوم ۲۲. ۵. ۱. تا
 بهشتش بخوان ...
 چرا ...
 برآکنده ...
 سوب ...
 چراکش ...
 که شاه کیانش بکشت بکشت
 چو چندین ...
 نخست بدی اختر روزگار
 ۲۴.

نیمه اول ۱۰. ۵. ۳. تا ۲۵۵۴
 نگران نوار کس باز ساو
 بدین روزگار ~~کدام~~
 گذشته کاو
 ۲۰. ۵. ۱. ۲. تا
 ۶. ۵. ۳. تا
 از اندوه او دست و بیار شد
 ز شاه کیان دل برار ار شد
 تکه پاره لشکرش را پیش خواند
 شنیده سخن پیش ایشان براند
 بداند کفنار ایرانیان
 بشد فره دین یار از میان

یکی مرد آمد بدین داور ۷. ۵. ۱. تا
 بایران بد عوی ۵. ۲.
 نیمه اول ۹. ۵. ۱. تا
 بسرانکه خداوند از بهر دین
 فرستاد نزدیک شاه زمین
 سر ناسداران ۵. ۱.

۱۳. ۵. ۳. تا
 مرا و را بگفتن کزین راه رشت
 مکر او بنرس از خدای بهشت
 نیمه اول ۱۴. ۵. ۱. ۲. ۳. ۴. تا
~~نیمه اول~~
 و زاید و نگه بنزد ازا ما سخن
 کند روی تازه بسوی ما که من
 و زاید و نگه بنزد این میل ما
 بساید بروی او پیل ما
 ۱۵. ۵. ۳. تا
 مران پرنایک را دور کن
 بر آیین بر ما یکی سور کن
 برین ایستادیم زمین نکریم
 سباه برآکنده کرد آوریم
 بایران شویم از بی کار او
 نترسیم از جنگ و پیکار او

برین ایستادند ... ۱۶. ۵. ۳. تا
 کوی پر جادو و ترکیه ۱۷. ۵. ۲. تا
 او نامجوی ۵. ۳.
 ... بنامی عجیب ۵. ۴.
 نامه جواب از جاسب بکستاسب ۱۸. ۵. ۳. تا
 خوب و هنر ۵. ۱.
 سوری نامور خسرو دین بذیر ۵. ۲.
 ۱۹. ۵. ۳. تا
 ۲۰. ۵. ۳. تا

سوی ...
 سزاوار ...
 یکی نام او بی درفش بزرگ
 که بد نیز او جادو سینه سترک
 بنشست بنام خدای جهان
 شناسنده ...
 کزین لشکر بود لهر اسب شاه
 خداوند کیتی ...
 از ارجاسب ...
 سوار ...
 بنشست ...
 بکفر ...
 که این نامور ...
 فروزنده

لی 22. v. 3-4. omitt.

لی 24. v. i. 2. et v. 3. 4. transposit

لی 25. omitt.

لی 254^a 1. v. i. 2. transposit

et m. v. 2. legat

نیشته جنبین بد مکر بر سرت

بدو شهر ایران نمی بود شاد

لی 4. v. i. omitt.

جنبین است کیوان نا بایدار

بدو چشم بد تا توانی مکار

بدانم که این رنج و سختی مکر

زهر کتابیوت آمد بس

وزان تا حقن جفت باید ترا

بدین کام یزدان بود داورا

هم خواهم

v. 3. شهر یاران پیش

v. 4. از خواب

گفتار اندر بخواب دیدن فردوسی
دقیقتی را

لی 6. v. i. رفیقی ...

لی 8. v. 2. بنارزد ...

v. 3-4. omitt.

لی 9. v. i. ز نوروز تا سال هشتاد و پنج

v. 3. omitt.

ز شادی بهر کمر رسانیده بهر

شهنشاه محمود گیرند شهر

لی 10. v. 2. همی سخت شاهان چو آید کشند

v. 3. بدین نامه از چند ...

لی 11. v. i. ازین یار من ...

v. 2. اگر تو پایی بخیلی مکن

v. 3. ز گستاخ و ار حاسد من سیه هزار

لی 12. v. i. کرانمایه نزد بهشت رسید

v. 2. روان مرا خاک بر سر رسید

v. 3. کنون من نکستم سخن گوی گفت

v. 4. ستم زنده او کشند با خاک جفت

لی 13. v. i. جو لهر اسیر دادش بگستاخ بخت

لی 14. v. 2. برستان

لی 15. v. 4. ...

لی 16. v. 3. بهوشید ...

لی 17. v. 3. برستش کمی

لی 18. v. i. جو گستاخ ...

لی 19. v. 4. مرا ایزد بک داد این راه

لی 20. v. 3. سوی شاه کردان بنایم جگر

لی 22. v. 3. ز ناعیدش آمد کرانمایه شاه

v. 4. دو فرزند مانند خورشید و ماه

لی 24. v. 4. بیستش دل ...

لی 254^b 3. v. 3. شاه کیان ...

لی 4. v. 3. جهان آفرین کن بتدیر من

نکه کن ...

که بی آب خاکش برآورده اند

نکه کن بدین ناش حور کرده اند

نکر تا تواند ...

مکر من ...

از ایدون بمانی که من کردم این

مرا ...

ز کوبنده بندیر تو دین او

پاموزد از راه و آیین او

ببرده ...

لی 8. v. i. چهارش

لی 9. v. 3. ...

119

253^a

li 1. v. 3. anteposit
که اورا خود از فریزدان سزید
از آغاز این تاج اورا رسید

li 3. v. i. 2. omitt.

li 4. v. 2.
جو بهرام شیر اوزن و کیونیز

li 6. *pass. locus vacuus.*

li 6. v. i. anteposit

جو آمد بنزدیک دریای روم
به پیش گرفته همه دشت و بوم
بدان روز تازان سیاه آرمید
همی تا شب روز لشکر کشید

li 7. v. i. ...
جسان کسی

li 8. v. i. anteposit

ازان دیزگان بنج بن را بید
که بودند با مغز هشیار کرد

v. 3. anteposit

بدر بر همه فرش دیا کشید
پیامد بقیصر بگفت آنچه دیر

v. 4. ...
خردمند و جو فالس

li 14. v. i. anteposit

~~تولید بر و تاج پاریس~~

~~محل چون شنیدید بناید و رنگ~~

پیامد بهر جای آرامگاه
اگر رویه بجای ازان رزمگاه

li 15. v. i. ...
بایران خضر کشت الیاس من

li 21 *sup. ita disponit in sup. 253^b*
perperis

کرامش ...
جو بکشاد ...
نشستند ...
بزرگان ...

ز ریر مبهید بکستاسید گفت
که بادی همه ساله باغز حفت

بدر بر شد کمر تو بر نادلی
زدیدار بر خرد بکسلوی
به پیری ازو بخت ...
برستنده ...

جو لشکر بدیدند ...

سرافراز ...

پیاده همه پیش ...

پراز درد ...

همه باکر ...

که کوتاه ...

همانگاه ...

پیاده بیود و شد آرام سیر

فرستاده نزدیک ...

سرد ...

جنین گفت ...
مهر

li 5. v. i. anteposit

همه سروان آفرینا خوانند
ز خویش وز بیکانه شادان شدند

li 6. *pass. non habet.*

li 10. v. 4. ...
بدشت

li 12. *pass. locus vacuus.*

v. 3. 4. et li 13. v. i. 2. omitt.

li 17. et li 18. transponit (18. 17)

et li 18. v. 2.

یک فیلسوفی کهن شاه وار

li 19. *loc. cor. habet*

پیار استر خلعت سز اوار نشان

برافروخت بزمده بازار نشان

از اسبان تازی برکستان

ز خفتان و از جامه هندوان

زدینار و دپا و تاج و بکین

ز خشت و زهر کونه همچینین

فرستاده نزدیک گستانمید برد

یکایک بجز او بر شمرد

ابا این بسی آفرین کسیر
بدان کوزمان وزمین آفرید

جودریش کاوان کردوش
 بنزدیک قیصر خرامید تفت
 بدیدند آن ازدهای بزرگ
 که افکنده بود آن دلبران سترگ
 از آن زخم آن ... 18. v. i
 ز بطریق ... 22. v. i

پیامد کتابیون آموزگار 3. v. 2
 جو داماد از شهر بیرون کند 7. v. i
 چه ... 2. v. 2

habet non habet 9. v. i
 بیدان قیصر بمرآنکه رسید 1. v. i
 بیدان کسی تیزکوی بدست 11. v. i

شهریار 1. v. i
 سرافراز کرد آن بسی دیده لم
 سوار برین گونه شنیده ام
 بیرسید از شهر نام و نژاد 16. v. 3
 شهریار 21. v. i

بشیر کس بنزدیک هشیوی زود
 پیآورد هشیوی را همچو دود
 ز هشیوی شد پیش دندان نبرد 1. v. i
 گذشته سخنها که یاد کرد 2. v. 2

ببرش از او گفت انباز خویش 4. v. 3
 مکر بر تو پیدا کند راز خویش
 بگوید ... 25. v. i
 نهان دارد از هر کس آواز خویش 2. v. 2

ببرسید ... 3. v. i
 نامه نوشتن قیصر بالیاس 5. v. i

اگر من نخواهم ...
 شما شاد ...
 اگر شاد بگرفت و بارگران
 کم و کان ازین مرز ...
 و کمر نه فرخ ...
 سایه ...
 جو الیاس ...
 بزهر آید واده سرخامه را
 جبین داد باستغ ...

فرستاد صبرین بقیصر پیام 12. v. 3

جو لشکر پیامد ...
 نگهبان ...
 بشیروی ...
 که باصن سیاه ...
 نه الیاس مانند نه ...
 نه جندان ...
 کمر بند ...
 بابراند ...
 دگر و زدن جون ...
 جو زرین ...
 زسوی ...
 همی کرد بر شد ...

سرافراز قیصر بکستاسب گفت 22. v. 3
 که اکنون ...
 جو کستاسب ...
 کوان ...
 همی گفت با گزده کاوسار
 جو سرو بلند ...

habet non habet 2. v. i
 سوار بر فرستاد نزدیک او
 که نوشتن کند رایب تاریک او

نخواهد بران سرز جرخ آفرین 20. v. 2. تا

non habet.

بکام تو 22. v. 2. تا

24. v. 1. 2. تا 23. v. 4.

habet loca evr.

برین برز بالا و این دست برد

بجنب ز دست و کار خرد

جو گفتار گستاخیه هفتیو شنید

وزان کار او بود نهیادید

بدو گفت شو خجری کن دراز

انا دسته بالا ش ما بنج ناز

زهر سوس بر سار و دان مار

هانی برو بسته بر سار چار

همه آب داده بزهر و بخون

بتیزی و زنگ آهنگش آبگون

یکی باره و کجبر گستوان

بر ناور بی خاور و مندوان

بفرمان یزدان پرور بخت

نکون اندر او تیش زین درخت

2506 *non habet.* تا

رزم گستاخ با از دهکا

non habet.

بشمشیر برد آن زمان دست شیر

بزد بر سر از دهکائی دلیر

همی پخته مغز ش بران سنگ سخت

ز اسب اندر آمد بران بیگفت

بکند از دهکان را دو دندان نخست

بسوانکه پیامد سروتن بشت

2507 *non habet.* تا

بشد احمرن و کار کردوی ببرد

تن از دهکا کهنتران را سپرد

و این را بدرگاه قبض برید

به پیش بزرگان لشکر میرید

2508 *non habet.* تا 7. v. 1.

2. v. 1. تا

بشع آب دریا برداشتند

خورشها بنجورند می خواستند

نه دریا برید آموه نامدار 4. v.

2509 *non habet.* تا 13. v. 1.

همیشی گفت آمد آن شیر مرد

شد از کرد روی زمین لاجورد

جو تنک اندر آمد پیاده دمان

بدیره شودش فروشن روان

فروید آمد از دست جنگی سوار

می و خورد و می خواست از نامدار

همی نیز بگشاد قسیوی لب 1. v.

نکه کن بدینا مرد قیصر نژاد 3. v.

.... بدو هست شاد 4. v.

2510 *non habet.* تا 14. v. 1.

.... نامست و چیز 2. v.

2511 *non habet.* تا 15. v. 1.

بدامادی قیصر آمدش رای

جزان نیست کس قیصر انرا همال 1. v. 15.

جزان نیست ... 2. v.

2512 *non habet.* تا 16. v. 1.

همی گوید ش ...

به پیش کرانایه میر باش

بخر نام سبرین نرآمد بلب

گرفتست ازو یاد هر روز و شب

2513 *non habet.* تا 17. v. 1.

یکی برز کو هست ز سر نه دور

2514 *non habet.* تا 18. v. 1.

همه جای می خوردن و بجای سوز

2515 *non habet.* تا 19. v. 1.

یکی از دهکا سر و برز کو

شده کردتش از براو ستوه 2. v.

سر ابرده از شهر پروین بند ۶۰۰ تا ۲۴۹

۶۰۰ تا ۶۰۳

یکی زمکاهی بیاراستند

می درود را مشکران خواستند

بر ببردند کاوان کردن کشان

بدان پیشه کرک بودی نشان

بکاوان کردن کفش ناچار ۶۰۲ تا ۶۰۳

جبهانی نظاره بران میل کرک

۶۰۳ تا ۶۰۴

سکوباد بطریق ده مرتب ۶۰۴ تا ۶۰۵

که میرین ۶۰۵ تا ۶۰۶

زم میرین ۶۰۶ تا ۶۰۷

داستان اهرن با میرین ۶۰۷ تا ۶۰۸

۶۰۸ تا ۶۰۹

بگفتا که نزدیک قیصر شوم

بسختن گویم و با سخت شوم

خواهم ازود ختر که خترش

کجا ماه تابان سرو افسرش

۶۰۹ تا ۶۱۰

که دانی که ما را از دست نام ۶۱۰ تا ۶۱۱

۶۱۱ تا ۶۱۲

بندیک قیصر شد ان شاداد

بگفت که روم از تو آباد باد

۶۱۲ تا ۶۱۳

۶۱۳ تا ۶۱۴

۶۱۴ تا ۶۱۵

۶۱۵ تا ۶۱۶

۶۱۶ تا ۶۱۷

۶۱۷ تا ۶۱۸

۶۱۸ تا ۶۱۹

۶۱۹ تا ۶۲۰

۶۲۰ تا ۶۲۱

۶۲۱ تا ۶۲۲

۶۲۲ تا ۶۲۳

۶۲۳ تا ۶۲۴

۶۲۴ تا ۶۲۵

۶۲۵ تا ۶۲۶

۶۲۶ تا ۶۲۷

۶۲۷ تا ۶۲۸

۶۲۸ تا ۶۲۹

۶۲۹ تا ۶۳۰

۶۳۰ تا ۶۳۱

۶۳۱ تا ۶۳۲

۶۳۲ تا ۶۳۳

۶۳۳ تا ۶۳۴

۶۳۴ تا ۶۳۵

۶۳۵ تا ۶۳۶

۶۳۶ تا ۶۳۷

۶۳۷ تا ۶۳۸

۶۳۸ تا ۶۳۹

۶۳۹ تا ۶۴۰

۶۴۰ تا ۶۴۱

۶۴۱ تا ۶۴۲

۶۴۲ تا ۶۴۳

۶۴۳ تا ۶۴۴

۶۴۴ تا ۶۴۵

۶۴۵ تا ۶۴۶

۶۴۶ تا ۶۴۷

۶۴۷ تا ۶۴۸

۶۴۸ تا ۶۴۹

۶۴۹ تا ۶۵۰

۶۵۰ تا ۶۵۱

۶۵۱ تا ۶۵۲

۶۵۲ تا ۶۵۳

۶۵۳ تا ۶۵۴

۶۵۴ تا ۶۵۵

۶۵۵ تا ۶۵۶

۶۵۶ تا ۶۵۷

۶۵۷ تا ۶۵۸

۶۵۸ تا ۶۵۹

۶۵۹ تا ۶۶۰

۶۶۰ تا ۶۶۱

۶۶۱ تا ۶۶۲

۶۶۲ تا ۶۶۳

۶۶۳ تا ۶۶۴

۶۶۴ تا ۶۶۵

۶۶۵ تا ۶۶۶

۶۶۶ تا ۶۶۷

۶۶۷ تا ۶۶۸

۶۶۸ تا ۶۶۹

۶۶۹ تا ۶۷۰

۶۷۰ تا ۶۷۱

۶۷۱ تا ۶۷۲

۶۷۲ تا ۶۷۳

۶۷۳ تا ۶۷۴

۶۷۴ تا ۶۷۵

۶۷۵ تا ۶۷۶

۶۷۶ تا ۶۷۷

۶۷۷ تا ۶۷۸

۶۷۸ تا ۶۷۹

۶۷۹ تا ۶۸۰

۶۸۰ تا ۶۸۱

۶۸۱ تا ۶۸۲

۶۸۲ تا ۶۸۳

۶۸۳ تا ۶۸۴

۶۸۴ تا ۶۸۵

۶۸۵ تا ۶۸۶

۶۸۶ تا ۶۸۷

۶۸۷ تا ۶۸۸

۶۸۸ تا ۶۸۹

۶۸۹ تا ۶۹۰

۶۹۰ تا ۶۹۱

۶۹۱ تا ۶۹۲

۶۹۲ تا ۶۹۳

۶۹۳ تا ۶۹۴

۶۹۴ تا ۶۹۵

۶۹۵ تا ۶۹۶

۶۹۶ تا ۶۹۷

۶۹۷ تا ۶۹۸

۶۹۸ تا ۶۹۹

۶۹۹ تا ۷۰۰

۷۰۰ تا ۷۰۱

۷۰۱ تا ۷۰۲

۷۰۲ تا ۷۰۳

۷۰۳ تا ۷۰۴

۷۰۴ تا ۷۰۵

۷۰۵ تا ۷۰۶

۷۰۶ تا ۷۰۷

۷۰۷ تا ۷۰۸

۷۰۸ تا ۷۰۹

۷۰۹ تا ۷۱۰

۷۱۰ تا ۷۱۱

۷۱۱ تا ۷۱۲

۷۱۲ تا ۷۱۳

۷۱۳ تا ۷۱۴

۷۱۴ تا ۷۱۵

۷۱۵ تا ۷۱۶

۷۱۶ تا ۷۱۷

۷۱۷ تا ۷۱۸

۷۱۸ تا ۷۱۹

۷۱۹ تا ۷۲۰

۷۲۰ تا ۷۲۱

۷۲۱ تا ۷۲۲

۷۲۲ تا ۷۲۳

۷۲۳ تا ۷۲۴

۷۲۴ تا ۷۲۵

۷۲۵ تا ۷۲۶

۷۲۶ تا ۷۲۷

۷۲۷ تا ۷۲۸

۷۲۸ تا ۷۲۹

۷۲۹ تا ۷۳۰

۷۳۰ تا ۷۳۱

۷۳۱ تا ۷۳۲

۷۳۲ تا ۷۳۳

۷۳۳ تا ۷۳۴

۷۳۴ تا ۷۳۵

۷۳۵ تا ۷۳۶

۷۳۶ تا ۷۳۷

۷۳۷ تا ۷۳۸

۷۳۸ تا ۷۳۹

۷۳۹ تا ۷۴۰

۷۴۰ تا ۷۴۱

۷۴۱ تا ۷۴۲

۷۴۲ تا ۷۴۳

۷۴۳ تا ۷۴۴

۷۴۴ تا ۷۴۵

۷۴۵ تا ۷۴۶

۷۴۶ تا ۷۴۷

۷۴۷ تا ۷۴۸

۷۴۸ تا ۷۴۹

۷۴۹ تا ۷۵۰

۷۵۰ تا ۷۵۱

۷۵۱ تا ۷۵۲

۷۵۲ تا ۷۵۳

۷۵۳ تا ۷۵۴

۷۵۴ تا ۷۵۵

۷۵۵ تا ۷۵۶

۷۵۶ تا ۷۵۷

۷۵۷ تا ۷۵۸

۷۵۸ تا ۷۵۹

۷۵۹ تا ۷۶۰

۷۶۰ تا ۷۶۱

۷۶۱ تا ۷۶۲

۷۶۲ تا ۷۶۳

۷۶۳ تا ۷۶۴

۷۶۴ تا ۷۶۵

۷۶۵ تا ۷۶۶

۷۶۶ تا ۷۶۷

۷۶۷ تا ۷۶۸

۷۶۸ تا ۷۶۹

۷۶۹ تا ۷۷۰

۷۷۰ تا ۷۷۱

۷۷۱ تا ۷۷۲

۷۷۲ تا ۷۷۳

۷۷۳ تا ۷۷۴

۷۷۴ تا ۷۷۵

۷۷۵ تا ۷۷۶

۷۷۶ تا ۷۷۷

۷۷۷ تا ۷۷۸

۷۷۸ تا ۷۷۹

۷۷۹ تا ۷۸۰

۷۸۰ تا ۷۸۱

۷۸۱ تا ۷۸۲

۷۸۲ تا ۷۸۳

۷۸۳ تا ۷۸۴

۷۸۴ تا ۷۸۵

۷۸۵ تا ۷۸۶

۷۸۶ تا ۷۸۷

۷۸۷ تا ۷۸۸

۷۸۸ تا ۷۸۹

۷۸۹ تا ۷۹۰

۷۹۰ تا ۷۹۱

۷۹۱ تا ۷۹۲

۷۹۲ تا ۷۹۳

۷۹۳ تا ۷۹۴

۷۹۴ تا ۷۹۵

۷۹۵ تا ۷۹۶

۷۹۶ تا ۷۹۷

۷۹۷ تا ۷۹۸

۷۹۸ تا ۷۹۹

۷۹۹ تا ۸۰۰

۸۰۰ تا ۸۰۱

۸۰۱ تا ۸۰۲

۸۰۲ تا ۸۰۳

۸۰۳ تا ۸۰۴

۸۰۴ تا ۸۰۵

۸۰۵ تا ۸۰۶

۸۰۶ تا ۸۰۷

۸۰۷ تا ۸۰۸

۸۰۸ تا ۸۰۹

۸۰۹ تا ۸۱۰

۸۱۰ تا ۸۱۱

۸۱۱ تا ۸۱۲

۸۱۲ تا ۸۱۳

۸۱۳ تا ۸۱۴

۸۱۴ تا ۸۱۵

۸۱۵ تا ۸۱۶

۸۱۶ تا ۸۱۷

۸۱۷ تا ۸۱۸

۸۱۸ تا ۸۱۹

۸۱۹ تا ۸۲۰

۸۲۰ تا ۸۲۱

۸۲۱ تا ۸۲۲

۸۲۲ تا ۸۲۳

۸۲۳ تا ۸۲۴

۸۲۴ تا ۸۲۵

۸۲۵ تا ۸۲۶

۸۲۶ تا ۸۲۷

۸۲۷ تا ۸۲۸

۸۲۸ تا ۸۲۹

۸۲۹ تا ۸۳۰

۸۳۰ تا ۸۳۱

۸۳۱ تا ۸۳۲

۸۳۲ تا ۸۳۳

۸۳۳ تا ۸۳۴

۸۳۴ تا ۸۳۵

۸۳۵ تا ۸۳۶

۸۳۶ تا ۸۳۷

۸۳۷ تا ۸۳۸

۸۳۸ تا ۸۳۹

۸۳۹ تا ۸۴۰

۸۴۰ تا ۸۴۱

۸۴۱ تا ۸۴۲

۸۴۲ تا ۸۴۳

۸۴۳ تا ۸۴۴

۸۴۴ تا ۸۴۵

۸۴۵ تا ۸۴۶

۸۴۶ تا ۸۴۷

همان نزد او ایست ... 3. v. i
که او گفت از پیشند آسفون 5. v. i
یابی مسا نام 2. v.
دگر جمله 16. v. i

انسان 249. v. 3
بوسید کمناسب ...
بزرگ اندر ...
بیازو ...
سوار ...
همی رفت هشیوی ...
جها فحوی ...
جنان تالاب ...

به عجد صبرین عنان سترک 18. v. 4
na 19. v. 1
na 21. v. 2. 3. 4. loco cor. habet

جنان شد که تیرش نه پنیم راز
دریغ آن برو یاز و بال او
کمان جره برز و بالای او
جو کمناسب نزدیک آن شد
دل رزمسارش بر اندیشه شد

... سترک 23. v. 3
رزم کمناسب باحرک 24. v. 1

شود بادشان جون ... 24. v. i
... زمین دریده ستوه 25. v. i
بوسم سراز شرم پیش گروه 2. v.
خروشان و جوشان و تیغ بدست 4. v.

انسان 249. v. 2
جو آن کرک از پشته اورا بدید
فغانی بخرخ برین برکشید
همی کند روزی زمین را بجنک 1. v.
ابرکونه شیر جنگی بلند 2. v.

na 5. v. 1
na 6. v. i
برآیین دین نهادی توایم
که تا با سپاه از زاد توایم
چنین گفت ... 5. v.

داستان صبرین با کمناسب 7. v. 1
... یکی 3. v.

جنان در جهان نامداری شود 8. v. i
... یارب شود 2. v.
... او برهلاک 16. v. 1

انسان 3. v.
ز کار کتایون خود آگاه بود
که نیو کمناسب همراه بود
... 20. v. i

می آورد می خواره با میورنک 3. 4. v.
نشستند با جام زرین بجنک
از دست 24. v. 2
جو هشیوی و صبرین ... 3. v.

انسان 22. v. 1
... صبرین
چنین گفت ... 23. v. i
انسان 24. v. 3

بیردند او را از آن جای خویش
منایش کناه تا بنگاه خویش
نشستی تو از اسیر بر پیش آب
یکی خان نو ساخت اندر شتاب
یکستاسد گفت ای کونیک نام 25. v. 2
مرا بر زمین دوست خوانی همی 3. v.
جز از من ... 4. v.

از آباد و ایران 2. v. 2
... نام دارد بیاد 4. v.

بیامد بسندش کسی زان گروه
 گنی ~~که~~ گنی راه مارا شکوه
 خرابیم هر دو بران جشنگاه
 مگر بخت فرخ برآمد زجاء
 جو بشنید کستاسب با او برقت
 بایوان خرامد خراسید تفت
 به بگوید ...
 بر از درد ...

فر. فر.

حال کستاسب با کتایون دختر قیصر روم

بسی بفرمان ... 5. v. 2. na
 کستاسب ... 6. v. i. na
 بیامد بسان یکی سرویز
 همی خیزشتن را همی خواست از
 بدانکه پیار است فریم سرش ... 2. v. 2. na
 که هر کس ... 4. v. 8. na
 بدانت ... 1. v. 9. na
 ولیکن همه فرستاد ایزد بیست ... 2. v. 2. na
 کنون چیست ... 1. v. 12. na
 کستاسب ... 3. v. 13. na
 که دانا تر از آن نگوهرش کند
 که بر نیک و بد روز و هفتش کند
 همان تو نباشد ... 3. v. 3. na
 بکستاسب با او برد هم چنین
 نیایی ... 1. v. 6. na
 که چندین سری افسر و نامدار ... 1. v. 6. na
 کستاسب ... 3. v. 14. na
 تو بشنید آن داستان بکنک
 که چون روز کارش بهم گشت نک

سوی تیره کردش آسمان ... 4. v. 18. na
 جرم بانو ... 1. v. 18. na

کستاسب ... 5. v. 5. na
 که سازنده جفت از هر چیز پیش
 که ناساز جفت آورد دل بریش
 کستاسب ... 4. v. 19. na
 خورشها و کسندنی هر چه به
 که ای مرد خرسند فرخنده رای ... 4. v. 4. na
 جو آن دید ... 1. v. 20. na

کتایون بی اندازه پرایم داشت ... 3. v. 3. na
 زیاقت و از کوهان مایه داشت ... 4. v. 4. na
 ازین گونه کامد همی زیستند ... 1. v. 23. na
 چنان داد که روزی ... 1. v. 24. na
 مراد را بشیوی بر بود راه ... 2. v. 2. na

فول. 248^a
 بدین بکسترد ... 1. v. 1. na
 برش ... 2. v. 2. na

کستاسب ... 3. v. 3. na
 پیرسید از و کار او سر بسر
 بشیوی و مکه در بدر
 کستاسب کشتیوی را دوست کرد
 بدانش و را چون زهم دوست کرد
 کستاسب ... 4. v. 4. na
 هر آنکس که از روستاه بدید
 کستاسب ... 5. v. 3. na
 هم از خویش پیوند قیصر بدید
 بدین مرد را یک برادر بدید
 مبین ... 3. v. 3. na
 کنج مسا کار ... 4. v. 4. na
 کستاسب ... 1. v. 4. na
 برآمد برین چند که روز کار
 همی گشت کردون ناساز کار

بزد تنگ بشکست ... 2. v. i. نا

بترسید کوراب و گفت جوان 3. v. 3. نا

سنگ و نه آتش نه آهن درم 3. v. i. نا

ننگ و شده 3. v. 3. نا

ز روی ز جاپ 4. v. 1. نا

نیامد ز کستم جز درد 3. v. 3. نا

مرد شاه 1. v. 7. نا

بزیب سرش دست کرده ستون 1. v. 9. نا

حال کستاسیر با مرده بان *habet*

اگر اینت آید بایوان من 1. v. 10. نا

بوی شاه 2. v. 2. نا

مکر کین عمان 3. v. 3. نا

سر نیزه مرگات 4. v. 4. نا

عمر سی دل و رای ~~فرزانه~~ 2. v. 20. نا

یکی بوسند دادی کتایون بدی 1. v. 21. نا

پیارید 3. v. 25. نا

habet 1. v. 3. 4. *habet* 247 *habet*

خرد مند مهر بکستاسیر گفت

که جنید به باشی تو اندر نهفت

~~بزرگ~~ بزرگ تاج و گاه مہی

به پینی دلت کرد از غم تری

که قیصر یکی جشن ~~آراستست~~ آراستست

و رانجا بهشتی بر از خواستست

یکی دخترش بد کتایون بنام

همه سر بسر نام و آرام گام

بدانکه که باشد بستنش بری

کجا برگزیند بری را دری

بیلا بهاند آزاد سرو

خیل کرد از رفتن او تدر و

~~یکی~~ یکی سور فرمود کردن بدر

چهارا خوانده همه سر بسر

که پیداردل باش و روشن روان 2. v. 18. نا

انیمه 3. v. 3. نا

خرد مند چون روی کستاسیر دید

بدیره شد و جایگاهش گزید

سبک باز کستاده کستردنی

پیاورد چیزی که بد خوردنی

چنین گفت کستاسیر باریان

که پروز بادا و بختت جوان

بدو ساریان گفت کای شیر مرد 1. v. 19. نا

انیمه 3. v. 3. نا

همی گفت که هر کس که درود بدر

نخوید ازین تر آید بسر

ازین جایکه نیزه بر گرفت

ره ساریانان قیصر گرفت

انیمه 1. v. 20. نا

ترا بی نیازی دهد زین سخن

جو آهنگ درگاه قیصر مکن

omit 1. v. 21. نا

habet *habet* *habet*

یکی نامور بود پوراب نام 1. v. 22. نا

ز تنگ ... 2. v. 23. نا

بدو گانش 3. v. 3. نا

شدن پراز کار سسش شیر 4. v. 4. نا

... سر از تنگ و ارگاه سخت 4. v. 24. نا

برین سبک ... کنم 2. v. 25. نا

3. v. 3. نا

کوراب

habet 247 *habet* 1. v. 3. نا

بکستاسیر دادن تنگ گران 4. v. 4. نا

بران انجمن ... *habet*

حال کستاسیر با نوراب آهنگر *habet*

13. *prof. non habet*
 زهر مرز هر کس که دانا بدند
 14. *...*
 16. *...*

17. *...*
 یکی آتش ساخت بر زمین نیام
 بر آورد از آن عرصه بودش بکام

18. *...*
 همان مرد و از دخت کاوس بود
 ز دخت متوجهر تا طوس بود
 همی بود شادان سبز بد بلخ
 کمر از آن و ندادان بشیرین و تلخ

19. *...*
 ازین کار گستاخ ناساد بود
 که لهر اسب را دل بر از داد بود
 2. *...*
 4. *...*

جنای بد که ...
 20. *...*
 یکی خود بود ...
 2. *...*

3. *...*
 همه رازها پیش ...
 5. *...*
 خرد رای آرمکاهت گجاست

4. *...*
 یکی نامه دارم من از شاه کند
 نوشته ز مشک سیه بر برند
 که کمر من آتی ترا که هنرم
 ز فرمان و رای تو بر نگردم
 4. *...*

همی رفت جویشان و کمر زین بدست

7. *...*
 همه بودها پیش ایشان براند
 8. *...*
 سرم کرد پر کرد و دل بر زدرد
 9. *...*

ازین کج خسرو اندر ره کبر
 جوانه سخوان کیتی کنده پر
 سوی نیکی و نیکنامی کرای
 جز این نیست تو شنه بد بیکر سرای

دل زنگ و از روی ازک زنگ
 نه بیند مگر جزیه بیند جو زنگ
 دل زنگ خورده ز تلخی سخن
 بپردازد از زنگ ماده کهن
 چو پیر در آید ز ناکه ببرد

جو آتش کند باده سالخورد
 سپاده درون کوهر آید بدید
 که فرزانه کوهر بود نابدید
 الم کوهرش برز بالا ش نیست
 بکیران رسد خویش دریم مست

که آکوثر گشت و بالا بکند
 کتب باده اورا جو خم کند
 انا که کوهر نوازی بدید

مرا بسته زانوه یابند کلید
 جو بی دل خورد مرده کرد دلیر
 جو روبه خوردند کرد جو شیر
 جو شرمان خورد سامانه شود
 بر چار چون ناروانه شود

جو امر که گیرد ترا من بکند
 خواهی ز من راسش و ناسی جنگ
 ز من داستان خواه از باسیان
 ز گفتار کردار آن راستان

14. *...*

آغار داستان لهر اسب و
 باد شاهي او صد و بیست سال بود

17. *...*
 کارنده جرخ کردند اوست
 18. *...*
 جو سرور از برکوه مادر میان
 19. *...*
 برنج تن آزاد سود و زیان

244 تا 245
نشتن لهر استر بر تخت و سخن

نکیرید ... باید بوسه

بکوی از دل بر لولای جهان

بگفت این جامه ... بازادگان نیز خورز گفت

بود خل جفت

22. v. i. 2. ...

چنان هم که با شاه گفت نخست

بران نامه بنوشت عهدي درست

تو شاهي و ما سر بسر که ترسیم

ز فرمان پیمان تو نکذریم

23. v. 3. 4. ...

بدین مهر کا تاج ...

کز راستی رفت از بصر

بر از فرایوان بد و از نوب

245 تا 246
کوی روز شادای و دیگر نهیر

نشتن لهر استر بر تخت و سخن

به پروزی

کز بیست

بنیکی

کز از بد روی پیا راستان

از بین کار

سوی گاه

بدین پر بادا دشو مرهان

25. v. 3. ...

جها ترا جنین است آیین و سان

بکرد همی زان بدین ان بدان

سرای سبغ است بادد و رنج

تو بارنج او ساز و غوی سنج

115
فرپرز گفت آنچه خرد بگفت

که با جان باکش خرد باد جفت

جو آسوده

بحیم بر چشمه بر نکذریم

زمین

برین رنج کی

بر چشمه

ز خسرو

که چون

و کر

کزین رفتن

ز کرد نکشان

خرد مند

که ز نوه

در یخ آن باغد

بزرگمی

که داند

جه گویم

بدان

که عمر

بردی و بخشش بداد و هنر

بدیدار بالا و نام کهر

برزم

ببزم

مردن طلوس فرپرز و کیو و پیزان

در برف

وز انبیس

مهر

3. v. 18. ...

بیودند سچاره گردان بنیو

یکی جده شد کهنه هر جای زرق

4. v. 19. ...

همی بود رستم

3. v. 20. ...

همان کیو و کودرز جنیدی سوار

3. v. 25. ...

بکیستی سپارش

یکی طوق
زیافوت ...
نوشته ...
که ...

خواهش کردن ایرانیان از
کیخسرو
نرغی ...
جو دیوان ...

منشور دادن کیخسرو ایرانیانرا
به بستند ...

مهرانی ...
جنین گفت ...
از تاج و کلاه ...
non habet.

انستند ...
نوشتند عهدهای برین هم نشان
که دیدند گردان کردن کشتان
نهادند نامه همان مهر زر
بوداد گردن زر
که از تو مبادا دل پر ز کین
ازان مفران نام نهراسب شاه
بهر او را عهی شاه کیتی نخواه

جو باروشی جمع کوشش نمایند
زمین از شنکرف پوشش نمایند
کزیبت گرفت از سبیدی سیاه
جها نرا براد ز سباهی بنه
جها نرا کیخسرو دارگر
نشست از بر تخت با تاج زر

زمین کوه ...
سفید ...
پرون رفتن کیخسرو با

بهلوانان بصحرا
میان اندران کاویانی در قش
چوان رو ...
سرا برده زال ...
برافراختند آن در قش و سینه
بدست ...

بیک دست او زال رسم بهم
جو پیل ...

ورایشان سسی با ساسان شدند
بفرجام از اتیس مهر اسان شدند

بود گفت بنکر به کار جهان
یکی آشکار از مردم نهان

وصیت کردن کیخسرو نمود زرکشواد

کمی کنج ...
زمانی که ...
نه هر گس ...
سه دیگر کسی ...

دیده باغ ...
بکیتی زمزمی که آسدر یاد
سلاح و نقش هر چه در کنج بود
که او را بدان ...
سپردند ...
بدانکه که ...

از ایوان خرگاه برده سرای
همان خیمه و آخر جار بای
فرپرز ...
یکی جوشن ...
زربین کلاه

همی خنک بودی ... *hi 21. v. 3.*بدین هفته که ... *hi 22. v. 1.*همی بافرین ... *v. 2.*بدان تا ... *v. 3.*پروزش خواستن زال از کینسرو *hi 25. Passer**Prof. 241. hi 1. Passer. tou. vau. no habet*زمین ناخوب ناخریدی *hi 2. v. 1.*اندک ... *hi 4. v. 1. anteposit:*

کنون کشتن کینسرو آموزگار
 گزو دور راه آمدی روزگار
et hi 5. v. 3. 4. omitt.

ita disposita versat:

کنون ...

گزو ...

نخواهم ...

خرو ...

فزونست ...

~~بایران بنزدیک~~

بسنده آمدش گزو دروئی نگاه

ببازید ...

برخویش ...

سخنهای ...

بایران بنزدیک ...

که ما را ...

ازین ...

بدانست گزو ...

hi 9. Passer. ita disposita

زخرگان ...

ببازید ...

درفش بزرگان ...

ببازید ...

چنان کرد رستم ...

ببردند ...

ببازید ...

بفرمان ...

مکتوب باو هم ... *hi 10. v. 1.*باسم دادن زال کینسرو را *hi 13. Passer*نمیرد جهان دیده ... *v. 1.*چو کرد آورد ... *v. 2.**hi 15. v. 3. 4. et hi 16. v. 1. 2. anteposit*سر بزر کرد و دل بر هراس *hi 19. v. 4.*فزان بر بدی ... *hi 24. v. 2.**v. 3. 4. omitt.**Prof. 240 hi 1. v. 1. anteposit vers. omitt. in praesent. ita quidem.*

مکران باشد این سامان تو
 نکرد کسی کرد فرمان تو

بباکی همانند مغز بجای *hi 4. v. 2.**et v. 3. 4. omitt.*بدو گفت شاه جهان دیده زال *hi 6. v. 2.*بهردی بی اندازه خورد سال *v. 4.*باسم دادن زال کینسرو را *hi 13. Passer*اگر سر و گوشت بر انجمن *hi 7. v. 1.**hi 10. Passer non habet.*که پیدار بکشد پیش روم *v. 2.*ز تخم کیان شاه باعش منم *hi 14. v. 1.**v. 3. anteposit*

نیره جهاندار کاوش کی

دل افروز بر دانش نیک می

*v. 3.*که از حشم او کم شوی آفتاب *v. 4.**hi 15. v. 1. anteposit*

نیره فریدون پور بشک

ازین کوهان مر مرا نیست ~~بیک~~ شک

که سریان ایران ز دریای آب
 نشستی تن از هم افرا سیاه
 (*hi 14. v. 4.*)

بوسید و بنشست بر تخت عاج ۳. ۵. ۵.

۴. ۵. ۵. و طوق تاج

باز آمدن زال و رستم با ایران زمین ۲۳. ۵. ۵.

همان طوق ۳. ۵. ۵. ۲۴. ۵. ۵.

از این ۲۳۹. ۵. ۵. ۲. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵.

بند کوز بالا ۳. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵.

که شادان بدی تا بود ماه و سال ۲. ۵. ۵. ۱۱. ۵. ۵.

همان روز طرما سیر ۱. ۵. ۵. ۱۲. ۵. ۵.

پند دادن زال کینسورا ۵. ۵. ۵.

۱۴. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵. ۱۵. ۵. ۵.

به پروزی و مردی و مهر رای

که شاد هست ما را همیشه بجای

بسنی همه روی ۱. ۵. ۵.

باز آمدن نیز پرو شاه ۲. ۵. ۵.

چه مهر پایی ترا فک نیست ۳. ۵. ۵.

نام مسا نامی ۴. ۵. ۵.

من از درد ایرانیان چون عقاب ۱۸. ۵. ۵.

باسخ کینسور زال را ۲۱. ۵. ۵.

بدو گفت ای پریا کیزه مغز ۳. ۵. ۵.

(۱۵. ۵. ۵. ۲. ۵. ۵. ۲۴. ۵. ۵.)

سپاو خشر پرو رانده بود

بدو نیکو را رسانده بود

چو دستور فرخ نماینده راه ۴. ۵. ۵. ۲۵. ۵. ۵.

ز گفتار ۲۴۰. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵. ۳. ۵. ۵.

دگر بنج گفته که تا سر پای ۳. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵.

ورخشان کند نیزه گاه مرا ۴. ۵. ۵.

برو مهر ازین سبج سرا ۴. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵.

نماند زمین در جهان درد رای ۲. ۵. ۵.

۱۱۷
عز آنکس که هستی اختر کرای ۲. ۵. ۵. ۱۶. ۵. ۵.

ستاره شناسان کابلستان ۳. ۵. ۵.

همه راز دانان کابلستان ۴. ۵. ۵.

۱۶. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵. ۲. ۵. ۵. ۱۷. ۵. ۵.

بارید ۴. ۵. ۵. ۱۶. ۵. ۵.

رفتن کیو باگاه کردن زال و
رستم از کار شاه ۱۸. ۵. ۵.

ز در پرده ۳. ۵. ۵. ۲۲. ۵. ۵.

همه بهر لوان خرم جهان ۱. ۵. ۵. ۲۳. ۵. ۵.

برفتند نزدیک شاه آفرینان ۲. ۵. ۵.

برسم گیان جای که ۲. ۵. ۵. ۲۴. ۵. ۵.

کس از بای بنشست و کشاد دست ۴. ۵. ۵.

۱۵. ۵. ۵. ۲۵. ۵. ۵.

همه بند کانی پشت بیای

چه کردیم دیگر چه آمدت رای

ز کل تا بخورشید ماهی تراست ۴. ۵. ۵.

۲۳۹. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵. ۲. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵.

همه بود بها روشن روان

بدانی بگردار و دانش روان

که تا ما بدین نامور بارگاه

چه کردیم و با ما جرایست راه

۱. ۵. ۵. ۹. ۵. ۵.

همه بهر لوان آزاد مرد

برو خوانند آفرینها بدرد

جوایشان برفتند پیروز شاه

بفرمود تا برده بارگاه

۱۰. ۵. ۵. ۳. ۵. ۵. ۱۱. ۵. ۵. ۲. ۵. ۵.

۱۱. ۵. ۵. ۱۲. ۵. ۵. ۱۳. ۵. ۵. ۱۴. ۵. ۵.

۱۶. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵. ۲. ۵. ۵.

۱۱. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵. ۳. ۵. ۵. ۱۲. ۵. ۵.

۱. ۵. ۵. ۲۱. ۵. ۵. ۱. ۵. ۵.

سر گفته بد زال رستم بر

فول. 236^a li 2. v. 2. توان

li ii. v. 3. antepont

بدان آب کشتنست بزبان کنون
مگر بک یزدانی شود زهنیون

li 13. *non habet*

li 15. v. i. antepont

بر اندیشه شد شریار جهان
پیامد بنزدیک رسوم آزمان

li 22. v. 15. antepont

خوهم برو سست کردن کند
جو آمد بر آب یکشاد بند
آب اندر سست و کنون نایدید
بی اوز کیتی باید برید

v. 3. ورا گریه پر باز

li 23. v. 3. بازید بر

v. 4. بدانند تا کم کند نوش تاو

li 24. v. 4. و کیلی تیر

li 25. v. i. antepont

ببرند کرسیوز شوم را
که آشوب ازو بد برو بوم را

v. 3. همی دوخت بر گفت او خام کاو

v. 4. نمادش بقرن رتاو

فول. 236^b

li 8. v. i

نیره فوی و پور بشنگ

v. 2. بر آویخت زینسان بکام نهنگ

li 10. *non habet*

v. i. antepont

کشادان کیانی گهند از میان
دو نامی پیامد جو پیر بیان

کشتن کینسرو افرا سیاه را

li 16. v. i. وگر نودر آن

li 21. v. 2. بخور اندر افکند بازی تنش

li 22. v. i. 2. ~~antepont~~
سر آمد همه روز کار بری

تزیی ماند از آن

li 23. *non habet*

li 25. v. 4. نباشی جز آهسته نیک رای

فول. 237^a li 7. li 8. li 9. v. i. 2. omitt.

rec li versus in sequent. in veniunt.
li 10. v. 4. دینار رقم گونه چن

li 15. v. i. 2. et v. 3. 4. antepont

li 20. *non habet* وفات یافتن کاو سر شاه

فول. 237^b li 3. v. i. برور ریخته

li 7. v. i. antepont

همه کامهای جهانرا درست

مگر مگر مرگ کانرا در دیگر ست

اگر عمر باشد هزار و دو بیست
بجز خاک تیره ترا جای نیست

li 8. v. 3. 4. omitt.

li 11. *non habet* زیر پرده شدن کینسرو بفکر یزدان

فول. 238^a

li 2. v. i. بیستان در بارگاه کیان

li 4. v. i. همی گفت کای داور از جان بکل

v. 2. ... آتش از تیره فلک

li 17. v. i. ... ندانیم

فول. 238^b

li 9. *non habet*

li 11. v. 3. antepont

به پیش آمد اکنون مرا تیره کار
که انرا تشاید که داریم قوار

deficiente et pro corrupta huius 1. etiam
de tunc 2. ~~est~~ v. i. 2.
li 2. v. 3. 4. ita habet
جو خونریز ... دل شهریار
بتخت کمری دریا شد بار

118

li 3. habet ut nou.
Et sic in caeteris pergit c. nou. fol.
li 4. ~~facit~~ non habet.

بدین کار با شاه بستد میان
پرستنده از برو بوم بود

لی 5. v. 2.
لی 6. v. 2.
لی 6. v. 3.
یکی کاف بد اندران صر ز کوه

نم کافش ...
که سر اسرا ...
بزرگاو برد اوران و اورا

بهره ~~هو~~ نهفتند

نجات
... ناله بشنیده ...

آن ~~مها~~ بانگ
بودید ان در سنگ افراسیاب

کردی ~~مها~~ آنکه
داشت ~~مها~~ بود
... عموم افکند بست
جو افکنده شد هر دو دستش بدست 4.

... چون پشیمان
جز از نیکنامی نباید گزید
پاسد حمید و بساید حمید

بدو گفت گای مرد با هوس یار
پرستار دارنده یزدان یار

... بام تست ...
ز شاهان کیتی برادر که گشتند

که شد شاه ناگهان یزدان در دست
جو اغریشت نو در نامدار

سیاوش که از بد کجمن یاد کار
نه ...

بدو گفت که اندر جهان پیکناه
کرا دانی ای مرد بی دستگاه

~~اندر جهان~~
لی 20. v. 3. 4. li 21. li 22

بخشای ... ایام
و کرجند بر خود ستمکاره ایام

پیره فریدون
... کمندی تو
... چنین رانده

... جفا و کزند
ز فرمان یزدان کسی ~~مکدر~~ مکدر
اگر کردن ازدها بشکرد

کجا برد خواهی مرا بسته خوار
نترسی ز یزدان روز شمار

بدو گفت هوم ای بد بد کجمن
کمانا فراوان نماندت زمان

... جو بیست
... کیخسرو بیست

... زن محزند
... کردان و کززه کمند

کان ~~مها~~ ان

واز ~~مها~~ وزو
بدریای یجست ...

~~facit~~ non habet.

که آتش بدان کاه محراب بود

پر سنده را دید محراب بود

مهران آفرین را همی خواندند

بدان موبدان کوهر افشاندند

چو آتش بدیدند

چو بر آتش ...

بیک ماه در آذر آبادگاه

نبودند شاهان آزادگاه

چو خسرو بآب مزه مرغ بشت

بر افشاند ...

همی از جهان

که باشد

بنزدیک بر دع ...

سر کوه

اگر جنوت ...

هم از باک ...

بیک ماه در آذر آبادگاه

نبودند شاهان آزادگاه

وزان بسر جهان

همی کشتن بر جای ...

خورشید بود از بیم ...

بخار اندرون جاه بیدی ساخت

نهر شهر ...

که خوانی کعبه سنگ افراسیاب

نه این بجان ...

همیشه ...

بنزدیک بر دع ...

که در روز برسان بشت تا بود

بنزدیک او کوساری بلند

کز آنجا بر کردون رسیدی کمند

ندید از بر تن ...

نه زیرش ...

حرفتر شدی افراسیاب بدشتر هوم

...

...

...

...

...

...

...

ز کنبه سرها فرو ریختند

...

سپید جو نزدیک خسرو رسید

سرو تاج اوزک او را بدید

برو بر همی نام یزدان براند

همه جای که شاه ایران خواند

...

...

...

...

...

...

از جام مزا زایوان

بر شتم در کنج بکشاد شاه

...

به بستند آیین به بی راه و راه

بجای که بدکشت شاه و سباه

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ز پیداد مردم فراوان مانند

omitt. enim v. 2. 3.

آمدن کیخسرو در کرد شهر بدر کشتن

جو یکسال ...

همی بود بر کنک پیروز شاد

همه پهلوانان ایران سپاه

at mens.

باورنکر فرستد کنج سپاه

سوی یاران

که باشد نگهبان ایران زمین

hi 14. hi 15.

ازان شار

وزان رنجی بردل فراوان بزند

از ایشان

کرامی

تنشرا

ز در باره پهلوان

بدو گفت گاید رشادی بیان

همیشه برانزیده بد کمان

بخشید

از اسبان

همه شهرستان

هم کشور

باز آمدن کیخسرو از کنک در

همان آب

ز کاوان

at mens.

بسع اندران

یتیمان

ز لشکر عوالتد زمین نابید

که تور فریدون

بر آتش بر اکنده جندیان

بخشیده مرد

همان چون ...

232^b hi 3. v. i.

دورید سپاه اندر آمد جو کوه

هم بر کشیدند هر دو کوه

کشته شدند شاه مکران بر ستر طور

همه نیز مکران بر ازیم کشت

at mens.

در عای شهر آتش اندر زدند

همی آسمان بر زمین بر زدند

باشکش بغرود تا با سپاه

ندارد

at mens.

چنان شد بفرمان یزدان

که اندر سپاهان ندیدند بکل

هوا پر زاب و زمین حورید

جهانی برا ز ماله و سبیلید

خورشهای مردم همیرفت پیش

بگردون زیر اندران کاو میش

بدشتر اندرون نیزه دجای جوانی

همه ساز

شناسنده

non habet

233^a hi 4. v. i.

خله

ز را

که خواندیش صلاح قم الا پید

کشتن ان کران اختری بادشا

عو ارام شد ماو بنود جهر

at mens.

نور شدند ...
بودیم خشنود از بینا روزگار
که فرزند ...
سزای ...

نه بندنو ...
omit. 20. 19. 18. 4. 3. 17. 16.
کنم از ...
پاییم چیزی که ...

وگر شاه ...
omit. 24. 23. 4.
زمین روشن از تاج حجت منست ...

omit. 232^a 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
پاراست پیامد سب را برزم
مرا نکسر که بگریزد از ما بزم
فرستاده آمد زهر کشوری
بجای که بد نامور مهری

کر از من ...
که هم جانور بر زمین باد شناسن
به بندیم ...
زبانی مکن ...
وراید و نکه ...
ازین بادشاهی ...

مانم که ...
در بین مرز ...
مانم که باشی ...
(n. i. mag) وگرنه از آن خنجر یک بر

omit. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.
جهان روشن ...
(n. i. mag) سر مهران ...

خورشید ...
(n. i. mag) نحوی ...
omit. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.

جو روشن ...
بکیتی بر آب ...
زد شین ...
در فشان ...
جو کینسرو ...

بگردار کرد آنچه با ما بگفت ...
بودند انرا با بلوی نادرم ...

omit. 230^b 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
زکاوان کردان هزاران هزار
ببردند باکت کارزار

omit. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.
هیونان شایسته کردند بار
توانا که ...

آمدن کیو نزد کاوس آوردن ...
نامه کینسرو
هم روز فریبنده کیوسل ...
زخاشاک ...

بر آری و ...

omit. 231^a 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
وزانجا یک شند بجای نشست ...
در ایران مرد سرانرا بخواند ...
همه شب همی گفت و باسخ شنید ...

omit. 6. 5. 4. 3. 2. 1.
omit. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.
8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.
پرستار ...

نامه کاوس نزد کینسرو ...
omit. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.
mullus uelut hic deest.

جو کین خسروان چشمه باد دیو
دل بخت ایرانیان شاد دیو

بدرند
بر کشید نو صافد

ر سردان
برو آنکه بود از در کارزار

Je n'ai pas non habet.

17. 1. 3. 4. omitt

ز ترکان و از شاه ایران زمین

بخشید فغفور خاقان بدرد

وزان یاور بها
25. 1. 1

fol. 230^a
4. *Je n'ai pas* non habet
10. 1. 3. 4. *Je n'ai pas* non habet

ز به خواہ

هر جای

ما سالیان نیست هفتاد و هشت

بودیم که کیتی بدینا گذشت

چون نزدیکی

مرا و میان

بود گفت ملاخ

بودین زرق

بفرمود

باب اندر آمدش گشتی پسمی

بود گفت پیر مایه

که فرخ کسی

مرا و بشمشیر

جنان چون

چنین گفت

ز کار

سوی کنگ

بیانک

چرا نجا نشو

برانسو از

fol. 229^a
16. 1. 1
که افرا سیاه اندر آید زبس
بر آکنده ...

سپهبد جویری بره در کشتی

شیرخون کردن از سیاه بایران

13. 1. 3. 4. *Je n'ai pas*

14. 1. 3. 4. 1. 1. 2. *Je n'ai pas*

انسیه

همه سر بیم هفتکان مرده اند

نو کفتی همه روز می خورده اند

21. 1. 1. 2. 22. 1. 1. 2. *Je n'ai pas*

1. *Je n'ai pas* non habet

چو رفتند

بر آمد

جو طیل

در قش

ز لشکر هر آنکس که بد پیش رو

بر انکیخت از اسب بر خاست غر

بکنند در افتاد چندین سوار

به چید سراز سر کارزار

fol. 229^b
5. 1. 3. 4. 6. 7. 1. *Je n'ai pas*

برو برخ شاه توران سیاه

بدیدند هر یک دیگر را بناه

ز سرها همه ترکها بر گرفت

نماند آمد آن شاه توران شکفت

همه دست و مغز و سر چون گرفت

همه رنگ رنگ طبر خون گرفت

سواران ترکان که روز درنگ

زبون داشتندوی سکار غی

ندیدند تا جرخ گردان برد

همی بگل برداست از جنگ سرد

..... از ختن 9. v. 3. تا

سباهی پیار و لشکر شکن 4. v.

non habet 2. v. 1. 12. تا 10. تا

تو گفتی 3. v. 12. تا

ستاره شمار نباید همی 4. v.

جنین سوبی 13. v. 1. تا

..... سر نکونسا رک 2. v. 16. تا

کامشیر صا اسیر 19. v. 1. تا

دگر جنگ کینسرو با فراسیب 22. تا

سر سر ز کینه دل پرستیز 2. v. 24. تا

habet 25. تا 4. v. 3. v.

ندانم که این

برانم که با او شوم ~~همی~~ هم برست

المرکام که با او شوم هم برست

بدو گفت هر کس که ~~فراست~~ فرزان

لکر از خویش بد کرد پیکانه بود

که کمر شاه را جست آمد بزود

fol. 228. a. 1. v. i. 2. non omitt. 3. v. i. 2. omitt. 5. v. i. 2. non habet.

5. v. i. 2. non habet.

ندانم که یکتن ... 5. v. i. 2. تا

که این بر که دساز ... 6. v. i. 2. تا

anteposit 19. v. i. 2. تا

المرکز تو باشد بخینک

همان کوه خارا نماید بخینک

بجاری جنین از کف باجست

که ماند بر تخت لرزان نشست

سخن لثل آلوده نابکار 2. v. 20. تا

یکی دیگر اندیشه افکند بن 4. v.

ایم loco این 2. v. 21. تا

non habet 2. v. 21. تا

باشید این بایوان خویش 7. v. 227. تا

12. v. 1. 2. omitt. 12. v. 1. 2. تا

نباید جنین آفرین بسو 13. تا

..... 14. تا

هر آنکس که جوید همی رای من

نباید که ویران کند جای من

وزانبس بشکر بفرمود شاه 3. v.

omitt. 13. v. 1. تا

یکبیک 2. v. 19. تا

دلیری نویسنده 3. v.

.... هر چه خواست 4. v.

نامه کینسرو بنزدیک کاوس شاه

2. v. 1. 2. تا

بکیتی ستم یافته شاداردست 2. v. 1. 2. تا

توانای و دانش

حصاری جهان از سیه کشتن 4. v. 25. تا

fol. 228. a. 1. v. i. 2. anteposit 1. v. i. 2. تا

بخنک حصار اندران سیه هزار

همانکه شد کشته شد کارزار

anteposit 2. v. 1. 4. تا 3. v. 3. 4. تا

4. v. 3. 4. تا 3. v. 3. 4. تا

همه آسمان شد جو بشت بلنگ

بخنجر و سوزان 5. v. 4. تا

anteposit 3. v. 6. تا

بر آمد ز افراسیب آکری

باید شهرنشا با فرهی

آگاه شدن کینسرو وار آمدن افراسیب 2. v. 1. 2. تا

بدان کسی از رخ خواسته 8. v. 1. 2. تا

برستنده اسیر آراسته 2. v.

نشانگر ندادست کس در جهان. v. 16. hi

hi 17 *proce non habet*

hi 19 et hi 20 *ita habet.*

اگر سوره جهنم بر سید شاه

ز کار سبهدار نگران سباه

که چون رفته آرامگاهش کجاست

زبان گشت انجامگاهش کجاست

زهر گونه گفتند خسرو و شنود

نیاید همی رو نشان بدید

بایرانیان گفت پرور شاه

جودشمن حواره کرد زگاه

ز کیتی برو کام فامند کیست

و راه که باز زندگانی کیست

همی پایپ ... v. 3. hi 22

fol. 327^a
hi 1. v. 3. 4.

سپاه سردرید شرواز کوسفند

بدست سپهران سه فی کزند

هرا چون بلنگان بجنکال نیز
hi 2. v. 1.

که نیست ... v. 5. hi

بران گونه بودند کردان کمان
hi 7. v. 3.

fol. 328
آمدن زنان آفراسیاب

نزدیک کیخسرو

hi 10 *proce non habet*

همه جامه ... v. 12. hi

همه دل رسول شهنشاه مست v. 2

مغیر
hi 13. v. 1

hi 24. v. 4.

hi 25. v. 1. 2. et 3. 4. *tanquam*

hi 5. v. 3. 4. *loco cor habet*

121

که آمد بدام اندران ناکهان

سراید بدو شور بخت جهان

به پرویز شهریار جهان

برآمد خروش او ناکهان

بیرونی لشکر کش شهریار
hi 16. v. 1. 2.

برآمد خروشدین کارزار

سبدر ... v. 2. hi 18

hi 19. v. 1. 2. *omitt.*

hi 21. et hi 22. *ita habet*

برستم بفرمود بس شهریار

پیاده عر انکس که تندر دار

که پیش اندر اید بدان رخنه گاه

همی دون بسی گینه خواه

ابا ترکش و تیغ و تیره تبر

سواران استاده بس هر

hi 23. v. 1. 2. *et mens*

سوار و پیاده زهر دو کوه v. 3.

برزم ... v. 4.

پیاده پیاده برآمد جو کرد
hi 24. v. 3.

fol. 226^b
hi 2 v. 1. 2. *omitt.*

hi 11. v. 1. نه جهنم

hi 12 v. 3. 4. *omitt.*

hi 14. et hi 15. *ita habet*

... زایوان

... یک راه

که ریزد اندران دوصد برگزید

بران راه بجی راه شد نایدید

ازان روی راه پایان گرفت

همه کشر شرف ماند اندر شکفت

رزم کجاست و حصار گرفتن
و کجاستن افراسیاب
چه از رزم چین و چه از هندوایم
چه رزم از مودم رود پهلوان

ف. 226a
عزاده 2. v. 3.
بدان دیگری 5. v. 15.
ita habet 6. v. 3. 4. et 7. 8. li

بزرگ اندران آتش و نغض و جوی
زیر سوی کز زکران دار کجوب
هر حارسو ساخته کارزار
چنان چون بود ساز رزم حصار
از انجا یک شهر یار زمین
پایید نه پندی جهان آفرین
ز لشکر بشد تا بجای نه باز
ابا کرد کار جهان گفت راز
ابا خاک چون مار بچان ز کین
همی خواند بر کرد کار آفرین
همی گفت گام و بلند و زشت
بهر سنجی یار مندی زشت

اگر داد نچی همی رای من 9. v. 1.
جو بردار از پیش یزدان سرش 10. v. 1. 2.
بجوش بیوسید روشن برش

گریز میان بست و بر جسته زود 11. 3.
تا ساخته لشکر 12. v. 1.
آید بر هر دری 13. 2.

برا نگونه کشت آسمان تا بدید
زنی چشم روشن جهانرا بدید

زنان ... یزدان صنعت ز. v. 1. li 225a
زتر اندر ... 6. v. 1.
7. v. 1. 2. et 3. 4. li

بکستی و نواده نیستی 11. v. 1.
12. v. 2.
8. v. 3. 4. et 9. v. 1. 2. li
هم این گفت ضحاک و دم چون سیوا 10. v. 1.
همان پیش مردان بنامش بای 17. v. 1.

~~li 16. v. 1. 2. et 17. v. 1. 2. li~~

ita habet 18. v. 3. 4. et 17. v. 1.

نکه کمریلان باغ می خون کنم
جهانرا بداد و دهش تو کنم
بدانیدشه را از جهان تو کنیم
سر بر نیانرا می افسر کنیم
سخن هر چه گفتیم یاران بگو
که در جنگ

non habet 20. li

loco cor. habet pluribus 20. v. 2. li

دلش کشت بر دروه سر ستاج
ببختید گنجی درم بر سیاه
همان نزد شمشیر گنجی و سیاه
شیر تیره مار ارد حرح سید
بند کوه جوی بستیل سفید
همه لشکر آراست افراسیاب
سواری زترکان پیوده خواب
جو از جنگ برخاست آواز کوش
زمین کشت آهن هوا آبوس

پیامد ... 22. v. 1.

دگر سوس بکستم بد پای 23. v. 1. 2. li
سه دگر چون کونز راب

که جز کام شیران کفن شان بنود
 سر نیز نزدیک بنشان بنود
 یکی منزل اندر سپایان نهاد
 بکشور جواز دشت ویران نهاد
 جواز کینه و رخشتم شمشیر نیز
 نهاد زمان نام تا رستخیز
 نباید جهان افزین را بسند
 بفرجام می جان شوم از گزند
 و کمر زرمجوئی همی می کما
 نباشد بد از بسته دلت یکزمان
 نکر کن بدین کردش روزگار
 جز او را مکن بر دل آموزگار
 ... و هاهمون تراست که ما در حصاریم و چون برست
 سر اسر ز کین رازمون تراست
 همی کنگ خواهم بهشت منست
 بر آورده بوم گشت منست
 = هم ایدر مرا کنج ایدر سپاه
 = هم اندر کین و هم اندر کلاه
 = هم انجام گشت و هم انجام حورد
 = هم انجام شیران روز بند
 = جواز کام خویشی و کرمی گذشت
 = کل و لاله رنگی و رومی گذشت
 = زمستان و سرمای بهشت اندرست
 = که پیرانم که در آورده دست
 = بدامن جو ابر اندر افکند چین
 = برین بوم و کمر در زمین
 = زهر سو که خواهم پیارم سپاه
 بیای تو با کمر دشمن و ماه
 ... ی از کارزار
 تراز بد اختر کارزار
 زاندریشه کردن مکر نکند زرد
 زرنج تو دیگر کسی بر خورد

سزای نزدیک تهن شاه بنود
 ... جزاز ... وزخم ...

بکرم گنم 4. v. 24. na
 منیدار 3. v. 25. na
 نشاید کسی کمر نمود نیست 4. v.

225^a na 1. v. i. 2. onatt.

مرا دانشی ایزد نیست فرد 3. v.
 هم خون سر و دشت کزین بر زرد 4. v.
 جو نیک ... 1. v. 2. na
 نخواهم دانید آموزگار 2. v.
 شوم خون ستاره بر آفتاب 4. v.
 بدریای کما که بر ... 1. v. 3. na
 در باشد 3. v.
 نه بیند مرا از آتش سپاه 4. v.
 همیکرد جندان برو بر صگاه 4. v. 10. na
 باسغ نامه افراسیاب از مرد کجمن و ... 11. na
 2. v. i. 2. na 13. v. i. 2. na
 و کمانکه او گفت یزدان سپاس 1. v. 14. na
 2. v. i. 2. na 14. v. 3. 4. na
 2. v. i. 2. onatt. 20. v. i. 2. na 19. v. 3. 4. na
 2. v. i. 2. na 21. v. 3. 4. na 20. v. 3. 4. na
 که ایزد بلاهی سوار ما بکامش 1. v. 23. na
 3. v. onepoint

مرا بورنا زاده را مادرم
 همی آتش افروختن برستم
 24. na 3. 4. loco ex. habit

بدان دایه و پیش کام ستان
 جنان بود باروز کرمی کران
 مرا اندر آورد پیران دست
 ... 25. na c. onepoint

بسان سیاوش سرافراز من 4. v. 25. na
 بدیدن همی خواستی تو زبنا

نخستین درویش رسانم بشاه

ازین داغ و ساه توران سیاه

بیزدان سپاس بدویم پناه

که فرزند ما شد بدین پایگاه

ز راه بدر شاه تا کی قباد

ز مادر سوی تور دارد نزاد

ز شاه کسی میرش بردست

حسن نام او تخت را افسرست

بابر اندران پیر پیران عقیاب

نهنگ دلاور ز دریای آب

همه با سنانان تخت تواند

دووا نشانان بیخت تواند

بزرگان که با تاج ما افسرند

نه روی مرا و ترا کمترند

شکفتی بر از کار دیو ترند

که هرگز نخواهد مهابر کنند

بدان مهربانی و آراستی

جرا شد دل من سوی گماستی

که بردستم بر کاوشگاه

سیا و خوش رو گشته شد پیکناه

چکر خسته زان سخن بر زرد

نشسته پیکسوی بی خواب و خورد

به تن گشته اورا که تابان دیو

ببرد از دلم ترس کیهان خدیو

زمانه در اند بماند مرا

بچنگ اندران بد قضا مرا

تو اکنون خردمندی و بادشا

بدیرنده مردم پارسا

نکه کوی که چند سپهر فراه

پیر از باغ میدان و دیوان کاخ

شوش اندرین کتبه حسان حواب

نهایه سیا و خوش افرامیاب

همان کارزار پیر سواران جنگ

بتن همچو پیل و بزور و نهنگ

ز شاهان کیتی ...

جنان نام ...

برویش زمین ترا ...

بزرگترند ...

و آه رستی ...

که بردستم بر کاوشگاه

خسته ام زمین ...

نه تن گشتم ...

و راب ...

که تابان تر ...

جستنی خواب ...

برانم که اورا از هر سوار

بگردانرا آید کنون کینه خوار

و دیگر زمانه چین و از چین سیاه

پیاده که شش جین رود تگاه

برشته از یرس بار و دهنده

نه از کهن ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

lin 22. v. 4. پلنگ

lin 23. v. i. 2. onitt.

lin 25. v. 2. که بر بور بسته شد راه تنگ

v. 3. کل راز بون

v. 4. زمین بسان که رهنمون

fol. 223^a lin 3. *Parer* با کینسو

lin 4. v. i. 2. et 3. 4. *tranquill*

et *legit m. v. 3. 4.*

سوی میسر شیر جنگی طراپ

همی نره بدشت از افراسیاب

lin 6. v. i. 2. onitt.

lin 8. v. i. 2. بنشت این سبه کیو کوز بود

lin 10. v. i. جنیان

lin 11. v. i. کردان *vos amban*

v. 3. 4. et *lin 12 et lin 13. v. i. 2*
onitt.

Ted hoc anas inferior habet

lin 19. v. *primus anteposita*

lin 19. v. 3. 4. ~~*tranquill*~~ *ita*

habet dr. ob. ueribus

جو روی زمین ز آسمان تیره گشت

به باز خواندش سبدها در دست

سبدها بخواندن سیاهان ز جنگ

جواز تیره شب شد چنان تیره جنگ

lin 25. v. i. 2. onitt.

fol. 223^b lin 2. v. 3. 4. onitt.

lin 9. v. i. *anteposita*

جو کینسو آید ز لشکر ده بر

نه سپید مکر باد و دیوان بر

lin 11. v. 1. 2. onitt. *then* *proposit* *an* *habet*

lin 23. v. i. et *meus*

v. 2. چنین گفت با نامور چاره جوی

v. 3. که به بهشت

lin 24. v. 3. زن و زاده و کینج چندین سیاه

lin 25. v. 2. کیندی بخواب

v. 3. سیاه

v. 4. بر روی فرمان و بخت و کلاه

fol. 224^a lin 5. v. 4. سبدها در داد دینار داد

lin 6. v. 5. بر جای بر باره بد دیدمان

lin 9. *Parer* *non habet*

lin 12. v. 3. عزاده

lin 14. v. i. 2. et 3. 4. *tranquill*

et *legit m. v. 3. 4.* عزاده *ut hic* *Parer*

lin 15. v. 3. بنشتند

lin 17. v. 4. تو برده برو کور کند

lin 20. v. i. 2. et 3. 4. *tranquill*

v. 3. دو مویران کور کند

lin 21. *Parer* آمدن کینسو به بهشت کند

بجنگ افراسیاب

fol. 224^b lin 1. et lin 2. v. i. 2. onitt

lin 5. v. 3. بخت

lin 8. v. 3. *anteposita*

بر آمد کور باره بانگ فرودش

زمین گشت یکسر بر از جنگ جوش

lin 9. v. i. *anteposita*

چنان دارم امید که افراسیاب

به بیند چهار از بکر و بخواب

اگر گشته کور بد آید بدست

به پیش سر تیغ یزدان بر مت

omit. 4. v. 3. 4. تا

خرخاس بر میسره شد تباہ

کپیلان که صد شیر با یک تنه

بر آنکه که شد جشمه سوی نشستن

دل شاه ترکان گشت از سست

تا 21. v. i

بر آور

هزیمت شدن افراسیاب از
ایرانیان

omit. 4. v. 3. 4. تا

نشستند ...

فتحه نامه کینسرو با و کارم تها

میزان ...

دگر گفت شاهها جانان من

بدروار لرزد بر جان من

تا 8. v. i ...

تا 25. *infer. non habet.*

فروا کنند ...

تا 2. v. i.

وزان سو پیامد سوید سر ز سجد

یکی تو جهان دید آرام جعد

تا 3. v. 2.

... کامله

که از بزم کمن نور ست و درد

تا 15. v. 4.

تا 16. v. i

بر و بر خروشد مدارید نیک

دارید کین مسازید جنگ

ز ترکان کس یم افراسیاب

لر نشسته بکداشتندی باب

دگر باز ماندب کسی زمین سباه

بدیدی سرش یافتندی براه

تا 4. v. i. 2.

اباده هزار آرموده سوار

بزرگان جنین از در کارزار

تا 3. 4.

جو خسرو بدیدان ازان گونه ساز

بفرمود تا قازن رزم ساز

تا 5. v. 3.

سوید جهنم گسستم زن شیر سرد

تا 4.

پیامد دمان با درفش نبرد

تا 6. v. i. 2.

دور خزان با او برقت

تا 4. v. 3.

تا 4. v. 3.

تا 4. v. 3.

نه افراسیاب اندران بودگاه

تا 7. v. i

جنین بود ماه آسمان ...

همه دیده از نیکویی خیره گشت

تا 9. v. 3.

جو کرد سوار جنگ ...

تا 4. v. 4.

هور چنان شد بر از جنگ تنگ

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

تا 18. v. i. 2.

lin 21. v. 3. Nam ardeponit fuyra oniffa
abinde folio m. 216^h lin 10. v. 3. III

fol. 216^h seitlich
lin 10. v. 3. ~~4~~ lin habet.

کزاریدن و ساز لشکر دید
سپه را گذر سوی خوارزم دید

lin 11. v. i. 2. onitt.

lin 12. v. i. ... جو دورستم

lin 15. v. i. 2. lin habet

جو خورشید بر روز جرخ بره
پاراست روی زمین یکسره

lin 17. v. i. ardeponit

یکی را بر آورد تخت بلند
دگر را فرو برد و راند نزنند

lin 18. v. i. ... تو گفتی چنان

lin 19. v. 2. ... بقلاب

lin 20. folio non habet.

lin 23. v. 2. ... ره نشنود

v. 3. زمین بر نتابد سپاه ترا

v. 4. نه خورشید

lin 24. v. 3. ... سیا و خش

lin 25. v. i. یکی باد ناخوش ز روی هوا

v. 3. از و شیر گشتی جو کردی در ستر

v. 4. که ای تاج تخت سپاه تو چیست

fol. 217^h lin 1. v. i. ... که او را بکشتی

lin 2. v. i. ardeponit

هر آنکس که نیکی فراموش کند
همراهی جانان سیاوش کند

v. i. ... پیرو دی

lin 4. v. 3. ardeponit

همی بود خامش جو آمد بکشت
چون نامور بهلوانرا بکشت

lin 13. v. i. 2. ... ازین کوه بردشت
زمین چون گل آغشته شد

lin 14. v. i. 2. onitt.

lin 15. v. 3. folio non habet

هم ایرانیان نیز چندین سپاه

به پیوند این تخت و این کنج کلاه

دو کشور ازین کوه برداشت چشم

ستاره نهاد ار دار خرچ حشم

بانیره جستن ...

شکستی ...

مبارز مرا خنده پیرون کنیم

وز ایشان ...

چنین داد پاسخ ...

جز این ...

مبارز نخستین ...

lin 23. v. 3. 4. lin 24. folio non habet
santus

نه ایور بر و تا میان سپاه

وز ایشان یکی مرد را با نچواه

lin 25. folio non habet.

fol. 217^h lin 1. folio

پیغام فرستادن از اسیاب بدست شیده

... بر زبیر خاشکین

lin 3. v. 2. ... جو روین لپاک

v. 3. که بر بست زمینان بیایست کفر

lin 4. v. 34. ita ardeponit

بگوهر نگر که ز خشم منی

تو این کین بگودرز کاوشان

وراجشم ...

مرا دل ...

نداند که ...

تکرر ...

بگوشت همی تابه میچاندم

به پیشی ...

کنون کار ...

انتهای ...

تو ما سرب او دلیر میکن

از ایران سختهای سیر میکن

v. 3. 4.

دگر شاه و از شاه خواهد برد

یاورد کستخ ...

پای تو ...

انتهای ...

همان خنجر زرین و تاج سران

سوار و بکنج تو از کنج خویش

همی باز خواهد خرد رنج خویش

هران شهر گریوم ایران تری

همی گیرد خواهد ز ترکان تری

خسرو ...

انتهای ...

کجا آن همه عهد سرکندها

همان بدو و بدو و بندها

ماند چنان ماند احزاب

انتهای ...

بکاو س یکسر بوزش بریم

دیدند کان روکی متکرم

شنیدی که روح نیکیخت

چه آمد ز تو از بی تاج تخت

که از من همی جفت خواهد نبرد

انتهای ...

جز ایرانیان این سختیهای شاه

سفید نمی جان شدند از گناه

گرفتند به سورش مانده ایم

سرافکنده ایم

v. 3.

ستوده جهادار برتر منش

باغوش مرد آمد زار و مرد

habet non habet.

habet etiam

بروز جهاندارین کرد کار

بدیهم کلاوس پرورد کار

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

habet.

وزان نامور رزم چون چهل هزار
کترین کرد شاه از درکارزار
سپهبدار کمر سیوزا تیغ زن
جسها بجوب سالاران آنجهن
بدوداد یلان سالار وگاه
در نامداران بیست سباه
وزانبس بود از یلان ده هزار
که سوي نداند کس از کارزار

یلان سینه بر لب آورده کف 3. v. 2. ni
جوبشندید ... 6. v. 3. ni

بزرگان ایران چنان چون سزند
چینه بسی از جهان سودمند

ni 3. 4. mitt.

ni 9. v. 3. 4. mitt.

ni 10. v. 3. 4. f. 217^b

ni 7 in cluf. hic mitt. et in sequentibus
habet. vid. f. 217^{ff}

f. 217^b

ni 8. v. 2.

کیرب کهان که آید بتنگ

سواران سواران سواران کنی 4. v.

..... کنیم 9. v. 3. ni

4. v. بایران بتوران سیاوثر کنیم

..... و جنگ بجنگ 10. v. 1. ni

..... دریا بود کوه سنگ 2. v.

بران بود بر کور توران 3. v.

ni 23. v. 3. 4. ni 24. v. 1. 2. mitt.

f. 218^a ni 5. v. 3. 4. mitt.

ni 11. v. 1. قازن et hic semper

نیاد آمدش ... 14. v. 2. ni

جس باید ... 13. v. 4. ni

انتهی 14. v. 1. ni

جولشکرش از روی جیجیون براند
بس لشکر انگاه چنری ناند

بقدر اندرون ... 1. v. ni

انتهی 23. v. 1. ni

که باشد نکه دار بشت بستک

رخید ز سر مرد وارش ز جنگ

بدوداد ترخی جکل سی هزار

همه نامجوی و همه نامدار

سباهی جنگ کهریلا سپرد

یکی تیر بردایلا می شپرد

میره جهان دیده افراسیاب

که از اران مران ندیدی بجاب

دو جنگی چنان گوماران بدید

بدل کیچک رزمشاران ندید

سوی میسر لشکر بر کنزید

که خورشید گشت از جهان بدید

فراخان ... 23. v. 3. ni

ni 24. v. 1. 2. ni 24. v. 1. 2. ni

کرازب وغوری و خلع سوار

همان سی هزاران در کارزار

انتهی 25. v. 3. ni

دموری حواخاس با او برفت

سپاری چنین سرفرازان تفت

f. 218^b ni 1. v. 1. 2. ni 1. v. 1. 2. ni

جهان دیده شمر سالارشان

بستک دلاور نکه دارشان

همان سی هزاران یلان ترکمان

برفتند با کمر تیر و کمان

سپهد همی رفتان جنگجوی

که بر کنده ازین همه کوه روی

نکهان جرات تر رزمجوی

که با خون یکی داشتی آبجوی

به مایه ندارم ثنای و را
ستایش ~~خاکبای~~ و را

hi 3. v. i. at a mieu

دلش شادمانه خرم بهار
همیشه شد از گردش روزگار
او شاد ...

بهر کار ...

نمی تا کرد جهای جرخ دار
بود اندران مشتق را کذار
ماند جاوید در عین و ناز

وز ...

کنون زینا بس ...

به پیوندم ...

از م کینس و با فراسیاب
جو پیش آرم

hi 13. v. 4. ... که مفر سخن

hi 15. v. i. at a mieu

جنین بود نا بود دور زمان

تو می جنین در شکفتی نهان

hi 1. v. 2. at a mieu

یکی را همه بهره شهد ست وقتد

تن آسانی ...

یکی رو همه سال بادد رنج

شده تنگد در سرای سپنج

یکی را همه رفتن اندر فریب

یکی رو همه ساله اندر نهیت

جنین برور ...

hi 16. v. 3. at a mieu

هر آنکس که سالش بر آمد ~~نشد~~ نشست

بباید کشیدن ز هستی دودست

hi 18. at a mieu, j. m. p. m. m. m.

hi 22. j. m. m. m. m. m.

hi 24. v. i. at a mieu

بگویم کنون من یکی داستان

بدان گونه بشنیدم از راستان

دگر رایی زدن کینس و بارستم کودر

hi 25. v. i. at a mieu

بر آمد خروشدن کره نایب

بها موی کشیدند پرده سرایب

hi 214. v. 4.

سخن گوی روشن دل و رای زن

که بر شهر خارید او بادشاه

ابا دولتر و بخت نیکر انشاه

hi 215. v. 2. at a mieu

خبر یافتن افراسیاب از حال پیران و یسه

hi 215. v. 1. at a mieu

بمن کورسان زمین هر چه بود

hi 216. v. 1. at a mieu

hi 23. v. 3. at a mieu

که عامر ترا سر بر بندد ایم

تکریم ازینا کینه ما زنده ایم

جو پیران روین ز مادر نژاد

جو فرشتد ورد ان کلهی گرامی نژاد

کنون ما همه پش شاه اندریم

اگر مفر ازیم اگر که نتریم

hi 216. v. 1. at a mieu

hi 23. v. 3. at a mieu

سوی بلنج بامی فرستاد نشان

بسی بند و اندازها داد نشان

hi 25. v. 3. ... قران خوان

.... فرخ نراد. 2. v. 21. li

fol. 210^b li 7. 8. omitt. et *supra* non habet

li 12. v. i. 2. omitt.

li 13. v. i. دلیران

li 14. omitt.

li 16. v. i. *anteponit* v. cf. m. li 10. i. 2.

repetitum.

fol. 211^a li 4. v. 3. 4. omitt.

li 5. v. 3. *hic anteponit* v. *supra*

① *supra* m. fol. 209^b li 24. 25. et fol.

210^a li 1. — 9 *indef.* *sed* *supra*

m. fol. 210^a li 7. non habet.

V. L. *int.*

.... بند ای بسر. 24. v. 4. (m. fol. 209^b) li

.... کستم خمر بخت. 25. v. i. li

وزایشان ستاند سر و تاج تخت. 2. v.

بارگاه. i. v. i. (m. fol. 210^a) li

اندرازم. 2. v.

خردمند پیدار روشن روان. 4. v.

نه آنکه گجابد بر آرند کرد. 2. v. 2. li

جه سود آنکه بر تو زستی سوار. 3. v. li

که او گشته باشد نرزد و فکر. 2. v.

..... موصی سرم. i. v. 4. li

.... هر تو بر جان خویش. 2. v. 5. li

سیریه و شیر. 3. v.

کم بند و سر سنج و سر بر محار. 4. v.

.... کیو خاک. i. v. 7. li

.... مر او به کل. 2. v.

.... آورد سر سگ را. 4. v. 8. li

برزم. 4. v. 9. li

و رای دون بجای کردش از دی

فر از آمد و روز کاری بدی

نوشته نکرد بهیمن باز

نباید کشیدن سخنها دراز

ز سکار سر بر بگردان سخن

فدا کرده دارم برین کار تن

بدو گفت کیو از کردی تو به باز

همان جوی ترکان تشبیه و غراز

تویی من نبود بهیروز نبرد

منت یار باشم هر کار کرد

li 16. v. 1. 2. *ita* habet

نشست از بر سیده راهجوی

بنزدیک خود در بنهاد روی

li 18. v. 1. 2. *ita* habet

دو تن ناسداران توران میاه

برفتند از زین شان دلاور بر راه

li 20. 4. *disposit* li 21. v. i. fol. 40. *ita* habet

ندارند باسخ ...

نه غم ...

بسر کستم ...

کمان به که می برد پرن کمان

بگردار ...

که هر کس ...

بکود درز بس ...

بجز ...

که آمد ز گردان بدین کار پیش

بتیرب نیامد کس ...

مرا رفت ...

دل ...

~~بدو گفت پرن که این کرد نهاد~~

~~خویش ناسداران و رخ نراد~~

li 24. 25. non habet

fol. 210^a li 1. — 9 *indef.* non habet (m. fol. 210^a)

li 10 — 20 *indef.* *hic* *legas* *illi*

superius *ad* *fol.* *li.* m. 10. v. 3.

p. v.

بدان ترک فرمود تا بر نشست
باغوش اورا آورد دست
سمند اسب نوش همیراند نرم
برو بر همی آفرین خواند نرم
مکر زنده اورا بر شهر یار
تواند رسانید از ان کارزار

رسیدن کینسو نزدیک ایرانیان

212^a 6. v. 3. 4. non habet

کنون پند کوزر فرمان کیو
... مردان نیو
کنه کار کردان تن باک را

212^b 1. v. 1. non habet

نکه کرد خسرو بدان رشت روی
... بر نهاد ستر روی
جنین است کرد کار کور نشست
سرورد پرورده را باز گشت

6. v. 1. non habet
دهد باد شاهي کمر او فرورست
کسي کزور خلعت و افسرست
7. non habet.

بخشید در شاه کینسو و لشکر توران

24. non habet.

213^a 3. v. 3. non habet

بفرمود شاه جهان تا ملاح
پیارند پیشتر ز تیغ در ناح
برایشان
non habet.

12. v. 1. non habet
بیرسید گفتش که ای شیر مرد
کجا رفته بودی زد دست بزد

137 211^a 5. v. 3. non habet

شدند آن زمان
بشمشیر بر ساخته کارزار

جو سر خوش بالای مای نخست

سر نامداران توران سپاه
بزد و فروزد سالار شاه

211^b 2. v. 1. non habet
همان آلت زین برد بر نکون
رکیب و کجند جنان پر ز خون

3. v. 3. non habet. 4. v. 4. non habet.

که بستم شکستی و خستی دلم
کنون جاره روشن ز تن بکسم

رسیدن پیران نزد کسستم

بشد بر می اسب تاجش به سار
فرار او بدید اندران مرغزار
رسید اندران جایکه پیران

کجا کسستم بود خسته تن
جو دیدش بر آورد پیران فروش
که ای مهربان مار بسیار کفوش

برهنه شده ترک خسته سرش
ز بس خون دودین تنش بود زرد
روان پر ز قهار

تو رفتی و برگشت پیکار من

وز انجی سوری کسستم کسستم بارمان
بیاید بسان بلنک دمان
فرود آمد از اسب اورا جو باد
بی آزار نرم از بر زمین نهاد

بکیتی

که منشور

بزم

حرار آیدش رود کنج آید

جهان مرد یکد

جو انکیزد اندر جهان رستخیز

زدشده

خداوند

چنین سال بگذشت پیست و پنج

رفتن عسیرین

و شش مسند کسم جو منقش

اندر 214^a تا 1. 3. 3.

که این نامداران و کردن کخشان

که مست از فریدون فرخ نشان

فریدون پیدار دل زنده شد

زمین و زمان پش او بنده شد

بود و بیخوش گرفت این جهان

سرش برتر آمد ز شاهنشاهی

فرزون شد از تاراج او

که جاوید بادای و پنج او

ازان که کوشم سشنید این خروش

نخواهد گشتادن باواز کوش

به پیوستم این نامه نام او

که مهرب باد و فرجام او

که باشد به پیری مرا دستگیر

خداوند شمشیر تاج و سیر

همی خواهم از کردگار بلند

که جندان کلدستم می گزند

... کوسر سست

مرا از جفانی

... 4. 3. 3.

یکای بدو کردم ای شهریار

که ماند ز من در جهان یادگار

ita habet 1. 3. 3.

بگفتش که گسستم گشت این دو مرد

جو رفتم ببرد خسته بود از نبرد

1. 3. 3. andeposit

چنان تنگدل گشت ازو شهریار

که از مرگانش آمد بار

چنان بس بدر خستگی گسستم

... 2. 3. 3.

آوردن گسستم را بنزد شاه

1. 3. 3. andeposit

که چون کس ز در دستم یافتی

بدان میزان درد کم یافتی

1. 3. 3. andeposit

ولیکن شکفت آمد از کار من

بدین راستی راند بر کار من

... 3. 3. 3.

همه مهر و پیروز کارست و بس

نه دانش نرو هست و نه مهر کس

1. 3. 3. 4

بگستم گفتا که تیمار داد

جو پزن نه پنی بعد روزگار

1. 3. 3. 4

جرا از کین پزان

صفت ابوالقاسم کوید

1. 3. 3. 4

بنام شهنشاه پیروزگر

ابوالقاسم آن شاه باداد فر

1. 3. 3. 4

خداوند بازو

1. 3. 3. 4

ز دریا بدر می سیاه نست

همه رزم شاهان سیاره تست

جو مارا در شادمانی کشاد
به پروزیب اندر مکن ترس یاد

رفتن گستریم بخت لپاک
فرشید و زد

antepontis v. 3. ha

هم اندر زمان کیو بر جست زود
نشست از نیز تازی همی دود
پامد بره بر جو او را بدید
تندی عنان شر پیکسو کشید
بدو گفت جندین زدم داستان
تو اعی همی بود عهد استان
که باشم ز تو یک زمان شادمان
کجا رفت خواهی بدینسان دمان
هر کار درد دل من مجوی

به پزان سر از من چه خواهی بگو
جز از تو بکینیم فرزند نیست
روانم بدر تو خرسند نیست
بدی ده شب اثر روز بر پشت رین
کشیدی بدخواه بر تیغ کین
جو نیکی دهش بخت پرورداد
باید نشستن با رام و شاد

به پیش ز جلند مستوی برت
بس ایمن نشستنی برین خجرت
کسی کو تجوید سر انجام خویش
نباید ز کینتی بی نام فویش
تو جندین بگرد زمانه مبوب
که او خود سوبی ما نهاد ست روی
ز بهر مر ازین سخن باز کرد
نشاید که دارب دل من بدرد
بدو گفت پزن که ای پرخرد
جز ایام بر تو مردم کمانی بود
که کاری که دشته نیاری یاد
به چینه بخیره همی سرزداد

بدان ای بدر کین سخن داد نیست
مکر زرم لادن ترایار نیست
که با من چه کردند زان گستریم
غم شادمانیش با من بهم

بر اندر ز سالار پزان شویم
ز راه پیاپی بنوران شویم

antepontis v. i. 18. ha
ز زنها مارا کنون عار نیست
سپاه هست بسیار سالار نیست

antepontis v. i. 19. ha

antepontis v. 3. ha
درفشی گرفته بدست اندرون
پراز درد دل دیده کان پر ز خون
برفتند با نامورده سوار
دلیران شایسته کارزار
فره بر زایران سواری بدند
نکهدار مانا مادران بدند

..... جنگ خواست. v. i. 24. ha
..... کشت باکوه راست. v. 2.

ز تورانیان کشته شد پسر مرد. v. i. 25. ha
بماند لپاک و فرشیدورد. v. 2.

non habet

تن هشت. v. i. 3. ha
دو تن نیز رفتند بستانیان. v. 2.

خبر یافتن گودرز از کیریختن
لپاک و فرشیدورد

antepontis v. i. 4. ha
نباشد که رفتند ازین روزگاه
چو سالار کم شد ز پشت سپاه

antepontis v. 3. ha
شود پیش لپاک و فرشیدورد
کند روز ایشان شب لا جورد

جو لپاک سیمد شکار تو باد. v. 4. ha

بسرانگاه گفتند یکبار دیگر
که این رزم ما آمد اکنون بسر
چو من کشته ایم برین دشت کین. 21. v. 3. تا
چو سرهای سوید ایران برند. 22. v. 4. تا
همه راه ... 23. v. 3. تا

رای زدن لرهاک و فرشیدورد
بالشکر

habet ita habet. 1. تا 209. 209. 209.

جنین گفت هر کس که پیران کرد
جز از نام نیکو ز کیتی نبرد
نوشته جنین بر سرش کرد کار
که بر کینه کشته شود کارزار
بشمشیر کرده جدا جان ز تن
ندیده همه کشته کور و کفر
بر جای کشته گشتان و سس
بر از حوا سرود رع دخته پیش
کنون بودنی پیران کدشت
همه کار کرد از او باد کشت
که اکنون چه سازیم ازین رزمگاه
چه شد بهلوان کرد پیران تنه
کار دل دهد ...
ز آهن کله نیز و نهاده پیر
جنین گفت لرهاک فرشیدورد
که از خواست یزدان کرانه که کرد
ستون سبب بود تازنده بود
بهر سبب دلش آکنده بود

کز ایشان ... 7. v. 1. تا

بکین را سازد بریشان کزند. 2. v. 2.

وراید و نکه نان رای شهر ترگاه. 12. v. 1. تا

habet ita habet. 13. v. 1. تا

و کرتان همی سوید ایران هواست
دل هر کسی بر منش باد داشت

habet ita habet. 6. v. 3. تا
چونزد بنگاه لشکر شدند
بدیره سپید سباه آمدند
زین سبب بود کستم ~~سبب~~ شیر
پیامد بر بهلوان دلیر
جواز کرده شد ... 4. v. 1. تا

habet ita habet. 10. v. 2. تا
بنزدیک لرهاک و فرشیدورد
به پیش سپید همه یاد کرد

habet ita habet. 11. v. 3. تا
سباه اندر آمد زیلا زیست
خروشان هر یک در فشی بدست
مگر هم تنفر نیز کشته بخون. 4. v. 4.

آگاه شد لرهاک و فرشیدورد
از حال لشکر

habet ita habet. 13. v. 5. تا
نمانده از ایشان کسی را بجای
مگر کشته افکنده در زیر پای
دلیران ایران کرازان بهم
رسیدند نزدیکی کستم

habet ita habet. 14. v. 3. 4. تا
بدید آمد و دست شد لاجورد
درفش شاعش شاه پیروز کرد

habet ita habet. 15. v. 1. تا
لرهاک

بد افتاد کرد سراسر خراب. 19. v. 2. تا

habet ita habet. 20. v. 1. 2. تا

دریغا سپهدار پیران ما
که ویران شد از کشتن جان ما
دریغ آن سپهدار ~~مهر~~ مهرای
کزین رزم ناکه در آمد زبای
دریغ آن همه مهر تو بر کله
کله کشت از کشتن تو یله

کون ساده ۱۵۰.۵.۱.۱
زمانه برم دادست جنگ ۵۰۵
برد دل شفیق جرم بلنگر ۵۰۴

انصاف ۱۶۰۰.۱
اگر بهلوانست و کرمی هنر
رو بر سودش کوئی جگر
دریده دل دشت و بر خاک سر ۱۸۰
شکسته سلاح و کسسته کمر

سر بهلوانان کرده دلیر ۱۰۰.۲.۱
انصاف ۳۰۵.۵.۱.۱

اگر شهریاریت اگر بشتر کار
تواند گذارید و او بای دار
جو افتاد پیران جهان بهلوان
پامد بیالید پیران دوان
..... و خون برگرفت ۵۰۱
..... این شکست ۵۰۲

نیایش ... ۲۴.۵.۲۴
روان جوان زمار و سجون ابروی ۶۰۴.۵.۶۰۴

انصاف ۷۰۱.۵.۲۰.۷۰۱
همه باغم و اندون بهلوان
پرازیم بودند کمر ناکهان
درفشی ...
کرازان سنان زد ست بند
جو با کینه جویان بند بهلوان
خروشی ...

انصاف ۱۱۰۰.۵.۱
جو کدور ازان کمر بدید ار کشت
دل بهلوان بی آزار کشت
جنین گفت لشکر مکر بهلوان ۵۰۳.۴
ازو باز کردید نیزه روان

سپرد بدو کوشش پیر و جوان ۱۲۰.۵.۴
بدو گفت کور ازین بر بلند ۱۴۰.۵.۱
پیاور خبان تازمان مستمند ۵۰۲
..... مریح دست ۵۰۴

کشید از برزین کوری تنش ۱۵۰.۵.۳
نخون اندران عرقه با جوشنش ۵۰۴
همه سر بر خوانند آفرین ۱۶۰.۵.۱.۲
بگوررز بر بهلوان زبیین
که ای نامور بهلوان سپاه ۵۰۳.۴
برستند تخت تو یاد ماه

انصاف ۳۰۵.۵.۳.۲
ولیکن چنین دارم امید من
که آید میانه ار خورشید من
پیروز دین رزمکه را بفر
پیارد سپاهی ز تو کینه ور
بدین هوشندی ... ۵۰۳

habet ۳۰۵.۵.۱.۲
که کمر شاه ترکان پیار سپاه
نداریم بای اندرین رزمکه
کنون کشتگانرا همه همچنین
بداریم مسمان بر زمین
من آیدون کمانم که شاه جهان
بباید بدین رزمکه ناکهان
مرا این کشتگان حای مالی غمست ۵۰۳
روان سیا و خشر ارمن هر مست

اگر همچنین ... ۴۰۴.۵.۱.۲
شود شاه زین بایکاه آوریم
ازین بد که کشته شد اندر میان ۵۰۴
... ز دیدار تست ۵۰۵.۵.۴
با خستگان ۵۰۶.۵.۱

نوییدی سوارای نبرده بدست 9. v. 2. تا

اندره 12. v. 1. تا

جو پروز برکشت مرد نبرد

دافتر دل افزوز برای نکرد

نبرد

نبرد برته با کهرم

207^a تا 1. andepone

همی از نمودند هر گونه جنگ

گرفتند بس تیغ هندی بیخنگ

بخستند هر گونه کارزار

نمودند بر یکدیگر کامکار

یکایک بسنجید از و برته روی 1. v. 1.

یکی تیغ زد برته نر بری اوی 2. v. 2.

اندره 6. v. 13. تا

هر دشمن از زن برکشید باد

بجون بجاک اندر آغشته باد

جواز روزه 3. v. 3.

روانها گسسته زتن سان تیغ 7. v. 1. تا

نیاز 3. v. 3.

... کند شاه شادی برو 8. v. 1. تا

همه خوار سختی آرد برو 2. v. 2.

نیداشتم 4. v. 4.

سوم 9. v. 1. تا

بآورد که بر بد آگفتک سوم 2. v. 2.

... آورد راه 10. v. 2. تا

نبرد

نبرد پیران با گودرز

12. v. 3. تا

بآورد نیزه سواران زکرد

... خورشید تابان زکرد 4. v. 4.

اندره 13. v. 13. تا

نید دست رس سان بجون ریختن

همی گشت از اسبان از انکشتن

فرار آمدان 3. v. 3.

ز ایران بنوران رسیدان بدی 4. v. 4.

کجا کوشش روزماره نماند 14. v. 2. تا

ولیکن ز مردی ... 1. v. 1. تا

دو سالار کرد دو 4. v. 4.

... گرفتند سخت 16. v. 1. تا

که آهن ندارد مرا و اینتک 4. v. 4.

بغلطید زیرش سوار دلیر 17. v. 4. تا

همانکه بنالید بر جای خواست 1. v. 1. تا 207^b

غمی شد ... 2. v. 2. تا

همی شد بران ... 3. v. 3.

فغان کرد ... 4. v. 4. تا

اندره 5. v. 1. تا

نیامد ز لشکر نر آباد کس

وز ایشان نه پمست فریاد رس

بشتن ... پیش 3. v. 3.

نرمانه ز توروز برکاستن روی 6. v. 1. تا

نه هنگام گفته استن چاره مجوی 2. v. 2.

تاب 4. v. 4.

ببخشاید این دل همی بر تویر 7. v. 1. تا

که پیری چنین جنگ داری بسر 2. v. 2.

... کمانی بود 8. v. 2. تا

ترا ... بدو 4. v. 4.

بانان 10. v. 4. تا

گرفته سر پیش روی بدست 11. v. 1. تا

از بس سنگ 4. v. 4.

ز بشت اندر ... 13. v. 3. تا

بفرید و آسید برکشت سر 4. v. 4.

... جگر تادمان 14. v. 1. تا

روانش زتن رفت هم در زمان 2. v. 2.

جو شیر ... 3. v. 3.

هشتم زکروای و ناماوران
شده ساخته ...

fol. 206^a

اشپونه 2. نیا
فرو مانده اسپان جنگی رنگ
تو گشتی بتن شان خفید رنگ

اشپونه 3. نیا

تو گشتی که نندیکی بای پیش 4. v. 2. نیا
که اکتون زکرمی بسوزد جگر 5. v. 2. نیا
بباید بر اسود و دم برزدند 6. v. 1. نیا
سوی کارزار آمدنو 7. v. 2. نیا

برفتند اسپان ... 7. v. 1. نیا
فرد آوریدند بستند بای 8. v. 2. نیا
نیاسود کسر باز ... 8. نیا

اشپونه 9. v. 1. نیا
بگردار آتش نیره سوار
همیکشت بر مرکز کارزار

at neur 9. v. 1. نیا

نهران سوی او کرد اندر شتافش 10. v. 2. نیا

بر کمر بنو او ... 10. v. 1. نیا
برزد برو ... 10. v. 2. نیا

omit. 11. 12. نیا

... زبخت این شکفت 13. v. 4. نیا

اشپونه

نبرد کرکین با اعزیمان
omit. 14. v. 3. 4. نیا

fol. 206^b

... آورد (اراسمان) 4. v. 2. نیا

اشپونه 5. v. 1. نیا

همی تیر بارید همچون تکرک
بران اسپر کرک و بر خود و تری
سوی تری ... 7. v. 1. نیا

... مجرباد 8. v. 1. نیا
سر شرا جدا کرد و ان نیکراد 8. v. 2. نیا

134 fol. 205^a

عنوز از جوانیش نابود شداد

اشپونه 4. نیا

جنین استب کردون مردم فریب
بس سرافرازید نهاده نشیب
براسیش بگردار پیلان مست
گرفت ان زمان با انگش بدست

عنان هینونی نکاور نیافت 4. v. 1. نیا
... سوی بیلا شتافش 4. v. 2. نیا

پیر از کین سرورنک کرده بنفش 5. v. 2. نیا

... بادشاه 6. v. 1. نیا

... بهلوان سیاه 7. v. 2. نیا

... و سوار ی هنریر 8. v. 4. نیا

اشپونه

نزد هجیر با سپهرم
... بافر اسپاچ 7. v. 1. نیا

fol. 205^b

1. v. 2. نیا
هجیر اندر آمد به پیش سوار

... سر تنک او 2. v. 1. نیا
... مرک او 2. v. 2. نیا

... هجیر 4. v. 2. نیا

نشیب از برزین وان اسپراو 5. v. 2. نیا

... اندر آورد رو 6. v. 4. نیا

همه روز سخت ... 7. v. 3. نیا

وزو کردش جرخ پیدار دید 8. v. 4. نیا

نزد زنکه با خواسته

omit. 6. v. 1. نیا

گرفتند

چه خواست

که هم رزمش از سخت خواست بود

که از رزم سرکش برکاست بود

li 6. *Excerpt*fol. 203 *li 1. v. i*fol. 204^a

li 1. v. i

li 2. *omitt.*

بر آورد از ان نیزهای خدنگ

گرفته کمانرا بنمودن بخنک

فروهل فرو جست برید سرش

برون کرد خفتان جنگ او برش

... گرفتست او را بدست

li 8. *Interjekt* نزد رهام با بازمان

li 9. v. 2. که با تازمان او سواری نمود

li 12. *omitt.*

دو جنگی و مرد و دلیر سوار

دو هشار شایسته کارزار

fol. 204^b *li 4. omitt.*li 8. *omitt.* فرود آمد از اسب و گرد آفرین

ز دادار بر شهنیار زمین

li 6. v. 1. نشست از بر زمین او پیش گنان

li 8. v. 1. ... و بخت بلند

v. 3. 4. *omitt., superius interpret.*

li 9. v. 1. ... زمان

Interjekt.

نزد پیران با روین

li 10. v. 2. فرو ریخت از ترک ما مغر تو

Interjekt. ex habet.

li 12. v. 1. برین پلنگ اندرون جان بداد

li 13. v. 2. همه تن بر آهن

v. 3. پیرا

v. 4. صراوار

میان بسته در سه بدم

v. 2. جه از پیر شاه جه از پیر غم

li 7. v. 3. *Interjekt*

به پیش اندرون بود هممون و دشت

که تازنده شایست بروی کدشت

سپه دار کودرز کردن کشان

که هر کوز مردان مردم کشان

بزمیر آورد دشمنی راز دود

در قشش بیلا بر آرد زود

سپه دار پیران نشانی نهاد

بیالای

وزان بس بهامون

بخون ریختن بسته کردن گهر

بتیغ و نیز

همی

دلیران

ابا گرز

اکر کون

بنودی

۲۲.

li 12. v. 3. *omitt.*

فرماند اسبان جنگی بجای

تو گفتی که بادست بستست بای

بریشان همه راستی شد نکون

که برگشت روز بجوشید خون

بدان بود رای جهان آفرین

که گفتی گرفت ان کوانرا زمین

li 14. 15. 16. 17. 18. 19. v. 1. 2. *omitt.*li 20. *omitt.*fol. 203^b *li 1. omitt.*li 2. v. 1. 2. *ut mens.*

li 3. v. 1. همی گشت

li 4. *Interjekt*

ازم فریبرز بکلیاد و یسه

fol. 201^a v. i. *Excerpt*

بد آگاهی 4. v. 4. نیا
 کسارا باورد که برکشند 5. v. 1. نیا
 2. v. 2. رنو
 همی بست 2. v. 7. نیا
 18. v. 18. نیا
 19. v. 19. نیا
 اندر آریم بچنگ
 نباید کشیون ز پیکار جنگ 4. v. 4. نیا
 سرب جیون بریم 20. v. 1. نیا
 تواز دیر باز از کنج خویش 22. v. 1. نیا
 از هر تارنج خویش 2. v. 2. نیا
 م همی 4. v. 4. نیا
 زهر چه ایم 2. v. 23. نیا
 پیدار بن 2. v. 24. نیا
 آواز شلیور نایب 3. v. 3. نیا
 زبده درآمد زهر دو سر اعیه 4. v. 4. نیا
 نقشستو بر زین سفیده دمان 25. v. 1. نیا
 همه نامداران کند آوران 2. v. 2. نیا
 که از نعل اسبان تو گفتی زمین 7. v. 7. نیا
 fol. 201^b v. i. *Excerpt*
 2. v. 2. نیا
 یکی دید بان بر کوهسار
 بگه بان دروستانه شمار
 3. v. 3. نیا
 چه تانیم کردان اباروزگار
 کز اول صوب باشد آموزگار 4. v. 1. نیا
 بگفتند و بس روی برکاستند 2. v. 5. نیا
 سخن گفت بسیار با صف شنید 2. v. 5. نیا
 1. v. 1. نیا

اندرگاه 3. v. 9. نیا
 چرا گشت باید همی پیکناه
 سخن بر نهادم کنون برو و راه

شتابنده ورزم را ساختی 3. v. 17. نیا

..... 19. v. 19. نیا

کنون نام زد کن ز توران سپاه 1. v. 20. نیا

بتیغ و سنان و بکرز کران 4. v. 4. نیا

..... 2. v. 21. نیا

بدو گفت پیران که دارم سباس

برون ارم از لشکری قیاس

پارم باورد ایرانیان

چنان چون باید دلاور سران

تو کم هر چه 3. v. 21. نیا

..... 4. v. 4. نیا

اندرگاه 3. v. 22. نیا

ابا اسوساز و سلاح و تنام

همه شیر مرد و همه نیکام

نام زد کردن ده پهلوان از هر لشکر

همانکه ز ایران سپه پهلوان

خواند از زمان ده سوار جوان

برو تاختند از میان سپاه

برفتند تا جای

نهادند بس کیور با گروی

که هم رزم بودند بر خاشعوی

گروی

سراسر

که بگرفت

سرش

دگر

جو

fol. 202^a 4. v. 4. نیا
 دو کرد سرافراز شیران دزم

همانکه طلایه ...
فرستاد ...
ز جوشن ...
ز خون ...

کنون شیر ...
که بادشهنان ...
از ایدر ...
زهران ...

که بشته همه قلبت توان بدوست
جوروی ...
اگر دست ...
جهاندار ...
پاساید از رنج و سختی سیاه
شود شادمانه جهاندار شاه

جفاهم ...
بند دادن کودرز بشکر دل کریم
fol. 200^a ni 4. v. i.

ni 11. v. 3. anstt. ni
ni 13. v. 3. anstt. ni

جهان آفرین و همی در گذشتن
بر ازادگان کرو بنداشتم
v. 3.

ز باد آمد آن بادشاهی بدم
بر آمد زیز دایا بدان بدسکال
v. 4.

... سبه داد کر ...
همان غارت گشتن جادوئی
ni 16. v. i. ni
ni 17. v. 2. ni

نهایی بدش خاک بالینش بشکر
خبر شد به پیران ...
ni 19. v. i. 2. anstt.
v. 3.

بدادند که آمد ...
ni 21. v. 2. ni
ni 23. v. i. ni

ورایرونکه باشید بامن
وزایشان فراوان زماندگی
fol. 200^b ni 2. v. i. anstt.

ni 9. v. i. 2. anstt.

ni 11. v. 3. anstt.

جز سالارشان مهربانی نمود
همه بکار بر جای جستند زود

ni 12. v. i. 2. anstt.

بکشتار فارزان داد زود
ni 19. v. 4. ni

بند دادن کودرز کستم را
برو بست ...
ni 20. v. 4. ni

ni 25. anstt. ni

... نیک بسته کمر ...
fol. 199^a ni 1. v. 4. ni
ni 2. v. 1. 2. anstt.

همه دست ...
ni 5. v. i. ni

بر آشت بر ...
ni 7. v. 1. ni

سپه دار ایران و کیهان خویش
ni 8. v. i. ni

بجوید ...
ni 9. v. 4. ni
ni 10. v. 1. ni

کز انجا که ...
ni 12. v. 2. ni

انستت ...
ni 18. v. 3. ni

جنین لشکر خویش تاختند

همه پید از کیمیا ساختند

بدان تا کند خسته و کیورا

شکسته کند لشکر نیورا

سوی کیو لپال ...
ni 24. v. i. ni

... لپال نیو ...
v. 3.

... بگردند ...
... گرفتند ...
... کزینید شبگیر ...
... که از زرق ...
... همه نامداران ...
... یکایک ...
... یک سوی کوه ...
... یک سوی ...

... بگردند ...
... گرفتند ...
... کزینید شبگیر ...
... که از زرق ...
... همه نامداران ...
... یکایک ...
... یک سوی کوه ...
... یک سوی ...

خجا بودنی بود از کردگار
نیامد شنید از کس آموزگار

v. 4.

... پیره

همیشه چنین ... 1. v. i. 198^a

که ~~خ~~ ظهور سپید بدان با سیاه

نمردان ... 3. v. 9. 12

بکس دست ... 3. v. 12. 12

تو ~~خ~~ پیروز ... 4. v. 4. 12

کر ایر ... 3. v. 17. 12

جز از تو ... 4. v. 4. 12

25. v. i. andepant

وزان بس بایران سیه کره نایب

بر آمد دم بوق غندی در ایب

از انبیس سران سیه را ببرد

بگودرز کشواد دل را سپرد

1. v. i. 198^b

ازم هر دو لشکر با هم کردن بازوم

ببرد سن ... 2. v. 3. 12

بله ای ... 4. v. 6. 12

وزانسان ... 1. v. 8. 12

بله ای ... 1. v. 9. 12

نمردان ... 1. v. 10. 12

جوان نامداران ...

همی داشتند هر سوی ...

دو رویه جو لپاک ...

ز راه مکیان ...

سواران ایران ...

همی خاک ...

نوندی بر افکند هر سودوان

با گاه کردن ...

نکه کرد ...

که دارد ...

کرامی ...

به بشت ...

تکایان گودرز ...

گشتیونو ...

نویدی بر افکند هر دو جوان

ازان دیده که تا بر پهلوان

بفرمود تا شد ...

بر کیو گودرز ...

بگوید که لشکر سوی رود کوه

ساری فرستند ...

بگرد آورد آن ...

که ...

و دیگر ...

که بشت ...

کزینند ...

وزانجا ...

سایه که باشد وریکی براه

که آید ازان مرز توران سیاه

بجز خردمند بیسته کمر

جو بشتید گفتار فرخ بدر

پیامد بسوی برادر دمان

بگفت آن کجا رفته بد پهلوان

جو بشتید کیو ...

ز لشکر ...

سندوده خردمند قهراد کرد

خواندش ...

دو صد ...

بفرمود ...

برو تاختن ...

برایگز ...

ز کردان ...

همیدون ...

بدو گفت ...

ابا کز ...

کنون باد باید ...

هنر کن بدید اندرین رزمگاه

که بشت ...

دل پهلوان ...

وزان بسر ...
که کودرز ...
جراغن ...
بندم ...

بران خون نهصد سوار دلیر
که بودند در رزم که همچو شیر

۴۴

ز اسیر و کله مر ... ۱۳. ۵. ۳. تا

نامه پیران با فراسیاب از حال لشکر

۱۹. ۵. ۱. تا

از انبیس برادر جها ندار کرد
که پیش تو آمد بزور نبرد

۲۱. ۵. ۱. تا

رسانم بکوه کنابد مباح
بایران سبه بر بستیم راه

۲۴. ۵. ۳. تا

نیامد سباهش از آنکه بروت
سر برهلوان شد ز توران نکون

۱۹۲۶ تا

پارم ز کین جستن پور کینو

۹. ۵. ۱. تا

مرا شاه بالشکر رزم جوی

۱۳. ۵. ۱. تا

شده از کار آن خستگان خسته دل
بران درد بنهاد پیوسته دل

۱۴. ۵. ۱. تا

باسخنامه پیران از فراسیاب
همیشه توئی خویشتن پیش من
سر کرده جان و فدا کرده تن

۲۰. ۵. ۱. ۲. تا

ز تور و بستک ... ۷. ۵. ۱. تا

رسانید پر مایه روئین پیام
یکایک ...

ولیکن بدین گفته پاسخ شنو
سخن هاء با مغز فرخ شنو

مرا خود شکفت آید از کار تو
همی زین چنین خوب گفتار تو

دلت ...

روان ...

که هر جاب حرمی نکار آورید

چنین بر سخن ...

۲۱. ۵. ۴. تا

نکر تا چنان کرد ... ۲۳. ۵. ۱. تا

ترا داد ... ۷. ۵. ۱. تا

خرد یاد کن ... ۲۴. ۵. ۲. تا

سخن آنکه ... ۷. ۵. ۱. تا

۱۹۶۵ تا

کز آغاز کار اندر آتی نخست
تو کردی بخون ریختن خویشتن جستن

۶. ۵. ۱. تا

پاری دادار نیکی دهش
همش مهر دل تو و هم پرورش

۲۱. ۵. ۴. تا

همه کشته مهر است را سر بسر
کرفتست رستم همان تیغ یز

۱. ۵. ۲. تا ۳. ۵. ۴. تا

۱۹۶۶ تا

۱۹۶۸ تا

۸. ۵. ۳. تا

ازان خون عقنداد ...

نیاز ...

گر آید و نکه ...

سوی ...

نیکبای ...

نزد آن ...

مراخون ...
 بیرید مورا سرانجه ۷۰۰۰۰
 یک نام ۷۰۰۰۰

جور و بین پیران بدرکه رسیو
 سوب بهلوان سبه برکشید
 فرستاده را خواند بس بهلوان
 همان جون زچیده دراید جوان

وسریش ۱۰۰۰۰
 خردمند روین سبک نامه پیش ۳۰۰۰۰

ویر آمد و نامه بر خواند زود
 بکودرز گفت آنچه در نامه بود
 جو نامه بکودرز بر خواندند
 همه نامداران عجب ماندند

همی باسخ نامه ...
 سخن ...
 بیکهفته ...
 همه نامه را باسخ ...
 برانسته ...
 نشسته ...
 زبالا ...
 بکشتی ...
 می آورد رامش پیاوستی
 فرستاده را نزد خود خواستی
 بیکهفته بگذشت هشتم بگاه
 نویسنده خواند سالار شاه
 بر سرود تا نامه باسخ نبشت
 و رفتی زکینه بنوئی بکشت
 جواب نامه کودرز از پیران
 سر نامه
 ذکر
 که بر خوانم ...
 شنیدم ...

۱۳۳
 تنی سرانشان وکنده بخاک
 زبزدان ندرایب همی ترن و بکر
 نکه کن که جندان دلیران من
 زخویشان و نزدیک شیران من
 ۲۱

۱۹۵۵
 هراتکه هیونی سبه شد سفید ۱۰۰۰۰
 وکر طایقان شهر با قاریاب ۷۰۰۰۰
 همیدون ورتلخ تا اندراب ۲۰۰۰۰
 وکر نجیراید وامیان ۳۰۰۰۰
 در سز ایران ... ۴۰۰۰۰
 وکر کودکانان که فرخنده جای ۸۰۰۰۰
 وکر مولتان اید و بر خیابان ۳۰۰۰۰
 فرد در ارد دست اهودرم ۹۰۰۰۰
 که با حزینان اندر اید کم ۲۰۰۰۰
 ستمکان و خون ترمد و سه کرد ۳۰۰۰۰

... تا در عقد نیز ۱۰۰۰۰
 بجوید کس از باد شاهیش چنر ۲۰۰۰۰
 وزان سوب قنوج کم زین شمار ۱۲۰۰۰
 ... ۵۰۰۰۰
 وزان سو که لهراسب شد رزمجوی
 الانان وان سپارم بدوی
 ازین در پیوسته تا کوه قاف
 بخسرو پیرم می جنگ لاف

۱۳۰۰۰
 وزانبس که این کرده باشم همه
 زهر سو بخویش خواهم روه
 فریدون که با داغ برگشته شد ۱۸۰۰۰
 کجا ایرج نامور گشته شد ۲۰۰۰۰

نخواهد ... 4. v. 16. تا

و دیگر که از رستم ... 3. v. 17. تا

ز لهراسب دارا لشکر هوشمند 4. v.

ز کردان ایران ... 1. v. 18. تا

... 2. v. 24. تا

بدین نیزه فرستاد شاخ را 3. v. 25. تا

... خستناخ را 4. v.

... 1. v. 3. تا 1936. هجری

ببرسید و بسیار بنشاندنش

هزاران همیگر آفرین خواندنش

ز کورد ز و از مهنران با سپاه

ز هر کس یکایک ببرسید شاه

همیگر بخت باشد ... 4. v. 5. تا

ازان بخت ... 3. v. 7. تا

... 2. v. 8. تا

نشستند یکدیگر ز یکشب هم

می رای رو خسرو از پیش و کم

بدواز دو ... 4. v. 10. تا

نامه کین خسرو بخواب کورد ز ... 12. v. 11. تا

... 4. v. 14. تا

از اختر ... 1. v. 15. تا

توروزی دلیر ... 3. v. 22. تا

نه زان ... 2. v. 25. تا

که خاقان بدو لشکر آورد چمن 3. v.

... 3. v. 4. تا 1941. هجری

برزم اندران شیده بر گشت ازو

سوی شهر کمر کاغذ نهاد و

وزان سو که آمد شد با سپاه 3. v.

الانان و عمر گشت پرداخته 1. v. 5. تا

بگردند ... 1. v. 6. تا

نماند مکر باد در مشت او 2. v. 19. تا

... 4. v. 7. تا

... ز رود

... 1. v. 9. تا

... 2. v. 12. تا

... 3. v.

بر آمد بخت اندران رزمجوی

نباید که بر تابد از سیل روی

ز طوس و ز کاوس پیش سپاه 3. v. 14. تا

... 4. v.

... 16. v. 15. تا

... 18. v. 15. تا

دهستان ... دهستان 1. v. 19. تا

... 4. v. 3. تا

... 4. v. 21. تا

... 3. v. 22. تا

جز از پیش خسرو برون شد همیگر

سپید همی رای رو باد ... میر

ز بس مر بانی که بد با سپاه

سراسر همیگر رزم بد رای شاه

همیگفت که لشکر افراسیاب

جنبانند از جای بکوار آب

برین نامه بنهاد خسرو یکین

فرستاد را داد و کرد آفرین

ابا سی هزار از کزیده سوار 3. v. 23. تا

... 2. v.

... 2. v. 17. تا 1941. هجری

... 4. v.

نامه پیران بکورد ز ... 18. v. 18. تا

و آشتی خواستین

... 1. v. 19. تا

نخواهم همیگر آشکار و نهان 2. v. 20. تا

... 2. v. 19. تا

مکر کن میان دو رویه سپاه

hi 22. v. 3. f. 1. 2. 3. 4. *transp.*
hi 23. v. 1. 2. 3. 4. *transp.*
hi 24. v. 1. *transp.*
دهن شان ز شیران نفس مانده باز
v. 3. 4. omitt.

hi 1. v. 1. 2. 3. 4. *transp.*
hi 1. v. 1. 2. 3. 4. *transp.*
بگردار آتش بر آتشو شدند
همی بر سر یکدیگر گرفتند

.... کردو جو بر پشت نور
hi 13. v. 2.
بغلطید ...
hi 16. v. 1.

hi 23. *anteposit.*
کشاده سلاح و کسسته کمر
تنش بای دیگر و کمر جای سر

hi 1. v. 2. *192^a*
جو پیش بت کین بر همون شدند
hi 5. v. 2.
بخفتان قومان بر سید بر

hi 14. v. 3. f. 1. 2. 3. 4. *transp.*
سبک پزن ...
تکونسار ...
غریبیدین ...
زسر ...
جهان تیره ...
نیامد ...
بسر بر آن دیده

hi 22. v. 1. *anteposit.*
به پیش نیارفت پزن دود
همه یاد کرد آن لحا رفته بود

hi 3. *Procr. non habet*
hi 8. v. 3. *transp.*
سفیده دمانرا بد انجا رسید
که از دید که دید بافش دید
نوبید بر افکند از دیدگاه
بنزدیک سالار ایران سیاه
hi 9. v. 1. برانسان

hi 10. v. 1. *anteposit.*
همه کوشد اوارشای
که ماکی نباید ز لشکر شاه
سیاه اندر ...
hi 11. v. 4.

hi 13. *Procr.*
شپغون کردن تورانیان با لشکر
ایران و کشته شدن نستین بدست پزن
hi 13. v. 3. *anteposit.*

هوا سر بر کشت زنگار کون
زمین شد بگردار دریای خون
ز ترکان فتاده دو بهره خون
بزمی اسیر کشته نکون

hi 14. v. 4. *transp.*
کمان بر سر بر کتم باز بست
که ترکان بهره بری جهره اند
hi 18. v. 1. *transp.*
بزم از هنر ...
hi 2. v. 2.

hi 23. v. 3. 4. et hi 24. v. 1. 2. *transp.*
که یکسستی از باوران روز من
hi 25. v. 1.

hi 2. v. 2. *Excerpta*
.... با این سیاه
hi 2. v. 3. 4. et hi 3. v. 1. 2. *transp.*
بزد نای ...
hi 5. v. 1. 2. omitt.

hi 6. omitt.
hi 7. 8. 9. *Excerpta*
hi 11. *Procr. non habet*

hi 11. *Procr.*
نامه کودز بکینفسرو از رزم پیران

hi 13. v. 3. f. 1. 2. 3. 4. *transp.*
ببرداخت ...
که با ...
که آواز لب ...
با پیران ...
ز گردار پزن ...
بدان کمر داران ...
سخن ...
ز سکار ...
تور دانی ...
ایا فرخسته جهان که خدای

fol. 186^b li 5. *passer. non habet.*

fol. 187^a li 2. et li 16. *proscriptio*
non habet.

fol. 187^b li 14. *proscriptio*
دستوریه خواستم رزم از پیران

fol. 188^a li 9. *passer. non habet*
li 22. *passer.*
آمدن هومان بایران سیاه و رزم خواستن
به پیمان

fol. 188^b li 2. v. 3. *anteposit*
یکی داستان زکیان یاد کن
زدانم خرد گردن آزاد کن

li 20. *passer. non habet.*

fol. 189^a li 7. v. 1. *excerpta*
بدان و رزم

li 13. v. 1. *anteposit*
که مار و زوی که تنگ مار
بر آمد ز جانفش ز مردی و مار

li 14. v. 3. *anteposit*
وزان نامد اران این انجمن
کسی کم شود کم شود نام من

fol. 189^b li 8. v. 2.
بر آمد ز کردن گشتان کینه خوانند

v. 3. *anteposit*
ز کردان نیاید کسی پیش او
جو آه شوند از کم و پیش او

li 9. *passer. non habet*
li 11. v. 2. نکفتن

باین نه بینی که کمتر شد ستر. 4.
li 12. v. 1. 2. دلش

v. 3. که از تن
v. 4. که زک

li 15. *passer.* آمدن پیران نزد پدر و رزم هومان
نخواستن

li 18. v. 1. بغر مود

li 22. v. 13. *anteposit*
کنون ز مکه بوستان ساختی
و از ترکان ببرد اختی
به شستم فراز آمد این روزگار
شیر و روز آسایش انگار زار

li 25. v. 13. بسندار کو کینه پیش آورد

fol. 190^a
fol. 190^b

li 3. v. 1. نشوری

li 6. v. 3. 4. ontt.

li 10. v. 3. نوشته

li 19. *passer. non habet*

fol. 191^a li 1. *postposit* verus li 2. v. 1. 2

li 6. v. 2. تن آزار من تیره شب تابید
به پیوسته هومان سالار نزد

v. 4. سخن پیش پیران همه یاد کرد

passer. رزم هومان با پیران و گشته شمر هومان

li 10. et 11. *anteposit*

li 15. *passer. non habet*

li 16. v. 1. 2. ontt.

v. 3. بدستی

li 19. v. 3. که کردان چه کردند پیکار چون

بجنگ اندران کز دل بزرگین
 ز کز داند ریای جوشان زمین
 ... خروشی ...
 که ای ...
 کسی کو ...
 نباید ...
 بفرمود که روم و از هند و ستای
 ... سواران ...
 ... دلبران ...
 ... بسنجید ...
 ... کم بستند ...
 ... زدشت ...

hi 25 v. i. anteposit

همه لشکر از کفج دینار شاه
 نهادند بر سر ز گوهر کلاه
 که بر گشتوان و بجوشن جو کوه
 شده آهن لشکر هم کوه
 جو شد کار لشکر همه ساخته
 وز ایشان دل شاه پرداخته
 ... کای ناموران کرد 25 v. 4 hi

hi 21 v. i. anteposit
 فرستاد کوز را بنزدیک ایران

hi 2 v. 3. anteposit
 بدان کان بکاه سیاوخش زد
 بهر سو بیفکند بنیاد بد 4 v.
 نزد میش و سگاست و نیز 7 v. i.
 و رایرون 9 v. i. non habet
 بنیادی بجان ایمن از دست شاه 20 v.

hi 4 v. 3. anteposit
 بگفتا پارس سواران گشون

همه شهر ایران کنم رود گشون
 نهادند بر ... 12 v. 2 hi

hi 13 v. i. anteposit

مرا خوش ...
 به پیمان ...
 سخن چون ...
 سباهی ...
 فرستاد نزدیک ...
 ز کز داند ...
 بدو گفت ...
 وز ایشان

hi 15 v. 3. 4. anteposit

hi 25 v. i. anteposit
 regitur et denuciatur

hi 2 v. 3. anteposit

جو پیران بدید آن سناهی بزرگ
 بخود نشسته هر یک بکردار کرد

hi 3 v. i. anteposit
 باز آمدن کیو از پیش پیران

hi 4 v. 4. anteposit
 سبزد بدست تو این کی توان

hi 5 v. 4. anteposit
 سبزد بر پهلوان منست

hi 6 v. 2. anteposit
 ز بخود چنین دور باشد سخن

hi 7 v. 4. anteposit
 به از زندگانی به نیک اندرون

hi 11 v. i. anteposit
 non habet

hi 14 v. i. anteposit

پناه آمد از نزد افراسیاب
 جو باز گشتم بکداشت آب

hi 15 v. 3. anteposit

بایست رفتن که غار نبود
 و شر را کنون شهر یاره نبود

hi 16 v. i. 2. anteposit
 که دل را ز مهر کسی دور کن
 که از کف او شرنه پیدانه بین

hi 18 v. 3. anteposit

بدشت اندر آورد لشکر گروه
 ز هامون سباهی بر پشت گوه

hi 23 v. i. anteposit

بنو قید از آواز کردان زمین
 ز ترک سنان آسمان آلفین

اندر رزم دوازده رخ از گودرز
 و از خون سیاه و خش
 بگویم کنون از ده دور جان
 که در جنگ گودرز داد و جان

بیک روی کیتی به چند کمر است
super. non habet
 بر و زنگ ...
 جها و جون ترس ...
 آغاز داستان *9. super.*
super. non habet.
14. v. i. 2. transp.
 کوزن اندر ...
16. v. i. 2. onitt
24. v. 3. anteposit
 دو هفته زختن و ختن با طراز
 همی کمر ز لشکر زهر کوفه ساز

184 a
 کشتی کو ...
16. v. 3. anteposit
 ابا زنگ و زرین کوبال و تیغ
 خروشی بگرد از غزنه میغ
10 v. 3. anteposit
 بر آورد خواهد همی شیر زنگ
 زهر سو فرستاد لشکر بجنگ
 که ترکان همی رزم جویند راه
18. v. 2.
3. v. 3. feg.

جو دشته سیه کرد شد فر جنگ
 باید سنجید ما را بجنگ
 بفرمود تا بردش کاوم
 و سیدند و بستند روینه خم
 از ایوان بیوان فرامید
 پیار استند از بر پیل گاه
 بزد مره ...
 ز سید را ...
 هرا نیدگون شد زین نیل رند
 دلیران لشکر بسان بلنگ

شماره ۱۸۴
 شماره ۱۸۵
 شماره ۱۸۶
 شماره ۱۸۷
 شماره ۱۸۸
 شماره ۱۸۹
 شماره ۱۹۰
 شماره ۱۹۱
 شماره ۱۹۲
 شماره ۱۹۳
 شماره ۱۹۴
 شماره ۱۹۵
 شماره ۱۹۶
 شماره ۱۹۷
 شماره ۱۹۸
 شماره ۱۹۹
 شماره ۲۰۰

مخان شچو دیای ...
10. v. i.
14. v. i. 2. onitt.
16. v. 3. 4
16. v. 3. 4
 جاز کار ...
 بگرام ...
 بفرمود ...
 سخر ...
 برزگان ...
 بجنگ ...
 براندازه ...
 از ایوان ...
 از ان تنگ ...
 فراوان ...
 جو از کرد شا ...
 همه داستان ...
 ۱۲.

پیورد صد جامه
 به بر پیش آخور آراسته
26. v. i.
21. v. 2
25. v. 3.
 کار سرایت سپین
 کهی ناز نوش و کهی درد رنج
 ۴.

183 b
 زیر جهان تا ...
1. v. i.
 بی ازار مهر دل ...
2.
 به پیران گودرز برداختم
4.
2. v. i. anteposit

بگویم کین سیاه و خش تیر
 نمانم از و قیغ نا گفته چیز
 زبان اندر آرم بشعر و ری
 که شد این کزین داستان سر سیم
 ازین بس کجا رزم فرخ بود
 کجا نام او یازده رخ بود

سرانشان بستم جو برگ درخت

بفرجه‌انداز پیروزه بخت

بستم آمد بدین هفت کرد

بنه اشکش ترش را سیرد

آمدن رستم بخانه افراسیاب

hi 9. v. 3. ansepant

بزد دست بشکست مسمار بند

چو شیرین زبان خویشتن بر فکند

hi 12. v. 3. 4. onitt

hi 22. v. 3. ansepant

همه تیغها یکسره برکشید

بزم اندر آید و دشمن کشید

که من می گفتم کزین بس کزینا

hi 23. v. 3. 4. onitt

منیزه ...

fol. 182^a

hi 2. v. i

بنو قید شهر

... کند نعره کوش

لشکر ساختن افراسیاب از بس

ایرانیان

hi 4. v. i ansepant

همه سوک را با یک بسته میان

همه دل پر از کینه ایرانیان

hi 16. Infer. non habet.

hi 20. v. 3. 4. onitt.

fol. 182^b

hi i. Infer. و افراسیاب ترک

hi 8. v. 3. ansepant

جو کرکین فرهاد رعام کرد

جید و لشکر شاه ترکان بند

همه رزمکه عمر بسر جوی خون

درفش سپهدار توران نکون

سپهدار چون بخت برگشته دید

دلیران و توران همه کشته دید

hi 9. v. 3. 4. hi 10. v. i. 2. non onitt, non
ansepant.

hi 12. v. 3. ansepant

سواران توران دو هزار

گرفتند زنده بس از روزگار

hi 13. Infer. باز کشتن رستم از توران زمین

hi 16. v. 3. ... شنیده دسان

hi 22. v. i. 2. et 3. 4. ansepant.

hi 24. et 25. non habet

بر آسان ...

کمر از آن ...

چو نزدیک ...

فرار آمدن کرد لشکر پناه

بدیره شدش شهریار مهران

نکهدار ایران و پشت مهران

چو رستم ...

نکه کرد ...

پیاده شد و برد پشتش نماز

نمی کشته از رنج راه دراز

fol. 183^a

hi 1. v. i. 2. ansepant

بخورشید ماند همه کار تو

بکیتی براننده کردار تو

برارنده پیر از جاه تنگ

کند جاه جای سرزنگ

hi 1. v. 3. ansepant

زهی پهلوان زهی رستم

ز کار تو شادان دل بی غم

مرا از آفرین باد بر پهلوان

همیشه بماند روشن روان

hi 1. v. 4. جنانکش ز شاه بدر بدقت

hi 3. v. 3. ansepant

سرت سبز بادا دلت شادمان

که بی تو نخواهم زمین و زمان

فرانکش

hi 4. v. 4. ... که دارند

fol 178^a 1. v. i. 2. omitt.

شاید رستم ... 3. v. i. تا

تا 4. v. 3. انصاف

بعان پیشتر آمدوم نزد شاه

بگویم که آمد تهرمتن ز راه

بکیو آنکه گفت رستم کجاست

که بشتن بزرگب و تخم و فاست

کرامیش کردن سزاوار هستند

که نیکی نداشتند خسرو برست

بفرمود خسرو بتورانگان

بخسرو ترادان آزادگان

بدیره شدن پیش او با سباد

که آمد بفرمان خسرو ز راه

برآمد بر شاه ... 8. v. 3. تا

توان ... 4. v. تا

ستایش کردن رستم کجاست

تا 10. v. i. انصاف

بایمن پس آنکه زبان برکشاد

یکی آفرین کرد بر شاه ماد

بگردد سر آفرین کرد و حقت

مبادا جز از نیک و جو نیست حقت

همه سال اردیبهشت و غیره 3. v. تا

بکسان شده برهش و رای و دیر 4. v. تا

تا 11. v. i. پروز کمر

تا 12. v. 2. همیشه برو بومنت آباد باد

تا 3. v. انصاف

ارادت رخشیده شد همه روز

سوادان و تاج نو کیتی نروز

دی داور مزدت ... 3. v. تا

انصاف 13. v. i. تا

رانت هرگاه فرخنده ماد

سپهر روان پیش تو بنده باد

جو این آفرین ... 1. v. تا

و خسرو بودش بر خوش جای 2. v. تا

بدو گفت خسرو درست آمدی 3. v. تا

4. v. آمدی ...

تا 14. v. 3. که فرکیانی

تا 4. v. نگه دار ایران لشکر پناه

تا 5. v. 15. نواره

تا 16. v. 1. فریبرز رستم

تا 18. v. 3. همه دیده ...

تا 20. v. صفت بزمگاه کجاست و در زیر درخت کلفشان

تا 22. v. 1. می ان به پیش کشاد اندرش

تا 1. v. 3. انصاف 178^b

بکنوب دل دیو سازندران

بفرکیان و بکرز کران

تا 12. v. با سغ رستم بکر کین میلاد

تا 25. v. شفاعت کردن رستم از هر کجاست

تا 1. v. 1. دویم روز ... 178^a

تا 19. v. 1. انصاف

جو سالار ...

بشیک بستند یکسر کمر

دگر روز رستم پیامد بگاه

ابا حقت سالار لشکر پناه

همه کز داران همه سرکشان

همه کینه جویان مردم کشان

سپه ...

بگفت ...

بسر آگاهی ...

بدان کمر ...

137 بزرگوار خست که زنکه کجاست
چه آمد ...

رفتن رستم بتوران بگردار

بازگانان

سفیده ...

به بستند ...

همه تیره و تیر باره عیون

همه جگر را ...

آهنگ ...

بجنگ ...

برفت ...

1796
4. v. 2.

همه شهر تا جای سران رسید

3. v. 3.

جو آمد بنزدیک شهر رفتن

نظاره پیامد برش مرد وزن

همه دست ز آواز شان می خمید

همه رفت تا شهر توران رسید

بند بهلوان سواران بجای 3. v.

بند پیش ایوان او کس بجای 4. v.

دو اسب ... 6. v. i.

14. v. i.

که رو نهاد خرم بشهر اندر راهی

که مانزد غوشت بسازیم جای

14. v. 2. A. mens.

فرود ای در خانه فرزند من 15. v. i.

16. v. 3. 4. omitt

19. v. i. anteposit

زهر سو خرید از بکشتار کوهش

جو آگاهی آمد ز کوهش فروش

خرید از دپا فروش و کهر

بدرگاه پیران نهانند سر

جو خورشید کیتی پیرا سستی

بدان کلبه بازار برخوا سستی

منیر خبر یافت از کاروان

یکایک شهر بشهر اندر آمد و روان

20. v. i. 2. omitt

21. v. i. anteposit

سرت سبز بادا تن جان در ست

مبادت کیانی کمر گاه جست

من گفتن میره بارستم زال 21. v. i.

که جوانان جوانی ز کورد زیان 23. v. i.

همه چاره ... 29. v. 2.

بترسید ... 25. v. i.

180 a.
8. v. i. anteposit

که از تو پیش منم برسم یکی من خبر

ز کیو و ز کورد ز پر خاشخ

وزان شاه بخمسرو کینه حوب

که از سویت توران نمود ست روی

وزان رستم نیو فرخ نژاد

کزو شد سر دیو جاد و مباد

ازین در بدان در دو خسار 8. v. 2.

9. v. 4. 1. omitt

همی با تو کشکین فراز آورم 10. v. i.

جنین راند یزدان قضا بر سرم 2. v.

ز شمار پیزن بدان ررق جاه 11. v. i.

12. v. i. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

منیر منم ...

ندید بر کف هم افزای سیاب

برای یکی سرش

نهادم رتاج اسد ام رخت

180 b.
1. v. 3. anteposit

بخندید فی شاه ملکشاه و لشادوار

چنان که آمد آواز از جاهسار

لی 1. v. 3. ... منیزه ...
leg. femper

لی 2. v. 3. ...
 بسرانکه منیزه بدو گفت باز
 بگو تاجه دیدی به داری برار

لی 12. v. i. 2. ...

لی 14. v. i. 2. ...
 پیامد منیزه بگردار باد
 زبهر برستم پامش بداد

لی 3. v. 3. ...
 جوشنید گفتار آن خوب روی
 گزان راه دور آمدی بوی بوی
 برانست ...

... کشادست ...
 چنین گفت رستم که ای خوب جهر
 که یزدان ...

بساغ بروی بدین روز چند
 ز تیار کشتی چنین مستمند
 بکویش که آری ...
 ترا داد ...
 ز زایل ...
 زبهر تو ...

لی 16. v. 3. 4. ...

لی 20. v. i. ...
 جوباد داغ دل ...

لی 3. v. 3. ...
 (لی 16. v. 3. 4.)

لی 21. v. i. 2. ...

...
 به منی را در ام اکنون بچنگ

... به بروین بر ...

لی 23. v. i. 2. ...

جورین شنید این بختیود شاد
 بدو گفت بخت و هز باد
 چنین گفت زبهر که آتش فروز
 که رشتیم مرد و زبایک روز

لی 3. v. 3. ...
 سوب کردگار ...

لی 24. v. 3. ...
 بدوداد ...

لی 25. v. 3. ...
 توای وقت ...

لی 181. v. 3. ...
Excerpta

لی 3. v. 3. ...

کنون این یکی رنج بردار نیز
 کزین رنج بایی بسی کنج و چیز

لی 4. v. i. 2. ...

... پولاد هم ...

...
 رفتن رستم بسر چاه پزن

لی 14. v. 3. ...

جواناخذ آن سنگ برشته بر

نکه کرد رستم بدان چاه در

لی 15. v. i. ...
 ز کیتی همد نوش بودیت

... دوستش ...

لی 23. v. 3. ...
 فرو هست ...

لی 24. v. i. ...

همی بود پیش مه و رنزد

کشیدش که رستم برون باکمند

لی 1. v. i. ...
 برهنه شده خوب ناخن دراز

لی 181. v. 3. ...
Excerpta

لی 8. v. i. ...

گتم روز روشن برو بر ساه

سران شان برم برم نزد شاه

بدو گفت رستم که ای شیر مرد

ز توران برآرم خورشید کرد

تو رو بامهره که من رستم

برآرم ز توران بدین جنگ نیز

بسی رنج بردی تو از بنده چاه

که زو نه شد بدین رزمگاه

برستم چنین گفت من ترنم

سرانم همه سر رفتن بر گتم

138 زامید دل را مگردان توب 4. v. 1. 25 تا

fol. 176^a li 6. v. i. anteposit

بکام تو بادا سپهر بلند
بجان تو هرگز مباد گزند
ز نیکی دهش بر تو باد آفرین
که به بر تو بر از و کلاه و نیکی

li 7. v. i. همه بوم ایران

v. 3. فرخ هوا خرم
v. 4. خسرو هوا فرخ

li 10. v. 1. ز پیروز کورز

li 11. *Inscrip* non habet

li 12. v. i. برگه هوا بر کام

v. 2. بدان اندرون

li 13. v. 3. جو گیوان و بهرام و هر مزد شید

v. 4. همان رهنمایان و بیم و امید

li 14. v. i. همه بود نه باید اندران

v. 2. کران

li 15. v. 3. کمر گسار از رسید

v. 4. مرا و را ندید

li 16. v. i. 2. *habet* ماله

ز سختی همی سرک دید اندران
مدان چاره بسته بلند کران

v. 3. *anteposit*

منیره کجا بود و دخت گیان
ز بهر و زارش بسته میان

li 17. v. 2. ز هرید تن خویش آزاد دار

li 20. v. i. *anteposit*

دو چشمش از خون و دل بر زدرد
ز مهر و یا نش بر از یاد کرد

li 21. v. 4. که از زرق

li 22. 23. 24. 25. *omitt.*

نامه کیخسرو برستم fol. 176^b li 2. *proor.*

رفتن کیو شبستان
li 12. v. 1. 2. non habet.

fol. 177^a li 20. v. i. *anteposit*

که خوشی ایشان بد و دیر باز
زن کیو بد خواهر سرفراز
همان پزن از خواهر پیل تن
گو بد سرافراز در انجمن

li 23. 24. 25. *et*

fol. 177^b li i. 7. *in claf. non habet.*
Ha et fortitig. B. q. v.

Quicquid in nos Adice reprobata sunt
figra p et l indidion sunt.

fol. 177^b li 12. v. 3. *anteposit*

و گرنه ازین بر بگردم بیکر
دکم من بدست تو دست بسر
پیار من از ان بند تاریک جا
نشام ابا شاه در پیشگاه

li 13. v. 3. 4. *non conit*

li 14. v. i. *anteposit*

که این خانه از خانه خشید نیست
مرا با تو مال قتن و جان کیست

li 18. v. i. زواره

li 19. v. i. 2. *habet* *habet*

همه روی لعل از می لعل قام
جو غریبه چنگ در خشنده جام

آمدن رستم پیش کیخسرو fol. 178^a

li 23. v. i. کجا بروی

آمدن کیو بنزد کیخسرو *Inscrip*

li 24. v. 2. سر کاخ

3.v. 3.4. omit.

4.v. i. 2.

جو بکشدت بکچندگاه بریدن
بسر آگاهی آمدید زمان ازین

Disruptionis locus vacuus.

8.v. 3. anseponit

اگر دختر آید بباب بسر
نه از نیمه جای نیاید میر

16.v. 3. anseponit

جو پزن نشسته میان زنان
حکم سورش را بدید آن زمان

21.v. i. anseponit

مکر سبوز آنکه بسر آواز داد
که با سر بدی بخت بد ساز داد

بود این نیاکان ...

نرمی بسائی بشوی در شتر 25.v. 4.

173 2. *Disruptionis locus vacuus*

13.v. 3. 4. omit

14.v. 4. ~~omit~~ 18.v. 1. 2. *Disruptionis*

جو از پزن ...

برو بر فکند ...

بکر سبوز ...

کز ایران ...

نه پنی ...

فر و نی ...

بسنده ...

که هم ...

بیر ...

هم اندر زمان ...

بفرمای ...

که باشد ...

یکی اسیر ...

ز تران ...

باورد ...

اگر زنده ...

بدین جشن ...

ترا ...

نکوشش که نو مردی یارب

برین جشن که بر صهی بکدری

ندیدم جو تو هیچ ای ماه روی

تو اکنون کدامی چه نامی بکوی

جو بشنید دایه زد فتر پیام

سبک رفت میرد همی تیر کام

جو دایه ...

برو ...

م.

12.v. 3. anseponit

بر آرم ز تو جان تن را دریغ

که جایی تو کبیر از تن کریغ

منیره ... 13.v. 3.

14.v. 4. anseponit

منیره ...

پرستندگان را ...

بفرمود ...

پرستنده ...

یکی جام از آن به پزن سپرد

دل و جان پزن سبک رن سپرد

بداند چون خورد شد مرد مت

ابا خوشستن سرقت بنهاد مت

جو کهنکام ...

بدیدار ...

عماری ...

م.

23.v. i. 2. anseponit

در افکند داروی فغوش بکوش

بدان تابجای آمدش باز هوش

پیاورد روغن مراورا بداد

که تا کشت پیدار جیشش کشاد

173 3.v. 3. anseponit

زهر بد تویی بنده را دستگیر

نوزن بردل بشت بدخواه تیر

fol. 174^a lin 4. v. 3. 4. d. lin 19. fol. 174^a lin 4
v. 1. excluditur, ...

fol. 174^a lin 7. v. i. 2. transponit

lin 13. v. 3. 4.
سکس گفتش پیش کاوس را
که رستم کنی رستم طوس را
جز از بر کینه ...

lin 19. v. i. anteposit
خرد مندایی دما که ستریم
اگر که ستر را همی در خوریم
نکه کن کزین کن که کینه دما
ابا شاه ایران چه بر خور دما
تو ستر بجانست و کیود لیر
که بر شاهجویند بازه شیر

lin 20. v. 3. anteposit
همانست ای شاه کیو ستر
بکونه سخن کرد بر ما بزر
که او بدر در ایدر بر تنها پیش
که نیز ترا آن کویر میش
بشاهش نشایدش ایرگاه بر
به سر د آتش کمرگاه بر
تو ای مهر پرین بر پیکاه وگاه
سر بر اس سررگاه بر

fol. 174^b lin 1. d. lin 2. v. i. 2. note
delenda

lin 2. v. 4. in margine
نه بیند ازین بس بدی را میان
lin 3. *suppositio* locus vacuus.
lin 14. v. i. anteposit
بیاورد سنگ آنچه فرمود شاه
بکرد کجا شاه بختون راه

lin 6. v. 3. anteposit
برفت و منیره بدانجا ماند
زد لجم برخ خطره نخون نشاند

lin 19. v. i. anteposit
جنین است کار جهان با عجب
تن آسان بدی گاه که ناسیب
نه شادی نماند باندوه غم
نه پیاد ماند نه داد وستم
suppositio locus vacuus
تو ای بکوز روزگار
تو ای توانی تواند مدار

lin 22. v. 3. anteposit
کسمنده لکام و نکونسا رزین
نرو برده نفخ و برآورده کجین

lin 25. v. i. anteposit
همی کرد اندیشه یر راه را
چه کوریم چه یسرم رخ شاه را
suppositio locus vacuus.

fol. 175^a lin 2. *suppositio* non habet
همی رفت. ...

lin 6. v. i. anteposit
پیامد جو کرکین مرورا بدید
پاده شد و پیش اندر دودید
همی یکشت غلطان بخاک ایدرا
شخوده رخا و بر هخته سرا
بر سید و کفت ای کزین سباه
سپه دار ایران و لشکر بنه
بدیره بدین راه چون آمدی
که بادیدکان برزخون آمدی
ما جان شیرین نماید همی
کنون خوارتر کر بر آید همی
جو چشم برو تو آید ز شرم
همی روی بشویم بخون آب کرم
کند سیح ...
lin 6. v. i.

locus vaquus
انتسپاسه 3. v. 19. تا

همه پر زرد و همه پر زرنج
همه همچو کم کرده صد گونه کنج
پراکنده رای ویراکنده دل
همه خاک را زانست کرده جو کل

locus cor. habet
20. v. i. 2. تا
جو در پیش خسرو آمد بدید
بیوسید و بر شاه کرد آفرید
جو الماس دندانهای کراز
بر تخت و بنهاد بردش نماز
که خسرو بهر کار پرور باد
همه روزگارش جو نوروز باد

انتسپاسه 3. v. 21. تا
loc. v. 21. انتسپاسه

کجا ماند از تو جدا سبزه
برو بر چه ساخت آهر منا
چه افتاد گز تو بماند او جدا
مرا باز کوی از خواهی بردا
جو خسرو چنین گفت کرکین بجای
فرماند خیره همیدون بجای
زبان بر زباده روان بر گناه
دورخ زرد لرزان تن از بیم شاه
جو گفتارها یک بدیکر نهادند
بر آشفست و از ترد خویشش اند
همش خیره سر دید و هم بد گمان
بدشام بکشاد خسرو زبان
بد و گفت نشنیدید آن داستان
که خوشستان زدست آگه از باستان

خنبد پشرا 4. v. 21. تا

انتسپاسه 3. v. 22. تا
تو ای بهلوان گزین بر هنر
مکش خویشتن را از بهر سر

انتسپاسه 1. v. 17. تا
کز اندر آمد بگردار کوه
نه یکیک چو هر جا کرده کرده

انتسپاسه 2. v. 20. تا
وزانجا ...

همه راه شادان و نخبیر جوی
بر آمد یک کور از ان مهر غزار
کز و جویت کس مند نکار
بگردار کلکون

جو جنگر شیا هفتک و فرهاد روی
جو سیمرغ ...

جو شب ...

بگردن ...

تو کفنی ...

بر پزن آمد ...

برش اندر ...

فکندن ...

دوان ...

ز تازیدن کور و کرد سرار

بر آمد یکی دور

مانوم ...

فهی کردش ...

بگردار ...

کنند ...

2. v. 23. تا
می اندر کرفتم همه دست و کوه

که از تافتن شد نوندم ستوه

همی اسیر را یافتم زین کشان 2. v. 22. تا

3. v. 23. انتسپاسه

1751

بیاشیم تا این 3. v. 5. تا

2. v. 4. انتسپاسه

3. v.

از خود یکی بانگ

4. v. 5. انتسپاسه

3. v. 18. انتسپاسه

بس انگاه کرکین پیامد ز راه

بریشان سرا سیمرغ سر پیش شاه

که خرد ...
وزان ...
کس از ...
مگر ...

Prescription locus vacuus.

hi 19. v. 3. anteposit

ترا داد از میان یلان پیش تاب
ابر شاه کرد آفرین بنای
که جاوید بادی تو پرورش داد
سرت سبز بادا دلنر زرداد
همه خرمی بادا ایمان تو
بکشتی بر آکنده فرمان تو
انوشه بدی بوی تا جاودان
بهر کشوری دست رس برادران
بهر عفت کشور توئی شهریار
تو باشی بهر کار بر کامکار

hi 25. v. 3. 4.

از انبیر بدو گفت کای بهر ملوان
خردمند پیدار روشن روان

fol. 171. 6

hi 1. v. 3. anteposit

بویزه بدرت کمرانها مرد
سر سرکشان گاه روز نبرد
که پرن نماند نارمان رهبری 4. v.

hi 3. *Prescription locus vacuus.*

hi 9. anteposit

رسیدند جای که آن مشه بود
فرود آمدان بر لب پیشه زود
یکی هور آتش برافروختند
نشستند همزم بسی سوختند
یکی چنگ پیداشتند آن زمان
یکی کور بگرفتند بد بهر ملوان
نکردند کوشش بر آتش کباب
خوردند کردند دستنی شراب

کشادند بر باد و دست آن زمان
خوردند یک بادگر شادمان
چو شد خیره بر مرد دین بر سراب
طبل کرد کرکین یکی جای خواب
بدو گفت پرن که این خواب نیست
مخرب ای برادر زمانای نیست
که تا پیشتر کار محکم کنیم
دل شاد ازین کام پیغم کنیم

hi 9. *Excerpta.*

fol. 172. 1 *vid Excerpta*

hi 19. *Prescription. non habet*

hi 21. v. 3. anteposit

بپوشید رخساره روسی قبا
ز تاج اندر آویخت فرها

hi 22. v. 1. anteposit

با سبز اندر آورد بای و برقت
همی باز بندش بران جای نفعت

hi 23. v. 3. anteposit

زنان دید چون لعبت قندهار
پیارانته همچو خرم بهار
همه دشت آواز رود و سرود
روانرا همی زاد گفتی درود
بماند آن بغیرت ز کردار شان
نماند تر صبور به بدیدار شان

hi 1. fol. 172. 6 *anteposit*

نکه کن ...
سپاوشتی ...
پرستش که چون ...
نیایی بدین ...
مگر خواست ...
که بفر ...
بر زاده ...
که ...
که ما میان ...
همی جشن ...

in 21. v. i. a. leponit

جو خمر و بایران شهنشاه شدند
جهانش سراسر نکو شد

Autograph. non habet

in 24. v. 3. 4. et in 25. ita habet

بدیبا معراستند تاج شاه
بسر بر نهاده ز کوه کلاه
یکی جام یاقوت بر می بیند
دل کوش ...
برامش نشستند بزرگان بهم
فرمیزر

fol. 171a

in i. ita habet

جو کوزر و فرهاد و جنگی سوار
جو بهرام و کرکین نیز گذار
شاه نودران طوس شمشیر زن
جو کیو سرافراز لشکر شکن
چه شایوز و جون رستم پلتن
جو پرن دلاور سرانجام

درست هر یکی دهنه بستر 2. v. 4. in

in 6. v. 3. 4. loco eor. habet

برفتند یکسر بنزدیک شاه
غریبان و جوشان و فریاد خواه
بسجده فتاده در پیش او
چکان اشک از دیده در پیش او

Autograph. in 13. v. 13. in

هم از جاربای و هم از گشتتند
از ایشان چه مایه بهاند بر گزند

Autograph. in 17. fol.

ده اسب ...
نهاد ...
بویای ...
بسر از ...
چین گفت ...
که لب ...

رفت آن بت مرغانم ز باغ
پاد در خشنده شع و چراغ
فهی میکسارید و که چنگ ساخت
تو گفتی که هاروت نزدیک ساخت
دل و همه کام پیروز کرد

که بار سیب جون سیب روز کرد
جو گشتیم بارو و با جام حفت
مرامه یان یار بکر حه گفت
Autograph. in 19. v. i. in

ز نیک و ز بد جرخ ناساز کار
که آذر بگردم زهر گونه کار
نداند کسی راه و ... سامان او
نه پدید بود و نه درمان او
بایبی ازو چند جوی و درنگ
مکر باندی دل خویش تنک

..... ای بگرتن v. i.
مرامشت این داستان باد کن v. 2.

Autograph. in 20. v. i. in

که چون کوسن از گفت و افس برج
شکفت اندران مانی از گفت سرخ
مکر طبع آشفته بکشاید هم
شب تیره با تیر خواب و ترسیم آورم
که دل کرد از فراد فرد مهر
بدواند و ن خیره باید سپهر
بگفتم بپلای بت خوب چه
بخوان داستان و پیفرای مهر
که من چون تو بشنوم در بدر
چنان چون ترا کام دل سر بسر
بشعر آورم هم بدیرم سبای
ایا مهر یان مارتیکی شناس
بخواند آن بت مرغان داستان
زد فخر نوشته که با آستان
باغ از شعر اندران کوشدار
خرد یاد گیر و دل کوشدار

اندر 6. v. 3.

بیوند و بنود خسرو بخت سید
بشکیر جزوان رفتن ندید

8. v. 3. 4. loco ex. habet

کنون کار پزن بگویم ترا
بدان آب حکمت بشویم ترا

9. Infinit. Tonic locus vacuus.

شبی چون سبده روی تنه بقیع
9. v. 10. ...

10. v. 3. ...

یکی فرشت گسترده از فراغ

11. v. 4. ...

12. v. 1. ...

نمودم بر سر بختم اهرسن
جو مار سبده ...

جو پرلار ...

تو کفتی بقیع ...

هر آنکه ...

جو زنگب ...

چنان کرد باغ و لب جو بیار

کجا موج می زد ز دریای قار

فرو مانده ...

شده شست خورشید را دست بایع

سپهر اندران جادو غیر کوک

تو کفتی شدستی بخواب اندرون

چنانرا دل ...

جرس ...

15. v. 1. and. ponit

بکفتم پیایم همی خواب من

نماندم باندیشه و تاج من

بدو کفت کایت نیم مرد خواب

یکی شمع پیش آرد چون آفتاب

نیز شمع و بزم را ساز کن

بجنگ آرد جنگ می اغلن کن

زرستم جو بشنید دارونه دیو
بر آورد بر سویی دریای عزیز
حجاب نخواهم و کند ست گفت
که ایدر دو گیتی نباید نهفت
بدریای زرف اندر انداختن
چنان چون شنیدش و کر ساختن

169. (porro) 10. v. 1. 2. loco ex. habet

به پیش درون ابراء روان

بهر جای دراج قهریب توان

وز آنجا که برداشت زین و کلام

در پیش نهاد چرخ کام

10. v. 3. ...

همی اسب بر یکدگر برگزشت 20. v. 2. ...

جو جوان ... 21. v. 1. ...

بدو باز گفت آن شگفتی که دین 2. v. ...

که تنها گله ... 3. v. ...

نم ما گشت بسیار چون برگدش 4. v. ...

بدیشان ببارید چون تراله میخ 25. v. 1. ...

شصت کرد دلیر 3. v. ...

بشکیر و تیر 4. v. ...

170. 13. v. 1. and. ponit

دیدن رستم باز دوم اکوانرا و گرفتن او را

170. 13. v. 1. and. ponit

پاورد پر در جامی ز کنج

بزر یافتند جامه شاه سنخ

چو آگاه رخسار
نمزدینا

کمندش پیافرد پری بیان
تنش زاندر و تنگ بسته میان

زربین بند
بیا لیلین نهاد آن جناح کمند
چو آگوانش آرد و خسته بدید
یکی باد شد
زمین کرد ...
زها موم ...

انداختن آگوان دیو ز رستم
در دیا ...

غمی کشت ...
سر بر خرد ...

مرد
disponit 169 a. 169 b. 169 c. 24. 169 d.

کراندا زدم گفت بر کوهسار
تن استخوانم نباید نکار
بدل گفت ازین دو یکی جاره نیست
که خود کرده ام او ستمکاره نیست
کنون هر چه گویمش جز آن کند
نه سو کند داند نه پیمان کند
بدو گفت ای دیو داور نه رای
کراید و نگه این گفته آور بجای
بدر را نیامد

کفن ...
جنین داد با سغ ...
یکی داستان ...

که در آب هر کس بر آید هوش
یکنیون نه پند ...

بزار بماند هم اندر بیای
خرامش نباشد

بگویم بر انداز با نره شیر
به پینید

دو دام ازین یکی یاره خوان
نهند و بماند بجا استخوان

..... توان 2. v. 16. 16.

omit 3. 4. v. 19. 16.

سوی رام کونه کنی داور 2. v. 25. 16.

آغاز داستان

169 a. 169 b. 169 c. 169 d. 169 e. 169 f. 169 g. 169 h. 169 i. 169 j. 169 k. 169 l. 169 m. 169 n. 169 o. 169 p. 169 q. 169 r. 169 s. 169 t. 169 u. 169 v. 169 w. 169 x. 169 y. 169 z. 169 aa. 169 ab. 169 ac. 169 ad. 169 ae. 169 af. 169 ag. 169 ah. 169 ai. 169 aj. 169 ak. 169 al. 169 am. 169 an. 169 ao. 169 ap. 169 aq. 169 ar. 169 as. 169 at. 169 au. 169 av. 169 aw. 169 ax. 169 ay. 169 az. 169 ba. 169 bb. 169 bc. 169 bd. 169 be. 169 bf. 169 bg. 169 bh. 169 bi. 169 bj. 169 bk. 169 bl. 169 bm. 169 bn. 169 bo. 169 bp. 169 bq. 169 br. 169 bs. 169 bt. 169 bu. 169 bv. 169 bw. 169 bx. 169 by. 169 bz. 169 ca. 169 cb. 169 cc. 169 cd. 169 ce. 169 cf. 169 cg. 169 ch. 169 ci. 169 cj. 169 ck. 169 cl. 169 cm. 169 cn. 169 co. 169 cp. 169 cq. 169 cr. 169 cs. 169 ct. 169 cu. 169 cv. 169 cw. 169 cx. 169 cy. 169 cz. 169 da. 169 db. 169 dc. 169 dd. 169 de. 169 df. 169 dg. 169 dh. 169 di. 169 dj. 169 dk. 169 dl. 169 dm. 169 dn. 169 do. 169 dp. 169 dq. 169 dr. 169 ds. 169 dt. 169 du. 169 dv. 169 dw. 169 dx. 169 dy. 169 dz. 169 ea. 169 eb. 169 ec. 169 ed. 169 ee. 169 ef. 169 eg. 169 eh. 169 ei. 169 ej. 169 ek. 169 el. 169 em. 169 en. 169 eo. 169 ep. 169 eq. 169 er. 169 es. 169 et. 169 eu. 169 ev. 169 ew. 169 ex. 169 ey. 169 ez. 169 fa. 169 fb. 169 fc. 169 fd. 169 fe. 169 ff. 169 fg. 169 fh. 169 fi. 169 fj. 169 fk. 169 fl. 169 fm. 169 fn. 169 fo. 169 fp. 169 fq. 169 fr. 169 fs. 169 ft. 169 fu. 169 fv. 169 fw. 169 fx. 169 fy. 169 fz. 169 ga. 169 gb. 169 gc. 169 gd. 169 ge. 169 gf. 169 gg. 169 gh. 169 gi. 169 gj. 169 gk. 169 gl. 169 gm. 169 gn. 169 go. 169 gp. 169 gq. 169 gr. 169 gs. 169 gt. 169 gu. 169 gv. 169 gw. 169 gx. 169 gy. 169 gz. 169 ha. 169 hb. 169 hc. 169 hd. 169 he. 169 hf. 169 hg. 169 hi. 169 hj. 169 hk. 169 hl. 169 hm. 169 hn. 169 ho. 169 hp. 169 hq. 169 hr. 169 hs. 169 ht. 169 hu. 169 hv. 169 hw. 169 hx. 169 hy. 169 hz. 169 ia. 169 ib. 169 ic. 169 id. 169 ie. 169 if. 169 ig. 169 ih. 169 ii. 169 ij. 169 ik. 169 il. 169 im. 169 in. 169 io. 169 ip. 169 iq. 169 ir. 169 is. 169 it. 169 iu. 169 iv. 169 iw. 169 ix. 169 iy. 169 iz. 169 ja. 169 jb. 169 jc. 169 jd. 169 je. 169 jf. 169 jg. 169 jh. 169 ji. 169 jj. 169 jk. 169 jl. 169 jm. 169 jn. 169 jo. 169 jp. 169 jq. 169 jr. 169 js. 169 jt. 169 ju. 169 jv. 169 jw. 169 jx. 169 jy. 169 jz. 169 ka. 169 kb. 169 kc. 169 kd. 169 ke. 169 kf. 169 kg. 169 kh. 169 ki. 169 kj. 169 kk. 169 kl. 169 km. 169 kn. 169 ko. 169 kp. 169 kq. 169 kr. 169 ks. 169 kt. 169 ku. 169 kv. 169 kw. 169 kx. 169 ky. 169 kz. 169 la. 169 lb. 169 lc. 169 ld. 169 le. 169 lf. 169 lg. 169 lh. 169 li. 169 lj. 169 lk. 169 ll. 169 lm. 169 ln. 169 lo. 169 lp. 169 lq. 169 lr. 169 ls. 169 lt. 169 lu. 169 lv. 169 lw. 169 lx. 169 ly. 169 lz. 169 ma. 169 mb. 169 mc. 169 md. 169 me. 169 mf. 169 mg. 169 mh. 169 mi. 169 mj. 169 mk. 169 ml. 169 mm. 169 mn. 169 mo. 169 mp. 169 mq. 169 mr. 169 ms. 169 mt. 169 mu. 169 mv. 169 mw. 169 mx. 169 my. 169 mz. 169 na. 169 nb. 169 nc. 169 nd. 169 ne. 169 nf. 169 ng. 169 nh. 169 ni. 169 nj. 169 nk. 169 nl. 169 nm. 169 nn. 169 no. 169 np. 169 nq. 169 nr. 169 ns. 169 nt. 169 nu. 169 nv. 169 nw. 169 nx. 169 ny. 169 nz. 169 oa. 169 ob. 169 oc. 169 od. 169 oe. 169 of. 169 og. 169 oh. 169 oi. 169 oj. 169 ok. 169 ol. 169 om. 169 on. 169 oo. 169 op. 169 oq. 169 or. 169 os. 169 ot. 169 ou. 169 ov. 169 ow. 169 ox. 169 oy. 169 oz. 169 pa. 169 pb. 169 pc. 169 pd. 169 pe. 169 pf. 169 pg. 169 ph. 169 pi. 169 pj. 169 pk. 169 pl. 169 pm. 169 pn. 169 po. 169 pp. 169 pq. 169 pr. 169 ps. 169 pt. 169 pu. 169 pv. 169 pw. 169 px. 169 py. 169 pz. 169 qa. 169 qb. 169 qc. 169 qd. 169 qe. 169 qf. 169 qg. 169 qh. 169 qi. 169 qj. 169 qk. 169 ql. 169 qm. 169 qn. 169 qo. 169 qp. 169 qq. 169 qr. 169 qs. 169 qt. 169 qu. 169 qv. 169 qw. 169 qx. 169 qy. 169 qz. 169 ra. 169 rb. 169 rc. 169 rd. 169 re. 169 rf. 169 rg. 169 rh. 169 ri. 169 rj. 169 rk. 169 rl. 169 rm. 169 rn. 169 ro. 169 rp. 169 rq. 169 rr. 169 rs. 169 rt. 169 ru. 169 rv. 169 rw. 169 rx. 169 ry. 169 rz. 169 sa. 169 sb. 169 sc. 169 sd. 169 se. 169 sf. 169 sg. 169 sh. 169 si. 169 sj. 169 sk. 169 sl. 169 sm. 169 sn. 169 so. 169 sp. 169 sq. 169 sr. 169 ss. 169 st. 169 su. 169 sv. 169 sw. 169 sx. 169 sy. 169 sz. 169 ta. 169 tb. 169 tc. 169 td. 169 te. 169 tf. 169 tg. 169 th. 169 ti. 169 tj. 169 tk. 169 tl. 169 tm. 169 tn. 169 to. 169 tp. 169 tq. 169 tr. 169 ts. 169 tt. 169 tu. 169 tv. 169 tw. 169 tx. 169 ty. 169 tz. 169 ua. 169 ub. 169 uc. 169 ud. 169 ue. 169 uf. 169 ug. 169 uh. 169 ui. 169 uj. 169 uk. 169 ul. 169 um. 169 un. 169 uo. 169 up. 169 uq. 169 ur. 169 us. 169 ut. 169 uu. 169 uv. 169 uw. 169 ux. 169 uy. 169 uz. 169 va. 169 vb. 169 vc. 169 vd. 169 ve. 169 vf. 169 vg. 169 vh. 169 vi. 169 vj. 169 vk. 169 vl. 169 vm. 169 vn. 169 vo. 169 vp. 169 vq. 169 vr. 169 vs. 169 vt. 169 vu. 169 vv. 169 vw. 169 vx. 169 vy. 169 vz. 169 wa. 169 wb. 169 wc. 169 wd. 169 we. 169 wf. 169 wg. 169 wh. 169 wi. 169 wj. 169 wk. 169 wl. 169 wm. 169 wn. 169 wo. 169 wp. 169 wq. 169 wr. 169 ws. 169 wt. 169 wu. 169 wv. 169 ww. 169 wx. 169 wy. 169 wz. 169 xa. 169 xb. 169 xc. 169 xd. 169 xe. 169 xf. 169 xg. 169 xh. 169 xi. 169 xj. 169 xk. 169 xl. 169 xm. 169 xn. 169 xo. 169 xp. 169 xq. 169 xr. 169 xs. 169 xt. 169 xu. 169 xv. 169 xw. 169 xx. 169 xy. 169 xz. 169 ya. 169 yb. 169 yc. 169 yd. 169 ye. 169 yf. 169 yg. 169 yh. 169 yi. 169 yj. 169 yk. 169 yl. 169 ym. 169 yn. 169 yo. 169 yp. 169 yq. 169 yr. 169 ys. 169 yt. 169 yu. 169 yv. 169 yw. 169 yx. 169 yy. 169 yz. 169 za. 169 zb. 169 zc. 169 zd. 169 ze. 169 zf. 169 zg. 169 zh. 169 zi. 169 zj. 169 zk. 169 zl. 169 zm. 169 zn. 169 zo. 169 zp. 169 zq. 169 zr. 169 zs. 169 zt. 169 zu. 169 zv. 169 zw. 169 zx. 169 zy. 169 zz.

انسان 4. v. i.

فرپرز کاوس و فرها جوس

چو پزن که بر سینه کردی فسوس

چو بگروز یکساعت

همان زنک خورشید ...

بر ز آفتاب کوی ...

نوشت ...

Legimus post hoc usq. usq.

یکی بر کشیده ...

زمشک ...

10. v. i. 2. omit

11. v. i. ... به پش کجی.

12. v. i. ... چهارم بدندش کرازا بدشت

کرازش بدشت ...

13. v. 3. 4. loco cor. habet

بدل گفت کورا نباید فکند

باید گرفتن بجم کمند

نبایدش کردی بخنجه تپاه

برینسانش زنده برن نزد شاه

پند اخق رستم کیانی کمند

همیخواست کار و شرم را به بند

جوان دیو جادو کمندش بدید

شد از چشم او در جهان نایدید

17. v. i. ... همان چون کمندی کیان بر کشید

18. v. i. ... با تش گرفت

19. v. i. 2. transponit

169 a. 169 b. 169 c. 169 d. 169 e. 169 f. 169 g. 169 h. 169 i. 169 j. 169 k. 169 l. 169 m. 169 n. 169 o. 169 p. 169 q. 169 r. 169 s. 169 t. 169 u. 169 v. 169 w. 169 x. 169 y. 169 z. 169 aa. 169 ab. 169 ac. 169 ad. 169 ae. 169 af. 169 ag. 169 ah. 169 ai. 169 aj. 169 ak. 169 al. 169 am. 169 an. 169 ao. 169 ap. 169 aq. 169 ar. 169 as. 169 at. 169 au. 169 av. 169 aw. 169 ax. 169 ay. 169 az. 169 ba. 169 bb. 169 bc. 169 bd. 169 be. 169 bf. 169 bg. 169 bh. 169 bi. 169 bj. 169 bk. 169 bl. 169 bm. 169 bn. 169 bo. 169 bp. 169 bq. 169 br. 169 bs. 169 bt. 169 bu. 169 bv. 169 bw. 169 bx. 169 by. 169 bz. 169 ca. 169 cb. 169 cc. 169 cd. 169 ce. 169 cf. 169 cg. 169 ch. 169 ci. 169 cj. 169 ck. 169 cl. 169 cm. 169 cn. 169 co. 169 cp. 169 cq. 169 cr. 169 cs. 169 ct. 169 cu. 169 cv. 169 cw. 169 cx. 169 cy. 169 cz. 169 da. 169 db. 169 dc. 169 dd. 169 de. 169 df. 169 dg. 169 dh. 169 di. 169 dj. 169 dk. 169 dl. 169 dm. 169 dn. 169 do. 169 dp. 169 dq. 169 dr. 169 ds. 169 dt. 169 du. 169 dv. 169 dw. 169 dx. 169 dy. 169 dz. 169 ea. 169 eb. 169 ec. 169 ed. 169 ee. 169 ef. 169 eg. 169 eh. 169 ei. 169 ej. 169 ek. 169 el. 169 em. 169 en. 169 eo. 169 ep. 169 eq. 169 er. 169 es. 169 et. 169 eu. 169 ev. 169 ew. 169 ex. 169 ey. 169 ez. 169 fa. 169 fb. 169 fc. 169 fd. 169 fe. 169 ff. 169 fg. 169 fh. 169 fi. 169 fj. 169 fk. 169 fl. 169 fm. 169 fn. 169 fo. 169 fp. 169 fq. 169 fr. 169 fs. 169 ft. 169 fu. 169 fv. 169 fw. 169 fx. 169 fy. 169 fz. 169 ga. 169 gb. 169 gc. 169 gd. 169 ge. 169 gf. 169 gg. 169 gh. 169 gi. 169 gj. 169 gk. 169 gl. 169 gm. 169 gn. 169 go. 169 gp. 169 gq. 169 gr. 169 gs. 169 gt. 169 gu. 169 gv. 169 gw. 169 gx. 169 gy. 169 gz. 169 ha. 169 hb. 169 hc. 169 hd. 169 he. 169 hf. 169 hg. 169 hi. 169 hj. 169 hk. 169 hl. 169 hm. 169 hn. 169 ho. 169 hp. 169 hq. 169 hr. 169 hs. 169 ht. 169 hu. 169 hv. 169 hw. 169 hx. 169 hy. 169 hz. 169 ia. 169 ib. 169 ic. 169 id. 169 ie. 169 if. 169 ig. 169 ih. 169 ii. 169 ij. 169 ik. 169 il. 169 im. 169 in. 169 io. 169 ip. 169 iq. 169 ir. 169 is. 169 it. 169 iu. 169 iv. 169 iw. 169 ix. 169 iy. 169 iz. 169 ja. 169 jb. 169 jc. 169 jd. 169 je. 169 jf. 169 jg. 169 jh. 169 ji. 169 jj. 169 jk. 169 jl. 169 jm. 169 jn. 169 jo. 169 jp. 169 jq. 169 jr. 169 js. 169 jt. 169 ju. 169 jv. 169 jw. 169 jx. 169 jy. 169 jz. 169 ka. 169 kb. 169 kc. 169 kd. 169 ke. 169 kf. 169 kg. 169 kh. 169 ki. 169 kj. 169 kk. 169 kl. 169 km. 169 kn. 169 ko. 169 kp. 169 kq. 169 kr. 169 ks. 169 kt. 169 ku. 169 kv. 169 kw. 169 kx. 169 ky. 169 kz. 169 la. 169 lb. 169 lc. 169 ld. 169 le. 169 lf. 169 lg. 169 lh. 169 li. 169 lj. 169 lk. 169 ll. 169 lm. 169 ln. 169 lo. 169 lp. 169 lq. 169 lr. 169 ls. 169 lt. 169 lu. 169 lv. 169 lw. 169 lx. 169 ly. 169 lz. 169 ma. 169 mb. 169 mc. 169 md. 169 me. 169 mf. 169 mg. 169 mh. 169 mi. 169 mj. 169 mk. 169 ml. 169 mm. 169 mn. 169 mo. 169 mp. 169 mq. 169 mr. 169 ms. 169 mt. 169 mu. 169 mv. 169 mw. 169 mx. 169 my. 169 mz. 169 na. 169 nb. 169 nc. 169 nd. 169 ne. 169 nf. 169 ng. 169 nh. 169 ni. 169 nj. 169 nk. 169 nl. 169 nm. 169 nn. 169 no. 169 np. 169 nq. 169 nr. 169 ns. 169 nt. 169 nu. 169 nv. 169 nw. 169 nx. 169 ny. 169 nz. 169 oa. 169 ob. 169 oc. 169 od. 169 oe. 169 of. 169 og. 169 oh. 169 oi. 169 oj. 169 ok. 169 ol. 169 om. 169 on. 169 oo. 169 op. 169 oq. 169 or. 169 os. 169 ot. 169 ou. 169 ov. 169 ow. 169 ox. 169 oy. 169 oz. 169 pa. 169 pb. 169 pc. 169 pd. 169 pe. 169 pf. 169 pg. 169 ph. 169 pi. 169 pj. 169 pk. 169 pl. 169 pm. 169 pn. 169 po. 169 pp. 169 pq. 169 pr. 169 ps. 169 pt. 169 pu. 169 pv. 169 pw. 169 px. 169 py. 169 pz. 169 qa. 169 qb. 169 qc. 169 qd. 169 qe. 169 qf. 169 qg. 169 qh. 169 qi. 169 qj. 169 qk. 169 ql. 169 qm. 169 qn. 169 qo. 169 qp. 169 qq. 169 qr. 169 qs. 169 qt. 169 qu. 169 qv. 169 qw. 169 qx. 169 qy. 169 qz. 169 ra. 169 rb. 169 rc. 169 rd. 169 re. 169 rf. 169 rg. 169 rh. 169 ri. 169 rj. 169 rk. 169 rl. 169 rm. 169 rn. 169 ro. 169 rp. 169 rq. 169 rr. 169 rs. 169 rt. 169 ru. 169 rv. 169 rw. 169 rx. 169 ry. 169 rz. 169 sa. 169 sb. 169 sc. 169 sd. 169 se. 169 sf. 169 sg. 169 sh. 169 si. 169 sj. 169 sk. 169 sl. 169 sm. 169 sn. 169 so. 169 sp. 169 sq. 169 sr. 169 ss. 169 st. 169 su. 169 sv. 169 sw. 169 sx. 169 sy. 169 sz. 169 ta. 169 tb. 169 tc. 169 td. 169 te. 169 tf. 169 tg. 169 th. 169 ti. 169 tj. 169 tk. 169 tl. 169 tm. 169 tn. 169 to. 169 tp. 169 tq. 169 tr. 169 ts. 169 tt. 169 tu. 169 tv. 169 tw. 169 tx. 169 ty. 169 tz. 169 ua. 169 ub. 169 uc. 169 ud. 169 ue. 169 uf. 169 ug. 169 uh. 169 ui. 169 uj. 169 uk. 169 ul. 169 um. 169 un. 169 uo. 169 up. 169 uq. 169 ur. 169 us. 169 ut. 169 uu. 169 uv. 169 uw. 169 ux. 169 uy. 169 uz. 169 va. 169 vb. 169 vc. 169 vd. 169 ve. 169 vf. 169 vg. 169 vh. 169 vi. 169 vj. 169 vk. 169 vl. 169 vm. 169 vn. 169 vo. 169 vp. 169 vq. 169 vr. 169 vs. 169 vt. 169 vu. 169 vv. 169 vw. 169 vx. 169 vy. 169 vz. 169 wa. 169 wb. 169 wc. 169 wd. 169 we. 169 wf. 169 wg. 169 wh. 169 wi. 169 wj. 169 wk. 169 wl. 169 wm. 169 wn. 169 wo. 169 wp. 169 wq. 169 wr. 169 ws. 169 wt. 169 wu. 169 wv. 169 ww. 169 wx. 169 wy. 169 wz. 169 xa. 169 xb. 169 xc. 169 xd. 169 xe. 169 xf. 169 xg. 169 xh. 169 xi. 169 xj. 169 xk. 169 xl. 169 xm. 169 xn. 169 xo. 169 xp. 169 xq. 169 xr. 169 xs. 169 xt. 169 xu. 169 xv. 169 xw. 169 xx. 169 xy. 169 xz. 169 ya. 169 yb. 169 yc. 169 yd. 169 ye. 169 yf. 169 yg. 169 yh. 169 yi. 169 yj. 169 yk. 169 yl. 169 ym. 169 yn. 169 yo. 169 yp. 169 yq. 169 yr. 169 ys. 169 yt. 169 yu. 169 yv. 169 yw. 169 yx. 169 yy. 169 yz. 169 za. 169 zb. 169 zc. 169 zd. 169 ze. 169 zf. 169 zg. 169 zh. 169 zi. 169 zj. 169 zk. 169 zl. 169 zm. 169 zn. 169 zo. 169 zp. 169 zq. 169 zr. 169 zs. 169 zt. 169 zu. 169 zv. 169 zw. 169 zx. 169 zy. 169 zz.

بخت از بر خاک نیره دراز -
زمانی بشد هموش آن سرفراز

همه داشت ... 4. 4.

anteposit. v. 1. ha 21.

دلش شک بر کشت لشکر براند
جو او دید کودر را پیش خواند

168. a. fol.

ha 14. *Proscript*
کرختن از اسباب
از رستم و زال

anteposit. v. 3. ha 8.

جو آگاه کشتند توران سپاه
که سالارشان کی بران براه

omitt. v. 1. 2. ha 10.

omitt. ha 14.

ha 17. *Proscript*
باز آمدن رستم بغیر و زحمت
بایران زمین

anteposit. v. 1. ha 17.

همه دل بر از شادی و خنده بود
همه جان کمال پس آکنده بود

anteposit. v. 3. ha 18.

همه بدیره شدند شرف بزرگان سپاه
کسی گو بس بر نهادی کلاه

از ایران ستیزه v. 3.

anteposit. v. 1. ha 21.

شیره بر آمد بر جای یوق
ز مشک وز عی دستها شد قلوب

anteposit. v. 3. ha 22.

همه شهر او از رامشگران
نشسته زهر سوگران تا کران

anteposit. v. 1. ha 24.

همی آفرین خواند شاه جهان
مراد نامور مرید و بهلولان

بس شاه ایران همی براندند
ز برشان همی کوهر افشاندند
رزه سوب ایوان شاه آمدند
بدان نامور بارگاه آمدند

anteposit. v. 3. ha 25.

نشست از بر تخت از شهریار
بنزدیک او رستم نامدار
فریبرز کودر ز هام کیو
نشستند تا نامداران نیو

168. a. fol.

anteposit. v. 3. ha 25.

ز خاقان کاموس و از اشکبوس
دران لشکر کشن تا پیل کوس

omitt. ita fol. 10 ha

ز باقوت ...

زدینار ...

طبقه های ...

کو ...

برو یا فته ...

چنان چون بود در حور شهریار

پرستار ...

چنان جعد مویان جلد سوار

بنزد تهرتن ...

دو منزل ...

۱۲.

anteposit. v. 3. ha 25.

بهر دختم از رزم کاموس من
زا کوان جنگی بگویم سخن

داستان آلوان دیو و بر گرفتن *Proscript*

رستم را از زمین

گنون کار آکنون زمین کوشدار

بدل کوشدار و بجان کوشدار

به پین کرتن تاچه اندر خورد ha 15. v. 4.

non habet. *Prosc.* ha 16.

که این مرد زمین نیز خفتان جنگ
 پند از این معمر نه رنگ
 سلاح و دگر موس تا سن همان
 دگر پوشم بشت ام روان
 چنین گفت رستم که این روی نیست
 ره آب گردان بدین جوی نیست
 بگردانم این آلت کارزار
 نوزنایک دارب همیون مدار
 نکشند باوردکی مردوان
 کرانمایه پولاد و باهلوان
 نیامد سلاح کران کارگر
 بزان مرفختان و پولاد بر
 بدو گفت پولاد جنگ نبرد
 نکشتی بدید آمد از مرد مرد
 نکشتی نکردیم یکسا دگر
 بکیریم هر دو دوال کمر
 بدان ما که بر رهد روزگار
 که پروز بر کرده از کارزار
 برین بر نهاده اند هر دو سخن

یکی سخت پیمان فکندند بین
 که ماری نباید کس از هر دو روی
 برستم دلیران برخاشجوی
 وز انبیس زاسبان فرود آمدند
 زمانی پاشود دم برزدند
 جو گشتند از درد پولاد وند
 برستم چنین گفت کای دیو بند
 بکشتی گرفتن دلم را خواست
 بدو گفت رستم که شاید رواست
 بکشتی گرفتن نهاده اند روی
 دو کرد سرافراز و دو رزمجوی

amitt. hie 2. v. i. 2.

amitt. hie 1. v. i.

کمانتر جنان بد که او کشته شد
 جو نفس وی اندر زمین بسته شد

مرا چشم اگر نیره کشتی بخت
 به اسپ ز دیدار این روز خشت
 گرانسان بر آمد ز ایران غریب
 زهران و عومان و آن نره دیو
 بر آویخت با دیو بولاد وند
 پنداخت ان تاب داده کهند
 برید سر زد نهده سوار
 بترسید سیر آمد از کارزار
 پیاده شد گیسو و رهام طوس
 چو یزان که بر سپهر و قوس
 تبه کشت است بزرگان نیز
 پیاده بر آویخته خیره خیم
 بدو گفت بولاد وند ای دلیر
 جهان دیده و نامدار شیر

به پنی زمین را ازین بس خواب ۱۶۰. v. ۱. hie

تبه کرد و بستد ۲۰. v. ۲. hie

amitt. hie 2. v. i. 2.

که نشنید ۷. 4

1646

amitt. hie 1. v. 3.

نه مرد کشا و زر مشیر در
 نه خاک و نه کشتور نه بوم و نه بر
 بدینسان همی بود کو رزمجوی
 ز کینه بری اندر آورده روی
 یکی خنجر انداخت پولاد وند
 ز المپس سازید باریک شد
 به پرنیان بر بند کارگر
 هم از خون شده دیوار و حکم
 جو تیغش پیامد برستم بکار
 بر اشفت در خم ناساز کار
 غمی کشت پولاد از ان نال سفت
 بر اشفت بارستم زال گفت

اسیران بسیار پیل و سینه
فرستاد یکسر بایران همه
وزانجا یککه بر نیارود دم
که آمد بدان خانه زاندم
تبه کردن کاخ نوز دلیر
نه بالا در آورد ایوان بزیر
چو بشنید بولادوندان سخن
ازان نامور داد مرد کهن

Antepont. v. 3. 22. تا

مکر جاره سازیم کره دست
پرو بال او را نشاید شکست
ازو شاد جان افراسیاب
می روشن آورد جنگ در آب
بدانیکه که شد مست بولادوند
جنین گفت باو ببا ناک بلند

Antepont. v. 3. 24. تا

167^a q. omitt.

Antepont. v. 3. 13. تا

Antepont. v. 3. 13. تا

سبه را همه پیشتر خسته دید
وزان روی بر خاش پوشنه دید
بول گفت کین رزم ما تیره کشت
سر نامداران ما خیره کشت
همانا که بر کشت بیکار ما
غنوده شدان بخت پیدار ما
پیشتر دران چشم را تیز کرد
بر آشت آفتک آبریز کرد
بدو گفت کای دیو ناساز کار
به پتیه کنون کردش روز کار
چو آواز رستم بکردان رسید
سپهبد یلانرا پیاده ندید
جنین گفت با کردگار جهان
که ای برتر از آشکار و نهان

وزو افرین کن بدو نیز جنب
سپهدار فرخنده بولادوند
بکوبش ...
ازین ...

وزین نامور شهرت ان
ز طوس و ز کوردز کنداو ان
ز کار نیره بکوبش همه
خداوند ان مرز شاه رمه
نه بروردم او را جوجان ارچند
که از باد نامد برو برگزند
اگر مار رسد است جرخ بلند
پیامد بدین مرز بولادوند
بسی لشکر از ترک و سقلا و چین
نکوتار نهان شدند اندرین
سیاهست ...
سپهدار ...
سپهکس چو رستم ...
بابر اندر ...

Antepont. v. 3. 10. تا

یکی بادشا بود بولادوند
رسیده کلاس بجرخ بلند
بدان کوه چین اندران جای او
بنود اندران دست کشتی او
ابا لشکر کشش و مردان جنگ
سیاس نهنگان داو جون بلند
که رستم زایران پیامد بجنگ
بسان مهر بردمان جون بلند
بتورانیا ن کرد کار بزرگ
که هرگز بکردان جهان شیر کرک
بلند اندر آورد کاموس را
ز توران بو منشور فرطوس را
گرفتار کشتند اندران رزم کین
نجم کمندش جو خاقان چین

fol. 165a li. i. omitt.

li. 2. v. 3. andepont

بدینسان جفین گفت کای مزان
سرافراز و پیدار کند آوران

li. 24. v. i. andepont

همه نامداران بگفتار او
بزم و خوردن نهادند رو

li. 5. ~~andepont~~ locus vacuus.

li. 13. v. 3. ~~andepont~~

بفرمود تا لشکر آراستند

نکین نواز جای برخاستند

زبوم ناکان و از شهر خویش

یکی تازه انرازه بنهاد پیش

li. 14 v. i. ... بمانم

li. 15. ~~andepont~~ ita habet

پرو بمانم به برخاشجوی

بششیر ستانم ایضا گفت و گوید

نمزه باند شد چون دم زند

بهر زنا هدیه رستم زند

... بر سر گشتان

... سرافرازا

که جاوید شادان و به روز باش

همه سال ماتحت پرور باش

... سپهرید

... زهر کار

پرو

li. 19. v. i. ... جو فرعاد

li. 21. ~~andepont~~ non habet

li. 22. ~~andepont~~ ita habet

... سپه دار

... که از

... جو کاموس

... جو که بار منشور

... دگر

... سیاه قبی

... بنیروپ

... بگشتند

... چهل روز

... کهری

۱۴۰

fol. 166a li. 6. v. 2. ... نکشتی

بیکتی ندیدم چون او نهنگ 8. v. 2. li. 8.

li. 3. v. 3. andepont

هم بود با او بسی نیز جنگ

بکی جوشنستش زجرم بلنگ (li. 6. v. 2)

li. 10. v. i. andepont

دما ناکه یزدان بمار فقیر

تمامی نکر دست این دعه تیر

li. 3. v. 4. omitt.

li. 14. v. 3. andepont

ز شاعان کیتی نبرد توئی

جهان دیده کار کرده توئی

li. 15 v. 3. andepont

ازین گفت تویر شان قعیج سود

نه بود نه امید نه بود بود

سوی کجک باید کشیدن سیاه

پیامد سوی رزم کردن نگاه

ز چین و ز خاقان سه خواستن

زان پس سوی کینه بشتافتن

جو گفتند شد رفت رجا ی خواب

دل بر ز کیر و سر بر شتاب

li. 19. omitt.

fol. 166b li. i. v. 3. ... از ایوان

li. 3. ~~andepont~~ ita habet

دیر جهان ندیده را خواند گفت

که راز بزرگان نشاید نهفت

... یکی نامه

پیارای دزای بگشتا بند

نخست آفرین کرد دادار بگر

کز وینست بنیروپ هم زو هلاک

~~andepont~~
locus vacuus.

که برسم ...
 hi 22. v. 3. *antepomis*
 در در میسند و از ماره نیز
 برآمد آفروشیدن دار و گیر
 بگفتند کای مرد مارور و دهوش
 برین گونه نیکر بلنکینه نوش
 بدر نام جو نتو نژادی چه کرد
 جو تور ...
 hi 24. v. 3.

antepomis hi 2. v. 3.
 اگر سالیان رنج رزم آوری
 نباشد بدست مکر د اوری
antepomis hi 14. v. 3.
 با ایرانیان گفت با کرد کار
 نباید نهان نیز از آشکار
 به پیروزی اندر ستایش کنی
 جهان آفرین را نیایش کنی
antepomis hi 15. v. 1. 2.
 مردن به اید ز نام و رشک

hi 18. *antepomis* locus vacuus
 hi 20. v. 3. *antepomis*
 بسی خوب چهر و شان طراز
 کرا نمایه اسپان هر گونه ساز
 فرستاد بر بنزدیک شاه
 به بخشید دیگر همه بر سباه
 بسر انگاه کوز و زهم طوس کجیو
 جو کوز و شیدوش و زهام نیو
 hi 25. v. 3. *antepomis*

همیشه بری شادست مباد
 تری مغز خرد ز نندت مباد
 مکافات این کاریزدان کناد
 که چهر تو همواره خندین کناد
 ساد سست سست ماد سست رسد
 زیبا تر از این سست بس
 بزرگست هر ...
 v. 3.

144 hi 22. v. 3. *antepomis*
 ز منثور خاقان کاموس سیر
 که از زندگانی شدستند سیر
 از اندوده کاموس و خاقان چیم
 v. 3.

fol. 164
antepomis hi 4. v. 3.

کز انسان ندیدند کرد نکشان
 نداد نه هر کن بجای نشان
 وزان روی کردن ایرانیان
 بکین یکیک تنگ بستمه میان
 قریب ز چون شد ز نزدیک شاه
 پیامد بر بهلولان سباه

hi 7. *antepomis* locus vacuus.

hi 10. v. i. *antepomis*
 همه مر ترا چاکر و بنده ایم
 بفرمان رسنم سر افکنده ایم
 هران خلعت شاه برداشتند
 همی نعره از ابر بگداشتند

v. 3. 4. et hi ii. *antepomis*
antepomis non habet.

hi 13. v. i. 2. omitt.

v. 3. بلند

v. 4. نایسند

hi 16. v. i. *antepomis*

یکی پزن کیو دیگر سحر
 که در رزم بودند برسان شیر
 سه شهر را نام کافور بود
 که اورا
 (hi 13. v. i. 2)

hi 14. 98. 10. locus vacuus habet.

بره دید کافور با گسترهم
 برای ختنان لشکر بهم
 یکی رزم کردند برسان شیر
 که نیش کوزن اندر آمد دلیر

li 5. v. i. 2. onitt.
 اسیران و پیران و تخت و کلاه
 li 11. v. 4. بعد اسیر کرانمایه بار من زر
 li 12. v. i. andepont

صداشتر همه بار دیای چین
 صداشتر زانگندنی همچنین
 زیافرت رخشان دو آنکشتی
 ز خوشای وزرافری نترس
 ز پوشیدن شاه دستنی بزر
 همان باره طوق زرین کیم

li 13. v. 2. از ایوان
 li 16. *Proscriptio* locus vaous
 li 17. v. 3. andepont

ز کرد سواران اند آفتاب
 چو سپدارخت اندر آمد خواب
 li 19. v. 20. ita habet.

ببردند بیاران بایران زمین
 بزرگان هزاران خاقان چین
 زخته جنان بد دران رزمگاه
 که کسرا بند جای رفتن ز راه
 وزین روی پیران براه ختن
 که شد نامکی نامدارانچین
 کشتافی و جینی و دهری نماد
 که منشور ...

بسر از خون و مغز سست پیش دو میل
 تهری شد زمین از بزرگان و نیل
 وزین روی تنگ ...

به پیش ...
 کرانند زمین باجنگ ان گروه
 نماد زما هر دم و دست کوه
 جو افرا سیاه
 دلفش کشت ...

fol. 162b li 25. v. 2. تو در کشوری رستم از کشوری
fol. 163a li 22. *Proscriptio* locus vaous.

fol. 163b li 2. v. i. ... نترسیدم
 li 5. v. 3. andepont

فرستادم اینک بدان بارگاه
 بفرجها نجوی کشور پناه
 li 7. v. 3. andepont
 ز تخت و کلاه و پیل درفش
 چه از کوهر سرخ زرد و نقش
 سر کشته کاموس خاقان چین
 فرستاد با او پیل شیر کین

li 9. v. i. 2. *transponit*
 li 13. v. 3. 4. li 11. v. i. 2. *transponit*
 li 18. v. 3. andepont

فرهیز چون ساز رفتن گرفت
 زمین را باستان نهفتن گرفت

li 22. v. i. andepont

بسی آفرین کرد بر شهر یار
 که شادان بدی تا بود روچار
 جهان یکسر از دادت آباد باد
 دل نیر دستان بتو شاد باد

li 3. v. 3. andepont

بدان دادن نامه بهلوان
 برو خواند ان خسرو خسروان
 شکفتی فرو ماند ازو رزمگاه
 کجا گفته بد بهلوان سیاه

li 25. v. 4. بر آن پیل آن خستگان بگذشت

fol. 164a li 2. *Proscriptio* non habet.

نه برکشت رویست ازین رزمجو
به نیز آمدن می توان پیش او

fol. 161^a

hi 3. v. 3. anteposit

بریشان نشان کرد کردارید
بد آمد به پیش انداز کارید

hi 5. v. i. anteposit

بگوید که چون من بخدم زجای
شما بر فراز صبح و درای
زین را سر اسر کنند آتوس
ز کسوداران و آواز کوس

hi 9. Inscription locus vacuus.

hi 12. v. i. anteposit

بر آورد زو بر سر مغزش
تدبیرت گفتی نشر را سرش

hi 15. Inscription locus vacuus.

hi 17. v. 3. anteposit

تو کومی بر آید دگر گفت نه
دو گفتار کان باخر و جفت نه

hi 18. v. 3. anteposit

درفش تهن من میان دو کوه
بسان درخت از بریزه کوه

hi 24. v. 4.

hi 25. v. i. 2. omitt.

fol. 161^b

hi 14. v. 3. anteposit

بکیوان زسان گفت بر کس سباه
برین دشت ازین پیش لشکر خواه
آنگام آرام آسایش است
نه از نیز در بزم آرایش است
نشو با دلیران سوی دست راست
تکه کن که پیران و قوسان
تهدیدن مگر پیش خاقان چین
همی آسمان برزند بر زمین

برو دیده هرگز میان افرین
که نغمین سگالد برو زور کین
بر آشتت رهام همچون بلندک
پیامد به پیش از تن بختک

hi 22. v. i. anteposit

به بستنی از ایران کسی دست او
بها معون نهادهی سوی کوه رو

hi 23. v. i. anteposit

همی کرکس آورد زابر سباه
بران رزم نظاره کیوان

hi 24. v. 3.

fol. 162^a

hi 6. ~~anteposit~~ Inscription
locus vacuus.

hi 7. anteposit

که داند که خود چون بود روزگار
که پروز برگردد از کارزار

hi 7. v. 1. 2. pp. 1. 2. habet

جوشنید رستم برانگینخت اسب
بر چنینان شد جو آذر کشش
بزد نعره رستم از بشت رخش
منم گفت شیراوز تاج بخش

بستم زورمند و بیازو کمند

نه روزی قسوس است واقسون بند

چه خاقان چینی کند مرا

jo شیر

پنداخت

بیکیا سواران بسی

جو آمد بتردیک

شدران شاه

hi 13. Inscription locus vacuus.

hi 28. v. i. ~~anteposit~~ in loc. vac.

li 16. v. 3. antepoint

به شکل ماند برین دشت کین
نه کند نه هومان نه خاقان چین

نه این زنده سیلان آراسته

ز این تاج و این تخت این خواستند

تو خود را یک مرد نیکی مکن li 18 v. 3

non habet. li 19

رای زدن رستم با بهلولان li 23

v. 4. ...

جو پیران پیامد بر من دمان li 25 v. 1

li 7. v. 4. ~~li 159~~
که نیکی و هشت را جز این است راه

li 3. v. 1. ~~li 159~~
antepoint

زیکی کمان اندر ایم گشت

نباید مکر رزم پیکار گشت

antepoint li 4. v. 1

بزدیک او رنگ سدد دروغ

سختی های پیران نکیرد فروغ

مبادا این جهان بی سرو تاج شاه

تو بادی همیشه در پستگاه

بایرانیان li 5. v. 3

li 6. v. 4. ~~li 159~~ li 2. v. 1. antepoint

li 10. ~~li 159~~ non habet.

li 11. v. 1. antepoint

سوی میمنه بود گشود بود

که با جوشن و کز و پولاد بود

فریز بر میسر و جای گشت

دل نامداران بکینه بشت

li 21. v. 1

سوی میمنه ...

li 7. v. 1. antepoint ~~li 160~~

زما هر که خواند همه بهتر اند

اماخت و اماند و اما افتد اند

سباهی پیامد بدینسان ز چین

ز سغلاب و خلدان و نوران زمین

همی آتشی خواهد افرا سیاب

که چندین سبه آید از حشر و آب

چگونه سپاریم و تن کی توان

ازین آرزو نیز کرد جوان

li 9. v. 1. ...

جو داری li 10. v. 1

بعلطی li 11. v. 3

li 12. v. 1. antepoint

اگر دور حی هست جای

زهرم که داری همی زیر پای

li 13. v. 1. ~~li 159~~ li 14. v. 2. antepoint

li 15. v. 1. ~~li 159~~

li 3. v. 1. ~~li 160~~
antepoint

درفشیر تیغ الماس کون

شده ابر یاران آن ایر خون

جو یکم کوزه کاو جهر

تو کفنی همه سنگ بارد سپهر

li 5. v. 1. ~~li 159~~

li 6. v. 1. ~~li 159~~ non habet.

li 12. v. 1. antepoint

یکی حمله بردند بر بهلولان

ز ترکان و از چینی و هندوان

گرفتند جوی کورش اندر میان

به بردند از پیش آن بهلولان

li 14. v. 2. ...

li 15. v. 1. ~~li 159~~ non habet.

li 19. v. 1. 2. (deletur) non habet.

li 24. v. 1. 2. non habet.

بگفتند با یکدیگر این و آن

که اینست یک سول کار عنان

که تا خسرو از جنگ آن ازدها

بگردار وقت من آمد رها

همی گفت با من رو افرا سیاب

خواهی که یایم و آرام و خواب

بفرجام آید از و مذمّن

به محمد از و ناسور انجمن

بدو گفت کای شاه ولا کمر

چه بندی دل اندر ستاره شمر

به یزدان گرای بیزدان پناه

که او یست بر نیک وید مان ساه

چو با گفت من رای غمراه کرد

بعد چاره رود دست کوتاه کرد

کنون تاجه خسرو بایران گذاشت

شب و روز برنده یکسان گزشت

همی گوید این بد تو کردی نمی

به محمد چندی دل نامور انجمن

وزار روی خسرو هم آورده است

جنین تخم نیکم بر آورده است

بخسرو بسی رنجها برده ام

بسی اندوه کار خود خورده ام

که از من بباشی خلیده روان

hi 10 v. 4

hi 10 v. 4

ز خوشیشان من بد دارم جهان

بر اندیشی از گرد کاری جهان

کشانیه

hi 12 v. 1

hi 12 v. 1

hi 14 v. 3. 4

بلندی فرستی و بر شهر بار

سزد کمر فزایدن کارزار

کنه کار خون سر بی گناه

سزد گر نباشی بدین زمگاه

دوم آنکه با من به بندی کمر

به بای بر شاه پیروز کمر

hi 18 v. 3

بجای یکی ده سیاهی ز شاه

مکن یاد من گاه توران سیاه

بدل گفت پیران که رزقست کار

ز توران شدن نزد آن شهر بار

دگر کار خون کینه خواهد همی

ز کین سیاوش نکاهد همی

hi 21 v. 3

بشاهان همی باز گویم همین

بششور و کند رخاغان چین

کنون رزمگاه

hi 23 v. 4

hi 25 v. 3

ز زنگان گنه کار جویند همی

دل از پیکناهان بشویند همی

که داند که آید رکن کار کیست

دل شاه بر رنج تیمار کیست

fol. 158^a

fol. 158^b

hi 3 v. 1

پیک مرد سگزی که آمد به جنگ

جرا شد چنین بر شا کار تنگ

برفتم چون شیر جنگی دمان

برو بر خشم جان ز دمان

بدین بائی پیکار رو به شدیم

ز پیکار او دست کوتاه شدیم

hi 4 v. 4

hi 5 v. 1. 2

دربین کینه حسن مسم زمین ویر

به پلست با شیر او گشته جگر

hi 8 v. 1

شما یک

من از هند با این سیاه آمدم
بشادی بدین رزمگاه آمدم
ازان باز جویم گهی نام تو
که پیدا کنم در جهان کام تو

نخست ای ... 20. v. 3. تا

انتهای ... 22. v. 1. تا

بحریر تو بر کس ندیدم مهر
تراوان سخن گفت و بشاد جهر

ترا مایه ... 24. v. 1. تا

۱۵۶۸

انتهای ... 3. v. 3. تا

مرا خواست زین مکران انجم
ندانم چه خواهد زین پیل تن

7. v. 3. تا

وگر ز مجوین و کین دوختن
جهان خواهد از رزم تو خفتن
جو تن زیر چرم بلند اندر ست
همانکه را پیش بخت اندر ست

آمدن پیران بنزد رستم 11. تا

خرامید از پیش ان انجم 14. v. 1. تا

انتهای ... 16. v. 3. تا

کزین سیاه ده افراسیاب
سر بهلوانان و با جاه و آب

17. v. 3. تا

مرا خواستی با چه خواهی رمن
چه برسی تو را یت بران سو فکن

۱۵۶۸

انتهای ... 1. v. 1. تا

وز انیس جو خسرو ز سادر نزار
مراد دل بیدار ارگشت نشاد
که ایزد برین بر کواه منست
خردم کو رهنمای منست

۱۵۶۸

19. v. 4. 20. v. 1. 2. تا

برویم پیوند و آرا خوشیش

سیاهی بدین کار بر من تری

کز اندیشه کرد دل ما هر ی

توختن جو بشنیز گفتار او

بدو گفت کای مرد پیکار جو

چه مردی بدین سان و نام تو چیست

بدین بر رخ بر شش خام کام تو چیست

زهر چه آورده این سخن

که گفتی و افکندی از سرین

جرات تو نکوی گهی نام خویش

همان کشور و خام آرام خویش

۱۵۶۸

2. تا 4. v. 1. تا

کسی را دانی ...

که بر ...

که روی زره ...

نزار ...

ستم ...

که روی ...

کسی کو دل ...

تبه ...

و دیگر ...

تبه کرد و بست ...

بر رکان ...

دور وید ...

کنم تازه ... 6. v. 4. تا

7. v. 1. تا

بر انکیزم اش ازین کشورت

بسوزم همه مرز یوم و برت

نه کنندی نه سندی نه خاقان چین

نه نام یکی زنده بر دشت کین

12. v. 3. تا

مرا که کوس است نام دلیر

بدر بوستان است مرد جوشیر

که او یسند بر نیک و بد رهنمای
و زو یسند کرمون کردان بجای
که او آفرید ست جان و خرد
شنایش جز او را نه اندر خورد
همی بگذرد بر تو ایام تو
بجای جز اینست آرام تو
چه باشی بدین گفته همداستان
که دهقان همی گوید از باستان
وزان بس خبر شد بخاقان چمن
که شد کشته کاسوس بردشت بحیر
کشانی و سنگی و کردان بلخ
ز کاسوس شان نیزه روز تلخ

46
انجمنہ اسلامیہ
بکفت ایمن سنٹر خاقان حسین
کمیٹیت باہر کھی کمیٹین
شیران

بمالید جاخی کمانرا بدست
بجزم کوزن اندر آورد شست

اندهنده 22. v. 3. تا

جو پوشید بیکان سر انگشت او
گذر کرد بر تنیده بشت او

بزد بر سینه اشکیوس 3. v.

سپهر و زمان دست او داد 4. v.

اندهنده 23. v. 1. تا

قضا گفت کیرد قدر گفت ده
نکر گفت کاهستند و سه گفت زه

کشتانی ... 1. v.

154^a *margin* 1. v. 1. *et* *neus* *sed* *ne* *margin*
برو *sed* دید

اندهنده 2. v. 3. تا

کنون نیزه بانرا ایشان یکست

دل کوه در جنگشان اندکست

همی خار گیرد سراسر سفر

کرو *margin* نه که گفتی ز سبزه تابه بن

جزان بد 9. *omitt.*

اندهنده 11. v. 1. تا

نه کیوونه پیران نه رهام نیز

نیز زند نزدیک کاموس قیز

جنین گفت کاموس کاموز جنگ

جنان بد که نام اندر آمد به تنک

20. v. 3. 4. تا

نه بر کرد و از جای گرش نهنگ

margin نه برد از این جا کرر نهنگ

~~...~~

21. v. 1. 2. *omitt.*

آیدت ... 3. v.

شوم سوم زان سنگ سنگ آیدت 4. v.

12. *Inter* *non* *habet.*

15 *Inter* رسیدن رستم بایران و بدیره شدن ایشان

152^b *Inter*

153^a 20. v. 1. *de* *versibus* *cod. Brit.* 15
inter *hic.*

153^b *Inter*

~~...~~

~~...~~

inter *cor.* *habet*

دلیری که بد نام او اشکیوس

همی بر خرو شیر سان کوس

پاسد که جوید از امیران نبرد

سرفهم نبرد اندر آرد بگرد

بشد نیز ز مقام با خود و دیگر

همی کرد رزم اندر آمد با بر

بر او بخت رهام با اشکیوس

بر آمد زهر دوسیه عرق کوس

بران نامور نیز بایران گرفت

کمان و کمین سواران گرفت

10 *Inter* رزم رستم با اشکیوس

13. v. 1. ... کشتانی

21. v. 3. *omitt.*

ترا ستیر بر من نیاید بکار

نه مرد بیکار و هم کارزار

نداری ز جنگاوران بهره

تکرید همی در جهان شهره

ترا بخت بر کشته بینم همی

بد بین رزم که کشته بینم همی

نه مرد نه بیکار دوست ببرد

هم اکنون شود اختارت زیر کرد

22. v. 1. *omitt.*

خونگی بر آورد بیکان خواب

نهاده برو جابر عقاب

نمودن زبان خود جگر خسته ام
کمر بر میان سوک را بسته ام

انتهای ... v. 3. تا 20

تو حق را زمین را ببوسید و گفت
که با من عنان و رگ است جفت
سر انرا سر اندر رشتاب آورم
مبادا که آرم خواب آورم
سینه را دزم دادن آغاز کرد
بدشت آمد و زرم را ساز کرد
ز پر زرا گفت بر بخش گاه
سباه اندر آور به پیش سباه

انتهای ... v. i. تا 23

بر آمد خروشیدن کوه نای
نموتن پیلورد لشکر ز جاب

hi 20 and hi 24. fol. 147 verso
verf. 1. 2. epilogue omitted. ed. parit
an verf. ... شنبی داغ دل

در خواب دیدن طوس نادر سبزه خوش را
و نمرده دادن بغیر و زب

fol. 148^a

fol. 148^b

بشکر چنین گفت هومان کرد
hi 14. v. 18. fol. 148 verso habet.

fol. 149^a

fol. 149^b

انتهای ... v. 3. تا 6
چو بینم که روی زمین تار گشت
بدین دیده که دیده پیکار گشت
بگردار سیم غم ازین دیده گله
برم آگهی سوی ایران سباه

hi 7. v. 3. 4. verso cor habet

جهان شاد شد زان سخن بهلوان
که بی جان بار باید روان
وزان روی پران بگردار کرد
همیراند لشکر بد منت نبرد

که زاران v. i. تا 11

fol. 150^a hi 3. verso non habet

انتهای ... v. i. تا 4

بزرگست و پیدار کردن فراز
ناید بر این کوه کس اورا ساز

فر پیل آن v. i. تا 5

انتهای ... v. i. تا 6

بزرین کباب و جناح لنگ

بزرین درای و جگر سرهای تنگ

زافسر سر پیلان پر نثار
v. 4.

لشکر کشیدن خاقان
چین بنزد ایرانیان

hi 16. v. 4. verso. in margin non

fol. 150^b

انتهای ... v. i. تا 4

از ایران سبه سرب مهر چهر
همی تا بد از دور چون نیز مهر
چو بشنید کودرز دل شاد شد
کمان جنبی سر دوش آزاد شد

hi 5. fol. 150 verso

بدیره شدن کودرز بنزد
فر پیرز کاوس

hi 16. v. 2. که بی جوشن و کمرز روی گلاه

hi 22. v. 2. سوب روی

fol. 151^a

hi 124 verso
آمدن رستم بکوه هماون

fol. 151^b

hi 3. v. i. 2 verso non habet

دما و کرازان یکی انجمه
رینیدن رستم بکوه هماون

انتهای ...

که دیدی یکی دست بروی نعلین ز من
 شدستی سراسیمه از خویشتن
 آمدن لشکر افراسیاب

fol. 142^a li 7. par. بند سرای
 li 11. par. non habet.

fol. 142^b
 fol. 143^a li 1. v. i. فریبده هومان میان دو صف
 li 16. par. بند طوس نودر با هومان ویسه

fol. 143^b li 7. v. 3. anteposit
 وزان روی هومان سوار دلیر
 پیامد به پیش برادر جوشیر
 li 10. v. i. 2. omitt.

li 12. v. 3. anteposit
 بدو گشت گودرز کلی پهلوان
 چرا تیره گردید تو روشن روان
 ز دشمن مکر دل نداری دزم
 مکران زمانین ارشش و کم
 که کردان ما دل شکسته شوند
 ز گفتار ما تیره خسته شوند
 اگر اختر شاه روشن بویید
 چه دانی که فیروز دشمن بود
 که داور جو نیکی دهش یار ماست
 دل تیغ اختر که دار ماست
 تو ای پهلوان هیچ دل بد مکن
 مکن هیچ با مهران زین سخن
 بدو گفت طوس ای جهان دیده مرد
 نه بینی همی کرد زور نبرد
 و دیگر که هومان بتوران زمان
 سخن گفت ازین باره بدگمان

که پیروز کردیم فردا بچنگ
 چو بر عنبر پیروز کردی پلنگ
 بر آریم از ایشان سراسر دمار
 نباید ز ما کس بجای زنهار

li 2. v. 3. anteposit
 ز بیم کز و کوبال تیغ و سنان
 بند جعبه پیکار کبیر از عنان
 با بنور زهی بگردار کوه
 بگردن لشکر گردا کوه

fol. 144^a li 2. v. 3. 4. omitt.
 li 8. par. non habet.

li 12. post vers. 4. sequatur versus in
 nov. margini adject.
 li 15. v. i. adnexus versu ultimus in margini
 adjectum.

v. 4. Eius alter. h. omitt. h. omitt.
 transverse scripta est in nov.
 Hoc in Cod. Guett. est
 نه بر جای بر جای و نه زیر جای

li 15. v. 3. fol. 144. ita disponit
 ازین سخن سر ما تو ...
 نداریم ...
 پیامد یکی ...
 بر همام ...
 کجی جای ...
 بر آفسون ...
 بچنبید همام ...
 برون تاخت ...
 زره دامانش ...
 پیامد بیاد ...
 جو جادو ...
 نمود ز...

li 23. 24. 25 et fol. 144^b li 1 — li 13.
 v. 2. inclusive omitt. quae tamen inferius
 in fol.

جنین گفت
که تو

fol. 140^a

hi 2. v. i. anteposit

بران بد که بهرام پچان شدست
دل کیو بر درد پچان شدست
همیخواست تا جان رها نذ بزور
در یغش همه شیون آورد شور
کشانش بیاورد کیو دلیر
به پیش جگر خسته بهرام شیر
بدو گفت اینک سرمی وفا
مکافات را ساختن من جفا

hi 19. v. i. anteposit

سراسر همه کوه و هامون و غار
سراپوده خیمه بد بی سوار

hi 21. v. i. 2. Item vers. repetitur ut hi 19.
v. i. anteposit.

hi 23. v. i. anteposit

جو پیران و پسته شد از رزم سیر
جو شیران دلیران توران دلیر

fol. 140^b

hi 1. v. i. 2. Exemplum

که کس بر شمارست کرب شتاب

et v. 3. 4. abq. hi 2. v. 1. 2. non habet. (v. 3. 4. abq. hi 2. v. 1. 2. non habet.)

hi 9. v. 2. رزم کاموس

hi 9. v. 2. claudat proxima de fter.

hi 10. v. i. nupit secund de fter.

hi 13. v. 3. 4. non habet vers. niti.

hi 14. v. 3. 4. quoniam sunt omitt.

hi 16. et 17. ita d'ponit

خور و خواب ...

شب و روز ...

بخشک ...

خردمند ...

جنین آمد ...

کهری ...

شکفتی ...

کنز ...

hi 18. Profingit آغاز داستان کاموس کشامی

hi 19. v. i. anteposit

کنون رزم کاموس پیش آوریم
زد فتر بگفتار خویش آوریم
جو لشکر بر آمد ز راه حرم
کلات از بروز بر آب میم

fol. 141^a

fol. 141^b

hi 5. v. i. 2. omitt.

hi 6. v. i. anteposit

همان مرغ ماهی بریشان برار

بگریو بدریا و بر جوی جار

از ایران همه دست تورانیان

سردست و یابست نشت میان

hi 19. v. 3. 4. et hi 20. v. i. 2. transponit

hi 20. v. 3. anteposit

کز انبار نیکو نیاید بچنگ

که یار آمدم را بود چون بلندک

ازین تنک بر تننت یا خاودان

بگریو همه مردم دودمان

ترا خود هر نیست بازورد دست

چنان چون مردم شه پرست

کراید و نکه با من تو بنگ آوریم

تنت را بکام نهنگ آوریم

ابر خویش و پیوند و سرخس زار
بگردند صوبه بدان کوهسار
جنین است کردار این خراج پر
بهر چه او بگرد بود نا گزیر
ابر کس بگردش را مهر نیست
بنزدیک او دوست دشمن یکیست
وزانیم چه سرد و سیاه امید
شیر تیرم یک بهره اندر رسید

انتهای 5. v. 2. ...
تن ریونیز ... 18. v. 1. ...
وز انجا سوپ قلب لشکر شتاب ... 25. v. 1. ...

~~1399~~ 1399
پیران صبا و پسته ... 15. v. 1. ...
کزیران بر بهلولان آمدند ... 5. v. 1. ...

انتهای 21. v. 1. ...
بزنهار باید که آئی ما
بدیدیم و داریم از دل وفا
بسان برادر نژاد دلیر
همان شادمان نزد ما بتم (؟)

انتهای 1. v. 1. ...
انتهای 25. v. 1. ...
که جوید گذر سوپ ایران کنون
مکرانکه جوشد و را مغز خون

~~1399~~ 1399
انتهای 5. v. 1. ...
بشد با سباهی به بهرام باخت
ز خویشیش پیکانکی جاره ساخت
انتهای 6. v. 3. ...

سبه را ببرد سر اندر عمان
که آمد که بر تو سر آید زمان
پیارانش فرسود کار نهند
بنیز و بگرد و بزوپن دهند

سرو انجمن شد یکی لشکر
هر آنکس که بود از دلیران سر
کمانرا بزه کرد ... 6. v. 3. ...

انتهای 9. v. 1. ...
یکی تیغ زد بر سر گفت او
که سیر اندر آمد ز بالا برو
جدا شد ز تن دست خنجر گذار
فرمودند از رزم برگشت کار
نژاد ستمکاره را دل بسوخت
بگردار آتش دلش بر فروخت

جو خورشید تابنده 9. v. 3. ...

انتهای 10. ...
آمدن کیو ویزن بطلب بهرام و گشتن کیو
نژاد را
انتهای 10. v. 5. ...

انتهای 13. v. 1. ...
از اسیر اندر افتاد کیو دلیر
نخروشی بر آورد چون نره شیر
بخشید بهرام از آواز نای
بغلطید و عهوش آمد تر باز جای

انتهای 21. v. 1. ...
جنین گفت با او بخواهش مرا و
که با من نهاند ای دلیر هیچ ما و
بخاکش در افکند ...

فرود ...
نشست ...
بسر اندر ...
جو کردم ...
شیر ...

بزد بر سرش ناز یانه دوست
بدو گفت گمین جای گفتار نشست
نرانی ...
که در باغ ...
که بالاش ...
تنش ...
شکار تو ...
نه ...

بنزد فریبرز
که ایدر
اکرتو
سواران
یکه بک
که در کار
مرا قناده
هم این
در قش
نه اندر

fol. 138a hi 22. v. 3. دشت
hi 23. 24. 25. ita habet.

2 نید روز
1 از ان

هنر بخت بر رفتند ایرانیان
گرفتند میان اختر کاویان
بسی سر گرفتار زخم کهند
بسی تن قناده بختل نژند
چوان دید پزن یکی جمله برد
تکاور بروی اندر افتاد و مرد
پیاده شد از اسب خیره بماند
ز گردان زند امش کس نماند
از آورد که روی بر کاشتند
تن خستکان خوار بکداشتند
همی بود پزن پیاده بدست
ابا جوشن و نیزه بر سان مست

fol. 138b hi 3. proposit
افتن بهرام کودرز بدشال تازیانه و کشته شدن او
hi 5. proposit non habet.

hi 4. v. 3. anteponit
جو افزا شد تخت را شک نشیب
سز و کر بود مرد از و نهیب
همی مویه کردی جدا سر کسی
که بودند کشته فراوان بسی

صفا
زبس
سباحت
نهاده

fol. 135a hi 12. fol. شپخون کردن پیران با ایرانیان
fol. 136a hi 18. fol. نامه یخسور و فریبرز کاوس
بخشم طوس

fol. 136b hi 8. v. 1. ... محبوب هم رزم
hi 16. fol. آمدن طوس بنزد کیخسور
و فرمودن بند او را
hi 24. fol. non habet.

fol. 137a hi 12. v. 3. منم جنگ خوار
fol. 137b hi 2. v. 1. 2. low cor. habet
جو کودرز پیران ز سوی دگر
برآویختند از جگر کینه و را
بید رزم پیران و کودرز دشت
جو نرسد

hi 4. v. 3. anteponit
دولشکر بگو شید اردل بختک
یک از خیر کجی دیگر ز تنک
hi 6. v. 3. 4. et hi 7. v. 1. 2. omitt.
hi 20. v. 3. anteponit

دگر پزن کیو نام آوران
جو شید و ش و بهرام جنگ آوران
hi 21. v. 3. anteponit
همه یکسره بشت دشت آوری
مگر نام رفته بشت آوری
hi 24. fol. et fol. 138a hi 1. diffinit
جو بشنید
پامد

fol. 130^a li 5. *Fragment* ...
معا کا کردن بهرام با فرود
بدو گفت بهرام کای شیریار ...

fol. 130^b li 13. *Fragment*
نزد ریو نیز با فرود سیاوخش
و کشته شدن ریو نیز

fol. 131^a li 5. *Fragment*
نزد رز سب با فرود و کشته شدن رز سب
li 9. *Fragment non habet.*
li 13. *Fragment*
نزد طوس با فرود

fol. 131^b li 7 v. 3. 4. loc. cor. habet
بلغتند یکسر کای پهلوان
سر سرفرازان و روشن روان
چه به زانکه باز آمدند تند رست
بک منز و رخ بیایست شست
Fragment نزد کیو با فرود سیاوخش

fol. 132^a li 23. v. i. ...
fol. 132^b li 20. *Fragment non habet.*

fol. 132^a li 16.
آمدن ایرانیان بیا لیلین خسرو

fol. 133^a li 9. *Fragment non habet*
li 22. *Fragment* نزد پیزن با بلاشان

fol. 134^a li 10. *Fragment non habet.*
li 22. v. 1. 2. *Fragment non habet.*

بلشکر نکه کن که جرن ریو نیز
که مینی ...
قلم رفته بودش ز او (جنین)
کنون کشته شد دخت روی زمین
مرا جام ...
چو آنرا ز بالا سفین بر تیر بود
کنون از کشته ...
به سوار ...

چو خلعت ستو کیو پیزن ز شاه
که آن کوه ...
کنون هست هنگام ...
از آتش ...
کشته شد ...
بیا شد ...
بدو گفت کیو ...
و کمر هست ...
سبج و کدشتن همی کرد کیو
که آتش بهیزم زند کیو نیو
غمی گفت ...
نباشم ...

fol. 134^b li 15. *Fragment*
آمدن نژاد بلشکر ایران
ورزم او با پیزن کیو

fol. 135^a li 2. v. 3. 4. *omitted.*
li 4. v. 4. بدست کله کرد کرده یله
li 10. v. 3. 4. وزان روی تاج بر سر تراو
که بودیش با شیر درنده تلو
li 11. v. i. *anteposit.*
بلانشر چو از سنگ و مردوی شیر
که هرگز نبود بد دل از رزم سیر
سبی بر نیامد ازین روزگار
که از سنگ سیر آمد از کارزار
سپهبد ز توران سید کشته شد
سر بخت آن کینه بر کشته شد

فرستاده
d'ici
li 10. v. 3. 4.
پیشتر

بدو گفت مادر منیدیشتر ازین
که ایبه لشکر از تو ندارند کین
سباهی برادرت از ایران زمین
جنین گفتند بتوران یکین
یکین سیاهوش سپاه کران
فرستاد با این همه برهلوان
براه کلافت این آمدند
ندانم گزین یس چه شاید بدند

بحمد li 7. v. i

li 11. f. 4. non habet

(Semp. habet)
جیره

جیره بدو گفت
بدین روز ...
بایران برادرت ...
چرا ندادار پیدار ...
ترا بیکر داند بنام و کمر
زهم خون و هم مهر یک پدر
بدو داد پیران ...
و کمر نه ...
فزار تو ...
همه تاج دار ...
برادرت ...
روان ...

۲۲

li 17. v. 3. 4. transposit

li 29. v. 4. می و خلعت آرای بالای خوان

li 23. v. i جیره ...

li 25. v. 5. توز ایدر ...

~~li 13. f. 4~~ li 9. v. 5. anteposit
کرا باشد اندر میان سپاه
جنین آلت و ساز و این دستگاه
چو بشنید گفتار او را بخوار
چنین داد باستی کای شهر کار

آغاز داستان

6. Proposit

li 16. v. i کشاوریز

li 24. v. i anteposit

فرامرز شد تا بایران سپاه
بدانجا که فرمود باری شاه

li 25. v. 3. کدایی

~~li 129. a~~ li 2. v. i anteposit

چو رانیم روزی به شوی دراز
باب و بآسایش آید نیاز
همان به که سوی کلات جبر
برانیم در دل نداریم غم
چو در راست آباد و آب روان
بیامان چه گویم ورنج روان

li 2. v. 2. چو کز دهم پشتر سپه راهبر

li 3. f. 1. non habet

li 4. v. i anteposit

برین گفته گشتند همدستان
در آمد بدان راه لشکر جهان
براندند لشکر بدان برز راه
نگردند فرمان شمران نگاه

li 5. v. 2. li 5. v. 2. habet

بیرسید از کار دیده بخوار
که از کیست و این لشکر پشمار
بگفتا برادرت از ایران زمین
سباهی فرستد بتوران یکین
تو گفتی که دریا بجوش آمدست
عنه موج پولاد بوش آمدست
بر مادر آمد فرود چو آن
پراز درد و هم نیزه گشته روان
جنین گفت کای مادر نامدار
یکی لشکر آمد بسوی حصار

شبه آن جادر شعر در سر کشید ۲۰. ۱۹. *hi*
 زواره کرازه فروهل بر ۳۰. ۲۰. *hi*
 و کمرین کیو با کثردهم
 چنان ۲۰. ۲۴. *hi*

جه کوهید ...
 همه یکسر ...
 بدانید ...
 مکافات ...

وزان نامداران وان انجمن ۲۰. ۸. *hi*

hi ۱۰. *manuscript non habet.*

hi ۲۴. ۱. ۲. ۳. ۴. *manuscript non habet.*

بگفتند گای شاه با زبیب و فر
 فروزنده شد از تو تاج و کمر
 همه بنای کایتیم شاهي تراست
 برگاه تا بشت ماضي تراست
 بجای که بودند اسپان یله
 زلشکر که آورد یکسر کله

~~*hi* ۱۲۵۶~~

... صد جامه دیبای روم ۳۰. ۳. *hi*

گفتار اندر بخشش کیخسرو
 برلشکر

دو صد ... ۲۰. ۱. ۲. ۳. ۴. *manuscript non habet.*
 که رنج ۳۰. ۳. *hi*
 نام و کتب ۳۰. ۴. *hi*

~~*hi* ۱۲۶۸~~

از ایدر شود ... ۲۰. ۱. ۲. ۳. ۴. *hi*

فرستادن کیخسرو لشکر ابجیک

~~*hi* ۱۲۶۸~~

hi ۲۴. ۱. ۲. ۳. ۴. *manuscript non habet.*

جز این نامداران لشکر کدر
 برآورد هر یک بنورشید سر

~~*hi* ۱۲۸۸~~

hi ۱۷. *manuscript non habet.*

~~*hi* ۱۲۸۸~~

hi ۱. ۲. ۳. ۴. *manuscript non habet.*

کنون رفتن طوس را کوشدار
 بدل کوشدار و بجان هونقدار

manuscript non habet.

~~*hi* ۱۲۵۶~~

~~*hi* ۱۲۶۸~~

بکین بد بسته خواهم کمر ۲۰. ۳۴. *hi*
 بهرید برآورد از بند سر

نسخه *hi* ۳. *manuscript non habet.*

مرا این سخن ...
 ز جنگ ...
 هران خون ...
 کنه کار ...
 بخراص من این کین ز تورانیان
 بگردانم این بد زایرانیان
 اگر همکنان ...
 بکشید ...

بنویم بران راه کورفته است
 که این جانم از درد آشفته است

بگو شمع بخون که یکد یکس ریخته

کنه کار لویست آویخته

بگو شمع بخون بدر خواستن

دل و جان بدین کینه آراستن

میانرا ببندم بدین کار سخت

مکریار با شرم کردون سخت

نیا سبایم از جنگ او یکزمان

مکر کار دیگر شود ز آسمان

نه خستو شوم بر تخت و کلاه

نه آرام گیرد به پیکار و گاه

همی تار زوب زبین کم شود

روان سیا و خشر حزم شود

هرین گفته من گواهی دهید

خود را برین بادشاهی دهید

و کمر کشته آید بنوران سباه

مشت ...

دختر کی بود ...
 نژاده ...
 کوهر آنچه ...
 نیارد ...
 نژاد آنکه ...
 سزد ...
 دختر کی ...
 بکوشی ...
 ازین هر ...
 که تن باید ...
 جرمه ...
 جرایم جاره یکتا ...
 بر آساید آزار و از درد و غم ...
 وز و نیزه از بخت ...
 تکر مکر کز مکر ...
 جهاندار ...
 نقش بخت ...

جو کی خسرو ...
 جهان یکسر از کارش آگاه شد

نشست از بر تخت شاهنشاهی
 بسر بر نهاده گلاه مهر
 بکسترد کرد جهان داورا
 بکند از زمین پیم سدا در
 کجا بود در کیتی ازاده
 خداوند تاج و کیهان زاده
 هم از شاه کیتی و گاه گوری
 بدو آمد هر چه نام آوری
 بند در جهان کس بهنگام او
 کجا سر نیارد در دام او
 کنون باز کردم باغزار
 که چون بود کردار آن شهریار
 جو تاج بزرگی ...
 از و شاد ...

آغاز داستان ...

جویم و فریدون پیار است گاه
 زداد و ز بخش پیامور شاه
 بنزد سپه دار کیتی فروز ...
 پیار است رستم بدیدار شاه
 نه بنید که هست او سزاوار گاه
 بسر آگاهی آمد ز زال بشاه
 که آمد زره پیلتن با سپاه
 همه بر نهادند گردان گلاه
 نیزه بر آمد ز درگاه شاه
 یکی لشکر از جای برخاستند
 بذیره شدند و پیار استند
 ز بهار پهلوی بدیره شدند
 همه بادرقش و نیزه شدند

جو خسرو کو پیلتن ...
 سرشکش ...
 نهادند سویی ...
 گرفتند شادی ...
 فرود آمد ...
 نهفتن ...

بخش کشت پر خون و در بر زد
 ز کار سیاه من بسی یاد کرد
 بشاه جهان گفت کای شهریار
 جهان را توئی از بدر یادگار
 ندیدم من اندر جهان تاجور
 بدین فرو مانند کی بآدر
 تائی

بسر آنکه بنخستند تا نیم روز
 جو بر خوان آن خسرو دهلروز

دل انجمن زان سخن شاد شد
و از اندیشه کیخسرو آزاد شد
بد و داد تاج بد و داد گاه
سپردش بد و تاج و گنج و سپاه
بشاهی برو لشکر بکروید
زد و لنگه نیکو بیروید
نهادند سپاه و عهدی تمام
بشاهی برو کرد لشکر سلام

ز گنجش زبرد نکار آورد v. i. 13 تا
نهانی همی رفت اندر جهان v. 2. 16 تا
v. 3. 17 تا

سخن راند گویا نین دامنان
دگر گونه از گفته باستان
نه بینی
چهار ترا بخوبی
کلی نیست

فرز دینی نیایی توانده مخور
بزاکنده شد لشکر سرفراز
همه دل ز شادی و غم در کرات
فرورخت خسرو بشاهنشاهی
همه گنجها از در بهلویب
کنون برزی شاه فرخنده دین
تو خسرو با فرو با آفرین
دل دشمنانت بدو نیم باد
دل دوستان تو بی پیم باد
ازین آمدن نیز برداختم
کنون بادشاهی او ساختم

پادشاهی کیخسرو شصت سال بود

ببالین چون
مر شای سیرت
ببالای آن شاه باشد درخت
که پندش
سزد
گزیب
هنر با نژاد ست و با کور ست
سه چیز ست و هر سه به بند اندر ست

1241
1246
2 تا

بدان تخت
همان طوس
عقی رفت
پیاورد
زمین را ببوسید و او را سیرد
بد و گفت کجین
بنیک
ز لشکر

74

بگوید فرمود تا آن سیرد
بطوس سپیدار ایران سیرد
ببوسید بس طوس روی زمین
برو بر همی خواندش آفرین

1240 v. i. andyomis

بدان برز و آن فرهی ایزدی
بدان زبید و او رنگ و آن بخردی
جنین گفت گز کرد کاری سپهر
خداوند داد و خداوند مهر
که کردی مرا زین سخن نیکنام
بدین خوب حشرت شدم شاد کام
وز انبیس بفرمود که ایوانها
ایا خانه و کاخ کا شانها
بد پیای رویی بیارستند
ز گنج مهری جامها خواستند
یکی تخت زر اندران دستگاه
نهاده بر آیین کلاوس شاه
همه لشکر مریدش را بخواند
چو خسرو بران تخت زر بر نشاند
چو از مهر آن نیز شد انجمن
همه گفتنها بگفتش سخن

بدو گفت
که آمد
نرا ~~کمر~~ کر ...
دل ما ...

مهر.

در پهلوان بود و من پهلوان
بشاد نه هیچید جان روان

hi 18. v. 3. 4. omitt.

hi 22. v. 3. 4. omitt.

fol. 130^b hi 5. v. 3. anteponit

که تنها من آیم کنونی پیش تو
بر آرم روان بر اندیش تو

hi 7. v. 3. anteponit

هزینت شد اریو پیران شیر
بس اندر همی تاخت کیو دلیر
مکر دید باوی زمانتی دراز
همی تاخت اسب از نشیب و فراز
جو دریافت پیران کلباد را
عنان نکاور سرباد را

hi 8. v. i. anteponit
جو از اسب و از لشکرش دور کرد
بزمین اندر افکند کمر بند

hi 15. v. 3. anteponit
چو لشکر هزینت شد از پیش کیو
چنان لشکر کش و مردان تیمو

hi 16. v. 3. 4. omitt.

نفسرو چنین گفت کین پیرا

hi 20 fol. 131^a
معلوم باشد که فیروزی کیو

و شکستن لشکر پیران بسبب همت
شاه کیخسرو و خوات یزدان بود

جو از خجسته hi 25. v. 3.

fol. 131^a hi 6. fol. 131^a
باز آمدن پیران از پس
کیخسرو و دیدن افراسیاب را در راه

سه منزل hi 7. v. i.

fol. 131^b hi 5. fol. 131^b
کدشتن کیخسرو و کیو و فرنگیس
بر جیمون بی کشتی

.... تنگ اندر آمد hi 8. v. 2.

چهارم که جستی بکشتی زره hi 11. v. 3.

fol. 132^a hi 12. fol. 132^a
خبر فرستاده کیو با بدر
از آمده کیخسرو

hi 18. fol. 132^a fol. 132^a fol. 132^a

پذیره شدن بزرگان ایران بنزد
کیخسرو

fol. 132^b hi 17. fol. 132^b
چنان لشکر کشتن ~~پهلوان~~ روان
هزینت گرفتند دو پهلوان
سباهی باورد پیران کرد
نمودش بمردی یکی دستبرد
hi 84 fol. 132^b
اندر خوشن طوس
کیخسرو را بیاد شاهسی

fol. 133^a fol. 133^a hi 23. fol. 133^a
افتن کوردز با کیخسرو و بدر پیران
و فتح باز آمدن فیروز

Kof. 130^ahi 4. v. 3. ~~انسانها~~

بر آشفته پیران بدو گفت بس

~~شدن کینه بر پیران~~

نه از یکسو آراستند ازین باد گردن یکس

تو آفتک آورد گردان مکن

تو زنی و تستین نامور

سباهی بگردار شیران فر

بسی باشدش خنده و هم فوس. hi 6. v. 3.

آمدن پیران بند مال کیخسرو

و کودوز ~~انسانها~~ hi 7. v. 3.

خروش آمد و ناله کوه نای

همی کوه را دل بر آمد ز جایی

بدیشان ... 1-3.

hi 9. fpp. ~~انسانها~~

نهاند ...

وزین ...

جنین تا نیامد بمباید شدن

زمانی در تکی نشاید بدن

بگفتار او ...

شیر و روز ...

بجستند ...

وزین ...

جنین تا نیامد یکی رفت ...

سینه شد ...

یکی رود نپاش کوتاه بود

بران رفتن کیسور راه بود

مراین رود را نام کل زربو

بدین در بهاران جو دریای خون

بدیکر کران ...

فرنیس از آنجا یک بنکرید

درفش ...

وزان شد بر کیو ...

بران خفتگان ...

Kof. 118^b hi 1. ~~انسانها~~

اسیدن کیو کیخسرو

و شناختن حال کیخسرو را

ز کاوس کی شاه ... hi 17 v. 1.

ز ایران بر آکنده شد رنگ و بو

مرا سر بوی رانی آورد روی

Kof. 119^a hi 6. ~~انسانها~~

گرفتن کیخسرو اسب بدر را

بدیدان نشست و سیاه شد خدک hi 8. v. 3.

مکاب دراز و جناح پلنگ hi 4. v. 4.

یکی گنج آکنده دینار بود hi 21. v. 1.

Kof. 119^b hi 2. v. 3. ...

سوین شهر ایران ... hi 6. v. 1.

جو تستین ... hi 7. v. 2.

آگاه شدن پیران از آمدن کیو و رفتن ~~انسانها~~

کیخسرو

hi 8. v. 1. ~~انسانها~~

جنین گفت پیران بشکر که بین

شما و شد و کیو و توران زمین

سرنیو بر نیزه سازند گفت hi 3. v. 3.

ز نیزه نیستان ... hi 16. v. 3.

hi 18. v. 3. ~~انسانها~~

یکی جمله کردند بر سان شیر

با لشکر کشن بادار و کبر

hi 19. v. 1. ~~انسانها~~

خروش آمد و ناله کوه نای

همی کوه را دل بر آمد ز جایی

همه خاک همامون بر کشته شد hi 1. v. 1.

شد ... hi 2. v. 2.

hi 3. v. 3. ~~انسانها~~

گریزان بر رفتند یکس سباه

ز کیو مرا قرار لشکر تپاه

نباید که در شهرها بگذرم
چرا باز دانند و کینم برم

hi 16 v. i. *ansepont*

تو مر پرن خرد را در کنار
بپیروز که داشت از روزگار
بپاسوز آرایش رزم را
نشاید سکر رزم با بزم را
بدین کودکی از من و دیده ام
بمردی که از کس جه نشنیده ام

v. 4 - - - که داند

hi 17 v. 3. *ansepont*

که او ایست برتر زهر بر بری
همان بنده اوست بر مهرت
به پیغم او کرده این روز کرد
نه پرامی او باشد این خواب و خورد
زمان وزمین و مکان آفرید
توانا همی و ناتوان آفرید
بدو یست اسید و زو یست بگل
خداوند آب گل و باد خاک

hi 18 v. 2. *ansepont*v. 5. *ansepont*

بدر پر سپر بود بر ناولیر
و همان رزم را باز کرده چو شیر
ندانست کشت باز میند بسر
ز رفتن دلش کشت زیر و زبر

hi 21. *ansepont non habet.*hi 21 v. 2. *ansepont*hi 22 v. 2. *ansepont*

v. 4.

ببر سیدن دادگر ...

hi 23 vi. *ansepont*

که کر چند صافی بپاید شدن
بسر ازین شدن نیز باز آمدن
سینه هیچ دل بر جنبه جهان
که با تو نماند صهی جاودان

hi 23 v. 3.

ansepont

hi 25 v. i.

دل کوز باشد ...

fol. 118^a*ansepont*hi 25 v. i. *ansepont*

بنانکه که رستم ازین روی آب
پیارد لشکر هم اندر شتاب
سپهدار توران بکنک آمدش
و کر باره توران بکنک آمدش
به پیران بفرمود کای کوشیار
تو کینسرو شوم را ایدر آر
زما چین پیاور با درو هوش
پیر هر صوب بسته داری رهش
فرستاد پیران هم اندر زمان
فرستاده پیر هیوت جهان
پیارد باو سیاق شرا
جوان و خرد مند با هوش را
سپردش با در بد انجا بیکاه
بر آمد برین نیز یکجندگاه
جو کیو دلاور بنوران زمین
هر سو همی کشت اندوه کین

hi 19 v. 4

hi 24 v. i. *ansepont*

بیاده بدو کینو نهاد روی
جو تنگ اندر لعل شاه جوی

امدی
hi 1 v. i. fol. 118^b *ansepont non habet*

سپردار 3. v. 25. نیا

Excerpta 8. v. 3. Antepoint 8. v. 3. Antepoint

بنابید رخ بر ملوان سباه

ز بس کرد رستم همانکه نگاه

توران 3. v. 3. یکی باره کام زن بر نشست 4. v. 4. نیرکان

Antepoint 9. v. 1. Antepoint 9. v. 1. Antepoint

بصد جیلت از جنگ آن ازدها

ورا کرد همون زدستش رها

بو شد رسته از رزم برکاست روی

آهتن می بود بر خاشجوی

خروشی 1. v. 1

Antepoint 3. v. 3

در آمد از ایران سبه پیش او

بدان تا کز بدش نیامد پرو

جو با زور بازوی کند آوران 2. v. 10. نیا

کوینده 4. v. 4

سنگ 13. v. 11. نیا

جو آلاله بر 4. v. 12. نیا

نمک 2. v. 15. نیا

صلیح 2. v. 14. نیا

Antepoint 1. v. 14. نیا
گر پختن افراسیاب با لشکر
از ایرانیان ورستم

دشت 1. v. 15. نیا

..... و صلیح و کمر 2. v. 2

Excerpta 8. v. 67 Antepoint 8. v. 67 Antepoint

خود و نامداران پاسد ایران 2. v. 17. نیا

..... برین بر تخت 3. v. 18. نیا

زایوان 3. v. 19. نیا

غلام و برستار بروردگان 1. v. 20. نیا

..... رخ بردگان 2. v. 2

در کنج دینار و برمایه تاج Antepoint 4. v. 3. نیا

همان جامه و دپیه تخت و عاج

Antepoint 2. v. 21. نیا 4. v. 34. نیا

Antepoint non habet.

و یا رستم 4. v. 22. نیا

سر از داد و از رستگار بیسیع 4. v. 24. نیا

Excerpta 6. v. 10. نیا

یکی بشه دید 1. v. 10. نیا

مر سیدن زواره بشکارگاه سیاهوشتر Antepoint

بداند کسی کان مسهرید کجاست 1. v. 24. نیا

سوی مرز قجقار باشی براند 1. v. 25. نیا

Excerpta 6. v. 10. نیا

بیوش 1. v. 6. نیا

که فرخنده صوبد زان داشتن 4. v. 4

جنین گفت صوبد ... 1. v. 7. نیا

آمدن سروش بخواب کودرز Antepoint 20. نیا

و گفتن حال کیخسرو

بدان اسب تازان خسته سروش 3. v. 21. نیا

Antepoint 4. v. 25. نیا

Excerpta 6. v. 10. نیا

Antepoint 3. v. 7. نیا

جو کیخسرو آمد بایران زمین

صوبد دشمنان افکند رنج کین

نه بیند بس او را ز کردار نبیو

جز از پور کودرز کشواد کیو

چنین کرد بمشقر سپهر بلند

که از تو شود بشته راه گزند

سپهر کوی پیلتن جون شنید
که آمد سپهر از ترکان بدید

جهان شد پراز مردم رزمجویه

hi 8 v. 4. onitt.

ستاده بکام نیک اندر رستم

ازم بپلسم ویسه با فرامرز رستم

hi 12 v. i

پیارا شد بزمینه

سواران پیدار با پیل و کوس

hi 3. antepoint

تپتن بسنجید مر کینه را

برافراشت از کین دل سینه را

بسازید بر قلب که جای خویش

زوارن بر اندر فرامرز پشتر

سر کوه برترک ...

hi 13 v. 2. onitt.

hi 14 v. i. antepoint hic v. 3. 4. onitt.

hi 9 v. i. 2.

ازو تازه شد ...

hi 18 v. 3. onitt.

بگردون سپهر اندر ...

hi 20 v. 3. 4 et hi 21 v. i. 2. onitt.

نه بیند همی ...

hi 21 v. 3. 4. onitt.

hi 23 v. i. 2. onitt.

hi 25. ~~onitt.~~ non habet.

fol. 115^a

که گویند گو درو جنگ از دهانش

hi 2 v. 2. onitt.

نبرده جهان در جهان سر بر

بایران و توران نه بندد کمر

~~onitt.~~

گشته شدن بپلسم بد ستر رستم

fol. 114^a

hi 6. 7. loco cor. habet.

در آمد بگردار شیر زیان

یکی جمله او کرد پیل دمان

~~onitt.~~ گشته شدن و رازاد

بدست فرامرز رستم

سبک بر گرفتش ز گردان هزار

فکندند بر کاشت از کارزار

جنان لشکر کین و جندان سوار

سراسیمه گشتند در کارزار

hi 8. ~~onitt.~~ ~~onitt.~~

همی شد فرامرز ...

... رازاد را

گرفت از ایشان هزار و دوست

ورازاد را حق لشکر سایست

که این روز ...

... مکافات

سپهر جوروی و رازاد دید

خروش ...

... بر انگیخت

... پیششار

hi 16. ~~onitt.~~ non habet.

fol. 114^b

fol. 115^a

hi 4. v. i. ~~onitt.~~ ... کین

hi 2. ~~onitt.~~ کفن دشمنان را ز جوشن کین

hi 3. 4. et hi 5. v. i. 2. onitt.

خروش آمد از ناله ...

hi 6. ~~onitt.~~ non habet.

hi 8. v. i. antepoint

همه ساخته کینه و جنگ را

همه نیز کرده بدین جنگ را

شع ایران بخوبی
بدست

کشی کش بسوی
بگردان بد

چ

فرستادشان سوی آن شارسان

کجا گشته سر بسر خارسان

زهر سوسنی دام آمد بدید

دودام ازو شادمان گشت نیز

زخان سیاوش بر کس عزیز

omit. 1. 2. 3. hi 113

کزارنده تیغ باید برونید

همان شست بدخواه کردن به بند

سراینده

هم آواز شیر

نیکرم جز از یاد

کل خاویز

از روشن روزگار

که جندان زمان یابم و کارزار

گزین

که هر کس که این را پادشاد

زمن جز به نیکی نیارند یاد

بدان کینتم نیز

و حی

اکاهی آمدن از مرک سیاوش بکاو

hi 16. Infirmitas levis valet.

تنی بر ملوان

ز کینسر

زمانی چنین بود

زمانی بشناه اندر آورد مهر

بدو گفت کای

جو آگاهی استنت

بر کوسقندان

زمین را

چنین داد باسخ که نغیر

مرا خود

~~بر کوسقندان~~

~~بر کوسقندان~~

بر رسید گفتا بایران روی

بنزدیک شاه دلیران روی

چنین داد باسخ که بر کوه دشت

سوار بر روز در شب کدشت

بر رسید باز ش

ز نیک و بد کردش روزگار

بدو گفت جای

بدرو دل مردم

سدیکر

از ایران

چنین داد باسخ که

نیاید سک

نخندید شاه و جو کلشن شکفت

بزمی بیکسرو آنگاه گفت

نخواهی دسپ تو از موختن

زدشمن نخواهی تو کین توختن

بدو گفت در شیر روغن نماد

شبار از خواهم من از دشت راند

~~سوی بر ملوان~~

سوی بر ملوان سبه

بدو گفت کین دل

ز سر

نباید هانا

نه زمین

بشیمان از آن بد که خود کرده بود 3 v. 21 تا
 دم از شهر توران بر آورده بود 4 v.
 بدو گفت مرا زمین تو آمد بسی 1 v. 22 تا
 سخنها 2 v.
 3. 4. loc. corr. habet.

که از تنه تور و از کیقباد
 یکی شاه سر برکش با نژاد
 جهاندا بمر وی آید نیان
 همه شهر توران نبردش نیاز
 کنون بودنی هر چه بایست بود
 ندارد غم و درد و اندیشه سود
 مداریش اندر میان محرو
 بنزد شیرانان فرستش بکوه
 بدان تا ندانم که من خود کیم
 بر نیسان سپرده زهر جسم
 نیاموزدش کس خرد با نژاد
 نبایدش از آن کار دگر دار یاد
 بگفت آنچه یاد آیدش زمین سخن
 همی نوشمرد این سراپ کهن
 دراز است ماه اوز سر نوبست
 چه سازب که چاره بدست تو
 گمراید و نکه بدینم از روزگار
 نیکی هم او باشد آموزگار

... بر نیایش گرفت 4 v. 23 تا
 بر اندیشه بد تا بدر که رسید 1 v. 24 تا
 که تا بر و بختش چه باید بدید 2 v.
 شبانان و کوه و قلانرا بخواند 3 v.
 نباید که پند و را باد خاک 2 v. 25 تا
 نباید که نکش بود روزگار 3 v.
 و گمرایده دل 4 v.

ابی ... تیز کرد 1. v. 3. hi
~~نیز کرد~~ 2. v. 1. hi
 از دو بد و خورد و آراست خواب 3. v. 15. hi
 شه نامور 4. v. 17. hi
 کودک 5. v. 18. hi
 همان زاده 6. v. 22. hi
 همان نورکش 7. v. 23. hi
 بدادار گواين 8. v. 25. hi
 مکان و زمین و زمان آفرید 4 v.

hi 2. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 بروی زمین چو نتر بر شاه نیست
 بخوبی رخت بر فلک ماه نیست
 به نیکی خسرو رهنمای تو باد
 زمین و زمان خاکیا یتر باد

مخبر ارغوان و 2. v. 2. hi
 جو بزم 3. v. 2. hi
 نکرد هیچ گونه 4. v. 1. hi
 برو بر نشستن 5. v. 2. hi

فرست

آمدن پیران گنجسورا بنزد افراسیاب

hi 6. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 روار و برآمد که بکشای راه
 که آمد نو آیین کو تاج خواه
 همیرفت پیش اندران شاه کرد
 سپهدار ایران و را پیش برد
 سپاه نبردیک افراسیاب
 نیارارخ از شرم او شد برآب
 و ترانس نکه ...
 وفارا ...
 بدان خسروی بال ...
 بدور رفتن ...
 زمانی ...
 همی گشت ...

li 12. v. 3. 4. omitt.

به پیش اندران پل افراسیاب

li 16. v. 3. ~~in script non habet~~

که نشکسید از روی جوین سر

جنین برز و بلا و جندین هنر

li 22. ~~in script non habet~~

بجز مردن و دخمه و جای نیست.

fol. 109^a

fol. 109^b

li 8. v. i. ... دو ان خون بران

v. 2. ... چنان روز نادیده

li 25. v. 3. ~~in script non habet~~

همی بد که کردی ترا خود نه بس

که خیره همی بشنوی گفت کس

fol. 110^a

li 9. ~~in script non habet~~

li 13. ~~in script non habet~~

آمدن فرنیکیس بنزد پدر وزاری کردن

li 13. v. i. ... بازارد از

fol. 110^b

li 5. v. 3. ~~in script non habet~~

fol. 111^a

li 5. v. 3.

بر میدان سرتا جدارش زدن

li 7. v. 2. ... ز اسب اندر

li 8. ~~in script non habet~~

آمدن پیران بنزد افراسیاب

و خلاص کردن فرنیکیس را

li 8. v. 3. 4. li 9. v. i. 2. ~~in script non habet~~

li 8. v. 3. 4.

فرنیکیس را گوید از پیش تخت

ببردند لرزان جو شاخ درخت

li 9. v. 3. ... بدرگاه بردند او را کشان

li 10. v. i.

این جعل

تو مصداق شد li 1. v. 2. fol. 111^b

که این خواهرت را ... li 3. v. 4.

..... بر تساردار li 4. v. 2.

شبی تیره کون ... li 5. v. i.

v. 2. ... دد

سیارش پیامد جو شمع بدست li 6. v. i.

باواز گشتی تنفاید نفقت li 7. v. 2.

v. 3. روشن

خواب دیدن پیران وزادن شاه ~~in script non habet~~

شب زادن شاه ~~in script non habet~~

بجانبید و ... li 8. v. 2.

شور ... li 9. v. i.

دید امشیر ... li 9. v. i.

درخشان ... li 9. v. 2.

..... جشنی بای li 9. v. 3.

که اینست بای li 11. v. 2.

li 12. v. i. 2. omitt.

v. 3. 4. ... سپید پیامد

بسی آفرین خواند بر کردار

li 13. v. i. ... شاخ بال

v. 2. ... برگرفته جو سال

li 14. v. 3. ... برد مصداق برین

v. 4. ... مرا کمر بسازد بچنگ پلنگ

li 14. v. 2. ... سر تیره میخ

li 14. v. 3. ... نماند بخوبی بجز تو بکس

v. 4. ... بر شاه کاخ حسن و بس

li 18. v. 2. ... بیدار شاهش نیاز آفرین

v. 3. ... کمر بست

li 19. v. i. ... بر ایوان چنان کن نه

v. 2. ... فرهی

li 20. v. 2. ... و پدا و کین

جركاخ و فرنگيس
جو كننج
و ديگر
بر آسود

م.
li 10. v. 3. 4. loco cor. habet
زدينار بايد نشار كران
بيرون زهر كوته كوهران
هم از ياره و سخت و ز ريفت و جين
هم از ياره و كرز و تيغ و نكيين
اگر آن دندان و كم ميزبان
بشود نازيان با سياروش جزو 13. v. 12. n.

مشتن كرسبيوز بنزد سياهو خشر

fol. 105a

li 3. f. script. non habet.
li 4. v. 3. anteponit
جو كرسبيوز آمد پنداخت كوي
سپيد سوي كوه بنهاد روي
li 6. f. script.
هنر نمودن سياهو خشر بكرسيوز

fol. 106a

li 1. v. i. anteponit
بكوشم كه تنكي نكردم بلكو بكار
بنزد يك ان ناصور شهر يار
v. 1. 2. anteponit
li 17. f. script. non habet
li 25. v. 3. 4.
ازان خوب بد خود دلم بد غمي
بمخز اندر آورد لحتني كمي

fol. 106b

fol. 107a

li 4. v. i. ... ورا گفت

آمدن كرسبيوز بد كمان بنزد سياهو خشر
li 7. v. 3. 4. ta habet.
تري كن دل از جا يكا هي كيان
برفتن كمر سخت كثر برميان
بر راست
سر بزرگينه دلي پر زراز

li ii. urque ad fol. 108a li 13. inelusive
solum hoc persum onitit, et persum
mot. v. 4. li 10. fol. 104a, cum v. 1
fol. 108a li 14.
و ديگر فرنگيس
م.

fol. 108a

li 18. v. i. 2. loco cor. habet
شب و روز ز سيموده بود و دراز
جنان سخت راه نشيب و فراز
چهارم پيآمد بدرگاه شاه
پراز بد روان و زبان بر كناه
و ديگر زبان بد بين راستي
بگفتار نيكو پيا راستي

li 19. v. 3. 4. et li 20. 21. 22. 23. 24. omitt.
li 25. v. i. نداد

fol. 108b

li 2. v. i. anteponit
سياهوش بپرده نيامد بررد
تفش لوزه لوزان و رخساره زرد
li 4. v. i. anteponit
همي كند و صوي و همير بخت آب
ز گفتار و كردار افرا سيباب
quoniam v. 4. li n. 5 non habet.
li 8. v. 3. 4. omitt.
li ii. f. script.
خواب ديون سياهو خشر در بر
فرنگيس

بر انساوی یکی شارسان ساختم +
سر شرا بابر اندر افراختم
Hist. Imp. 22.
+ rem a vice venant
et in hoc sepulchro

کنون اندرین ...
m. 1036 v. 3. 4.
li 17. onitt.

li 22. ~~onitt~~ non habet.

li 24. v. 3. 4. non habet

فراوان برین بگذرد روزگار
که بی کام پیدار دل شهریار

v. 3. 4. ita habet
که من زار گشته شوم بیکناه
کسی دیگر آراید این تاج و کلاه

فراوان همی بر سرم بد رسید v. 4. v. 25. li

fol. 104^a . at new.

fol. 104^b li 25. v. 1. 2. non habet

li 25. v. 1. 2. non habet

fol. 105^a ita habet.

ببر سیر ازو شهریار بلند

ز حال سیاوخش از چون و چند

بدو گفت پیران که ای شاه دهر

ز فرد همه خلق را هست بهی

سیاوش یکی جای که ساختن نغز

بسندیده مردم پاک مغز

بکردی همه بوم ایران نشین

نباشد بران مثل لغتی زمین

ز باغ و زیوان و آب روان

بر آساخت ...

کله کرد باید ...

ترا ...

کر ایرونکه ...

نباشد ...

بدان زریب ...

غوی بکام ...

105^a

نه کرمش کرم نه سرمش سرد
همه جای نغادید و سرانجام
همه آبها روشن خوشکوار
همیشه برو بوم او چون بهار
دراز و بنهش سی بارسبی
بود کرم به پهای سی بارسبی
یکی نیم فرسنگ و بالای کوه
که از رفتنش مرد کرد ستوه
بران آفرین کو جهان آفرید
وزوشد بلند آسمان آفرید
همه گلشن و باغ و ایوان بود
که ایوانها سر بکیوان بود
برفتن سیاوخش او را بدید
مرا و از یوزان زمین بگذرند
تن خویش را نام بردار کرد
فرونی همان ترد یوار کرد
ز سنک و زکنج بود چندین رخام
وزان کوهر کش ندانیم نام
نیاید بر مخنیف و ریز
نیاید ترا دیدن و ناگزیر
ز تیغش دو فرسنگ تا بوم حال
همه کرد بر کرد خاکش مغال
نه پند زین دیده بر تیغ کوه
هم از برین شدن مرد کرد ستوه
وزان روی نام بدید
کزان خوب تر کس ندید و شنید
بران آفرین کن که او آفرید
زمینها را با آسمان آفرید
جز او را بخوان کرد کار جهان
جز او را مردان آشکار و نهان
مرا فریگی دهش یار بود +
خرد مندی و بخت پیدار بود

کنون بشنو از کنگ دز داستان
ز کفتار و کردار آن راسخان
که آنرا سیاوش برآورده بود
بسی اندر آن رنجها برده بود
پیکاهه زان سوپ دریای چین
کنون نام گشت آن زمانرا زمین
پایان نماید جو دریا کدشت
به بدی بکی بهر و غریب دست
وز انبیس یکی کوه بینی بلند
که بالای او برتر از چون و چند
به پین خشک را کنگ دز در میان
بدان کحت ز دانش نیامد زمان
جو فرسنگ ده کرد بر کرد کوه
ز بالای او دیده کردد ستوه
بهر سو که پینی بران راه نیست
همه کرد بر کرد او بر کیست
بدین کوه پینی ده فرسنگ تنگ
ازین روز آن روی دیوار سنگ
بدین پنج فرسنگ اگر پنج مرد
نباشد بره از بی کار محمد
نیارد بریشان گذر یکسوار
ز ره دار بر کستان و ز هزار
گزین بگذری شهر پینی فراخ
سر کلشن و باغ و ایوان و کاخ
همه شهر گز مایه سپر دو جوی
بر زنی آتش رنگ و بوی
همه کوه نخیر آهوی دشت
جو آن سور پینی نباید کدشت
تدروان و طاوس و کبک دری
پانی که از گوزها بگذریب

داستان کنگ سیاوش
خداوند هست و خداوند نیست
همه چوخت است و ایزد یکیست
به پیغمبرش بر کنم آفرین
پارانش بر هر یکی هم چنین
که کیتی نهی مانند از داستان
تو اید ز بودن من داستان
کجا ~~همه~~ آن سرو تاج شاهنشاهان
کجا آن دلاور کرامی نهان
کجا آن حکیمان و دانندگان
همه رنج بردار دانندگان
کجا آن یاران پراز طر و شرم
سخن گفتن جرب و آواز نرم
کجا آن که در کوه بودش کفام
رسیده از آرام و از کام و نام
ز فکمی و باید شدن سوپ خاک
همه جای ترس است و تیمار بکار
تو جنگ فروئی زدی در جهان
که گشتند بر تو بسی همبران
جهان سر بسر حکمت و عنبر ست
جرا بر من ~~بگو~~ همه غفلت ست
چو شده سال بر شست و شش چار جوی
زمینش و زار زنج بر تاپ روی
تو رفتی و کیتی بماند دراز
کسی آشکارا نداند فرار
نباشی برین نیز ~~همه~~ داستان
برین داستان باش همه داستان
جو زان نامداران جهان شد نهی
تو تاج فروئی چرا بر نهی
گزایشان جهان یکسر آباد بود
بدانکه که اندر جهان داد بود

جنانیت بکشمیر و کابل بجاسند
۱۵ اردیبهشت ۱۳۰۴ هـ

جو شرمه ماه
۲۰۳ -

جفر فرمان دهی من بگویم بدوی ۱۲. v. i.
سیاوش ۵. ۵. ۴.
که فرملو یزدان نباشد نهفت -

خواستن سیا و خشر فرنگیس را

نشانی که تا بنده زیر سیپر
فرستاد او را

نشت تو اکنون جو خود اندر من
بیایند جو خواهیست ایران بر من
v. 3. 4. *deleta, eia na habet*
li. 20. li. 21 *ita habet una versu*

بشاهی بشند تا بدرگاه شاه
فرود آمد و برگشادند راه

جو بشنید پیران به بردش نماز
بدو گفت کای شاه کردن نماز
ما خواهشی از بی خویش نیست
کس از کهتران تو درویش نیست

بکوش سبزه بر پانم دراز

~~میر تقی شاه توران جو یہ~~
~~کہ میں شاد دل کشت نام جو یہ~~

fol 102^b vj. Excerpta Inde a ver. 1. 2
 in 1. v. B. H. میرا گفت با شاه
 ita diffusis که من شاد و در کشتن نام جوی

بس پرده تو ...
 که ایوان ...
 فرنگیس خواهد ...
 شوم شاد ...
 براندیشه ...
 چنین گفت بلا دیده ...
 که من رانده ام ...
 نبود ...
 چنین ...

که جانتر خرد و رایش بلند
کای دایه ...
... چه ...

کوش که اورا پر عنبر
در می بر شوی چون وی دید بر
نفسین ...
میر ...

سر بزرگوار
بیکر
ار سناره
ار سناره به پیش در
من رانده بودند که سر بزرگوار
نا تیره شکفتی بسی
ید

No 18. Frucht von Kabet.
 No 25. v. i. كاو بودمه بانوي. هلوان.

Fol 103^a
Fol 103^b } in Excerpto.

یکی شهر ... 2. 1. 10. ...
که خیره ماندند و او انجمن

h. 15. v. 2. d 3. Hier hat interposition erfolgt und verum fizisch:

زکند سیاوش بکوم سخن
وزان شهر و آن داستان کهن
بران آفرین کو جهان آفرید
ابا آشکارا نهان آفرید

هنر نمودن سیاوختن با فراسیاب *Excerpta* 6. *lin*

سخن گفتن پیران با سیاوختن *lin* 24. *Excerpta*

fol. 102^a *lin* 1. v. i. *Excerpta* *fol. 6. v. i.*

lin 3. v. 3. 4. *lin* 4. et *lin* 5. v. i. 2. *omitt.*
lin 6. v. i. بد از مرک ...

هم این کنج و جای دلیران تراست ...
که کرمه را دیده ...
... تیره ماه ...

lin 8. v. 3. 4. *omittit et interponit finem*
exf. jam e cad. Sect. 13. ex cap.
et it. ita:

از ایشان جریرست مهر بسان
که از خوبریان ندارد همان
اکر ...
به پیش ...
سیاوش ...

مرا ...
زخویان چریده مرا در خورست
از جان تو بهتر است
مرا بود یارش و جان و تن
نخواهم جز او کس از بین انجمن

Excerpta زن کردن سیاوختن جریده دختر پیران را

سباهی ...
حق او سیرم ...
جو پیران زنزد ...
تاید تفت ...
خریده بساز ...
بکونه ...

که داماد باشد پیره قباد
پلورد کلشهر دخترش را

نهاد ...
بدیباودینار و زر و درم
برنگ و بیوب ...

پاراستد او را جو خورم بهار
فرستاد ...

مرا و را به بیوست با شاه نو
فرستاد او را برگاه نو

... حریره بدید
... و خندید شاهی کرد
همی بود با او شب و روز نشاد
نیامد ز کاوس بردش یاد
برین تیز جندین ...

سیاوش را بر زهر کار برخ
ورا ...

فزون تر بدی چشمه جا آب
یکی روز پیران برهیز کار
سیاوش را ...

Excerpta non habet.
تو ... زهر ازد کلاه

شب و روز جان و روانش توئی
و توانش توئی
چون شوی ...

زین پایه هر دم با فروی شوی
شود اعتمادش بتو استوار
که خواهی بدن پش او بایدار
اکر ...

مرا غم زهر و کم و بیش تست
جریره یکی خوب پرانسته

ترا خواست از پیران خواسته
نخواهم همی گفت کین رای نیست
که جهر تو او را دل آرای نیست
مرا گفت کین تاجهان بلند
کندم مرا نزد او را چند

Excerpta *fol. 102^a* *lin* 9. v. i. 2.

مرا هستند پیوسته پشتر از هزار
هزار

برستند کان جمله با کو قنار 2. v.

مغن یاد کردند 2. v. 24. hi

سر براند 4. v.

همه خاک مشکین بر از مشک و زر 1. v. 25. hi

همی تازی اسبان بر آورد بر 2. v.

دید از آب دو چشم 3. v.

بیارید و از دشمن آمد حشم 4. v.

Exempla
hi 16. v. 3. 4. a) fol. 100

مرابی عیله نیاز نیست

تخته جزاین نیز پنم بسی

omit. 2. v. i. 22. hi 21. v. 3. 4. hi 20.

fol. 100. non habet

omit. 2. v. i. 24. hi 23. v. 3. 4.

Exempla
omit. 2. v. i. 2. hi 1. v. 10. a) fol. 100

وزان بص به پیران جتین کفر مرد 10. v. hi

..... زرین نشست 15. v. hi

fol. 100. hi 23.

کوی زدن سیاوخش افراسیاب

omit. 2. v. 25. hi

Exempla
hi 2. v. i. 2. a) fol. 100

omit. 2. v. i. 2. a) fol. 101

omit. 3. v. i. hi

بکوشید تا برزه آرد کمان

نیامد کمان تیره شد بد کمان

از شاه بستو برانو نشست

بمالید خانه کمانرا آبدست

بزه کرد و خندان جتین گفت شاه

که اینست کمان چه باید براه

جو خر رشید

هوا شد درست

سیاوخش لشکر بجیون کشید

ز آب ...

fol. 100

رفتن سیاوخش بترکستان

جو آمد بترمذ درو بام کوی

بسان بهاران شد و رنگ و بوی

جنان ...

.... غریبست ...

بهر منزل ساخته خوردنی

خورشها پیامد ز کستردنی

جنین هماد باشی براند

فرود آمد آنجا چندین هماد

جر آگاهی بدیره شدند

.... تا بتیره شوند

..... زویشان ...

..... بانثار

پاراستنو چار پیل سفیر

..... یکسر نوید

..... یگی

بسی او درفش بسان درخت

..... غلافش بنفش

بزر یافته بر نیامی درفش

همه بردل اندیشه این بدختر

که پند دو چشم تن را درست

سیاوش جو بشنید کامد سیاه

جرا رنجه کرد بر روانرا براه

همی گفت کای کرد کار جهان

تو آگاهی از آشکار و نهان

hi 21. v. 3. 4. fol. 99. a) pergit au verp m.

..... همان بنده 22. v. 4. hi

omit. 23. v. i. hi

تو بی کام دل هیچ بر دم مزن

ترا بنده باشند به مرد و چه زن

دو شاد گشت
..... پیلا گشت
نیامد بسند
کشاده همان و همان بر بلند
..... کشت سیر
بزرگ کشته شام سیر
ز شادی دل او رها
شدم من زغم دردم ازدها
..... گردون سپهر
جه دارد بر از اندران جنگ مهر
وزانبس
..... همان تازه
سیردم ترا ~~کشت~~ رخت و
همان کنی و آگنده و تخت و جای
درفش سواران و سیلان کوس
خواند باند سپه دار طوس
جنین هم بدیرفته او را سپار
تو
زلشکر کزین سوار
همه کرد شایسته کارزار
درم
زدنیا
همی داشت کنبه بر زمین ستام
برستار زرین کم صدر غلام
بفرمود تا پیش روی آورند
ستام و سلیم و کم بشمرند
وزان بس
سخنهای
که
یکی راز به بن
همی سازم اکنون بدیره شدن
شمارا هم اندر بیاید شدن
همه
محمد دلها ز گفتار اوی
همه زمین
بزرگ ملاار باد آفرین

164
کمر اید برین روی با سیاه
نه بندم
نماید
..... بسیر
..... بیند بشصت و به بیج
شود آتش از باد سرب برنج
ترا
..... بشاهی کلاه
..... بدیر فتم
..... بخوبی
..... بسازم به بد
جو نامه
بفرمود
بزرودی برفتن به بند کمر
بسی خلعت
یکی اسب بر سر ستام و سکران
پیامد دوان
جز نزدیک تخت سیاوش رسید
بگفت
سیاوش شاد شد
..... فریاد شد
زدشبه بایست کرد
از انبیس کجا بر دم باد سرد
زدشمن نیاید مگر دشمنی
بفرجام
یکی نامه
همه یاد کرد اندر ران در بدر
که من
بهر نیک و بد تیز تیا فتم
ازان
دل برافروخت
نامه سیاوش بنزد کاوس
شبستان او درد من گشت
بخون
وزان مکز و خوار به جنگ آمدیم
خرامان به جنگ آمدیم

یکی داستان زد برین رو نمون

که چیزی فزون

جو فرزند ...

زهر ...

مهر ...

که نشینر ...

که و صد هزار

کنیده ...

دل شاه ...

Infant آمدن آفراسیاب بایران بجنک

~~fol. 93^a~~

~~fol. 94^a~~ li 2. *Infant*

رفتن سیاوخش بجنک

quam li 7. non habet.

li 18. *Infant* نامه سیاوخش بکاوس

از حال جنک کردن

~~fol. 94^b~~

li 2. v. i. هور و ماه

li 16. v. 4. خواهند

li 18. *Infant* خواب دیدن آفراسیاب

li 19. v. 2. بعلطید

~~fol. 95^a~~

li 18. v. 3. تابنده

li 19. *Infant* خواب که اردن مودان

آفراسیاب را

~~fol. 95^b~~

li 7. *Infant*. non habet

li 15. v. 4. اندر جهان

~~fol. 96^a~~

li 8. *Infant*

آمدن کرسیوز بنزدیک سیاوخش با خواسته

li 15. v. 4. *postposit*

نشستند سپار هر دو ...
مکانش گرفتند بر پشت و کمر

li 16. *omitt.*

li 17. v. i. ازان کار شد پلتن بیکان

li 2. v. 4. جهان جون

li 22. v. 2. بسر بکلاه به بسته گم

li 24. *Infant* non habet

~~fol. 96^b~~

li 24. *Infant* نامه سیاوخش بنزدیک بدر

~~fol. 97^a~~

~~fol. 97^b~~ li 21. *Infant*

با سخنامه سیاوخش از نزد بدر

li 25. v. 4. چه برور شد

~~fol. 98^a~~

li 4. v. 4. نخواهد

li 19. *Infant*

راید زدن سیاوخش با ۱۷۰ ام و زنکه شاوران

li 20. v. 4. فراوان می بر سرم بر سو

~~fol. 98^b~~

li 1. v. i. کراور از زهر خرد نیست جنک

li 8. v. 2. فراز آید از هر دری کاستی

li 3. v. 3. تو ای نامور زنکه شاوران

li 14. v. 1. که فرمان داد از کیوان بود

li 14. v. 1. و بار و کوس

li 18. *Infant* با سغ دادن زنکه بایرانین

~~fol. 99^a~~

li 1. v. i. کشتی کو ز پیمان شکستن نیافت

li 2. v. 2. سر اسر شد خوشتر را نیافت

li 3. v. 3. چرا دست

li 4. v. 4. بخون دو لشکر ...

li 2. v. 2. زهرام نوهم بهار ارد اوی

li 2. v. 2. ارد اوی

یمن بخش ...
 بدیدد سکر بند داند براه
 همی گفت ...
 کمر ایون ...
 بفرجام ...
 ز من ...
 نهانه ...
 بدان ...
 سیاه و شررا ...
 یحشید منقل ...
 ازان بس ...
 سیاهوش بیوشید ...
 دزان ...
 و آمد بدر ...
 شبستان ...
 دویدند بردند پیشش نماز
 برین گونه بکدشت ...
 برو ...
 چنان شد ...
 که دیده نبرد اسب زر حر اوی
 ذکر باره شد شهریار جهان
 همه جادوی ...
 بدان تا شود تا سیاه و خش بد
 بدان شاد که از تو هرگز سزد
 گفتار او شاه شد بد کمان
 نگر هیچ بر کس میدان نهان
 بجای ...
 حیر باید ...
 جهان چون بود مردم ترس گاه
 بر آید بکام ...
 بجام که هر ...
 ازان نوش خیره فکن خواستار
 تو با ...
 مشو ...
 چنین ...
 نگوید ...

می و بری آواز ... 20. v. i. ~~89^a~~ ~~89^b~~
 سیاوخش به پشیمان الوان رسید 21. v. ~~89^a~~
 پیامد ز دیواران ماه سیر 25. v. 2. ~~89^b~~

همه اخترانرا ... 24. v. 3. ~~89^a~~ ~~89^b~~

مکر کردن سیاوخش با سودابه 20. v. ~~90^a~~ ~~90^b~~

... 21. v. ~~91^a~~ ~~91^b~~

... 13. v. 4. ~~92^a~~ ~~92^b~~

ازین پیشتر کمر نه پند گناه
 سوار جوان گفت شاه زمین 14. v. 3.
 جاره 17. v. 4.
 ... 19. v. ~~91^a~~ ~~91^b~~

لبی ... دلی نامید 2. v. ~~92^a~~ ~~92^b~~

یکی بارکی برنشسته سیاه 3. v. i.

کدشتن سیاوخش پیکناه بر آتش ~~91^a~~ ~~91^b~~

چنان چون بود رسم و ساز گفن 4. v.
 ... 4. v. i. 2. ~~91^a~~ ~~91^b~~

رخ شاه کاوس بر شرم دید 5. v. i.

کرایه و نکه همسم ازین پیکناه 6. v. i.

... بدارد نگاه 2. v.

یزدان ~~90^a~~ ~~90^b~~ مردان 3. v.

... بیایم تنش 4. v.

... ~~91^a~~ ~~91^b~~ 8. v. 3.

سیاوش سبه را به بندی بناخت
 نشو تنگدل پیش آتش ~~90^a~~ ~~90^b~~ بناخت
 جواز دشت سوداوه ...
 برآمد بایوان ...

همینخواست کاورا بر آسد بروی
 بیاید زدن سنگرا بر سپوی
 زهر سوزانه ...
 کسی ...

جهانی نهادند بکاوسر شاه

زبانها بنفرین دل پر زحشم

~~91^a~~ ~~91^b~~ سیاوش بدان گونه آتش بناخت

تو گفتی که بالا اسبش بساخت

همه دشت نادیدگان ...

که تا او کی آید ز آتش بروی

جو اورا ...

که آمد ز آتش ...

اگر آب بودی مکر بر شدی

ز تیر همه جامه بی بر شوی

جهان بود اسب و قباب و سوار

تو گفتی سمن داشت اندر کنار

جو بخشایش ...

دم آتش ...

جو از کوه ...

خروشیدن ...

همی داد مرده ...

که بخشود بری کند دادگر

سواران بگردش برانگیختند

همه دست پیش پیش درم ریختند

یکی شادمانی ...

میان کهای و میان مهران

همی کند سوداوه از چشم موی

همی ریخت آب و همی خست روی

جو پیش ...

نه دود ...

چنانی که از مادری بادشا 24. v. i. 2.

بزاری شد بر جهان بادشا

بایوان 3. v.

بسی مهتر اندیشه ...
پایند ...

fol. 87^a

داستان سیاوخش

fol. 87^v تا 10 v. 2. سیاوخش

تا 20. fol. 87^v آغاز داستان
سیاوخش

fol. 87^b Excipit.

fol. 88^a کنون تخت ...

تا 1. fol. 88^a Excipit.

... پیار استند

... بیاقوت

... دگر ایزدی

... یکی

... بسی بر نیامد

... که رنگ

... بگفتند با شاه

... که بر خورید

... یکی

کنون تخت پابر باید کشید

چونه ماه یکدشت بر ماه چهر

یکی کودک آمد جز تابنده مهر

Excipit

اندر مولود سیاوخش

... جدا گشت

... بجهر ... آدریب

جهان گشت از ان خوب بر گفت کوب

... کزان گونه

... جهاندار نامش

... بران جرخ بخشنده را بخش کرد

... از کار شمار سپهر بلند

... بدانش

... ستاره بران

... نمی گشت

... بدید ازید

... بیزدان

... چنین گفت کین

... مرا

... چو دارندگان

... مراورا

۱۲۰

تا 24. et ita diffinit

fol. 88^b

... چو کاوس را

... زیاقوت

... بر گنج

... میان

Excipit

امردن سیاوخش بنزد پدر از زایل

بسی کوهر و زر بر افشاندند

... مراسم

بر ستاره با صوبد و بوی خویش

... نظاره

... نخست آفرین

... زمانی

... روز انبیس

... سپهر

... ز رستم

... بدان تخت

... جان ان شکفتی

... بسی

... بدان برزو

... بسی

تا 15. Excipit non habet.

... چنین خواندند و همی بیشتر

... که خوانی کنون ماورالنهر

... یکی روز سودابه را رکار

تا 16. v. 17. Excipit non habet.

... بنا که روی سیاوخش بدید

... بر اندیشه گشت و دلش بر دمید

... چنان شد که گفتی طرازه نخست

تا 18. v. 19.

تا 25. v. 1.

... بویزه

... بسی بوره من ترا خواهر ست

... و سودابه چون مریان مادر ست

..... با اولم بود شب 25 v. 4 تا

fol. 82a

لشکری گرفتن رستم با سربازان نوجوان

fol. 82a

بیابان ...

لی 8. v. 3. 4. onitt. et loco eius habet
یکی تیز تر شد بر آورد دید
دگر باره چون رو ب رستم بدید

لی 9. onitt.

لی 10. fol. 82a. non habet.

لی 11. v. 3. 4. loco cor. habet:

بکشتی گرفتن نهادند سر
گرفتند هر دو دال کمر
ز شبگیر تا سایه افکند کور
همی این بدان آن برین کرد زور
هر آنکه خشم آورد بخت شوم
شود سکر خارا بگردار معوم
مرا فر از سربازان روز دست
تو کشتی که برخ بلند شریه بست
بخور شید رستم بیارید جنگ
گرفت آن سر و بال جنگی ز تنگ
خم آورد بشت دلیری جوان
زمانه پیامد بنودش زمان

لشکری شدن سربازان نوجوان
پوست بر بری گمان

لی 16. v. 3. 4. onitt.

لی 17. v. 3. 4. onitt

لی 21. loco cor. habet

همی بی تن و باب بی تو شد
پشتاد از باب بهوش شد
بر رسید از آنکه آمد کبوش
جنین گفت با ناله و با خروش

لی 22. v. 3. 4. transposit

لی 24. et 25. ita habet

برون آمده روی آورد کرد
بر آورد بر جره ماه کرد
وزان بسر دمان شد ببرده سرای
به نیزه بر آورد خیمه ز جای
بگردار کوران جنگال شتیر
رسیدند از روی سران دلیر
کس از نامداران ایران سپاه
نیارست کردند بروی نگاه
زباب و رکیب وز دست عنان
ز بازو آن داب داده ستان

fol. 81a

... آن بال و شاخ ...

بر شد چون بنام نیم فراخ
رزم رستم با سرباز

لی 16. v. 3. aneposit

بمالید سرباز را کوفت بکوف
یاورد که رفت از پیش صف
بدو گفت سرباز که اندر گذشت
زمین ترس و دیار سورت تو کشت
بگفت او برستم برد تا رویم
بیکیایم هر دو دو کویم

از ایران نخواستی همی یار کس

که من باشم و تو یاورد بس

چو آمد ز رستم چنین گفت کوی

fol. 82a

fol. 82b

fol. 82b. non habet.

fol. 83a

fol. 83a. non habet.

کالم فراوان رخ اندر زین
تبه شد ز رخ هنگام جنگ

جو خورشید آن کنبد نیلگون
بدرزید

165
فول 79^a *Exemplar*
hi 3. Inschrift
افتن رستم بریدن سهراب و
گستن رنده رزم را

نم کردن بگرد ... *hi 6. v. i.*

v. 1. 2. 4. 34. Inschrift

کوی دید برسان سرو بلند *hi 8. v. 4.*

بدان لشکر اندر جهان گش بود *hi 9. v. i.*

بسودش ... *v. 2.*

خروشان پیر از درد و بار آمدند *hi 14. v. i. 2.*
ز دردش دل اندر گذار آمدند

hi 19. v. 2. at new.

بزد داشت تیغ از میان بر کشید *hi 20. v. 2.*

فول 80^a *hi 1. v. i.*
وزان مست ... رنده رزم

... رزم و نیرم *v. 2.*

hi 2. Inschrift non habet.

hi 6. v. i. at Inschrift

بهر کار ...

جو خواهی ...

سخن هر چه ...

بکزیب ...

Inschrift پیریدن سهراب نشان بدر

از هجیر

جو خواهی که ...

سرافراز ...

از ایران ...

بکزیب مکن رای و جاره سجوی

سیام بتور ...

بیای ...

pp.

بسی پیل بر گستان از پیشتر *hi 22. v. i.*
بسی پیل بر گستان بیای *hi 23. v. i. at Inschrift*
خروشان بدرگاه برده سهراب
نبودی نیامد بنزدیک شاه *hi 25. v. 2.*
بگفتا که ناشن ندارم تویر *v. 4.*

فول 80^b

hi 3. v. 1. 2. at Inschrift

نوشته بسم بر دگر گونه بود

ز فرمان نکند ز هرگز فرود

وزان بس ...

کشیده ...

سواران ...

به آمد ... گره نایب

یک کوه پیکر ...

با بر اندر آورد زرین سرش

جنین گفت کارا بور کوزر کیو

که خوانند ...

ز کوزر یا مهری به ترست

بایران سبه برد و بهر مرست

بدو گفت از آنسو که تابنده شید

براید ...

غلام پیشنهاد زده جل چیل *hi 9. v. 24.*

یکی ماه پیکر در فشتی بیای *hi 10. v. 2.*

فول 81^a *Exemplar*
hi 8. v. i. 2. at Inschrift

... جنبان بود *v. 4.*

آن باره پیل تن *hi 11. v. 2.*

... تیز تن *hi 23. v. 2.*

hi 3. 4. at Inschrift

باورد ...

جو کوه روان اسبش از حشمت

تافتن سهراب بر ایرانیان *Inschrift*

چنان دیده باید عنان مرغ و بس
مبادا که آید جزین هیچکس
فرستاد قیصر هراتجه او گفت
که از یم رستم شب از غم نخفت
بس آگاهی ...

بدشت سواران ...
که رستم بهمن ...
بران
دلیری ...

فرستاده آمد بر شهریار
نوشتند نامه یکی مردوار
سخنهای شایسته را هستوار

Quae in meo codice sunt fol. 776

in 19. uq. fol. 779^a in 10. v. 2.

indus. ea habetur in codice Brit.

*hoc ad pag. mibi fol. 68^a ad 68^b
in 11. mibi.*

نوشتند ...
سخنهای ...

pergit nunc mibi fol. 779^b in 10. v. 3. 4.

cui antepositis uq. 50. habet

از تور و از بر شیم و بانک نای
سمن عارضان پیش خسرو بیای
همی باده ...

برامشکر برکشادند لبر

خوردند می تاج جهان تیره شب شد

دل نامداران ز می خیره شد

همه مست بودند و گشتند باز

به پیوده گردان شد دیر باز

Indus

لشکر گشیدن کاوس برزم
سراب نوجوان

یکایک برین کار بر ساختند
سه کشور سرا بر ببرد اختند
جواز درها کرد کاوس را
همان کیو ...

سلیخ سه ...

سرا برده ...

سبهد ...

بکنج ...

پاراست ...

برپای ...

ز سپروز تاج و زیاقوت گاه

کمر بافته بر جلیل سیاه

یکی اسب ...

بکاهی زیاقوت زر بر سرش

همان جو ...

برو ...

بسودا ...

نشست و برو کرد چند آفرین

باشکر ...

ز کیمتی ...

پامش فزون ...

زره دار ...

برو انجمن ...

ز مصر ...

پامد ... برتیب

سواران ...

فرستاده شد ...

سوارب ...

یفرمود ...

کعی کو ...

فرستاده باید بنزدیک من

افروختن رای تاریک من

بدان تا برسم ازو چند چیز
دگر سد او باسخ آرام نیز
جو اند ز من ساخته
سنانها بایر اندر افراخته

جو هاماوران شاه اورا برید
کرانگونه برقلب که برودید
به یحید و آفتک آویز کرد
ز جنگش که خوش برهیز کرد
پیاراست لشکر جب و دست راست
همی مغر کردان ز نعره یکاست
سوی میسر شاه مصر و سیاه
بنن برش جوش و سر بر کلاه
سوی میسر شاه بر رستان
بجنگ اندران کمره خان سان
بقلب اندران شاه هاماوران
به پیش اندران لشکر پیکران
برآمد درخشیدن تیغ و خشت
تو گفتی هوا بر زمین لاله کشت
ز خون دشت ...
نه رزم ...
فکندند هر سو سر ...
براکنده ...
تو رفتن ...
ز خون ...
یکشت از دلیران جنگ اوران
سباهی ز شام وز هاماوران
سه شام چون رزم رستم بدید
بترسید و شه از هم تا بدید
جو رستم نکه کرد اورا بدید
جو آتش ز قلب سه برودید
همی تاخت ... شاه شام
سنداحت ...
پانش بخلق اندرا فکند کرد
که گفتی خم اندر میانش سبرد
زین بر گرفتش ...
جو جوکان ...
بنکند ...
گرفتار شد ناهب دار شست

بخون
ز بس ...
شه ...
گرفتار ...
زواره پیامد جو شیر زیان
بر شاه اندر آمد دمان
بر آینه با شاه جنگی سوار
بزد بر سرش تیغ زهر آبدار
ز سر تا میانش بدو نیم کرد
دل ز زنجیران برازیم کرد
برزم اندران کشته شد نامدار
بدست زواره دلاور سوار
هر سو همی تاخت چون پیل مسن
کرومیکشت و کرومیکشت
براز صد و شست مرد دلیر
گرفتار کشتند در دست شیر
ز کشته زمین کوه تا کوه راست
همی گفت هر کس که روزیلاست
نکه کرد بر شاه هاماوران
همه کشته دید از کران تا کران
کرومیکشت ز هاماوران خسته دید
کرومیکشت به بند اندران بسته دید
کو پیل تن دید ما تیغ تیز
فکند دران رزمکه رستخیز
تو گفتی مگر تیز جنگ از دهکاست
ز رستم بر سید زنهار خواست
که مانا که کاوس را با سران
بر رستم آورد هاماوران
سر برده ...
برستند ...
برین بر نهاده یکسر سیاه
کران بر نباشد کمی کینه خواه
کو پیل تن هم به میان به بست
که آن بستگانرا کشاید و دست

686-444

تو گفتی چنان ...

و با کوه البرز ...

بدید ...

عقاب ...

همی ابر ...

برابر ...

سپید ...

سپاه و سر شاه کشور بدید

چنین گفت ...

که از دیده مرکان مدارید باز

هر باره بستند و بال عنان

دو دیده ...

اگر صد هزارند ما صد سوار

فروزی ...

حیر و راست لشکر پیار استند

ازان روی زمین رویه کین خراستند

زواره پیار است بر سینه

بدان سوی لشکر کشیده نیر

سرافراز لشکر بنزدیک اوی

دو سالار نام آورد رزمجوی

ابا یک ازان نامورده هزار

دلبران رزم آزموده معوار

یکایک بودند بردست راست

چو شیر زیان هر یکی کینه خواست

سوی میسر شد گزاره چو شیر

کمانی بگرفت باد بای بزیار

چو میلاد جنگی به پیش اندرست

بگردون برآورده جنگی برش

سپرده بدیشان گران لشکر

هر آنکس که بود از دلبران سرب

بقدر اندران بود دستان بام

بخت بختراک زمین اندران خم خام

بجنگ اندران گزره کاوس سار

بغیر برسان ابر بهار

تو گفتی که میدان بنزد همی

دل مرد جنگی بدرد همی

سپه کوه تا کوه صف بر کشید

تو گفتی که خورشید لشکر کشید

چو رستم ...

زمانی بر افکند ...

که سالار کشور پیار استند

بزم من از جای برخاستند

اگر کینه را من ...

یکایک ندانند ...

شاید گزین ...

که کاربرد از مردم ...

ما تخت ...

اگر برسد ...

چنین بود تا بود ...

که با نوش ...

بیامش جو بشنید کاوس شاه

سخنهای ان بهلوان سپاه

فرستاد باسخ ...

نگشده ...

چنان دان که دارنده ...

بناه من و هم حصار ...

توان رخس رخسوده ...

پارای کوشش ...

ازیشان یکی ...

همان ...

فرستاده بشنید و برگشت باز

پیامد بنزدان بر سر قرار

سخن هر چه از شاه بشنید مرد

به پیشش تمهید همه یاد کرد

دگر روز لشکر پیار استند

درفش از دو رویه ...

بسر بشت ...

بگرد اندران ...

از آواز ...

زمین ...

بها سواران ...

یکی لشکر ...

Not rhythmic
 ۱۵ تا ۱۶
 ۱۶ تا ۱۷
 ۱۷ تا ۱۸

اگر آتشگاه v. i. 15

بسوزد عجب نیست از سوختن v. 2.

بسوزش جو از سوزش ... v. 3.

جو شاخی نوش بنج کهنه برش v. 4.

درست *dehmit dhythm* برش Not. 6. v. 1

نه ارد زانا و ... v. 2.

باید بکس طرب ... v. 3.

پری سبب ... v. 4.

رفتن نه جای درنگ v. i. 17

کر کند مرک تنگ v. 2.

..... v. 3. *andepant*

جو این مرک دادست پیداد نیست

جو او آمدش جای فریاد نیست

..... جو در دین خواهی خلل v. 4.

18. v. i. 2. *ovatt*.

دل از مهر ایمان کر آکنده v. 3.

..... v. 4. *at mous*

19. v. i. *brishsh* برو پیشه کن بانیاز

همان کار روز بین و ایاز v. 2.

..... بر از نیست v. 3.

اگر دیو با جاحت این امر نیست v. 4.

سرانجام ایمان ابا خود بری v. 2. 20.

کنون نرم سراب یابید درست v. 3.

ازان کین که او بابد چون گشتند v. 4.

آغاز داستان *Agar*

1. *ind* 87^a 21. *lin*

polyval

Good - Good. A

Good. de dekingos

Good. de dekingos

اگر

v. 3.

6. v. i. *andepant*

بناراج دادند ان خواسته

ازان هر یک بهره خواسته

..... v. 3. 4. *andepant*

7. v. 4. *lin* زهر خواسته بی نیاز آمدند

8. v. 1. *andepant*

نوشتند نامه بکارش شاه

زیگار و از روز نخیگاه

وزان کرد ایران بشد کشته کس

زوان ز اسیر اندر افتاد و پس

بدان دشت فرخنده بر پهلوان

دو هفته همی بود روشن روان

سیم را بدرگاه شاه آمدند

بیدار فرخ کلاه آمدند

1. *at mous*

2. *lin* یکی روز آسان و دیگر زرنج

3. v. 9. *lin* سراب رستم

10. *lin* *fronit*

داستان سراب و رستم

11. v. i. *lin* اگر تندبادی بر آید ز کنج

نه بیدل v. 4.

12. v. i. *lin* هر کار خوانمش از دادگر

خوانش v. 2.

4. v. 4. *lin* بس از مرک این نانک

13. v. i. *andepant*

جه مردم چه پیل چه شیر و چه کرکی

بفرجام در باد جنگال مرک

1. 2. 3. 4. *andepant*

ازین کار جان v. 1. 1. 1. 1.

14. v. i. *lin* بر رفتن مگر بهتر آیت جای

..... منتادوی v. 3.

..... فلک پنتادوی v. 4.

جو رستم بگردید کز زکراں
بگردید بگردید بر آورد بفشار و دران

به پیش
بغریب
بس بشت
نه با خوشن و ترک

سواران

بجنگ اندرون کز زتیر و کمان
ز توران فراوان سیه کشته شد
سر تخت گردنکشان کشته شد
جو شد خیره دیدار نوران سیاه

li 23. v. i. 2.

بگردید

li 23. v. 3. 4. li 24. v. i. 2. loco cor. habet

زیران چنین گفت افراسیاب
که این دشت جنگ است با جاه اب

که در جستی کین دلیران بدیم
شکارش گرفتیم و شیران بدیم
کنون دشت رو باه بینم همی
ز زرم از کوتاه بینم همی

جو از باد آتش دلش بر دمیر

fol 71^a

li 1. v. i. جو آتش

li 3. v. i. antiquis

همه لشکر تور بر هم شکست
از ایشان یکی تن گشت خست

که کمر باشند این رزم هم زمین نشان

li 4. v. 3. 4. li 5. v. 1. 2. ant.

li 7. ~~ant.~~

رزم بیلسم با کرکین و کیمو گسستم و زنکه
شاوران

بیلسم انجین

در آورد در آن برز چین

v. 3. 4. omitt.

li 8. v. 4. نامدار و شیر

li 9. v. 2.

کرازه
میان یلان انور آیم دلیر

li 10. v. 3. 4. omitt.

li 11. 12. 13. loco cor. habet.

ندو گفت شاه ای یل نامدار

تو بروز باشی برین روزگار

عنان بر کزائی بر بیلسم

بغریب مانند شیر دزم

li 15. v. 3. 4. ~~ant.~~ et legit v. 4. m. 4

بغیرتی در آمد بر بیلسم

li 18. v. i. 2. omitt.

li 19. v. 3. 4. li 20. li 21. v. 1. 2. omitt.

li 23. v. 3. 4. li 24. v. i. 2. omitt.

fol 72^a

li 2. v. 3. 4. li 3. omitt.

که پیاد بد دشت دریا و کوه راه

li 7. v. 3. 4. li 8. omitt.

جو ناهید هرمنز در نشان شدند

li 10. v. 2. ~~ant.~~

li 15. v. 3. antiquis

بغیرتی بغریب گای بد سوار

li 18. ~~ant.~~ non habet.

li 24. v. i. 2. habet

بس بشت ایشان دلاور سران

نهادند بر گفت کز زکراں

li 25. v. 3. فکنده جو سلمان بر جای بر

fol 72^b

li 5. v. 2. تنفر غرقه در آب و شکست دهن

~~ant.~~ و کشته لشکر دیر

v. 3. omitt.

دلش خسته و کشته لشکر دو بر

کمی شد جست از جهان یافت زهر

ز لشکر هر آنکس که بد رزم ساز

دو بهره پیامد بدگاه باز

نبود پس اندیشه زافرا سیب
 نه زمین لشکر کشتن و جندین شتاب
 چو آئینه کشتن گر باید مرا
 زایران سیه کس نیامد مرا
 تو ای میکسار ...
 به بیان ...
 به پیرو می ساقی داد رود
 تهنش شد از آسودن شاد زود
 بکفر ...
 ز کاوس بردند نام

نسخه 10 v. 3.
 وز ابشر بیوسید پر بیان
 نشست از بر زنده پیل زبان
 جو بهرام و جون زنگه شاد روان
 جو فرهاد بر زمین جنگ آوران
 چنین هفت تن سرافراز جنگ ۱۰۳
 (n. 17 v. 1. 2. m. 1. 2. 3. 4.)
 همه یکسر از ...
 سلاح و سنانه پیا راستند ۴

Ma Rabet n. 18. v. 3. f. 1.
 همیدون سبهد شد نودران
 همی کوفت سرها بکزد کران
 کرازه بسان کزار دزم
 همی جمله آورد با تیز دم
 همی رزم از آن گونه کودرز کرد
 که کفنی بر رزم اندر آورد کرد
 در آمد ابا کز گر کین کیو
 بهر جمله صد سر همی کوفت نیو
 ز رستم بهر جای گفتار بود
 که شاه سواران پیکار بود
 ز رستم بترسید ...
 نکرد هیچ بر رزم ...
 بسی لشکر اندر همی راند گرم
 پیا فراز لشکر همی غوند بزم

نسخه
 کلاه نمد
 کلاه فلز
 کلاه چرم
 کلاه آهن
 کلاه مس
 کلاه برنج
 کلاه طلا

چو نزدیک فحشیر که آسودند
 که از کینه دل کینه جوی آسودند
 کرازه تکه کرد کار سیاه
 جهان کشت بر جشم او بر ساه
 زواره جو کرد سبه را بدید
 بیامد سبه را همه بنگرید
 بدید آنکه شد روی کیتی سیاه
 درفش سبهدار توران سیاه
 همانکه جو باد دمان کشت باز
 تو کفنی بزم اندر آمد کراز
 جو آمد شتابان بنجیر گاه
 تهنش همی خوردن با سیاه
 چنین گفت کای رستم ...
 که بر خیز و از خرمنی باز کرد
 که جندان ...
 ز لشکر ...
 درفش ...
 همی ...
 چو بشنید ...
 بدو گفت ...

نسخه 1 v. 1.
 ز کرد سواران توران رمی ۲
 فزون نیست ۳
 عنان بیج و بکستوان بر سوار ۴
 همه دشت و توران ... ۴
 نسخه 2 v. 1. 2.
 چنین هفت کردان بسر انجمن
 همه نامداران ...
 یکی باشد از ما وزیشان هزار
 سبه را چه باید گرفتن شمار
 برین دشت اگر ویزه تنها منم
 که بر پشت این رخسار ما جوشنم

زرنجش گرفتار دیوان بدند
بیاده فره او غریبان بدند
رفتن کاوس بر آسمان
بفریب دیوان

(69^a hi 2i) *ut me*
چنان بد که ابلیس روزی بگاه

vid. Excerpt.
hi 4. Excerpta
(p. 69^a) *hi 4. Excerpt. non habet.*
hi 10. Excerpt non habet.

p. 70^a *vid. Excerpta*
vid Excerpt. Excerptum in magis non habet

hi 19. v. 3. 4. ut me
hi 2i Excerpt آغاز داستان

hi 22. v. i. anteposit
جو از بند و پیوند یابد رها
در فتنه هر چه شود بر رها
op loco مایی
باریک
v. 3. anteposit

هم از بزم گردان جنگ آوران
هم از کار گردان و نام آوران
hi 24. v. 4. ita diffinit
hi 25. v. 1 (loco 24. v. 4.)
v. 2.
hi 24. v. 4.

p. 70^b *hi 3. v. i*
دز و دلاور
v. 3. موز و باز

v. 4. بکیم آرام روز دراز
hi 4. v. 3. anteposit
در ایران و تران شکاری کنیم
که اندر جهان یاد کاری کنیم
که از خسروان هر که آن بگرد
بدین کام با آنترین گسترد

anteposit ita 3. v. 3. hi
یکی بزم سازیم در دشت نور
به هنگام چنین جستن از م ستور
جو گیریم در شهر دشمن لشکر
از آن شاد گردد (شهر پار)
برفتند با یوز و با باز مهر
کزاران و شادان سوخت زان نهر
بی بودند ...

کسی رای ...
سحر که از خواب ...
بد آن آرز ...
بنجیر گاه ...
بیکدشت کوه و دگر دست آب

hi 9. v. i یکی هر ...

hi 11. v. 1. 2. ant.

hi 13. v. 3. 4. tranqui.

hi 14. v. i. 2. et 3. 4. tranqui

(p. 4. 3. 1. 2.)

hi 16. v. 2. fine *ita diffinit*
بباید
که مازا کنون ساختن
نباگاه بردن ...

کران هفتد یل را ...
جهان ...
سراسر مرا گردد ایران و تور
بر ایشان جو مانع شود بزم و سور
بگردار فنجیر ...
نباگاه لشکر بریشان زدن
کربن کرد شمشیر ...
همه رزمجوی از ...

جنین گفت با نامداران جنگ
که مازا کنون ...
براه ...

بهر سو سباهی جو گوه سباه
بران ...
ز فرسو قسناده ...
سباهی که بد همچو ایر سباه

فرستاد هر سو بگی ---
سرافراز و پدار
همه دشابور و پنج و هرب
بدو مردم و دیو گشتن رهیب
همه پشتر کاوس کیم شدند
همه تاجداران فقر جاکم شدند
جهان را به بلای به بلوی را برستم سپرد
همه روزگار ب ...
یکی جای ...

که دیوان اندر نجهها ...
بفرمود ... گفتند
دو خانه بیلای او ده گفتند
پیارا ستر ...

ز بهر سوارانش سیصد قزوق
به بستن اسبان تازی درون
همان اشتر عمارت کس در انجمن
دو خانه دگر ...
ز بهر جد کمر جایکه در ساخت
دران ساخته ساخت جای و خرام و خورش
که باشد از آن خوردنی برورش
چنان جایکه را بر خطر راست
که روشن پیغزود و هر کمر سمن
یکی کاخ ...

بر آورده بالای او را دو شصت
نبودی دران نیزه مردار و ک
هوا ...

برایوانش شاه کرده تکار
ز پیروزه کرده برو بر سار
همه ساله روشن بهاران بدی
گلشن چون رخ میکساران بدی
بخواب ...

ز خوبی و از دادن شهریار
ز درد دل رنج غم دور بله بود
بدی را ازین دیو رنجور بود

ش. 69a
E. 10000

Infinit m. laker

پیامد بر شاه ایران رسید
یکایک بگفت آنچه دید و شنید
جو کاوس بشنید گفتار او
پیارا است لشکر به سیکار او
ز بهر پیامد سوب خوربان
یکی لشکر بی گران و میان
بجنگش ...
بگردون همی خاک بر روز آب
جهان بر شد از ناله بوق و کوس
زمین آکفین شد سحر آنبوس
ز زخم طبرزین داز بس طرنک
همی سوج خون خواست از دشت جنک
تهنن بغرید در قللیکاه
سیک جمله بد بر قبای سیاه
دو بهره ...

همه هر کس از رزم برگشته شد
سر تخت گردان افزا سیاه
بدان رزمگاه اندر آمد بخواب
بشد تنیز بلایه بالشکر جو زمان
ازان کار جستن سر آمد رین
جو روشن ...
ز انجا سوی مرز توران کشید
بدل خسته ...

همی نوش ...

دو فرسنگ چون از دهایی دمان
همی شو تهنن بستی بد کمان
ازان بس پیامد بنزدیک شاه
همه لشکر تور کرده سیاه
پیامد سوی باز کاوس کی
جهان را بشادی نوافکندی
بیاراست تخت و بکسترد داد
بشادی و رامش در اندر کشاد

بلند ... کرباشد ...

نیارد ...

کراید و نکه رزم آورم با سیاه
جهانرا شود پیش چشمش سیاه

ز بس گرز شمشیر مردان مرد
ز ابر اندر آرم سرت را ببرد

بگزر کران و شمشیر نیز

نه آورد یابی نه راه گریز
کراید و نکه تا این سیر بگذرم

سرو است زیر می نهرم
ترا با دلیران ^{که} انجمن

ندارد بکسر رستم پیل تن

بتوران زمین کمرشوی شهریار

تو با شاه و شهر دلیران بکار

جو آن نامه بکسر میان رسید

بر ستاده نامور برگزید

فرستاد نزدیک افراسیاب

همی تاخت بویان جو گشتی بر آب

جواسد بنزدیک توران سیاه

ببردند او را بنزد یکنشاه

جوان نامه بر خواند افراسیاب

سرش بر زمین گشت و دل بر شتاب

جنین داد با سخ که ایران مراست

سر تخت جای دلیران مراست

که نور فریدون بنای منست

همه شهر ایران سرای منست

مردان جنگی و شمشیر زن

گرفتم من از تازمان انجمن

بفرمان من باردان کوه تیغ

عقاب اندر آور تا ما مکر مرغ

ز گفتار نگذارم این تاج تخت

مکر نیزه گردد زما روی تخت

جو بشنید مردی فرستاده راز

زمین سپدار برگشت باز

170

دل باشد ...

که زان گونه شان بر ترب یاد کرد

همی تخت ...

ز راه خرد سرش گشته تبار

بر فتم ...

برو ...

از ایشان بهر جایی ...

زمانه ز ...

کنون ... کار شاه آگهی

که تازه شد آن فرشا ...

همه نامداران شمشیر زن

برین جای که بر شدیم انجمن

جنان بر کراید زیر بر نیان

بگردون بر آرم گرز کرات

زمین کوه تا کوه بر خون کتیم

ز خون بالا رود جیمون کنیم

فرستاده را باره افکند دست

به پرستان روی نهاد نفق

جو نامه ...

بران کوه گفتار ...

که ایران ببرد ...

سر باشد ...

نامه کاوس با افراسیاب

که غیره هم دست بازی بید

ترا شهر ایران نه اندر خورد

که دارد تاپیش رنج دراز

فروتنی ~~مجموع~~ کمر شدی بی نیار

ترا کشتی کار کردن نکوست

نکداشتش بر تن خویش بوست

تو دانی که ...

جهان ...

جواد دور بد شاه بر باب خاست
 بسی بوزش اندر بگفته بخواست
 که تندی مرا کوه رست و برست
 حنان رست شاید که یزدان بکست
 وزین بد سکا لیده بد خواه تو
 دلم گشت تاریک چون ماه تو
 بدین جاره جستن ترا خواستم
 جو دیر آمدی ~~تندی~~ آراستم

جو آزرده گشتی تو ای پیل تن
 بشیمان شوم خاکم اندر دهن
 بدو گفت رستم بکیوان تراست
 همه بندکانیم و فرمان تراست
 کنون آمدم تاجه فرمان دهی
 تو شاه جهاندار و من چون رهی

همان بر در تو یکی گه نترم
 اگر گه نترید خواهم اندر خورم
 اگر عمر باشد مرا سالیان
 به بندم به پیشش بشت کمر بر میان
 بدو گفت کاوس کای بهلوان
 ترا باز یزدان روشن روان
 بدو گفت کاوس کامروز بزم
 کریمم و فردا سازیم رزم
 پیار است راستی کرم شاهوار

شد ایوان بکردار خرم بهار
 پیار است راستی دلبدیر
 نشستند بر گوشه آیکبر
 گر آنها یکا ترا همه خواندند
 بدان خرمی کوه افشادند
 که ما شاه را بنده و جاکریم
 زمین جز فرمان او نسبیم
 جواز کر کساران
 که جو بخت سر

Proprietario mio

تو هستن جنان باسخ آورد باز
 که هستم ز کاوس کی بی نیاز
 مرا تمت زین باشد و تاج ترک
 قبا خویش و دل نهاده بمرک
 سرم سیر گشت و دلم گفت بس
 جز از باک یزدان بمرسم زکس
 نم گفتار چون سیر شد تهن
 چنین گفت کورد ز کای پیل تن
 که شاه دلیران و لشکر کمان
 بدیکر سخنها بدند آن زمان
 کزین ترک ترشده شد سرفراز
 همسیرفت ازین گونه چندین برار
 که چون کز دهم داد ازو آگهی
 همه بوم و برگرد باید تهم
 که چون رستمی زو بمرسد بجنک
 مرا و ترا نیست جای درنگ
 ز آشفتن شاه سکاراوی
 بدرگاه بر بود برگشت و کوب
 ز سیراب پیل رفت یکسر سخن
 چنین ست بر شاه ایران مکن
 چنین بر شده نامت اندر جهان
 بدین بار گشتن مردان نهان
 و دیگر که نک اندر آمد سباه
 مکن نیزه بر خیره این گاه
 برستم برین داستاها بخواند
 تهن جو بشنید خیره بماند
 بیاسخ چنین گفت کورد را
 که بسیار میومد این سر را
 اگر زانکه می دارد دلم
 بخوهد که باشم تن بکسلم
 تو دانی که بکریم از کارزار
 ولیکن سبک دارم شهر یار

79
10
12

68
12

چو بشنید گفتار کدور شاه
بدانست کدو دارد آیین و راه
بشیمان شدش روان خورد گفته بود
به بیهوده مغزش که آشفته بود
بکودرز گفت این سخن در خورست
لب پر باینده نیکو برست
خردمند باید دل بادشا
که تیزی و تنوید ندارد و بها
شمارا باید بر او شدن
بخوبی بسی داستانها زدن
سرش کردار نیری من نهی
نمودند بدو روزگار
چو کدورز برخاست از پیش او

مقتل کدورز و بهلولان ار
پس رستم و او را باز آوردن

~~چو میخواست~~ بر رفتند با او سران سباه
بسی رستم اندر گرفتند راه
~~چو میخواست~~ دیدند بر ره کوی پیل تن
همه ناسداران شدند انجمن
ستایش گرفتند بر بهلولان
که جاوید بادی و روشن روان
جهان سر بر زبیر بای تو باد
همیشه بر تخت جای تو باد
تو دانی که کاور را مغز نیست
به پری سخن گفتنش نغز نیست
بگوید به اندم بشیمان شود
بهری ز سر باز همان شود
تختن کرازار دارد ز شاه
هم ایرانیان را نباشد گناه
که بگذاری این شهر ایران گهی
گنی روی فرخنده بنهان گهی
هم ازین سخنها بشیمان شدست
به شدی کاسد گهی و بشت و بسن

بایران گراید بسهراب کرد
تجواید نهاند بزرگ و نه خورد
شها هر یکی جاره جان کند
خرد را بدین کار درمان کند
بایران ته پند ازین بس مرا
شمارا زمین بر کمر گیر مرا
بزد اسب از پیش ایشان برفت
از بوست برسان گفتی گفت
غمی شد دل ناسداران همه
که رستم شبان بود ایشان رسته
بکودرز گفتند کین کار تست
شکسته بدست تو کرد در دست
سبهد بر از تو سخن بشنود
همی بخت تا زین سخن نمود
بنزیک این شاه دیوانه شو
بگویش سخنها همه تو بنو
سخنهای خوب و دراز آوری
مکر تخت کم بوده باز آوری
سبهدار کدورز گشواد رفت
بنزدیک خسرو خرامید تفت
بکاور کی گفت رستم چه کرد
کز ایران بر آوردی امروز کرد
چو او رفته آمد سباه بزرگ
یکی بهلولانی بکردار مکر
که داری که باد بدشت نبرد
نشود برفشانده برو نیزه کرد
ملان ترا سر بسر کز و هم
شنیدست داند همه پیش و کم
گهی گوید امروز هر کز مباد
که با او سوار ی کند رزم ماد
کسی را که مردی چو رستم بود
براند خرد در سرش کم شود

که از پیش کاوس بیرون نبرد
مگر کاسد آن نیز افسون نبرد
تپستن بر آشفست با شهریار
که چندین سدا را شنیدند کزار
همه کارت از او گشاید برست
نرا شهریار نه اندر خوارست
چنین تاج از آن تارک بی بهر
فکنده بد اندر دم ازدها

ز مصر و ز چین تا به ماوران
همه روم و سکسار سازندران
چکر خسته و تیغ رخسار کنند
همه بنده در پیش رخسار منند
نوا اندر جهان خود ز من زنده
بکنیم چرا دل برانده

نوسه را ز زین بردار کن
بر آشوب بد خواه را خوار کن
بزد شد پیکر دست بر دست ماوس
تو گفتی ز پیل زبان یافت کوس

نهاد زمان مگو اندر آمد بسر
بدو گفت رستم به نهاری کمر
بدر شد بخشم اندر آمد رخسار
منم گفت شیراز زن تاج بخش
جو چشم آورد شاه کاوس کیست
چرا دست باز د بمن طوس کیست
هر ادا را از چشم او ترس و بیکر
چه کاوس هستم چه یکمشت خاک
ز من بنده رخسار گاه منست
نکین تخت و بفر کلاه منست
شیر تیرو از تیغ رخسار کنم
باورد که بر سر افشان کنم
سر نیزه و کمر و یار منند
دو باز دودل شهریار منند
جو آزاد زاریم نه من بنده ام
یکی بنده افریننده ام

غمی بود ازین کار دل برشتاب
شده دور از آن خورد و الا خواب
بزابستان کرد رنگ آوریم
همه نام خود را ننگ آوریم
بدو گفت رستم که منویش ازین
که با ما نسوزد کس اندر زمین
بفرمود تا رخسار را زمین کنند
دم اندر دم نای رویین کنند
سواران زوال شنیدند نای
برفتند با ترک و جوشن زجایی
کرازان بدو گاه شاه آمدند
کشاده دل و نیخواره آمدند
عز رفتند بردند پیش کار
بر آشفست و باسخ نراد هیچ باز

آمن رستم و خشم کاوس با رستم
یکی بانگ بزد یکیو از نخست
بسر انگاه شرم از دودیده بشتست
که رستم که باشد که فرمان من
کنو سست و سپید ز پیمان من
بکیشش برو زنده بردار کن
وزان نیز نامی میفر سخنان
ز گفتار او کبیرا دل بخت
که بردی برانسان برستم دوست
بر آشفست با کیو و با پلشن
بدو خیره ماندند همه انجمن
بفرمود بسر طوس را شهریار
که زوهر دور ازنده بر کن مدار
چرا از بای برخاست کاوس کی
برافروخت بر سان آتش زنی
بشد طوس دست نهستن گرفت
برو مانده بر خاشجو در شکفت

مخرب بود جان جستن نیک ۱۲ v. 3. 4. ۱۲
 دلیران نمودن بدیشان بلنک
 بزم اندران شهریار کیمین ۱۳ v. 1. 2. ۱۳
 بسازند اگر چند دارد کیمین
 پیاور نه پشتم یکی لشکرا ۱۴ v. 2. ۱۴
 ۱۵ v. 3. 4. ۱۵

جنین دان باسخ که کاوس کب (۱۵ v. 3. ۱۵)
 بهامان دگر نیرد نیز می
 بیایم بختکنت کنون با سباه
 ابا نامور لشکر کینه خواه
 تو هر که آیم بر پرستان
 منم برگشید به پشت عنان
 بد ستاره برجست و آمد جو باد
 بیامش سراسر برستم بداد
 ببرسید باسخ کو پیلتن
 دلیران

جنین گفت با نامور مستران
 که ای نامداران جنگ آوران
 یکایک بکشید جنگ آورند
 مگر شهر دشمن بنک آورند
 بزوپین و تیغ و گرز گران
 بکشیم با شاه هاموران
 جو بشنید گفتار او اینچنین
 برفتند کردان لشکر شکن
 همه دست یکسر پیار استند
 بران رزم دلها به پیار استند
 سوپ داشت دریا ...
 جو آمد که رزم نکردند درنگ
 بکشتنی

بشد تا در شهر هاموران
 بر آشفته لشکر برآمد خروش
 جهان شد پر از غارت رزمجو ش

۱۶ v. 3. 4. ۱۶
 ۱۷ v. 1. ۱۷
 ۱۸ v. 3. ۱۸

بجنگ اندران ...
 بدادند ...
 جنین اسن رستم ...
 کرب باز و برس امند و که درد ورنج
 سر انجام نیک دیدن بگذار
 شکار سف و خاکش همه بسپرد
 شکستند آمد ...
 زهر فزونی ...
 سباه اندر ...
 بخویش معوی ...
 کله در گرفتند ...
 بر ایرانیان کشت ...
 دو بهر سوید ...
 زن و سرد و کودک ...
 که ما از هر بد تو باشی ...
 جو کم شد سر ناج کاوس شاه
 دریغست ...
 ۱۹

۲۰ v. 1. ۲۰
 ۲۱ v. 3. ۲۱
 ۲۲ v. 4. ۲۲
 ۲۳ v. 1. ۲۳
 ۲۴ v. 3. ۲۴
 ۲۵ v. 4. ۲۵
 ۲۶ v. 1. ۲۶
 ۲۷ v. 3. ۲۷
 ۲۸ v. 4. ۲۸
 ۲۹ v. 1. ۲۹
 ۳۰ v. 3. ۳۰
 ۳۱ v. 4. ۳۱
 ۳۲ v. 1. ۳۲
 ۳۳ v. 3. ۳۳
 ۳۴ v. 4. ۳۴
 ۳۵ v. 1. ۳۵
 ۳۶ v. 3. ۳۶
 ۳۷ v. 4. ۳۷
 ۳۸ v. 1. ۳۸
 ۳۹ v. 3. ۳۹
 ۴۰ v. 4. ۴۰
 ۴۱ v. 1. ۴۱
 ۴۲ v. 3. ۴۲
 ۴۳ v. 4. ۴۳
 ۴۴ v. 1. ۴۴
 ۴۵ v. 3. ۴۵
 ۴۶ v. 4. ۴۶
 ۴۷ v. 1. ۴۷
 ۴۸ v. 3. ۴۸
 ۴۹ v. 4. ۴۹
 ۵۰ v. 1. ۵۰
 ۵۱ v. 3. ۵۱
 ۵۲ v. 4. ۵۲
 ۵۳ v. 1. ۵۳
 ۵۴ v. 3. ۵۴
 ۵۵ v. 4. ۵۵
 ۵۶ v. 1. ۵۶
 ۵۷ v. 3. ۵۷
 ۵۸ v. 4. ۵۸
 ۵۹ v. 1. ۵۹
 ۶۰ v. 3. ۶۰
 ۶۱ v. 4. ۶۱
 ۶۲ v. 1. ۶۲
 ۶۳ v. 3. ۶۳
 ۶۴ v. 4. ۶۴
 ۶۵ v. 1. ۶۵
 ۶۶ v. 3. ۶۶
 ۶۷ v. 4. ۶۷
 ۶۸ v. 1. ۶۸
 ۶۹ v. 3. ۶۹
 ۷۰ v. 4. ۷۰
 ۷۱ v. 1. ۷۱
 ۷۲ v. 3. ۷۲
 ۷۳ v. 4. ۷۳
 ۷۴ v. 1. ۷۴
 ۷۵ v. 3. ۷۵
 ۷۶ v. 4. ۷۶
 ۷۷ v. 1. ۷۷
 ۷۸ v. 3. ۷۸
 ۷۹ v. 4. ۷۹
 ۸۰ v. 1. ۸۰
 ۸۱ v. 3. ۸۱
 ۸۲ v. 4. ۸۲
 ۸۳ v. 1. ۸۳
 ۸۴ v. 3. ۸۴
 ۸۵ v. 4. ۸۵
 ۸۶ v. 1. ۸۶
 ۸۷ v. 3. ۸۷
 ۸۸ v. 4. ۸۸
 ۸۹ v. 1. ۸۹
 ۹۰ v. 3. ۹۰
 ۹۱ v. 4. ۹۱
 ۹۲ v. 1. ۹۲
 ۹۳ v. 3. ۹۳
 ۹۴ v. 4. ۹۴
 ۹۵ v. 1. ۹۵
 ۹۶ v. 3. ۹۶
 ۹۷ v. 4. ۹۷
 ۹۸ v. 1. ۹۸
 ۹۹ v. 3. ۹۹
 ۱۰۰ v. 4. ۱۰۰

بجویم ز کاوس ...
 سبه را کشور سراسر بخواند
 رفتن رستم به هاموران

بدر بر شد شر با همه مهرنزان 4. v. 2. 4. hi

... 2. v. 1. 2. omitt. hi

... طبقها کهر ریختند 3. v. 3. hi

بدینار عنبر بر آیینختند 4. v. 4. hi

کشاده سباهش سر اسر میان 3. v. 5. hi

برین گونه تا یکسر این شند 6. v. 6. hi

چون و جرم از نهیب و خزند 2. v. 2. hi

چشمه 3. v. 3. hi

همه کشته شادان دل از خواسته

مکالید و شمن به بد خاسته

ببر بر صبه لشکر آکه بدت

سوی بزود کمره در که شند

شیر بانگ بوق آمد 3. v. 3. hi

در بند کردن شاه هاماران کاو را *in script*

... 2. v. 1. 2. omitt. hi

بها ماوران ... 4. v. 11. hi

هماوران خنجر گذار 4. v. 12. hi

بدان در ... 13. v. 13. hi

جو کیو جو کوزر زون طوس را

ز کردان تکهبان ...

همه تاسه ~~طوس~~ که گفتی سپهرشش اندر کنار

سر برده او ...

بیر مایه کان بدره و تاج داد

بفرق دور خرا 4. v. 16. hi

همی کرد پرخوان ازان ننگام 2. v. 19. hi

بجشمش ... 1. v. 21. hi

... 4. v. 22. omitt. hi

همی هر کسی آرزو کرد گاه 2. v. 23. hi

کش سما یکی 1. v. 24. hi

همه شر شد بر از جنگجوش 4. v. 4. hi

1/3

زبان کرد کوبال و دل کرد کرم

بیاراست لب را ز گفتار ترم

ز کاوس دادش درود و سلام

وزان بس بگفت آنچه بود از نام

جو بشنید سالار هماوران

دلش گشت بر درد سر شد گران

همی گفت هر چند کوباد شاست

جهر انداز و پیروز فرمان رواست

مراد ز زمانه یکی ... 3. v. 1. hi

... 5. v. 6. omitt. hi

از بهر امروز غمخواره نیست

بدو گفت سودابه کین جاره نیست

... 4. v. 5. omitt. hi

... 7. v. 7. hi

همی خواهد ...

ببرد ز دل ...

چه گوین برین بر هوای ...

وزین کار ...

زیبوند با ...

کسی ...

بدانست ...

که سودابه ...

فرستاده ...

وزان نامه ...

... 4. v. 12. omitt. hi

شود تخت ... 3. v. 19. hi

مکر کنج و ... 3. v. 20. hi

... 2. v. 25. omitt. hi

hic non habet

fol. 67^a

1. v. 3. 4. hi

همه کوه و زعفران ...

زیر مشک و عنبر همی میختند

66a

حسن
بدست جیش حسن و برتر تراست
برآمد از آب زره با سپاه
همه یار کشتند
... سوپ بر نر آسودگر
زهر جایی جندان یل تیغ زن
بیامد که ترسان شدند انجمن

... نجشکی کشید
... کوه ماعون ندید
انجمن
تو گفتی زمین کشت رود روان
کمی بارد از تیغ کندی خون

انجمن
سه لشکر
انجمن
بتن کشته لرزان لها کجور
گشاده زدیده برخ بردود
ببرسید و از شاه زنهار خواست
بدانست کار روزگار بلاست

انجمن
انجمن

66b

انجمن
بس برده تو یکی دخترست
شنیدم که بخت مرا در خورست
که با کینه تنهست با کینه تن
ستوده بر شهر و هر انجمن
جوداماد یابی جو بور قباد
جنان که خوشی راي تو باد

انجمن

پیوند کاوس با سودابه دختر
شاه هلاوران
چو شد مرد پیدار خیره زن
بزدیک سالار هلاوران

همی کشت یک هفته زمین گونه نیز

که تا زنده باشد

باز آمدن کاوس بایران

انجمن

جهان سر بر نر آسودگر

انجمن

66c

انجمن

شنیدم همه رزم مارند را
کنون گوشت کن جنگ هلاوران

ازان بسر جان

که در پشته بادشاهی بخند ز جانی

داستان رفتن کاوس به هلاوران

نمکران

انجمن

شاه برستان بر آراست جنگ

زمانه دگر گونه بر شد درنگ

انجمن

بزخم

انجمن

بر قساره رفتند پیش زمین

کمی کرد هر کس برو آفرین

دلبران بنزدیک شاه آمدند

... و نیکی خوا آمدند

وز انجا یک بانک زخم درای

برآمد همان ناله کره ناری

... از شهر مکران بدر

ز کاوس کی روی بر داشتند

انجمن

انجمن

دلبران و ایران و نام آوران

برفتند با شاه با جکران

in 7. v. i. 2. legat et nunc primum correctionem

in 20. v. 2. ... سنان با هم

174

sermen

بغیر بود تا رستم زال زر
خستین برین کین به بندد کمر
به طوس و به کورد زر کشوادگان
بکیو و بکر کین آزادگان

in 8. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ابر سپینه ...
دل کوه بر ناله کوه نای
چو کورد زر ...
شده کوه
سپهدار کاوس ...
زهر سوزده ...
به پیش سپاه ...

in 11. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

همه جوشن اندر تنش بر فروخت
همی تفت تیغش رن را بسوخت

in 12. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

همی گشت عزان میان دو صف
خروشان و بر لب بر آورد کوف
از ایران بشد پیش او کس بچنگ
همی کرد جو یابد انجا درنگ
بایرانین گفت کاوس شاه
تپاس دلشان از این راه

in 13. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

... تیره گشت ...

in 14. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

in 15. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

جواد از جو یا برستم رسید
خروشی جو شیر زیان برگزید
بغرید و از جای برگرد رخس
که شیر دل رستم تاج بخش
چنان راند برگرد تابش سنان
که دیگر دید دیدش جهان

in 20. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

646

in 1. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

همی تیر بارید همچو تگرگ
جو باد خزان باشد از میغ برگ

in 2. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

یکی هفته دولشکر نامجوی

... بروی ...

... دوران باد بایان ...

... سوی فرق دارن ...

in 9. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

جو کشواد و کورد زر ...

in 11. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ازان سوکه بر شاه سازند ران

یشد پلتن با سپاه کران

in 12. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

... ز مردی نکرد ...

... جو دو پیل شیران ...

in 21. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

بدین گونه خاریکی کوه گشت

... ز جنگ ز مردی می اندوه گشت ...

... بلشکر کهنتر برد خواهم کنون ...

... مگر کاید از سنگ خار ابرون ...

in 22. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

... بر رفتند و سنگ ...

in 23. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

in 24. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

... برویش نکه ...

in 3. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

... بکشت و تبه کردشان سر بسر ...

... ز تنششان سر بسر ببرید سر ...

in 10. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

... همی گفت کاین داور داوران ...

... فروزنده کردوی برین اختران ...

پارم یکی لشکرش شیرفش
برارم شمارا سر از خواب خوش

hi 15 v. i. 2. omitt.

hi 16 v. 3. 4. hi 17 v. i. 2. low cov. habet

جنین گفت کز آسمان برتر ست

نه رای بلندش بدین اندر ست

ز گفتار من سر به بچید تبیر

همان پش جشمش نیز و بشیر

جنین گفت کاوس را پلتن

کزین تنک بدارم این انجم

باسخ دادن شاه کاوس را شاه

مازندران

hi 22 v. 4.

hi 23 v. i. 2. omitt.

hi 24 v. i. 2. omitt.

hi 25 v. i. 2. omitt.

hi 26 v. i. 2. omitt.

hi 27 v. i. 2. omitt.

hi 28 v. i. 2. omitt.

hi 29 v. i. 2. omitt.

hi 30 v. i. 2. omitt.

hi 31 v. i. 2. omitt.

hi 32 v. i. 2. omitt.

hi 33 v. i. 2. omitt.

hi 34 v. i. 2. omitt.

hi 35 v. i. 2. omitt.

hi 36 v. i. 2. omitt.

hi 37 v. i. 2. omitt.

hi 38 v. i. 2. omitt.

hi 39 v. i. 2. omitt.

hi 40 v. i. 2. omitt.

hi 41 v. i. 2. omitt.

hi 42 v. i. 2. omitt.

hi 43 v. i. 2. omitt.

hi 44 v. i. 2. omitt.

hi 45 v. i. 2. omitt.

hi 46 v. i. 2. omitt.

hi 47 v. i. 2. omitt.

hi 48 v. i. 2. omitt.

hi 49 v. i. 2. omitt.

hi 50 v. i. 2. omitt.

الکر باشند باید سپروز کر

hi 11 v. 2. omitt.

hi 12 v. 3. 4. omitt.

hi 13 v. i. 2. omitt.

hi 14 v. i. 2. omitt.

hi 15 v. i. 2. omitt.

hi 16 v. i. 2. omitt.

hi 17 v. i. 2. omitt.

hi 18 v. i. 2. omitt.

hi 19 v. i. 2. omitt.

hi 20 v. i. 2. omitt.

hi 21 v. i. 2. omitt.

hi 22 v. i. 2. omitt.

hi 23 v. i. 2. omitt.

hi 24 v. i. 2. omitt.

hi 25 v. i. 2. omitt.

hi 26 v. i. 2. omitt.

hi 27 v. i. 2. omitt.

hi 28 v. i. 2. omitt.

hi 29 v. i. 2. omitt.

hi 30 v. i. 2. omitt.

hi 31 v. i. 2. omitt.

hi 32 v. i. 2. omitt.

hi 33 v. i. 2. omitt.

hi 34 v. i. 2. omitt.

hi 35 v. i. 2. omitt.

hi 36 v. i. 2. omitt.

hi 37 v. i. 2. omitt.

hi 38 v. i. 2. omitt.

hi 39 v. i. 2. omitt.

hi 40 v. i. 2. omitt.

hi 41 v. i. 2. omitt.

hi 42 v. i. 2. omitt.

hi 43 v. i. 2. omitt.

hi 44 v. i. 2. omitt.

hi 45 v. i. 2. omitt.

hi 46 v. i. 2. omitt.

hi 47 v. i. 2. omitt.

hi 48 v. i. 2. omitt.

hi 49 v. i. 2. omitt.

hi 50 v. i. 2. omitt.

hi 51 v. i. 2. omitt.

hi 52 v. i. 2. omitt.

hi 53 v. i. 2. omitt.

hi 54 v. i. 2. omitt.

hi 55 v. i. 2. omitt.

hi 56 v. i. 2. omitt.

hi 57 v. i. 2. omitt.

hi 58 v. i. 2. omitt.

hi 59 v. i. 2. omitt.

hi 60 v. i. 2. omitt.

hi 61 v. i. 2. omitt.

hi 62 v. i. 2. omitt.

hi 63 v. i. 2. omitt.

hi 64 v. i. 2. omitt.

hi 65 v. i. 2. omitt.

hi 66 v. i. 2. omitt.

hi 67 v. i. 2. omitt.

hi 68 v. i. 2. omitt.

hi 69 v. i. 2. omitt.

hi 70 v. i. 2. omitt.

hi 71 v. i. 2. omitt.

hi 72 v. i. 2. omitt.

hi 73 v. i. 2. omitt.

hi 74 v. i. 2. omitt.

hi 75 v. i. 2. omitt.

hi 76 v. i. 2. omitt.

hi 77 v. i. 2. omitt.

hi 78 v. i. 2. omitt.

hi 79 v. i. 2. omitt.

hi 80 v. i. 2. omitt.

hi 81 v. i. 2. omitt.

hi 82 v. i. 2. omitt.

hi 83 v. i. 2. omitt.

hi 84 v. i. 2. omitt.

hi 85 v. i. 2. omitt.

hi 86 v. i. 2. omitt.

hi 87 v. i. 2. omitt.

hi 88 v. i. 2. omitt.

hi 89 v. i. 2. omitt.

hi 90 v. i. 2. omitt.

hi 91 v. i. 2. omitt.

hi 92 v. i. 2. omitt.

hi 93 v. i. 2. omitt.

hi 94 v. i. 2. omitt.

hi 95 v. i. 2. omitt.

hi 96 v. i. 2. omitt.

hi 97 v. i. 2. omitt.

hi 98 v. i. 2. omitt.

hi 99 v. i. 2. omitt.

hi 100 v. i. 2. omitt.

hi 101 v. i. 2. omitt.

hi 102 v. i. 2. omitt.

hi 103 v. i. 2. omitt.

hi 104 v. i. 2. omitt.

hi 105 v. i. 2. omitt.

hi 106 v. i. 2. omitt.

hi 107 v. i. 2. omitt.

hi 108 v. i. 2. omitt.

hi 109 v. i. 2. omitt.

hi 110 v. i. 2. omitt.

hi 111 v. i. 2. omitt.

hi 112 v. i. 2. omitt.

hi 113 v. i. 2. omitt.

hi 114 v. i. 2. omitt.

hi 115 v. i. 2. omitt.

hi 116 v. i. 2. omitt.

hi 117 v. i. 2. omitt.

hi 118 v. i. 2. omitt.

hi 119 v. i. 2. omitt.

hi 120 v. i. 2. omitt.

hi 121 v. i. 2. omitt.

hi 122 v. i. 2. omitt.

hi 123 v. i. 2. omitt.

hi 124 v. i. 2. omitt.

hi 125 v. i. 2. omitt.

hi 126 v. i. 2. omitt.

hi 127 v. i. 2. omitt.

hi 128 v. i. 2. omitt.

hi 129 v. i. 2. omitt.

hi 130 v. i. 2. omitt.

hi 131 v. i. 2. omitt.

hi 132 v. i. 2. omitt.

hi 133 v. i. 2. omitt.

hi 134 v. i. 2. omitt.

hi 135 v. i. 2. omitt.

hi 136 v. i. 2. omitt.

hi 137 v. i. 2. omitt.

hi 138 v. i. 2. omitt.

hi 139 v. i. 2. omitt.

hi 140 v. i. 2. omitt.

hi 141 v. i. 2. omitt.

hi 142 v. i. 2. omitt.

hi 143 v. i. 2. omitt.

hi 144 v. i. 2. omitt.

hi 145 v. i. 2. omitt.

hi 146 v. i. 2. omitt.

hi 147 v. i. 2. omitt.

hi 148 v. i. 2. omitt.

hi 149 v. i. 2. omitt.

hi 150 v. i. 2. omitt.

hi 151 v. i. 2. omitt.

hi 152 v. i. 2. omitt.

hi 153 v. i. 2. omitt.

hi 154 v. i. 2. omitt.

hi 155 v. i. 2. omitt.

hi 156 v. i. 2. omitt.

hi 157 v. i. 2. omitt.

hi 158 v. i. 2. omitt.

hi 159 v. i. 2. omitt.

hi 160 v. i. 2. omitt.

hi 161 v. i. 2. omitt.

hi 162 v. i. 2. omitt.

hi 163 v. i. 2. omitt.

hi 164 v. i. 2. omitt.

hi 165 v. i. 2. omitt.

hi 166 v. i. 2. omitt.

hi 167 v. i. 2. omitt.

hi 168 v. i. 2. omitt.

hi 169 v. i. 2. omitt.

hi 170 v. i. 2. omitt.

hi 171 v. i. 2. omitt.

hi 172 v. i. 2. omitt.

hi 173 v. i. 2. omitt.

hi 174 v. i. 2. omitt.

hi 175 v. i. 2. omitt.

hi 176 v. i. 2. omitt.

hi 177 v. i. 2. omitt.

hi 178 v. i. 2. omitt.

hi 179 v. i. 2. omitt.

hi 180 v. i. 2. omitt.

hi 181 v. i. 2. omitt.

hi 182 v. i. 2. omitt.

hi 183 v. i. 2. omitt.

hi 184 v. i. 2. omitt.

hi 185 v. i. 2. omitt.

hi 186 v. i. 2. omitt.

hi 187 v. i. 2. omitt.

hi 188 v. i. 2. omitt.

hi 189 v. i. 2. omitt.

hi 190 v. i. 2. omitt.

hi 191 v. i. 2. omitt.

hi 192 v. i. 2. omitt.

hi 193 v. i. 2. omitt.

hi 194 v. i. 2. omitt.

hi 195 v. i. 2. omitt.

hi 196 v. i. 2. omitt.

hi 197 v. i. 2. omitt.

hi 198 v. i. 2. omitt.

hi 199 v. i. 2. omitt.

hi 200 v. i. 2. omitt.

hi 201 v. i. 2. omitt.

hi 202 v. i. 2. omitt.

hi 203 v. i. 2. omitt.

hi 204 v. i. 2. omitt.

hi 205 v. i. 2. omitt.

hi 206 v. i. 2. omitt.

hi 207 v. i. 2. omitt.

hi 208 v. i. 2. omitt.

hi 209 v. i. 2. omitt.

hi 210 v. i. 2. omitt.

hi 211 v. i. 2. omitt.

hi 212 v. i. 2. omitt.

کشتن رستم و دیو سید را
 جنس هلهه ۷۰۲. ۱۶۱
 جو دیوان بدیدند بر و بار او
 بدید دلشان ز گوبار او
 نکردند یاد از هر و بوم و دشت
 بدر بر بسر بر همی راه کشت
 براخت شمشیر کین پیل تن
 جبرداشت از نره دیوانجم

... خم کنند ۷۰۱. ۱۸۰
 رخس ۷۰۳. ۲۰۰
 بیاده هم اندر زمان پیش روی ۷۰۱. ۲۹۰
 فراوان غریب و بردش ناز ۷۰۱. ۲۲۰
 از رنجهای دراز ۷۰۲.
 ز رانش ببرسید از رنج راه ۷۰۴.
 جنس هلهه ۷۰۱. ۲۵۰
 بدو گفت کاوس کاید ز زمان
 همی رخس را کرد باید نهان
 جو آید بدیو سید آگهی
 گز از نرگ شد روب کیتی تری
 همه رنجهای تو بی بر شود
 ز دیوان جهان بر زلشکر شود

رسیدن رستم بدرگاه کلوس ۷۰۲. ۲۲۰
 جنس هلهه ۷۰۲. ۲۲۰

۷۰۲. ۲۲۰
 یکی پیل جنگی و جنگ آور سر ۷۰۳. ۴۰
 ز دیوان بگردش بسی لشکر سر ۷۰۴.
 ۷۰۱. ۲۰۲. ۷۰۱. ۲۰۲. ۷۰۱. ۲۰۲.
 بریشان تو پروز کردی بچنگ ۷۰۱. ۱۰۰
 گنونت یگی کرد باید درنگ ۷۰۲.
 ز دیوان نباشد نشسته یکی ۷۰۳.
 جواز جادوان سیاه اندکی ۷۰۴.

۱۷۵
 آن صفا از ۷۰۱. ۱۲۰
 برکشت ۷۰۲.
 ببرسیو گفتا چه ... ۷۰۱. ۱۴۰
 همه خانه بر پیش خون اب بود ۷۰۱. ۱۹۰
 هر هر دو ۷۰۱. ۲۰۰
 ببوشید خون خشک شد خودم ۷۰۱. ۲۱۰
 کما کرد سر شاه هزبر ۷۰۲.
 سوپ رستم رخس ... ۷۰۲.
 ... بد مزبان ۷۰۱. ۲۵۰

۷۰۱. ۲۰۱. ۷۰۱. ۲۰۱.
 ... و بکشته پشت ۷۰۲.
 آمدن دشتیان پیش اولاد ۷۰۱. ۲۴۰
 جو از دشتیان ۷۰۳.
 ره نره شیران و بر خاشخ ۷۰۲. ۷۰۱. ۲۰۱.
 ۷۰۱. ۲۰۱. ۷۰۱. ۲۰۱.
 بیکر ۷۰۱. ۲۰۱.
 بستست ۷۰۱. ۲۰۱.
 من ان بادشاهی بکرز کران ۷۰۱. ۲۰۱.
 ترا خانه و جای دیو سیر ۷۰۱. ۲۰۱.
 نه ایم همان هر چه دادی نوید ۷۰۲.
 ... جاساری ۷۰۱. ۲۰۱.
 یابی ۷۰۱. ۲۰۱.
 کزو بکدری اب رودستر بیفر ۷۰۱. ۲۰۱.

۷۰۱. ۲۰۱. ۷۰۱. ۲۰۱.
 ... یکتا پیل تن
 چه آمد بدان تا مور انجم
 جو یکبار بکدشت ... ۷۰۱. ۲۰۱.
 سپید جو اولاد عنوری سپید ۷۰۱. ۲۰۱.
 ... از تیغ کوه ۷۰۱. ۲۰۱.

... 3. سپیر (in der feinen)

hi 20. Inschrift سپیر بنزد کاوس

fol. 58^a hi 2. omitt.

.... کنج شاه و سباه ...

... 2. تاج یافت

hi 7. ... بکشتن ...

hi 9. Inschrift رفتن رستم بجنک دیو سپیر

hi 13. v. 3. 4. hi 14. v. 1. 2. omitt.

.... بوست ...

hi 20. ... که نکس که چشمش ...

hi 21. ... که از رنگ ...

hi 22. ... جنین داد رستمش باسخ ز راه ...

... 2. و من

hi 23. v. 3. 4. omitt. پیر از شیر و دیو ست بر شیر کجی

hi 24. ...

... 2. به اندو از چشم او خیره کی

fol. 59^a

hi 6. ... هر انکس ...

hi 9. ... جو پلي خوش ...

Inschrift رفتن رستم به از ندر

hi 10. hi 11. v. 1. 2. omitt.

hi 16. v. 3. 4. omitt.

hi 19. Inschrift کشتن رستم شیرا

hi 21. ... بنی بر یکی بپلتن ...

hi 24. ... من این پرو این مفر جنگجوی

hi 25. v. 3. 4. omitt.

fol. 59^b hi 1. ... اگر من ز خواب ...

v. 3. 4. omitt.

hi 3. Inschrift wachet

hi 11. ...

همانا که بخشایش کرد کار
فرز آمدن اندر بین روزگار

... 2. که پیش سزاوار یا سپیر

hi 12. v. 3. 4. hi 13. v. 1. 2. omitt. Inschrift nun habet

hi 16. ... که تیره شد ...

hi 17. ... کهان و مهان ...

hi 18. ... نهتن نشستنش ...

hi 21. ... کهتن رخس ...

hi 22. Inschrift سپیر رستم بازدها

hi 24. v. 1. 2. omitt.

fol. 60^a hi 1. v. 1. 2. omitt.

hi 2. v. 3. ... ابا رخس بر خیره

hi 4. Inschrift hier nun habet.

hi 7. v. 3. 4. hi 8. v. 1. omitt.

hi 8. ... شوم ره بخواب اندر آمد سرش

... 4. زیر میان داشتن بوستنش برش

hi 13. v. 3. گفت هوا کیست

hi 14. v. 3. دزخیم نرا زدها

hi 16. v. 4. hi 17. v. 1. omitt.

hi 20. v. 3. نشستن از بر زمین و ره برگرفت

... 4. دهان منزل چادو اندر گرفت

fol. 60^b hi 1. v. 1. ... نازان هوا بویان

hi 2. v. 4. نمکدان وزانجا کرد اندرش

hi 3. v. 2. بغرم و سان از آمد شکفت

... 3. خور جادوان

Inschrift آمدن رستم و پیش زن جادو

... 4. جادو بر کستن

... 2. آهر منسن

Leinigt hier nur habet.

و هم تاج با کوشش 3. v. 25. ha

کتابی

2. v. 1. ha (زیرین)

3. 4. v. 1. 2. omitt. ha

که رامشگر بی دیوی برده از 3. v. 4. ha

... سالار بار 1. v. 6. ha

نیامد ... 2. v. 6. ha

آمدن رامشگر پیش hic habet

کمی کاوس

... بر درستر 3. v. 6. ha

و غیر 4. v. 6. ha

بروزد ساراش ساختند 2. v. 7. ha

... زود 3. v. 7. ha

که مازندران شهر مایا یاد 1. v. 8. ha

خوشکوار 1. v. 9. ha

... هزارنده 4. v. 9. ha

... باز شکاری بکار 4. v. 11. ha

کشور بها لشکر 1. v. 12. ha

2. v. 13. ha omitt.

نکرد از آسودن گاه شیر 2. v. 15. ha

جو طوس و جهاندار کودرز و کیو 1. v. 18. ha

نیو ... 2. v. 18. ha

... هم خوردن 2. v. 20. ha

... دلیران ایران بنزد 4. v. 21. ha

کم این رادانش نبد رفتن 2. v. 22. ha

2. v. 23. ha omitt.

رای زدن ایرانیان بخواندن زال از

شبستان 1. v. 25. ha

... میوتی 2. v. 25. ha

بیاید فرستاد (دادن پیام) 2. v. 25. ha

575a ha 1. v. 1. 2. omitt

3. v. 18. ha

سخن زین جهان دیدگان بشنود
شب نیره بارای خون بشنود

بهرام کرد و کم کین نیو 2. v. 15. ha

که دستان سام اندر آمو به تنگ 3. v. 15. ha

بیاده شدن نقش همه بی درنگ 4. v. 15. ha

2. v. 16. ha 17. v. 1. 2. omitt

یکی نامه در 3. v. 25. ha

575b

3. v. 5. ha

ابا لشکر کشر و کمرز گران

نکردند آهنک مازندران

که ان خانه دیو افسونگر است

طلمست و از بند جاد و برست

هر بشمشیر نتوان شکست

بکنج و با دانش نیامد بدست
همانرا سبه نیز نتوان شکست
بکنج و با دانش نیامد بدست

در 3. v. 9. ha

هر 3. v. 16. ha

زمرید بزال و برستم بنه 3. v. 25. ha

4. v. 25. ha

سپاهند

افتن کاوس و مازندران

575c

3. v. 3. 4. omitt

3. v. 5. 4. ha 6. v. 1. 2. omitt

3. v. 6. ha

8. v. 1. ha

13. v. 1. ha

... برست

2. v. 13. ha

3. v. 18. ha

177

ni 15. v. i. 2. omitt.

مکر بر میان بستن رستم چو باد v. i. 16. ni

باد شاهي کي قباد صد سال بود Infinit

Nota ni 17. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 2. m. 54 a) Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

et, et Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

فکنند کوهر ni 9. v. 2.

که آفراسیاب از جها شد بدید v. 4.

فرشید و آمد آمد آمد ni 10. v. 2.

v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 12. 13. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 13. v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 14. v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 15. v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 16. v. 3. 4. ni 17. 18. 19. 20. omitt.

ni 21. v. 3. 4. ni 22. v. i. 2. omitt.

ni 22. v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 23. v. 2. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 24. v. i. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 2. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 25. v. 2. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 2. v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 7. v. i. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 9. v. i. 2. omitt.

v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 12. v. i. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 2. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 3. 4. omitt.

ni 14. v. 1. 2. omitt.

ni 15. v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 16. v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 17. v. i. 2. omitt.

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 22. v. i. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 2. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 11. v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 11. v. 3. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

v. 4. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 12. v. i. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

ni 20. omitt. Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

Infinit m. 54 a) ni 6. Infinit

سزد کر ...
سبارب ...
بدیشان ...
تکه دارشان ...
سباری بزارب ...
تو از صورت ...
فرمود شان تا ...
بغل ...
زینش دهستان ...
ازیشان برنج ...
کلاه کیانی ...
بدینار ...
بکستم ...
که شد ...
بششیر ...
بزاری ...
بکنند ...
ازایران ...

بادشاهی افراسیاب بایران
دوازده سال بود

نشان فریدون ...
omitt.

Exemplar
زبان دار دهستان ...

همان جرم ...
پیام کردن با اغریث ...
جو خزاو کشواد ...
ترکان مها گردان ...
بزرگان ایران ...
بروب زمین ...
ببر دازم ...
سرم را ...

جواز آفرینش ...
نوییدی ...
بیامد ...
بیامرد ...
که بخشود ...
شور ...

نکردند از جنگ این از ده ...
تن یکمیران مردم آید رها ...
که با کسز کردی ...
سبه ...

یاران ...
رزابل بایران ...
کداره برون شد زیتر سباه ...
همه بستگانرا سازب مانت ...
بزد نای (وینین) ...
بزاری ...
در دهارا کلید ...

Exemplar
وینزه ...

Exemplar
بران بستگان زال بگریستن دیر
کجا بسته بودند در جنگ ششیر
بسر از نامور نودر شهریار
بسر خاک برگردو برگریستن زار

نر زابل ...
بخوهر ...
کشتن افراسیاب اغریث ...
اغریث ...
بر چشم ...
زد ریا همه لشکر و مرد بود ...
سوی خاوری ...
سبار زبسی ...
omitt

اگر چرخ کین تو

مرا تمام ...
ز سلم و آتور اندر آمد نخست
دل دیده از شرم شاهان، شست
رسیده بجای که مشتاق تویی
مرا آمد ز کرد آرزو خواستی
براشفت ...
گزو و بسه ...
سبهدار نودر ...
برانست کسر ...
سباهی ...

سور شاه ...
گرفتند بازویش مانند شک
کشیدن ترش ...
جراز دور ...
ز کین ...
بنو گفت هر بد ...
بگفت و ...
بزد کردن خسرو نامدار
تنش را ...
شیران ...
تپی ماند ...
ابا دانش ...
همه جادر ... بیوش
که تخت ...
نخواهد ...
چه جویی ...
که هم باز ...
بسران بسته ...
بجان ...

جو اغریخت آمد بخوار ~~شکر~~
بیار است با نامور داور
که ای صد سرفراز کرد سوار
نه با نرکی ...
گرفتار کشتن ...
نشستن ...

ف. 19 ~~manuscript~~ ~~manuscript~~

تختش مسا مجلس ...
... خویش زارام ...
... برنده ...
... به بستان ...
... سر بخار ...
... نترکان ...

پیام آوردن بنزدیک زال و خواندن او را ~~manuscript~~
... بد کمان ...
بسرشار اندرون دانش و رای دید ...

Exempla
hi 1. v. 2.
hi 2. v. 4.
hi 3. v. 4. omitt.

بازم ...
تاساس ...
رزم کردن ...
hi 4. omitt.

~~manuscript~~ جنگ خرواران با زال

hi 8. v. 3. 4. omitt.
hi 10. omitt.
hi 13. v. 3. ...
hi 14. omitt.
hi 16. v. 1. بجنگ مسا بکرد
hi 19. v. 2. از رزم
hi 20. v. 3. 4. hi 21. 22. 23. v. 1. 2 omitt.
hi 23. v. 4. بخوار نشید ...

hi 25. ~~manuscript~~ کشته شدن نودر بردمند ~~افراسیاب~~

Exempla
hi 1. ~~manuscript~~

جنین گفت ~~کلی~~ کای نودر نامدار
بزدان ماران من کشته خوار
به جاره است ...
یکی کینه ...

شماره 20. v. 1. 2.

سبزه را جز تو لشکر آرای نیست.

..... خودز و طوس 21. v. 1.

بدین روزی --- رسید 22. v. 3.

..... چنان چون برید 23. v. 4.

برخزان 24. v. 1.

شماره 24. v. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

تو گفتی که الهام مرجان فشاند

که مرجان که در کین همی جان فشاند

تقازن جو افزایست ان بدید

بزد اسب و لشکر سوئی او کشید

یک زرم تا شبر بر آمد ز کوه

بگردند نامه دل از کین ستره

جو شبر تیره شد تقازن رزمخواه

بیآورد پیش دهستان شاه

بر نمود رآمد به برده سرای

ز خون برادر شده دل ز جای

ورا دید نودر فرو ریخت آب

وزان دیده پر نا دیده خواب

جنین گفت گزمرک سام سوار

ندیدم روانرا جنین سوگوار

جو خورشید یاد اوران قباد

ترا زینده جهان جاودان بهره باد

برورد و زمرک مان جاره نیست

زمین را جز از کوه کواره نیست

جنین گفت تقازن که تارنده ام

تن بر کفر سر ترا بنده ام

فریدون نهاد این کله بر سرم

که بر کین ایرج زمین بسرم

هنوز ان کمر بند بکشاده ام

همان تیغ پولاد ننهاده ام

برادر شد ان مرد سنگ و خرد

سر انجام من هم برین بگرد

انوشه بدی تو که امروز جنگ

بتنگ اندر آورد بور بشنگ

جو از لشکرش گشت لختی تناه

از آموکان خواست جندی سیاه

شماره 23. v. 4.

دادند 24. v. 1.

ازان لشکر از بدو هندی آفرید

مهری مکر کی 25. v. 4.

48

omit.

..... نودر یوم 2. v. 3.

زخاشان برای و روانشان درم 4. v. 4.

... روزگار درنگ 3. v. 3.

به بیچارگی جست بایست چنگ 4. v. 4.

برده سرای زدا فرمایست 4. v. 4.

بستوده سما بشنود و 2. v. 8.

تا شبر 3. v. 5.

دل تیغ 9. v. 1.

..... نهادند همی 2. v. 2.

همی بود 3. v. 4.

ایرانیان گشته شد 2. v. 2.

دهستان کم رفتند بیکر حصار 12. v. 1.

بسنیاره بدان سبزه را گذار 2. v. 2.

شبر و روز بر کمرز هاء جنگ 3. v. 3.

سبزه بر کم و خان ویسه نرادر 2. v. 2.

... برکشند 3. v. 3.

... گشتند 4. v. 4.

... مردم بد تنه 2. v. 2.

شنود 3. v. 3.

شد از رشک جوشان و دل کشتن نکر 16. v. 1.

... باشاه ایران چه کرد 4. v. 4.

سیاهی فرستند بی مر برادر 2. v. 2.

شبستان ناکه بدست آورد 3. v. 3.

... آورد 4. v. 4.

بلنگ اندرون ... 18. v. 1.

بدم کرد جان سیاید کشیر 2. v. 2.

سیاهی مهر از پروی توان 4. v. 4.

omit. 1. v. 1. 2. 19.

یکی مرد بد نام او بارمان
 همه هفت گفت سپادارمان
 بدستوری ...

بجویم ...
 جو پند بندار من دست برد
 جز از من کسی را بخواند کرد
 چنین گفت اغری پرت نفوشتند
 که کس ما را نرا

دل مرزبان ...
 برین انجمن ...
 بی مرد بی نام ...
 که انکشت ...
 برازنگ شد ...
 آمدش ببنک ...

بروی درم گفت ...
 که جوشن ...
 تو باشی ...
 نیایر نیار ...
 بشد تازان ما بدشتن برد
 ... قازن ...
 گزین ...
 که داری ...

نکه کرد قازن بردان مرد ...
 وزان انجمن باید که جوید نبرد ...

سالار ...
 ز چشمش شریک اندر آید بجشم ...
 که سال تو ...

تو ای نامور که خدای سپاه ...
 ... موی سپیر ...
 ...

بزد قباد گاه با بازمان ...
 ز شبگیر ناسبه افکند خوار ...
 کس از مهتران بستند از مهان ...
 تو کفتی که شد حفت حقان ...

...
 ...
 ...

وزان روی کر سبوز بیلن ...

... تا بنده روشن خواه ...

درختشده ...
 شده لعل اها راده خون ...

... تا بنده روشن خواه ...

هر سو که قازن بر افکند اسیر
 همی ناخت آهمن جو آدر کشتب

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

... تا بنده روشن خواه ...

خون بها چون 1. v. 2. /
 : انست 2. v. 3. /
 خبر برد نور فریدون رسید
 جو لشکر بنزدیک جیغوت رسید
 سبه را میان و کرانه نبود
 همان بخت نودر ...
 براه دهستان ...
 سپه دارشان ...
 سپه شاه ایران بر بشتن اوی
 جهانی ... کوی
 جو لشکر ...
 چنان شد ...
 سراپرده نودر ...
 ۴.

..... مرد چون بی هزار 8. v. 3. /
 ... و شخ 12. v. 1. /
 قیونی بر افکند اف اسیت 13. v. 2. /
 شکارند جویا کجا بشمریم 14. v. 2. /
 15. v. 1. 2. /
 سنودش همی ... 15. v. 3. /
 ندارد به همی بها همان 4. v. /
 همانا شما شماس در نیروز 16. v. 1. /
 نشست استر! ... 2. v. /
 هیون 17. v. 3. /
 18. v. 1. 2. /
 3. v. /
 میان دو لشکر ...
 همه ساز ...
 سراپرده ...
 بیامد سبه را همد را بنکرید
 نشان داد ...
 بشد نزد سالار ...
 وزان بر ...
 که مارا ...
 سپید جواز کوه سر بر دعبور
 حلایه

اندر بها آمد 1. v. 12. /
 همی بها چو شد 3. v. /
 اغریثت به اندر بها آمد 4. v. /
 که اندیشه دارد همیشه بدل 13. v. 2. /
 سرش بها نه سر 14. v. 2. /
 جو کستانسب و کر سنور ز بدن 3. v. /
 جزین 4. v. /
 که جر خشت ... 15. v. 4. /
 تسوزیم 16. v. 3. /
 آشوب کشور بها آرام خاور 4. v. /
 یکی شیر جنگست 17. v. 3. /
 که بها کهری 4. v. /
 بنیره که ... 18. v. 1. /
 نباید 3. v. /
 بواز دامن ایر جش کم شود 19. v. 1. /
 بیابان زیاران بر از نم شود 2. v. /
 کیاها زیال یلان برگدشت 4. v. /
 آبل 20. v. 4. /
 21. 22. 23. 24. v. 1. 2. /
 زمین بسان همه سر بر زیر نعل
 بکیرند وز خون کند آب لعل
 قازن 24. v. 3. /
 کستانسب 4. v. /
 ... بردشت کین 25. v. 1. /
 کنند 3. v. /
 کنند 4. v. /

466
 مزوم کردن با زال

من این ایزد ی فر باز آورم
 بنوعه ...
 مکر آفرینش ...
 بتابید از نودر شاه مهر
 ... اندر بود چشم شاه
 به برگشتن آتش بود جایگاه

بسوگ ز سر باز ...
 ... ز بخت شهری ...
 ... ز جای ...

فصل ۱۸ آمدن زال به پیش نودر شهر بار

...
 ...
 نه مانود و آرام بودش نه مهر
 ...
 ز تارفتن ...
 ... سالار توران بشک
 ... از یاراد هم

فصل ۱۹ ... لشکرش ...

... کشورش ...
 چرا خواست و از سر و ناردمان
 جوانبار حکیمی هنر بر زبان
 سخن را نذر تور و زسم گفت
 کان ... را
 چنان ... من
 به بنوید ... بیستتر
 دیده کپی ... دشمن که
 بایران نکردی کسی داور
 و از ... در
 بیند ... شد بر
 بسرا ... او

... نخست از جهان آفرین بر نام ...
 ...
 ...

نه دشواری از چیز برتر منش
 نه آسانی اندک بود در تنش
 همه با توانا می او کیست
 بزرگست و بسیار یا اندکیست

درد و ی بجان منوچهر شاه
 ...
 سرافراز کرد بسندید را
 ...

فصل ۲۰

...
 ...
 نکره بیان ...
 وز دشت ...
 که تا شاه مردان هم بر نهاد
 ز سام ...
 هم ایدر ...
 که هم ...

وی آن ... جهان
 داند ... ماند
 باد سرد ... باد گرم
 یکی لشکر کب ...
 در پای شیر اندران
 کشیر ...
 ...
 ... تاجدار
 ... کم کردان روزگار
 نموده شد ...
 نکرد بر هم می بخردی
 ...
 بدی ... شدی

182

..... کران بردش i. 20. ni

..... خور برورش 2. v. ni

..... باز 3. v. ni

..... کرد کز 2. v. 21. ni

..... نخریشان تنی جند باخود بر ~~و~~ 22. ni

..... سلیح کران 3. v. ni

..... کوه بلند 2. v. 23. ni

..... کهنر دوید 3. v. ni

..... در برسی ماروان 2. v. 24. ni

..... بیار مرا آگهی ده ز کار 4. v. ni

..... فرود آمد از در فرستاده مرد 25. v. ni
..... مرا آگهی ده زیار نهان 4. v. ni

fol. 44^a

..... از میان 2. v. i. ni

..... تا شور میان ناموز 2. v. 4. ni

..... برد و پشتش بسی 1. v. 5. ni

..... جامی 3. v. 7. ni

..... خرید و نزدیک بی ترسیم 4. v. ni

..... بر آست با نامداران بچنگ 2. v. 8. ni
..... جو شیر تیره شد رستم نیز جنگ 4. v. ni

..... لا لا *La refit me m'apaise*

..... زمتن یکی کز زد بر سرش 3. v. 9. ni
..... سر و مغزش 4. v. ni

..... در *at fempen* 1. v. 10. ni

..... سراسر فکند 4. v. 11. ni

..... جد گشته جنان رزم 4. v. 12. ni

..... بر گوشه 3. v. 13. ni

..... *Amorant* 1. 3. 4. v. 14. ni

..... بزد کز و شکست و در ارجای 1. v. 1. ni
..... بنهاد باید 2. v. ni

..... پرو ساخته 3. v. ni

..... هندس 4. v. ni

..... از ماه پراسته 1. v. 15. ni

..... ز دنیا و سر تا سر 2. v. ni

..... *(infinitive 4 feet)* 16. ni
..... نامه رستم بنال

..... *omitt.* 17. ni

..... کیوان مسا بهرام ~~که~~ 1. v. 19. ni

..... شاه و تابنده کاه 1. v. 20. ni

..... بر مهر و ماه 2. v. ni

..... *omitt.* 3. 4. v. ni

..... کوه بلند 1. v. 21. ni

..... بانصر خوار 3. v. 23. ni

..... *neglected copy* 4. v. ni

..... چه مسا ز ~~تا~~ 1. v. 24. ni

..... هسنز ~~تا~~ باش 2. v. ni

..... ز ماه و زور و شمارد کسی 4. v. ni

..... افکند بن 3. v. 25. ni

fol. 44^b *ni 1. omitt.*

..... سزا آورد 4. v. 3. ni

..... یار 2. v. 5. ni

..... بس آنکه برو بر زن آتش نکین 4. v. ni

..... زهر 4. v. 6. ni

..... هم از دیبه 2. v. 7. ni

..... را پیراستند 3. v. 9. ni

..... بر زن جو برخاستند 4. v. ni

..... کز نای 1. v. 10. ni

..... همان صبیح با بوق و هندو درای 2. v. ni

..... شتابان 4. v. ni

..... تار 4. v. 11. ni

... رستم شیر تر v. 4.

ببر سید باد سن بال و سرش 2. v. 2. nia

v. 4. deat و expat

براند زنن بکسلد ساز تو 4. v. 3. nia

... میانرا ببند 4. v. 1. nia

v. 2.

تازیان

رفتن رستم بقلعه سپید Infinitnia 6. v. 6. ~~st~~ st. 6. nia

... چهار سن فبر سنک

براز سینه و باغ دور از گروه

یکی کوه بینی ...

که بروی بزید بران عقاب

همیدون چهار سنک ...

بسی اندرو مردم جانور

زهر بیشه کار و زهر میوه دار 4. v. 3. nia

... آورد روی 9. v. 1. nia

وزان راه گشته شد ان نامجوی 2. v. 2.

v. 3. 10. nia

سنکی Infinit بسوی حصار زر آورد روی 13. v. 13. nia

بکین تر بیان شد ش رزمجوی

بسوی حصار در اندر کشید 1. v. 1.

سوی باره در توانست راه 4. v. 4.

دز ~~مها~~ در 14. v. 1. nia

... برک گاه 3. v. 3.

اکم چند در بسته شد سال و ماه 4. v. 4.

... گاه ایست که خون 15. v. 15. nia

که سازب ... 4. v. 4.

برو پنج ان مدرکان بر کنی 4. v. 16. nia

شتر خواره از دشت یک ساروان 4. v. 18. nia

نمان کینه جوی ... 2. v. 2. nia

... اوی 3. v. 3.

v. 24.

براز درد دل بر آراست روی

nia 7. v. 6. Infinit

... جنان هم که بود

جنان جون بود در خورشاه بزم

شب و روز ...

همی کرد ...

... دوشنزل برقتند

... کشیدان

وزان روی زال ...

سوی سیستان ...

nia 8. Infinit کشتن رستم پیل سفید را

nia 9. v. 3. فرزند را

nia 12. v. 4. خروشیدن مردم اندر درش

nia 13. v. 1. که پیل سپید ...

جوان گونه آوازش آید بکوش 3. v. 3.

... بر کرد جوش 4. v. 4.

nia 16. v. 1. 2. Infinit

v. 4. یکم شست رد بر ...

nia 17. v. 3. مسیدن از ان پهلوی نامور

nia 18. v. 4. گرز ~~مها~~ کرد

nia 19. v. 1. همیفت از انسون زنده پیل

nia 21. v. 1. جو کوه دمنده ...

... بر روی رسید 2. v. 2.

nia 24. v. 3. بیک گرز ...

... و کرد آفرین 2. v. 25. nia

nia 1. v. 1. 2. Infinit ~~nia 1. v. 1. 2.~~ 43

بسی رزم کاها که ان پیل مست

بجمله همه باک بر هم شکست

hi 1. v. i. 2. omitt.

تو گفتی بسنگش آکنده بوسن 3. 4.
دگر ز آهنت آنکه بوده دروست

hi 2. v. i. 2. omitt.

جنین تا که زادن آمد فراز 3.

v. 4.

وزیر بار بردن نیام فراز
برک *bar* رنگ 4. v. 2.

hi 5. omitt.

Spizt باز آمدن سپهر نم پش زال

بزی راندرون مرغ فرمان روا 7. v. 4.

جو ابری که مرجانش باران بود 8. v. i.
جه مرجان ... 2.

v. 3. 4. *Amopant*.

ازان ... 9. v. 3.

نیارد بس برگدشتنش ابر 10. v. 2.

v. 3. 4. hi 11. v. i. 2. omitt.

از آواز او اندر آمد ز جای 11. v. 3.

جای خرد سام سنگی بود 12. v. i.

بجشم اندرون شیر جنگی بود 2.

... سرو و نیروی پل 3.

v. 4.

بانگشت خشت ...

نیاید بیکیتی ز راه رهش 13. v. i.

بدان تاش بینی بود خرمی 3.

افسون *ma* ایشان 14. v. i.

تا *ma* در 2.

شکافد نهی ... 3.

hi 16. v. i. 2. omitt.

وزان بس بدوران کجا کرد خاک 3.

... ترسو آرام باک 4.

... با شیر و مشک 17. v. i.

... بر خستگیش 3.

به بیند اندر زمان بستگیش 4.

بران مال ... 18.

... بشکفایت بخت 19. v. 2.

... آید بیار 4.

بگفت یکی بر زبان رو بلند 20. v. i.

... وان بر کو بر گرفت 3.

... ای شکفت 4.

hi 21. *Spizt* *ma* habet

... کرد مستن 22. v. 4.

hi 23. v. i. ... بتابید

v. 2. ... بیابید

... کوی سرفش 24. v. i.

v. 3. *Amopant*

شکفت اندران ماه بد زال زر
ازان کودک با مال فر

v. 4. بشنیر

hi 25. v. 3. 4. omitt.

42^a ... پش او تاختند 2. v. i.

v. 3. 4. omitt.

hi 3. v. 3. 4. omitt.

hi 4. v. i. دوختند

... سرو اندر آکنده موی سمور 3.

hi 6. v. 2. خاک ان

hi 8. v. 3.

یکایک ...

hi 10. v. i. کر زدار *et* صورت

... جو دیدش جهان بهلوان سوار 2.

v. 3. 4. omitt.

hi 11. v. 3. ... منش

hi 12. v. i. 2. omitt. ... خواند

... بخو اهندکان بردم برفشاند 4.

hi 13. omitt.

hi 17. v. 3. ... که دیده

v. 4.

hi 18. v. 3. *Amopant* ... ز نسل تو

فرستاده آمد جو باد دمان
بر زال روشن دل شادمان

1811 خوب هوا جفت 20. v. i
بشادی وزدی ... v. 3.

... کشت بار hi 22. v. i

برو دختر آمد سرانیده راز
et hoc sonopont.

مراين بود مرد را ... hi 23. v. i
براي هوا فرازب v. 2.

تيز هوا زود v. 3.

آريش hi 24. v. 4.

زتر چشم ~~مراين~~ اخر متان ... hi 25. v. i

40^b بطير و هي و مشک و عنبر سرشت hi 1. v. 2.
در ا همه هوا و کمر hi 2. v. i

قطره هوا نقطه v. 2.

hi 4. v. i. 2. omitt

ببار اندرون خانه زرنگار v. 3.

نشارش همه مشک و زخواسند hi 5. v. 4.

hi 6. v. i. 2. omitt

جو برنده ... hi 7. v. 2.

رسيدن زال بنزدیک بدرش زال hi 8. *manuscript*

بدیره شدن سام زان شادمان hi 9. v. i.

خورم hi 10. v. 2.
پيرزني ~~مهر~~ بود ... v. 4.

... يا شاه زابلستان hi 12. v. 3.

... باماه کابلستان v. 4.

بوانست کور از ان چين کام hi 14. v. 4.

Not ex. omitt. Nam v. hi 15. v. 4.
et 16. v. i. omitt.

ستوخي ... مرد دلير hi 17. v. 3.

بزد ناي روشن بر بستر کوس hi 19. v. 5.

زمين کشت بشت ... hi 20. v. 2.

امدن مهاب بنزدیک سام و زال و بردن اينشار
بکابلستان hi 21. *manuscript*

4. 3. 4. hi 21. v. i. 2. omitt

... مشت امتز hi 21. v. 3.

... و ارامتز امتز v. 4.

hi 23. v. 3. 4. omitt.

... برزدش ماه نو. hi 24. v. 2.

41^a زمانه بار آيشي ديگر ست hi 1. v. 2.

بس و بال اسير ... v. 3.

و مشک ~~مشت~~ hi 2. v. 2.

ميان بسته با چند چويندگان v. 4.

مران هوا بر کف hi 3. v. i.

مقطر مرقع بدر و کمر v. 2.

بران جامه از بر افشانند v. 4.

بس هوا مر hi 4. v. 3.

له هوا رو hi 5. v. 2.

... نام v. 3.

زيبنده تاج در تيج و زشهر hi 6. v. i.

... خامه شهر پار hi 7. v. i.

خورم v. 2.

... کشايد هي hi 8. v. i.

... برنگار hi 9. v. 3.

بر هوا يا ~~مشت~~ 4.

hi 10 *manuscript non habet*

آن هوا از hi 11. v. i.

بامي نشين v. 4.

hi 12. 13. omitt

hi 14. v. 3. 4. hi 15. hi 16. v. i. 2. omitt

hi 17. v. 3. *manuscript*

برفتن شادان دل خوش منش

بر آفرين لب زنيكي منش

hi 18. 19. 20. 21. 22. omitt

... بورفته شد hi 23. v. 4.

hi 25. omitt

جو بردخت
جرگزی ... آدر کشب

hi 11. v. 3. 4. omitt.

hi 12. v. i کرانان

hi 12. v. i. 2. omitt. ~~hi 12. v. i. 2. omitt. ~~hi 12. v. i. 2. omitt.~~~~

آندر سچین دخت پیش پرام

hi 13. v. 2. بنزد سبهدیل زابلی

hi 14. v. 2. بگفت و فرمود باود و بار

v. 4. خرامید گفت

hi 15. v. 3. بنثار برستنده واسپر پیل

v. 4. رده ~~له~~ برکشیده زدریای نیل

دو میل. ~~hi 15. v. 3. 4. omitt.~~

hi 17. v. i. 2. بنشست برسان مست

v. 2. سرپاستن ~~hi 17. v. i. 2. omitt.~~

hi 18. v. 2. شاه رده

v. 4. بگردان

hi 19. v. i. 2. omitt.

v. 3. شوید و بدستور دستار دهید

v. 4. نهید

hi 20. v. 2. کویا دل و شاد کام

v. 3. فدییه او

hi 21. v. 2. سه بت روی باو بیکی بدنزا

v. 2. سمن جره

v. 4. در پیش صف

hi 23. v. 3. 4. omitt.

hi 24. v. i. بهر تو شد

hi 25. v. 2. بایر ~~hi 24. v. i. 2. omitt.~~

384

hi 1. v. 1. ازان تر سر که خوشتر و زور آفرید

v. 3. نباید چنین کارش از تو بسند

hi 2. v. 3. 4. v. i. 2. omitt.

hi 5. v. i. با کمال

v. 2. بین بازگویی که اندر خورد

hi 4. v. 4. کبان

hi 8. v. 4. بدین ~~hi 4. v. 4. کبان~~

hi 11. v. i. ضحاکم

v. 3. همان نام

hi 12. v. 2. شبر تیره تا برگشت روزگار

hi 14. v. i. 2. omitt.

hi 15. v. 4. دست و ~~hi 14. v. i. 2. omitt.~~

hi 16. v. 4. در پشت

hi 18. v. 2. را ~~hi 16. v. 4. در پشت~~

hi 19. v. 1. 2. omitt.

hi 20. v. 2. زکمی دل

v. 4. که هر کوهراں کوهی دیگرند

hi 21. v. i. 2. omitt.

hi 23. v. 3. دست

v. 4. سزد کم برانند هر دوز بوسن

385

hi 1. v. 2. هیچ دیر

hi 4. v. 3. برآمد بکام تو این کارزد

hi 2. v. 2. رخ ارحی گسته تا موسم

رخ از ترخی گشته یا قوت خام

386

نامه فرستادن زال بنزد مهرب

hi 13. v. 3. نوند دلاور

v. 4. مزده ~~hi 13. v. 3. نوند دلاور~~

hi 4. v. i. کز انیشه دل مکن

v. 2. بسیج

v. 4. بخوانم ~~hi 4. v. i. کز انیشه دل مکن~~

hi 5. v. 2. شد سر

v. 4. سالار کینتی بجوی

hi 6. v. 2. بانوان

v. 3. بر شاه ~~hi 6. v. 2. بانوان~~

hi 7. v. i. بدستور باز

366

از ویست نیک و از و همن نیست 1. 3. 1. 3.

... و خوشنید و ماه 2. 3. 3. 2.

برزم 3. 3. 3. 3.

... سرافشان سندر 4. 4. 4. 4.

... با کیزه مغز 5. 5. 5. 5.

یا نشخور آید همی شیر و مغز 2. 2. 2. 2.

بدو سال شستن از او آورد بای 4. 4. 4. 4.

... ماه از سرم 6. 6. 6. 6.

عنان بیج و اسرافکن و کزدار 7. 7. 7. 7.

کسر بریدی 2. 2. 2. 2.

... بکر نکشان 8. 8. 8. 8.

جوان از دها کور رود کشف 3. 3. 3. 3.

... کسر 10. 10. 10. 10.

که با او همی دست باز شود 12. 12. 12. 12.

رسید مش و دیدم جو کوه بلند 1. 1. 1. 1.

کسان 2. 2. 2. 2.

بسان 3. 3. 3. 3.

زفر باز 4. 4. 4. 4.

مرا دید غمید 16. 16. 16. 16.

چشم 17. 17. 17. 17.

... رود چین 4. 4. 4. 4.

بسوی زفر کردم این تیر رام 19. 19. 19. 19.

... 20. 20. 20. 20.

... بر یکی زمرش 3. 3. 3. 3.

... جوش از خون جگرش 4. 4. 4. 4.

... پیلتن را زجایی 21. 21. 21. 21.

... زعفر برسان نیل 22. 22. 22. 22.

همه کوهستانان پر از جنگ من 24. 24. 24. 24.

... جهان پر از جنگ 3. 3. 3. 3.

... کران از دها جنگ 4. 4. 4. 4.

زمین سر بسر شیر یا یاد تو 10. 10. 10. 10.

ز تو داد یابد زمین دادمان 11. 11. 11. 11.

نکر من ز داد تو ... 3. 3. 3. 3.

بکیتی بسی هستم هم نبرد 12. 12. 12. 12.

... 3. 3. 3. 3.

همان جون نژادم 13. 13. 13. 13.

با تشکر بگردی فراینده را 14. 14. 14. 14.

... مرا بهره تیر 4. 4. 4. 4.

... و نیروی و تیغ و بهی 16. 16. 16. 16.

یکی یار جون مهتر کابلی 2. 2. 2. 2.

آبا تاج و با تختن کز کران 3. 3. 3. 3.

آبا شاه با تاجداران سران 4. 4. 4. 4.

... بزابل 17. 17. 17. 17.

... بدین باختی 18. 18. 18. 18.

خشم 19. 19. 19. 19.

... باره 3. 3. 3. 3.

... 4. 4. 4. 4.

... مایه 20. 20. 20. 20.

... باتو 21. 21. 21. 21.

... نیکی 2. 2. 2. 2.

... یلی 4. 4. 4. 4.

... مشو بنده تا جاره 22. 22. 22. 22.

... نیز 2. 2. 2. 2.

... فرستم بنزد تو ای نیکو اه 4. 4. 4. 4.

... آوریم 23. 23. 23. 23.

... آوریم 4. 4. 4. 4.

... اگر یار باشد 24. 24. 24. 24.

... باشد 2. 2. 2. 2.

... هراتیا 4. 4. 4. 4.

... نامه سام و بنزد منوچهر شاه 25. 25. 25. 25.

Farscript

24. v. 1. 2. *omitt.* *et habet bonum*

به چشم همه جنگجوی آمدند
جنین خیره و بوی بوی آمدند
سباهی که سگسار خواندشان
بلنگان جنگی که اندوشتان

25. v. 1. *omitt.* من این صومعه

2. *omitt.* سباهم بدان مرز بگذاشتم
3. 4. *omitt.*

35. v. 1. *Exemplum*
1. 2. 3. 4. *omitt.*

10. v. 2. ... از زمین برگزینم

11. v. 3. 4. *omitt.*

12. v. 4. بودند بر دند

15. v. 1. ... گاه بار

2. ... زبیر شهریار

~~Exemplum~~ *omitt.*

17. *Exemplum* آمدن سام نزد منوچهر شاه

19. v. 1. ... چشم بدی نمود

20. v. 1. 2. *omitt.*

21. v. 4. ... وزیران

22. *Exemplum*

رفتن سام بخراب کردن کابل

23. v. 2. کنجی

24. v. 1. 2. 3. 4. *omitt.*

36. v. 1. 2. 3. 4. *omitt.*

5. v. 2. ... همی دید

6. v. 1. ... نکر تازیان را کشاید بخش

7. 2. ... انوار بخش

9. v. 3. ... کجا دینه تو دمد روز جنگ

10. v. 1. ... کجا یاد کرد تو بلبلی

نویا دید

18. v. 3. ... و جنگ

4. ... بدو نام و ننگ

8. v. 2. ... خرد از دهان خرد بنکرد

4. ... آباد یکان

9. v. 2. ... نودر

4. ... نه نزدیک

10. v. 1. *Et sic sequitur* نودر

4. ... تیر

11. v. 2. ... بزرگان

همه ناموار

4. ... بدیدار سام کو کشت شاد

12. v. 4. ... سام از کوه شاد کام

13. v. 1. ... نهادند

3. ... بس از نودر

15. v. 3. ... زشاهی واصل

4. ... جو در بای جوشان برآمد بجوش

16. v. 1. ... روشن روان

2. ... و گز نهایی کران

17. v. 1. ... ابا کوس و بانای در دهنه سنج

دینه

3. ... سیه یکسره

4. ... و نیز شدند

18. v. 1. 2. *omitt.*

19. v. 2. ... و ببردند

20. v. 1. 2. 3. 4. *omitt.*

et hoc est habet

برخیزش بر تخت بنفشاختش

21. v. 2. ... چنان چون سزا بود بنواختش

2. ... زکان تو کوتاه دست بدان

3. ... دیوان نر

4. ... که شیر بر خاشخ

22. v. 4. ... بی همه

تکین کین دو سهر از جای نژد v. i. 23. hi

کاخ hwa بام v. 4.

hi 25. Infinit non habet.

fol. 32 a

hi 1. v. 1. 2. non habet sed hwa ein

بشادی بر بهلولان آمدند

خرومند روشن روان آمدند

جنین گفت یاد اور بکل زار hi 2. v. 3.

v. 4. نوش hwa ترس

hi 3. v. 2. شرف hwa زرق

v. 3. 4. omitt.

hi 4. v. 3. بدو بیست

v. 4. همونست داور بر

hi 5. v. 2. برآرد بتو میوه دار روان

v. 3. 4. omitt.

hi 6. v. 2. بی حور

v. 3. افروید و قلم

hi 7. v. 4. که اورا نه ایناز ونه جفتیار

hi 8. et hi 9. v. i. 2. omitt.

hi 10. v. 3. بویزه که

hi 11. v. i. جهان

hi 11. v. 3. 4. et hi 12. v. i. 2. transport

hi 12. v. 3. 4. omitt.

hi 15. v. i. دختر سبین دختر را

v. 2. بدین سخت را

hi 16. v. 2. نهادند روی

hi 19. v. 3. 4. et hi 20. omitt.

hi 22. v. i. 2. omitt.

hi 23. omitt.

hi 24. v. 3. ما پیشتر

hi 25. v. i. بگو گو یکم نامه بزد شاه

v. 3. سام سوار

v. 4. نبرد از داور

fol. 32 b

7 و ر بود hwa فرمود hi 1. v. 3.

hi 3. v. i. 2. omitt.

v. 3.

v. 4. خداوند کوبال و شمشیر خود

Infinit نامه زار بزد سام بدرش

hi 4. v. 1. 2. et hi 5. v. i. 2. omitt.

hi 7. v. i. صراوا

hi 8. v. i. و خرد بزد

v. 3. 4. et hi 9. omitt.

hi 11. v. 2. دوش

v. 3. یزدان شیر کریغ

v. 4. اگر چه پر بر براید میغ

hi 12. omitt.

hi 14. v. 4. من آنم

hi 19. v. 4. یکسم

v. 4. ز کابل بر سام

hi 22. v. 3. با نامدارن خویش

hi 24. v. i. وایران در شهریار

hi 25. v. 4. از کوه نیغ بلند

fol. 33 a

hi 1. v. i. 2. omitt.

hi 3. v. 2. آرزو hwa کام دل

hi 5. v. 4. چه گویم برآمد نکون نژاد

Infinit non habet

hi 8. v. i. antequam

همی گفت اگر گویم این نیست روپ

مکن داور سوپ دانش بزوی

بر داد کمر پین و بر انجمن

نبا شد بسنوده پهان شکن

hi 7. v. 3. بر ستاره سپهر

v. 4. جنین گفت کای کرد ز زمین کمر

هنگامی که 7. v. 4. و 8. q. 10. v. 1. 2. 3. نگه دارد

هردو فرخ 11. v. 2. شیرین زبان 1. 4. v. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

باید به بندد بروی میان 1. 4. v. 4.

شاه از بزند میغ 12. v. 2.

سروبی بدن بدسکلان زنگار 1. 3. v. 3.

نرسکساران 13. v. 1.

1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ازو پشتر 14. v. 1.

همه نیگوس زو بایران رسید 1. 2. v. 2.

ازو پهلوانرا خرام و نغید 1. 4. v. 4.

کوحباند 15. v. 1.

ماند بروی درنگی نهنگ 1. 2. v. 2.

بهانه نشاند 18. v. 2.

من اینک بشیکم ازین زرنگاه 1. 3. v. 3.

به بستن ازان کمرساران خوار 20. v. 3.

بیاده انخوانی کشیدند زار 1. 4. v. 4.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ایوان رسید 22. v. 1.

مردم 24. v. 2.

شیرین سخن 1. 4. v. 4.

fol 33

جاردگر 4. v. 3.

یکی شاره 1. v. 1.

شده زرهمه بایدار کهر 1. 4. v. 4.

برفلک مشتربج 6. v. 2.

باسخ فرستادن سام زال را

با آن 7. v. 2.

زن 1. 3. v. 3.

وزان پیش برکش 8. v. 3.

با 9. v. 2.

بنکریب 1. 4. v. 4.

11. v. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ماه روی 14. v. 3.

همه کز دانست کفنار آوی 15. v. 1.

پایه بچستن برافراشتی 1. 3. v. 3.

همی دید از کزی و کاستی 1. 4. v. 4.

16. v. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

همی کوفتش ای و جندی برشت 17. v. 4.

بازود 18. v. 2.

فوز 1. 3. v. 3.

دوکل را بدو 19. v. 1.

باشد کل ابدار 1. 2. v. 2.

کزمین کردی رازبار بر خار ماه 1. 4. v. 4.

همان راز 20. v. 4.

که دیبای 21. v. 4.

مرا نام فرخ بزادی 24. v. 3.

بکابل بهاند 25. v. 1.

1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

fol 34

میان من او خوداشر نهفت 2. v. 2.

جامه بود 4. v. 4.

جو زال از کرا تا یکان کرد نیست 5. v. 4.

همش نام باراب 6. v. 2.

کسی بای موراندارد برین 7. v. 4.

8. v. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ز تیمار گویان 10. v. 3.

برپیش 1. 4. v. 4.

بزم یدیه دل 11. v. 4.

12. v. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

کارها در جهان 20. v. 2.

lin 15 v. 2. بر چنین

v. 3. دندان

lin 16 v. 1. و فرزند سام

v. 2. نکرد

lin 17 v. 2. چونین بکوی

v. 3. که ماهیست

lin 19 v. 2. ناروند ... حلقه باوند

v. 3. 4. omitt.

lin 20 v. 3. 4. omitt.

lin 21 v. 2. کهن

lin 22 and beyond

به خواهد کشتن او نیایدش گفت

به نزد سکر جغت را افر جغت

کشتن او من نهان

سه این دو مران جوی آن مهان

دلاور جو برهیز جوید ز جغت

نماند با سانی اندر نهفت

بدان تاش دختر نباشد زین

نباید شنیدن زینکی سخن

lin 22 v. 1. بار بر

v. 2. جو بر خانه بنشست و یکشاد بر

v. 3. کزین خایه کثیر

v. 4. کثیر

lin 23 v. 3. 4. lin 24. two horn hebet

که با تو گفت آنکه جندوان شدی

کشاده بر و سیم دندان شدی

lin 25 v. 1. که آن کلسنان

v. 3. کاخ بار ... تان ... شان

v. 4. بر آر

اباکرم رفتار تیار و کنج lin 2 v. 2.

lin 3 v. 4. بانها لست

lin 5 v. 4. کار ... جار

lin 8 v. 4. بکزی مکر بگلنر رنج بین

lin 9. cl lin 10 v. 1. 2. omitt.

lin 10 v. 3. چنین گفت کز ناروان جهان

lin 11 v. 4. یاروی شیر

lin 14 v. 2. یافته

lin 15 v. 2. صد رقم

v. 3. بچین

v. 4. برو باه کنند آفرین

lin 16 v. 1. برستنده را

lin 17 v. 3. ... چه فرمان دهی

v. 4. کزایم با کاخ شهنشاهی

lin 18 v. 3. زفریم و کزیم زهر کونده جغت

v. 4. میان اندر و دار و نیز

جز آریم نیز

lin 19 v. 2. ... بر روی لب

v. 4. ... ایوان کاخ بلند

lin 20 v. 4. راستن ... رویش

lin 21 v. 2. شکی دید باران بیالای سال

v. 4. ... شاخ

lin 22 v. 1. ... آراست کل

v. 2. ... و در کرد سل

v. 4. ... با شا

lin 24. 25. ita diff. of habet

نه بیند کز کاخ کل خدای

بزمین

بهار آمد

ز روی

نکته بان

نباید محققین بدان هم شمار

که زال سپید بر ابل بنود

سر ابرده شاه کابل بنود

lin 26 v. 1. که مردیست ...

lin 27 v. 1. ...

... نیست

که بای --- 8. v. 3.

9. omitt.

10. v. 2. تخت او

11. v. 3. 4. et lin 11-16 v. 1. omitt.

12. v. 3. یکی همچو رودابه خوب جهر

13. v. 1. 2. omitt.

14. v. 3. شکفتی برودابه اندر ماند

15. omitt.

16. v. 1. ببر سیدش دختر مهربان را

17. v. 1. بدو

18. v. 2. روی

19. v. 4. سرد

20. v. 1. عنایتش

21. v. 2. جنون ناسد ار

22. v. 4. دوستش بکردار دریایی نیل

23. v. 1. 2. omitt.

24. v. 3. 4 omitt.

fol. 29b

1. v. 1 سپیدست

2. v. 4 دلها

3. lin 2. habet Brucini

عاشق شدن رودابه بزال سام

4. v. 1. بدین بندگان خدمت گفت

5. v. 1. 2. بوید ... بوید

6. v. 3. 4. omitt.

7. v. 4. میان شبستان جوی روشن نکین

8. v. 3. 4. et lin 12 v. 1. 2 omitt.

9. v. 3. که انرا که بند او را بر بدر

10. v. 3. پییم

11. v. 14. ترا خود بدیده درون شرم نیست

12. بدر را نزد تو آرم نیست

13. v. 1. ترا با چنین رای بالاق خوی

14. --- خور آیت سوی 2.

15. v. 1. 2. omitt.

16. v. 3. خام بیکاران

17. v. 4. شنیدن نیزند گفتار تان

18. v. 3. بگل نگر و انکه او گل خورشید

19. v. 4.

20. v. 1. بیای مهربان سامست و زال

21. v. 2. ابا با زوی شیر یا کتف و یال

22. v. 3. خوانی همی یا جوان

23. v. 4. مرا او بجاره نشست و روان

24. lin 31. omitt.

25. v. 2. 2. جست و جوی

26. v. 3. اندر پست:

27. برستند برخاست از پیش او می

28. بران جاره پیچاره بنهاد روی

29. بویای رومی پیار استند

30. سر زلف بر گل به پر استند

31. v. 3. از کار او

32. v. 4. جو بشیر دل آزاد از او

33. (در شد آرازو

34. lin 23. v. 4. بهی

35. lin 25. v. 1. 2 omitt.

fol. 30a

1. v. 3. 4. omitt

2. v. 3. 4. et lin 4. v. 1. 2. omitt

3. v. 1. مه موز روی

4. v. 2. بزر بود لشکر

5. Infirmit آمدن کنیزان پیش زال

6. v. 1. 2. omitt.

7. v. 2. که از کاخ مهربان

8. v. 4. چنین عم پیاده شد دران مرغزار

9. lin 12 omitt.

10. v. 3. یا کو یک

lin 2. v. 1. یکی داسنایی
 lin 9. omitt. lin 10. infer non habet.
 lin 12. v. 2. همه رسم
 lin 13. v. 3. جان تسن
 lin 15. v. 2. توانست از روزگار
 lin 16. v. 1. بستی
 lin 16. v. 2. بنام زداد
 lin 17. v. 1. بدام
 lin 17. v. 1. چنگاز
 lin 18. v. 1. 2. omitt.
 lin 20. v. 1. که اندر ترا
 lin 20. v. 2. هم اندر
 lin 20. v. 3. حکم
 lin 21. v. 1. کنون
 lin 22. v. 1. مردان
 lin 22. v. 2. از خود روز بخشتر میا ساید
 lin 23. v. 1. زنک هندی
 lin 24. v. 1. زال
 lin 24. v. 2. تا بدر

fol 29^a lin 1. v. 4. بنادیده بر شو ابا خرد
 lin 2. v. 1. جوزد بر سر کوه تیغ سپید
 lin 4. v. 4. برفتند گردان درین سال
 lin 4. v. 4. بار نو
 lin 6. v. 4. بجای تو

lin 2. v. 1-4. lin habet dant.
 v. 1. زره دار با کوزه کاو سر
 v. 2. اباطوق زرین و زرین بر

جو گردد بلند او چه خواهد بدن: 14

..... چه خواهد زدن 2

ستاره شناسان همه هم زمان 3

گرفتند سپرد اختر نشان 4

که این 1

و کرد مسا کرد 2

شاه مسا سام 3

ز دیبا و خز و زیاقوت و زر 14

2

inde uer - sequatur:

غلامان

همه پیشکش کوهر و زر و بوم

ز بر جرد طبقهای و سپروزه جام

چه از

پراز

همه پیش

همان جوشن

همان نیزه و گرز و تیر و کمان

همان تخت

همان مهر زرین و زرین کمر

مهر

سراسر

از زابلستان تا

نبودی نبشتند عهدی در ست

جو این عهد

بسر اسیر

جو این کرده

بگفت این گزین مهر داور است

زمایهی

جو تو

بهر

زمانه

همه گنج

مباد از تو نام تو یادگار

مباد الحجر نام تو یادگار

24

25

191
بسرانکه متوجهر با سام گفت
که اینرا همانا کسی نیست جفت

بدین برز بالا بدین خوب جهر
تو گویی که آرام جانست و مهر

جنین گفت مر سام را شهریار
که از من تو اینرا بر نهارد ار

کزاران پیورد سالار یار
شکفتی بماند اندران شهریار

بیاموز او را ساز نرم
همان شاد کاهی و آیین بزم

ندیرست جز مرغ کوه کفام
کجاء اند آیینهارا تمام
بسر از کار سینه مرغ و کوه بلند
درا با چراخوار شد ارجمند

fol. 276

1

که چون گفت بر سر سپهر از فراز 4

ز سپهر رخ 2

4

بره بر نشیمن 3

بویه بور 4

و افکند را 6

بزد کوس هنگام بر همان شیر 4

یا مرا زاه کن 7

مرنج 2

omittit 3

دو دیده مرا یاد و بر خنجر شد 8

omittit 3

بویه و زر خویش 10

نهاند این شکفت 11

زیردان و حکمش نشاید گذش 4

13

..... یکی گونه دیر. 20 v. 3

..... نخواهد کشید. 4 v.

که نامد ز کیوان 21 v. 2

نمود بردان خوب صندل نمود. 3 v.

یک اندر دگر یافته همچو عود. 4 v.

بدان هستند 22 v. 2

یکی کاخ بد نیاری اندر سماک. 3 v.

..... و نه از باد خاک. 4 v.

بریدش که میگردد کرد گنام. 23 v. 2

میگشت *in machine*

توانا و برتر تران برترست. 24 v. 4

26 v. 1

in i. f. p. in dipson

..... بیور شد

..... ز ترس

..... برین بر شدن

سرین بیکنه را تو کن دلبر

..... بر حمت

..... کزین خود کرد

نه از آفرینست

..... جو با داور

..... فیایش

که ان آتش از بی بجه بود. 4 v. i.

..... و تشیم *in* نشیم. 4 v.

..... برورنده. 1 v. i

..... و نیز *in* و نیک. 2 v.

..... دانستان وند. 3 v.

..... چون یار کردی بجای. 6 v.

..... بل *in* یکی. 2 v.

..... بد سام یل کرد کار جهان. 3 v.

..... پهلوان *in*

..... میان مهان. 4 v.

..... کوه *in* کونه. 7 v. i

بر آورد و دارند بکشاد راز. 20 v. 2

جو ان کودر خرد نامه نبشت. 3 v.

بران کوه بر کاروانها گذشت. 4 v.

26 v. 1

ازان نیک بج نور با فرهیب

..... دوان. 4 v. 3

ازان 4 v. 4

جه کوبید 1 v. 6

خرد تا برین ست هندوستان. 2 v.

که باشد ز سرمای مهر نور. 4 v.

نباشم 4 v. 7

جه ماضی 2 v. 8

مه بجه را برورانده اند. 3 v. 8

..... رساننده اند. 4 v.

زموی سپیدش دل از وی بتنگ. 3 v. 9

بیاری و بر جتتش بریت. 2 v. 10

نکرد و ~~نکرد~~ ز کما و سرما تباه. 4 v.

سوی کوه البرز بود اندران. 4 v. 11

کز اندیشه دل 2 v. 12

..... کز کوه هند. 3 v.

درفشی بر افروختند نزنند. 4 v.

که ای مرد ناباک فاباک رامی. 3 v. 14

کرافوست بر مرد موی سپید. 3 v. 15

ترا موی سر گشت جو چک سپید. 4 v.

چون خشک بید *in machine*

همان بد همین ایزد بهره داد. 1 v. 16

بسر کوبه نزد بدر بود خوار. 3 v. 17

..... مایه نیست. 4 v.

بترسید ازان خوب و از روزگار. 3 v. 18

بترسید گامد بد روزگار. 4 v.

بید آشکارا دانش راز

v. 4.

li 12. v. 2. کی راز دل آن دید که دل نهفت

li 13. v. 3. جو در دار با قازن

4. یکایک بروی اندر آورد روی

li 14. v. 3. *et la fuyez* قازن

li 15. *versus l'ampoulet et lepit* li 15. v. i. ~~##~~

دندان *l'ampoulet* دیدان

v. 2. به بی روی بنهاده مرد بهی

v. 3. خروشنیده بیموده یکریک نشان

v. 4. کردن کردن کشتان

li 17. v. 3. 4. *l'ampoulet* li 17. v. 3. 4. *lepit*

نه در بود پدانه کشتی در آب

et li 4. (*l'ampoulet*)

یکی دود دیدی

li 18. v. 3. 4. et li 19. v. 1. 2. *omitt.*

li 22. v. i. بنیره جهاندار ضحاک بود

li 23. v. 4. که بادش ز در عوج کنگ آمدستر

li 24. v. 2. که رزم ناباک و بازو دست

v. 3. هنوز اندر آورد نمود مش

v. 4. *omitt.* نه

li 25. v. i. بار *l'ampoulet* باز

v. 2. یکی بر کرانیمش سنگ

Excerpta li 24. v. 4

شود کرم باشد زبان ساه

li 3. v. 2. کینه خواه *l'ampoulet* نزد شاه

v. 4. تو *l'ampoulet* وی

li 4. v. 3. سران یکسره پیش شاه آوریم

li 5. v. i. برآمد هران

.... نابار ساست

li 7. v. 4. li 8. v. 9. *omitt.*

li 10. v. 2. اگر تور و سلیمین البرز روم

~~li 2. v. 3. 4. *omitt.*~~

~~li 7. v. 2. *omitt.*~~

~~li 1. v. 1. *omitt.*~~

li 10. v. 3. 4. *omitt.*

li 12. v. 3. 4. *omitt.*

li 13. *omitt.* نامه منوچهر مسلم و بشاه فریدون

li 17. v. 2. *omitt.* بیجان *l'ampoulet* فرمان *l'ampoulet*

omitt. کلد همه ندانرا اوست

v. 3. ... ز فریدون برو

li 20. v. i. سوی در فرستاد و شیروی را

v. 4. نکه کن همان تاجه آید برای

li 21. v. i. به پلان کرد خشتان خواسته

v. 3. 4. *omitt.*

li 25. v. 4. سمن بر رکیب و برزین سر

Excerpta li 24. v. 2

ابا طوق زرین و مسکین کلاه

li 3. v. 2. بیوسید و گنزد رویش بدست

v. 4

بر سام و نیرم

li 6. v. i. آمده *l'ampoulet* آمد و

v. 3.

با خود *l'ampoulet* خود با

li 7. v. i.

کرانرا

v. 3

.... نیره بتو

v. 4

... نیکنفر

Excerpta li 23. v. 2

li 10. v. 3. همی *l'ampoulet* که

li 14. v. 2. تشته *l'ampoulet* تشته

v. 3. 4. *omitt.*

li 17. v. i. جو بر کشته شد بشتر

li 19. v. 4. کان *omitt.* کای

li 20. v. i. 2. *omitt.*

li 21. v. 4. فریدون فرستاد کاهی برو

li 23. v. 2. شدیه *l'ampoulet* به بندی

li 24. v. 3. 4. *omitt.*

li 25. v. 2. که برانکه روز کار ورده

v. 3. 4. *omitt.*

..... بقازن سپرد v. 3.
 کمین گاه v. 4
 نامور شهریار v. 22.
 v. 24. 2. v. 1. 2. v. 1. 2. v. 1. 2.
 کمان ساخته v. 23.
 فریبده v. 24.
 سماں هوا میان v. 4.
 v. 25. v. 2. v. 2. v. 2.
 هوا را تو گفتی همی بر فروخت
 جو الماس دی زمین را سوخت
 بالک هوا بانگ v. 3.

fol. 22^b

..... v. 1. 2. v. 1. 2. v. 1. 2.
 شاه هوا شان v. 3.
 v. 3. 4. v. 4. v. 4.
 یکجبه هوا بسی v. 5.
 نگو سار v. 6.
 v. 7. v. 7.
 جو شبر روز شد کس نیامد بچنگ
 دو جنگی گرفتند ساز درنگ
 جو از روز رفتند و همی بر رفت
 جو از روز رخشند همی بر رفت
 دل هر دو جنگی ز کینه بر رفت
 به نذر یک باد کس ساختند
 همه رای بیموده انداختند
 که چون شبر شود ماشچون کنم
 همه دشت و هامول را از خون کنم

..... از تیش باز کرد v. 7.
 v. 8. v. 8.
 نامه منوچهر بنزد فریدون بامع نور
 چه در شب بقور کیتی فروز v. 12.
 v. 4. v. 4. v. 4. v. 4.

..... v. 4. v. 4.
 سر هوا سرب v. 16.
 بریدم سرش و همچنان کان اوی v. 17.
 v. 2. v. 2.
 بستر منخن هوا چون همه v. 3.
 مخی هوا مخی v. 18.
 کند بس v. 19.
 شوخ هوا سویی v. 20.
 رفت مخی مخی یافت v. 21.
 بکاه v. 2.
 بستش v. 3.
 v. 22. v. 1. 2. v. 1. 2. v. 1. 2.
 4. 4.
 یکی جاده دارد سراندر سحاب v. 24.
 2 2
 v. 25. v. 2. v. 2.
 رکیب و عنانرا
 جو اندیشه کردان بقازن بگفتند

fol. 23^a

..... v. 2. v. 2. v. 2.
 روزان راه خست و خست
 من کمر دگر ساخت و کین تیره شبر v. 3.
 4 4
 v. 4. v. 4.
 بشرویی شیر اوزن خود براند v. 7.
 شروشه آوردی خود ترا v. 8.

..... بفرمود v. 8.
 که آید درفش منوچهر باش v. 9.
 v. 10. v. 1. 2. v. 1. 2. v. 1. 2.
 v. 4.
 جو در میان v. 11.
 در در

طلایه برکنده برگرد دشت hi 13. v. 2.

..... وکین جیتی hi 14. v. 2.

همه نیک نامند hi 16. v. 3.

بهانید و چون فرّه هودان v. 4.

سپید و حال هوا خاک hi 17. v. 3.

..... از روز شید v. 4.

میان هوا کلاه hi 18. v. 1.

omitt. v. 3. 4.

وزانجا برقتند برسان شیر hi 19. v. 2.

omitt. v. 3. 4. et hi 20. v. 1. 2.

افراشتند آفشانند hi 22. v. 2.

جنک هوا غرق hi 23. v. 4.

..... نران hi 24. v. 3.

..... وپیدان دهان v. 4.

omitt. et pergit c. v. 3. hi 25.

~~بزمگاهست~~ بزمگاهست خفتی بجایه

ز شهور نالیدن کره ناب

برفتند آن بجایه یکسر جو کوه

دخا ده برآمد زهر دو کوه

pergit sequitur post hunc v. 3.

..... بیابان جو دریا

hi 1. — 13 v. 1. 2. inclaf. Loq. 22^a

non habet.

hi 13. v. 3. 4. ut mens

hi 14. v. 1. بخون هوا بجنک

v. 4. کزو مغز کیتی

hi 15. v. 2. درخشنده

hi 16. v. 4. سیاهی گرفتار سراسر جهان

hi 17. 19. omitt.

hi 19. ut mens

hi 20. v. 1. شنیده به پیش منوچهر شاه

v. 3. 4. omitt.

hi 21. v. 1. 2. ut mens.

Loq. 21^a

بیست منومه بدست از برسان نخورز hi 20. v. 1.

v. 3. ویدی هوا بنه

v. 4. جو شصدهایان

omitt. hi 21. v. 1. 2.

hi 22. v. 3. کایانی

hi 24. v. 1. جبر و

v. 2. باقباد و یل

hi 25. v. 1. علمی رفت چون سه میان گروه

v. 2. کامل برآید

v. 3. جو سام

v. 4. برکشیده نیام

Loq. 21^b

hi 1. anteponit

طلایه بدشت اندرون باقباد

مکین و رجو کرد تلیمان نراد

v. 1. آراست خود چون عمر بر

v. 2. آواز کوس

v. 3. یافتند

v. 4. برتافتند

omitt. hi 3. v. 1. 2.

hi 3. v. 3. فباد

hi 6. v. 2. برشتی ازین رشت گردار خویش

hi 6. v. 2. بترسی

hi 7. v. 2. جنکاند هوا جنکی

v. 3. درخشیدن

hi 10. v. 1. که داند که برج نای منست

v. 3. چون هوا کر

hi 11. v. 2. که جنران بهاند بمن دستگاه

v. 3. مره هوا چشم

hi 12. v. 1. بخواهم

v. 4. نششکریه رود

hi 3 v. 3. 4. omitt.

hi 4. v. 3. 4. et hi 5. 6. 7. omitt.

hi 8. v. 3. 4. hi 9. v. i. 2. omitt.

hi 13 v. 3. بدو گفت تورا ز تو گشت

v. 4. چرا بر نهی تو کلاه سپی

hi 14. v. 3. 4. hi 15 v. i. 2. omitt.

hi 18. v. 3. 4. loco huius v. 3. habet

سپردم شهر را کلاه و تکیه

مدارید با من شما نیز کین

hi 19 v. 3. 4. omitt.

hi 20. v. i جز از کهنه ی

hi 24. v. 2. نه بینی ز خون من کردگار

hi 25. v. i کشیدی و هم

v. 2. که جان

کشیدی کنم زمین جهان گوشه

بسنیدی منم

بکوشش فراز آورم ترشه

v. 3. نیاز از موری

hi 1. 2. omitt.

hi 2. v. 4 همان چشم بودش همان شوپاد

hi 3. v. 2 سرایب جاور بخون در کشید

v. 3. بدان تیز

v. 4 جاک

hi 5. v. 1 سر تاجور از تن

hi 7. v. 3 بر اکنده

hi 8. v. i چنین گفت گین آن سران نیاز

v. 3. بخت

v. 4 پارس درخت

hi 9. v. i پتو گشتند یاران دو پیدار شوم

v. 2 یک سو سو چمن و یکی سو سو روم

hi 12. v. 3 هیوئی برون آمد

hi 13. v. i خروشان نزار و دلی سرکوار

v. 2 نابوتش

hi 16. v. 2 بریده سر ایرج آمد بدید

hi 19. v. 3 بر وزی نجی چشمت شاهان بدید

v. 4. ورا بیشتر چشمتکاهان بدید

hi 20. et 21 omitt.

hi 22. v. i فیرون سر شاه بور جوان

hi 24 v. i همی سوخت باغ و همی خست روی

hi 25 omitt.

fol. 19a

hi 2. v. 3. 4. omitt.

hi 4. v. 2. بید سران

v. 3. چو بینم

fol. 19b

hi 1. v. 4 جهان صبا سبه

hi 2. نیا تخت زرین و کمرز کران

بود داده پیروز تاج کیان

hi 3. v. 4 نهادند مر

hi 5. v. i سرایب

hi 6. v. 3 نه چشمتی بداین بود روزی بزرگ

hi 8. v. 2 سبک کش ز سروی طرح چون رکاب

hi 10. دل هر دو شمشیر پیداد شد بر نهی

hi 11. کزان روی شان جاره بایست گشت

v. 2. کس

v. 3. بود پس

hi 12. v. 4 بگفتند بالله بسیار کرم

hi 14. v. i بکرد و نه ابرجه مشک و عنبر

v. 2. چه دینار و دینا و خیر و خیر

v. 3. و خیر و خیر

hi 17. v. i ابا پیل کرد نکشت و رنگ روی

hi 19. v. i هر دو همی

hi 20. v. i داغ دل

hi 22. v. 3. بابر چنین

hi 24. v. 3. ازیرا

196

نشانید درنگ اندرین کار هیچ
کشاده شد از روی پوشیده راز

l. 5. v. 2. omitt.

l. 13. v. 3. 4.

شمارا اکنون کز دل از راه من

نمازی و کز نرسد طره من

ببرسید تا کرد کار بلند

چنین از شما کرد خواهد بسند

l. 11. v. 3. 4.

جگونه سبوی تشییع و فراز

نهر کس که

ننده loco دیده

l. 9. v. 2.

بر خشم

l. 4. v. 2.

شنیده سخن سر بر سر

l. 5. v. 2.

ترا خود بنایست بوزش بکار

l. 6. v. 1.

همی از شمارا بدینسان بدند

l. 3. 4. omitt.

l. 2. v. 2.

همی از

l. 8. v. 2. (v. 1. omitt.)

بشد بشت کردان کذب جو تو ز

l. 11. v. 2.

بکریم برداد و بخشش زمین

l. 7. v. 4.

بختم بر آندنی انجمن

sequit ita diff.

مکر همچنان

سیارم

جو آباد دادتر

بکزی که سر بود پیدانه تن

هم ترس برزدان

همه راستی

l. 13. v. 2. omitt.

شمارا اکنون

l. 14. v. 2. omitt.

یکی داستان

l. 15. v. 1. omitt.

بر نشست از تان

l. 2. v. 2. omitt.

جراشد چنین

l. 4. v. 2. omitt.

کالبد تن را

l. 17. v. 1. 2. omitt.

l. 18. v. 3. 4. omitt.

l. 19. v. 3. 4. et l. 20. v. 1. 2. omitt.

l. 20. v. 4. omitt.

l. 22. v. 2. omitt.

l. 23. v. 2. omitt.

l. 24. v. 2. omitt.

l. 25. v. 2. omitt.

l. 26. v. 2. omitt.

l. 27. v. 2. omitt.

l. 28. v. 2. omitt.

l. 29. v. 2. omitt.

l. 30. v. 2. omitt.

l. 31. v. 2. omitt.

l. 32. v. 2. omitt.

l. 33. v. 2. omitt.

l. 34. v. 2. omitt.

l. 35. v. 2. omitt.

l. 36. v. 2. omitt.

l. 37. v. 2. omitt.

l. 38. v. 2. omitt.

l. 39. v. 2. omitt.

ورا گفت کان دو سیر جنگوی

ز خاور سوئی تا نهادند روی

l. 23. v. 2.

ان بومها

l. 24. v. 2.

l. 25. v. 2.

l. 26. v. 2.

l. 27. v. 2.

l. 28. v. 2.

l. 29. v. 2.

l. 30. v. 2.

l. 31. v. 2.

l. 32. v. 2.

l. 33. v. 2.

l. 34. v. 2.

l. 35. v. 2.

l. 36. v. 2.

l. 37. v. 2.

l. 38. v. 2.

l. 39. v. 2.

l. 40. v. 2.

l. 41. v. 2.

l. 42. v. 2.

l. 43. v. 2.

l. 44. v. 2.

l. 45. v. 2.

l. 46. v. 2.

l. 47. v. 2.

l. 48. v. 2.

l. 49. v. 2.

l. 50. v. 2.

l. 51. v. 2.

l. 52. v. 2.

l. 53. v. 2.

l. 54. v. 2.

l. 55. v. 2.

l. 56. v. 2.

l. 57. v. 2.

l. 58. v. 2.

l. 59. v. 2.

l. 60. v. 2.

l. 61. v. 2.

از در *laca* از بر v. 4. *lin. 11.*

..... مانند او شاد v. 2. *lin. 12.*

..... خوب جهر از نوار v. 4.

بدر میور نام کرده از ناز و نام v. 1. *lin. 13.*

lin. 14. at meus.

بخون v. 3. *lin. 15.*

..... از ناز شان v. 1. *lin. 16.*

کار v. 4. *lin. 17. dest exp. & ante*

یکایک از ایرانیان بر رسید v. 1. *lin. 19.*

..... v. 2.

زدهقان بر ماکنین راندند v. 3.

زدهقان *in nomine* ترا که را ندید

..... v. 4. سرند

خروشید روشن دل و باکدین v. 1. *lin. 20.*

..... *in nomine* شاه یسیر v. 2.

& sed in sequentibus
habet in nomine.

fol. 14^a inl Excerpta

..... کراز انچه اید بیاد v. 4. *lin. 11.*

..... شتاب v. 1. *lin. 14.*

..... میستان کنم v. 1. *lin. 24.*

بنیزه هوا را v. 2.

lin. 25. & lin. 1. fol. 14^b v. 1. 2. omittitur

fol. 14^b inl Excerpta

..... کمر آید v. 3. *lin. 7.*

..... بخوبی v. 3. 4. *lin. 13.*

جو بر شد سخن رای فرخ نهید

یکی زرف پس استر شاه یس v. 1. *lin. 16.*

..... هم لشکرش v. 3.

..... و رای هم لشکرش v. 4.

+ *lin. 14. v. 1. 2. omittitur*

بشایستگی هم بشنایستگی

lin. 12. v. 1. 2.

بیلا و دیدار هر سه یکی

که از هر ندانند باز اندکی

..... پشتر تو v. 3.

..... مهین باز بر در میان ماه نو v. 4.

lin. 23. & 24. v. 1. 2. omittitur

..... هر سه که v. 3. *lin. 24.*

lin. 25. exp. non habet, sed laca eius:

ز پیش فریدون برون آمدند

بر از دانش بر فسون آمدند

fol. 15^a inl Excerpta

..... همه بال v. 1. *lin. 4.*

..... و سد تاجور v. 3. *lin. 10.*

..... خان شان بر از شرم و رنگ بدر v. 4.

fol. 15^b inl Excerpta

..... چنان جوی بیابد v. 2. *lin. 18.*

..... او صا تو v. 1. 2. *lin. 23.*

..... کنون بر کشایم بشادی دو لب v. 2. *lin. 24.*

..... آرزوی v. 3.

..... زن تور را ماه آزاده خوی v. 4.

..... زن ایرج پاک خوار سپی v. 1. *lin. 25.*

..... سپیش رهی v. 2.

..... کوه صا کرد v. 3.

fol. 16^a

..... تور v. 1. *lin. 2.*

..... بستید بخش بدر v. 3. *lin. 16.*

..... ازین گونه بفریت ای دادکم v. 4. *lin. 25.*

نیایش کنان پیش دادار شد
مراز آفرین جهاندار شد

lin 21. v. 3. 4. ut neus

lin 22. v. 3. pag. habet ita:

وزان بس هر انکس که بودش نیاز
مهران به که بودند کردن قراز
بیار است چون بوسان خوان خویش
مهران را همه کرد مهران خویش

verf. in neu interj. non habet.

lin 23. v. i. 2. ut neus, idem v. 3. 4.

lin 13^b vid. Excerpta
~~lin 1. ut n.~~

lin 2. v. i. همان جوشن و خود وزیرین تبع

lin 3. v. i. فرزند چنین

v. 2. زمانی بر از آفرین یافتین

lin 4. ut neus

lin 5. v. i. 2. بدانیشکانت نکون باد بخت
همه روز روزت

v. 4. فریدون هوا سپید

lin 6. ut neus

lin 7. v. 2. همیخواندندش به نیکی کمان

v. 3. چنین هوا همه

lin 8. v. 3. 4. زامل کدر چون سویی شمشیر کرد
نشست اندرون ناصور مشه کرد

lin 9. v. i. کجا کز جهان گوش خوانی همی

v. 2. ut neus.

v. 3. میداد دید

v. 4. هران بوم و برکان باباد دید

lin 10. او دست بدی v. 1.

v. 2. بدید آورد او را ایزدی

lin 11.

بیا تا مهرانا بید نسترم

lin 3. v. 4. نیکی بیریم

lin 6. v. 2. بود هوا کند

v. 4. بخوهد بدن مرا سودمند

lin 7. v. 4. سرشته نبود

lin 8. v. i. بداد دهش یافت آن نیکی

v. 2. تو یک

v. 3. فریدون

v. 4. نخست این جهانرا بستش از بری

lin 9. ut neus

lin 10. v. 2. بیالود

lin 11. v. 3. بند در جهان پنج صد ساله شاه

lin 12. v. 1. 2. omittitur.

v. 3. چنینیم بکشتی که همه

lin 13. v. i. کامکار هوا شهریار

lin 14. v. 1. کیان هوا مهران

v. 2. کاخ هوا تاج

v. 3. مهر و ساه

v. 4. نهادان هوا نهاده

lin 16. v. 3. شاه نو

lin 18. v. 3. براند این جهان سالیان پنج صد

v. 4. که بکنند یکروز بنیادند

lin 19. v. 2. تو نیز از مرست و اندر میر

lin margin

تو سر از مهرشده مر

v. 4. به پیش جهاندار آمد نخست

lin 20. v. 1. بدزین نهان

v. 2. شد هوا خشت

v. 3. 4. et lin 21. v. i. 2. omitt.

et habet hoc ev. verf.

.... و باواز سخت v. 3. lin 14
 شکفتی بشوریده باسور سخت v. 4.
 تاج loco گاه v. 1. lin 17
 v. 3. 4. ~~omitted~~.
 که هرگز نیامد چنین کارش v. 2. lin 18
 بجوش loco بجوش v. 4.
 نهادند زمین v. 1. lin 19
 و باریک بین v. 2.
 نیمی راه مر کاخ v. 3. lin 20
 گرفت و بکین اندر آورد ~~سگ~~ v. 4.
 و شهر بود v. 1. lin 22
 که از جور ضحاک بیرون شدند v. 4.
 lin 23. 24. ~~omitted~~.
 ز گفتار loco ز فرمان v. 4. lin 25
~~fol. 12^b~~ ~~lin 2. v. 3.~~ بس loco هم
 بدست اندرون بستت باریک کند v. 4. v. 3. lin 3
 شهر یار v. 1. lin 4
 بر آرز v. 2.
 زلفش جوش v. 3.
 ضحاک لب v. 4.
 کان همسر آن ایزدی ~~کلیه~~ v. 1. lin 5
 افکند راست v. 4.
 دسته بود v. 3. lin 6
 جوئی v. 3. lin 7
 ببرد loco ببرد v. 2. lin 8
 ببرد تا بکوه ایدت پیش جنگ v. 2. lin 9
 ~~omitted~~. v. 1. lin 10
 نباشد که باشد با ساز جنگ v. 1. lin 12
 و زمین تازه v. 2.
 و گوی کارورز و دگر کندوار v. 1. lin 13

او loco از v. 3.
 بدانش خود شویید v. 4. lin 14
 اختر تو میان v. 2. lin 17
 بدان تا v. 1. lin 18
 بفرص آید شمارا رها v. 2.
 رهش v. 4.
 اندر همی v. 5. lin 19
 همه شهر دیدم بدرگاه بود v. 3. lin 20
 کوتاه بود v. 4.
 چون روند v. 2. lin 21
 نا یافته شهر v. 4.
 بسته زار v. 1. lin 22
 بیشتر هیونی بر افکند رار v. 2.
 بر کوه دشت v. 1. lin 23
 سوی شیرخوان برد پیرار سخت v. 4.
 راز بکوش v. 4. lin 24
 تا دماوند کوه v. 1. lin 25
 با ~~dead~~ v. 2.
 مبرج کسی را v. 3.

~~fol. 13^a~~

بفزودین v. 3. lin 1
 نماد از بر تخت یابند چین v. 4.
 ~~omitted~~. v. 1. 2. lin 3
 بکوه اندرون v. 3.
 تنش نابدید v. 4.
 و دستش از آن کوه شار v. 3. lin 4
 بران تا بماند بسختی در آرز v. 4.

ز خون جنان بی زبان جاریه
چه آمد بران مرد نابکر رای
کمر بسته ام لاجرم جنگ جویم
از ایران کین اندر آورد روی

v. 3. 4. at nacer.

lin. 7. v. 1. از نواز

که ویران کنی تنیل جادوی

lin. 8. v. 1. بردست تست

کشاد از جهان از کمر بست تست

lin. 9. v. 4. از هزار

lin. 10. v. 3. گفت راست

از دهانش

lin. 11. v. 2. سراید بکار

postea verba de diffusi:

بگفتند کمر سوی

بشد تا کند

به برد سر

هر اسان

کجا گفته

که بر دخته ماند بقو این زمین

که آید که گیرد سر تخت تو

چگونه به پسر مرده بخت تو

دلش زان

lin. 14. v. 2. باب زن

شود گفت اختر شناسان نکون

lin. 15. v. 1. نیز گفت

lin. 16. v. 1. 2. آمدش

lin. 17. v. 4. که

lin. 18. v. 1. درام

lin. 19. v. 1. کندرو

v. 2. نامور

lin. 20. v. 3. زیکست سروسپه سرفراز

زدست دگر ماه روی از نواز

همه شهر یکسر

..... و نیز سید راز

lin. 22. v. 2. بدی

..... خجسته نشست تو با فرهی

lin. 23. v. 2. برتر از ابر

lin. 24. v. 2. که رو آلت وخت شاهي بجوی

نوع: *ti maripine*

lin. 25. v. 2. جهان

چنان چون بود در خور بخت من

fol. 12a. vid. Excerpta.

lin. 2. v. 4. برون

lin. 3. v. 4. مرورا

lin. 4. at nacer

lin. 5. v. 1. میان

..... بسا کشت

..... از ان

lin. 6. v. 1. جو یک تخت کو

..... هی راند اندر

lin. 7. v. 2. تو

lin. 8. at nacer

lin. 9. v. 1. بدو

..... که مهان با کرزه کاوسار

..... *ti. 3. 4.*

lin. 10. v. 2. ز تاج و کمر بسته نام تو

..... وزین کز تو مهان شاهي سپاس

lin. 11. v. 3. کندرو

lin. 12. v. 1. نامور

v. 2. *postea*.

که با دختران جهاندار جم

نشید زید رای بر پش و کم

بدیکر عقیقی لب از نواز

v. 4.

lin. 13. v. 1. خوبتر زین

..... او

..... جو مشک از دو کیسوی دو ماه تو

ببسترو بغلطی بکتره پتر
بگردان سخن هیچ بر کس ندید

هیچکس

برافرازانند او از انجا یکاه
باورند زود اندر آورد روی
سوم صوم دگر

فرستاد زب رود بان درود
بدان تازیان گفت پیروز شاه
..... بدان سورسان
..... بدان سوریمان

چنین گفت با من سخن در نهان
جوابی بهم نشانی درست
کنوان زرف

تندی
بدان تازی
ببستند یار اثر یکسر کمر
بیامی بدریا

بران
..... دین

سر سرکشان خیره گشت اندر آب
ز نامیدن جار بایان در آب
بر آورد بال

..... باری حال
هر صوم
ورا کنک در موختش خوانند
بننازی کنون خانه یکی جوان

..... دشت
..... دشت

2. یکی کاخ دیدش کشیده گاه
همه جای شادی وآرام بر

..... و جای بهاست
..... آنکه از تیره خاک
برارد چنین از بلندی معال
مگر صوم

..... درین جای تنگ
..... ای صوم شو
کس از رود نایان بدر بر نماند

..... با سب
..... سازیکه بود
..... بر فرازیده بود

..... بر سرش
..... کی
..... شبستان جویی
ردان شان بر از تیر

..... مینمود شان
..... برستان بدند
..... سر اسبیه برسان نشان بدند

بسی آن
..... کل سرخ دادند نم
..... با صوم تا

..... چه صوم
..... چه صوم
..... بی صوم کم
..... دوش صوم قرص

..... زهره صوم مهره
..... از صوم وز
..... آبتین
..... صوم

همان کاد بر ماهیه کم دایه بود
زینکو تنش همچو کمپرایه بود

lin 13 v. 4. سنود

lin 14 v. 1. 2. omittitur, et loco vice habet

199

همیدون جنوزد که بر سر دوست
شکفتی مرا در دل آمد شکفت

Legumina habet:

نرنام

که از سپهر نداشت کس

که چون کاوه

دو گوش

میان من اواز ایوان درست

یکی

از ان جرم کاهنکران تستر بای

بپوشند

همان جرم کاوه چو بر نیزه کرد

همانکه

خروشان

lin 20 v. 2. آوایه صبا آواز

lin 21 v. 2. کشید صبا نهاد

lin 23 v. 1. نزد بر سر

v. 3. 4. et lin 24 v. 1. 2. omittitur

lin 24 v. 4. بر آمیختی

lin 25 v. 4. جهانرا ازویم و امید بود

106

lin 1 v. 4. دارونه دید

lin 2 v. 4. نیایش

lin 3 v. 2. بدو زن بهر کار دشوار دست

v. 3. از شریادرش

lin 4 v. 3. جانش نهیب مان

lin 5 v. 4. از هر دو ازاده. مهتر پال

lin 6 v. 1. کیا نوس

که خورم زیند ای دلیران شاد v. 4.

..... نکرد همی جر بری lin 7 v. 1

v. 2. کرد صبا کرده

v. 3. بیاید براننده

v. 4. سازید

..... هر دو بشتافتند lin 8 v. 1

v. 2. تافتند

v. 3. دران پیشه هر کس که بد نامجوی

lin 9 v. 1. بر کار

v. 3. نکارند

lin 10 v. 4. فروزان بکربار

lin 11 v. 1. فولاد کمر

v. 2. جامه سیم وزر

v. 4. مهتر را امید

lin 12 v. 3. آوریم

v. 4. آوریم

lin 13 v. 2. بسته

lin 14 v. 1. بهر داد روز

lin 15 v. 1. 2. او صبا بر

v. 3. به پیلان کمر درون و کاوان میش

v. 4. بوسه

lin 16 v. 1. کیا نوس (ut legat et fit sequer

lin 17 v. 1. (سپرد بر نازکیان) نوند

v. 3. اندک

بر افراشته کاویانی درفش

در آمد دران جای تیکان فرود v. 5.

lin 18 v. 3. فروخته از تنک تایی موی

v. 4. حور صبا موی

lin 19 v. 4. نهان پافختر افسونگری

lin 20 v. 4. ز کهر منی و نه کار بویت

lin 22 v. 1. چو شد نوش

v. 2. مای صبا موی

lin 23 v. 4. و آنا صبا آن

v. 1. بس صبا را

lin 24 v. 3. یکی سنگ بود از بر فر کوه

v. 4. دیرباز v. 2.

116

بخوبی چه مایه سختها براند. *lin. 3. v. 2.*
 در کبی ... *lin. 4. v. 2.*
v. 3. 4. et lin. 1. 2. transponit. Elapide.
lin. 4. v. 3. 4. ut meus, lin. 5. v. 1. legat
 زهر چیز کوتاه کنم دست دیو
 که من بود خواهم جانرا حادیو *v. 2.*
 بکشند فی بد همور هنای *lin. 6. v. 2.*
 هر که بد پیش او *v. 3.*
 خورش کرده و سبزه شان گاه جو *v. 4.*
 رنده دمازا همه بکنند *lin. 7. v. 1.*
 از میان *lin. 8. v. 1.*
 از دشت کوه *v. 3.*
 کی از رخ *lin. 9. v. 4.*
 بیارند و یکس بر دی کشند *lin. 10. v. 1. 2.*
 سودمند گردند
 ستایش کنند *v. 3. 4.*
 ستایش کنند
 بود *lin. 12. v. 2.*
 دولب *v. 3.*
 به پیش جهاندار بر یای شب *v. 4.*
 چنان *lin. 13. v. 1.*
 در بند بد *v. 4.*
 همه راستی *lin. 14. v. 2.*
 همی کرد لشکرش می تاختی *lin. 15. v. 1.*
 که بر تخت مانند از و تاج و فر *lin. 16. v. 4.*
 میان *lin. 17. v. 3.*
 همه نره دیوان و تصویر کران *lin. 18. v. 1.*
 جادو *v. 2.*
 با سمان *v. 4.*
 بیاموز مت تا کی آید ببر *lin. 21. v. 4.*
 کی *lin. 22. v. 1.*

بزور کیانی رانید دست *lin. 15. v. 1.*
 جهان سوز باز از جهان چو خست *v. 2.*
 دل شاه کشتن از فروغ درنگ *lin. 16. v. 2.*
 شد مار کشته ولیکن ترار *v. 3.*
 از آن *v. 4.*
 نیایش همی کرد سر بر زمین *lin. 17. v. 1.*
 که او را فروغی چنین هدیه داد *lin. 18. v. 1.*
 از آن آتش آنگاه قبله نهاد *v. 2.*
 پرستنده باید *v. 4.*
 با شکوه *lin. 19. v. 2.*
 یکی جشن کردن و شیر باده خورد *v. 3.*
 کز آباد کردن جهان شاد کرد *lin. 20. v. 1. 2.*
 کور *lin. 21. v. 2.*
 بدید آورد آنچه بد سودمند *v. 4.*
 بدیشان یورزند و دستان خردند *lin. 22. v. 1.*
 همی تاج را خویشتر برورند *v. 2.*
 رتویندگان هر چه مویش نکند *v. 3.*
 برافخت بست *v. 4.*
 زهوشک مانند این شده یادگار *lin. 23. v. 3.*
 بی یاد چون *v. 4.*
 نیک نامی *lin. 24. v. 2.*
 اندیشه نامکار *v. 4.*
 از هر دری ماند سخت *lin. 25. v. 1.*
 زمانه نداشت زمانی درنگ *v. 2.*
 شد آن شاه زهوشک باران *v. 4.*
 نباید نه چهر *lin. 1. v. 2.*
 بستر نامه را یکی هوشمند *v. 3.*
lin. 2. v. 1.

altigen lach auf ist zuerst aus der Hand. Heyer findet es in Antiquar. für ein
günstig. von Becham. Doctum. Es ist ein für die lach. Berlin. Es ist das lach
von Schmitt. Aufgänger, welche Lach auf der ganzen Collation ist alt lach. wird
günstig. — 9. v. — alt der lach. Zett. B. lach. ist. Es ist lach. —
1817 15te Jan. von Götting. gütlich. —

der lach. ist. Es ist lach. —
Es ist lach. —
Es ist lach. —

ausg. für die
in Hand
wird

Lach. der lach. Collation. wird. lach. der lach. —

lach. der lach. Collation. wird. lach. der lach. —
lach. der lach. Collation. wird. lach. der lach. —
lach. der lach. Collation. wird. lach. der lach. —
lach. der lach. Collation. wird. lach. der lach. —

برارد و برخاست باید کمان

- hi 17. v. 1. dext. و v. 4. lach. خوردن
- hi 18. v. 2. نیا حای
- hi 19. v. 1. بدر hi 20. v. 1. کینه جنک
- hi 20. v. 2. postpositum versus sed defectum:

بدو دیده بنهاد و بنواختش
افراختش

hi 21. antepositum versus sed defectum
بکار سیاسک زکر دارد
زان مکر در یو

..... ام تو بی شاه تو

hi 22. v. 1. چو پیر و یلنک انجمن کرد شیر
..... v. 2. ز درندگان کرد پیل دلیر

hi 23. v. 1. بسی بشت
..... v. 2. به نیزه تنفش اندرون با سیاه
..... v. 3. بیامد سیه دیو با ترس و باک
..... v. 4. همی با سنان بر بر افکند خاک

hi 24. v. 1. رهای
..... v. 2. شده سست
..... v. 3. 4. hi 25. v. 1. 2. omni. Handlur.

Septimus Brant.
رفتن کیومرث و هوشنگ ناکین خواستن سیامک

..... رو یی v. 2. برفت از جهان مرد می ماند از وی. v. 1. 2.

hi 2. v. 1. (omni. p. 1.) v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

hi 7. v. 4. کزان سنگ خارا کشید شن کون

hi 8. v. 2. کراز و نیز آره تیشه کرد

..... v. 3. چو این کرده شد جاره ای ساخت

..... v. 4. ز دریا بها مولش اندر بقاقت

hi 9. v. 1. ای را راه کرد

..... v. 2. بفر کی رنج

..... v. 3. برو ها بران

..... v. 4. پراکندیش تخم کشت و درود

hi 10. v. 1. نام خویش

..... v. 2. بورزید

..... v. 4. نیو

hi 11. v. 1. همه کار

..... v. 4. نیا را همین بود کین و کیش

hi 12. v. 1. چو مژگان از بجزایر سنگ

..... v. 2. جو و زند

hi 13. v. 3. چیز دراز

..... v. 4. ویر باز

hi 14. v. 2. جهان بیه کون

..... v. 4. گرفتار یکی سنگ و شد نیز جنک

.....
دیوساز

